

බුද්දකනිකායෙ

ථෙරගාථා-අට්ඨකථා

(දුතියො භාගො)

4. චතුක්කනිපාතො

1. නාගසමාලත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

අලඬකතානිආදිකා ආයස්මතො නාගසමාලත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො ගිම්භසමයෙ සූරියානපසන්තත්තාය භූමියා ගච්ඡන්තං සත්ථාරං දිස්වා පසන්තමානසො ඡත්තං අදාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සත්ථාරාජකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා නාගසමාලොති ලද්ධනාමො වයප්පත්තො ඤාතිසමාගමෙ පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා කිඤ්චි කාලං භගවතො උපට්ඨාකො අහොසි. සො එකදිවසං නගරං පිණ්ඩාය පව්ට්ඨො අලඬකතපටියන්තං අඤ්ඤතරං නච්චකිං මහාපටෙ තුරියෙසු වජ්ජන්තෙසු නච්චන්තිං දිස්වා, “අයං චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරවසෙන කරජකායස්ස තථා තථා පරිවත්ති, අහො අනිච්චා සඬ්ඛාරා”ති බයවයං පට්ඨපෙත්වා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.46.37-48) –

“අඬගාරජානා පථවී, කුක්කුළානුගතා මහී;
පදුමුත්තරො භගවා, අබ්භොකාසමිහි වඩ්ඪකම්.

“පණ්ඩරං ඡත්තමාදාය, අද්ධානං පටිපජ්ජහං;
තත්ථ දිස්වාන සම්බුද්ධං, චිත්ති මෙ උපපජ්ජථ.

“මරිට්ඨොත්ථවා භූමි, අඬගාරාව මහී අයං;
උපහන්ති මහාවානා, සරිරස්සාසුබ්බපනා.

“සීතං උණ්භං විහනන්තං, වාතාතපනිවාරණං;
පටිග්ගණ්හ ඉමං ඡත්තං, එස්සයිස්සාමි නිබ්බුතිං.

“අනුකම්පකො කාරුණිකො, පදුමුත්තරො මහායසො;
මම සඬ්ඤ්ඤාපමඤ්ඤාය, පටිග්ගණ්හි තදා ජිනො.

“තිංසකප්පානි දෙවින්දො, දෙවරජ්ජමකාරයිං;
සතානං පඤ්චක්ඛන්තුඤ්ච, චක්කවත්ති අහොසහං.

“පදෙසරජ්ජං විපුලං, ගණනාතො අසඬ්ඨියං;
අනුභොමි සකං කම්මං, පුබ්බෙ සුකතමත්තනො.

“අයං මෙ පච්ඡිමා ජාති, වරිමො චත්තතෙ භවො;
අජ්ජාපි සෙනච්ඡන්තං මෙ, සබ්බකාලං ධරියති.

“සතසහස්සිතො කප්පෙ, යං ඡත්තමදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, ඡත්තදානස්සිදං ඵලං.

“කිලෙසා කුමාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.
අරහත්තං පන පත්වා –

267. “අලඬකතා සුවසනා, මාලිනී වන්දනුස්සදා;
මජ්ඣෙ මහාපටෙ නාරි, තුරියෙ නච්චති නට්ටකී.

268. “පිණ්ඩිකාය පව්ටියොහං, ගව්ඡන්තො නං උදික්ඛිසං;
අලඬිකතං සුවසනං, මච්චුපාසංව ඔඩ්ඬිතං.
269. “තතො මෙ මනසිකාරො, යොනිසො උදපජ්ජපං;
ආදීනවො පාතුරහු, නිබ්බිදා සමතිට්ඨපං.
270. “තතො චිත්තං චිත්තච්චි මෙ, පස්ස ධම්මසුධම්මතං;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං”න්ති. –

චතුති ගාථාහි අත්තනො පටිපත්තිකිත්තනමුඛෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

තත්ථ අලඬිකතාහි හත්ථුපගාදිආහරණෙහි අලඬිකතගත්තා. සුවසනාහි සුන්දරවසනා සොහනවත්ථනිවත්ථා. මාලිනීහි මාලාධාරිනී පිළන්ධිතපුප්ඵමාලා. වන්දනුස්සදාහි වන්දනානුලෙපලිත්තසරීරා. මජ්ඣේ මහාපථෙ නාරී, තුරියෙ තච්චති තට්ඨකීති යථාචුත්තට්ඨානෙ එකා නාරී තට්ඨකී නාටකිත්ථී නගරවිටීයා මජ්ඣේ පඤ්චඩ්ඨිතෙ තුරියෙ චජ්ජන්තෙ තච්චති, යථාපට්ඨපිතං තච්චං කරොති.

පිණ්ඩිකායාහි භික්ඛාය. පව්ටියොහන්ති නගරං පව්ටියො අහං. ගව්ඡන්තො නං උදික්ඛිසන්ති නගරවිටීයං ගව්ඡන්තො පරිස්සයපරිහරණත්ථං වීථිං ඔලොකෙන්තො තං තට්ඨකිං ඔලොකෙසිං. කිං විය? මච්චුපාසංව ඔඩ්ඬිතන්ති යථා මච්චුස්ස මච්චුරාජස්ස පාසභුතො රූපාදිකො ඔඩ්ඬිතො ලොකෙ අනුවචරිත්වා යීතො එකංසෙන සත්තානං අනත්ථාවහො, එවං සාපි අප්පටිසඬ්ඛානෙ යීතානං අත්ඨපුපුප්ජනානං එකංසතො අනත්ථාවහාහි මච්චුපාසසදිසි චුත්තා.

තතොති තස්මා මච්චුපාසසදිසත්තා. මෙති මය්හං. මනසිකාරො යොනිසො උදපජ්ජපාති “අයං අට්ඨිසඬ්ඛානො න්භාරූසම්බන්ධො මංසෙන අනුපලිත්තො ඡවියා පටිච්ඡන්තො අසුච්ඡුග්ගන්ධප්පෙගුච්ඡපටික්කුලො අනිච්චුච්ඡාදනපරිමද්දනභෙදනවිද්ධංසනධම්මො ඊදිසෙ විකාරෙ දස්සෙති”ති එවං යොනිසො මනසිකාරො උප්පජ්ජි. ආදීනවො පාතුරහුති එවං කායස්ස සභාවුපධාරණමුඛෙන තස්ස ව තංනිස්සිතානඤ්ච චිත්තවෙතසිකානං උදයබ්බයං සරසපහඩ්ඪගුහඤ්ච මනසි කරොතො තෙසු ව යක්ඛරක්ඛසාදිසු විය භයතො උපට්ඨහන්තෙසු තත්ථ මෙ අනෙකාකාරආදීනවො දොසො පාතුරහොසි. තප්පටිපක්ඛතො ව නිබ්බානෙ ආනිසංසො. නිබ්බිදා සමතිට්ඨපාති නිබ්බන්දනං ආදීනවානුපස්සනානුභාවසිද්ධං නිබ්බිදාඤාණං මම හදයෙ සණ්ඨාසි, මුහුත්තම්පි තෙසං රූපාරූපධම්මානං ගහණෙ චිත්තං නාහොසි, අඤ්ඤදත්ථු මුඤ්චිතුකාමතාදිවසෙන තත්ථ උදාසීනමෙව ජාතන්ති අත්ථො.

තතොති විපස්සනාඤාණතො පරං. චිත්තං චිත්තච්චි මෙති ලොකුත්තරභාවනාය චත්තමානාය මග්ගපටිපාටියා සබ්බකිලෙසෙහි මම චිත්තං චිත්තං අහොසි. එතෙන ඵලජ්ජන්ති දස්සෙති. මග්ගක්ඛණෙ හි කිලෙසා චිත්තච්චන්ති නාම, ඵලක්ඛණෙ චිත්තන්තාති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

නාගසමාලත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. හගුත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

අහං මිද්ධෙනාතිආදිකා ආයස්මතො හගුත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයං කිර පදුමුත්තරස්ස හගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤුතං පත්තො සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙ තස්ස ධාතුයො පුප්ථෙහි පුප්ථෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන නිම්මානරතීසු නිබ්බන්තිත්වා අපරාපරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සකාරාජකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා හගුති ලද්ධනාමො වයප්පත්තො අනුරුද්ධකම්මිලෙහි සද්ධිං නික්ඛමිත්වා පබ්බජිත්වා බාලකලොණකගාමෙ වසන්තො එකදිවසං ටීනමිද්ධාහිභවං විනොදෙතුං විහාරතො නික්ඛම්ම වඩ්ඪකමං අභිරුහන්තො පපතිත්වා තදෙව අඩ්ඨකුසං කත්වා ටීනමිද්ධං විනොදෙන්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.46.49-57) –

“පරිනිබ්බුතෙ හගවති, පදුමුත්තරෙ මහායසෙ;
පුප්ථවට්ඨසකෙ කත්වා, සරිරමභිරොපසිං.

“තත්ථ චිත්තං පසාදෙන්වා, නිම්මානං අගමාසහං;
දෙවලොකගතො සන්තො, පුඤ්ඤකම්මං සරාමහං.

“අම්බරා පුප්ථවස්සො මෙ, සබ්බකාලං පවස්සති;
සංසරාමි මනුස්සෙ වෙ, රාජා හොමි මහායසො.

“තහිං කුසුමවස්සො මෙ, අභිවස්සති සබ්බදා;

තස්සෙව පුප්ඵපුජාය, වාහසා සබ්බස්සිනො.

“අයං පච්ඡිමකො මය්හං, වරිමො චත්තනෙ භවො;
අප්පජාපි පුප්ඵවස්සො මෙ, අභිවස්සති සබ්බදා.

“සතසහස්සිනො කප්පෙ, යං පුප්ඵමභිරොපයි;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, දෙහපුජායිදං ඵලං.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා උපසුබ්බෙන නිබ්බානසුබ්බෙන ච චිත්තාමෙන්තො සත්ථාරා එකච්ඡාරං අනුමොදිතුං උපගතෙන – “කච්චි ත්වං, භික්ඛු, අප්පමත්තො විහරසී”ති පුට්ඨො අත්තනො අප්පමාදවිහාරං නිවෙදෙන්තො –

271. “අහං මිද්ධෙන පකතො, විහාරා උපනික්ඛමි;
වඩ්ඛමං අභිරුහන්තො, තත්ථෙව පපතිං ඡමා.

272. “ගත්තානි පරිමජ්ජිත්වා, පුනපාරුය්හ වඩ්ඛමං;
වඩ්ඛමෙ වඩ්ඛමිං සොහං, අප්ඤාත්තං සුසමාහිතො.

273. “තතො මෙ මනසිකාරො, යොනිසො උදපජ්ජපං;
ආදීනවො පාතුරුහු, නිබ්බිදා සමතිට්ඨපං.

274. “තතො චිත්තං චිත්තච්චි මෙ, පස්ස ධම්මසුඛමමතං;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති. –

ඉමා වතස්සො ගාථා අභාසී.

තත්ථ මිද්ධෙන පකතොති කායාලසියසඬ්ඛාතෙන අසත්තිවිසාතසභාවෙන මිද්ධෙන අභිභූතො. විහාරානි සෙනාසනතො. උපනික්ඛමිත්ති වඩ්ඛමිතුං නික්ඛමිං. තත්ථෙව පපතිං ඡමාති තත්ථෙව වඩ්ඛමසොපානෙ නිද්දාහිභූතතාය භූමියං නිපතිං. ගත්තානි පරිමජ්ජිත්වාති භූමියං පතනෙන පංසුකිතානි අත්තනො සරිරාවයවානි අනුමජ්ජිත්වා. පුනපාරුය්හ වඩ්ඛමන්ති “පතිතො දානාහ”න්ති සඬ්ඛොවං අනාපජ්ජිත්වා පුනපි වඩ්ඛමට්ඨානං ආරුහිත්වා. අප්ඤාත්තං සුසමාහිතොති ගොචරජ්ඣාත්තෙ කම්මට්ඨානෙ නිවරණවික්ඛම්භනෙන සුට්ඨු සමාහිතො එකග්ගචිත්තො හුත්වා වඩ්ඛමිත්ති යොජනා. සෙසං චුත්තනයමෙව. ඉදමෙව ච ථෙරස්ස අඤ්ඤාබ්‍යාකරණං අභොසී.

භගුත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. සභියත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

පරෙ වානිආදිකා ආයස්මතො සභියත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤානි උපවිනන්තො කකුසන්ධස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො එකදිවසං සත්ථාරං දිවාච්ඡාරාය ගච්ඡන්තං දිස්වා පසන්තමානසො උපාහනං අදාසී. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො කස්සපෙ භගවති පරිනිබ්බුතෙ පතිට්ඨිතෙ සුවණ්ණචෙතියෙ ඡති කුලපුත්තෙහි සද්ධිං අත්තසත්තමො සාසනෙ පබ්බජිත්වා කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා අරඤ්ඤෙ විහරන්තො විසෙසං නිබ්බන්තෙතුං අසක්කොන්තො ඉතරෙ ආහ – “මයං පිණ්ඩපානාය ගච්ඡන්තො ජීවිතෙ සාපෙක්ඛා භොම, ජීවිතෙ සාපෙක්ඛෙන ච න සක්කා ලොකුත්තරධම්මං අධිගන්තුං, පුප්ඵජ්ජනකාලඬ්ඛිරියා ච දුක්ඛා. හන්ද, මයං නිස්සෙණං බන්ධිත්වා පබ්බතං අභිරුය්හ කායෙ ච ජීවිතෙ ච අනපෙක්ඛා සමණධම්මං කරොමා”ති. තෙ තථා අකංසු.

අථ නෙසං මහාථෙරො උපනිස්සයසම්පන්නත්තා තදහෙව ඡළභිඤ්ඤො හුත්වා උත්තරකුරුතො පිණ්ඩපානං උපනෙසී. ඉතරෙ – “තුම්හෙ, භන්තෙ, කතකිච්චා තුම්හෙහි සද්ධිං සල්ලාපමත්තම්පි පපඤ්චො, සමණධම්මමෙව මයං කරිස්සාම, තුම්හෙ අත්තනා දිට්ඨධම්මසුබ්බාරමනුසුඤ්ජථා”ති වත්වා පිණ්ඩපානං පටික්ඛිපිංසු. ථෙරො නෙ සම්පට්ඨිජාපෙතුං අසක්කොන්තො අගමාසී.

තතො නෙසං එකො ද්විහතීභව්වයෙන අභිඤ්ඤාපරිවාරං අනාගාමිඵලං සච්ඡිකත්වා තථෙව වත්වා තෙහි පටික්ඛිත්තො අගමාසී. තෙසු බිණ්ණසවත්ථෙරො පරිනිබ්බාසී, අනාගාමී සුද්ධාවාසෙසු උප්පජ්ජී. ඉතරෙ පුප්ඵජ්ජනකාලඬ්ඛිරියමෙව කත්වා ඡසු කාමසග්ගෙසු අනුලොමපටිලොමතො දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවිත්වා අමිහාකං භගවතො කාලෙ දෙවලොකා චිත්වා එකො මල්ලරාජකුලෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි, එකො ගන්ධාරාජකුලෙ, එකො බාහිරරට්ඨෙ, එකො රාජගෙහෙ එකිස්සා කුලදාරිකාය කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි. ඉතරො අඤ්ඤතරිස්සා පරිබ්බාජිකාය කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං අග්ගහෙසී. සා කිර අඤ්ඤතරස්ස බත්තියස්ස ධිතා, නං මාතාපිතරො – “අමිහාකං ධිතා සමයන්තරං ජානාතු”ති එකස්ස පරිබ්බාජකස්ස නියයාදයිංසු. අථෙකො පරිබ්බාජකො තාය සද්ධිං විජ්ජපිපජ්ජී. සා තෙන ගබ්භං ගණ්හි. තං ගබ්හිනිං දිස්වා පරිබ්බාජකා නික්ඛඩ්ඪිංසු. සා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡන්ති අත්තරාමග්ගෙ සභායං

විජායි. තෙනස්ස සභියොත්ථෙව නාමං අකාසි. සො වඩ්ඪිත්වා පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා නානාසත්ථානි උග්ගහෙන්වා මහාවාදී හුත්වා වාදප්පසුතො විවරන්තො අත්තනා සද්දිසං අදිස්වා නගරද්වාරෙ අස්සමං කාරෙන්වා බත්තිසකුමාරාදයො සිප්පං සික්ඛාපෙන්තො විහරන්තො අත්තනො මාතුයා ඉත්ථිභාවං ජිගුච්ඡිත්වා ඤානං උප්පාදෙන්වා බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පන්තාය අභිසංඛරිත්වා දින්තො වීසතිපඤ්ඤෙ ගහෙන්වා තෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡි. තෙ වස්ස තෙසං පඤ්ඤානං අත්ථං බ්‍යාකාතුං නාසක්ඛිංසු. සභියසුත්තවණ්ණනායං (සු. නි. අට්ඨ. 2. සභියසුත්තවණ්ණනා) පන “සුද්ධාවාසබ්‍රහ්මා තෙ පඤ්ඤෙ අභිසංඛරිත්වා අදාසි”ති ආගතං.

යදා පන භගවා පවත්තවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන රාජගහං ආගන්ත්වා වෙළවනෙ විහාසි, තදා සභියො තත්ථ ගන්ත්වා සත්ථාරං උපසංඝමිත්වා තෙ පඤ්ඤෙ පුච්ඡි. සත්ථා තස්ස තෙ පඤ්ඤෙ බ්‍යාකාසිති සබ්බං සභියසුත්තෙ (සු. නි. සභියසුත්තං) ආගතනයෙන වෙදිතබ්බං. සභියො පන භගවතා තෙසු පඤ්ඤෙසු බ්‍යාකතෙසු පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා විපස්සනං පටිඨපෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.46.27-31) –

“කකුසන්ධස්ස මුනිනො, බ්‍රාහ්මණස්ස වුසිමතො;
දිවාචිහාරං වජතො, අක්කමනමදාසහං.

“ඉමස්මිංයෙව කප්පමිහි, යං දානමදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි, අක්කමනස්සිදං ඵලං.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහා පන හුත්වා දෙවදත්තෙ සඬ්ඝභෙදාය පරක්කමන්තෙ දෙවදත්තපක්ඛිකානං භික්ඛුනං ඔවාදං දෙන්තො –

275. “පරෙ ව න විජානන්ති, මයමෙත්ථ යමාමසෙ;
යෙ ව තත්ථ විජානන්ති, තතො සම්මන්ති මෙධගා.

276. “යදා ව අවිජානන්තා, ඉරියන්ත්‍යමරා විය;
විජානන්ති ව යෙ ධම්මං, ආතුරෙසු අනාතුරා.

277. “යං කිඤ්චි සිලිලං කම්මං, සංකිලිට්ඨඤ්ච යං වතං;
සඬ්ඝස්සරං බ්‍රහ්මවරියං, න තං හොති මහප්ඵලං.

278. “යස්ස සබ්බමචාරිසු, ගාරවො නුපලබ්භති;
ආරකා හොති සද්ධම්මා, නහං පුට්ඨියා යථා”ති. –

චතුහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙසි.

තත්ථ පරෙති පණ්ඩිතෙ යපෙත්වා තතො අඤ්ඤෙ – “අධම්මං ධම්මො”ති “ධම්මං අධම්මො”ති ආදිභෙදකරවත්ථුදීපනවසෙන විවාදප්පසුතා පරෙ නාම. තෙ තත්ථ විවාදං කරොන්තා “මයං යමාමසෙ උපරමාම නස්සාම සතතං සමිතං මච්චුසන්තිකං ගච්ඡාමා”ති න ජානන්ති. යෙ ව තත්ථ විජානන්තිති යෙ තත්ථ පණ්ඩිතා – “මයං මච්චුසමිපං ගච්ඡාමා”ති විජානන්ති. තතො සම්මන්ති මෙධගාති ඵවඤ්ඤි තෙ ජානන්තා යොනිසොමනසිකාරං උප්පාදෙන්වා මෙධගානං කලහානං වූපසමාය පටිපජ්ජන්ති. අථ නෙසං තාය පටිපත්තියා තෙ මෙධගා සම්මන්ති. අථ වා පරෙ වාති යෙ සත්ථු ඔවාදානුසාසනියා අග්ගහණෙන සාසනතො බාහිරතාය පරෙ, තෙ යාව “මයං මිච්ඡාගාහං ගහෙන්වා ඵත්ථ ඉධ ලොකෙ සාසනස්ස පටිනිග්ගාහෙන යමාමසෙ වායමාමා”ති න විජානන්ති, තාව විවාදා න වූපසම්මන්ති, යදා පන තස්ස ගාහස්ස වීස්සප්පනවසෙන යෙ ව තත්ථ තෙසු විවාදප්පසුතෙසු අධම්මධම්මාදිකෙ අධම්මධම්මාදිතො යථාභූතං විජානන්ති, තතො තෙසං සන්තිකා තෙ පණ්ඩිතපුරිසෙ නිස්සාය විවාදසංඛිකානා මෙධගා සම්මන්තිති ඵම්මපෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

යදාති යස්මිං කාලෙ. අවිජානන්තාති විවාදස්ස වූපසමුපායං, ධම්මාධම්මෙ වා යාථාවතො අජානන්තා. ඉරියන්ත්‍යමරා වියාති අමරා විය ජරාමරණං අතික්කන්තා විය උද්ධතා උන්තලා වපලා මුඛරා විප්පකිණ්ණවාචා හුත්වා වත්තන්ති වරන්ති විවරන්ති තදා විවාදො න වූපසම්මතෙව. විජානන්ති ව යෙ ධම්මං, ආතුරෙසු අනාතුරාති යෙ පන සත්ථු සාසනධම්මං යථාභූතං ජානන්ති, තෙ කිලෙසරොගෙන ආතුරෙසු සත්තෙසු අනාතුරා නික්කිලෙසා අනිසා විහරන්ති, තෙසං වසෙන විවාදො අවිචන්තමෙව වූපසම්මතිති අධිප්පායො.

යං කිඤ්චි සිලිලං කම්මන්ති ඔලිසිත්වා කරණෙන සිලිලගාහං කත්වා සාථලිභාවෙන කතං යං කිඤ්චි කුසලකම්මං. සංකිලිට්ඨන්ති වෙසිආදිකෙ අගොචරෙ වරණෙන, කුහනාදිමිච්ඡාජීවෙන වා සංකිලිට්ඨං වතසමාදානං. සඬ්ඝස්සරන්ති සඬ්ඝාහි සරිතබ්බං, විහාරෙ කිඤ්චි අසාරුප්පං සුත්වා – “නුත අසුකෙන කත”න්ති පරෙහි අසංඝිකබ්බං, උපොසථකිවිවාදීසු අඤ්ඤතරකිවිච්චසෙන සන්තිපතිතමිපි සඬ්ඝං දිස්වා, “අද්ධා ඉමෙ මම වරියං ඤත්වා මං උක්ඛිපිතුකාමා සන්තිපතිතා”ති ඵවං අත්තනො වා ආසංඝිකාහි සරිතං උසංඝිකතං පරිසංඝිකතං. න තං හොතිති තං ඵවරුපං බ්‍රහ්මවරියං සමණධම්මකරණං තස්ස පුග්ගලස්ස මහප්ඵලං න හොති. තස්ස අමහප්ඵලභාවෙනෙව

පව්වයදායකානම්පිස්ස න මහජ්ඵලං හොති. තස්මා සල්ලෙබ්බන්තිනා භවිතබ්බං. සල්ලෙබ්බන්තිනො ච විවාදස්ස අවසරො එව නත්ථිති අධිප්පායො.

ගාරවො නුපලබ්භතීති අනුසාසනියා අපදක්ඛිණග්ගාභිභාවෙන ගරුකාතබ්බෙසු සබ්බමොච්ඡි යස්ස පුග්ගලස්ස ගාරවො ගරුකරණං න විජ්ජති. ආරකා හොති සද්ධම්මාති සො ඵවරුපො පුග්ගලො පටිපත්තිසද්ධම්මනොපි පටිවෙධසද්ධම්මනොපි දුරෙ හොති, න හි තං ගරු සික්ඛාපෙත්ති, අසික්ඛියමානො අනාදියන්තො න පටිපජ්ජති, අප්පටිපජ්ජන්තො කුතො සච්චාති පටිවිජ්ඣස්සති. තෙනාහ – “ආරකා හොති සද්ධම්මා”ති. යථා කිං? “නභං පුට්ඨියා යථා”ති යථා නභං ආකාසං පුට්ඨියා පට්ඨිකායා සභාවතො දුරෙ. න කදාවි සම්මිස්සභාවො. තෙනෙවාහ –

“නභඤ්ච දුරෙ පට්ඨි ච දුරෙ, පාරං සමුද්දස්ස තදාහු දුරෙ;
තතො භවෙ දුරතරං වදන්ති, සතඤ්ච ධම්මො අසතඤ්ච රාජා”ති.(ජා. 2.21.414);

සභියත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. නන්දකත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

ධිරත්ථුතිආදිකා ආයස්මතො නන්දකත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උජ්ජන්ති? අයම්පි කිර පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ භංසවතීනගරෙ මහාවිභවො සෙට්ඨි හුත්වා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤාන්තො සත්ථාරං ඵකං භික්ඛුං භික්ඛුනොවාදකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙත්තං දිස්වා තං යානන්තරං පත්ථෙත්වා සතසභස්සග්ගස්සනිකෙන වත්ථෙන භගවන්තං පුජෙත්වා පණ්ඩානමකාසි, සත්ථු බොධිරුක්ඛෙ පදීපපුජඤ්ච පවත්තෙති. සො තතො පට්ඨාය දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො කකුසන්ධස්ස භගවතො කාලෙ කරවිකසකුණො හුත්වා මධුරකුජිතං කුජන්තො සත්ථාරං පදක්ඛිණං අකාසි. අපරභාගෙ මයුරො හුත්වා අඤ්ඤතරස්ස පටිවෙකබුද්ධස්ස වසනගුභාය ද්වාරෙ පසන්තමානසො දිවසෙ දිවසෙ තික්ඛන්තුං මධුරවස්සිතං වස්සි, එවං තත්ථ තත්ථ පුඤ්ඤාති කත්වා අම්මාකං භගවතො කාලෙ සාවත්ථියං කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා නන්දකොති ලද්ධනාමො වයප්පත්තො සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.46.22-26)

“පදුමුත්තරබුද්ධස්ස බොධියා පාදපුත්තමෙ;
පසන්තවිත්තො සුමනො, තයො උක්කෙ අධාරයිං.

“සතසභස්සිතො කජ්ජෙ, සොභං උක්කමධාරයිං;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි, උක්කදානස්සිදං ඵලං.

“කිලෙසා ක්කාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරභා පන හුත්වා විමුත්තිසුබ්බෙන චිතිනාමෙන්තො සත්ථාරා භික්ඛුනීනං ඔවාදෙ ආණන්තො ඵකස්මිං උපොසථදිවසෙ පඤ්ච භික්ඛුනිසතාති එකොවාදෙනෙව අරහත්තං පාපෙසි. තෙන නං භගවා භික්ඛුනොවාදකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි. අපේකදිවසං ථෙරං සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරන්තං අඤ්ඤතරා පුරාණදුතියිකා ඉත්ථි කිලෙසවසෙන ඔලොකෙන්වා හසි. ථෙරො තස්සා තං කිරියං දිස්වා සරීරස්ස පටික්කුලච්භාවනමුබ්බෙන ධම්මං කථෙත්තො –

279. “ධිරත්ථු පුරෙ දුග්ගන්ධෙ, මාරපක්ඛෙ අවස්සුතෙ;
නවසොතාති තෙ කායෙ, යාති සන්දන්ති සබ්බදා.

280. “මා පුරාණං අමඤ්ඤිත්ථො, මාසාදෙසි තථාගතෙ;
සග්ගෙපි තෙ න රජ්ජන්ති, කිමඨිගං පන මානුසෙ.

281. “යෙ ච බො බාලා දුම්මෙධා, දුම්මන්ති මොහපාරුතා;
තාදිසා තත්ථ රජ්ජන්ති, මාරබ්බිත්තම්හි බන්ධනෙ.

282. “යෙසං රාගො ව දොසො ව, අවිජ්ජා ව විරාජිතා;
තාදි තත්ථ න රජ්ජන්ති, ජින්නසුත්තා අබන්ධනා”ති. – ගාථා අභාසි;

තත්ථ ධිති ජිගුච්ඡන්තථෙ නිපාතො, රත්ථුති ර-කාරො පදසන්ධිකරො, ධි අත්ථු තං ජිගුච්ඡාමි තව ධික්කාරො හොතුති අත්ථො. පුරෙතිආදීති තස්සා ධික්කාතබ්බභාවදීපනාති ආමන්තනවචනාති. පුරෙති අතිවිය පෙගුච්ඡෙහි නානාකුණපෙහි නානාවිධඅසුචිහි සම්පුණ්ණෙ. දුග්ගන්ධෙති කුණපපුරිතත්තා ඵව සභාවදුග්ගන්ධෙ. මාරපක්ඛෙති යස්මා විසභාගත්ථු අන්ධපුපුජ්ජනානං අයොනියොමනසිකාරනිමිත්තතාය කිලෙසමාරං වඩ්ඪෙති, දෙවපුත්තමාරස්ස ව ඔතාරං පට්ඨං දෙති. තස්මා මාරස්ස පක්ඛො හොති. තෙන වුත්තං “මාරපක්ඛෙ”ති. අවස්සුතෙති සබ්බකාලං

කිලෙසාවස්සවනෙන තහිං තහිං අසුවිනිස්සන්දනෙන ව අවස්සුනෙ. ඉදානිස්සා නවසොතානි තෙ කායෙ, යානි සන්දන්ති සබ්බදානි “අක්ඛම්භා අක්ඛගුප්ථකො”තිආදිනා (සු. නි. 199) චුත්තං අසුවිනො අවස්සවනට්ඨානං දස්සෙති.

එවං පන නවජ්ජදං ධූවස්සවං අසුවිහරිතං කායං යථාභූතං ජානන්ති මා පුරාණං අමඤ්ඤිත්ථොති පුරාණං අජානනකාලෙ පවත්තං භසිතලපිතං කිලිතං මා මඤ්ඤි, “ඉදානි ප්ඵං පටිපජ්ජිස්සති”ති මා වින්තෙහි. මාසාදෙසි තථාගතෙති යථා උපනිස්සයසම්පත්තියා පුරිමකා බුද්ධසාවකා ආගතා, යථා වා තෙ සම්මාපටිපත්තියා ගතා පටිපන්නා, යථා ව රුපාරුපධම්මානං තථලක්ඛණං තථධම්මෙ ව අරියසව්වානි ආගතා අධිගතා අවබුද්ධා, තථා ඉමෙපිති එවං තථා ආගමනාදිඅත්ථෙත තථාගතෙ අරියසාවකෙ පකතිසත්තෙ විය අවඤ්ඤාය කිලෙසවසෙන ව උපසඬ්කමමානා මාසාදෙසි. අනාසාදෙනබ්බතාය කාරණමාහ. සග්ගෙපි තෙ න රජ්ජන්ති, කිමඬ්භං පන මානුසෙති සබ්බඤ්ඤබුද්ධොනාපි අක්ඛානෙන පරියොසාපෙනුං අසක්කුණෙය්‍යසුබ්බෙ සග්ගෙපි තෙ සාවකබුද්ධා න රජ්ජන්ති, සඬ්ඛාරෙසු ආදීනවස්ස සුපරිදිට්ඨත්තා රාගං න ජනෙන්නි, කිමඬ්භං පන මිල්භරාසිසදිසෙ මානුසෙ කාමගුණෙ, තත්ථ න රජ්ජන්තිති වත්තබ්බමෙව නත්ථි.

යෙ ව බොති යෙ පන බාලාජ්ජයොගතො බාලා, ධම්මොපපඤ්ඤාය අභාවතො දුම්මෙධා, අසුභෙ සුභානුපස්සනෙන දුචින්තිතචින්තිතාය දුම්මන්ති, මොහෙන අඤ්ඤාණෙන සබ්බසො පටිච්ඡාදිතචින්තිතාය මොහපාරුතා තාදිසා තථාරූපා අන්ධපුපුජ්ජනා, තත්ථ තස්මිං ඉත්ථිසඤ්ඤිතෙ, මාරබ්බිත්තම්භි බන්ධනෙ මාරෙන ඔඩ්ඬිතෙ මාරපාසෙ, රජ්ජන්ති රත්තා ගිද්ධා ගධිතා මුච්ඡිතා අජ්ඣොපන්නා තිට්ඨන්ති.

විරාජිතාති යෙසං පන බිණ්ණසවානං තෙලඤ්ජනරාගො විය දුම්මොවනියසභාවො රාගො සපත්තො විය ලද්ධොකාසො දුස්සනසභාවො දොසො අඤ්ඤාණසභාවා අවිජ්ජා ව අරියමග්ගවිරාගෙන සබ්බසො විරාජිතා පභිනා සමුච්ඡින්නා, තාදිසා අග්ගමග්ගසත්ථෙත ඡින්නභවනෙත්තිසුත්තා තතො එව කත්ථවිපි බන්ධනාභාවතො අබන්ධනා තත්ථ තස්මිං යථාචුත්තෙ මාරපාසෙ න රජ්ජන්ති. එවං ථෙරො තස්සා ඉත්ථියා ධම්මං කථෙත්වා ගතො.

නන්දකත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ජම්බුකත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

පඤ්චපඤ්ඤාසාතිආදිකා ආයස්මතො ජම්බුකත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උජ්ජන්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤානි උපට්ඨන්තො තිස්සස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො සත්ථු සම්මාසම්බොධිං සද්දහන්තො බොධිරුක්ඛං වන්දිත්වා බිජනෙන පුපෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො සාසනෙ පබ්බජිත්වා අඤ්ඤතරෙන උපාසකෙන කාරිතෙ ආරාමෙ ආවාසිකො හුත්වා විහරති තෙන උපට්ඨියමානො. අපෙකදිවසං එකො බිණ්ණසවත්ථෙරො ලුඬවිවරධරො කෙසොභරණත්ථං අරඤ්ඤතො ගාමාභිමුඛො ආගච්ඡති, තං දිස්වා සො උපාසකො ඉරියාපථෙ පසිදිත්වා කජ්ජකෙන කෙසමස්සුනි ඔභාරාපෙත්වා පණ්ණිභොජනං භොජෙත්වා සුන්දරානි වීචරානි දත්වා “ඉධෙව, භන්තෙ, වසථා”ති වසාපෙති. තං දිස්වා ආවාසිකො ඉස්සාමච්ඡෙරපකතො බිණ්ණසවත්ථෙරං ආහ - “වරං තෙ, භික්ඛු, ඉමිනා පාපුපාසකෙන උපට්ඨියමානස්ස එවං ඉධ වසනතො අඬ්ගුලීනි කෙසෙ ලුඤ්චිත්වා අවෙලස්ස සතො ගුප්මුත්තාභාරජීවන”න්ති. එවඤ්ච පන වත්වා තාවදෙව වච්චකුටිං පටිසිත්වා පායාසං වඩ්ඪෙත්තො විය භත්ථෙත ගුප්ථං වඩ්ඪෙත්වා වඩ්ඪෙත්වා යාවදන්ථං බාදි, මුත්තඤ්ච පිටි. ඉමිනා නියාමෙන යාවතායුකං යත්වා කාලධිකත්වා නිරයෙ පටිච්චිත්වා පුන ගුප්මුත්තාභාරො වසිත්වා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන මනුස්සෙසු උජ්ජන්තොපි පඤ්ච ජාතිසතානි නිගණ්ඨො හුත්වා ගුප්භක්ඛො අභොසි.

පුන ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ මනුස්සයොනියං නිබ්බන්තමානොපි අරියුපවාදබලෙන දුග්ගතකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා ථඤ්ඤං වා බිරං වා සජ්ජිං වා පායමානො, තං ඡඩ්ඪෙත්වා මුත්තමෙව පිටති, ඔදනං භොජියමානො, තං ඡඩ්ඪෙත්වා ගුප්මෙව බාදති, එවං ගුප්මුත්තපරිභොගෙන වඩ්ඪන්තො වයප්පත්තොපි තදෙව පරිභුඤ්ජති. මනුස්සා තතො වාරෙතො අසක්කොන්තා පරිච්චජිංසු. සො ඤාතකෙහි පරිච්චන්තො නග්ගපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා න න්භායති, රජොජල්ලධරො කෙසමස්සුනි ලුඤ්චිත්වා අඤ්ඤෙ ඉරියාපථෙ පටික්ඛිපිත්වා එකපාදෙන තිට්ඨති, නිමන්තනං න සාදියති, මාසොපවාසං අධිට්ඨාය පුඤ්ඤත්ථිකෙහි දින්නං භොජනං මාසෙ මාසෙ එකවාරං කුසග්ගෙන ගහෙත්වා දිවා ජීවහග්ගෙන ලෙහති, රත්තියං පන “අල්ලගුප්ථං සජ්ජාණක”න්ති අබාදිත්වා සුක්ඛගුප්මෙව බාදති, එවං කරොන්තස්ස පඤ්චපඤ්ඤාසවස්සාති චිතිවත්තානි මහාජනො “මහාතපො පරමජ්ජිවිජො”ති මඤ්ඤමානො තන්තින්තො තජ්ජොණො අභොසි.

අථ භගවා තස්ස හදයබ්බන්තරෙ සටෙ පදිපං විය අරහත්කුපතිස්සයං පජ්ජලන්තං දිස්වා සයමෙව තත්ථ ගන්ත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා, එහිභික්ඛුපසම්පදාය ලද්ධුපසම්පදං විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරො පන ධම්මපදෙ “මාසෙ මාසෙ කුසග්ගෙනා”ති ගාථාවණ්ණනාය (ධ. ප. අට්ඨ. 1.ජම්බුකත්ථෙරවත්ථු) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. අරහත්තෙ පන පතිට්ඨිතො

පරිනිබ්බානකාලෙ “ආදිතො මිච්ඡා පටිපජ්ජිත්වාපි සම්මාසම්බුද්ධං නිස්සාය සාවකෙන අධිගන්තබ්බං මයා අධිගත”න්ති දස්සෙන්නො –

283. “පඤ්චපඤ්ඤාසවස්සානි, රජොජල්ලමධාරයිං;
භුඤ්ජන්නො මාසිකං භත්තං, කෙසමස්සුං අලොචයිං.
284. “එකපාදෙන අට්ඨාසිං, ආසනං පරිවජ්ජයිං;
සුක්ඛගුථානි ව බාදිං, උද්දෙසඤ්ච න සාදිසිං.
285. “එතාදිසං කරිත්වාන, බහුං දුග්ගතිගාමීනං;
වුස්භමානො මහොසෙන, බුද්ධං සරණමාගමං.
286. “සරණගමනං පස්ස, පස්ස ධම්මසුධම්මතං;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති. –

ඉමා වතස්සො ගාථා අභාසි.

තත්ථ පඤ්චපඤ්ඤාසවස්සානි, රජොජල්ලමධාරයින්නි නග්ගපබ්බජ්ජපගමනෙන න්භානපටික්ඛෙපතො පඤ්චාධිකානි පඤ්ඤාසවස්සානි සරීරෙ ලග්ගං ආගන්තුකරෙණුසංඛිතං රජො, සරීරමලසංඛිතං ජල්ලඤ්ච කායෙන ධාරෙයිං. භුඤ්ජන්නො මාසිකං භත්තන්ති රත්තියං ගුථං බාදන්නො ලොකවඤ්චනත්ථං මාසොපවාසිකො නාම හුත්වා පුඤ්ඤත්ථිකෙහි දින්නං භොජනං මාසෙ මාසෙ එකවාරං ජීවිභග්ගෙ පට්ඨනවසෙන භුඤ්ජන්නො අලොචයින්නි තාදිසවිජාරිකාපක්ඛෙපෙන සිටීලමූලං කෙසමස්සුං අභිගුලිහි ලුඤ්චාපෙයිං.

එකපාදෙන අට්ඨාසිං, ආසනං පරිවජ්ජයින්නි සබ්බෙන සබ්බං ආසනං නිසජ්ජං පරිවජ්ජෙයිං, තිට්ඨන්නො ව උභො භත්ථෙ උක්ඛිපිත්වා එකෙනෙව පාදෙන අට්ඨාසිං. උද්දෙසන්නි නිමන්නනං. උදිස්සකතන්නි කෙවි. න සාදිසින්නි න සම්පට්ඨිං පටික්ඛිපින්නි අත්ථො.

එතාදිසං කරිත්වාන, බහුං දුග්ගතිගාමීනන්ති එතාදිසං එවරූපං විපාකනිබ්බත්තනකං දුග්ගතිගාමීනං බහුං පාපකම්මං පුරිමජාතිසු ඉධ ව කත්වා උප්පාදෙත්වා. වුස්භමානො මහොසෙනානි කාමොසාදිනා මහතා ඔසෙන විසෙසතො දිට්ඨොසෙන අපායසමුද්දං පතිආකඨ්ඨියමානො, බුද්ධං සරණමාගමන්ති තාදිසෙන පුඤ්ඤකම්මවිජ්ජදෙන කිවිජෙන මනුස්සත්තභාවං ලහිත්වා ඉදානි පුඤ්ඤබලෙන බුද්ධං “සරණ”න්ති ආගමාසිං, “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”ති අවෙච්චපසාදෙන සත්ථරි පසිදිං. සරණගමනං පස්ස, පස්ස ධම්මසුධම්මතන්ති ආයතනගතං මම සරණගමනං පස්ස, පස්ස සාසනධම්මස්ස ව සුධම්මතං යොහං තථාමිච්ඡාපටිපන්නොපි එකොවාදෙනෙව සත්ථාරා එදිසං සම්පත්තිං සම්පාපිතො. “තිස්සො විජ්ජා”තිආදිනා තං සම්පත්තිං දස්සෙති තෙනාහ (අප. ථෙර 2.46.17-21) –

“තිස්සස්සාහං භගවතො, බොධිරුක්ඛමචන්දියං;
පග්ගස්ග බීජනිං තත්ථ, සිභාසනමබීජහං.

“ද්වෙනවුතෙ ඉතො කප්පෙ, සිභාසනමබීජහං;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, බීජනාය ඉදං ඵලං.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.
ජම්බුකත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සෙනකත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

ස්වාගතං වතානිආදිකා ආයස්මතො සෙනකත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤානි උපවිනන්නො සිබ්බස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤුතං පත්තො එකදිවසං සත්ථාරං දිස්වා පසන්නාමානසො මොරහත්ථෙත භගවන්තං පූජෙයි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්නො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා උරුවෙලකස්සපත්ථෙරස්ස භගිනියා කුච්ඡමිහි නිබ්බත්ති, සෙනකොතිස්ස නාමං අහොසි. සො වයස්පත්තො බ්‍රාහ්මණානං විජ්ජාසිප්පෙසු නිප්ඵත්තිං ගතො සරාවාසං වසති. තෙන ව සමයෙන මහාජනො සංවච්ඡරෙ සංවච්ඡරෙ එග්ගනාමාසෙ උත්තරඑග්ගනාකල්පත්තෙ උස්සවං අනුභවන්නො ගයායං තිත්ථාහිසෙකං කරොති. තෙන තං උස්සවං “ගයාඑග්ග”ති වදන්ති. අථ භගවා තාදිසෙ උස්සවදිවසෙ වෙනෙය්‍යානුකම්පාය ගයාතිත්ථසම්පෙ විහරති, මහාජනොපි තිත්ථාහිසෙකාධිප්පායෙන තතො තතො තං යානං උපගච්ඡති. තස්මිං ධණෙ සෙනකොපි තිත්ථාහිසෙකත්ථං තං යානං උපගතො සත්ථාරං ධම්මං දෙසෙන්නං දිස්වා උපසඬකම්මිත්වා ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්නො නචිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.46.9-16) –

“මොරහත්ථං ගහෙත්වාන, උපෙසිං ලොකනායකං;
පසන්නචිත්තො සුමනො, මොරහත්ථමදාසහං.

“ඉමීනා මොරහත්ථෙන, වෙනනාපණ්ඩිති ව;
නිබ්බාසිංසු තයො අග්ගී, ලභාමි විපුලං සුඛං.

“අහො බුද්ධො අහො ධම්මො, අහො නො සන්ථුසම්පදා;
දත්වානහං මොරහත්ථං, ලභාමි විපුලං සුඛං.

“කියග්ගී නිබ්බුතා මය්හං, භවා සබ්බෙ සමුහතා;
සබ්බාසවා පරික්ඛිණා, නත්ථි දානි පුනඛහවො.

“එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ, යං දානමදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි, මොරහත්ථස්සිදං ඵලං.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා අත්තනො පටිපත්තිං පච්චවෙක්ඛිත්වා සඤ්ජාතසොමනස්සො උදානවසෙන —

287. “ස්වාගතං වත මෙ ආසි, ගයායං ගයඵග්ගයා;
යං අද්දසාසිං සම්බුද්ධං, දෙසෙන්නං ධම්මමුත්තමං.

288. “මහජ්ජහං ගණාවරියං, අග්ගපත්තං විනායකං;
සදෙවකස්ස ලොකස්ස, ජීනං අතුලදස්සනං.

289. “මහානාගං මහාවීරං, මහාජුතිමනාසවං;
සබ්බාසවපරික්ඛිණං, සත්ථාරමකුතොහයං.

290. “විරසඬ්ඛිලිට්ඨං වත මං, දිට්ඨිසන්දානබන්ධිතං;
විමොචයි සො භගවා, සබ්බගන්ථෙහි සෙනක”න්ති. —

වතස්සො ගාථා අභාසි.

තත්ථ ස්වාගතං වත මෙ ආසිති මයා සුට්ඨ ආගතං වත ආසි. මම වා සුන්දරං වත ආගමනං ආසි. ගයායන්ති ගයාතිත්ථසම්පෙ. ගයඵග්ගයාති “ගයාඵග්ග”ති ලද්ධවොහාරෙ ඵග්ගනාමාසස්ස උත්තරඵග්ගනිකක්ඛන්තෙ. “ය”න්තිආදි ස්වාගතභාවස්ස කාරණදස්සනං. තත්ථ යන්ති යස්මා. අද්දසාසිත්ති අද්දක්ඛිං. සම්බුද්ධන්ති සම්මා සාමං සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්බුද්ධං. දෙසෙන්නං ධම්මමුත්තමන්ති උත්තමං අග්ගං සබ්බසෙට්ඨං එකන්තනියානිකං ධම්මං වෙනෙයාජ්ඣාසයානුරූපං භාසන්තං.

මහජ්ජහන්ති මහතියා සරීරජ්ජහාය ඤාණජ්ජහාය ව සමන්තාගතං. ගණාවරියන්ති හික්ඛුපරිසාදීනං ගණානං උත්තමෙන දමථෙන ආචාරසික්ඛාපනෙන ගණාවරියං. අග්ගහුතානං සීලාදීනං ගුණානං අධිගමෙන අග්ගජ්ජහන්තං. දෙවමනුස්සාදීනං පරමෙන විනයෙන විනයනතො, සයං නායකරහිත්තා ව විනායකං. කෙනචි අනභිභූතො හුත්වා සකලං ලොකං අභිභවිත්වා ධීතත්තා, පඤ්චන්තම්පි මාරානං ජිතත්තා ව සදෙවකස්ස ලොකස්ස ජීනං සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගජීනං, බාත්තිංසවරමහාපුරිසලක්ඛණඅසිතිඅනුබ්බසඤ්ජනාදිපටිමණ්ඩිතරූපකායනාය දසබලවතුචෙසාරජ්ජාදිගුණපටිමණ්ඩිතධම්මකායනාය ව සදෙවකෙන ලොකෙන අපරිමෙයාදස්සනනාය අසද්දසදස්සනනාය ව අතුලදස්සනං.

ගතිබලපරක්කමාදිසම්පත්තියා මහානාගසද්දිසත්තා, නාගෙසුපි ඛිණාසවෙසු මහානුභාවනාය ව මහානාගං. මාරසෙනාවිමථනතො මහාවික්කන්තනාය ව මහාවීරං. මහාජුතින්ති මහාපතාපං මහාතෙජන්ති අත්ථො. නත්ථි එතස්ස වත්තාරොපි ආසවාති අනාසවං. සබ්බෙ ආසවා සවාසනා පරික්ඛිණා එතස්සාති සබ්බාසවපරික්ඛිණං. කාමං සාවකබුද්ධා පච්චෙකබුද්ධා ව ඛිණාසවාච, සබ්බඤ්ඤබුද්ධා ඵව පන සවාසනෙ ආසවෙ ඛෙපෙන්තිති දස්සනත්ථං “අනාසව”න්ති වත්වා පුන “සබ්බාසවපරික්ඛිණ”න්ති වුත්තං. තෙන වුත්තං — “සබ්බෙ ආසවා සවාසනා පරික්ඛිණා එතස්සාති සබ්බාසවපරික්ඛිණ”න්ති. දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකපරමත්ථෙහි යථාරහං වෙනෙයානං අනුසාසනතො සත්ථාරං, චතුචෙසාරජ්ජවිසාරදායා කුතොචිපි භයාභාවතො අකුතොහයං, ඵවරූපං සම්මාසම්බුද්ධං යං යස්මා අද්දසාසිං, තස්මා ස්වාගතං වත මෙ ආසිති යොජනා.

ඉදානි සන්ථු දස්සනෙන අත්තනා ලද්ධගුණං දස්සෙන්නො චතුත්ථං ගාථමාහ. තස්සත්ථො — කඤ්ජියපුණ්ණලාබ්බ විය තක්කහරිතවාටි විය වසාපිතපිලොතිකා විය ව සංකිලෙසවත්ථුහි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ වීරකාලං සංකිලිට්ඨං. ගද්දලබන්ධිතං විය ථම්මෙහ සාරමෙයං සක්කායථම්මෙහ දිට්ඨිසන්දානෙන, දිට්ඨිබන්ධනෙන බන්ධිතං බද්ධං, තතො

විමොචෙන්තො ව අභිජ්ඣාදීහි සබ්බගන්ථෙ හි මං සෙනකං අරියමග්ගහත්ථෙන, විමොචයි වත සො භගවා මය්හං සත්ථාති භගවති අභිජ්ජසාදං පච්චෙදෙති.

සෙනකත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

7. සම්භූතත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

යො දන්ධකාලෙතිආදිකා ආයස්මතො සම්භූතත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤාති කරොන්තො බුද්ධසුඤ්ඤෙ ලොකෙ චන්දභාගාය නදියා තීරෙ කින්නරයොනියං නිබ්බත්තො. එකදිවසං අඤ්ඤතරං පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා පසන්නමානසො චන්දිත්වා කතඤ්ජලී අප්පුනපුප්ඵෙහි පුජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධප්පාදෙ කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා සම්භූතොති ලද්ධනාමො වයප්පත්තො භගවතො පරිනිබ්බානස්ස පච්ජා ධම්මභණ්ඩාගාරිකස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා සමණධම්මං කරොන්තො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.52.28-36) –

“චන්දභාගානදීතීරෙ, අහොසිං කින්නරො තදා;
අද්දසං චිරජං බුද්ධං, සයම්භුං අපරාජිතං.

“පසන්නචිත්තො සුමනො, චෙදජාතො කතඤ්ජලී;
ගහෙත්වා අප්පුනං පුජඵං, සයම්භුං අභිපුජයිං.

“තෙන කම්මෙන සුකතෙන, චෙතනාපණ්ඩිති ව;
ජහිත්වා කින්නරං දෙහං, තාවතිංසමගච්ජහං.

“ජත්තිසක්ඛත්තුං දෙචින්දො, දෙවරජ්ජමකාරයිං;
දසක්ඛත්තුං චක්කවත්තී, මහාරජ්ජමකාරයිං.

“පදෙසරජ්ජං විපුලං, ගණනාතො අසඬ්ඛියං;
සුබ්බත්තෙ වජ්ජිතං බීජං, සයම්භුම්හි අහො මම.

“කුසලං විජ්ජතෙ මය්හං, පබ්බජිං අනගාරියං;
පුජාරහො අහං අප්ප්, සකායපුත්තස්ස සාසනෙ.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා විමුත්තිසුබ්බෙන විහරන්තො වස්සසතපරිනිබ්බුතෙ භගවති වෙසාලිකෙසු වජ්ජිපුත්තකෙසු දස වත්ථුනි පග්ගය්හ ධීතෙසු කාකණ්ඩකපුත්තෙන යසත්ථෙරෙන උස්සාහිතෙහි සත්තසතෙහි බිණ්ණාසවෙහි තං දිට්ඨිං හින්දිත්වා සද්ධම්මං පග්ගණ්හන්තෙහි ධම්මචිත්තයසඬ්ගහෙ කතෙ තෙසං වජ්ජිපුත්තකානං උද්ධම්මඋබ්බිත්තයදීපතෙ ධම්මසංචෙගෙන ථෙරො –

291. “යො දන්ධකාලෙ තරති, තරණියෙ ව දන්ධයෙ;
අයොනිසංවිධානෙන, බාලො දුක්ඛං නිගච්ජති.

292. “තස්සත්ථා පරිභායන්ති, කාළපක්ඛෙව චන්දිමා;
ආයසකාඤ්ච පජ්ජොති, මිත්තෙහි ව විරුජ්ඣති.

293. “යො දන්ධකාලෙ දන්ධෙති, තරණියෙ ව තාරයෙ;
යොනිසො සංවිධානෙන, සුබං පජ්ජොති පණ්ඩිතො.

294. “තස්සත්ථා පරිපුරෙන්නි, සුක්කපක්ඛෙව චන්දිමා;
යසො කිත්තිඤ්ච පජ්ජොති, මිත්තෙහි න විරුජ්ඣති”ති. –

ඉමා ගාථා භණන්තො අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

තත්ථ යො දන්ධකාලෙ තරතීති කිස්මිඤ්චි කත්තබ්බවත්ථුස්මිං – “කප්පති නු බො, න නු බො කප්පති”ති විනයකුක්කුච්චෙ උප්පන්නෙ යාව වියත්තං විනයධරං පුච්ඡිත්වා තං කුක්කුච්චං න විනොදෙති, තාව දන්ධකාලෙ තස්ස කිච්චස්ස දන්ධායිතබ්බසමයෙ තරති මද්දිත්වා චිතික්කමං කරොති. තරණියෙ ව දන්ධයෙති ගභට්ඨස්ස තාව සරණගමනසීලසමාදානාදිකෙ, පබ්බජිතස්ස වත්තපටිවත්තකරණාදිකෙ සමට්ථිපස්සනානුයොගෙ ව තරිතබ්බෙ සම්පත්තෙ සීසං තං කිච්චං අනනුසුඤ්ජිත්වා – “ආගමනමාසෙ පක්ඛෙ වා කරිස්සාමි”ති දන්ධායෙයා, තං කිච්චං අකරොන්තොව කාලං චිතිනාමෙයා. අයොනිසංවිධානෙනාති ඵලං දන්ධායිතබ්බෙ තරන්තො තරිතබ්බෙ ව

දන්ධායන්තො අනුපායසංවිධානෙන උපායසංවිධානාභාවෙන බාලො, මන්දබුද්ධිකො පුග්ගලො, සම්පති ආයතිඤ්ච දුක්ඛං අනත්ථං පාපුණාති.

තස්සත්ථා පරිභායන්තීති තස්ස තථාරූපස්ස පුග්ගලස්ස දිට්ඨධම්මිකාදිභෙදා අත්ථා කාළපක්ඛෙ චන්දිමා විය, පරිභායන්ති දිවසෙ දිවසෙ පරික්ඛයං පරියාදානං ගච්ඡන්ති. “අසුකො පුග්ගලො අස්සද්ධො අප්පසන්තො කුසිතො භීතවිරියො”තිආදිනා. ආයසකාං විඤ්ඤාති ගරහිතබ්බතං පජ්ජොති පාපුණාති. මිත්තෙහි ච විරුජ්ඣති “එවං පටිපජ්ජ, මා එවං පටිපජ්ජා”ති ඔවාදදායකෙහි කල්‍යාණමිත්තෙහි “අවචනියා මය”න්ති ඔවාදස්ස අනාදානෙනෙව විරුද්ධො නාම හොති.

සෙසගාථාද්වයස්ස චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. කෙවි පනෙත්ථ – “තරති දන්ධයෙ”තිපදානං අත්ථභාවෙන භාවනාවිත්තස්ස පග්ගහනිග්ගහෙ උද්ධරන්ති. තං පච්ඡිමගාථාසු යුජ්ජති. පුරිමා හි ද්වෙ ගාථා පබ්බජිතකාලතො පටියාය වරිතබ්බං සමණධම්මං අකත්ථා කුක්කුචවපකතතාය දස චන්ද්‍රනි දීපෙත්වා සඬ්ඝෙන නික්කඩ්ඪිතෙ වජ්ජිපුත්තකෙ සන්ධාය ථෙරෙන චුත්තා. පච්ඡිමා පන අත්තසදිසෙ සම්මා පටිපන්නෙ සකත්ථං නිජ්ජාදෙත්වා යිතෙති.

සම්භුතත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. රාහුලත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

උභයෙනාතිආදිකා ආයස්මතො රාහුලත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උජ්ජන්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤාති උපවිනන්තො පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤාතං පත්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං සික්ඛාකාමානං අග්ගටියානෙ ය්‍යපෙන්තං දිස්වා සයම්පි තං යානන්තරං පත්ථෙත්වා සෙනාසනවිසොධනවිජ්ජොතනාදිකං උළාරං පුඤ්ඤං කත්වා පණ්ඩානමකාසී. සො තතො චට්ඨත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුජ්ජාදෙ අම්භාකං බොධිසත්තං පටිච්ච යසොධරාය දෙවියා කුච්ඡිමිති නිබ්බත්තිත්වා රාහුලොති ලද්ධනාමො මහතා ඛන්තියපරිවාරෙන වඩ්ඪී, තස්ස පබ්බජ්ජාවිධානං ඛන්ධකෙ (මහාව. 105) ආගතමෙව. සො පබ්බජිත්වා සත්ථු සන්තිකෙ අනෙකෙහි සුත්තපදෙහි සුලද්ධොවාදො පරිපක්කඤ්ඤාණො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.2.68-85) –

“පදුමුත්තරස්ස භගවතො, ලොකජෙට්ඨස්ස තාදිනො;
සත්තභූමිහි පාසාදො, ආදාසං සන්ථරිං අහං.

“බිණාසවසහස්සෙහි, පරිකිණ්ණො මහාමුත්ති;
උපාගම් ගන්ධකුට්ඨං, ද්විපදින්දො නරාසහො.

“විරොචෙන්තො ගන්ධකුට්ඨං, දෙවදෙවො නරාසහො;
භික්ඛුසඬ්ඝෙ යීතො සත්ථා, ඉමා ගාථා අභාසථ.

“යෙනායං ජොතිතා සෙය්‍යා, ආදාසොව සුසන්ථතො;
තමහං කිත්තයිස්සාමි, සුණාථ මම භාසතො.

“සොණ්ණමයා රුපිමයා, අථො වෙචරියාමයා;
නිබ්බත්තිස්සන්ති පාසාදා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

“චතුසට්ඨික්ඛන්තුං දෙවින්දො, දෙවරජ්ජං කරිස්සති;
සහස්සක්ඛන්තුං චක්කවත්ති, භවිස්සති අනන්තරා.

“එකවිසතිකප්පමිහි, විමලො නාම ඛන්තියො;
වාතුරන්තො විජිතාචී, චක්කවත්ති භවිස්සති.

“නගරං රෙණුවතී නාම, ඉට්ඨකාහි සුමාපිතං;
ආයාමතො තිණි සතං, චතුරස්සසමායුතං.

“සුදස්සනො නාම පාසාදො, විස්සකම්මෙන මාපිතො;
කුටාගාරවරුපෙනො, සත්තරතනභූසිතො.

“දසසද්දාවිචිත්තං තං, විජ්ජාධරසමාකුලං;

සුදස්සනංව නගරං, දෙවනානං භවිස්සති.

“පභා නිග්ගච්ඡතෙ තස්ස, උග්ගච්ඡන්තෙව සුරියෙ;
විරොවෙස්සති තං නිව්චං, සමන්තා අට්ඨයොජනං.

“කප්පසතසහස්සමිහි, ඔක්කාකකුලසම්භවො;
ගොතමො නාම ගොත්තෙන, සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

“තුසිතා සො චචිත්ථාන, සුක්කමුලෙන වොදිතො;
ගොතමස්ස භගවතො, අත්‍රජො සො භවිස්සති.

“සචෙවසෙය්‍ය අගාරං, චක්කවත්ති භවෙය්‍ය සො;
අට්ඨානමෙතං යං තාදී, අගාරෙ රතිමප්ඤ්ඤා.

“නික්ඛම්ත්වා අගාරම්භා, පබ්බජිස්සති සුබ්බතො;
රාහුලො නාම නාමෙන, අරහා සො භවිස්සති.

“කිකිච අණ්ඩං රක්ඛෙය්‍ය, වාමරී විය වාලධිං;
නිපකො සීලසම්පන්නො, මමං රක්ඛි මහාමුනි.

“තස්සාහං ධම්මඤ්ඤාය, විහාසිං සාසනෙ රතො;
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය, විහරාමි අනාසවො.

“කිලෙසා කුමාරිකා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.
අරහත්තං පන පත්ථා අත්තතො පටිපත්තිං පච්චවෙක්ඛිත්ථා අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරොන්තො –

295. “උභයෙනෙව සම්පන්නො, රාහුලභද්දොති මං චිද්දු;
යඤ්චමිහි පුත්තො බුද්ධස්ස, යඤ්ච ධම්මෙසු චක්ඛුමා.

296. “යඤ්ච මෙ ආසවා බිණ්ණා, යඤ්ච නත්ථි පුනඛහවො;
අරහා දක්ඛිණෙය්‍යාමිහි, තෙවිජ්ජො අමතද්දසො.

297. “කාමන්ධා ජාලපච්ඡන්තා, තණ්හාජදනජාදිතා;
පමත්තඛන්ධුනා ඛද්ධා, මච්ඡාව කුම්මනාමුඛෙ.

298. “තං කාමං අහමුප්ප්ඤ්ඤිත්ථා, ඡෙත්ථා මාරස්ස ඛන්ධනං;
සමුලං තණ්හමබ්බුය්හ, සිතිභූතොස්මි නිබ්බුතො”න්ති. –

චතස්සො ගාථා අභාසි.

තත්ථ උභයෙනෙව සම්පන්නොති ජාතිසම්පදා, පටිපත්තිසම්පදාති උභයසම්පත්තියාපි සම්පන්නො සමන්තාගතො. රාහුලභද්දොති මං චිද්දුති “රාහුලභද්දො”ති මං සබ්බමචාරිනො සඤ්ජානන්ති. තස්ස හි ජාතසාසනං පුත්ථා බොධිසත්තෙන “රාහු ජාතො, ඛන්ධනං ජාත”න්ති වුත්තවචනං උපාදාය සුද්ධොදනමහාරාජා “රාහුලො”ති නාමං ගණ්හි. තත්ථ ආදිතො පිතරා වුත්තපරියායමෙව ගහෙත්ථා ආහ – “රාහුලභද්දොති මං චිද්දු”ති. භද්දොති ච පසංසාවචනමෙතං.

ඉදානි තං උභයසම්පත්තිං දස්සෙතුං “යඤ්චමිහි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ යන්ති යස්මා. ච-සද්දො සමුච්චයත්ථො. අමිහි පුත්තො බුද්ධස්සාති සම්මාසම්බුද්ධස්ස ඔරසපුත්තො අමිහි. ධම්මෙසුති ලොකියෙසු ලොකුත්තරෙසු ච ධම්මෙසු, චතුසච්චධම්මෙසුති අත්ථො. චක්ඛුමාති මග්ගපඤ්ඤාවක්ඛුනා චක්ඛුමා ච අමිහිති යොජෙතබ්බං.

පුන අපරාපරෙහිපි පරියායෙහි අත්තති උභයසම්පත්තිං දස්සෙතුං – “යඤ්ච මෙ ආසවා බිණ්ණා”ති ගාථමාහ. තත්ථ දක්ඛිණෙය්‍යාති දක්ඛිණාරහො. අමතද්දසොති නිබ්බානස්ස දස්සාවි. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ඉදානි යාය විජ්ජාසම්පත්තියා ච විමුත්තිසම්පත්තියා ච අභාවෙන සත්තකායො කුමිනෙ ඛන්ධමච්ඡා විය සංසාරෙ පරිවත්තති, තං උභයසම්පත්තිං අත්තති දස්සෙතුං “කාමන්ධා”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ කාමෙහි කාමෙසු වා අන්ධාති කාමන්ධා. “ජන්දො රාගො”තිආදිවිභාගෙහි (චූළති. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 8) කිලෙසකාමෙහි රූපාදීසු චත්ථුකාමෙසු අනාදීනවදස්සිතාය අන්ධිකතා. ජාලපච්ඡන්තාති සකලං භවත්තයං අප්ප්ඤ්ඤාත්ථරිත්ථා යිතෙන විසත්තිකාජාලෙන පකාරතො ඡන්තා පලිගුණ්ඨිතා. තණ්හාජදනජාදිතාති තතො ඵච තණ්හාසධ්ධාතෙන ඡදනෙන

ජාදිතා නිවුතා සබ්බසො පටිකුප්ථිතා. පමත්තබන්ධුනා බද්ධා, මච්ඡාව කුමිනාමුබ්බති කුමිනාමුබ්බෙ මච්ඡබන්ධානං මච්ඡපසිබ්බකමුබ්බෙ බද්ධා මච්ඡා විය පමත්තබන්ධුනා මාරොන යෙන කාමබන්ධනෙන බද්ධා ඉමෙ සත්තා තතො න නිගච්ඡන්ති අත්තොබන්ධනගතාව හොන්ති.

තං තථාරූපං කාමං බන්ධනභූතං උප්ප්ඤ්ඤිතං පුබ්බභාගපටිපත්තියා පභාය කිලෙසමාරස්ස බන්ධනං ඡෙත්වා, පුන අරියමග්ගසත්තං අනවසෙසතො සමුච්ඡින්නදිත්වා තතො එව අවිජ්ජාසංඛිතානෙන මුලෙන සමුලං, කාමතණ්හාදිකං තණ්හං අබ්බුද්ධං උද්ධරිත්වා සබ්බකිලෙසදරුපරිලාභාභාවතො, සීතිභූතො සඋපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා නිබ්බුතො, අහං අස්මි හොමිති අත්තො.

රාහුලත්තෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. වන්දනත්තෙරගාථාවණ්ණනා

ජාතරූපෙනාතිආදිකා ආයස්මතො වන්දනත්තෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤානි උපචින්නො ඉතො එකතිංසෙ කප්පෙ බුද්ධසුඤ්ඤෙ ලොකෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්තො සුදස්සනං නාම පච්චෙකබුද්ධං පබ්බතන්තරෙ වසන්තං දිස්වා පසන්නමානසො කුටප්පුප්පෙහි පූජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං විභවසම්පන්නෙ කුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වන්දනොති ලද්ධනාමො වයප්පත්තො සරාවාසං වසන්තො සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා සොතාපන්නො අහොසි. සො එකං පුත්තං ලභිත්වා සරාවාසං පභාය පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරඤ්ඤෙ විහරන්තො සත්ථාරං වන්දිතුං සාවත්ථියං ආගතො සුසානෙ වසති. තස්ස ආගතභාවං සුත්වා පුරාණදුතියිකා අලභිකතපටියත්තා දාරකං ආදාය මහතා පරිවාරෙන ථෙරස්ස සන්තිකං ගච්ඡති – “ඉත්ථිකුත්තාදීහි නං පලොභෙත්වා උප්පබ්බාපෙස්සාමි”ති. ථෙරො තං ආගච්ඡන්තිං දුරතොව දිස්වා “ඉදානිස්සා අවිසයො භවිස්සාමි”ති යථාරද්ධං විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා ඡළභිඤ්ඤො අහොසි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.52.37-43) –

“භිමවන්තස්සාවිදුරෙ , වසලො නාම පබ්බතො;
බුද්ධො සුදස්සනො නාම, වසතෙ පබ්බතන්තරෙ.

“පුප්ඵං හෙමවන්තං මය්හ, වෙහාසං අගමාසහං;
තත්ථද්දසාසිං සම්බුද්ධං, ඔසතිණ්ණමනාසවං.

“පුප්ඵං කුට්ඨමාදාය, සිරෙ කත්වාන අඤ්ජලිං;
බුද්ධස්ස අභිරොපෙසිං, සයම්භස්ස මහෙසිනො.

“එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ, යං පුප්ඵමභිපූජයිං;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි, බුද්ධපූජායිදං ඵලං.

“කිලෙසා කුමාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

ඡළභිඤ්ඤො පන හුත්වා ආකාසෙ යත්වා තස්සා ධම්මං දෙසෙත්වා සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාපෙත්වා සයං අත්තනා පුබ්බෙ වසිතට්ඨානමෙව ගතො. සභායභික්ඛුහි – “විජ්ජසන්නානි බො තෙ, ආවුසො, ඉන්ද්‍රියානි, කච්චි තයා සච්චානි පටිච්ඡේදානි”ති පුට්ඨො –

299. “ජාතරූපෙන සඤ්ජන්තා, දාසීගණපුරක්ඛතා;
අභිකෙන පුත්තමාදාය, හරියා මං උපාගමි.

300. “තඤ්ච දිස්වාන ආයන්තිං, සකපුත්තස්ස මාතරං;
අලභිකතං සුවසනං, මච්චුපාසංව ඔඨ්ඨිතං.

301. “තතො මෙ මනසිකාරො, යොනිසො උදපජ්ජථ;
ආදීනවො පාතුරහු, නිබ්බිදා සමතිට්ඨථ.

302. “තතො චිත්තං විමුච්චි මෙ, පස්ස ධම්මසුධම්මතං;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති. –

ඉමාහි ගාථාහි අත්තතො පටිපත්තිං කට්ඨන්තො අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

තත්ථ ජාතරූපෙන සඤ්ජන්තාති ජාතරූපමයෙන සීසුපගාදිඅලභිකාරෙන අලභිකරණවසෙන පටිච්ඡාදිතසරීරා, සබ්බාහරණභූසිතාති අත්තො. දාසීගණපුරක්ඛතාති යථාරහං අලභිකතපටියත්තෙන අත්තතො දාසීගණෙන පුරතො කතා පරිවාරිතාති අත්තො. අභිකෙන පුත්තමාදායාති “අපි නාම පුත්තමපි දිස්වා ගෙහස්සිතසාතො භවෙය්‍යා”ති පුත්තං අත්තතො අභිකෙන ගහෙත්වා.

ආයත්තින්හි ආගව්‍යන්ති. සකප්‍රත්තස්ස මාතරන්ති මම ඔරසප්‍රත්තස්ස ජනනිං, මය්හං පුරාණද්‍රුතිසිකන්ති අත්ථො. සබ්බමිදං ථෙරො අත්තනො කාමරාගසමුච්ඡෙදං බහුමඤ්ඤන්තො වදති. යොනිසො උදපජ්ජාති “එවරුපාපි නාම සම්පත්ති ජරාඛ්‍යාධිමරණෙහි අභිභූයාති, අහො සඬ්ඛාරා අනිච්චා අධුවා අනස්සාසිකා”ති එවං යොනිසොමනසිකාරො උප්පජ්ජී. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

වන්දනත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. ධම්මිකත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

ධම්මො හවෙතිආදිකා ආයස්මතො ධම්මිකත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ හවෙ පුඤ්ඤානි උපවිනන්තො සිබ්බස්ස හගවතො කාලෙ මිගලුද්දකො හුත්වා එකදිවසං අරඤ්ඤායතනෙ දෙවපරිසාය සත්ථු ධම්මං දෙසෙන්තස්ස “ධම්මො එසො වුවච්ඡි”ති දෙසනාය නිමිත්තං ගණ්හි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධජපාදෙ කොසලරට්ඨෙ ඛාණ්ඩණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා ධම්මිකොති උද්ධනාමො වයප්පත්තො ජෙනවනපටිග්ගහණෙ උද්ධජපසාදො පබ්බජිත්වා අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකාචාසෙ ආචාසිකො හුත්වා විහරන්තො ආගන්තුකානං භික්ඛූනං වත්තාවත්තෙසු උප්ඤ්ඤානභූලො අක්ඛමො අහොසි. තෙන භික්ඛූ තං විහාරං ඡඩ්ඨන්වා පක්කම්මිසු. සො එකකොච අහොසි. විහාරසාමිකො උපාසකො තං කාරණං සුත්වා හගවතො තං පවත්තිං ආරොවෙසි. සත්ථා තං භික්ඛූ පක්කොසෙන්වා තමත්ථං පුච්ඡන්වා තෙන “එවං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ – “නායං ඉදානෙව අක්ඛමො, පුබ්බෙපි අක්ඛමො අහොසි”ති වත්වා භික්ඛූහි යාවිතො රුක්ඛධම්මං (ජා. 1.1.74) කථෙත්වා උපරි තස්ස ඔවාදං දෙන්තො –

303. “ධම්මො හවෙ රක්ඛති ධම්මචාරිං, ධම්මො සුවිණ්ණො සුඛමාවහාති;
එසානිසංසො ධම්මෙ සුවිණ්ණෙ, න දුග්ගතිං ගච්ඡති ධම්මචාරී.
304. “න හි ධම්මො අධම්මො ව, උහො සමච්ඡාකිනො;
අධම්මො නිරයං නෙති, ධම්මො පාපෙති සුග්ගතිං.
305. “තස්මා හි ධම්මෙසු කරෙය්‍ය ඡන්දං, ඉති මොදමානො සුගතෙන තාදිනා;
ධම්මෙ ධීතා සුගතවරස්ස සාවකා, නීයන්ති ධීරා සරණවරග්ගගාමිනො.
306. “විජ්ජොට්ඨො ගණ්ඩමූලො, තණ්හාජාලො සමුහතො;
සො බිණ්ණසංසාරො න වත්ථි කිඤ්චනං,
වන්දො යථා දොසිනා පුණ්ණමාසිය”න්ති. – වතස්සො ගාථා අහාසි;

තත්ථ ධම්මොති ලොකියලොකුත්තරො සුවර්තධම්මො. රක්ඛතීති අපායදුක්ඛතො රක්ඛති, සංසාරදුක්ඛතො ව විචට්ඨපනිස්සයභූතො රක්ඛතියෙව. ධම්මචාරින්ති තං ධම්මං වරන්තං පටිපජ්ජන්තං. සුවිණ්ණොති සුට්ඨු විණ්ණො කම්මඵලානි සද්දහින්වා සක්කච්චං වින්තිකත්වා උපවිතො. සුඛන්ති ලොකියලොකුත්තරසුඛං. තත්ථ ලොකියං තාව කාමාවචරාදිභෙදො ධම්මො යථාසකං සුඛං දිට්ඨෙ වා ධම්මෙ උපපජ්ජෙ වා අපරෙ වා පරියායෙ ආවහති නිජ්ඣාදෙති, ඉතරං පන විචට්ඨපනිස්සයෙ යත්වා විණ්ණො පරම්පරාය ආවහතීති වත්තුං වට්ටති අනුපනිස්සයස්ස තදභාවතො. එසානිසංසො ධම්මෙ සුවිණ්ණෙ, න දුග්ගතිං ගච්ඡති ධම්මචාරීති ධම්මචාරී පුග්ගලො ධම්මෙ සුවිණ්ණෙ තංනිමිත්තං දුග්ගතිං න ගච්ඡති එසො ධම්මෙ සුවිණ්ණෙ ආනිසංසො උදුයොති අත්ථො.

යස්මා ධම්මෙනෙව සුගතිගමනං, අධම්මෙනෙව ව දුග්ගතිගමනං, තස්මා “ධම්මො අධම්මො”ති ඉමෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අසංකිණ්ණඵලානි දස්සෙතුං “න හි ධම්මො”තිආදිනා දුතියං ගාථමාහ. තත්ථ අධම්මොති ධම්මපටිපක්ඛො දුච්චරිතං. සමච්ඡාකිනොති සදිසච්ඡාකා සමානඵලා.

තස්මාති යස්මා ධම්මාධම්මානං අයං යථාචුත්තො විපාකභෙදො, තස්මා. ඡන්දන්ති කත්තුකමානාඡන්දං. ඉති මොදමානො සුගතෙන තාදිනාති ඉති එවං චුත්තජපකාරෙන ඔවාදදානෙන සුගතෙන සම්මග්ගතෙන සම්මාපටිපන්නෙන ඉට්ඨාදිසු තාදිභාවජ්ජන්තියා තාදිනාමවතා හෙතුභූතෙන මොදමානො කුට්ඨිං ආපජ්ජමානො ධම්මෙසු ඡන්දං කරෙය්‍යාති යොජනා. එත්තාවතා වට්ටං දස්සෙන්වා ඉදානි විචට්ටං දස්සෙන්තො “ධම්මෙ ධීතා”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යස්මා සුගතස්ස වරස්ස සුගතෙසු ව වරස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාවකා තස්ස ධම්මෙ ධීතා ධීරා අතිවිය අග්ගභූතසරණගාමිනො තෙනෙව සරණගමනසඬ්ඛාතෙ ධම්මෙ ධීතභාවෙන සකලවට්ටදුක්ඛතොපි නීයන්ති නිස්සරන්ති, තස්මා හි ධම්මෙසු කරෙය්‍ය ඡන්දන්ති.

එවං සත්ථාරා තීහි ගාථාහි ධම්මෙ දෙසිතෙ දෙසනානුසාරෙන යථානිසින්නොව විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.52.44-50) –

“මිගලුද්දො පුරෙ ආසිං, අරඤ්ඤෙ විපිනෙ අහං;
අද්දසං චිරජං බුද්ධං, දෙවසඬ්ඤපුරක්ඛනං.

“වතුසව්වං පකාසෙන්නං, දෙසෙන්නං අමතං පදං;
අස්සොසිං මධුරං ධම්මං, සිඛිනො ලොකඛන්ධුනො.

“සොසෙ චිත්තං පසාදෙසිං, අසමප්පට්ඨුග්ගලෙ;
තත්ථ චිත්තං පසාදෙත්වා, උත්තරිං දුත්තරං භවං.

“එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ, යං සඤ්ඤමලහිං තදා;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි, සොසසඤ්ඤායිදං එලං.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

තථා අරහත්තෙ පතිට්ඨිතො. අරහත්තං පන පත්වා අත්තනා අධිගතං විසෙසං සත්ථු නිවෙදෙන්නො වරිමගාථාය අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

තත්ථ විජ්ජොට්ඨොති විධුනො, මග්ගඤ්ඤානෙත පටිනිස්සට්ඨොති අත්ථො. ගණ්ඩමුලොති අවිජ්ජා. සා හි ගණ්ඩති සවති. “ගණ්ඩොති ඛො, හික්ඛු, පඤ්චන්තෙනං උපාදානක්ඛන්ධානං අධිවචන”න්ති (සං. නි. 4.103; අ. නි. 6.23; 8.56; 9.15; චූළනි. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 137) එවං සත්ථාරා චුත්තස්ස දුක්ඛමූලයොගතො, කිලෙසාසුචිපග්ගරුණතො, උප්පාදපරාභඩ්ගෙහි උද්ධුමානපක්කපභිජ්ජනතො ච, ගණ්ඩාභිධානස්ස උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකස්ස මූලං කාරණං තණ්හාජාලො සමුහතොති තණ්හාසඩ්ධාතො ජාලො මග්ගෙන සමුග්ගාටිතො. සො ඛිණ්ණසංසාරො න චත්ථී කිඤ්චනන්ති සො අහං එවං පභිනතණ්හාවිජ්ජනාය පරික්ඛිණ්ණසංසාරො පභිනභවමූලත්තා එව න චත්ථී, න ච උපලබ්භති රාගාදිකිඤ්චනං. චන්දො යථා දොසිනා පුණ්ණමාසියන්ති යථා නාම චන්දො අභිභමහිකාදිදොසරහිතො පුණ්ණමාසියං පරිපුණ්ණකාලෙ එවං අභමිපි අරහත්තාධිගමෙන අපෙතරාගාදිකිඤ්චනො පරිපුණ්ණධම්මකොට්ඨාසො අහොසින්නි.

ධම්මිකත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. සප්පකත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

යදා බලාකාතිආදිකා ආයස්මතො සප්පකත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමිපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤානි උපවිනන්තො ඉතො එකතිංසෙ කප්පෙ මහානුභාවො නාගරාජා හුත්වා නිබ්බන්තො සම්භවස්ස නාම පච්චෙකබුද්ධස්ස අභිභොකාසෙ සමාපත්තියා නිසින්තස්ස මහන්තං පදුමං ගහෙන්වා උපරිමුද්ධති ධාරෙන්තො පූජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධප්පාදෙ සාවත්ථීයං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා සප්පකොති ලද්ධනාමො විඤ්ඤුතං පත්තො භගවතො සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා අපකරණියා නාම නදියා තීරෙ ලෙණගිරිවිහාරෙ වසන්තො නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.52.78-83) –

“හිමවන්තස්සාවිදුරෙ, රොමසො නාම පබ්බතො;
බුද්ධොපි සම්භවො නාම, අභිභොකාසෙ වසී තදා.

“භවනා නික්ඛමිත්වාන, පදුමං ධාරයිං අහං;
එකාහං ධාරයිත්වාන, භවනං පුනරාගමිං.

“එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ, යං බුද්ධමහිපුප්පයිං;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි, බුද්ධපුජායිදං එලං.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

සො අරහත්තං පත්වා සත්ථාරං චන්දිතුං සාවත්ථීං ආගතො ඤාතීහි උපට්ඨියමානො තත්ථ කතිපාහං වසින්වා ධම්මං දෙසෙන්වා ඤාතකෙ සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාපෙන්වා යථාචුත්තට්ඨානමෙව ගන්තුකාමො අහොසි. තං ඤාතකා “ඉධෙව, භන්තෙ, වසථ, මයං පටිප්ථගිස්සාමා”ති යාවිංසු. සො ගමනාකාරං දස්සෙන්වා ඨිතො අත්තනා වසිතට්ඨානකිත්තනාපදෙසෙන විවෙකාහිරතිං පකාසෙන්තො –

307. “යදා බලාකා සුචිපණ්ඩරවිජදා, කාලස්ස මෙසස්ස භයෙන තප්පිතා;
පලෙහිති ආලයමාලයෙසිති, තදා නදී අපකරණී රමෙති මං.

308. “යදා බලාකා සුචිසුද්ධපණ්ඩරා, කාලස්ස මෙසස්ස භයෙන තප්පිතා;
පරියෙසති ලෙණමලෙණදස්සිති, තදා නදී අපකරණී රමෙති මං.

309. “කං නු තත්ථ න රමෙන්නි, ප්‍රමුඛො උභතො තහිං;
සොහෙන්ති ආපගාකුලං, මම ලෙණස්ස පච්ඡතො.

310. “තාමතමදසඩසසුප්පහිනා , හෙකා මන්දවති පනාදයන්ති;
නාප්ප ගිරිනදිහි විප්පවාසසමයො,
බෙමා අප්පකරණී සිවා සුරමිමා”ති. – වතස්සො ගාථා අභාසි;

තත්ථ යදාති යස්මිං කාලෙ. බලාකාති බලාකාසකුණිකා. සුවිප්ප්ධධවලපක්ඛා. කාළස්ස මෙසස්ස භයෙන තප්පිතාති ජලභාරභරිතතාය කාළස්ස අඤ්ජනගිරිසන්තිකාසස්ස පාචුස්සකමෙසස්ස ගජ්ජතො වුට්ඨිභයෙන නිබ්බිජ්ජිතා භිංසාපිතා. පලෙහිතීති ගොවරභූමිතො උප්පත්තිවා ගම්ස්සති. ආලයන්ති නිලයං අත්තනො කුලාවකං. ආලයෙසිතීති තත්ථ ආලයනං නිලියනමෙව ඉච්ඡන්ති. තදා නදී අප්පකරණී රමෙති මන්ති තස්මිං පාචුස්සකකාලෙ අප්පකරණිනාමිකා නදී නවොදකස්ස සූරා භාරභාරිති කුලඬිකසා මං රමෙති මම චිත්තං ආරාධෙතිති උතුපදෙසවිසෙසකිත්තනාපදෙසෙන විවෙකාභිරතිං පකාසෙසි.

සුවිප්ප්ධධවලපක්ඛාති සුවිප්ප් විප්ප්ධධවලපක්ඛා, අසම්මිස්සවණ්ණා සබ්බසෙතාති අත්ථො. පරියෙසතීති මග්ගති. ලෙණන්ති වසනට්ඨානං. අලෙණදස්සිතීති වසනට්ඨානං අපස්සන්ති. පුබ්බෙ නිබ්බ්ධවසනට්ඨානස්ස අභාවෙන අලෙණදස්සිතී, ඉදාති පාචුස්සකකාලෙ මෙසගජ්ජිතෙන ආභිතගබ්භා පරියෙසති ලෙණන්ති නිබ්බ්ධවසනට්ඨානං කුලාවකං කරොතිති අත්ථො.

කං නු තත්ථ...පෙ.... පච්ඡතොති මම වසනකමභාලෙණස්ස පච්ඡතො පච්ඡාගාගෙ ආපගාකුලං අප්පකරණිනදියා උභතොතිරං තභිං තභිං ඉතො ටිතො ව සොහෙන්නියො නිව්චකාලං ඵලභාරනමිතසාධා සිනිද්ධපණ්ණච්ඡායා ජම්බුයො තත්ථ තස්මිං යානෙ කං නාම සත්තං න රමෙන්නි නු, සබ්බං රමෙන්නියෙව.

තාමතමදසඩසසුප්පහිනාති අමතං වුව්චති අගදං, තෙන මජ්ජන්තිති අමතමදා, සප්පා, තෙසං සඩ්ඨො අමතමදසඩ්ඨො, තතො සුවිප්ප් පහිනා අපගතා. හෙකා මණ්ඩුකියො, මන්දවති සරවතියො, පනාදයන්ති තං යානං මධුරෙන වස්සිතෙන නින්තාදයන්ති. නාප්ප ගිරිනදිහි විප්පවාසසමයොති අප්ප ඵතරහි අඤ්ඤාභිපි පබ්බතෙය්‍යාහි නදීහි විප්පවාසසමයො න හොති, විසෙසතො පන වාළමච්ඡසුමාරාදිවිරහිතතො බෙමා අප්පකරණී නදී. සුන්දරතලතිත්ථපුලිතසම්පත්තියා සිවා. සුවිප්ප් රමිමා රමණියා, තස්මා තත්ථෙව මෙ මනො රමතීති අධිප්පායො.

ඵචං පන වත්ථා ඤාතකෙ විස්සජ්ජෙත්ථා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතො. සුඤ්ඤාගාරාභිරතිදීපනෙන ඉදමෙව ව ථෙරස්ස අඤ්ඤාබ්‍යාකරණං අහොසිති.

සප්පකත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. මුදිතත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

පබ්බජිත්තිආදිකා ආයස්මතො මුදිතත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤාති උපවිනන්තො විපස්සිස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්ථා විඤ්ඤානං පත්තො ඵකදිවසං සත්ථාරං දිස්වා පසන්තමානසො ඵකං මඤ්චමදාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ කොසලරට්ඨෙ ගහපතිකුලෙ නිබ්බන්තිත්ථා මුදිතොති ලද්ධනාමො විඤ්ඤානං පාපුණි. තෙන ව සමයෙන තං කුලං රඤ්ඤා කෙනවිදෙව කරණියෙන පලිබුද්ධං අහොසි. මුදිතො රාජභයාහිතො පලායිත්ථා අරඤ්ඤං පටිට්ඨො අඤ්ඤාතරස්ස බිණ්ණසවත්ථෙරස්ස වසනට්ඨානං උපගමි. ථෙරො තස්ස භීතභාවං ඤත්ථා “මා භාගි”ති සමස්සාසෙසි. සො “කිත්තකෙන නු බො, භන්තෙ, කාලෙන ඉදං මෙ භයං වූපසමෙස්සති”ති පුව්ඡන්තා “සත්තට්ඨමාසෙ අතික්කමිත්ථා”ති වුත්තෙ – “ඵත්තකං කාලං අධිවාසෙතුං න සක්කොමි, පබ්බජිස්සාමහං, භන්තෙ, පබ්බාපෙට් ම”න්ති ජීවිතරක්ඛණත්ථං පබ්බජ්ජං යාමි. ථෙරො තං පබ්බාපෙසි. සො පබ්බජිත්ථා සාසනෙ පටිලද්ධසද්ධො භයෙ වූපසන්තෙපි සමණධම්මංයෙව රොචෙන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො – “අරහත්තං අප්පත්ථා ඉමස්මා වසනගබ්භා බහි න නික්ඛමිස්සාමි”තිආදිනා පටිඤ්ඤං කත්ථා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්ථා අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.36.30-33) –

“විපස්සිතො භගවතො, ලොකපෙට්ඨස්ස තාදිතො;
ඵකං මඤ්චං මයා දින්තං, පසන්නෙන සපාණිනා.

“භත්ථියානං අස්සයානං, දිබ්බයානං සමජ්ඣගං;
තෙන මඤ්චකදානෙන, පත්තොමිහි ආසවක්ඛයං.

“ඵකනවුතිතො කප්පෙ, යං මඤ්චමදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි, මඤ්චදානස්සිදං ඵලං.

“කිලෙසා ක්‍යාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා විමුත්තිසුඛං පටිසංවෙදෙන්තො සහායහික්ඛුහි අධිගතං පුච්ඡිතො අත්තනො
පටිපන්නාකාරං කථෙන්නො –

311. “පබ්බතීං ජීවිකත්ථොහං, ලද්ධාන උපසම්පදං;
තතො සද්ධං පටිලභිං, දළ්භවිරියො පරක්කමිං.
312. “කාමං හිජ්ජතුයං කායො, මංසපෙසි විසියරුං;
උභො ජණ්ණකසන්ධිහි, ජඩ්ඝායො පපතන්තු මෙ.
313. “නාසිස්සං න පිච්ඡසාමි, විහාරා ච න නික්ඛමෙ;
නපි පස්සං නිපාතෙස්සං, තණ්හාසල්ලෙ අනුභතෙ.
314. “තස්ස මෙවං විහරතො, පස්ස වීරියපරක්කමං;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති. –

චතස්සො ගාථා අභාසි.

තත්ථ ජීවිකත්ථොති ජීවිකාය අත්ථිකො ජීවිකප්පයොජනො. “එත්ථ පබ්බතීත්වා නිබ්භයො සුඛෙන
අකිලමන්තො ජීවිස්සාමි”ති එවං ජීවිකත්ථාය පබ්බතීන්ති අත්ථො. ලද්ධාන උපසම්පදන්ති පයමං
සාමණෙරපබ්බජ්ජායං යීතො ඤාත්තිචතුත්ථෙත කම්මෙන උපසම්පදං ලභිත්වා. තතො සද්ධං පටිලභින්නි තතො
උපසම්පන්නකාලතො පටියාය කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තො ද්වෙ මාතිකා, තිස්සො අනුමොදනා, එකච්චං සුත්තං,
සමථකම්මට්ඨානං, විපස්සනාවිධිඤ්ච උග්ගණ්හන්තො බුද්ධාදීනං මහානුභාවතං දිස්වා – “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා,
ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුප්පටිපන්නො සඬ්ඝො”ති රතනත්තයෙ සද්ධං පටිලභිං. දළ්භවිරියො පරක්කමින්නි එවං
පටිලද්ධසද්ධො හුත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො නචිරස්සෙව සච්චපට්ඨෙධාය දළ්භවිරියො ථිරවිරියො හුත්වා
පරක්කමිං, අකුසලානං ධම්මානං පහානාය කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදාය සම්මදෙව පදහිං.

යථා පන පරක්කමිං, තං දස්සෙතුං “කාම”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ කාමන්ති යථාකාමං එකංසතො වා හිජ්ජතු. අයං
කායොති අයං මම පුතිකායො, ඉමිනා වීරියපතාපෙන හිජ්ජති වෙ, හිජ්ජතු ඡින්නහින්නං හොතු. මංසපෙසි විසියරුන්ති
ඉමිනා දළ්භපරක්කමෙන ඉමස්මා කායා මංසපෙසියො විසියන්ති වෙ, විසියන්තු ඉතො විතො විද්ධංසන්තු. උභො
ජණ්ණකසන්ධිහි, ජඩ්ඝායො පපතන්තු මෙති උභොහි ජණ්ණකසන්ධිහි සහ මම උභො ජඩ්ඝායො සත්ථියො
උරුබන්ධතො හිජ්ජිත්වා භූමියං පපතන්තු. “ම”න්තිපි පාඨො, සො එවත්ථො. සෙසං භෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

මුදිතත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුක්කනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. පඤ්චකනිපාතො

1. රාජදත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

පඤ්චකනිපාතෙ භික්ඛු සිවථිකං ගන්ත්වාතිආදිකා ආයස්මතො රාජදත්තත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො, තත්ථ තත්ථ භවෙ විවට්ඨපනිස්සයං පුඤ්ඤං උපවිනන්තො, ඉතො චතුද්දසෙ කප්පෙ බුද්ධසුඤ්ඤෙ ලොකෙ කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤතං පත්තො, එකදිවසං කෙනවිදෙව කරණියෙන වනන්තං උපගතො තත්ථ අඤ්ඤතරං පව්චෙකබුද්ධං රුක්ඛමුලෙ නිසින්තං දිස්වා පසන්නාමානසො සුපරිසුද්ධං අමිඛාටකඵලං අදාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං සත්ථවාහකුලෙ නිබ්බත්ති. තස්ස මහාරාජං වෙස්සවණං ආරාධෙත්වා පටිලද්ධභාවතො මාතෘපිතරො රාජදත්තොති නාමං අකංසු. සො වයප්පත්තො පඤ්චති සකටසතෙහි භණ්ඩං ආදාය වාණිජ්ජවසෙන රාජගහං අගමාසි. තෙන ව සමයෙන රාජගහෙ අඤ්ඤතරා ගණිකා අභිරූපා දස්සනියා පරමසොභග්ගයොගතො දිවසෙ දිවසෙ සහස්සං ලභති. අථ සො සත්ථවාහපුත්තො දිවසෙ දිවසෙ තස්සා ගණිකාය සහස්සං දත්වා සංවාසං කප්පෙන්තො නවිරස්සෙව සබ්බං ධනං බෙපෙන්වා දුග්ගතො හුත්වා සාසවිජාදනමත්තම්පි අලභන්තො ඉතො විතො ව පරිබ්භමන්තො සංවෙගප්පත්තො අහොසි. සො එකදිවසං උපාසකෙහි සද්ධිං වෙළුවනං අගමාසි.

තෙන ව සමයෙන සත්ථා මහනියා පරිසාය පරිවුතො ධම්මං දෙසෙන්තො නිසින්තො හොති. සො පරිසපරියන්තෙ නිසීදිත්වා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා ධුතඬිගානි සමාදිශිත්වා සුසානෙ වසති. තදා අඤ්ඤතරොපි සත්ථවාහපුත්තො සහස්සං දත්වා තාය ගණිකාය සහ වසති. සා ව ගණිකා තස්ස භත්ථෙ මහග්ගරතනං දිස්වා ලොභං උප්පාදෙන්වා අඤ්ඤෙහි ධුත්තපුරිසෙහි තං මාරාපෙන්වා තං රතනං ගණ්හි. අථ තස්ස සත්ථවාහපුත්තස්ස මනුස්සා තං පවත්ති. සුත්වා ඔවරකමනුස්සෙ පෙසෙසු. තෙ රත්තියං තස්සා ගණිකාය සරං පවිසිත්වා ඡවිආදිනි අනුපහච්චෙව තං මාරෙන්වා සිවථිකාය ඡඩ්ඨෙසු. රාජදත්තත්ථෙරො අසුභනිමිත්තං ගහෙතුං සුසානෙ විවරන්තො තස්සා ගණිකාය කළෙවරං පටික්කුලතො මනසි කාතුං උපගතො කතිපයවාරෙ යොනියො මනසි කත්වා අවිරමභාවතො සොණසිඬිගාලාදිහි අනුපහනඡවිතාය විසභාගවත්ථුතාය ව අයොනියො මනසිකරොන්තො, තත්ථ කාමරාගං උප්පාදෙන්වා සංවිග්ගතරමානසො අත්තතො චිත්තං පරිභාසිත්වා මුහුත්තං එකමන්තං අපසක්කිත්වා ආදිතො උපට්ඨිතං අසුභනිමිත්තමෙව ගහෙන්වා යොනියො මනසිකරොන්තො ඤානං උප්පාදෙන්වා තං ඤානං පාදකං කත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙන්වා තාවදෙව අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.44.55-59) –

“විපිනෙ බුද්ධං දිස්වාන, සයම්භුං අපරාජිතං;
අමිඛාටකං ගහෙන්වාන, සයම්භුස්ස අදාසහං.

“එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ, යං ඵලමදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි, ඵලදානස්සිදං ඵලං.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.
අරහත්තං පන පත්වා අත්තතො පටිපත්තිං පව්චෙකඛිත්වා පිතිසොමනස්සජාතො –

315. “භික්ඛු සිවථිකං ගන්ත්වා, අද්දස ඉත්ථිමුජ්ඣිතං;
අපවිද්ධං සුසානස්මිං, ඛජ්ජන්තිං කිම්හි ඵුටං.

316. “යඤ්ඤි එකෙ ජිගුච්ඡන්ති, මතං දිස්වාන පාපකං;
කාමරාගො පාතුරහු, අන්ධොව සවති අහුං.

317. “ඔරං ඔදනපාකම්භා, තම්භා යානා අපක්කම්මි;
සතිමා සම්පජානොහං, එකමන්තං උපාවිසිං.

318. “තතො මෙ මනසිකාරො, යොනියො උදපජ්ජථ;
ආදීනවො පාතුරහු, නිබ්බිදා සමතිට්ඨථ.

319. “තතො චිත්තං විමුච්චි මෙ, පස්ස ධම්මසුඛම්මතං;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති. –

ඉමා පඤ්ච ගාථා අභාසි.

තත්ථ භික්ඛු සිවථිකං ගන්ත්වාති සංසාරෙ භයස්ස ඉක්ඛන්තො භික්ඛු, අසුභකම්මට්ඨානත්ථං ආමකසුසානං උපගන්ත්වා. “භික්ඛු”ති වෙතං අත්තානං සන්ධාය ථෙරො සයං වදති. ඉත්ථිත්ති ථියති එත්ථ සුක්කසොණිතං සත්තසන්තානභාවෙන සංභඤ්ඤතිති ථි, මාතුගාමො. එවඤ්ච සභාවනිරුත්තිවසෙන “ඉත්ථි”තිපි වුච්චති. වඤ්ඤාදිසු පන තංසදිසතාය තංසභාවානතිවත්තනතො ව තබ්බොහාරො. “ඉත්ථි”ති ඉත්ථිකලෙවරං වදති. උජ්ඣිකන්ති

පරිච්ඡේදය. උප්පාදානානා ඵල අපවිද්ධං අනපෙක්ඛනාවෙන ඛින්නං. ඛප්පන්නිං කිම්භි පුටන්ති කිම්භි පුරිතං හුත්වා ඛප්පමානං.

යඤ්ඤි ඵකෙ ජිගුච්ඡන්ති, මතං දිස්වාන පාපකන්නි යං අපගතායුඋස්මාවිඤ්ඤාණනාය මතං කළෙවරං පාපකං නිහිනං ලාමකං ඵකෙ වොක්ඛජාතිකා ජිගුච්ඡන්ති, ඔලොකෙතුම්පි න ඉච්ඡන්ති. කාමරාගො පාතුරහුති තස්මිං කුණපෙ අයොනිසොමනසිකාරස්ස ඛලවතාය කාමරාගො මය්හං පාතුරහොසි උප්පජ්ජි. අන්ධොව සවති අහුන්ති තස්මිං කළෙවරෙ නවති ද්වාරෙහි අසුචිං සවති සන්දන්තෙ අසුචිභාවස්ස අදස්සනෙන අන්ධො විය අහොසිං. තෙනාහ –

“රත්තො අත්ථං න ජානාති, රත්තො ධම්මං න පස්සති;
අන්ධතමං තදා හොති, යං රාගො සහතෙ නර”න්ති ව.

“කාමච්ඡන්දො බො, බ්‍රාහ්මණ, අන්ධකරණො අවක්ඛකරණො”ති ව ආදි. කෙච්චි පනෙත්ථ තකාරාගමං කත්වා “කිලෙසපරියුට්ඨානෙන අවසවන්ති කිලෙසස්ස වා වසවන්ති”ති අත්ථං වදන්ති. අපරෙ “අන්ධොව අසති අහු”න්ති පාළිං වත්වා “කාමරාගෙන අන්ධො ඵල හුත්වා සතිරහිතො අහොසි”න්ති අත්ථං වදන්ති. තදුභයං පන පාළියං නත්ථි.

ඔරං ඔදනපාකම්භාති ඔදනපාකතො ඔරං, යාවතා කාලෙන සුපරිධොතතිත්තතණ්ඩුලනාළියා ඔදනං පවති, තතො ඔරමෙව කාලං, තතොපි ලහුකාලෙන රාගං විනොදෙන්තො, තම්භා යානා අපක්කම් යස්මිං යානෙ ධීතස්ස මෙ රාගො උප්පජ්ජි, තම්භා යානා අපක්කම් අපසක්කිං. අපක්කන්තොව සතිමා සම්පජානොහං සමණසඤ්ඤං උපට්ඨපෙත්වා සතිපට්ඨානමනසිකාරවසෙන සතිමා, සම්මදෙව ධම්මසභාවජානෙන සම්පජානො ව හුත්වා ඵකමන්තං උපාවිසිං, පල්ලඬ්ඛං ආභුජිත්වා නිසිදිං. නිසින්නස්ස ව තතො මෙ මනසිකාරො, යොනිසො උදපජ්ජමාතිආදි සබ්බං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙවාති.

රාජදත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සුභුතත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

අයොගෙතිආදිකා ආයස්මතො සුභුතත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පන්නි? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤාති උපවිනන්තො කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ බාරාණසියං ගහපතිමහාසාලකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤාතං පත්තො ඵකදිවසං සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා පසන්නමානසො සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාය මාසෙ මාසෙ අට්ඨක්ඛන්තුං චතුප්පාතියගන්ධෙන සත්ථු ගන්ධකුටිං ඔපුඤ්ජාපෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ සුගන්ධසරීරො හුත්වා, ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ මගධරට්ඨෙ ගහපතිකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා සුභුතොති ලද්ධනාමො වයප්පත්තො, නිස්සරණජ්ඣාසයනාය සරාවාසං පභාය තිත්ථියෙසු පබ්බජිත්වා තත්ථ සාරං අලහන්තො, සත්ථු සන්තිකෙ උපතිස්සකොලිතසෙලාදිකෙ බහු සමණබ්‍රාහ්මණෙ පබ්බජිත්වා සාමඤ්ඤසුඛං අනුභවන්තෙ දිස්වා සාසනෙ පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා ආචරියුපජ්ඣායෙ ආරාධෙත්වා කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා විවෙකවාසං වසන්තො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ෧෮ර 2.55.272-308) –

“ඉමම්භි භද්දකෙ කප්පෙ, බ්‍රහ්මඛන්ධු මහායසො;
කස්සපො නාම ගොත්තෙන, උප්පජ්ජි වදනං වරො.

“අනුබාඤ්ජනසම්පන්නො, බාත්තිංසවරලක්ඛණො;
බ්‍රාහ්මජ්ජපභාපරිවුතො, රංසිජාලසමොත්ථට්ටො.

“අස්සාසෙනා යථා වන්දො, සුරියොව පහඬ්ඛරො;
නිබ්බාපෙනා යථා මෙසො, සාගරොව ගුණාකරො.

“ධරණීරිව සීලෙන, හිමවාච සමාධිතා;
ආකාසො විය පඤ්ඤාය, අසඬ්ඛො අනිලො යථා.

“තදාහං බාරාණසියං, උපපන්නො මහාකුලෙ;
පහුතධනධඤ්ඤස්මිං, නානාරතනසඤ්චයෙ.

“මහතා පරිවාරෙන, නිසින්නං ලොකනායකං;
උපෙච්ච ධම්මමස්සොසිං, අමතංව මනොහරං.

“ද්වන්තිංසලක්ඛණධරො, සනක්ඛත්තොව වන්දිමා;
අනුබාඤ්ජනසම්පන්නො, සාලරාජාව පුල්ලිතො.

“රංසිජාලපරික්ඛිතො, දිත්තොව කනකාවලො;
ඛ්‍යාමජ්ජපභාපරිවුතො, සතරංසි දිවාකරො.

“සොණ්ණානනො ජීනවරො, සමණිව සිලුවිවයො;
කරුණාපුණ්ණහදයො, ගුණෙන විය සාගරො.

“ලොකවිස්සුතකිත්ති ව, සිනෙරුව නගුත්තමො;
යසසා චිත්තො වීරො, ආකාසසදිසො මුනි.

“අසඩ්ගචිත්තො සබ්බත්ථ, අනිලො විය නායකො;
පතිට්ඨා සබ්බභූතානං, මහීව මුනිසත්තමො.

“අනුපලිත්තො ලොකෙන, තොයෙන පදුමං යථා;
කුචාදගච්ඡදහනො, අග්ගික්ඛන්ධොව සොහති.

“අගදො විය සබ්බත්ථ, කිලෙසවිසනාසකො;
ගන්ධමාදනසෙලොව, ගුණගන්ධවිභූසිතො.

“ගුණානං ආකරො වීරො, රතනානංව සාගරො;
සිත්ථුව චනරාජීනං, කිලෙසමලභාරකො.

“විජයීව මහායොධො, මාරසෙනාවමද්දනො;
චක්කවත්තීව සො රාජා, බොජ්ඣංගරතනිස්සරො.

“මහාභිසක්කසඬකාසො, දොසඛ්‍යාධිතිකිච්ඡකො;
සල්ලකත්තො යථා වෙජ්ජො, දිට්ඨිගණ්ඩවිජාලකො.

“සො තදා ලොකපජ්ජොතො, සනරාමරසක්කතො;
පරිසාසු නරාදිවිචො, ධම්මං දෙසයතෙ ජීනො.

“දානං දත්වා මහාභොගො, සීලෙන සුගතූපගො;
භාවනාය ව නිබ්බාති, ඉච්චෙවමනුසාසථ.

“දෙසනං තං මහස්සාදං, ආදිමජ්ඣන්තසොහනං;
සුණන්ති පරිසා සබ්බා, අමතංව මහාරසං.

“සුත්වා සුමධුරං ධම්මං, පසන්තො ජීනසාසනෙ;
සුගතං සරණං ගන්ත්වා, යාවජීවං නමස්සහං.

“මුනිනො ගන්ධකුටියා, ඔපුඤ්ජෙසිං තදා මහිං;
චතුජ්ජාතෙන ගන්ධෙන, මාසෙ අට්ඨ දිනෙස්වහං.

“පණ්ඩාය සුගන්ධන්තං, සරීරවිස්සගන්ධිනො;
තදා ජීනො වියාකාසි, සුගන්ධතනුලාභිතං.

“යො යං ගන්ධකුටිභූමිං, ගන්ධෙනොපුඤ්ජෙන සකිං;
තෙන කම්මචිපාකෙන, උපපන්තො තහිං තහිං.

“සුගන්ධදෙහො සබ්බත්ථ, භවිස්සති අයං නරො;
ගුණගන්ධයුත්තො හුත්වා, නිබ්බාසිස්සතිනාසවො.

“තෙන කම්මෙන සුකතෙන, වෙනනාපණ්ඩිති ව;
ජහිත්වා මානුසං දෙහං, තාවතිංසමගච්ඡහං.

“පච්ඡිමෙ ව භවෙ දානි, ජාතො විජ්ජකුලෙ අහං;
ගබ්භං මෙ වසතො මාතා, දෙහෙනාසි සුගන්ධිනා.

“යදා ව මාතුකුච්ඡිමහා, නික්බමාමි තදා පුරි;
සාවත්ථි සබ්බගන්ධෙනි, වාසිතා විය වායථ.

“පුප්ඵවස්සඤ්ච සුරහි, දිබ්බගන්ධං මනොරමං;
ධූපානි ව මහග්ඝානි, උපවාසිංසු තාවදෙ.

“දෙවා ව සබ්බගන්ධෙනි, ධූපපුප්ඵවෙහි තං සරං;
වාසයිංසු සුගන්ධෙන, යස්මිං ජාතො අහං සරෙ.

“යදා ව තරුණො හද්දො, පඨමෙ යොබ්බතො යීතො;
තදා සෙලං සපරිසං, විනෙන්වා නරසාරථි.

“තෙහි සබ්බෙනි පරිවුතො, සාවත්ථිපුරමාගතො;
තදා බුද්ධානුභාවං තං, දිස්වා පබ්බජිතො අහං.

“සීලං සමාධිපඤ්ඤඤ්ච, විමුක්තිඤ්ච අනුත්තරං;
භාවෙන්වා චතුරො ධම්මෙ, පාපුණිං ආසවක්ඛයං.

“යදා පබ්බජිතො වාහං, යදා ව අරහා අහුං;
නිබ්බායිස්සං යදා වාහං, ගන්ධවස්සො තදා අහු.

“සරීරගන්ධො ව සදාතිසෙති මෙ, මහාරහං චන්දනවම්පකුප්පලං;
තථෙව ගන්ධෙ ඉතරෙ ව සබ්බසො, පසස්භ වායාමි තතො තහිං තහිං.

“කිලෙසා කුමාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා තිත්ථියෙසු පබ්බජිත්වා අත්තනො පත්තං අත්තකිලමථානුයොගං දුක්ඛං, සාසනෙ පබ්බජිත්වා පත්තං කුමාදිසුඤ්ච වින්තෙන්වා අත්තනො පටිපත්තිපච්චවෙක්ඛණමුඛෙන අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරොත්තො

320. “අයොගෙ යුඤ්ජමත්තානං, පුරිසො කිච්චමිච්ඡකො;
වරං වෙ නාධිගච්ඡෙය්‍ය, තං මෙ දුබ්භගලක්ඛණං.

321. “අබ්බුල්ලං අසගතං විජිතං, එකඤ්චෙ ඔස්සජෙය්‍ය කලීව සියා;
සබ්බානිපි වෙ ඔස්සජෙය්‍ය අන්ධොව සියා, සමච්ඡමස්ස අදස්සනතො.

322. “යඤ්ඨි කයිරා තඤ්ඨි වදෙ, යං න කයිරා න තං වදෙ;
අකරොත්තං භාසමානං, පරිජානන්ති පණ්ඩිතා.

323. “යථාපි රුචිරං පුප්ඵං, වණ්ණවත්තං අගන්ධකං;
එවං සුභාසිතා වාචා, අඵලා හොති අකුබ්බතො.

324. “යථාපි රුචිරං පුප්ඵං, වණ්ණවත්තං සුගන්ධකං;
එවං සුභාසිතා වාචා, සඵලා හොති කුබ්බතො”ති. —

ඉමා පඤ්ච ගාථා අභාසි.

තත්ථ අයොගෙහි අයුඤ්ජිතබ්බෙ අසෙවිතබ්බෙ අන්තද්වයෙ. ඉධ පන අත්තකිලමථානුයොගවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. යුඤ්ජන්ති තස්මිං අත්තානං යුඤ්ජන්තො යොජෙන්තො තථා පටිපජ්ජන්තො. කිච්චමිච්ඡකොති උභයහිතාවහං කිච්චං ඉච්ඡන්තො, තප්පටිපක්ඛනො අයොගෙ වරං වරන්තො වෙ භවෙය්‍ය. නාධිගච්ඡෙය්‍යාති යථාධිප්පෙතං හිතසුඛං න පාපුණෙය්‍යාති ඤායො. තස්මා යං අහං තිත්ථියමතවඤ්චිතො අයොගෙ යුඤ්ජිං, තං මෙ දුබ්භගලක්ඛණං අපුඤ්ඤසභාවො. “පුරිමකම්මඛ්‍යාමොහිතො අයොගෙ යුඤ්ජි”න්ති දස්සෙති.

අබ්බුල්ලං අසගතං විජිතන්ති විබාධනසභාවතාය අසා නාම රාගාදයො, අසානි එව අසගතං, අසගතානං විජිතං සංසාරජපවත්ති, තෙසං ච්ඡයො කුසලධම්මාහිභවො. “අසගතං විජිත”න්ති අනුනාසිකලොපං අකත්වා චුත්තං. තං අබ්බුල්ලං අනුද්ධනං යෙන, තං අබ්බුල්ලභාසගතං විජිතං කත්වා එවංභුතො හුත්වා, කිලෙසෙ අසමුච්ඡින්නදිත්වාති අත්ථො. එකඤ්චෙ ඔස්සජෙය්‍යාති අදුතියතාය පධානතාය ව එකං අප්පමාදං සම්මාපයොගමෙව වා ඔස්සජෙය්‍ය පරිච්චජෙය්‍ය වෙ. කලීව සො පුත්ගලො කාළකණ්ණි විය සියා. සබ්බානිපි වෙ ඔස්සජෙය්‍යාති සබ්බානිපි විමුක්තියා පරිපාවකානි සද්ධාචරියසතිසමාධිපඤ්ඤාදියාති ඔස්සජෙය්‍ය වෙ, අභාවතාය ඡඩ්ඪෙය්‍ය වෙ, අන්ධොව සියා සමච්ඡමස්ස අදස්සනතො.

යථාති ඔපම්මසම්පටිපාදනත්ථෙ නිපාතො. රුචිරන්ති සොහනං. වණ්ණවන්තන්ති වණ්ණසණ්ඨානසම්පන්නං. අගන්ධකන්ති ගන්ධරහිතං පාලිහද්දකගිරිකණ්ණිකජයසුමනාදිහෙදං. එවං සුභාසිතා වාචාති සුභාසිතා වාචා නාම තෙපිටකං බුද්ධච්චනං වණ්ණසණ්ඨානසම්පන්නපුප්ඵසදිසං. යථා හි අගන්ධකං පුප්ඵං ධාරෙන්තස්ස සරිරෙ ගන්ධො න ඵරති, එවං එතම්පි යො සක්කච්චසවනාදීහි ව සමාවරති, තස්ස සක්කච්චං අසමාවරන්තස්ස යං තත්ථ කත්තබ්බං, තං අකුබ්බතො සුතගන්ධං පටිපත්තිගන්ධඤ්ච න ආවහති අඵලා හොති. තෙන චුත්තං “එවං සුභාසිතා වාචා, අඵලා හොති අකුබ්බතො”ති.

සුගන්ධකන්ති සුමනවම්පකනීලුප්පලපුප්ඵාදිහෙදං. එවන්ති යථා තං පුප්ඵං ධාරෙන්තස්ස සරිරෙ ගන්ධො ඵරති, එවං තෙපිටකබුද්ධච්චනසඬ්ඛිතා සුභාසිතා වාචාපි යො සක්කච්චසවනාදීහි තත්ථ කත්තබ්බං කරොති, අස්ස පුග්ගලස්ස සඵලා හොති, සුතගන්ධපටිපත්තිගන්ධානං ආවහනතො මහජඵලා හොති මහානිසංසා. තස්මා යථොවාදං පටිපජ්ජෙය්‍ය, යථාකාරී තථාවාදී ව භවෙය්‍යාති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

සුභුතත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ගිරිමානන්දත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

වස්සති දෙවොතිආදිකා ආයස්මතො ගිරිමානන්දත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උජ්ජන්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤාති උපවිනන්තො සුමෙධස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා වයජ්ජන්තො සරාවාසං වසන්තො අත්තතො භරියාය පුත්තෙ ව කාලඬ්ඛකතෙ සොකසල්ලසමජ්ජිතො අරඤ්ඤං පච්චියො සත්ථාරා තත්ථ ගන්ත්වා ධම්මං කටෙත්වා සොකසල්ලෙ අබ්බුළුහෙ පසන්තමානසො සුගන්ධපුප්ඵෙහි පුජෙත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා සිරසි අඤ්ජලිං කත්වා අභිත්ථවි.

සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ රාජගහෙ බිම්බිසාරරඤ්ඤො පුරොහිතස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, ගිරිමානන්දොතිස්ස නාමං අහොසි. සො විඤ්ඤුතං පත්තො සත්ථු රාජගහගමනෙ බුද්ධානුභාවං දිස්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා සමණධම්මං කරොන්තො කතිපයං දිවසං ගාමකාචාසෙ වසිත්වා සත්ථාරං වන්දිතුං රාජගහං අගමාසි. බිම්බිසාරමහාරාජා තස්ස ආගමනං සුත්වා උපසඬ්ඛිතත්වා “ඉධෙව, භන්තෙ, වසථ, අහං චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහාමි”ති සම්පචාරෙන්වා ගතො බහුකිච්චතාය න සරි. “ථෙරො අබ්භොකාසෙ වසති”ති දෙවතා ථෙරස්ස තෙමනභයෙන වස්සං වාරෙසුං. රාජා අවස්සනකාරණං සල්ලක්ඛෙන්වා ථෙරස්ස කුටිකං කාරාපෙසි. ථෙරො කුටිකායං වසන්තො සෙනාසනසජ්ජායලාභෙන සමාධානං ලභිත්වා වීරියසමතං යොජෙත්වා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.40.419-448) –

“භරියා මෙ කාලඬ්ඛකතා, පුත්තො සිවථිකං ගතො;
මාතා පිතා මතා භාතා, එකච්ඡම්හි ඩය්හරෙ.

“තෙන සොකෙන සන්තත්තො, කිසො පණ්ඩු අහොසහං;
චිත්තක්ඛෙපො ව මෙ ආසි, තෙන සොකෙන අට්ටිතො.

“සොකසල්ලපරෙතොහං, වනන්තමුපසඬ්ඛම්;
පවත්තඵලං භුඤ්ජිත්වා, රුක්ඛමුලෙ වසාමහං.

“සුමෙධො නාම සම්බුද්ධො, දුක්ඛස්සන්තකරො ජිනො;
මමුද්ධරිතුකාමො සො, ආගඤ්ඡි මම සන්තිකං.

“පදසද්දං සුණිත්වාන, සුමෙධස්ස මහෙසිනො;
පග්ගහෙත්වානහං සීසං, උල්ලොකෙසිං මහාමුනිං.

“උපාගතෙ මහාවිරෙ, පීති මෙ උදපජ්ජථ;
තදාසිමෙකග්ගමනො, දිස්වා තං ලොකනායකං.

“සතිං පටිලභිත්වාන, පණ්ණමුට්ඨිමදාසහං;
නිසීදි භගවා තත්ථ, අනුකම්පාය වක්ඛුමා.

“නිසජ්ජ තත්ථ භගවා, සුමෙධො ලොකනායකො;
ධම්මං මෙ කථයි බුද්ධො, සොකසල්ලවිනොදනං.

“අනච්ඡිතා තතො ආගුං, අනනුඤ්ඤාතා ඉතො ගතා;
යථාගතා තථා ගතා, තත්ථ කා පරිදෙවනා.

“යථාපි පටිකා සත්තා, වස්සමානාය වුට්ඨියා;
සහණ්ඩා උපගච්ඡන්ති, වස්සස්සාපනතාය තෙ.

“වස්සෙ ව තෙ ඔරමිතෙ, සම්පයන්ති යදිච්ඡකං;
එවං මාතා පිතා තුය්හං, තත්ථ කා පරිදෙවනා.

“ආගන්තුකා පාහුනකා, වලිතෙරිතකම්පිතා;
එවං මාතා පිතා තුය්හං, තත්ථ කා පරිදෙවනා.

“යථාපි උරගො ජිණ්ණං, හිත්වා ගච්ඡති සං තවං;
එවං මාතා පිතා තුය්හං, සං තනුං ඉධ හීයරෙ.

“බුද්ධස්ස ගිරිමඤ්ඤාය, සොකසල්ලං විවජ්ජයිං;
පාමොජ්ජං ජනයිත්වාන, බුද්ධසෙට්ඨං අවන්දහං.

“වන්දිත්වාන මහානාගං, පුජයිං ගිරිමඤ්ජරිං;
දිබ්බගන්ධං සම්පවන්තං, සුමෙධං ලොකනායකං.

“පුජයිත්වාන සම්බුද්ධං, සිරෙ කත්වාන අඤ්ජලිං;
අනුස්සරං ගුණග්ගානි, සන්ථවිං ලොකනායකං.

“නිත්තිණ්ණොසි මහාවීර, සබ්බඤ්ඤා ලොකනායක;
සබ්බෙ සත්තෙ උද්ධරසි, ඤාණෙන ත්වං මහාමුතෙ.

“විමතිං ද්වෙළ්භකං වාපි, සඤ්ජිත්ථසි මහාමුතෙ;
පටිපාදෙසි මෙ මග්ගං, තව ඤාණෙන වක්ඛුම.

“අරහා වසිපත්තා ව, ඡළභිඤ්ඤා මහිද්ධිකා;
අන්තලික්ඛවරා ධීරා, පරිවාරෙන්ති තාවදෙ.

“පටිපන්නා ව සෙබා ව, එලට්ඨා සන්ති සාවකා;
සුරොදයෙව පදුමා, පුජ්ථන්ති තව සාවකා.

“මහාසමුද්දොවක්ඛොහො , අතුලොපි දුරුත්තරො;
එවං ඤාණෙන සම්පන්නො, අජපමෙයොසි වක්ඛුම.

“වන්දිත්වාහං ලොකජිනං, වක්ඛුමන්තං මහායසං;
පුට්ඨිසා නමස්සන්නො, පටිකුට්ඨකො ආගඤ්ජහං.

“දෙවලොකා වවිත්වාන, සම්පජානො පතිස්සනො;
ඔක්කම් මාතුයා කුච්ඡිං, සන්ධාවන්තො භවාහවෙ.

“අගාරා අහිනික්ඛම්ම, පබ්බජිං අනගාරියං;
ආතාපී නිපකො ඤායී, පටිසල්ලානගොවරො.

“පධානං පදහිත්වාන, තොසයිත්වා මහාමුනිං;
වන්දොවබ්බසනා මුත්තො, විවරාමී අහං සදා.

“විවෙකමනුයුත්තොමිහි, උපසන්නො නිරුපධි;
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය, විහරාමී අනාසවො.

“තිංසකජපසහස්සම්භි, යං බුද්ධමහිපුජයිං;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, බුද්ධපුජායිදං ඵලං.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අථ ථෙරස්ස අරහත්තජ්ජන්තියා භට්ඨතුට්ඨෙ විය දෙවෙ වස්සන්තෙ උපරි තං වස්සනෙ නියොජනමුඛෙන අඤ්ඤං
බ්‍යාකරොත්තො -

325. “වස්සති දෙවො යථාසුගීතං, ඡන්තා මෙ කුටිකා සුඛා නිවාතා;
තස්සං විහරාමී වූපසන්තො, අථ වෙ පත්ථයසී පවස්ස දෙව.

326. “වස්සති දෙවො යථාසුගීතං, ඡන්තා මෙ කුටිකා සුඛා නිවාතා;
තස්සං විහරාමී සන්තචිත්තො, අථ වෙ පත්ථයසී පවස්ස දෙව.

327. “වස්සති දෙවො...පෙ... තස්සං චිහරාමී චිහරාගො...පෙ...
328. “වස්සති දෙවො...පෙ... තස්සං විහරාමී විහිමොසො...පෙ...
329. අථ වෙ පත්ථයසී පවස්ස දෙවා”ති. – ඉමා පඤ්ච ගාථා අභාසි;

තත්ථ යථාසුගීතන්ති සුගීතානුරූපං, සුන්දරස්ස අත්තනො මෙසගීතස්ස අනුරූපමෙවාති අත්ථො. වලාභකො හි යථා අගජ්ජන්තො කෙවලං වස්සන්තො න සොහති, එවං සතපටලසහස්සපටලෙන උට්ඨහිත්වා ථනයන්තො ගජ්ජන්තො විජ්ජල්ලතා නිවිජාරෙන්තොපි අවස්සන්තො න සොහති, තථාභූතො පන හුත්වා වස්සන්තො සොහතිති වුත්තං “වස්සති දෙවො යථාසුගීත”න්ති. තෙනාහ – “අභිත්ථනය, පජ්ජන්ත” , (වරියා. 3.89; ජා. 1.1.75) “ගජ්ජිතා වෙව වස්සිතා වා”ති (අ. නි. 4.101; පු. ප. 157) ව. තස්සං විහරාමීති තස්සං කුටිකායං අරියවිහාරගබ්භෙන ඉරියාපට්ඨිතාරෙන විහරාමී. වූපසන්තචිත්තොති අග්ගඵලසමාධිතා සම්මදෙව උපසන්තමානසො.

එවං ථෙරස්ස අනෙකචාරං කතං උයොයාජනං සිරසා සම්පට්ඨිජන්තො වලාභකදෙවපුත්තො නින්තඤ්ච ඵලඤ්ච පුරෙන්තො මහාවස්සං වස්සාපෙසි.

ගිරිමානන්දත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සුමනත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

යං පත්ථයානොතිආදිකා ආයස්මතො සුමනත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උජ්ජන්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤානි උපචිතන්තො ඉතො පඤ්චනවුතෙ කජ්ජෙ බුද්ධසුඤ්ඤෙ ලොකෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො එකං පච්චෙකබුද්ධං බ්‍යාධිතං දිස්වා හරිතකං අදාසි . සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුජ්ජාදෙ කොසලරට්ඨෙ ගහපතිකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා සුමනොති ලද්ධනාමො සුබෙන වඩිසී. තස්ස පන මාතුලො පබ්බජිත්වා අරහා හුත්වා අරඤ්ඤෙ විහරන්තො සුමනෙ වයජ්ජන්තෙ තං පබ්බාජෙන්වා වරිතානුකුලං කම්මට්ඨානං අදාසි. සො තත්ථ යොගකම්මං කරොන්තො වත්තාරි ක්‍යානානි පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො නිබ්බන්තෙසි. අථස්ස ථෙරො විපස්සනාවිධිං ආචික්ඛි. සො ව නවිරෙනෙව විපස්සනං වඩිසෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.44.60-71) –

“හරිතකං ආමලකං, අම්බපම්බුවිහිතකං;
කොලං හල්ලාතකං ඛල්ලං, සයමෙව හරාමහං.

“දිස්වාන පබ්බාරගතං, ක්‍යාධිං ක්‍යානරතං මුනිං;
ආබාධෙන ආපිළෙන්තං, අදුතියං මහාමුනිං.

“හරිතකං ගහෙන්වාන, සයම්භුස්ස අදාසහං;
බාදමත්තම්හි හෙසජ්ජෙ, බ්‍යාධි පස්සම්හි තාවදෙ.

“පභීතදරථො බුද්ධො, අනුමොදමකාසි මෙ;
හෙසජ්ජදානෙනිමිතා, බ්‍යාධිවූපසමෙන ව.

“දෙවභූතො මනුස්සො වා, ජාතො වා අඤ්ඤජාතියා;
සබ්බත්ථ සුබ්බිතො හොතු, මා ව තෙ බ්‍යාධිමාගමා.

“ඉදං වත්වාන සම්බුද්ධො, සයම්භු අපරාජිතො;
නහං අබ්භුග්ගම් ධිරො, හංසරාජාව අම්බරෙ.

“යතො හරිතකං දින්නං, සයම්භුස්ස මහෙසිනො;
ඉමං ජාතිං උපාදාය, බ්‍යාධි මෙ නූපපජ්ජථ.

“අයං පච්ඡිමකො මය්හං, වරිමො වත්තතෙ භවො;
තිස්සො විජ්ජා සච්ඡිකතා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

“වතුන්තවුනිතො කජ්ජෙ, හෙසජ්ජමදදිං තදා;

දුග්ගතිං නාහිජානාමි, හෙසජ්ජස්ස ඉදං ඵලං.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තෙ පන පතිට්ඨිතො එකදිවසං මාතුලත්ථෙරස්ස උපට්ඨානං අගමාසි. තං ථෙරො අධිගමං පුච්ඡි, තං බ්‍යාකරොත්තො –

330. “යං පත්ථයානො ධම්මෙසු, උපජ්ඣායො අනුග්ගති;
අමතං අභිකඬ්ඛන්තං, කතං කත්තඛිකං මයා.
331. “අනුප්පත්තො සච්ඡිකතො, සයං ධම්මො අනීතිහො;
විසුද්ධඤාණො නික්කඬ්ඛො, බ්‍යාකරොමි තචන්තිකෙ.
332. “පුබ්බෙනිවාසං ජානාමි, දිබ්බචක්ඛු විසොධිතං;
සදත්ථො මෙ අනුප්පත්තො, කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
333. “අප්පමත්තස්ස මෙ සික්ඛා, සුස්සුතා තච සාසනෙ;
සබ්බෙ මෙ ආසවා ඛිණං, නත්ථි දානි පුනඛිභවො.
334. “අනුසාසි මං අරියචතා, අනුකම්පි අනුග්ගති;
අමොසො තුය්හමොවාදො, අන්තෙවාසිමිති සික්ඛිතො”ති. –

ඉමාහි පඤ්චහි ගාථාහි සිහනාදං නදන්තො අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

තත්ථ යං පත්ථයානො ධම්මෙසු, උපජ්ඣායො අනුග්ගති. අමතං අභිකඬ්ඛන්තන්ති සමථවිපස්සනාදිසු අනවජ්ජධම්මෙසු යං ධම්මං මය්හං පත්ථයන්තො ආකඬ්ඛන්තො උපජ්ඣායො අමතං නිබ්බානං අභිකඬ්ඛන්තං මං ඔවාදදානවසෙන අනුග්ගණ්ති. කතං කත්තඛිකං මයාති තස්ස අධිගමත්ථං කත්තඛිකං පරිඤ්ඤාදියොලසවිධං කිච්චං කතං නිට්ඨාපිතං මයා.

තතො ඵච අනුප්පත්තො අධිගතො චතුබ්බිකොපි මග්ගධම්මො සච්ඡිකතො. සයං ධම්මො අනීතිහොති සයං අත්තනායෙව නිබ්බානධම්මො ඵලධම්මො ච අනීතිහො අසන්දිද්ධො අත්තපච්චක්ඛො කතො, “ඉතිහ, ඉති කිරා”ති පචත්තියා ඉතිහසඬ්ඛාතං සංසයං සමුච්ඡින්නදන්තොයෙව අරියමග්ගො පචත්තති. තෙනාහ “විසුද්ධඤාණො නික්කඬ්ඛො”තිආදි. තත්ථ විසුද්ධඤාණොති සබ්බසංකිලෙසවිසුද්ධියා විසුද්ධඤාණො. තචන්තිකෙති තච සමීපෙ.

සදත්ථොති අරහත්තං. සික්ඛාති අධිසීලසික්ඛාදයො. සුස්සුතාති පරියන්තිබාහුසච්චස්ස පටිච්චෙධබාහුසච්චස්ස ච පාරිසුරිවසෙන සුට්ඨු සුතා. තච සාසනෙති තච ඔවාදෙ අනුසිට්ඨියං ධීතස්ස.

අරියචතාති සුවිසුද්ධසීලාදිවතසමාදානෙන. අන්තෙවාසිමිති සික්ඛිතොති තුය්හං සමීපෙ විණ්ණබ්‍රහ්මචරියවාසනාය අන්තෙවාසි සික්ඛිතවා සික්ඛිතඅධිසීලාදිසික්ඛො අමිති.

සුමනත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. වඩ්ඪත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

සාධු හීනිආදිකා ආයස්මතො වඩ්ඪත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විචට්ඨපතිස්සයානි පුඤ්ඤානි උපචින්නො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ භාරුකච්ඡනගරෙ ගහපතිකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වඩ්ඪොති ලද්ධනාමො අනුපුබ්බෙන වඩ්ඪති. අථස්ස මාතා සංසාරෙ සඤ්ජාතසංවෙගා පුත්තං ඤාතීනං නිය්‍යාදෙන්වා භික්ඛුනීනං සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්ති අරහත්තං පාපුණ්ත්වා අපරෙන සමයෙන පුත්තම්පි විඤ්ඤාතං පත්තං වෙඨදන්තත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බාපෙසි. සො පබ්බජිතො බුද්ධච්චනං උග්ගහෙන්වා බහුස්සුතො ධම්මකථිකො හුත්වා ගන්ථධුරං වහන්තො එකදිවසං “එකකො සන්තරුත්තරොව මාතරං පස්සිස්සාමි”ති භික්ඛුනුපස්සයං අගමාසි. තං දිස්වා මාතා “කස්මා ත්වං එකකො සන්තරුත්තරොව ඉධාගතො”ති වොදෙසි. සො මාතරා වොදියමානො “අයුත්තං මයා කත”න්ති උප්පන්නසංවෙගො විහාරං ගන්ත්වා දිවාට්ඨානෙ නිසින්තො විපස්සිත්වා අරහත්තං පත්වා මාතු ඔවාදසම්පත්තිපකාසනමුඛෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරොත්තො –

335. “සාධු හි කිර මෙ මාතා, පතොදං උපදංසයි;
යස්සාහං වචනං සුත්වා, අනුසිට්ඨො ජනෙත්තියා;
ආරද්ධවිරියො පහිත්තො, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං.
336. “අරහා දක්ඛිණෙය්‍යාමිති, තෙවිජ්ජො අමතද්දසො;
ජෙත්වා නමුචිතො සෙනං, විහරාමි අනාසවො.

337. “අප්ඤ්ඤා ඛණ්ඩා ව, යෙ මෙ විජ්ජිංසු ආසවා;
සබ්බෙ අසෙසා උච්ඡින්නා, න ව උප්පජ්ජරෙ පුන.

338. “විසාරදා බො භගිනී, එවමත්ථං අභාසයි;
අපිභා නුන මයිපි, වනටො තෙ න විජ්ජති.

339. “පරියන්තකකං දුක්ඛං, අන්තිමොයං සමුස්සයො;
ජාතිමරණසංසාරො, නත්ථි දානි පුනඛිභවො”ති. – ඉමා ගාථා අභාසි;

තත්ථ සාධු හි කිර මෙ මාතා, පතොදං උපදංසයිති සාධු වත මාතා මය්හං ඔවාදසංඛිතං පතොදං දස්සෙති, තෙන මෙ වීරියං උත්තෙජෙන්ති උත්තමඛිතෙ පඤ්ඤාසීසෙ විජ්ජති. යස්සාති යස්සා මෙ මාතූයා. සම්බොධිනී අරහත්තං. අයඤ්ඤත්ථ යොජනා – ජනෙත්ති යා මෙ අනුසිට්ඨො යස්සා අනුසාසනීභූතං වචනං සුත්වා අහං ආරද්ධවීරියො පහිත්තො විහරන්තො උත්තමං අග්ගඵලං සම්බොධිං අරහත්තං පත්තො.

තතො එව ආරකත්තා කිලෙසෙහි අරහා පුඤ්ඤකම්බෙන්තයා දක්ඛිණෙයො දක්ඛිණාරහො අමිති.
පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤානාදිවිජ්ජාත්තයස්ස අධිගතත්තා තෙවිජ්ජො නිබ්බානස්ස සවිජ්ජකතත්තා අමතද්දසො නමුච්චිනො මාරස්ස සෙනං කිලෙසවාහිනිං බොධිපක්ඛියසෙනාය ජිනිත්වා තස්ස ජිත්තයොව අනාසවො සුඛං විහරාමිති.

ඉදානි “අනාසවො”ති චුත්තමත්ථං පාකටතරං කාතුං “අප්ඤ්ඤා ඛණ්ඩා” ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – අප්ඤ්ඤාං අප්ඤ්ඤාත්තවත්ථුකා ව ඛණ්ඩා ඛණ්ඩවත්ථුකා ව ආසවා යෙ මය්හං අරියමග්ගාධිගමනො පුබ්බෙ විජ්ජිංසු උපලබ්ධිංසු, තෙ සබ්බෙ අනවසෙසා උච්ඡින්නා අරියමග්ගෙන සමුච්ඡින්නා පහිතා පුන දානි කදාවිපි න ව උප්පජ්ජෙය්සං න උප්පජ්ජස්සත්තියෙවාති.

ඉදානි මාතූ වචනං අභිකුසං කත්වා අත්තනා අරහත්තස්ස අධිගතත්තා මාතරං ථොමෙත්තො “විසාරදා”ති ගාථමාහ. තත්ථ විසාරදා බොති එකංසෙන විගහසාරජ්ජා. එවං මාතූ අත්තනො ව අරහත්තාධිගමෙන සත්ථු ඔරසපුත්තභාවං උල්ලපෙන්තො මාතරං “භගිනී”ති ආහ. එතමත්ථං අභාසයිති එතං මම ඔවාදභූතං අත්ථං අභංගි. එවං පන මං ඔවදන්ති න කෙවලං විසාරදා එව, අථ බො අපිභා නුන මයිපි තව පුත්තකෙපි අපිභා අසන්ථවා මඤ්ඤෙ, කිං වා එතෙන පරිකප්පෙන? වනටො තෙ න විජ්ජති අවිජ්ජාදිකො වනටො තව සත්තානෙ නත්ථෙව, යා මං භවක්ඛියෙ නියොජෙසිති අධිජ්ජායො.

ඉදානි “තයා නියොජිතාකාරෙනෙව මයා පටිපන්න”න්ති දස්සෙන්තො “පරියන්තකක”න්ති ඔසානගාථමාහ, තස්සත්ථො සුච්ඤ්ඤෙයොව.

වඩ්ඪත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. නදීකස්සපත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

අත්ථාය වත මෙතිආදිකා ආයස්මතො නදීකස්සපත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විචට්ඨපනිස්සයං කුසලං උපවිනන්තො පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤාතං පත්තො එකදිවසං සත්ථාරං පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා පසන්නමානසො අත්තනා රොපිතස්ස අම්බරුක්ඛස්ස පට්ඨුප්පන්නං මනොසිලාවණ්ණං එකං අම්බඵලං අදාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ මගධරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ උරුචෙලකස්සපස්ස භාතා හුත්වා නිබ්බත්තො. වයප්පත්තො නිස්සරණජ්ඣාසයනාය සරාවාසං අනිච්ඡන්තො තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තිහි තාපසසතෙහි සද්ධිං තෙරඤ්ජරාය නදියා තීරෙ අස්සමං මාපෙන්වා විහරති. නදීතීරෙ වසනතො හිස්ස කස්සපගොත්තනාය ව නදීකස්සපොති සමඤ්ඤා අභොසි. තස්ස භගවා සපරිසස්ස එහිහික්ඛුභාවෙන උපසම්පදං අදාසි. තං සබ්බං ඛන්ධකො (මහාව. 36-39) ආගතමෙව. සො භගවතො ආදිත්තපරියායදෙසනාය (මහාව. 54; සං. නි. 4.28) අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.44.81-87) –

“පදුමුත්තරබුද්ධස්ස, ලොකජෙට්ඨස්ස තාදිනො;
පිණ්ඩාය විවරන්තස්ස, ධාරතො උත්තමං යසං.

“අග්ගඵලං ගහෙන්වාන, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා;
දක්ඛිණෙයාස්ස වීරස්ස, අදාසිං සත්ථුනො අහං.

“තෙන කම්මෙන ද්විපදින්ද, ලොකජෙට්ඨ නරාසහ;
පත්තොමිති අවලං ධානං, හිත්වා ජයපරාජයං.

“සතසතස්සිතො කප්පෙ, යං දානමදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, අග්ගදානස්සිදං ඵලං.

“කිලෙසා කුමාරා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තෙ පන පතිට්ඨිතො අපරභාගෙ අත්තනො පටිපත්තිං පච්චෙක්ඛිත්වා දිට්ඨිසමුග්ගානකිත්තනමුඛෙන
අඤ්ඤං බ්‍යාකරොත්තො -

340. “අත්ථාය වත මෙ බුද්ධො, නදිං නෙරඤ්ජරං අගා;
යස්සාහං ධම්මං සුත්වාන, මිච්ඡාදිට්ඨිං විචජ්ජයිං.

341. “යජිං උච්චාවචෙ යඤ්ඤො, අග්ගිහුත්තං ජුහිං අහං;
ඵසා සුද්ධිති මඤ්ඤන්තො, අන්ධභූතො පුට්ඨජනො.

342. “දිට්ඨිගහනපක්ඛන්දො, පරාමාසෙන මොහිතො;
අසුද්ධිං මඤ්ඤිසං සුද්ධිං, අන්ධභූතො අවිද්දසු.

343. “මිච්ඡාදිට්ඨි පහිනා මෙ, භවා සබ්බෙ විදාලිතා;
ජුහාමි දක්ඛිණෙය්‍යග්ගිං, නමස්සාමි තථාගතං.

344. “මොහා සබ්බෙ පහිනා මෙ, භවතණ්හා පදාලිතා;
වික්ඛිණො ජාතිසංසාරො, නත්ථි දානි පුනබ්බවො”ති. -

ඉමා පඤ්ච ගාථා අභාසි.

තත්ථ අත්ථාය වත මෙති මය්හං අත්ථාය වත හිතාය වත. බුද්ධොති සබ්බඤ්ඤබුද්ධො. නදිං නෙරඤ්ජරං අගාති
නෙරඤ්ජරාසඬ්ඛාතං නදිං අගඤ්ඤි, තස්සා නදියා තිරෙ ව මම භාතු උරුචෙලකස්සපස්ස අස්සමං උපගතොති
අධිප්පායො.

ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං විචරිතුං “යස්සාහ”න්තිආදි චුත්තං. යස්සාති යස්ස බුද්ධස්ස භගවතො. ධම්මං සුත්වානාති
චතුසච්චපටිසංයුත්තං ධම්මං සුත්වා, සොතද්වාරානුසාරෙන උපලභිත්වා. මිච්ඡාදිට්ඨිං විචජ්ජයිත්ති “යඤ්ඤාදිහි සුද්ධි
හොති”තිආදිනායප්පවත්තං විපරිතදස්සනං පජහිං.

මිච්ඡාදිට්ඨිං විචජ්ජයිත්ති චුත්තමෙවත්ථං විත්ථාරෙත්වා දස්සෙතුං “යජි”න්තිආදිමාහ. තත්ථ යජිං උච්චාවචෙ
යඤ්ඤොති පාකටයඤ්ඤො සොමයාගවාපපෙය්‍යාදිකෙ නානාවිධෙ යඤ්ඤො යජිං. අග්ගිහුත්තං ජුහිං අහන්ති තෙසං
යඤ්ඤානං යජනවසෙන ආහුතිං පග්ගණ්හන්තො අග්ගිං පරිවරිං. ඵසා සුද්ධිති මඤ්ඤන්තොති ඵසා යඤ්ඤාකිරියා
අග්ගිපාරිවරියා සුද්ධිහෙතුභාවතො සුද්ධි “ඵචං මෙ සංසාරසුද්ධි හොති”ති මඤ්ඤමානො. අන්ධභූතො පුට්ඨජනොති
පඤ්ඤාවක්ඛ්‍යවෙකල්ලෙන අවිජ්ජන්ධතාය අන්ධභූතො පුට්ඨජනො හුත්වා වනගහනපක්ඛිතගහනාදිති විස
දුරතික්කමනට්ඨෙතා දිට්ඨියෙව ගහනං දිට්ඨිගහනං, තං පක්ඛන්දො අනුපට්ඨෙතා දිට්ඨිගහනපක්ඛන්දො.
පරාමාසෙනාති ධම්මසභාවං අතික්කමිත්වා “ඉදමෙව සච්ච”න්ති පරාමසනතො පරාමාසසඬ්ඛාතෙන
මිච්ඡාහිනිවෙසෙන. මොහිතොති මුල්භතාවං පාපිතො. අසුද්ධිං මඤ්ඤිසං සුද්ධිත්ති අසුද්ධිං මග්ගං “සුද්ධිං මග්ග”න්ති
මඤ්ඤිසං මඤ්ඤිං. තත්ථ කාරණමාහ “අන්ධභූතො අවිද්දසු”ති. යස්මා අවිජ්ජාය අන්ධභූතො, තතො ඵච ධම්මාධම්මං
යුත්තායුත්තඤ්ච අවිද්ධා, තස්මා තථා මඤ්ඤන්ති අත්ථො.

මිච්ඡාදිට්ඨි පහිනා මෙති ඵචංභූතස්ස පන සත්ථු සම්මුඛා චතුසච්චග්ගිහං ධම්මකථං සුත්වා යොනිසො
පටිපජ්ජන්තස්ස අරියමග්ගසම්මාදිට්ඨියා සබ්බාපි මිච්ඡාදිට්ඨි සමුච්ඡෙදප්පහානවසෙන මය්හං පහිනා. භවාති
කාමභවාදයො සබ්බෙපි භවා අරියමග්ගසත්ථෙතා විදාලිතා විද්ධංසිතා. ජුහාමි දක්ඛිණෙය්‍යග්ගිත්ති ආභවනියාදිකෙ
අග්ගි ජඩ්ඛෙත්වා සදෙවකස්ස ලොකස්ස අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යතාය සබ්බස්ස ව පාපස්ස දහනතො දක්ඛිණෙය්‍යග්ගිං
සම්මාසම්බුද්ධං ජුහාමි පරිවරාමි. තයිදං මය්හං දක්ඛිණෙය්‍යග්ගිපරිවරණං දධිනවනිතමථිතසප්පිආදිනිරපෙක්ඛං සත්ථු
නමස්සනමෙවාති ආහ “නමස්සාමි තථාගත”න්ති. අථ වා ජුහාමි දක්ඛිණෙය්‍යග්ගිත්ති දායකානං දක්ඛිණාය
මහප්ඵලභාවකරණෙන පාපස්ස ව දහනෙන දක්ඛිණෙය්‍යග්ගිභූතං අත්තානං ජුහාමි පරිවරාමි තථා කත්වා පරිවරාමි,
තථා කත්වා පරිහරාමි. පුබ්බෙ අග්ගිදෙවං නමස්සාමි, ඉදානි පන නමස්සාමි තථාගතන්ති.

මොහා සබ්බෙ පහිනා මෙති දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණාදිභෙදා සබ්බෙ මොහා මය්හං පහිනා සමුච්ඡින්නා, තතො ඵච
“භවතණ්හා පදාලිතා. වික්ඛිණො ජාතිසංසාරො, නත්ථි දානි පුනබ්බවො”ති තිසු පදෙසු මෙ-සද්දො ආනෙත්වා
යොජෙතබ්බො.

නදිකස්සපත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ගයාකස්සපත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

පාතො මජ්ඣන්තිකන්තිආදිකා ආයස්මතො ගයාකස්සපත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විචට්ඨපනිස්සයං කුසලං උපවිනන්තො ඉතො එකතිංසෙ කප්පෙ සිඛිස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤුතං පත්තො නිස්සරණජ්ඣාසයනාය සරාවාසං පභාය තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අරඤ්ඤායතනෙ අස්සමං කාරෙත්වා වනමුලඵලාභාරො වසති. තෙන ව සමයෙන භගවා එකො අදුනියො තස්ස අස්සමසම්පෙන ගච්ඡති. සො භගවත්තං දිස්වා පසන්නමානසො උපසඬකම්මිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං ධීතො වෙලං ඔලොකෙත්වා මනොහරානි කොලඵලානි සත්ථු උපනෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො නිස්සරණජ්ඣාසයනාය සරාවාසං පභාය තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ද්විති තාපසසතෙහි සද්ධිං ගයායං විහරති. ගයායං වසනතො හිස්ස කස්සපගොත්තනාය ව ගයාකස්සපොති සමඤ්ඤා අහොසි. සො භගවතා සද්ධිං පරිසාය එහිහික්ඛුපසම්පදං දත්වා ආදිත්තපරියායදෙසනාය (මහාව. 54) ඔවදියමානො අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.45.8-14) –

“අජිනෙන නිවත්ථොහං, වාකචීරධරො තදා;
බාරියා පුරයිත්වානං, කොලංභාසිං මමස්සමං.

“තම්හි කාලෙ සිඛි බුද්ධො, එකො අදුනියො අහු;
මමස්සමං උපගච්ඡී, ජානන්තො සබ්බකාලිකං.

“සකං චිත්තං පසාදෙත්වා, වන්දිත්වාන ව සුබ්බතං;
උභො භත්ථෙහි පග්ගස්ස, කොලං බුද්ධස්සදාසහං.

“එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ, යං ඵලමදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, කොලදානස්සිදං ඵලං.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තෙ පන පතිට්ඨිතො අත්තතො පටිපත්තිං පච්චවෙක්ඛිත්වා පාපපවාහනකිත්තනමුඛෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරොත්තො –

345. “පාතො මජ්ඣන්තිකං සායං, තික්ඛත්තුං දිවසස්සහං;
ඔතරිං උදකං සොහං, ගයාය ගයඵග්ගුයා.

346. “යං මයා පකතං පාපං, පුබ්බෙ අඤ්ඤාසු ජාතිසු;
තං දානීධ පවාහෙමි, එවංදිට්ඨි පුරෙ අහුං.

347. “සුත්වා සුභාසිතං වාවං, ධම්මත්ථසහිතං පදං;
තථං යාථාවකං අත්ථං, යොනිසො පච්චවෙක්ඛිසං.

348. “නින්නාතසබ්බපාපොමිහි, නිම්මලො පයතො සුචි;
සුද්ධො සුද්ධස්ස දායාදො, පුත්තො බුද්ධස්ස ඔරසො.

349. “ගග්ගථට්ඨඬ්ඨිකං සොතං, සබ්බපාපං පවාහයිං;
තිස්සො විජ්ජා අජ්ඣගමිං, කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති. –

ඉමා පඤ්ච ගාථා අභාසි.

තත්ථ පඨමගාථාය තාව අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – පාතො සුරියුග්ගමනවෙලායං, මජ්ඣන්තිකං මජ්ඣන්තිවෙලායං, සායං සායන්තිවෙලායන්ති දිවසස්ස තික්ඛත්තුං තයො වාරෙ අහං උදකං ඔතරිං ඔගාහිං. ඔතරන්තො ව සොහං න යත්ථ කත්ථවි යදා වා තදා වා ඔතරිං, අථ බො ගයාය මහාජනස්ස “පාපපවාහන”න්ති අභිසම්මතෙ ගයාතිත්ථෙ, ගයඵග්ගුයා ගයාඵග්ගුනාමකෙ ඵග්ගුනීමාසස්ස උත්තරඵග්ගුනිකක්ඛන්තෙ අනුසංචචිෂරං උදකොරොහනමනුයුත්තො අහොසිත්ති.

ඉදානි තදා යෙනාධිප්පායෙන උදකොරොහනමනුයුත්තං, තං දස්සෙතුං “යං මයා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – “යං මයා පුබ්බෙ ඉතො අඤ්ඤාසු ජාතිසු පාපකම්මං උපවිතං. තං ඉදානි ඉධ ගයාතිත්ථෙ ඉමිස්සා ව ගයාඵග්ගුයා ඉමිනා උදකොරොහනෙන පවාහෙමි අපනෙමි වික්ඛාලෙමි”ති. පුරෙ සත්ථු සාසනුපගමනතො පුබ්බෙ එවංදිට්ඨි එවරුපවිපරිතදස්සනො අහුං අහොසිං.

ධම්මත්ථසහිතං පදන්ති විභත්තිඅලොපෙන නිද්දෙසො. ධම්මෙන ව අත්ථෙත ව සහිතකොට්ඨාසං, ආදිතො මජ්ඣිකො පරියොසානතො ව ධම්මුපසංහිතං අත්ථුපසංහිතං සුට්ඨු එකන්තෙන නිය්‍යානිකං කත්වා භාසිතං වාවං සම්මාසම්බුද්ධවචනං සුත්වා තෙන පකාසිතං පරමත්ථභාවෙන තච්ඡභාවතො තථං යථාරහං පවත්තිනිවත්තිඋපායභාවෙ බ්‍යභිචාරාභාවතො යාථාවකං දුක්ඛාදිඅත්ථං යොනිසො උපායෙන පරිඤ්ඤායාදිභාවෙන

පව්වවෙක්කිසං “දුක්ඛං පරිඤ්ඤෙය්‍යං, සමුදයො පහතකිං, නිරොධො සවිජ්‍ජාතකිං, මග්ගො භාවෙනකිං”ති පතිඅවෙක්කිං, ඤාණවක්ඛුනා පස්සිං පටිච්ඡක්ඛන්ති අත්ථො.

නිත්භාතසබ්බපාපොමිහිති එවං පටිච්ඡේදසම්මුතියා එව අරියමග්ගප්පලෙන වික්ඛාලිතසබ්බපාපො අමිහි. තතො එව රාගමලාදීනං අභාවෙන නිම්මලත්තා නිම්මලො. තතො එව පරිසුද්ධකායසමාචාරතාය පරිසුද්ධවේසමාචාරතාය පරිසුද්ධමනොසමාචාරතාය පයනො සුචි සුද්ධො. සවාසනසබ්බකිලෙසමලවිසුද්ධියා සුද්ධස්ස බුද්ධස්ස භගවතො ලොකුත්තරධම්මදායස්ස ආදියනතො දායාදො. තස්සෙව දෙසනාඤාණසමුට්ඨානඋරොවායාමජනිතාභිජාතිතාය ඔරසො පුත්තො අමිහිති යොජනා.

පුත්තං අත්තතො පරමත්ථතො නිත්භාතකභාවමෙව විභාවෙතුං “ඔගස්භා”ති ඔසානගාථමාහ. තත්ථ ඔගස්භාති ඔගාහෙත්වා අනුපට්ඨිත්වා. අට්ඨච්ඡිකං සොකත්ති සම්මාදිට්ඨිආදිහි අට්ඨච්ඡිගසමොධානභූතං මග්ගසොතං. සබ්බපාපං පවාහයිත්ති අනවසෙසං පාපමලං පක්ඛාලෙසිං, අරියමග්ගප්පලපවාහනෙන පරමත්ථනිත්භාතකො අහොසිං. තතො එව තිස්සො චිජ්ජා අප්පකමමි, කතං බුද්ධස්ස සාසනන්ති චුත්තත්ථමෙව.

ගයාකස්සපත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. වක්කලිත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

වාතරොගාභිනිතොතිආදිකා ආයස්මතො වක්කලිත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤාති උපචිතන්තො පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ භංසවතීනගරෙ කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤාතං පත්තො සත්ථු සන්තිකං ගච්ඡන්තෙහි උපාසකෙහි සද්ධිං විහාරං ගන්ත්වා පරිසපරියන්තෙ ධීතො ධම්මං සුඤ්ඤන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං සද්ධාධිමුත්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා සයමපි තං යානං පත්ථෙත්තො සත්තාහං මහාදානං දත්වා පණ්ඩානං අකාසි. සත්ථා තස්ස අනන්තරායනං දිස්වා බ්‍යාකරි.

සොපි යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො අමිහාකං සත්ථු කාලෙ සාවත්ථියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්ති, වක්කලිතිස්ස නාමං අකංසු. සො චුද්ධිප්පත්තො තයො වෙදෙ උග්ගණ්ණිත්වා බ්‍රාහ්මණසිප්පෙසු නිප්පත්ති. ගතො සත්ථාරං දිස්වා රූපකායස්ස සම්පත්තිදස්සනෙන අතිත්තො සත්ථාරා සද්ධිංයෙව විවරති. “අගාරමජ්ඣෙ වසන්තො නිච්චකාලං සත්ථාරං දට්ඨුං න ලභිස්සාමි”ති සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා යපෙත්වා භොජනවෙලං සරිරකිච්චකාලඤ්ච සෙසකාලෙ යත්ථ ධීතෙන සක්කා දසබලං පස්සිතුං, තත්ථ ධීතො අඤ්ඤං කිච්චං පභාය භගවන්තං ඔලොකෙත්තොව විහරති. සත්ථා තස්ස ඤාණපරිපාකං ආගමෙත්තො බහුකාලං තස්මිං රූපදස්සනෙනෙව විවරන්තෙ කිඤ්චි අවත්වා පුනෙකදිවසං “කිං තෙ, වක්කලි, ඉමිනා පුත්තිකායෙන දිට්ඨෙත? යො ඛො, වක්කලි, ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති. යො මං පස්සති, සො ධම්මං පස්සති. ධම්මඤ්ඤි, වක්කලි, පස්සන්තො මං පස්සති, මං පස්සන්තො ධම්මං පස්සති”ති (සං. නි. 3.87) ආහ.

සත්ථරි එවං වදන්තෙපි ථෙරො සත්ථු දස්සනං පභාය අඤ්ඤත්ථ ගන්තුං න සක්කොති. තතො සත්ථා “නායං භික්ඛු සංවෙගං අලභිත්වා බුද්ධස්සති”ති වස්සුපනායිකදිවසෙ “අපෙහි, වක්කලි”ති ථෙරං පණාමෙසි. සො සත්ථාරා පණාමිතො සම්මුඛෙ යාතුං අසක්කොන්තො “කිං මය්හං ජීවිතෙන, යොහං සත්ථාරං දට්ඨුං න ලභාමි”ති ගිජ්ඣකුට්ඨකිං පපාතට්ඨානං අභිරුහි. සත්ථා තස්ස තං පවත්තිං ඤත්වා “අයං භික්ඛු මම සන්තිකා අස්සාසං අලභන්තො මග්ගඵලානං උපනිස්සයං නාසෙය්‍යා”ති අත්තානං දස්සෙතුං ඔභාසං විස්සජ්ජෙත්තො –

“පාමොජ්ජභුලො භික්ඛු, පසන්තො බුද්ධසාසනෙ;
අධිගච්ඡෙ පදං සන්තං, සඬ්ඛාරූපසමං සුඛ”න්ති. (ධ. ප. 381) –

ගාථං වත්වා “එහි, වක්කලි”ති භත්ථං පසාරෙසි. ථෙරො “දසබලො මෙ දිට්ඨො, ‘එහි’ති අවිභානමපි ලද්ධ”න්ති බලවපිතිසොමනස්සං උප්පාදෙත්වා “කුතො ආගච්ඡාමි”ති අත්තතො ගමනභාවං අජානිත්වා සත්ථු සම්මුඛෙ ආකාසෙ පක්ඛන්දන්තො පයමපාදෙන පබ්බතෙ ධීතොයෙව සත්ථාරා චුත්තගාථං ආවජ්ජෙත්තො ආකාසෙයෙව පිති. වික්ඛම්භෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණ්ති අභිගුත්තරට්ඨකථායං (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.208) ධම්මපදවණ්ණනායඤ්ච (ධ. ප. අට්ඨ. 2.381) ආගතං.

ඉධ පන එවං වදන්ති – “කිං තෙ, වක්කලි”තිආදිනා සත්ථාරා ඔවදිතො ගිජ්ඣකුට්ඨෙ විහරන්තො විපස්සනං පට්ඨපෙසි, තස්ස සද්ධාය බලවභාවතො එව විපස්සනා වීරීං න ඔතරති, භගවා තං ඤත්වා කම්මට්ඨානං සොධෙත්වා අදාසි. පුත්ත විපස්සනං මත්ථකං පාපෙතුං නාසක්ඛියෙව, අප්පස්ස ආහාරවෙකල්ලෙන වාතාබාධො උප්පජ්ජී, තං වාතාබාධෙන පිළියමානං ඤත්වා භගවා තත්ථ ගන්ත්වා පුච්ඡන්තො –

350. “වාතරොගාභිනිතො ත්වං, විහරං කානතෙ වනෙ;
පච්චිදගොවරෙ ලුඛෙ, කථං භික්ඛු කරිස්සසි”ති. –

ආහ. තං සුත්වා ථෙරො –

351. “පිතිසුබ්බෙන විපුලෙන, ඵරමානො සමුස්සයං;
ලුබ්භි අභිසම්භොන්තො, විහරිස්සාමි කානනෙ.
352. “භාවෙන්තො සතිපට්ඨානෙ, ඉන්ද්‍රියානි බලානි ච;
බොජ්ඣංගිගානි ච භාවෙන්තො, විහරිස්සාමි කානනෙ.
353. “ආරද්ධවීරියෙ පහිතත්තෙ, නිව්චං දළ්භපරක්කමෙ;
සමග්ගෙ සහිතෙ දිස්වා, විහරිස්සාමි කානනෙ.
354. “අනුස්සරන්තො සම්බුද්ධං, අග්ගං දන්තං සමාහිතං;
අනන්දිනො රත්තින්දිවං, විහරිස්සාමි කානනෙ”ති. –

වතස්සො ගාථා අභාසි.

තත්ථ වාතරොගාහිනීතොති වාතාබාධෙන අසෙරිභාවං උපනීතො, වාතබ්‍යාධිනා අභිභූතො. ත්වන්ති ථෙරං ආලපති. විහරන්ති තෙන ඉරියාපට්ඨිභාරෙන විහරන්තො. කානනෙ වනෙති කානනභූතෙ වනෙ, මහාඅරඤ්ඤෙති අත්ථො. පච්ඡිද්ධගොචරෙති විස්සට්ඨගොචරෙ දුල්ලභපට්ඨයෙ. වාතරොගස්ස සප්පායානං සප්පිආදිභෙසප්පානං අභාවෙන ඵරුසභූමිභාගතාය ච ලුබ්බෙ ලුබ්ථානෙ. කථං භික්ඛු කරිස්සසීති භික්ඛු ත්වං කථං විහරිස්සසීති භගවා පුච්ඡි.

තං සුත්වා ථෙරො නිරාමිසපිතිසොමනස්සාදිනා අත්තනො සුබ්බිභාරං පකාසෙන්තො “පිතිසුබ්බෙන”තිආදිමාහ. තත්ථ පිතිසුබ්බෙනාති උබ්බෙගලක්ඛණාය ඵරණලක්ඛණාය ච පිතියා තංසම්පයුත්තසුබ්බෙන ච. තෙනාහ “විපුලෙන”ති උළාරෙනාති අත්ථො. ඵරමානො සමුස්සයන්ති යථාචුත්තපිතිසුබ්බසමුට්ඨිතෙහි පණිතෙහි රූපෙහි සකලං කායං ඵරාපෙන්තො නිරන්තරං ඵුට්ඨං කරොන්තො. ලුබ්භි අභිසම්භොන්තොති අරඤ්ඤාචාසප්පානං සල්ලෙඛවුත්තිභෙතුකං දුස්සහම්භි පට්ඨවයලුබ්බං අභිභවන්තො අධිවාසෙන්තො. විහරිස්සාමි කානනෙති ක්‍රිකාසුබ්බෙන විපස්සනාසුබ්බෙන ච අරඤ්ඤායතනෙ විහරිස්සාමිති අත්ථො. තෙනාහ – “සුබ්බස්ස කායෙන පටිසංවෙදෙසි”න්ති (පාරා. 11).

“යතො යතො සම්මසති, බන්ධානං උදයබ්බයං;
ලහති පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති ව. (ධ. ප. 374);

භාවෙන්තො සතිපට්ඨානෙති මග්ගපරියාපන්තෙ කායානුපස්සනාදිකෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ උප්පාදෙන්තො වඩ්ඪෙන්නො ච. ඉන්ද්‍රියානීති මග්ගපරියාපන්තානි ඵල සද්ධාදීනි පඤ්චින්ද්‍රියානි. බලානීති තථා සද්ධාදීනි පඤ්ච බලානි. බොජ්ඣංගිගානීති තථා සතිසම්බොජ්ඣංගිගාදීනි සත්ත බොජ්ඣංගිගානි. ව-සද්දෙන සම්මප්පධානඉද්ධිපාදමග්ගභිගානි සඛිගණ්භානි. තදවිනාභාවතො හි තග්ගහණෙනෙව තෙසං ගහණං හොති. විහරිස්සාමිති යථාචුත්තෙ බොධිපක්ඛියධම්මෙ භාවෙන්තො මග්ගසුබ්බෙන තදධිගමසිද්ධෙන ඵලසුබ්බෙන නිබ්බානසුබ්බෙන ච විහරිස්සාමි.

ආරද්ධවීරියෙති චතුබ්බිධසම්මප්පධානවසෙන පග්ගහිතවීරියෙ. පහිතත්තෙති නිබ්බානං පතිපෙසිතවිත්තෙ. නිව්චං දළ්භපරක්කමෙති සබ්බකාලං අසීලීචරියෙ. අවිවාදවසෙන කායසාමග්ගිදානවසෙන ච සමග්ගෙ. දිට්ඨිසිලසාමඤ්ඤෙන සහිතෙ සබ්බමචාරී දිස්වා. එතෙන කල්‍යාණමිත්තසම්පත්තිං දස්සෙති.

අනුස්සරන්තො සම්බුද්ධන්ති සම්මා සාමං සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධං සබ්බසත්තුත්තමතාය, අග්ගං උත්තමෙන දමට්ඨන දන්තං, අනුත්තරසමාධිනා සමාහිතං අනන්දිනො අනලසො හුත්වා, රත්තින්දිවං සබ්බකාලං “ඉතිපි සො භගවා අරහ”න්තිආදිනා අනුස්සරන්තො විහරිස්සාමි. එතෙන බුද්ධානුස්සතිභාවනාය යුත්තාකාරදස්සනෙන සබ්බත්ථ කම්මට්ඨානානුයොගමාහ, පුරිමෙන පාරිභාරියකම්මට්ඨානානුයොගං.

ඵලං පන වත්වා ථෙරො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙන්වා අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.54.28-65) –

“ඉතො සතසහස්සම්භි, කප්පෙ උප්පජ්ජි නායකො;
අනොමනාමො අමීතො, නාමෙන පදුමුත්තරො.

“පදුමාකාරවදනො, පදුමාමලසුච්ඡවී;
ලොකෙනානුපලිත්තොව, තොයෙන පදුමං යථා.

“වීරො පදුමපත්තක්ඛො, කන්තො ච පදුමං යථා;
පදුමුත්තරගන්ධොව, තස්මා සො පදුමුත්තරො.

“ලොකපේටියෝ ව නිමිමානෝ, අන්ධානං නයනුපමෝ;
සන්තවෙසෝ ගුණනිධි, කරුණාමනිසාගරෝ.

“ස කදාවි මහාවිරෝ, බ්‍රහ්මසුරසුරච්චිතෝ;
සදෙවමනුජාකිණ්ණෝ, ජනමජ්ඣෙ පිනුත්තමෝ.

“වදනෙන සුගන්ධෙන, මධුරෙන රුතෙන ව;
රඤ්ජයං පරිසං සබ්බං, සන්ථචි සාවකං සකං.

“සද්ධාධිමුත්තෝ සුමති, මම දස්සනලාලසෝ;
නත්ථි එතාදිසෝ අඤ්ඤෝ, යථායං භික්ඛු චක්කලි.

“තදාහං භංසවතියං, නගරෙ බ්‍රාහ්මණත්‍රපෝ;
හුත්ථා සුත්ථා ව තං වාක්‍යං, තං යානමභිරොවයිං.

“සසාවකං තං විමලං, නිමන්තෙත්ථා තථාගතං;
සත්තාහං භොජයිත්ථාන, දුස්සෙහච්ඡාදයිං තදා.

“නිපච්ච සිරසා තස්ස, අනන්තගුණසාගරෙ;
නිමුග්ගො පිතිසම්පුණ්ණෝ, ඉදං වචනමබ්‍රවිං.

“යෝ සෝ තයා සන්ථචිතෝ, ඉතෝ සත්තමකෙ මුනි;
භික්ඛු සද්ධාවතං අග්ගො, තාදිසෝ භොමහං මුතෙ.

“එවං චුත්තෙ මහාවිරෝ, අනාවරණදස්සනෝ;
ඉමං වාක්‍යං උදිරෙසි, පරිසාය මහාමුනි.

“පස්සපේතං මාණවකං, පිතමට්ඨනිවාසනං;
හෙමයඤ්ඤොපච්ඡිතධිගං, ජනනෙත්තමනොහරං.

“එසෝ අනාගතද්ධානෙ, ගොතමස්ස මහෙසිනෝ;
අග්ගො සද්ධාධිමුත්තානං, සාවකොයං භවිස්සති.

“දෙවභූතෝ මනුස්සෝ වා, සබ්බසන්තාපවජ්ජිතෝ;
සබ්බභොගපරිබ්‍රූල්භෝ, සුඛිතෝ සංසරිස්සති.

“සතසහස්සිතෝ කප්පෙ, ඔක්කාකකුලසම්භවෝ;
ගොතමෝ නාම ගොත්තෙන, සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

“තස්ස ධම්මෙසු දායාදො, ඔරසෝ ධම්මනිමිතෝ;
චක්කලි නාම නාමෙන, හෙස්සති සත්ථු සාවකො.

“තෙන කම්මවිසෙසෙන, වෙනනාපණ්ඩිති ව;
ජහිත්ථා මානුසං දෙහං, තාවතිංසමගච්ඡහං.

“සබ්බත්ථ සුඛිතෝ හුත්ථා, සංසරන්තෝ භවාභවෙ;
සාවත්ථීයං පුරෙ ජාතො, කුලෙ අඤ්ඤතරෙ අහං.

“නොනිතසුබ්බමාලං මං, ජාතපල්ලවකොමලං;
මන්දං උත්තානසයනං, පිසාවභයතජ්ජිතා.

“පාදමුලෙ මහෙසිස්ස, සායෙසුං දීනමානසා;
ඉමං දදාම තෙ නාථ, සරණං භොගි නායක.

“තදා පටිග්ගති සෝ මං, භීතානං සරණො මුනි;
ජාලිනා චක්කඩ්ඛිතෙන, මුදුකොමලපාණිනා.

“තදා පහුති තෙනාහං, අරක්ඛෙය්‍යොන රක්ඛිතො;
සබ්බවෙරවිනිමුත්තො, සුඛෙන පරිවුද්ධිතො.

“සුගතෙන විනා භූතො, උක්කණ්ඨාමි මුහුත්තකං;
ජාතියා සත්තවස්සොහං, පබ්බජිං අනගාරියං.

“සබ්බපාරමිසම්භූතං , නීලක්ඛිතයනං වරං;
රූපං සබ්බසුභාකිණ්ණං, අනිත්තො විහරාමහං.

“බුද්ධරූපරතිං ඤාත්වා, තදා ඔවදි මං ජිනො;
අලං වක්කලි කිං රූපෙ, රමසෙ බාලනන්දිනෙ.

“යො හි පස්සති සද්ධම්මං, සො මං පස්සති පණ්ඩිතො;
අපස්සමානො සද්ධම්මං, මං පස්සමිපි න පස්සති.

“අනන්තාදීනවො කායො, විසරුක්ඛසමුපමො;
ආවාසො සබ්බරොගානං, පුඤ්ජො දුක්ඛස්ස කෙවලො.

“නිබ්බන්දිය තතො රූපෙ, බන්ධානං උදයබ්බයං;
පස්ස උපක්කිලෙසානං, සුඛෙනන්තං ගමිස්සසි.

“එවං තෙනානුසිට්ඨොහං, නායකෙන හිතෙසිනා;
ගිජ්ඣකුටං සමාරුය්හ, ක්‍රියායාමි ගිරිකන්දරෙ.

“ධීතො පබ්බතපාදමිහි, අස්සාසයි මහාමුනි;
වක්කලිති ජිනො වාවං, තං සුත්වා මුදිතො අහං.

“පක්ඛන්දිං සෙලපබ්භාරෙ, අනෙකසත්තපොරිසෙ;
තදා බුද්ධානුභාවෙන, සුඛෙනෙව මහිං ගතො.

“පුනොපි ධම්මං දෙසෙති, බන්ධානං උදයබ්බයං;
තමහං ධම්මමඤ්ඤාය, අරහත්තමපාපුණ්ණං.

“සුමහාපරිසමජ්ඣෙ, තදා මං වරණන්තගො;
අග්ගං සද්ධාධිමුත්තානං, පඤ්ඤපෙසි මහාමනි.

“සත්තසහස්සිතො කප්පෙ, යං කම්මමකරිං තදා;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, බුද්ධපුජායිදං එලං.

“කිලෙසා ක්‍රියාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා අඤ්ඤං බ්‍යාකරොන්තොපි ථෙරො ඉමා එව ගාථා අභාසි. අථ නං සත්ථා හික්ඛුසඬ්ඨසමජ්ඣෙ නිසින්තො සද්ධාධිමුත්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

වක්කලිත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. විජිතසෙනත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

ඔලග්ගෙස්සාමිතිආදිකා ආයස්මතො විජිතසෙනත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විචට්ඨපනිස්සයං කුසලං උපවිනන්තො අත්ථදස්සිස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො සරාවාසං පභාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අරඤ්ඤෙ විහරන්තො ආකාසෙන ගච්ඡන්තං භගවන්තං දිස්වා පසන්නාමානසො පසන්නාකාරං දස්සෙන්තො අඤ්ජලිං පග්ගය්හ අට්ඨාසි. සත්ථා තස්ස අජ්ඣාසයං ඤාත්වා ආකාසතො ඔතරි. සො භගවතො මනොහරානි මදුරානි ඵලානි උපනෙසි, පටිග්ගහෙසි භගවා අනුකම්පං උපාදාය. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ කොසලරට්ඨෙ හත්ථාවරියකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා විජිතසෙනොති ලද්ධනාමො විඤ්ඤානං පාපුණි. තස්ස මාතුලා සෙනො ව උපසෙනො වානි ද්වෙ හත්ථාවරියා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධා පබ්බජිත්වා වාසදුරං පුරෙන්තා අරහත්තං පාපුණිංසු. විජිතසෙනොපි හත්ථිස්ප්පෙ නිජ්ජන්තිං ගතො නිස්සරණජ්ඣාසයනාය සරාවාසෙ අලග්ගමානසො සත්ථු

යමකපාටිහාරියං දිස්වා පටිලද්ධසද්ධො මාතුලත්ථෙරානං සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා තෙසං ඔවාදානුසාසනියා විපස්සනාය කම්මං කරොත්තො විපස්සනාවීථිං ලඬ්ඝිත්වා බහිද්ධා නානාරම්මණෙ විධාවත්තං අත්තනො චිත්තං ඔවදන්තො –

355. “ඔලග්ගෙස්සාමි තෙ චිත්ත, ආණ්ද්වාරෙව හත්ථිනං;
න තං පාපෙ නියොපෙස්සං, කාමජාලං සරීරජං.

356. “ත්වං ඔලග්ගො න ගච්ඡසි, ද්වාරවිවරං ගජොව අලහන්තො;
න ච චිත්තකලී පුනප්පුනං, පසක්ක පාපරතො වරිස්සසි.

357. “යථා කුඤ්ජරං අදන්තං, නවග්ගහමඬ්ඝසග්ගහො;
බලවා ආවත්තෙති අකාමං, එවං ආවත්තයිස්සං තං.

358. “යථා වරහයදමකුසලො, සාරථීපවරො දමෙති ආජඤ්ඤං;
එවං දමයිස්සං තං, පතිට්ඨිතො පඤ්චස්ස බලෙස්ස.

359. “සනියා තං නිබන්ධිස්සං, පයුත්තො තෙ දමෙස්සාමි;
වීරියධුරනිග්ගහිතො, න යිතො දුරං ගමිස්සසෙ චිත්තා”ති. –

ගාථා අභාසි.

තත්ථ ඔලග්ගෙස්සාමිති සංවරිස්සාමි නිවාරෙස්සාමි. තෙති තං. උපයොගත්ථෙ හි ඉදං සාමිවචනං. තෙ ගමනන්ති වා වචනසෙසො. හත්ථිනන්ති ච හත්ථිනන්ති අත්ථො. චිත්තාති අත්තනො චිත්තං ආලපති. යථා තං වාරොතුකාමො, තං දස්සෙන්තො “ආණ්ද්වාරෙව හත්ථින”න්ති ආහ. ආණ්ද්වාරං නාම පාකාරබද්ධස්ස නගරස්ස බුද්දකද්වාරං, යං සට්ඨාන්තද්දෙ ආණ්මිති පක්ඛිත්තෙ යන්තෙන විනා අබ්භන්තරෙ යිතෙහිපි විවරිතුං න සක්කා. යෙන මනුස්සගච්ඡාමනිංසාදයො න නිග්ගන්තුං සක්කා. නගරතො බහි නිග්ගන්තුකාමම්පි හත්ථිං යතො පලොභෙත්වා හත්ථාවරියො ගමනං නිවාරෙසි. අථ වා ආණ්ද්වාරං නාම පලිසද්වාරං. තත්ථ හි තිරියං පලිසං යපෙත්වා රුක්ඛස්සවිසඬ්ඛානං ආණ්මිති පලිසයිසෙ ආවුණන්ති. පාපෙති රූපාදිස්ස උප්පජ්ජනකඅභිජ්ඣාදිපාපධම්මෙ තං න නියොපෙස්සං න නියොජිස්සාමි. කාමජාලාති කාමස්ස ජාලභුතං. යථා හි මච්ඡබන්ධම්ගලුද්දානං ජාලං නාම මච්ඡාදීනං තෙසං යථාකාමකාරසාධනං, එවං අයොනියොමනසිකාරානුපාතිතං චිත්තං මාරස්ස කාමකාරසාධනං. තෙන හි සො සත්තෙ අනත්ථෙස්ස පාතෙති. සරීරජාති සරීරෙස්ස උප්පජ්ජනක. පඤ්චවොකාරභවෙ හි චිත්තං රූපපටිබද්ධවුත්තිතාය “සරීරජ”න්ති වුවචති.

ත්වං ඔලග්ගො න ගච්ඡසිති ත්වං, චිත්තකලී, මයා සතිපඤ්ඤාපතොදඅඬ්ඝසෙහි වාරිතො න දානි යථාරූචිං ගමිස්සසි, අයොනියොමනසිකාරවසෙන යථාකාමං චත්තිතුං න ලභිස්සසි. යථා කිං? ද්වාරවිවරං ගජොව අලහන්තො නගරතො ගජනිරොධතො වා නිග්ගමනාය ද්වාරවිවරකං අලහමානො හත්ථි විය. චිත්තකලීති චිත්තකාලකණ්ණි. පුනප්පුනන්ති අපරාපරං. පසක්කාති සරණසම්පස්සාසවසෙන. පාපරතොති පාපකම්මතිරතො පුබ්බෙ විය ඉදානි න වරිස්සසි තථා වරිතුං න දස්සාමිති අත්ථො.

අදන්තන්ති අදම්මං හත්ථිසික්ඛං අසික්ඛිතං. නවග්ගහන්ති අවිරගහිතං. අඬ්ඝසග්ගහොති හත්ථාවරියො. බලවාති කායබලෙන ඤාණබලෙන ච බලවා. ආවත්තෙති අකාමන්ති අනිච්ඡන්තමෙව නියෙධනතො නිවත්තෙති. එවං ආවත්තයිස්සන්ති යථා යථාවුත්තං හත්ථිං හත්ථාවරියො, එවං තං චිත්තං චිත්තකලීං දුච්චරිතනියෙධනතො නිවත්තයිස්සාමි.

වරහයදමකුසලොති උත්තමානං අස්සදම්මානං දමනෙ කුසලො. තතො එව සාරථීපවරො අස්සදම්මසාරථීස්ස විසිට්ඨො දමෙති ආජඤ්ඤං ආජානියං අස්සදම්මං දෙසකාලානුරූපං සණ්ඨභථරූසෙහි දමෙති විනෙති නිබ්බිසෙවනං කරොති. පතිට්ඨිතො පඤ්චස්ස බලෙස්සති සද්ධාදිස්ස පඤ්චස්ස බලෙස්ස පතිට්ඨිතො හුත්වා අස්සද්ධියාදිනියෙධනතො තං දමයිස්සං දමෙස්සාමිති අත්ථො.

සනියා තං නිබන්ධිස්සන්ති ගොවරජ්ඣක්තතො බහි ගන්තුං අදෙන්තො සනියොත්තෙන කම්මට්ඨානථම්මහෙ, චිත්තකලී, තං නිබන්ධිස්සාමි නියමෙස්සාමි. පයුත්තො තෙ දමෙස්සාමිති තත්ථ නිබන්ධන්තො එව යුත්තප්පයුත්තො හුත්වා තෙ දමෙස්සාමි, සංකිලෙසමලතො තං විසොධෙස්සාමි. වීරියධුරනිග්ගහිතො යථාවුත්තො ඡෙකෙන සුසාරථීනා යුගෙ යොජිතො යුගනිග්ගහිතො යුගන්තරගතො තං නාතික්කමති, එවං ත්වම්පි චිත්ත, මම වීරියධුරෙ නිග්ගහිතො සක්කච්චකාරිතාය සානච්චකාරිතාය අඤ්ඤා වත්තිතුං අලහන්තො ඉතො ගොවරජ්ඣක්තතො දුරං බහි න ගමිස්සසි. භාවනානුයුත්තස්ස හි කම්මට්ඨානතො අඤ්ඤං ආසන්නම්පි ලක්ඛණතො දුරමොචාති එවං ථෙරො ඉමාහි ගාථාහි අත්තනො චිත්තං නිග්ගණ්හන්තොව විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.45.22-30) –

“සුවණ්ණවණ්ණං සම්බුද්ධං, ද්වන්තිංසවරලක්ඛණං;
විපිනග්ගෙන ගච්ඡන්තං, සාලරාජංව පුල්ලිතං.

“තිණත්ථරං පඤ්ඤාපෙත්වා, බුද්ධසෙට්ඨං අයාවහං;
අනුකම්පතු මං බුද්ධො, හික්ඛං ඉච්ඡාමි දාතවෙ.

“අනුකම්පකො කාරුණිකො, අත්ථදස්සී මහායසො;
මම සඤ්ඤාපමඤ්ඤාය, ඔරුහි මම අස්සමෙ.

“ඔරොහිත්වාන සම්බුද්ධො, නිසිදි පණ්ණසන්ථරෙ;
හල්ලාතකං ගහෙත්වාන, බුද්ධසෙට්ඨස්සදාසහං.

“මම නිජ්ඣායමානස්ස, පරිභුඤ්ඡී තදා ජිනො;
තත්ථ චිත්තං පසාදෙත්වා, අභිචන්දිං තදා ජිනං.

“අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ, යං ඵලමදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, ඵලදානස්සිද්ධං ඵලං.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.
අරහත්තං පන පත්වා අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරොත්තොපි ඉමා ගාථා අභාසී.

විජිතසෙනත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

10. යසදත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

උපාරම්භවිත්තොතිආදිකා ආයස්මතො යසදත්තත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විචට්ඨපතිස්සයං කුසලං උපවිති. තථා හෙස පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා බ්‍රාහ්මණානං විජ්ජාසිප්පෙසු නිප්ථන්තිං ගතො කාමෙ පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අරඤ්ඤෙ විහරන්තො ඵකදිවසං සත්ථාරං දිස්වා පසන්නාමානසො අඤ්ජලිං පග්ගස්ස අභිත්ථවි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධජපාදෙ මල්ලරට්ඨෙ මල්ලරාජකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා යසදත්තොති ලද්ධනාමො, වයප්පත්තො තක්කසිලං ගන්ත්වා සබ්බසිප්පානි සික්ඛිත්වා සභියෙන පරිබ්බාජකෙන සද්ධිංයෙව වාරිකං වරමානො, අනුපුබ්බෙන සාවත්ථියං භගවන්තං උපසඤ්ඤාමිත්වා සභියෙන පුට්ඨපඤ්ඤෙසු විස්සජ්ජියමානෙසු සයං ඔතාරාපෙක්ඛො සුඤ්ඤානො නිසිදි “සමණස්ස ගොතමස්ස වාදෙ දොසං දස්සාමි”ති. අප්පස්ස භගවා චිත්තාවාරං ඤත්වා සභියසුත්තදෙසනාවසානො (සු. නි. සභියසුත්ත) ඔවාදං දෙන්තො –

360. “උපාරම්භවිත්තො දුම්මෙධො, සුඤ්ඤානි ජිනසාසනං;
ආරකා හොති සද්ධම්මො, නහසො පථවී යථා.

361. “උපාරම්භවිත්තො දුම්මෙධො, සුඤ්ඤානි ජිනසාසනං;
පරිභායති සද්ධම්මො, කාළපක්ඛෙව චන්දිමා.

362. “උපාරම්භවිත්තො දුම්මෙධො, සුඤ්ඤානි ජිනසාසනං;
පරිසුස්සති සද්ධම්මෙ, මච්ඡො අප්පොදකෙ යථා.

363. “උපාරම්භවිත්තො දුම්මෙධො, සුඤ්ඤානි ජිනසාසනං;
න විරුහති සද්ධම්මෙ, ඛෙත්තෙ ඛිජංව පුතිකං.

364. “යො ව කුට්ඨෙත චිත්තෙන, සුඤ්ඤානි ජිනසාසනං;
ඛෙපෙත්වා ආසවෙ සබ්බෙ, සච්ඡිකත්වා අකුප්පනං;
පජ්ජයා පරමං සන්තිං, පරිනිබ්බාතිනාසවො”ති. –

ඉමා පඤ්ඤා ගාථා අභාසී.

තත්ථ උපාරම්භවිත්තොති සාරම්භවිත්තො, දොසාරොපනාධිප්පායොති අත්ථො. දුම්මෙධොති නිප්පඤ්ඤො. ආරකා හොති සද්ධම්මොති සො තාදිසො පුග්ගලො නහසො විය පථවී පටිපත්තිසද්ධම්මොති දුරෙ හොති, පගෙව පටිවෙධසද්ධම්මොති. “න ත්වං ඉමං ධම්මචිතයං ආජානාසී”තිආදිනා (දී. නි. 1.18) විග්ගාහිකකථං අනුයුත්තස්ස කුතො සන්නතිපුණො පටිපත්තිසද්ධම්මො.

පරිභායති සද්ධම්මොති නවවිධලොකුත්තරධම්මොති පුබ්බභාගියසද්ධාදිසද්ධම්මොති නිභීයති. පරිසුස්සති විසුස්සති කායචිත්තානං පිණ්ණරසස්ස පිතිපාමොජ්ජාදිකුසලධම්මස්සාභාවතො. න විරුහති විරුළ්භිං වුද්ධිං න පාපුණාති. පුතිකත්ති ගොමයලෙපදානාදිඅභාවෙන පුතිභාවං පත්තං.

කුටියෙන විත්තෙනාති ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ කරණුවනං, අත්තමනො පමුදිතො හුත්වාති අත්ථො. ඛෙපෙත්වාති සමුච්ඡිත්තීති. අකුප්පනන්ති අරහත්තං. පඡ්ජය්‍යාති පාපුණිත්වා. පරමං සන්තින්ති අනුපාදිසෙසං නිබ්බානං. තදධිගමො චස්ස කෙවලං කාලාගමනමෙව, න කොච්චිධොති තං දස්සෙතුං චුත්තං “පරිනිබ්බාතිනාසවො”ති.

එවං සත්ථාරා ඔවදිතො සංවෙගජාතො පබ්බජිත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා නවරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.44.35-43) –

“කණ්ණිකාරංව ජලිතං, දීපරුක්ඛංව ජොතිතං;
කඤ්චනංව විරොචන්තං, අද්දසං ද්විපද්‍යත්තමං.

“කමණ්ඩලුං යපෙත්වාන, වාකචීරඤ්ච කුණ්ඩිකං;
එකංසං අජිනං කත්වා, බුද්ධසෙට්ඨං ථවිං අහං.

“තමන්ධකාරං විධමං, මොහජාලසමාකුලං;
ඤාණාලොකං දස්සෙත්වාන, නිත්තිණ්ණොසි මහාමුනි.

“සමුද්ධරසිමං ලොකං, සබ්බාවත්තමනුත්තරං;
ඤාණෙ තෙ උපමා නත්ථී, යාවතා ජගතො ගති.

“තෙන ඤාණෙන සබ්බඤ්ඤා, ඉති බුද්ධො පවුච්චති;
වන්දාමි තං මහාචීරං, සබ්බඤ්ඤාතමනාවරං.

“සතසහස්සිතො කප්පෙ, බුද්ධසෙට්ඨං ථවිං අහං;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, ඤාණත්ථවායිදං ථලං.

“කිලෙසා කුමාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.
අරහත්තං පන පත්වා අඤ්ඤං බ්‍යාකරොන්තොපි ථෙරො ඉමා එව ගාථා අභාසි.

යසදත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. සොණකුටිකණ්ණත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

උපසම්පදා ව මෙ ලද්ධාතිආදිකා ආයස්මතො සොණස්ස කුටිකණ්ණස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයං කිර පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ භංසවතීනගරෙ විභවසම්පන්නො සෙට්ඨී හුත්වා උළාරාය ඉස්සරියසම්පන්නියා යීතො එකදිවසං සත්ථාරං සතසහස්සබ්ණසවපරිවුතං මහතියා බුද්ධලීලාය මහන්තෙන බුද්ධානුභාවෙන නගරං පවිසන්තං දිස්වා පසන්නමානසො වන්දිත්වා අඤ්ජලිං කත්වා අට්ඨාසි. සො පච්ඡාහත්තං උපාසකෙහි සද්ධිං විහාරං ගත්ත්වා භගවතො සන්නිකෙ ධම්මං සුණන්තො සත්ථාරං එකං හික්ඛුං කල්‍යාණවාක්කරණානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙත්තං දිස්වා සයම්පි තං යානං පත්ථෙත්වා මහාදානං දත්වා පණ්ඩානං අකාසි. සත්ථා තස්ස අනන්තරායනං දිස්වා “අනාගතෙ ගොතමස්ස නාම සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාසනෙ කල්‍යාණවාක්කරණානං අග්ගො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි.

සො තත්ථ යාවජීවං පුඤ්ඤාති කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො විපස්සිස්ස භගවතො කාලෙ සාසනෙ පබ්බජිත්වා වත්තපට්ඨත්තාති පුරෙන්නො එකස්ස හික්ඛුනො චීවරං සිබ්බිත්වා අදාසි. පුන බුද්ධසුඤ්ඤෙ ලොකෙ බාරාණසියං තුන්නවායො හුත්වා එකස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස චීවරකොටිං ඡින්තං සටෙත්වා අදාසි. එවං තත්ථ තත්ථ පුඤ්ඤාති කත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ අවන්තිරට්ඨෙ කුරරසරෙ මහාවිභවස්ස සෙට්ඨීතො පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. සොණොතිස්ස නාමං අකංසු. කොට්ඨග්ගසනකස්ස කණ්ණපිළන්ධනස්ස ධාරණෙන “කොට්ඨකණ්ණො”ති වත්තබ්බෙ කුටිකණ්ණොති පඤ්ඤායිත්ථ.

සො අනුක්කමෙන වඩ්ඪිත්වා කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්තො ආයස්මත්තෙ මහාකච්චානෙ කුලසරං නිස්සාය පවත්තපබ්බතෙ විහරන්තෙ තස්ස සන්නිකෙ ධම්මං සුත්වා සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාය තං චතුරී පච්චයෙහි උපට්ඨති. සො අපරභාගෙ සංසාරෙ සඤ්ජානසංවෙගො ථෙරස්ස සන්නිකෙ පබ්බජිත්වා කිච්ඡෙන කසිරෙන දසවග්ගං සඩ්ඨං සන්නිපාතෙත්වා උපසම්පජ්ජිත්වා කතිපයකාලං ථෙරස්ස සන්නිකෙ වසිත්වා, ථෙරං ආපුච්ඡිත්වා සත්ථාරං වන්දිතුං සාවත්ථී උපගතො, සත්ථාරා එකගන්ධකුටියං වාසං ලභිත්වා පච්චුසසමයෙ අජ්ඣාට්ඨො සොළසඅට්ඨකවග්ගියානං උස්සාරණෙන සාධුකාරං දත්වා භාසිතාය “දිස්වා ආදිනවං ලොකෙ”ති (උදා. 46; මහාව. 258) උදානගාථාය පරියොසානෙ විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.44.26-34) –

“පදුමුත්තරො නාම ජිනො, ආහුතිනං පටිග්ගහො;
වසිසතසහස්සෙහි, නගරං පාවිසී තදා.

“නගරං පවිසන්තස්ස, උපසන්තස්ස තාදිනො;
රතනානි පජ්ජොතිංසු, නිග්ගොසො ආසි තාවදෙ.

“බුද්ධස්ස ආනුභාවෙන, හෙරි වජ්ජුමසට්ඨිතා;
සයං විණා පවජ්ජන්ති, බුද්ධස්ස පවිසතො සුරං.

“බුද්ධසෙට්ඨං නමස්සාමි, පදුමුත්තරමහාමුතිං;
පාටිභිරඤ්ච පස්සිත්වා, තත්ථ චිත්තං පසාදයිං.

“අහො බුද්ධො අහො ධම්මො, අහො නො සත්ථු සම්පදා;
අවෙනනාපි තුරියා, සයමෙව පවජ්ජරෙ.

“සතසහස්සිතො කප්පෙ, යං සඤ්ඤමලහිං තදා;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, බුද්ධසඤ්ඤායිදං ඵලං.

“කිලෙසා කුමාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තෙ පන පතිට්ඨිතො අත්තතො උපජ්ඣායෙන ආවික්ඛිතනියාමෙන පච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු විනයධරපඤ්චමෙන ගණෙන උපසම්පදා, ධුවන්භානං, වම්මත්ථරණං, ගුණඛිගුණපාහනං, වීචරවිජ්ජවාසොති පඤ්ච වරෙ යාවිත්වා තෙ සත්ථු සන්තිකා ලහිත්වා පුනදෙව අත්තතො වසිතට්ඨානං ගන්ත්වා උපජ්ඣායස්ස තමත්ථං ආරොවෙසි. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරො පන උදානට්ඨකථායං ආගතනයෙන වෙදිතබ්බො. අඛිගුත්තරට්ඨකථායං (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.206) පන “උපසම්පන්නො හුත්වා අත්තතො උපජ්ඣායස්ස සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි”ති වුත්තං.

සො අපරභාගෙ විමුක්තිසුබ්බෙන විහරන්තො අත්තතො පටිපත්තිං පච්චවෙක්ඛිත්වා සොමනස්සජාතො උදානවසෙන —

365. “උපසම්පදා ව මෙ ලද්ධා, විමුක්තො වම්හි අනාසවො;
සො ව මෙ භගවා දිට්ඨො, විහාරෙ ව සභාවසිං.

366. “බහුදෙව රත්තිං භගවා, අබ්භොකාසෙතිනාමයි;
විහාරකුසලො සත්ථා, විහාරං පාවිසී තදා.

367. “සන්ථරිත්ථාන සඬ්ඝාටිං, සෙය්‍යං කප්පෙසි ගොතමො;
සිහො සෙලගුහායංව, පහීනභයහෙරවො.

368. “තතො කල්‍යාණවාක්කරණො, සම්මාසම්බුද්ධසාවකො;
සොණො අභාසි සද්ධම්මං, බුද්ධසෙට්ඨස්ස සම්මුඛා.

369. “පඤ්චක්ඛන්තො පරිඤ්ඤාය, භාවයිත්ථාන අඤ්ජසං;
පජ්ජය්‍ය පරමං සන්තිං, පරිනිබ්බස්සන්තාසවො”ති. —

ඉමා පඤ්ච ගාථා අභාසි.

තත්ථ උපසම්පදා ව මෙ ලද්ධානි යා සා කිව්ඡෙන දසවග්ගං භික්ඛුසඬ්ඝං සන්තිපාතෙත්වා අත්තනා ලද්ධා උපසම්පදා. යා ව පන වරදානවසෙන සබ්බපච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු විනයධරපඤ්චමෙන ගණෙන සත්ථාරා අනුඤ්ඤාතා උපසම්පදා, තදුභයං සන්ධායාහ. ව-සද්දො සමුවිච්චන්තො, තෙන ඉතරෙපි සත්ථු සන්තිකා ලද්ධවරෙ සඬ්ගණ්භාති. විමුක්තො වම්හි අනාසවොති අග්ගමග්ගෙන සකලකිලෙසවත්ථු විමුක්තියා විමුක්තො ව අමිහි. තතො ඵව කාමාසවාදිහි අනාසවො අමිහිති යොජනා. සො ව මෙ භගවා දිට්ඨොති යදත්ථං අහං අවන්තිරට්ඨතො සාවත්ථීං ගතො, සො ව භගවා මයා අදිට්ඨපුබ්බො දිට්ඨො. විහාරෙ ව සභාවසිත්ති න කෙවලං තස්ස භගවතො දස්සනමෙව මයා ලද්ධං, අථ බො විහාරෙ සත්ථු ගන්ධකුටියං සත්ථාරා කාරණං සල්ලක්ඛෙත්වා වාසෙන්තෙන සහ අවසිං. “විහාරෙති විහාරසම්පෙ”ති කෙවි.

බහුදෙව රත්තින්ති පයමං යාමං භික්ඛුනං ධම්මදෙසනාවසෙන කම්මට්ඨානසොධනවසෙන ව, මජ්ඣිමං යාමං දෙවානං බ්‍රහ්මිකාඤ්ච කඩ්ඛවිජ්ජෙනවසෙන භගවා බහුදෙව රත්තිං අබ්භොකාසෙ අතිනාමයි චිතිනාමෙසි. විහාරකුසලොති දිබ්බබ්‍රහ්මආනෙඤ්ජඅරියවිහාරෙසු කුසලො. විහාරං පාවිසීති අතිවෙලං නිසජ්ජවඩ්ඛකමෙහි උපන්නපරිස්සම්මිනොදනත්ථං ගන්ධකුටිං පාවිසී.

සන්ථරිත්වාන සඬ්ඝාටිං, සෙය්‍යං කප්පෙසීති චතුග්ගුණං සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤාපෙත්වා සීහසෙය්‍යං කප්පෙසී. තෙනාහ “ගොතමො සීහො සෙලගුහායංව පභීනහයහෙරවො”ති. තත්ථ ගොතමොති හගවන්තං ගොත්තෙන කිත්තෙනි. සීහො සෙලගුහායංවාති සෙලස්ස පබ්බතස්ස ගුහායං. යථා සීහො මීගරාජා තෙජ්ජස්සද්‍රව්‍යය පභීනහයහෙරවො දක්ඛිණෙන පස්සෙන පාදෙ පාදං අවිවාධාය සෙය්‍යං කප්පෙසී, එවං චිත්තුත්‍රාසලොමහංසනජම්භිතත්තහෙනුනං කිලෙසානං සමුච්ඡින්නත්තා පභීනහයහෙරවො ගොතමො හගවා සෙය්‍යං කප්පෙසීති අත්ථො.

තතොති පච්ඡා, සීහසෙය්‍යං කප්පෙත්වා තතො වුට්ඨහිත්වා “පටිභාතු තං හික්ඛු ධම්මො භාසිතු”න්ති (උදා. 46) සන්ථාරා අප්ඤ්ඤානොති අත්ථො. කල්‍යාණවාක්කරණොති සුන්දරවචිකරණො, ලක්ඛණසම්පන්නවචනක්කමොති අත්ථො. සොණො අභාසි සද්ධම්මන්ති සොළස අට්ඨකවග්ගියසුත්තාති සොණො කුටිකණ්ණො, බුද්ධසෙට්ඨස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සම්මුඛා, පච්චක්ඛතො අභාසිති ථෙරො අත්තානමෙව පරං විය අවොව.

පඤ්චක්ඛන්ධෙ පරිඤ්ඤායාති පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ තිහිපි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා තෙ පරිජානන්තොයෙව, අඤ්ජසං අරියං අට්ඨච්චිකං මග්ගං භාවයිත්වා, පරමං සන්තිං නිබ්බානං පජ්ජය්‍ය පාපුණිත්වා යීතො අනාසවො. තතො එව ඉදාහි පරිනිබ්බිස්සති අනුපාදිසෙසනිබ්බානවසෙන නිබ්බාසිස්සතිති.

සොණකුටිකණ්ණත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. කොසියත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

යො එව ගරුනන්තිආදිකා ආයස්මතො කොසියත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ හවෙ විචට්ටපනිස්සයං කුසලං උපචින්නො විපස්සිස්ස හගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤුතං පත්තො එකදිවසං සන්ථාරං දිස්වා පසන්නචිත්තො උච්ඡුඛණ්ඩිකං අදාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ මගධරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති, කොසියොතිස්ස ගොත්තවසෙන නාමං අකාසි. සො විඤ්ඤුතං පත්තො ආයස්මන්තං ධම්මසෙනාපතිං අභිණ්හං උපසඬ්ඛමති, තස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤාති. සො තෙන සාසනෙ පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා කම්මට්ඨානං අනුසුඤ්ජන්තො නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.44.44-49) –

“නගරෙ බන්ධුමනියා, ද්වාරපාලො අහොසහං;
අද්දසං චිරජං බුද්ධං, සබ්බධම්මාන පාරගුං.

“උච්ඡුඛණ්ඩිකමාදාය බුද්ධසෙට්ඨස්සදාසහං;
පසන්නචිත්තො සුමනො, විපස්සිස්ස මහෙසිනො.

“එකනචුතිතො කප්පෙ, යං උච්ඡුමදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, උච්ඡුඛණ්ඩස්සිදං එලං.

“කිලෙසා කුමාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.
අරහත්තං පන පත්වා අත්තතො පටිපත්තිං පච්චචෙක්ඛිත්වා ගරුවාසං සප්පුරිසුපනිස්සයඤ්ච පසංසන්තො –

370. “යො වෙ ගරුතං වචනඤ්ඤු ධීරො, වසෙ ව තම්භි ජනයෙථ පෙමං;
සො හත්තිමා නාම ව හොති පණ්ඩිතො, ඤත්වා ව ධම්මෙසු විසෙසි අස්ස.

371. “යං ආපදා උප්පත්තිතා උළාරා, නක්ඛම්භයන්තෙ පටිසඬ්ඛයන්තං;
සො ථාමවා නාම ව හොති පණ්ඩිතො, ඤත්වා ව ධම්මෙසු විසෙසි අස්ස.

372. “යො වෙ සමුද්දොව යීතො අනෙජො, ගම්භිරපඤ්ඤො නිපුණත්ථදස්සි;
අසංභාරියො නාම ව හොති පණ්ඩිතො, ඤත්වා ව ධම්මෙසු විසෙසි අස්ස.

373. “බහුස්සුතො ධම්මධරො ව හොති, ධම්මස්ස හොති අනුධම්මචාරී;
සො තාදිසො නාම ව හොති පණ්ඩිතො, ඤත්වා ව ධම්මෙසු විසෙසි අස්ස.

374. “අත්ථඤ්ච යො ජානාති භාසිතස්ස,
අත්ථඤ්ච ඤත්වාන තථා කරොති;
අත්ථන්තරො නාම ස හොති පණ්ඩිතො,
ඤත්වා ව ධම්මෙසු විසෙසි අස්සා”ති. –

ඉමා පඤ්ච ගාථා අභාසි.

තත්ප් යොති බන්ධනාදියු වතුසු පරිසාසු යො කොවි. වෙති බන්තං. ගරුනන්ති සිලාදිගරුගුණයුත්තානං පණ්ඩිතානං. වචනඤ්ඤති තෙසං අනුසාසනීවචනං ජානන්තො, යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානො පටිපජ්ජන්වා ව තස්ස ඵලං ජානන්තොති අත්ථො. ධිරොති ධිතිසම්පන්නො. වසෙ ව තම්භි ජනසෙට්ඨ පෙමන්ති තස්මිං ගරුනං වචනෙ ඔවාදෙ වසෙයා යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජෙයා, පටිපජ්ජන්වා “ඉමිනා වතාහං ඔවාදෙන ඉමං ජාතිආදිදුක්ඛං චිතිවන්තො”ති තත්ප් ජනසෙට්ඨ පෙමං ගාරවං උප්පාදෙයා. ඉදඤ්ඤති ද්වයං “ගරුනං වචනඤ්ඤා ධිරො”ති පද්දවයෙන චුත්තස්සෙවත්ථස්ස පාකට්ඨකරණං. සොති යො ගරුනං වචනඤ්ඤා ධිරො, සො යථානුසිට්ඨං පටිපත්තියා තත්ප් හත්තිමා ව නාම හොති, ජීවිතහෙතුපි තස්ස අනනික්කමනතො පණ්ඩිතො ව නාම හොති. ඤාත්වා ව ධම්මෙසු විසෙසි අස්සාති තථා පටිපජ්ජන්තො ව තාය ඵ්ව පටිපත්තියා වතුන්තං අරියසව්වානං ජානනහෙතු ලොකියලොකුත්තරධම්මෙසු චිජ්ජාත්තයාදිවසෙන “තෙච්ඡො, ඡළහිඤ්ඤො, පටිසම්භිදාපත්තො”ති විසෙසි විසෙසවා සියාති අත්ථො.

යන්ති යං පුග්ගලං පටිපත්තියා අන්තරායකරණතො “ආපදා”ති ලද්ධවොහාරා සොතුණ්හබුජ්ජිපාසාදිපාකට්ඨපරිස්සයා වෙච රාගාදිපට්ඨජන්තපරිස්සයා ව උප්පතිතා උප්පන්නා, උළාරා බලවන්තොපි තක්ඛම්භයන්තෙ න කිඤ්චි වාලෙන්ති. කස්මා? පටිසම්බයන්තන්ති පටිසම්බායමානං පටිසම්බානබලෙ ධීතන්ති අත්ථො. සොති යො දළ්භතරාහි ආපදාහිපි අක්ඛම්භනීයො, සො ථාමවා ධිතිමා දළ්භපරක්කමො නාම හොති. අනවසෙසසංකිලෙසපක්ඛස්ස අභිභවනකපඤ්ඤාබලසමථිගිතාය පණ්ඩිතො ව නාම හොති. තථාභුතො ව ඤාත්වා ව ධම්මෙසු විසෙසි අස්සාති තං චුත්තත්ථමෙව.

සමුද්දොව ධීතොති සමුද්දො විය ධීතසභාවො. යථා හි වතුරාසිතියොජනසහස්සගම්භිරෙ සිනෙරුපාදසම්පෙ මහාසමුද්දො අට්ඨහිපි දිසාහි උට්ඨිතෙහි පකතිවාතෙහි අනිඤ්ජනතො ධීතො අනෙජො ගම්භිරො ව, ඵ්වං කිලෙසවාතෙහි තිත්ථියවාදවාතෙහි ව අකම්පනීයතො ධීතො අනෙජො. ගම්භිරස්ස අනුපට්ඨකඤාණසම්භාරෙහි අලද්ධගාධස්ස නිපුණස්ස සුබ්බමස්ස පටිච්චසමුප්පාදාදිඅත්ථස්ස පටිච්ජ්ඣනෙන ගම්භිරපඤ්ඤො නිපුණත්ථදස්සි. අසංභාරියො නාම ව හොති පණ්ඩිතො සො තාදිසො පුග්ගලො කිලෙසෙහි දෙවපුත්තමාරාදියු වා කෙනචි අසංභාරියතාය අසංභාරියො නාම හොති, යථාචුත්තෙන අත්ථෙත පණ්ඩිතො ව නාම හොති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

බහුස්සුතොති පරියත්තිබාහුසව්වචසෙන බහුස්සුතො, සුත්තගෙයාදි බහුං සුතං ඵ්වං සත්ථාති බහුස්සුතො. තමෙව ධම්මං සුවණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තසිහවසං විය අච්ඡන්තස්සත්තමෙව ධාරෙතිති ධම්මධරො ව හොති. ධම්මස්ස හොති අනුධම්මචාරීති යථාසුතස්ස යථාපරියත්තස්ස ධම්මස්ස අත්ථමඤ්ඤාය ධම්මමඤ්ඤාය නවලොකුත්තරධම්මස්ස අනුරූපං ධම්මං පුබ්බභාගපටිපදාසම්බානං වතුපාරිසුද්ධිසිලධුතභිගඅසුභකම්මට්ඨානාදිහෙදං වරති පටිපජ්ජන්ති අනුධම්මචාරී හොති, “අජ්ජ අජ්ජෙවා”ති පටිච්චෙධං ආකඛිබන්තො චිවරති. සො තාදිසො නාම ව හොති පණ්ඩිතොති යො පුග්ගලො යං ගරුං නිස්සාය බහුස්සුතො ධම්මධරො ධම්මස්ස ව අනුධම්මචාරී හොති. සො ව තාදිසො තෙන ගරුනා සදිසො පණ්ඩිතො නාම හොති පටිපත්තියා සදිසභාවතො. තථාභුතො පන සො ඤාත්වා ව ධම්මෙසු විසෙසි අස්ස, තං චුත්තත්ථංව.

අත්ථඤ්ච යො ජානාති භාසිතස්සාති යො පුග්ගලො සම්මාසම්බුද්ධෙන භාසිතස්ස පරියත්තිධම්මස්ස අත්ථං ජානාති. ජානන්තො පන “ඉධ සිලං චුත්තං, ඉධ සමාධි, ඉධ පඤ්ඤා”ති තත්ප් තත්ප් යථාචුත්තං අත්ථඤ්ච ඤාත්වාන තථා කරොති යථා සත්ථාරා අනුසිට්ඨං, තථා පටිපජ්ජති. අත්ථන්තරො නාම ස හොති පණ්ඩිතොති සො ඵ්වරූපො පුග්ගලො අත්ථන්තරො අත්ථකාරණා සිලාදිඅත්ථජානනමත්තමෙව උපනිස්සයං කත්වා පණ්ඩිතො හොති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ඵත්ථ ව පට්ඨගාථාය “යො වෙ ගරුන”න්තිආදිනා සද්ධුපනිස්සයො විසෙසභාවො චුත්තො, දුතියගාථාය “යං ආපදා”ති ආදිනා චිරියුපනිස්සයො, තතියගාථාය “යො වෙ සමුද්දොව ධීතො”තිආදිනා සමාධුපනිස්සයො, වතුත්ථගාථාය “බහුස්සුතො”තිආදිනා සතුපනිස්සයො, පඤ්චමගාථාය “අත්ථඤ්ච යො ජානාති”තිආදිනා පඤ්ඤාපනිස්සයො විසෙසභාවො චුත්තොති වෙදිතබ්බො.

කොසියත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චකතිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ඡක්කනිපාතො

1. උරුවෙලකස්සපත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

ඡක්කනිපාතෙ දිස්වාන පාටිභීරානීතිආදිකා ආයස්මතො උරුවෙලකස්සපත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විචට්ඨපනිස්සයං කුසලං උපවිනන්තො පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා, වයප්පත්තො සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං මහාපරිසානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා, සයම්පි තං යානන්තරං පත්ථෙත්වා මහාදානං දත්වා පණ්ඩානමකාසී. භගවා චස්ස අනන්තරායනං දිස්වා, “අනාගතෙ ගොතමබුද්ධස්ස සාසනෙ මහාපරිසානං අග්ගො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසී.

සො තත්ථ යාවජීවං පුඤ්ඤානි කත්වා තතො චචිත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉතො ද්වානවුතිකප්පමත්ථකෙ ඵ්ඤ්ඤාසං භගවතො වෙමාතිකකනිට්ඨහානා හුත්වා නිබ්බන්ති. අඤ්ඤාපිස්ස ද්වෙ කනිට්ඨහානරො අහෙසුං. තෙ තයොපි බුද්ධප්පමුඛං සඬ්ඝං පරමාය පූජාය පූජෙත්වා යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො අම්භාකං භගවතො නිබ්බන්තිතො පුරෙතරමෙව බාරාණසියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ භාතරො හුත්වා, අනුක්කමෙන නිබ්බන්තා ගොත්තවසෙන තයොපි කස්සපා එව නාම ජාතා. තෙ වයප්පත්තා තයො වෙදෙ උග්ගණ්ණිංසු. තෙසං ජෙට්ඨහානිකස්ස පඤ්ච මාණවකසතානි පරිවාරො, මජ්ඣිමස්ස තිණි, කනිට්ඨස්ස ද්වෙ. තෙ අත්තනො ගන්ථෙ සාරං ඔලොකෙන්තා දිට්ඨධම්මිකමෙව අත්ථං දිස්වා පබ්බජ්ජං රොවෙසුං. තෙසු ජෙට්ඨහානා අත්තනො පරිවාරෙන සද්ධිං උරුවෙලං ගන්ත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා උරුවෙලකස්සපො නාම ජාතො මහාගඬගානදිවඬකෙ පබ්බජිතො නදීකස්සපො නාම ජාතො, ගයාසිසෙ පබ්බජිතො ගයාකස්සපො නාම ජාතො.

එවං තෙසු ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තත්ථ තත්ථ වසන්තෙසු බහුතං දිවසානං අවිචයෙන අම්භාකං බොධිසත්තො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා, පටිච්ඡේදසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණො අනුක්කමෙන ධම්මවක්කං පවත්තෙන්වා, පඤ්චවග්ගියත්ථෙරෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙන්වා යසප්පමුඛෙ පඤ්චපඤ්ඤාස සහායකෙ විනෙන්වා සට්ඨි අරහත්තෙ “වරට, භික්ඛවෙ, වාරික”න්ති විස්සජ්ජෙන්වා, හද්දවග්ගියෙ විනෙන්වා උරුවෙලකස්සපස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා වසනත්ථාය අග්‍රාගාරං පටිසිත්වා, තත්ථ කතනාගදමනං ආදිං කත්වා අඬුඬුඬුසහස්සෙහි පාටිභාරියෙහි උරුවෙලකස්සපං සපරිසං විනෙන්වා පබ්බාජෙසී. තස්ස පබ්බජිතභාවං ඤත්වා ඉතරෙපි ද්වෙ භාතරො සපරිසා ආගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිංසු. සබ්බෙව එහිභික්ඛු ඉද්ධිමයපත්තවිවරධරා අහෙසුං.

සත්ථා තං සමණසහස්සං ආදාය ගයාසිසං ගන්ත්වා පිට්ඨිපාසාණෙ නිසින්තො ආදිත්තපරියායදෙසනාය සබ්බෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙසී. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.54.251-295) –

“පදුමුත්තරො නාම ජීනො, සබ්බලොකවිදු මුනි;
ඉතො සතසහස්සමිහි, කප්පෙ උප්පජ්ජී වක්ඛුමා.

“ඔවාදකො විඤ්ඤාපකො, තාරකො සබ්බපාණිනං;
දෙසනාකුසලො බුද්ධො, තාරෙසි ජනතං බහුං.

“අනුකම්පකො කාරුණිකො, හිතෙසි සබ්බපාණිනං;
සම්පත්තෙ තිත්ථියෙ සබ්බෙ, පඤ්චසිලෙ පතිට්ඨපි.

“එවං නිරාකුලං ආසී, පුඤ්ඤතං තිත්ථියෙහි ව;
විචිත්තං අරහත්තෙහි, වසිභුතෙහි තාදිහි.

“රතනානට්ඨපඤ්ඤාසං, උග්ගතො සො මහාමුනි;
කඤ්චනග්ගියසඬ්ඝාසො, බාත්තිංසවරලක්ඛණො.

“වස්සසතසහස්සානි, ආයු විජ්ජති තාවදෙ;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනතං බහුං.

“තදාහං භංසවතියා, බ්‍රාහ්මණො සාධුසම්මතො;
උපෙච්ච ලොකපජ්ජොතං, අස්සොසිං ධම්මදෙසනං.

“තදා මහාපරිසතිං, මහාපරිසසාවකං;
යපෙන්තං එතදග්ගමිහි, සුත්වාන මුදිතො අහං.

“මහතා පරිවාරෙන, නිමන්තෙන්වා මහාජිනං;

බ්‍රාහ්මණානං සහස්සෙන, සහදානමදාසහං.

“මහාදානං දදිත්වාන, අභිවාදිය නායකං;
එකමන්තං යීතො හට්ඨො, ඉදං චචනමබ්‍රවිං.

“තයි සද්ධාය මෙ වීර, අධිකාරගුණෙන ව;
පරිසා මහතී භොතු, නිබ්බත්තස්ස තභිං තභිං.

“තදා අවොච පරිසං, ගජගජ්ජිතසුස්සරො;
කරවිකරුතො සත්ථා, එතං පස්සප් බ්‍රාහ්මණං.

“හෙමචණ්ණං මහාබාහුං, කමලානනලොචනං;
උදග්ගතනුජං හට්ඨං, සද්ධචන්තං ගුණෙ මම.

“එස පත්ථයතෙ යානං, සීහඝොසස්ස භික්ඛුනො;
අනාගතමිති අද්ධානෙ, ලච්ඡසෙ තං මනොරථං.

“සතසහස්සිතො කප්පෙ, ඔක්කාකකුලසම්භවො;
ගොතමො නාම ගොත්තෙන, සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

“තස්ස ධම්මෙසු දායාදො, ඔරසො ධම්මනිම්මිතො;
කස්සපො නාම ගොත්තෙන, හෙස්සති සත්ථු සාවකො.

“ඉතො ද්වෙනවුතෙ කප්පෙ, අහු සත්ථා අනුත්තරො;
අනුපමො අසද්දිසො, චුස්සො ලොකග්ගනායකො.

“සො ච සබ්බං තමං හන්ත්වා, ච්ඡටෙත්වා මහාජටං;
චස්සතෙ අමතං වුට්ඨිං, තප්පයන්තො සදෙවකං.

“තදා හි බාරාණසියං, රාජාපච්චා අහුම්භසෙ;
භාතරොම්භ තයො සබ්බෙ, සංචිසට්ඨාව රාජිනො.

“වීරභිගරුපා බලිතො, සඬිගාමෙ අපරාජිතා;
තදා කුපිතපච්චන්තො, අම්භෙ ආහ මහීපති.

“එථ ගන්ත්වාන පච්චන්තං, සොධෙත්වා අට්ටච්චිලං;
බෙමං චිජිරිතං කත්වා, පුන දෙථාති භාසථ.

“තතො මයං අවොචුම්භ, යදි දෙය්‍යාසි නායකං;
උපට්ඨානාය අම්භාකං, සාධයිස්සාම වො තතො.

“තතො මයං ලද්ධවරා, භූමිපාලෙන පෙසිතා;
නික්ඛිත්තසත්ථං පච්චන්තං, කත්වා පුනරුපෙච්ච තං.

“යාවිත්වා සත්ථුපට්ඨානං, රාජානං ලොකනායකං;
මුනිවීරං ලභිත්වාන, යාවජීවං යජිම්භ තං.

“මහග්ඝානි ච වත්ථානි, පණ්ණානි රසානි ව;
සෙනාසනානි රම්මානි, හෙසජ්ජානි හිතානි ව.

“දත්වා සසඬිසමුනිතො, ධම්මෙනුජ්ජාදිතානි නො;
සිලවන්තො කාරුණිකා, භාවනායුත්තමාසා.

“සද්ධා පරිවරිත්වාන, මෙත්තචිත්තෙන නායකං;
නිබ්බුතෙ තමිති ලොකග්ගෙ, පූජං කත්වා යථාබලං.

“තතො වුතා සන්තුසිතං, ගතා තත්ථ මහාසුඛං;

අනුභූතා මයං සබ්බෙ, බුද්ධපුජාසිද්ධං ඵලං.

“මායාකාරො යථා රඬ්ගෙ, දස්සෙසි විකතිං බහුං;
තථා භවෙ භමන්තොහං, විදෙහාධිපතී අහුං.

“ගුණාවෙලස්ස වාකොයන, මිච්ඡාදිට්ඨිගතාසයො;
නරකං මග්ගමාරුල්හො, රුවාය මම ධිතුයා.

“ඔවාදං නාදිසිත්වාන, බ්‍රහ්මුතා නාරදෙනහං;
බහුධා සංසිතො සන්තො, දිට්ඨිං හිත්වාන පාපිකං.

“පුරයිත්වා විසෙසෙන, දස කම්මපථානිහං;
හිත්වාන දෙහමගමිං, සග්ගං සභවනං යථා.

“පච්ඡිමෙ භවෙ සම්පත්තෙ, බ්‍රහ්මඛන්ධු අහොසහං;
බාරාණසියං චීතායං, ජාතො විජ්ජමහාකුලෙ.

“මච්චුබ්බාධිජරාහිතො, ඔගාහෙත්වා මහාවනං;
නිබ්බානං පදමෙසන්තො, ජට්ටෙසු පරිබ්බජිං.

“තදා ද්වෙ භාතරො මය්හං, පබ්බජිංසු මයා සහ;
උරුවෙලායං මාපෙත්වා, අස්සමං නිවසිං අහං.

“කස්සපො නාම ගොත්තෙන, උරුවෙලනිවාසිකො;
තතො මෙ ආසි පඤ්ඤත්ති, උරුවෙලකස්සපො ඉති.

“නදීසකාසෙ භාතා මෙ, නදීකස්සපසච්චයො;
ආසි සකාසනාමෙන, ගයායං ගයාකස්සපො.

“ද්වෙ සතානි කනිට්ඨස්ස, තීණි, මජ්ඣස්ස භාතුතො;
මම පඤ්ච සතානුතා, සිස්සා සබ්බෙ මමානුගා.

“තදා උපෙච්ච මං බුද්ධො, කත්වාන විවිධානි මෙ;
පාටිභීරානි ලොකග්ගො, විනෙසි නරසාරථී.

“සහස්සපරිවාරෙන, අහොසිං ඵහිහික්ඛුකො;
තෙහෙව සහ සබ්බෙහි, අරහත්තමපාපුණිං.

“තෙ වෙචඤ්ඤෙ ව බහවො, සිස්සා මං පරිවාරයුං;
භාසිතුඤ්ච සමත්ථොහං, තතො මං ඉසිසත්තමො.

“මහාපරිසභාවස්මිං, එතදග්ගෙ යපෙසි මං;
අහො බුද්ධෙ කතං කාරං, සඵලං මෙ අජායථ.

“කිලෙසා කුමාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.
අරහත්තං පන පත්වා අත්තතො පටිපත්තිං පච්චචෙක්ඛිත්වා සීහනාදං නදන්තො —

375. “දිස්වාන පාටිභීරානි, ගොතමස්ස යසස්සිතො;
න තාවාහං පණිපතිං, ඉස්සාමානෙන වඤ්චිතො.

376. “මම සඬ්ඤාපමඤ්ඤාය, වොදෙසි නරසාරථී;
තතො මෙ ආසි සංවෙගො, අබ්භූතො ලොමහංසනො.

377. “පුබ්බෙ ජට්ටභූතස්ස, යා මෙ සිද්ධි පරිත්තිකා;
තාහං තදා නිරාකත්වා, පබ්බජිං ජිනසාසනෙ.

378. “පුබ්බෙ යඤ්ඤෙන සන්තුට්ඨො, කාමධාතුපුරක්ඛතො;
පච්ඡා රාගඤ්ච දොසඤ්ච, මොහඤ්චාපි සමුහනිං.

379. “පුබ්බෙනිවාසං ජානාමි, දිබ්බවක්ඛු විසොධිතං;
ඉද්ධිමා පරචිත්තඤ්ඤා, දිබ්බසොතඤ්ඤා පාපුණිං.

380. “යස්ස චත්ථාය පබ්බජිතො, අගාරස්මානගාරියං;
සො මෙ අත්ථො අනුප්පත්තො, සබ්බසංයොජනක්ඛයො”ති. —

ඉමා ඡ ගාථා අභාසී.

තත්ථ දිස්වාන පාටිභීරානීති නාගරාජදමනාදීනි අඩ්ඪුධිසභස්සානි පාටිභාරියානි දිස්වා. “පාටිභීරං, පාටිභෙරං, පාටිභාරිය”න්ති හි අත්ථතො එකං, බ්‍යාඤ්ජනමෙව නානං. යස්සස්සිතො”ති “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා සදෙවකෙ ලොකෙ යථාභුච්චං පත්ථටකිත්තිසද්දස්ස. න තාවාහං පණිපතින්ති යාව මං භගවා “නෙව බො ත්වං, කස්සප, අරහා, නාපි අරහත්තමග්ගං සමාපන්නො, සාපි තෙ පටිපදා නත්ථී, යාය ත්වං අරහා වා අස්ස, අරහත්තමග්ගං වා සමාපන්නො”ති න තප්පෙසි, තාව අහං න පණිපාතනං අකාසිං. කිංකාරණා? ඉස්සාමානෙන වඤ්චිතො, “ඉමස්ස මයි සාවකත්තං උපගතෙ මම ලාභසක්කාරො පරිභායිස්සති, ඉමස්ස එව වඩ්ඪිස්සති”ති එවං පරසම්පත්තිඅසහනලක්ඛණාය ඉස්සාය වෙව, “අහං ගණපාමොක්ඛො ඛුජ්ජනසම්මතො”ති එවං අබ්භුන්තතිලක්ඛණෙන මානෙන ව වඤ්චිතො, පලම්භිතො හුත්වාති අත්ථො.

මම සඬකප්පමඤ්ඤායාති මය්හං මිච්ඡාසඬකප්පං ජානිත්වා, යං යං භගවා උත්තරි මනුස්සධම්මා ඉද්ධිපාටිභාරියං දස්සෙති, තං තං දිස්වා “මහිද්ධිකො බො මහාසමණො මහානුභාවො”ති චිත්තෙන්වාපි “න ත්වෙව බො අරහා යථා අහ”න්ති එවං පචත්තං මිච්ඡාචිතක්කං ජානන්තොපි ඤාණපරිපාකං ආගමෙන්තො අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිත්වා පච්ඡා නෙරඤ්ජරාය මජ්ඣිකෙ සමන්තො උදකං උස්සාරෙන්වා රෙණුහතාය භූමියා වඩ්ඪකමිත්වා තෙන ආභතනාවාය ධීතො තදාපි “මහිද්ධිකො”තිආදිකං චිත්තෙන්වා පුන “න ත්වෙව බො අරහා යථා අහ”න්ති පචත්තිතං මිච්ඡාසඬකප්පං ඤාත්වාති අත්ථො. වොදෙසි නරසාරථීති තදා මෙ ඤාණපරිපාකං ඤාත්වා “නෙව බො ත්වං අරහා”තිආදිනා පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා මං වොදෙසි නිග්ගණ්ඨි. තතො මෙ ආසී සංවෙගො, අබ්භුතො ලොමහංසනොති තතො යථාචුත්තවොදනාහෙතු එත්තකං කාලං අභුතපුබ්බතාය අබ්භුතො ලොමහංසනවසෙන පචත්තිතා ලොමහංසනො “අනරහාව සමානො ‘අරහා’ති මඤ්ඤි”න්ති සංවෙගො සහොත්තප්පො ඤාණුප්පාදො මය්හං අහොසී.

ජට්ටභුතස්සාති තාපසභුතස්ස. සිද්ධිති ලාභසක්කාරසම්ථිද්ධි. පරිත්තිකාති අප්පමත්තිකා. තාහන්ති තං අහං. තදාති භගවතො වොදනාය සංවෙගුප්පත්තිකාලෙ. නිරාකත්වාති අපනෙන්වා ජඩ්ඛෙන්වා, අනපෙක්ඛො හුත්වාති අත්ථො. “ඉද්ධිති භාවනාමයඉද්ධි”ති වදන්ති. තදයුත්තං තදා තස්ස අක්කානලාභිභාවතො. තථා හි චුත්තං “කාමධාතුපුරක්ඛතො”ති.

යඤ්ඤෙන සන්තුට්ඨොති “යඤ්ඤං යජිත්වා සග්ගසුඛං අනුභවිස්සාමි, අලමෙත්තාවතා”ති යඤ්ඤයජනෙන සන්තුට්ඨො නිට්ඨිතකිච්චසඤ්ඤි. කාමධාතුපුරක්ඛතොති කාමසුගතිං ආරබ්භ උප්පන්නතණ්හො යඤ්ඤයජනෙන කාමලොකං පුරක්ඛන්වා ධීතො. සො වෙ යඤ්ඤො පාණාතිපාතපටිසංයුත්තො හොති, න තෙන සුගතිං සක්කා ලද්ධුං. න හි අකුසලස්ස ඉට්ඨො කන්තො විපාකො නිබ්බන්ති. යා පන තත්ථ දානාදිකුසලවෙනනා, තාය සති පච්චයසමවායෙ සුගතිං ගච්ඡෙයා. පච්ඡාති තාපසපබ්බජිතො පච්ඡා සන්ථු ඔවාදෙන තාපසලද්ධිං පහාය චතුසච්චකම්මට්ඨානානුයොගකාලෙ. සමුහනින්ති විපස්සනං උස්සුක්කාපෙන්වා මග්ගපටිපාටියා රාගඤ්ඤා දොසඤ්ඤා මොහඤ්ඤා අනවසෙසනො සමුග්ගාතෙසිං.

යස්මා පනායං ථෙරො අරියමග්ගෙන රාගාදයො සමුහනන්තොයෙව ඡලභිඤ්ඤො අහොසී, තස්මා තං අත්තනො ඡලභිඤ්ඤභාවං දස්සෙන්තො “පුබ්බෙනිවාසං ජානාමි”තිආදිමාහ. තත්ථ පුබ්බෙනිවාසං ජානාමිති අත්තනො පරෙසඤ්ච පුබ්බෙනිවාසං අතීතාසු ජාතිසු නිබ්බන්තක්ඛන්ධෙ ඛන්ධපට්ඨද්ධෙ ව පුබ්බෙනිවාසඤාණෙන හත්ථතලෙ ආමලකං විය පච්චක්ඛතො ජානාමි බුජ්ඣාමි. දිබ්බවක්ඛු විසොධිතන්ති දිබ්බවක්ඛුඤාණං විසොධිතං, පකතිවක්ඛුනා ආපාටගතං පකතිරූපං විය දිබ්බං මානුසම්පි දුරං තිරොට්ඨිතං අතිසුබ්බමඤ්ඤා රූපං විභාවෙතුං සමත්ථඤාණං භාවනාය මයා විසුද්ධං කත්වා පටිලද්ධන්ති අත්ථො. ඉද්ධිමාති අධිට්ඨානිද්ධිවිකුබ්බනිද්ධිආදීහි ඉද්ධිහි ඉද්ධිමා, ඉද්ධිවිධඤාණලාභීති අත්ථො. සරාගාදිභෙදස්ස පරෙසං චිත්තස්ස ජානනතො පරචිත්තඤ්ඤා, වෙනොපරියඤාණලාභීති චුත්තං හොති. දිබ්බසොතඤ්ඤා පාපුණින්ති දිබ්බසොතඤාණඤ්ඤා පටිලභිං.

සො මෙ අත්ථො අනුප්පත්තො, සබ්බසංයොජනක්ඛයොති යො සබ්බසං සංයොජනානං බයභූතො බයෙන වා ලද්ධබ්බො, සො සදත්ථො පරමත්ථො ව මයා අරියමග්ගාධිගමෙන අධිගතොති. එවමෙතාය ගාථාය ථෙරස්ස අඤ්ඤාබ්‍යාකරණං අහොසීති වෙදිතබ්බො.

උරුවෙලකස්සපත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. තෙකිච්ඡකාරිත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

අතිහිතා විහිනිආදිකා ආයස්මතො තෙකිව්ජකාරිත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි සුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤානි උපවිනන්තො ඉතො එකතවුතෙ කප්පෙ විපස්සිස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්වා චෙජ්ජස්ත්ථෙ නිජ්ඵත්තිං ගතො. විපස්සිස්ස භගවතො උපට්ඨාකං අසොකං නාම ථෙරං බ්‍යාධිතං අරොගමකාසි, අඤ්ඤෙසඤ්ච සත්තානං රොගාභිභූතානං අනුකම්පාය භෙසජ්ජං සංවිදහි.

සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සුබුද්ධස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස තිකිව්ජකෙහි ගබ්භකාලෙ පරිස්සයං අපහරිත්වා පරිපාලිතතාය තෙකිව්ජකාරිති නාමං අකංසු. සො අත්තනො කුලානුරූපානි විජ්ජාට්ඨානානි සිජ්ජානි ව සික්ඛන්තො වඩ්ඪති. තදා වාණක්කො සුබුද්ධස්ස පඤ්ඤාවෙයාත්තියං කිරියාසු උපායකොසල්ලඤ්ච දිස්වා, “අයං ඉමස්මිං රාජකුලෙ පතිට්ඨං ලහන්තො මං අභිභවෙය්‍යා”ති ඉස්සාපකතො රඤ්ඤා චන්දගුත්තෙන තං බන්ධනාගාරෙ බ්‍යාපෙසි. තෙකිව්ජකාරි පිතු බන්ධනාගාරජ්ජවෙසනං සුත්වා හිතො පලායිත්වා සාණවාසිත්ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා අත්තනො සංවෙගකාරණං ථෙරස්ස කථෙත්වා පබ්බජිත්වා කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අබ්භොකාසිකො නෙසජ්ජිකො ව හුත්වා විහරති, සීතුණ්භං අගණෙන්නො සමණධම්මමෙව කරොති, විසෙසනො බ්‍රහ්මචිහාරභාවනමනුයුඤ්ජති. තං දිස්වා මාරො පාපිමා “න ඉමස්ස මම විසයං අතික්කම්තුං දස්සාමි”ති චික්ඛෙපං කාතුකාමො සස්සානං නිජ්ඵත්තිකාලෙ ඛේත්තගොපකවණ්ණෙන ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං නිජ්ජණ්ඩෙන්තො –

381. “අතිහිතා විහි, බලගතා සාලි; න ව ලහෙ පිණ්ඩං, කථමහං කස්ස”න්ති. – ආහ; තං සුත්වා ථෙරො –

382. “බුද්ධමජ්ජමෙය්‍යං අනුස්සර පසන්නො පීතියා ථුට්ඨරො හොහිසි සත්තමුදග්ගො. සුබුද්ධමජ්ජමෙය්‍යං... උඤ්ඤං සිත්තමුදග්ගො”ති. – ආහ; තං සුත්වා මාරො –
383. “අබ්භොකාසෙ විහරසි, සිත්තං හෙමන්තිකා ඉමා රත්තො, මා සිතෙන පරෙතො විහඤ්ඤිත්ථො, පට්ඨ ත්වං විහාරං ථුසිතග්ගෙ”න්ති. –

ආහ. අථ ථෙරො –

386. “ථුසිස්සං චතස්සො අප්පමඤ්ඤායො, තාහි ව සුඛිතො විහරිස්සං; නාහං සිතෙන විහඤ්ඤිස්සං, අනිඤ්ජිතො විහරන්තො”ති. – ආහ;

තත්ථ අතිහිතා විහිති විභයො කොට්ඨාගාරං අතිනෙන්වා යපිතා, තත්ථ පටිසාමිතා බලතො වා සරං උපනිතාති අත්ථො. විහිග්ගහණෙන චෙන්ථ ඉතරම්පි ධඤ්ඤං සඬගණ්භාති. සාලි පන යෙභුයොන විහිතො පච්ඡා පච්චන්තිති ආහ. බලගතා සාලිති බලං ධඤ්ඤකරණට්ඨානං ගතා, තත්ථ රාසිවසෙන මද්දනවාචනාදිවසෙන ධීතාති අත්ථො. පධානධඤ්ඤභාවදස්සනත්ථඤ්ඤෙත්ථ සාලිතං විසුං ගහණං, උභයෙනපි ගාමෙ, ගාමතො බහි ව ධඤ්ඤං පරිපුණ්ණං ධීතන්ති දස්සෙති. න ව ලහෙ පිණ්ඩන්ති එවං සුලභධඤ්ඤෙ සුභික්ඛකාලෙ අහං පිණ්ඩමත්තම්පි න ලභාමි. ඉදානි කථමහං කස්සන්ති අහං කථං කරිස්සාමි, කථං ජීවිස්සාමිති පරිභාසකෙළිං අකාසි.

තං සුත්වා ථෙරො “අයං වරාකො අත්තනා අත්තනො පවත්තිං මය්හං පකාසෙසි, මයා පන අත්තනාව අත්තා ඔවදිතබ්බො, න මයා කිඤ්චි කථෙතබ්බ”න්ති වත්ථුත්තයානුස්සතියං අත්තානං නියොජෙන්නො “බුද්ධමජ්ජමෙය්‍ය”න්තිආදිතා තිස්සො ගාථා අභාසි. තත්ථ බුද්ධමජ්ජමෙය්‍යං අනුස්සර පසන්නොති සවාසනාය අවිජ්ජානිද්දාය අවචන්තවිගමෙන, බුද්ධියා ව විකසිතභාවෙන බුද්ධං භගවන්තං පමාණකරානං රාගාදිකිලෙසානං අභාවා අපරිමාණගුණසමඬගිතාය අප්පමෙය්‍යපුඤ්ඤක්ඛේත්තතාය ව අප්පමෙය්‍යං. ඔකප්පනලක්ඛණෙන අභිජ්ජසාදෙන පසන්නො, පසන්නමානසො “ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”තිආදිතා (ම. නි. 1.74; සං. නි. 5.997) අනුස්සර අනු අනු බුද්ධාරම්මණං සතිං පවත්තෙහි, පිතියා ථුට්ඨරො හොහිසි. සත්තමුදග්ගොති අනුස්සරන්තොව ඵරණලක්ඛණාය පිතියා සත්තං සබ්බදා ථුට්ඨරො පිතිසමුට්ඨානපණ්ණරූපෙහි අජ්ඣොත්ථට්ඨරො උබ්බෙගපිතියා උදග්ගො කායං උදග්ගං කන්වා ආකාසං ලඬිසිතුං සමත්ථො ව භවෙය්‍යාසි, බුද්ධානුස්සතියා බුද්ධාරම්මණං උළාරං පිතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙය්‍යාසි. යතො සීතුණ්හෙහි විය ජීසච්ඡාපිපාසාහිපි අනභිභූතො හොහිසිති අත්ථො.

ධම්මන්ති අරියං ලොකුත්තරධම්මං. සඬසන්ති අරියං පරමත්ථසඬසං. සෙසං චුත්තනයමෙව. අනුස්සරාති පනෙන්ථ “ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො”තිආදිතා ධම්මං, “සුප්පට්ඨන්තො භගවතො සාවකසඬසො”තිආදිතා සඬසං අනුස්සරාති යොජෙතබ්බං.

එවං ථෙරෙන රතනත්තයගුණානුස්සරණෙ නියොජනවසෙන අත්තති ඔවදිතෙ පුන මාරො විවෙකවාසතො නං විවෙචතුකාමො හිතෙසිභාවං විය දස්සෙන්තො “අබ්භොකාසෙ විහරසි”ති පඤ්චමං ගාථමාහ. තස්සත්ථො – ත්වං, හික්ඛු, අබ්භොකාසෙ කෙනවි අපට්ඨිජන්තෙ විවට්ඨගණෙ විහරසි ඉරියාපථෙ කප්පෙසි. හෙමන්තිකා හිමපාතසමයෙ පරියාපන්නා ඉමා සීතා රත්තියො චත්තන්ති. තස්මා සිතෙන පරෙතො අභිභූතො හුත්වා මා විහඤ්ඤිත්ථො විසානං මා ආපජ්ජි මා කිලමි. ථුසිතග්ගෙලං පිහිතකවාටං සෙනාසනං පට්ඨ, එවං තෙ සුඛචිහාරො භවිස්සන්ති.

තං සුත්වා ථෙරො “න මය්හං සෙනාසනපරියෙසනාය පයොජනං, එත්ථෙවාහං සුඛවිහාරී”ති දස්සෙන්තො “චුසිස්ස”න්තිආදිනා ඡට්ඨං ගාථමාන. තත්ථ චුසිස්සං වතස්සො අප්පමඤ්ඤායොති අප්පමාණගොචරතාය “අප්පමඤ්ඤා”ති ලද්ධවොහාරෙ වත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ චුසිස්සං චුසිස්සාමි, කාලෙන කාලං සමාපජ්ජිස්සාමි. තාහි ව සුඛිතො විහරිස්සන්ති තාහි අප්පමඤ්ඤාහි සුඛිතො සඤ්ජාතසුඛො හුත්වා විහරිස්සං වත්තාරොපි ඉරියාපථෙ කප්පෙස්සාමිති. තෙන මය්හං සබ්බකාලෙ සුඛමෙව, න දුක්ඛං. යතො නාහං සිතෙන විහඤ්ඤිස්සං අන්තරට්ඨකෙපි හිමපාතසමයෙ අහං සිතෙන න කිලමිස්සාමි, තස්මා අනිඤ්ජිතො විහරන්තො විත්තස්ස ඉඤ්ජිතකාරණානං ඛ්‍යාපාදාදිනං සුප්පහිනන්තා පච්චයුප්පන්තිඤ්ජනාය ව අභාවතො සමාපත්තිසුඛෙනෙව සුඛිතො විහරිස්සාමිති. එවං ථෙරො ඉමං ගාථං වදන්තොයෙව විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං සවිජාකාසි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.18.39-44) –

“නගරෙ ඛන්ධුමනියා, වෙජ්ජො ආසිං සුසික්ඛිතො;
ආතුරානං සදුක්ඛානං, මහාජනසුඛාවහො.

“ඛ්‍යාධිතං සමණං දිස්වා, සීලවන්තං මහාජුතිං;
පසන්නචිත්තො සුමනො, හෙසජ්ජමදදිං තදා.

“අරොගො ආසි තෙනෙව, සමණො සංවුතින්ද්‍රියො;
අසොකො නාම නාමෙන, උපට්ඨාකො විපස්සිතො.

“එකනචුතිතො කප්පෙ, යං ඔසධමදාසහං;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, හෙසජ්ජස්ස ඉදං එලං.

“ඉතො ව අට්ඨමෙ කප්පෙ, සබ්බොසධසනාමකො;
සත්තරතසමිපන්නො, චක්කවත්ති මහජ්ථලො.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

එත්ථ ව බිත්ථුසාරරඤ්ඤො කාලෙ ඉමස්ස ථෙරස්ස උප්පන්නත්තා තතියසඬගිතියං ඉමා ගාථා සඬගිතාති වෙදිතබ්බා.

තෙකිච්ඡකාරිත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මහානාගත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

යස්ස සබ්‍රහ්මචාරීසුතිආදිකා ආයස්මතො මහානාගත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ හවෙ විචට්ඨපනිස්සයං කුසලං උපචිතන්තො කකුසන්ධස්ස හගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො එකදිවසං කකුසන්ධං හගවන්තං අරඤ්ඤං අජ්ඣොගාහෙත්වා අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ ඤානසුඛෙන නිසින්නං දිස්වා පසන්නමානසො තස්ස දාළිමඵලං අදාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධජපාදෙ සාකෙතෙ මධුවාසෙට්ඨස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති, මහානාගොතිස්ස නාමං අහොසි. සො විඤ්ඤානං පත්තො හගවති සාකෙතෙ අඤ්ජනවතෙ විහරන්තෙ ආයස්මතො ගවම්පතිත්ථෙරස්ස පාටිහාරියං දිස්වා පටිලද්ධසද්ධො ථෙරස්සෙව සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා තස්සොවාදෙ ඨත්වා අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.45.1-7) –

“කකුසන්ධො මහාවීරො, සබ්බධම්මාන පාරගු;
ගණමහා වූපකට්ඨො සො, අගමාසි වනන්තරං.

“බ්‍රිජම්ඤ්ජං ගහෙත්වාන, ලතාය ආවුණිං අහං;
හගවා තමිහි සමයෙ, ඤායතෙ පබ්බතන්තරෙ.

“දිස්වානහං දෙවදෙවං, විජ්ජසන්නෙත වෙනසා;
දක්ඛිණෙයාස්ස වීරස්ස, බ්‍රිජම්ඤ්ජමදාසහං.

“ඉමස්මිංයෙව කප්පමිහි, යං මිඤ්ජමදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, බ්‍රිජම්ඤ්ජස්සිදං එලං.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා විමුක්තිසුඛෙන විහරන්තො ථෙරො ඡබ්බග්ගියෙ භික්ඛු සබ්බමචාරීසු ගාරවං අකත්වා විහරන්තෙ දිස්වා තෙසං ඔවාදදානවසෙන –

387. “යස්ස සබ්බමචාරීසු, ගාරවො නුපලබ්භති;
පරිභායති සද්ධම්මා, මච්ඡො අප්පොදකෙ යථා.
388. “යස්ස සබ්බමචාරීසු, ගාරවො නුපලබ්භති;
න විරුහති සද්ධම්මෙ, ඛේතෙන ඛිජංව පුතිකං.
389. “යස්ස සබ්බමචාරීසු, ගාරවො නුපලබ්භති;
ආරකා හොති නිබ්බානා, ධම්මරාජස්ස සාසනෙ.
390. “යස්ස සබ්බමචාරීසු, ගාරවො උපලබ්භති;
න විභායති සද්ධම්මා, මච්ඡො ඛච්භොදකෙ යථා.
391. “යස්ස සබ්බමචාරීසු, ගාරවො උපලබ්භති;
සො විරුහති සද්ධම්මෙ, ඛේතෙන ඛිජංව හද්දකං.
392. “යස්ස සබ්බමචාරීසු, ගාරවො උපලබ්භති;
සන්තිකෙ හොති නිබ්බානං, ධම්මරාජස්ස සාසනෙ”ති. –

ඉමා ඡ ගාථා අභාසි.

තත්ථ සබ්බමචාරීසුති සමානං බ්‍රහ්මං සීලාදිධම්මං චරන්තිති සබ්බමචාරීනො, සීලදිට්ඨිසාමඤ්ඤගතා සහධම්මිකා, තෙසු. ගාරවොති ගරුභාවො සීලාදිගුණනිමිත්තං ගරුකරණං. නුපලබ්භතීති න විජ්ජති න පවත්නති, න උපතිට්ඨතීති අත්ථො. නිබ්බානාති කිලෙසානං නිබ්බාපනතො කිලෙසක්ඛයාති අත්ථො. ධම්මරාජස්සාති සත්ථුනො. සත්ථා හි සදෙවකං ලොකං යථාරහං ලොකියලොකුත්තරෙන ධම්මෙන රඤ්ජෙති තොසෙතීති ධම්මරාජා. එත්ථ ච “ධම්මරාජස්ස සාසනෙ”ති ඉමිනා නිබ්බානං නාම ධම්මරාජස්සෙව සාසනෙ, න අඤ්ඤත්ථ. තත්ථ යො සබ්බමචාරීසු ගාරවරහිනො, සො යථා නිබ්බානා ආරකා හොති, තථා ධම්මරාජස්ස සාසනතොපි ආරකා හොතීති දස්සෙති. ඛච්භොදකෙති බ්‍රහ්මදකෙ. සන්තිකෙ හොති නිබ්බානන්ති නිබ්බානං තස්ස සන්තිකෙ සමීපෙ එව හොති. සෙසං චූත්තනයමෙව. ඉමා එව ච ථෙරස්ස අඤ්ඤාඛ්‍යාකරණගාථා අහෙසුං.

මහානාගත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. කුල්ලත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

කුල්ලො සිවථිකන්තිආදිකා ආයස්මතො කුල්ලත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උජ්ජන්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤාති උපවිනන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං කුටුම්භියකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා කුල්ලොති ලද්ධනාමො විඤ්ඤාතං පත්තො සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජී. සො ච රාගචරිතත්තා නිබ්බරාගජාතිකො හොති. තෙනස්ස අභික්ඛණං කිලෙසා චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨන්ති. අප්පස්ස සත්ථා චිත්තාචාරං ඤත්වා අසුභකම්මට්ඨානං දත්වා, “කුල්ල, තයා අභිණ්භං සුසානෙ චාරිකා චරිතබ්බා”ති ආහ. සො සුසානං පටිසිත්වා උද්ධුමාතකාදීති තාති තාති අසුභාති දිස්වා තං මුහුත්තං අසුභමනසිකාරං උජ්ජාදෙත්වා සුසානතො නික්ඛන්තමත්තොව කාමරාගෙන අභිභුයාති. පුන භගවා තස්ස තං පවත්තිං ඤත්වා එකදිවසං තස්ස සුසානට්ඨානං ගතකාලෙ එකං තරුණිත්ථීරූපං අධුනා මතං අවිනට්ඨවිජ්ජිං නිමිමිතිත්වා දස්සෙති. තස්ස තං දිට්ඨමත්තස්ස ජීවමානවිසභාගවත්ථුස්මිං විය සහසා රාගො උජ්ජජ්ජති. අප් නං සත්ථා තස්ස පෙක්ඛන්තස්සෙව නවති වණ්ණමුඛෙහි පග්ගරාමානාසුචිං කිම්කුලාකුලං අතිවිය බිභවිජං දුග්ගන්ධං ජෙගුච්ඡං පටික්කුලං කත්වා දස්සෙසි. සො තං පෙක්ඛන්තො චරත්තචිත්තො හුත්වා අට්ඨාසි. අප්පස්ස භගවා ඔභාසං එරිත්වා සතිං ඡනෙන්තො –

“ආතුරං අසුචිං පුතිං, පස්ස කුල්ල සමුස්සයං;
උග්ගරන්තං පග්ගරන්තං, බාලානං අභිනන්දිත”න්ති. –

ආහ . තං සුත්වා ථෙරො සම්මදෙව සරීරසභාවං උපධාරෙන්තො අසුභසඤ්ඤං පටිලභිත්වා තත්ථ පයමං ඤානං නිබ්බත්තෙන්වා තං පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්ත්වා අත්තනො පටිපත්තිං පච්චචෙක්ඛිත්වා

393. “කුල්ලො සිවථිකං ගන්ත්වා, අද්දස ඉත්ථිමුජ්ඣිකං;
අපවිද්ධං සුසානස්මිං, ඛජ්ජන්තිං කිම්හි ථුටං.

394. “ආතුරං දාසං ගිහිකිවානි, ඤාණදස්සනං පත්තියා;
පච්චචෙක්ඛිං ඉමං කායං, තුච්ඡං සන්තරාහිරං.

396. “යථා ඉදං තථා එතං, යථා එතං තථා ඉදං;
යථා අධො තථා උද්ධං, යථා උද්ධං තථා අධො.

397. “යථා දිවා තථා රත්නිං, යථා රත්නිං තථා දිවා;
යථා පුරෙ තථා පච්ඡා, යථා පච්ඡා තථා පුරෙ.

398. “පඤ්චඩ්ඛිකෙන තුරියෙන, න රතී භොති තාදිසී;
යථා එකග්ගච්ඡන්දස්ස, සම්මා ධම්මං විපස්සනො”ති. —

උදානවසෙන ඉමා ගාථා අභාසී.

තත්ථ කුල්ලොති අත්තානමෙව ථෙරො පරං විය කත්වා වදති.

ආතුරන්ති නානප්පකාරෙහි දුක්ඛෙහි අභිණ්භං පටිපිළිතං. අසුචින්ති සුචරිතං ජෙගුච්ඡං පටික්කුලං. පුතින්ති දුග්ගන්ධං. පස්සාති සභාවතො ඔලොකෙහි. කුල්ලාති ඔවාදකාලෙ භගවා ථෙරං ආලපති. උදානකාලෙ පන ථෙරො සයමෙව අත්තානං වදති. සමුස්සයන්ති සරීරං. උග්ගරන්තන්ති උද්ධං වණ්ණමුඛෙහි අසුචිං සවන්තං. පග්ගරන්තන්ති අධො වණ්ණමුඛෙහි සමන්තතො ව අසුචිං සවන්තං. බාලානං අභිනන්දිතන්ති බාලෙහි අන්ධපුපුඡ්ඡනෙහි දිට්ඨිතණ්භාහිනන්දනාහි “අභං මම”න්ති අභිනිවිස්ස නන්දිතං.

ධම්මාදාසන්ති ධම්මමයං ආදාසං. යථා හි සත්තා අදාසෙන අත්තනො මුඛෙ කායෙ වා ගුණදොසෙ පස්සන්ති, එවං යොගාවචරො යෙන අත්තභාවෙ සංකිලෙසවොදානධම්මෙ යාථාවතො පස්සති, තං විපස්සනාඤ්ඤාණං ඉධ “ධම්මාදාස”න්ති චුත්තං. තං ඤාණදස්සනස්ස මග්ගඤ්ඤාණසංඛිතස්ස ධම්මවක්ඛුස්ස අධිගමාය අත්තනො සත්තානෙ උප්පාදෙන්වා. පච්චවෙක්ඛිං ඉමං කායන්ති ඉමං කරජකායං නිව්චසාරාදිවිරහනො තුච්ඡං අත්තපරසන්තානානං විභාගතො සන්තරුකාහිරං ඤාණවක්ඛුනා පතිඅවෙක්ඛිං පස්සිං.

යථා පන පච්චවෙක්ඛිං, තං දස්සෙතුං “යථා ඉදං”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ යථා ඉදං තථා එතන්ති යථා ඉදං මය්භං සරීරසංඛිතං අසුභං ආයුඋස්මාවිඤ්ඤාණානං අනපගමා නානාවිධං මායොපමං කිරියං දස්සෙති, තථා ව එතං මතසරීරං පුබ්බෙ තෙසං ධම්මානං අනපගමා අභොසී. යථා එතං එතරහි මතසරීරං තෙසං ධම්මානං අපගමා න කිඤ්චි කිරියං දස්සෙති, තථා ඉදං මම සරීරම්පි තෙසං ධම්මානං අපගමා නස්සනෙවාති. යථා ව ඉදං මම සරීරං එතරහි සුසානෙ න මතං න සයිතං, න උද්ධුමාතකාදිභාවං උපගතං, තථා එතං එතරහි මතසරීරම්පි පුබ්බෙ අභොසී. යථා පනෙතං එතරහි මතසරීරං සුසානෙ සයිතං උද්ධුමාතකාදිභාවං උපගතං, තථා ඉදං මම සරීරම්පි භවිස්සති. අථ වා යථා ඉදං මම සරීරං අසුචි දුග්ගන්ධං ජෙගුච්ඡං පටික්කුලං අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා, තථා එතං මතසරීරම්පි. යථා වා එතං මතසරීරං අසුචිආදිසභාවඤ්ඤෙව අනිච්චාදිසභාවඤ්ඤ, තථා ඉදං මම සරීරම්පි. යථා අධො තථා උද්ධන්ති යථා නාහිතො අධො හෙට්ඨා අයං කායො අසුචි දුග්ගන්ධො ජෙගුච්ඡො පටික්කුලො අනිච්චො දුක්ඛො අනත්තා ව, තථා උද්ධං නාහිතො උපරි අසුචිආදිසභාවො ව. යථා උද්ධං තථා අධොති යථා ව නාහිතො, උද්ධං අසුචිආදිසභාවො, තථා අධො නාහිතො හෙට්ඨාපි.

යථා දිවා තථා රත්නින්ති යථා අයං කායො දිවා “අක්ඛම්භා අක්ඛිගුප්පකො”තිආදිනා (සු. නි. 199) අසුචි පග්ගරති, තථා රත්නම්පි. යථා රත්නිං තථා දිවාති යථා ව රත්නිං අයං කායො අසුචි පග්ගරති, තථා දිවාපි, නයිමස්ස කාලවිභාගෙන අඤ්ඤාභාවොති අත්ථො. යථා පුරෙ තථා පච්ඡාති යථා අයං කායො පුරෙ පුබ්බෙ තරුණකාලෙ අසුචි දුග්ගන්ධො ජෙගුච්ඡො පටික්කුලො, තථා ව පච්ඡා ජිණ්ණකාලෙ. යථා ව පච්ඡා ජිණ්ණකාලෙ අසුචිආදිසභාවො, තථා පුරෙ තරුණකාලෙපි. යථා වා පුරෙ අතීතකාලෙ සච්ඤ්ඤාණකාලෙ අසුචිආදිසභාවො ව අනිච්චාදිසභාවො ව, තථා පච්ඡා අනාගතකාලෙ අච්ඤ්ඤාණකාලෙහි එවම්පෙන්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

පඤ්චඩ්ඛිකෙන තුරියෙනාහි “ආතතං චිතතං ආතතචිතතං සනං සුසිර”න්ති එවං පඤ්චඩ්ඛිකෙන පඤ්චහි අඩ්ඨගෙහි සමන්තාගතෙන තුරියෙන පරිවරියමානස්ස කාමසුඛසම්ඛිතො ඉස්සරජනස්ස තාදිසී තථාරූපා රතී සුඛස්සාදො න භොති. යථා එකග්ගච්ඡන්දස්ස, සම්මා ධම්මං විපස්සනොති සමථවිපස්සනං යුගනද්ධං කත්වා ඉන්ද්‍රියානං එකරසභාවෙන වීථිපටිපන්නාය විපස්සනාය ඛන්ධානං උදයබ්බයං පස්සන්තස්ස යොගාවචරස්ස යාදිසා ධම්මරති, තස්සා කලම්පි කාමරති න උපෙනීති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා —

“යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයබ්බයං;
ලභති පීතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374);

ඉමා එව ව ථෙරස්ස අඤ්ඤාඛ්‍යාකරණගාථාපි අභෙසුං.

කුල්ලත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මාලුකාපුත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

මනුජස්සානිආදිකා ආයස්මතො මාලුකාපුත්තත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤානි උපචිනිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං කොසලරඤ්ඤො අග්ගාසනිකස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස මාතා මාලුකායා නාම, තස්සා වසෙන මාලුකාපුත්තොත්ථෙව පඤ්ඤායිත්ථ. සො වයස්පත්තො නිස්සරණජ්ඣාසයනාය සරාවාසං පභාය පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා විවරන්තො සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා සාසනෙ පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො නචිරස්සෙව ජලභිඤ්ඤො අහොසි. සො ඤාතිසු අනුකම්පාය ඤාතිකුලං අගමාසි. තං ඤාතකා පණ්ණෙන බාදනියෙන භොජනියෙන පරිච්ඡිත්වා ධනෙන පලොභෙතුකාමා මහන්තං ධනරාසිං පුරතො උපට්ඨපෙත්වා “ඉදං ධනං තව සන්තකං, විබ්භම්ත්වා ඉමිනා ධනෙන පුත්තදාරං පටිප්ථගන්තො පුඤ්ඤානි කරොහි”ති යාචිංසු. ථෙරො තෙසං අජ්ඣාසයං විපරිවත්තෙන්තො ආකාසෙ යත්වා –

399. “මනුජස්ස පමත්තවාරිනො, තණ්හා වඩ්ඪති මාලුවා විය;
සො ජලවතී හුරා හුරං, එලම්චිඡංච වනස්මි වානරො.

400. “යං එසා සහතෙ ජම්මි, තණ්හා ලොකෙ විසත්තිකා;
සොකා තස්ස පවඩ්ඪන්ති, අභිවට්ඨංච ඛීරණං.

401. “යො වෙතං සහතෙ ජම්මිං, තණ්හං ලොකෙ දුරච්චයං;
සොකා තම්හා පපතන්ති, උදබ්බන්දුව පොක්ඛරා.

402. “තං වො වදාමි හද්දං වො, යාවත්තෙන්ථ සමාගතා;
තණ්හාය මූලං ඛණං, උසිරත්ථොච ඛීරණං;
මා වො නළංච සොතොච, මාරො හඤ්ථී පුනප්පුනං.

403. “කරොථ බුද්ධච්චනං, බණ්ණො වො මා උපච්චගා;
බණ්ණාතිතා හි සොචන්ති, නිරයම්හි සමප්පිතා.

404. “පමාදො රජො පමාදො, පමාදානුපතීතො රජො;
අප්පමාදෙන චීජ්ජාය, අබ්බහෙ සල්ලමත්තනො”ති. –

ඉමාහි ඡහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙති.

තත්ථ මනුජස්සානි සත්තස්ස. පමත්තවාරිනොති සතිවොස්සග්ගලක්ඛණෙන පමාදෙන පමත්තවාරිස්ස, නෙව ඤානං, න විපස්සනා, න මග්ගඵලානි වඩ්ඪන්ති. යථා පන රුක්ඛං සංසිබ්බන්ති පරියොනන්ධන්ති තස්ස විනාසාය මාලුවා ලතා වඩ්ඪති, එවමස්ස ඡ ද්වාරානි නිස්සාය රූපාදීසු පුනප්පුනං උප්පජ්ජමානා තණ්හා වඩ්ඪති. වඩ්ඪමානාව යථා මාලුවා ලතා අත්තනො අපස්සයභූතං රුක්ඛං අජ්ඣාත්ථරිත්වා පාතෙති, එවං තණ්හාවසිකං පුග්ගලං අපායෙ නිපාතෙති. සො ජලවතීති සො තණ්හාවසිකො පුග්ගලො අපරාපරං භවාහවෙ උජලවති ධාවති. යථා කිං? එලම්චිඡංච වනස්මි වානරො යථා රුක්ඛඵලං ඉච්ඡන්තො වානරො වනස්මිං ධාවන්තො රුක්ඛස්ස එකං සාධං ගණ්හාති, තං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤං ගණ්හාති, තං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤන්ති “සාධං අලභිත්වා නිසින්තො”ති වත්තබ්බතං නාපජ්ජති; එවමෙව තණ්හාවසිකො පුග්ගලො හුරා හුරං ධාවන්තො “ආරම්මණං අලභිත්වා තණ්හාය අප්පවත්තිං පත්තො”ති වත්තබ්බතං නාපජ්ජති.

යන්ති යං පුග්ගලං. එසා ලාමකභාවෙන ජම්මි විසාහාරතාය විසමූලතාය විසඵලතාය විසපරිභොගතාය රූපාදීසු විසත්තතාය ආසත්තතාය ව විසත්තිකාති සඩ්ධං ගතා ඡද්වාරිකා තණ්හා සහතෙ අභිභවති තස්ස පුග්ගලස්ස. යථා නාම වනෙ පුනප්පුනං වස්සන්තෙ දෙවෙ අභිවට්ඨං ඛීරණං ඛීරණානිණං වඩ්ඪති, එවං වට්ටමූලකා සොකා අභිවඩ්ඪන්ති වුද්ධිං ආපජ්ජන්ති අත්ථො.

යො වෙතං...පෙ.... දුරච්චයන්ති යො පන පුග්ගලො එවං චුත්තජ්ජකාරං අතික්කම්මං පජ්ඣිතුං දුක්කරතාය දුරච්චයං තණ්හං සහතෙ අභිභවති, තම්හා පුග්ගලො වට්ටමූලකා සොකා පපතන්ති. යථා නාම පොක්ඛරෙ පදුමපත්තෙ පතිතං උදබ්බන්දු න පතිට්ඨාති, එවං න පතිට්ඨගන්තිති අත්ථො.

තං වො වදාමිති තෙන කාරණෙන අහං තුම්හෙ වදාමි. හද්දං වොති හද්දං තුම්හාකං භොතු, මා තණ්හං අනුවත්තපුග්ගලො විය විභවං අනත්ථං පාපුණාථාති අත්ථො. යාවත්තෙන්ථ සමාගතාති ඉමස්මිං යානෙ යත්තකා සන්තිපතිතා, තත්තකා. කිං වදසීති වෙ? තණ්හාය මූලං ඛණං ඉමස්සා ඡද්වාරිකතණ්හාය මූලං කාරණං අවිජ්ජාදිකිලෙසග්ගහනං අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණකුදාලෙන ඛණං සමුවිජ්ජන්දථ. කිං වියාති? උසිරත්ථොච ඛීරණං යථා උසිරෙන අත්ථිකො පුරිසො මහන්තෙන කුදාලෙන ඛීරණාපරනාමං උසිරං නාම තිණං ඛණති, එවමස්ස මූලං ඛණථාති අත්ථො. මා වො නළංච සොතොච, මාරො හඤ්ථී පුනප්පුනන්ති තුම්හෙ නදීතීරෙ ජාතං නළං මහාවෙගෙන ආගතො නදියොතො විය කිලෙසමාරො මච්චුමාරො දෙවපුත්තමාරො ව පුනප්පුනං මා හඤ්ථීති අත්ථො.

තස්මා කරොථ බුද්ධවචනං “කුසායං, භික්ඛවෙ, මා පමාදන්ථා” තිආදිනා (ම. නි. 1.215) චුත්තං බුද්ධස්ස භගවතො වචනං කරොථ, යථානුසිට්ඨං පටිපත්තියා සම්පාදෙථ. ඛණො වො මා උපච්චගාති යො භි බුද්ධවචනං න කරොති, තං පුත්ථලං අයං බුද්ධුප්පාදක්ඛණො පතිරුපදෙසවාසෙ උප්පත්තික්ඛණො සම්මදිට්ඨියා පටිලද්ධක්ඛණො ඡන්තං ආයතනානං අවෙකල්ලක්ඛණොති සබ්බොපි ඛණො අතික්කමති, සො ඛණො මා තුම්භෙ අතික්කමතු. ඛණාතීතාති යෙ භි තං ඛණං අතීතා, යෙ වා පුත්ථලෙ සො ඛණො අතීතො, තෙ නිරයම්භි සම්ප්පිතා තත්ථ නිබ්බන්තා විරකාලං සොචන්ති.

පමාදො රජොති රුපාදිසු ආරම්මණෙසු සතිවොස්සග්ගලක්ඛණො පමාදො, සංකිලෙසසභාවත්තා රාගරජාදිමිස්සතාය ව රජො. පමාදානුපතීතො රජොති යො භි කොචි රජො නාම රාගාදිකො, සො සබ්බො පමාදානුපතීතො පමාදවසෙනෙව උප්පජ්ජති. අප්පමාදෙනාති අප්පමජ්ජනෙන අප්පමාදපටිපත්තියා. විජ්ජායාති අග්ගමග්ගවිජ්ජාය. අබ්බභෙ සල්ලමත්තෙනාති අත්තෙනා හදයනිස්සිතං රාගාදිසල්ලං උද්ධරෙය්‍ය සමුහනෙය්‍යාති.

මාලුකාපුත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සප්පදාසත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

පණ්ණවිසතිතිආදිකා ආයස්මතො සප්පදාසත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විචට්ඨපනිස්සයං කුසලං උපචිතිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ කපිලවත්ථුස්මිං සුද්ධොදනමහාරාජස්ස පුරොභිතපුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, තස්ස සප්පදාසොති නාමං අහොසි. සො වයස්පත්තො සත්ථු ඤාතිසමාගමෙ පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා කිලෙසාභිභවෙන වෙනොසමාධිං අලභන්තො බ්‍රහ්මවරියං වරින්වා සංවෙගජානො පච්ඡා සත්ථං ආහරන්තො යොනිසො මනසිකාරං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්ත්වා අඤ්ඤං බ්‍යාකරොන්තො —

405. “පණ්ණවිසති වස්සානි, යතො පබ්බජිතො අහං;
අච්ඡරාසඬ්ඝාතමත්තම්පි, වෙනොසන්තිමනජ්ඣගන්තං.
406. “අලද්ධා චිත්තස්සෙකග්ගං, කාමරාගෙන අට්ටිතො;
බාහා පග්ගය්හ කන්දන්තො, විහාරා උපනික්ඛම්.
407. “සත්ථං වා ආහරිස්සාමි, කො අත්ථො ජීවිතෙන මෙ;
කථඤ්භි සික්ඛං පච්චක්ඛං, කාලං කුබ්බෙථ මාදිසො.
408. “තදාහං බුරමාදාය, මඤ්චකම්භි උපාචිසිං;
පරිනීතො බුරො ආසි, ධමනිං ඡෙත්තුමත්තෙනො.
409. “තතො මෙ මනසිකාරො, යොනිසො උද්පජ්ජථ;
ආදීනවො පාතුරහු, නිබ්බිදා සමතිට්ඨථ.
410. “තතො චිත්තං විමුච්චි මෙ, පස්ස ධම්මසුඛම්මතං;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති. —

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ පණ්ණවිසතිවස්සානි, යතො පබ්බජිතො අහන්ති යතො පට්ඨාය අහං පබ්බජිතො තානිමානි පණ්ණවිසතිවස්සානි. අච්ඡරාසඬ්ඝාතමත්තම්පි, වෙනොසන්තිමනජ්ඣගන්ති යොහං එත්තකං කාලං බ්‍රහ්මවරියං වරන්තො අච්ඡරාසඬ්ඝාතමත්තම්පි අඬ්ගුලිථොටනමත්තම්පි ඛණං වෙනොසන්තිං වෙනසො සමාධානං න ලභිං.

එවං පන අලද්ධා චිත්තස්සෙකග්ගං, තත්ථ කාරණමාහ “කාමරාගෙන අට්ටිතො”ති. තත්ථ අට්ටිතොති පිළිතො, අභිභූතොති අත්ථො. බාහා පග්ගය්හ කන්දන්තොති “ඉදම්ඨ අතිවිය අයුත්තං වත්තති, යදාහං නිය්‍යානිකෙ සාසනෙ පබ්බජිත්වා අත්තානං කිලෙසපඬ්ඝකතො උද්ධරිතුං න සක්කොමි”ති උද්ධංමුඛො බාහා පග්ගය්හ කන්දමානො. විහාරා උපනික්ඛම්න්ති වසනකච්ඡාරතො බ්‍රහ්ම නික්ඛන්තො.

යෙනාධිප්පායෙන නික්ඛන්තො, තං දස්සෙතුං “සත්ථං වා ආහරිස්සාමි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සත්ථං වා ආහරිස්සාමිති වා-සද්දො විකප්පනත්ථො. තෙන “රුක්ඛා වා පපතිස්සාමි, උබ්බන්ධිත්වා වා මරිස්සාමි”තිආදිකෙ මරණප්පකාරෙ සඬගණ්හාති. සික්ඛන්ති අධිසීලසික්ඛං. පච්චක්ඛන්ති පච්චාචික්ඛන්තො පරිච්චජන්තො. “පච්චක්ඛා”තිපි පාළි, පච්චක්ඛායාති අත්ථො. කාලන්ති මරණං. කථඤ්භි නාම මාදිසො සික්ඛාපච්චක්ඛානෙන කාලං කරෙය්‍යාති අත්ථො. සික්ඛාපච්චක්ඛානඤ්භි අරියස්ස චිතයෙ මරණං නාම. යථාහ භගවා — “මරණඤ්භෙනං, භික්ඛවෙ, යො සික්ඛං පච්චක්ඛාය භීතායාවත්තති”ති (ම. නි. 3.63). “සික්ඛං පච්චක්ඛා”ති පන පාඨෙ කථඤ්භි නාම මාදිසො සික්ඛං පච්චක්ඛාය කාලං කරෙය්‍ය, සික්ඛාසමඬ්භි එව පන හුත්වා කාලං කරෙය්‍ය? තස්මා සත්ථං වා ආහරිස්සාමි, කො අත්ථො ජීවිතෙන මෙති යොජනා.

තදාහන්ති යදා කිලෙසාහිභවෙන සමණධම්මං කාතුං අසමත්ථතාය ජීවිතෙ නිබ්බන්දන්තො තදා. බුරන්ති නිසිතබුරං, බුරසදිසං වා සත්ථකං. මඤ්චකම්භි උපාවිසින්නි පරෙසං නිවාරණභයෙන ඔවරකං පටිසිත්වා මඤ්චකෙ නිසිදිං. පරිනිකොති උපනිතො, ගලෙ යපිතොති අධිප්පායො. ධමනින්ති “කණ්ඨෙ ධමනිං, කණ්ඨධමනිං ගලවලය”න්තිපි වදන්ති. ඡෙත්තුන්ති ඡින්දිතුං.

තතො මෙ මනසිකාරො, යොනිසො උදපජ්ජාති “යදාහං මරිස්සාමි”ති කණ්ඨෙ ධමනිං ඡින්දිතුං බුරං උපනෙසිං, තතො පරං “අරොගං නු බො මෙ සීල”න්ති පච්චවෙක්ඛන්තස්ස අක්ඛණ්ඩං අච්ඡිද්දං සුපරිසුද්ධං සීලං දිස්වා පිති උප්පජ්ජි, පිතිමනස්ස කායො පස්සමිහි, පස්සද්ධකායස්ස නිරාමිසං සුඛං අනුභවන්තස්ස චිත්තස්ස සමාහිතතාය විපස්සනාවසෙන යොනිසො මනසිකාරො උප්පජ්ජි. අප වා තතොති කණ්ඨෙ බුරස්ස උපනයතො වණෙ ජාතෙ උප්පන්නං වෙදනං වික්ඛම්භෙන්තො විපස්සනාය වසෙන යොනිසොමනසිකාරො උප්පජ්ජි. ඉදාති තතො පරං මග්ගඵලපච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණං උප්පන්නභාවං දස්සෙතුං “ආදිනවො පාතුරහු”තිආදි චුත්තං. තං හෙට්ඨා චුත්තත්ථමෙව.

සප්පදාසත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. කාතියානත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

උට්ඨෙහිතිආදිකා ආයස්මතො කාතියානත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤානි උපවිනිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං අඤ්ඤතරස්ස කොසියගොත්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්තො, මාතුගොත්තවසෙන පන කාතියානොති උද්ධනාමො වයප්පත්තො සාමඤ්ඤකානිත්ථෙරස්ස ගිහිසභායො ථෙරං දිස්වා පබ්බජිතො සමණධම්මං කරොන්තො රත්තිං “නිද්දාහිභවං විනොදෙස්සාමි”ති වඩ්ඤාමං ආරුහි. සො වඩ්ඤාමන්තො නිද්දාය අභිභූතො පවලායමානො පරිපතීත්වා තත්ථෙව අනන්තරහිතාය භූමියා නිපජ්ජි, සත්ථා තස්ස තං පවත්තිං දිස්වා සයං තත්ථ ගන්ත්වා ආකාසෙ යත්වා “කාතියානා”ති සඤ්ඤං අදාසි. සො සත්ථාරං දිස්වා උට්ඨහිත්වා වන්දිත්වා සංවෙගජාතො අට්ඨාසි. අපස්ස සත්ථා ධම්මං දෙසෙන්තො

411. “උට්ඨෙහි නිසිද කාතියාන, මා නිද්දාඛහුලො අහු ජාගරස්සු;
මා තං අලසං පමත්තඛන්ඨු, කුට්ඨෙව ජිනාතු මච්චුරාජා.
412. “සෙය්‍යාථාපි මහාසමුද්දවෙගො, එවං ජාතිජරාති වත්තතෙ තං;
සො කරොහි සුදිපමත්තතො ත්වං, න හි තාණං තච විජ්ජතෙව අඤ්ඤං.
413. “සත්ථා හි විජෙසි මග්ගමෙතං, සඬගා ජාතිජරාභයා අතීතං;
පුබ්බාපරරත්තමප්පමත්තො, අනුයුඤ්ජස්ස දළ්භං කරොහි යොගං.
414. “පුරිමානි පමුඤ්ච ඛන්ධනානි, සඬසාට්ඨුරමුණ්ඩහික්ඛණොජී;
මා බිඬ්ඨාරතිඤ්ච මා නිද්දං, අනුයුඤ්ජිත්ථ ක්කාය කාතියාන.
415. “ක්කායාහි ජිනාහි කාතියාන, යොගක්ඛෙමපපෙසු කොට්ඨොසි;
පප්පුය්‍ය අනුත්තරං විසුද්ධිං, පරිනිබ්බාහිසි වාරිනාව ජොති.
416. “පජ්ජොතකරො පරිත්තරංසො, වාතෙන විනමානෙ ලතාව;
එවම්පි තුවං අනාදියානො, මාරං ඉන්ද්‍රසගොත්ත නිද්ධුනාහි;
සො වෙදසිතාසු විතරාගො, කාලං කඬ්ඛ ඉධෙව සිතිභූතො”ති. —

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ උට්ඨෙහිති නිද්දපගමනතො උට්ඨහන්තො උට්ඨානවීරියං කරොහි. යස්මා නිපජ්ජා නාම කොසජ්ජපක්ඛියා, තස්මා මා සයි. නිසිදාති පල්ලඬ්ඤං ආභූජිත්වා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා නිසිද. කාතියානාති තං නාමෙන ආලපති. මා නිද්දාඛහුලො අහුති නිද්දාඛහුලො නිද්දාහිභූතො මා අහු. ජාගරස්සුති ජාගර, ජාගරියමනුයුත්තො හොහි. මා තං අලසන්ති ජාගරියං අනුයුඤ්ජන්නං තං අලසං කුසිතං පමත්තඛන්ඨු මච්චුරාජා කුට්ඨෙව අද්ද්‍රහනෙන විය නෙසාදො මිගං වා පක්ඛිං වා ජරාරොගෙහි මා ජිනාතු මා අභිභවතු, මා අජ්ඣොත්ථරතුති අත්ථො.

සෙය්‍යාථාපිති සෙය්‍යාථා අපි. මහාසමුද්දවෙගොති මහාසමුද්දස්ස ඌභිවෙගො. එවන්ති යථා නාම මහාසමුද්දඌභිවෙගො උපරුපරි උට්ඨහන්තො තං අභික්කම්භුං අසක්කොන්තං පුරිසං අභිභවති, එවං ජාති ජරා ව කොසජ්ජාභිභූතං තං අභිවත්තතෙ උපරුපරි අජ්ඣොත්ථරති. සො කරොහිති සො ත්වං, කාතියාන, වතුහි ඔසෙහි අනජ්ඣොත්ථරණියං අරහත්තඵලසඬ්ඛාතං සුදිපං අත්තතො කරොහි අත්තතො සන්තානෙ උප්පාදෙහි. න හි තාණං

තව විජ්ජතෙව අඤ්ඤාන්ති හීනි හෙතුඅත්තං නිපාතො. යස්මා තතො අග්ගඵලතො අඤ්ඤං තව තාණං නාම ඉධ වා හුරං වා න උපලබ්භති, තස්මා තං අරහත්තසංඛිතං සුදීපං කරොහීති.

සත්ථා හි විජෙසි මග්ගමෙතන්ති යං සාධෙතුං අවිසහන්තා යතො පරාජිතා පුටු අඤ්ඤාතිත්ථියා, තදෙනං තස්ස සුදීපස්ස කාරණභූතං පඤ්චවිධසංඛිතො ජාතිආදිභයතො ව අතීතං අරියමග්ගං දෙවපුත්තමාරාදිකො අභිභවිත්වා තුය්හං සත්ථා විජෙසි සාධෙසි. යස්මා සත්ථු සන්තකං නාම සාවකෙන අධිගන්තබ්බං න විස්සජ්ජෙතබ්බං, තස්මා තස්ස අධිගමාය පුබ්බරත්තාපරරත්තං පුරිමයාමං පච්ඡිමයාමඤ්ච , අප්පමත්තො සතො සම්පජානො හුත්වා අනුයුඤ්ජ යොගං භාවනං දළ්භඤ්ච කරොහී.

පුරිමානි පමුඤ්ච ඛන්ධනානීති පුරිමකානි ගිහිකාලෙ ආබද්ධානි ගිහිඛන්ධනානි කාමගුණඛන්ධනානි පමුඤ්ච විස්සජ්ජෙහි, තත්ථ අනපෙක්ඛො භොහි. සංඛිතාපිටුරමුණ්ඩභික්ඛභොජීති සංඛිතාපිටාරි ධුරෙන කතසිරමුණ්ඩො භික්ඛාභාරභොජී, තිව්ධම්පෙනං පුරිමඛන්ධනපමොක්ඛස්ස බිඬ්ඛාරනිනිද්දානනුයොගස්ස ව කාරණවචනං. යස්මා ත්ථං සංඛිතාපිටාරුතො මුණ්ඩො භික්ඛාභාරො ජීවති, තස්මා තෙ කාමසුඛානුයොගො බිඬ්ඛාරනිනිද්දානනුයොගො ව න යුත්තොති තතො පුරිමානි පමුඤ්ච ඛන්ධනානි බිඬ්ඛාරතිං නිද්දඤ්ච මානුයුඤ්ජිත්ථාති යොජනා. ක්කායාති ක්කායස්ස ආරම්මණුපනිජ්ඣානං අනුයුඤ්ජ.

තං පන අනුයුඤ්ජන්තො යෙන ක්කානෙන ක්කායතො කිලෙසා සබ්බසො ජිතා භොන්ති, තං ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං අනුයුඤ්ජාති දස්සෙන්නො “ක්කායාහි ජිනාහී”ති ආහ. යොගක්ඛෙමපටෙසු කොවිදොසීති චතුහි යොගෙහි බෙමස්ස නිබ්බානස්ස පභූතෙසු බොධිපක්ඛියධම්මෙසු කුසලො ඡෙකො අසි, තස්මා භාවනං උස්සුක්කාපෙන්නො අනුත්තරං උත්තරරහිතං, විසුද්ධිං නිබ්බානං අරහත්තඤ්ච පජ්ජුසා පාපුණ්ත්වා පන ත්ථං පරිනිබ්බාහිසි. වාරිනාව ජොතීති මහතා සලිලවුට්ඨිතිපාතෙන අග්ගිඛන්ධො විය අරියමග්ගවුට්ඨිතිපාතෙන පරිනිබ්බායස්සති.

පජ්ජොතකරොති පජ්ජොතිං කරො පදීපො. පරිත්තරංසොති බුද්දකච්චිකො. විනමාතෙති විනමීයති අපනියාති. ලතාවාති වල්ලි විය. ඉදං චුත්තං භොති – යථා වට්ටිආදිපච්චයවෙකල්ලෙන පරිත්තරංසො මන්දපහො පදීපො අප්පිකා ලතා වා වාතෙන විධමීයාති විද්ධංසියාති, එවං තුවම්පි. කොසියගොත්තතාය, ඉන්ද්‍රියගොත්ත, ඉන්ද්‍රියමානගොත්තං. මාරං තස්ස වසෙ අනාවත්තනා අනුපාදානතො ව අනාදියානො, නිද්ධුනාහි විධමෙහි විද්ධංසෙහි. එවං පන විද්ධංසමානො සො ත්ථං වෙදයිතාසු සබ්බාසු වෙදනාසු විගතච්ඡන්දරාගො ඉධෙව ඉමස්මීංයෙව අත්තභාවෙ සබ්බකිලෙසදරුපරිලාභාභාවෙන සීතිභූතො නිබ්බූතො අත්තතො පරිනිබ්බානකාලං කඩ්ඛ ආගමෙහිති . එවං සත්ථාරා අනුපාදිසෙසං නිබ්බානං පාපෙත්වා දෙසනාය කතාය ථෙරො දෙසනාවසානෙ විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. අරහත්තං පන පත්වා සත්ථාරා දෙසිතනියාමෙනෙව ඉමා ගාථා අභාසි. තා එව ඉමා ගාථා ථෙරස්ස අඤ්ඤාඛ්‍යාකරණඤ්ච ජාතා.

කාතියානත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මිගජාලත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

සුදෙසිතොතිආදිකා ආයස්මතො මිගජාලත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ සුඤ්ඤානි උපවිනන්තො ඉමස්මිං බුද්ධජ්ජාපාදෙ සාවත්ථියං විසාඛාය මහාඋපාසිකාය පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති, මිගජාලොතිස්ස නාමං අභොසි. සො විහාරං ගන්ත්වා අභිණ්භසො ධම්මස්සවනෙන පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පත්වා අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරොන්නො –

- 417. “සුදෙසිතො වක්ඛුමතා, බුද්ධෙනාදිවඛන්ධුනා;
සබ්බසංයොජනාතීතො, සබ්බවට්ටිනාසනො.
- 418. “නියානානිකො උත්තරණො, තණ්හාමූලවිසොසනො;
විසමූලං ආසාතනං, ඡෙත්වා පාපෙති නිබ්බුතිං.
- 419. “අඤ්ඤාණමූලහෙදාය, කම්මයන්තවිසාටනො;
විඤ්ඤාණානං පරිග්ගහෙ, ඤාණවජීරනිපාතනො.
- 420. “වෙදනානං විඤ්ඤාපනො, උපාදානජ්ජමොචනො;
භවං අධිගාරකාසුංච, ඤාණෙන අනුපස්සනො.
- 421. “මහාරසො සුගම්භීරො, ජරාමච්චුතිවාරණො;
අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො, දුක්ඛුපසමනො සිවො.
- 422. “කම්මං කම්මන්ති ඤත්වාන, විපාකඤ්ච විපාකතො;
පටිච්චුජ්ජන්තධම්මානං, යථාචාලොකදස්සනො;
මහාබෙමඬ්ඛිගමො සන්තො, පරියොසානභද්දකො”ති. – ඉමා ගාථා අභාසි;

තත්ප් සුදෙසිතොති සුට්ඨ දෙසිතො, වෙනෙයාප්ඤාසයානුරූපං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථානං යාථාවතො විභාවනවසෙන දෙසිතොති අත්ථො. අප් වා සුදෙසිතොති සම්මා දෙසිතො, පවත්තිනිවත්තිනං තදුභයභෙතූනඤ්ච අවිපරිතො පකාසනවසෙන භාසිතො ස්වාඛ්‍යාතොති අත්ථො. වක්ඛුමනාති මංසවක්ඛු, දිබ්බවක්ඛු, පඤ්ඤාවක්ඛු, බුද්ධවක්ඛු, සමන්තවක්ඛුති ඉමෙහි පඤ්චති වක්ඛුති වක්ඛුමනා. බුද්ධෙනාති සබ්බඤ්ඤබුද්ධෙන. ආදිච්චබන්ධුනාති ආදිච්චගොත්තෙන. දුට්ඨො හි ලොකෙ ඛත්තියවංසො – ආදිච්චවංසො, සොමවංසොති. තත්ප් ආදිච්චවංසො, ඔක්කාකරාජවංසොති ජාතිතබ්බං. තතො සඤ්ජාතනාය සාකියා ආදිච්චගොත්තාති භගවා “ආදිච්චබන්ධු”ති වුච්චති. අප් වා ආදිච්චස්ස බන්ධුති භගවා ආදිච්චබන්ධු, ස්වායමත්ථො භෙට්ඨා වුත්තොයෙව. කාමරාගසංයොජනාදිනං සබ්බෙසං සංයොජනානං සමතික්කමනභාවතො සබ්බසංයොජනාතීතො තතො ඵව කිලෙසකම්මවිපාකවට්ඨානං විනාසනතො විද්ධංසනතො සබ්බවට්ටවිනාසනො, සංසාරචාරකතො නියානනතො නියානිකො, සංසාරමභොසනො සමුත්තරණට්ඨෙත උත්තරණො, කාමතණ්හාදිනං සබ්බතණ්හානං මූලං අවිජ්ජං අයොනිසො මනසිකාරඤ්ච විසොසෙති සුක්ඛාපෙතිති තණ්හාමූලවිසොසනො, තිණ්ණම්පි වෙදානං සම්පට්ටෙධස්ස විද්ධංසනතො විසස්ස දුක්ඛස්ස කාරණත්තා විසමූලං, සත්තානං ඛාසනුප්පත්තිට්ඨානනාය ආසාතනං කම්මං කිලෙසං වා ඡේත්වා සමුච්ඡිත්තීත්වා නිබ්බුතිං නිබ්බානං පාපෙති.

අඤ්ඤාණස්ස මූලං අයොනිසො මනසිකාරො ආසවා ව “ආසවසමුදයා අවිජ්ජාසමුදයො”ති (ම. නි. 1.103) හි වුත්තං, තස්ස භෙදාය වජිරූපමඤ්ඤාණෙන භින්නත්ථාය. අප් වා “අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා”තිආදිච්චනතො (විභ. 225-226; සං. නි. 2.1) අඤ්ඤාණං මූලං එතස්සාති අඤ්ඤාණමූලං, භවවක්කං, තස්ස මග්ගඤ්ඤාණවජිරෙන පදාලනත්ථං දෙසිතොති සම්බන්ධො. කම්මයන්තවිසාටනොති කම්මසට්ඨස්ස අත්තභාවයන්තස්ස විද්ධංසනො. විඤ්ඤාණානං පරිග්ගහෙති කාමභවාදිසු යථාසකකම්මුනා විඤ්ඤාණග්ගහණෙ උපට්ඨිතෙති වචනසෙසො. තත්ප් තත්ප් හි භවෙ පටිසන්ධියා ගහිතාය තංතංභවනිස්සිතවිඤ්ඤාණානිපි ගහිතානෙව භොත්ති. ඤ්ඤාණවජිරනිපාතනොති ඤ්ඤාණවජිරස්ස නිපාතො, ඤ්ඤාණවජිරං නිපාතෙත්වා තෙසං පදාලෙතා. ලොකුත්තරධම්මො හි උප්පජ්ජමානො සත්තමභවාදිසු උප්පජ්ජනාරහාති විඤ්ඤාණාති භින්නත්තමෙව උප්පජ්ජතිති.

වෙදනානං විඤ්ඤාපනොති සුඛාදීනං තිස්සන්තං වෙදනානං යථාක්කමං දුක්ඛසල්ලානිච්චවසෙන යාථාවතො පවෙදකො. උපාදානප්පමොවනොති කාමුපාදානාදිහි චතුහිපි උපාදානෙහි චිත්තසන්තානස්ස විමොචකො. භවං අඬ්ඨාරකාසුච, ඤාණෙන අනුපස්සනොති කාමභවාදිනවට්ඨම්පි භවං එකාදස්සි අග්ගිහි ආදිත්තභාවතො සාධිකපොර්සං අඬ්ඨාරකාසුං විය මග්ගඤ්ඤාණෙන අනුපච්චක්ඛතො දස්සෙතා.

සන්තපණ්තභාවතො අතිත්තිකරට්ඨෙත මහාරසො පරිඤ්ඤාදිවසෙන වා මහාකිච්චතාය සාමඤ්ඤඵලවසෙන මහාසම්පත්තිතාය ව මහාරසො, අනුපච්චසම්භාරෙහි දුරවගාහතාය අලබ්භනෙයාපතිට්ඨතාය ව සුට්ඨ ගම්භීරො ජරාමච්චුනිවාරණො, ආයතිං භවාහිනිජ්ජත්තියා නිවත්තනෙන ජරාය මච්චුනො ව පටිසෙධකො. ඉදානි යථාවුත්තගුණවිසෙසයුත්තං ධම්මං සරූපතො දස්සෙත්තො “අරියො අට්ඨංඝිගිකො”ති වත්වා පුත්ති තස්ස කතිපයෙ ගුණෙ විභාවෙතුං “දුක්ඛපසමනො සිවො”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – පරිසුද්ධට්ඨෙත අරියො, සම්මාදිට්ඨිආදිඅට්ඨධම්මසමොධානතාය අට්ඨංඝිගිකො, නිබ්බානගවෙසනට්ඨෙත මග්ගො සකලවට්ටදුක්ඛචූපසමනට්ඨෙත දුක්ඛචූපසමනො, බෙමට්ඨෙත සිවො.

යථා ඉතො බාහිරකසමයෙ අසම්මාසම්බුද්ධපවෙදිත්තා කම්මවිපාකො විපල්ලාසො සියාති ඵවං අවිපල්ලාසෙත්වා පටිච්චුප්පන්තධම්මානං පටිච්චසමුප්පන්තෙසු ධම්මෙසු කම්මං කම්මන්ති විපාකඤ්ච විපාකතො ඤ්ඤත්වාන පුබ්බභාගඤ්ඤාණෙන ජානනභෙතු සස්සතුච්ඡේදග්ගාහානං විධමනෙන යාථාවතො ආලොකදස්සනො තක්කරස්ස ලොකුත්තරඤ්ඤාණාලොකස්ස දස්සෙතො. කෙනචි කඤ්චි කදාවිපි අනුපද්දුනත්තා මහාබෙමං නිබ්බානං ගච්ඡති සත්තෙ ගමෙති වාති මහාබෙමඬ්ඨගමො, සබ්බකිලෙසදරුපරිලාභචූපසමනතො සන්තො, අකුප්පාය වෙතොච්චුත්තියා අනුපාදිසෙසාය ව නිබ්බානධාතුයා පාපනෙන පරියොසානභද්දකො සුදෙසිතො වක්ඛුමනාති යොජනා.

ඵවං ටෙරො නානානෙයෙහි අරියධම්මං පසංසන්තො තස්ස ධම්මස්ස අත්තනා අධිගතභාවං අඤ්ඤාපදෙසෙන පකාසෙසි.

මිගජාලත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. පුරොහිතපුත්තඡේත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

ජාතිමදෙන මත්තොහන්තිආදිකා ආයස්මතො ඡේත්තත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ප් තත්ප් භවෙ පුඤ්ඤානි උපවිනිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං කොසලරඤ්ඤො පුරොහිතස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, තස්ස ඡේත්තොති නාමං අහොසි. සො වයප්පත්තො ජාතිමදෙන භොගඉස්සරියරූපමදෙන ව මත්තො අඤ්ඤෙ හිළෙන්තො ගරුට්ඨානියානම්පි අපවිතිං අකරොන්තො මානට්ඨො චිවරති. සො එකදිවසං සත්ථාරං මහතියා පරිසාය පරිවුතං ධම්මං දෙසෙත්තං දිස්වා උපසඬ්ඤාමත්තො “සවෙ මං

සමණො ගොතමො පයමං ආලපිස්සති, අහම්පි ආලපිස්සාමි; නො වෙ, නාලපිස්සාමි”ති චිත්තං උප්පාදෙන්වා උපසඩ්ධම්මිත්වා යිතො භගවති පයමං අනාලපන්නෙ සයම්පි මානෙන අනාලපිත්වා ගමනාකාරං දස්සෙසි. තං භගවා –

“න මානං බ්‍රාහ්මණ සාධු, අත්ථිකස්සිධ බ්‍රාහ්මණ;
යෙන අත්ථෙන ආගච්ඡී, තමෙවමනුබ්‍රහයෙ”ති. (සං. නි. 1.201) –

ගාථාය අප්ඤ්චාසි. සො “චිත්තං මෙ සමණො ගොතමො ජානාති”ති අභිප්පසන්නො භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතිත්වා පරමනිපච්චාකාරං කත්වා –

“කෙසු න මානං කයිරාථ, කෙසු චස්ස සගාරවො;
කාස්ස අපචිතා අස්ස, කාස්ස සාධු සුපුජිතා”ති. –

පුච්ඡි. තස්ස භගවා –

“මාතරි පිතරි වාපි, අපො ජෙට්ඨම්හි භාතරි;
ආචරියෙ චතුත්ථම්හි, සමණබ්‍රාහ්මණෙසු ව.

“තෙසු න මානං කයිරාථ, තෙසු අස්ස සගාරවො;
කාස්ස අපචිතා අස්ස, කාස්ස සාධු සුපුජිතා.

“අරහත්තෙ සීතිභූතෙ, කතකිච්චෙ අනාසවෙ;
නිභච්ච මානං අත්ථද්ධො, තෙ නමස්සෙ අනුත්තරෙ”ති. (සං. නි. 1.201) –

පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්තො ධම්මං දෙසෙසි. සො තාය දෙසනාය සොනාපන්නො භුත්වා පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො අරහත්තං පත්වා අත්තනො පටිපත්තිකිත්තනමුඛෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරොන්තො –

423. “ජාතිමදෙන මත්තොහං, භොගඉස්සරියෙන ව;
සණ්ඨානවණ්ණරූපෙන, මදමත්තො අචාරිහං.
424. “නාත්තනො සමකං කඤ්චි, අතිරෙකඤ්ච මඤ්ඤිසං;
අතිමානහතො බාලො, පත්ථද්ධො උස්සිතද්ධපො.
425. “මාතරං පිතරඤ්චාපි, අඤ්ඤෙපි ගරුසම්මතෙ;
න කඤ්චි අභිවාදෙසිං, මානත්ථද්ධො අනාදරො.
426. “දිස්වා විනායකං අග්ගං, සාරථීනං චරුත්තමං;
තපන්තම්ච ආදිච්චං, හික්ඛුසඩ්ධසපුරක්ඛතං.
427. “මානං මදඤ්ච ඡඩ්ධෙන්වා, විප්පසන්නෙන වෙතසා;
සිරසා අභිවාදෙසිං, සබ්බසත්තානමුත්තමං.
428. “අතිමානො ව ඔමානො, පහීනා සුසමුහතා;
අස්මිමානො සමුච්ඡින්නො, සබ්බෙ මානවිධා භතා”ති. –

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ ජාතිමදෙන මත්තොහන්ති අහං උදිච්චෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තො, “න මාදිසො උහතො සුජාතො අඤ්ඤො අත්ථි”ති කුලමානෙන මත්තො මානථද්ධො අචාරින්ති යොජනා. භොගඉස්සරියෙන වාති විභවෙන ආධිපච්චෙන ව භෙතුභූතෙන භොගසම්පදඤ්ච ඉස්සරියසම්පදඤ්ච පටිච්ච උප්පන්නමදෙන මත්තො අහං අචාරින්ති යොජනා. සණ්ඨානවණ්ණරූපෙනාති සණ්ඨානං ආරොහපරිණාහසම්පත්ති, වණ්ණො ඔදානසාමනාදිජවිසම්පත්ති, රූපං අධිගපච්චිඪගසොභා. ඉධාපි චුත්තනයෙන යොජනා වෙදිතබ්බා. මදමත්තොති චුත්තප්පකාරතො අඤ්ඤෙතපි මදෙන මත්තො.

නාත්තනො සමකං කඤ්චිති අත්තනො සමකං සදිසං ජාතිආදීහි සමානං අතිරෙකං වා කඤ්චි න මඤ්ඤිසං න මඤ්ඤිං, මයා සමානම්පි න මඤ්ඤිං, කුතො අධිකන්ති අධිප්පායො. අතිමානහතො බාලොති බාලො අහං තතො බාලභාවතො අතිමානෙන බතුපහතකුසලාවාරො, තතො එව පත්ථද්ධො උස්සිතද්ධපො ථම්භවසෙන ගරුනම්පි නිපච්චකාරස්ස අකරණතො භූසං ථද්ධො අනොනමනථද්ධජාතො උස්සිතමානද්ධපො.

චුත්තමෙවත්ථං පාකටතරං කාතුං “මාතර”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ අඤ්ඤෙති ජෙට්ඨභාතුආදිකෙ, සමණබ්‍රාහ්මණෙ ව. ගරුසම්මතෙති ගරුති සම්මතෙ ගරුට්ඨානියෙ. අනාදරොති ආදරරහිතො.

දිස්වා විනයයක අග්ගන්ති එවං මානපද්ධො හුත්වා විවරන්තො දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකපරමත්ථෙහි වෙනෙය්‍යානං විනයනතො සයම්භුතාය නායකභාවතො ච විනයකං. සදෙවකෙ ලොකෙ සීලාදිගුණෙහි සෙට්ඨභාවතො අග්ගං. පුරිසදම්මානං අවිචන්තනය දමනතො සාරජීනං වරුත්තමං, අතිවිය උත්තමං බ්‍යාමප්පභාදිඔභාසෙන ආදිවිච්චිත තපන්තං, ඔභාසන්තං භික්ඛුසඬ්ඨසපුරක්ඛනං ධම්මං දෙසෙන්තං සබ්බසත්තානං උත්තමං සත්ථාරං දිස්වා බුද්ධානුභාවෙන සන්තප්පීතො “අභමෙව සෙට්ඨො, අඤ්ඤෙ භීතා”ති පවත්තමානං භොගමදාදිමදඤ්ච ඡඩ්ඛෙත්වා පභාය විප්පසන්නෙන වෙතසා සිරසා අභිවාදෙසින්ති යොජනා. කථං පනායං මානපද්ධො සමානො සත්ථු දස්සනමත්තෙන මානං පභාසීති? න බො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං. සත්ථු දස්සනමත්තෙන මානං න පභාසී “න මානං, බ්‍රාහ්මණ, සාධු”තිආදිකාය පන දෙසනාය මානං පභාසී. තං සන්ධාය වුත්තං “මානං මදඤ්ච ඡඩ්ඛෙත්වා, විප්පසන්නෙන වෙතසා. සිරසා අභිවාදෙසී”න්ති. විප්පසන්නෙන වෙතසාති ච ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ කරණවචනං දට්ඨබ්බං.

“අභමෙව සෙට්ඨො”ති පවත්තො මානො අතිමානො. “ඉමෙ පන නිහිතා”ති අඤ්ඤෙ භීතතො දහන්තස්ස මානො “ඔමානො”ති වදන්ති. “සෙය්‍යොහමස්මි”ති පන අඤ්ඤං අතික්කම්මිත්වා අත්තානං සෙය්‍යතො දහන්තස්ස පවත්තො සෙය්‍යමානො අතිමානො. “භීතොහමස්මි”ති පවත්තො භීතමානො ඔමානො. පභීතා සුසමුහතාති හෙට්ඨිමමග්ගෙහි පභීතා හුත්වා අග්ගමග්ගෙන සුට්ඨ සමුග්ගාටිතා. අස්මිමානොති “එසොහමස්මි”ති බන්ධෙ “අභ”න්ති ගහණවසෙන පවත්තමානො. සබ්බෙති න කෙවලං අතිමානඔමානඅස්මිමානා එව, අථ බො සෙය්‍යස්ස සෙය්‍යමානාදයො නවවිධා අන්තරහෙදෙන අනෙකවිධා ච සබ්බෙ මානවිධා මානකොට්ඨාසා හතා අග්ගමග්ගෙන සමුග්ගාටිතාති.

පුරොහිතපුත්තජේතත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සුමනත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

යදා නවො පබ්බජිතොතිආදිකා ආයස්මතො සුමනත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ හවෙ පුඤ්ඤාති උපවිනන්තො සිබ්බස්ස හගවතො කාලෙ මාලාකාරකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො එකදිවසං සිබ්බං හගවන්තං පස්සිත්වා පසන්නමානසො සුමනපුප්ථෙහි පූජං අකාසී. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ අඤ්ඤතරස්ස උපාසකස්ස ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හී. සො ච උපාසකො ආයස්මතො අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස උපට්ඨාකො අභොසී. තස්ස ච තතො පුබ්බෙ ජාතාජාතා දාරකා මරිංසු. තෙන සො “සවාහං ඉදාති එකං පුත්තං ලභිස්සාමි, අයාස්ස අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බාපෙස්සාමි”ති විත්තං උප්පාදෙසී. සො ච දසමාසව්වයෙන ජාතො අරොගොයෙව හුත්වා අනුක්කමෙන වඩ්ඪෙත්තො සත්තවස්සිකො අභොසී, තං පිතා ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බාපෙසී. සො පබ්බජිත්වා තතො පරිපක්කඤ්ඤාණත්තා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො නවරස්සෙව ඡළභිඤ්ඤො හුත්වා ථෙරං උපට්ඨන්තො “පානීයං ආහරිස්සාමි”ති සටං ආදාය ඉද්ධියා අනොතත්තදහං අගමාසී. අථෙකො මිච්ඡාදිට්ඨිකො නාගරාජා අනොතත්තදහං පටිච්ඡාදෙන්තො සත්තක්ඛන්තුං භොගෙන පරික්ඛිපිත්වා උපරි මහන්තං එණං කත්වා සුමනස්ස පානීයං ගහෙතුං ඔකාසං න දෙති. සුමනො ගරුළුරූපං ගහෙත්වා තං නාගරාජං අභිභවිත්වා පානීයං ගහෙත්වා ථෙරස්ස වසනට්ඨානං උද්දිස්ස ආකාසෙන ගච්ඡති. තං සත්ථා ජෙතවතෙ නිසින්තො තථා ගච්ඡන්තං දිස්වා ධම්මසෙනාපතිං ආමන්තෙත්වා, “සාරිපුත්ත, ඉමං පස්ස”තිආදිතා වතුහි ගාථාහි තස්ස ගුණෙ අභාසී. අථ සුමනත්ථෙරො –

429. “යදා නවො පබ්බජිතො, ජාතියා සත්තවස්සිකො;
ඉද්ධියා අභිභොත්වාන, පන්තගිත්දං මහිද්ධිකං.
430. “උපජ්ඣායස්ස උදකං, අනොතත්තා මහාසරා;
ආහරාමි තතො දිස්වා, මං සත්ථා එතදබ්බවි.
431. “සාරිපුත්ත ඉමං පස්ස, ආගච්ඡන්තං කුමාරකං;
උදකකුම්භමාදාය, අජ්ඣන්තං සුසමාහිතං.
432. “පාසාදිකෙන වත්තෙන, කල්‍යාණඉරියාපථො;
සාමණෙරොනුරුද්ධස්ස, ඉද්ධියා ච විසාරදො.
433. “ආජානීයෙන ආපඤ්ඤො, සාධුනා සාධුකාරිතො;
විනිතො අනුරුද්ධෙන, කතකිච්චෙන සික්ඛිතො.
434. “සො පත්වා පරමං සන්තිං, සච්ඡිකත්වා අකුප්පතං;
සාමණෙරො ස සුමනො, මා මං ජඤ්ඤාති ඉච්ඡති”ති. –

අඤ්ඤාබ්‍යාකරණවසෙන ඡ ගාථා අභාසී.

තත්ථ ආදිතො ද්වෙ ගාථා සුමනත්ථෙරෙනෙව භාසිතා, ඉතරා වතස්සො තං පසංසන්තෙන සත්ථාරා භාසිතා. තා සබ්බා එකජ්ඣං කත්වා සුමනත්ථෙරො පච්ඡා අඤ්ඤාබ්‍යාකරණවසෙන අභාසී. තත්ථ පන්තගිත්දන්ති නාගරාජං.

තනොති තත්ථ, යදා නවො පබ්බජිතො ජාතියා සත්තවස්සිකො ඉද්ධිබලෙන මහිද්ධිකං නාගරාජං අභිභවිත්වා අනොතත්තදහතො උපජ්ඣායස්ස පාතියං ආහරාමි, තස්මිං කාලෙති අත්ථො.

මං උද්දිස්ස මය්හං සත්ථා එතදබ්බවි, තං දස්සෙන්නො, “සාරිපුත්ත, ඉමං පස්සා”ති ආදිමාහ. අජ්ඣත්තං සුසමාහිතන්ති විසයජ්ඣත්තභූතෙන අග්ගඵලසමාධිනා සුට්ඨ සමාහිතං.

පාසාදිකෙන චත්තෙනාති පස්සන්තානං පසාදාවහෙන ආචාරචත්තෙන, කරණත්ථෙ ඉදං කරණචචනං. කල්‍යාණඉරියාපථොති සම්පන්නිරියාපථො. පාසාදිකෙන චත්තෙනාති වා ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ කරණචචනං. සමණස්ස භාවො සාමණ්‍යං, සාමඤ්ඤන්ති අත්ථො. තදත්ථං ඊරති පවත්තතිති සාමණෙරො, සමණුද්දෙසො. ඉද්ධියා ව විසාරදොති ඉද්ධියම්පි බ්‍යත්තො සුකුසලො. ආජාතියෙනාති පුරිසාජාතියෙන. අත්තභිතපරහිතානං සාධනතො සාධුතා කතකිච්චෙන අනුරුද්ධෙන සාධු උභයභිතසාධකො, සුට්ඨ වා ආජඤ්ඤො කාරිතො දම්තො. අග්ගවිජ්ජාය විනිතො අසෙක්ඛනාවාපාදනෙන සික්ඛිතො සික්ඛාපිතොති අත්ථො.

සො සාමණෙරො සුමනො පරමං සන්තිං නිබ්බානං පත්වා අග්ගමග්ගාධිගමෙන අධිගන්ත්වා සච්ඡිකත්වා අත්තපච්චක්ඛං කත්වා අකුප්පනං අරහත්තඵලං අජ්ඣිච්ඡභාවස්ස පරමුක්කංසගතත්තා මා මං ජඤ්ඤාති මං “අයං ඛිණාසවො”ති වා “ඡලිඤ්ඤො”ති වා කොච්චි මා ජානෙය්‍යාති ඉච්ඡති අභිකඩ්ඛති.

සුමනත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

11. න්භාතකමුනිත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

වාතරොගාභිනිතොති ආදිකා ආයස්මතො න්භාතකමුනිස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤාති උපවිනිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ රාජගහෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො විජ්ජාට්ඨානාදිසු නිප්ථත්තිං ගතො න්භාතකලක්ඛණෙයොගෙන න්භාතකොති පඤ්ඤායිත්ථ. සො තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා රාජගහස්ස නියොජනප්පමාණෙ යානෙ අරඤ්ඤායතනෙ නිවාරෙහි යාපෙන්නො අග්ගිං පරිවාරයමානො වසති. තස්ස සත්ථා සට්ඨෙ විය පදිපං හදයබ්භන්තරෙ පජ්ජලන්තං අරහත්තූපනිස්සයං දිස්වා අස්සමපදං අගමාසි. සො භගවන්තං දිස්වා හට්ඨකුට්ඨො අත්තනො උපකප්පනනියාමෙන ආහාරං උපනෙසි. තං භගවා පරිභුඤ්ජී. එවං තයො දිවසෙ දත්වා චතුත්ථදිවසෙ “භගවා තුම්හෙ පරමසුබ්බමාලා, කථං ඉමිනා ආහාරෙන යාපෙථා”ති ආහ. තස්ස සත්ථා අරියසන්නොසගුණං පකාසෙන්නො ධම්මං දෙසෙසි. තාපසො තං සුත්වා සොතාපන්නො හුත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණි. භගවා තං අරහත්තෙ පතිට්ඨපෙත්වා ගතො. සො පන තත්ථෙව විහරන්නො අපරභාගෙ වාතාබාධෙන උපද්දුතො අහොසි. සත්ථා තත්ථ ගන්ත්වා පටිසන්ථාරමුඛෙන තස්ස විහාරං පුච්ඡන්තො –

435. “වාතරොගාභිනිතො ත්වං, විහරං කානතෙ වනෙ;
පච්ඨිධගොචරෙ ලුඛෙ, කථං භික්ඛු කරිස්සසි”ති. – ගාථමාහ; අථ ථෙරො –

436. “පිතිසුඛෙන විපුලෙන, ඵරිත්ථාන සමුස්සයං;
ලුඛම්පි අභිසම්භොන්නො, විහරිස්සාමි කානතෙ.

437. “භාවෙන්නො සත්ත ඛොජ්ඣකිගෙ, ඉන්ද්‍රියාති බලානි ව;
ඤ්ඤානසොබුම්මසම්පන්නො, විහරිස්සං අනාසවො.

438. “විජ්ජමුත්තං කිලෙසෙහි, සුද්ධචිත්තං අනාවිලං;
අභිණ්භං පච්චචෙක්ඛන්තො, විහරිස්සං අනාසවො.

439. “අජ්ඣත්තඤ්ච බහිද්ධා ව, යෙ මෙ විජ්ජිංසු ආසවා;
සබ්බෙ අසෙසා උච්ඡින්නා, න ච උප්පජ්ජරෙ පුන.

440. “පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා, තිට්ඨන්ති ඡින්නමුලකා;
දුක්ඛක්ඛයො අනුප්පන්නො, තත්ථී දානි පුනඛහවො”ති. –

ඉමාහි සෙසගාථාහි අත්තනො විහාරං සත්ථු පවෙදෙසි.

තත්ථ ඤානසොබුම්මසම්පන්නොති ඤානසුබුමභාවෙන සමන්තාගතො. ඤානසුබුමං නාම අරූපජ්ඣානං, තස්මා අට්ඨසමාපත්තිලාභිමිහිති වුත්තං භොති. තෙන අත්තනො උභතොභාගවිමුත්තිතං දස්සෙති. අපරෙ පනාහු – “සොබුම්මන්ති අග්ගමග්ගඵලෙසු අධිපඤ්ඤාසික්ඛා අධිප්පෙතා, තතො ඤානග්ගහණෙන අත්තනො උභතොභාගවිමුත්තිතං විභාවෙති”ති. විජ්ජමුත්තං කිලෙසෙහිති පටිජ්ජස්සද්ධිවිමුත්තියා සබ්බකිලෙසෙහි විමුත්තං, තතො එව සුද්ධචිත්තං, අනාවිලසඤ්ඤාප්පතාය අනාවිලං, තිහිපි පදෙහි අරහත්තඵලචිත්තමෙව වදති. සෙසං භෙට්ඨා වුත්තනයමෙව. ඉමමෙව ච ථෙරස්ස අඤ්ඤාබ්‍යාකරණං අහොසිති.

12. බ්‍රහ්මදත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

අක්කොධස්සානිආදිකා ආයස්මනො බ්‍රහ්මදත්තත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤානි උපවිනිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං කොසලරඤ්ඤො පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, බ්‍රහ්මදත්තොතිස්ස නාමං අහොසි. සො වයස්පත්තො ජෙනවනමහෙ බුද්ධානුභාවං දිස්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො සහ පටිසම්භිදාහි ඡළහිඤ්ඤො අහොසි. තං එකදිවසං නගරෙ පිණ්ඩාය වරන්තං අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො අක්කොසි. ථෙරො තං සුත්වාපි තුණ්හිභුතො පිණ්ඩාය වරතියෙව, බ්‍රාහ්මණො පුනපි අක්කොසියෙව. මනුස්සා එවං අක්කොසන්තම්පි තං “අයං ථෙරො න කිඤ්චි භණ්ති”ති ආහංසු. තං සුත්වා ථෙරො තෙසං මනුස්සානං ධම්මං දෙසෙන්තො –

441. “අක්කොධස්ස කුතො කොධො, දන්තස්ස සමජීවිතො;
සම්මදඤ්ඤා විමුත්තස්ස, උපසන්නස්ස තාදිතො.
442. “තස්සෙව තෙන පාපියො, යො කුද්ධං පටිකුප්ඤ්ඤාති;
කුද්ධං අප්පටිකුප්ඤ්ඤාන්තො, සඬගාමං ජෙති දුප්පයං.
443. “උභින්නමත්ථං වරති, අත්තනො ව පරස්ස ව;
පරං සඬකුපිතං ඤත්වා, යො සතො උපසම්මති.
444. “උභින්නං තිකිච්ඡන්තං තං, අත්තනො ව පරස්ස ව;
ජනා මඤ්ඤන්ති බාලොති, යෙ ධම්මස්ස අකොවිදා. (සං. නි. 1.189);
445. “උප්පජ්ජෙ තෙ සවෙ කොධො, ආවජ්ජ කකචුපමං;
උප්පජ්ජෙ වෙ රසෙ තණ්හා, පුත්තමංසුපමං සර.
446. “සවෙ ධාවති විත්තං තෙ, කාමෙසු ව භවෙසු ව;
බ්ඡපං නිග්ගණ්හ සනියා, කිට්ඨාදං විය දුප්පසු”න්ති. –

ඉමා ගාථා අහාසි.

තත්ථ අක්කොධස්සානි කොධරහිතස්ස මග්ගෙන සමුච්ඡින්නකොධස්ස. කුතො කොධොති කුතො නාම හෙතු කොධො උප්පජ්ජෙය්‍ය, තස්ස උප්පත්තිකාරණං තත්ථිති අත්ථො. දන්තස්සානි උත්තමෙන දමෙන අග්ගමග්ගදමථෙන දන්තස්ස. සමජීවිතොති කායවිසමාදීනි සබ්බසො පභාය කායසමාදීනං වසෙන සමං ජීවන්තස්ස සත්තට්ඨානියෙන සම්පජ්ඤ්ඤාන සම්මදෙව වත්තන්තස්ස. සම්මදඤ්ඤා විමුත්තස්සානි සම්මා අඤ්ඤාය අභිඤ්ඤායාදිකෙ ධම්මෙ ජානිත්වා සබ්බාසවෙති විජ්ජමුත්තස්ස. තතො එව සබ්බකිලෙසදරුපරිලාභවූපසමෙන උපසන්නස්ස. ඉට්ඨාදිසු තාදිලක්ඛණප්පත්තියා තාදිතො ඛිණාසවස්ස කුතො කොධොති අඤ්ඤාපදෙසෙන ථෙරො අත්තනො කොධාභාවං තස්ස ව කාරණානි වත්වා ඉදානි කොධෙ අකොධෙ ව ආදීනවානිසංසදස්සනෙන ධම්මං කථෙන්නො “තස්සෙවා”තිආදිමාහ. තත්ථ යො කුද්ධං පටිකුප්ඤ්ඤාති යො පුග්ගලො අත්තනො උපරි කුද්ධං කුපිතං පුග්ගලං පටිකුප්ඤ්ඤාති, තස්සෙව තෙන පටිකුප්ඤ්ඤාතච්චිකකොසනපටිප්පහරණාදිනා පාපියො ඉධලොකෙ විඤ්ඤගරභාදිවසෙන පරලොකෙ නිරයදුක්ඛාදිවසෙන අභද්දකතරං අකල්‍යාණතරං හොති. කුප්ඤ්ඤානෙන පන අකුද්ධස්ස පාපං හොතිති වත්තබ්බමෙව තත්ථි. කෙච් පන “යො අකුද්ධං පටිකුද්ධං ආරබ්භ කුප්ඤ්ඤාති”ති අත්ථං වදන්ති. කුද්ධං අප්පටිකුප්ඤ්ඤාන්තොති යො පන කුද්ධං පුග්ගලං “අයං කුද්ධො කොධපරෙතො”ති ඤත්වා න පටිකුප්ඤ්ඤාති ඛමති, සො දුප්පයං කිලෙසසඬගාමං ජෙති නාම. න කෙවලඤ්ඤවස්ස කිලෙසසඬගාමජයො එව, අථ බො උභයහිතපටිපත්තිමිපිති දස්සෙන්තො ආහ “උභින්නමත්ථං...පෙ.... උපසම්මති”ති. යො පරං පුග්ගලං සඬකුපිතං කුද්ධං “කොධපරෙතො”ති ඤත්වා තං මෙත්තායන්තො අජ්ඣුපෙක්ඛන්තො වා සතො සම්පජානො හුත්වා උපසම්මති ඛමති න පටිප්ථරති. සො අත්තනො ව පරස්ස වාති උභින්නං උභයලොකසුඛාවහං අත්ථං හිතං වරති.

උභින්නං තිකිච්ඡන්තං තන්ති තං අත්තනො ව පරස්ස වාති උභින්නං ද්වින්නං කොධබ්‍යාධිතිකිච්ඡාය තිකිච්ඡන්තං ඛමන්තං පුග්ගලං යෙ ජනා ධම්මස්ස අරියාවාරධම්මෙ අකුසලා, තෙ බාලා “අයං අවිද්දසු යො අත්තානං අක්කොසන්තස්ස පහරන්තස්ස කිඤ්චි න කරොති”ති මඤ්ඤන්ති, තං තෙසං අයොනිසො මඤ්ඤන්ති අධිප්පායො. “තිකිච්ඡන්ත”න්තිපි පටන්ති, තිකිච්ඡන්තසභාවන්ති අත්ථො.

එවං ථෙරෙන වුවිච්ඡානං ධම්මං සුත්වා අක්කොසකබ්‍රාහ්මණො සංවිග්ගො පසන්නවිත්තො ව හුත්වා ථෙරං බ්‍රාහ්මණො තස්සෙව සන්නිකෙ පබ්බජී. ථෙරො තස්ස කම්මට්ඨානං දෙන්තො “ඉමස්ස මෙත්තාභාවනා යුත්තා”ති මෙත්තාකම්මට්ඨානං දත්වා කොධපරිශුට්ඨානාදිසු පච්චවෙක්ඛණාදිවිධිං දස්සෙන්තො “උප්පජ්ජෙ තෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ උප්පජ්ජෙ තෙ සවෙති සවෙ තෙ කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජන්තස්ස කඤ්චි පුග්ගලං නිස්සාය වීරපරිවයො කොධො උප්පජ්ජෙය්‍ය, තස්ස වූපසමාය –

“උභතොදණ්ඩකෙන වෙපි, භික්ඛවෙ, කකවෙන වොරා ඔවරකා අභිගමඬිගානි ඔකන්තෙය්‍යං, තත්‍රාපි යො මනො පද්දසෙය්‍යා, න මෙ සො තෙන සාසනකරො”ති (ම. නි. 1.232) –

සත්ථාරා චුත්තං කකචුපමං ඔවාදං ආවජ්ජෙහි. උජ්ජජ්ජෙ වෙ රසෙ තණ්හානි සවෙ තෙ මධුරාදිභෙදෙ රසෙ තණ්හා අභිලාසො උජ්ජජ්ජෙය්‍යා, තස්ස චුපසමාය –

“පුත්තමංසං ජායම්පනිකා යථා කන්තාරනිත්ථරණත්ථමෙව බාදිංසු, න රසතණ්හාය එවං කුලපුත්තොපි පබ්බජිතො පිණ්ඩපාතං පටිසෙවති...පෙ.... එාසුචිහාරො වා”ති (සං. නි. 2.63 අත්ථකො සමානං) –

එවං චුත්තං පුත්තමංසුපමොවාදං සර අනුස්සර.

සවෙ ධාවති තෙ චිත්තන්ති අයොනියො මනසි කරොතො තව චිත්තං කාමෙසු පඤ්චකාමගුණෙසු ඡන්දරාගවසෙන, කාමහවාදීසු භවෙසු භවපත්ථනාවසෙන සවෙ ධාවති සරති ජවති. බිජ්ජං නිග්ගණ්හ සතියා, කිට්ඨාදං විය දුජ්ජසුන්ති තථා ධාවතුං අදෙන්තො යථා නාම පුරිසො කිට්ඨාදං සස්සබ්බාදකං දුජ්ජසුං දුට්ඨගොණං යොත්තෙන ථම්මෙහ ඛන්ධිත්වා අත්තතො වසෙ වත්තෙති, එවං සතියා සතියොත්තෙන සම්මාධිපම්මෙහ ඛන්ධන්තො බිජ්ජං සීඝ්‍රමෙව නිග්ගණ්හ, යථා කිලෙසවිගමෙන නිබ්බිසෙවනං හොති, තථා දමෙහීති. කෙච් පන “ටෙරො පුටුජ්ජනොව හුත්වා අක්කොසං අධිවාසෙන්තො තෙසං මනුස්සානං අරියගුණෙ පකාසෙන්තො ධම්මං කට්ඨන්වා පච්ඡා ද්විතී ගාථාහි අත්තානං ඔවදන්තො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පත්වා අඤ්ඤං බ්‍යාකරොන්තො ඉමායෙව ගාථා අභාසි”ති වදන්ති.

බ්‍රහ්මදත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. සිරිමණ්ඩත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

ඡන්තමතිවස්සතීති ආදිකා ආයස්මතො සිරිමණ්ඩත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උජ්ජත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤානි උපවිනිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධජ්ජාදෙ සංසුමාරගිරෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා සිරිමණ්ඩොති ලද්ධනාමො වයජ්ජන්තො භෙසකලාවනෙ භගවති විහරන්තෙ සත්ථාරං උපසඩ්ධම්මත්වා ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා ලද්ධපසම්පදො සමණධම්මං කරොන්තො එකස්මිං උපොසඨදිවසෙ පාතිමොක්ඛබුද්ධෙසට්ඨානෙ නිසිත්තො නිදානුද්දෙසස්ස පරියොසානෙ “ආචිකතා භිස්ස එාසු හොති”ති (මහාව. 134) පාළියා අත්ථං උපධාරෙන්තො ආපන්නං ආපන්නිං අනාවිකත්වා පටිච්ඡාදෙන්තො උපරුපරි ආපන්නියො ආපජ්ජති, තෙනස්ස න එාසු හොති, ආචිකත්වා පන යථාධම්මං පටිකරොන්තස්ස එාසු හොතීති ඉමමත්ථං මනසි කත්වා “අහො සත්ථු සාසනං සුවිසුද්ධ”න්ති ලද්ධජ්ජාදො තථා උජ්ජන්නං පීතිං වික්ඛම්භෙන්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පත්වා අත්තතො පටිපන්නිං පච්චිවෙක්ඛිත්වා පසන්නාමානසො භික්ඛූනං ඔවාදං දෙන්තො –

447. “ඡන්තමතිවස්සති, විවටං නාතිවස්සති;
තස්මා ඡන්නං විවරෙථ, එවං තං නාතිවස්සති.

448. “මච්චුනාබ්භාහතො ලොකො, ජරාය පරිවාරිතො;
තණ්හාසල්ලෙන ඔතිණ්ණො, ඉච්ඡාධුපායිතො සදා. (සං. නි. 1.66);

449. “මච්චුනාබ්භාහතො ලොකො, පරික්ඛිත්තො ජරාය ව;
හඤ්ඤති නිව්වමත්තාණො, පත්තදණ්ඩොව තක්කරො.

450. “ආගච්ඡන්තග්ගිඛන්ධාව, මච්චු බ්‍යාධි ජරා තයො;
පච්චුග්ගන්තුං බලං නත්ථි, ජවො නත්ථි පලායිතුං.

451. “අමොසං දිවසං කයිරා, අප්පෙන බහුකෙන වා;
යං යං විජ්ජතෙ රත්තිං, තදුනං තස්ස ජීවිතං.

452. “වරතො තිට්ඨතො වාපි, ආසීනසයනස්ස වා;
උපෙති වරිමා රත්ති, න තෙ කාලො පමජ්ජිතු”න්ති. –

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ ඡන්තන්ති ඡාදිතං යථාභූතං අවිවටං අජ්ජකාසිතං දුච්චරිතං. අතිවස්සතීති ආපන්නිවස්සඤ්චෙව කිලෙසවස්සඤ්ච අතිවිය වස්සති. ආපන්නියා හි ඡාදනං අලජ්ජිභාවාදිනා තාදිසොව, ඡාදනෙන තතො අඤ්ඤාථාව පුනපි තථාරූපං තතො වා පාපිට්ඨතරං ආපන්නිං ආපජ්ජෙය්‍යානි ඡාදනං වස්සනස්ස කාරණං චුත්තං. විවටන්ති පකාසිතං අජ්ජට්ච්ඡන්නං. නාතිවස්සතීති එත්ථ අතීති උපසග්ගමත්තං, න වස්සතීති අත්ථො. අවස්සනඤ්චෙත්ථ චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බං චිත්තසන්නානස්ස විසොධිතත්තා. තස්මාති චුත්තමෙවත්ථං කාරණභාවෙන පච්චාමසති, ඡන්තස්ස දුච්චරිතස්ස ආපන්නිවස්සාදිතං අතිවස්සනතො විවටස්ස ව අවස්සනතොති අත්ථො. ඡන්නං විවරෙථානි

පුපුප්පනභාවෙන ඡාදනාධිප්පායෙ උප්පන්නෙපි තං අනනුවත්තිත්වා විවරෙථ ආවිකරෙය්‍ය, යථාධම්මං පටිකරෙය්‍ය. එවන්ති විවරණෙන යථාධම්මං පටිපත්තියා. තත්ති තං ඡන්නං දුච්චරිතං. නාතිවස්සති ආපත්තිවස්සං කිලෙසවස්සඤ්ච න වස්සති, සුද්ධන්තෙ පුග්ගලං පතිට්ඨපෙතිති අත්ථො.

ඉදානි “එකංසෙන සීසංයෙව ව අත්තා සොධෙතබ්බො, අප්පමාදො කාතබ්බො”ති තස්ස කාරණං සංවෙගවත්ථුං දස්සෙන්නො “මච්චුනාබ්භාහතො ලොකො”ති ආදිමාහ. තත්ථ මච්චුනාබ්භාහතො ලොකොති අයං සබ්බොපි සත්තලොකො වොරො විය වොරසාතකෙන, සබ්බවට්ටනිපාතිනා මච්චුනා මරණෙන අභිභතො, න තස්ස හත්ථතො මුච්චති. ජරාය පරිවාරිතොති අයං ලොකො උප්පාදතො උද්ධං මරණුපනයනරසාය ජරාය පරිවාරිතො අප්ඤ්ඤාත්ථවො, ජරාසඬ්ඝාතපරිමුක්කොති අත්ථො. තණ්හාසල්ලෙන ඔතිණ්ණොති සරිරස්ස අත්තො නිමුග්ගෙන විසපිතබුරුප්පෙන විය උපාදානලක්ඛණෙන තණ්හාසඬ්ඛාතෙන සල්ලෙන ඔතිණ්ණො හදයබ්භන්තරෙ ඔගාළ්භො. තණ්හා හි පිළාජනනතො අත්තො තුදනතො දුරුද්ධාරතො ව “සල්ලො”ති වුච්චති. ඉච්ඡාධුපායිතොති ආරම්මණාභිපත්ථනලක්ඛණාය ඉච්ඡාය සන්තාපිතො. තං විසයං ඉච්ඡන්තො හි පුග්ගලො යදිච්ඡිතං විසයං ලභන්තො වා අලභන්තො වා තාය එව අනුදභනලක්ඛණාය ඉච්ඡාය සන්තත්තො පරිළාභප්පත්තො භොති. සදානි සබ්බකාලං, ඉදඤ්ච පදං සබ්බපදෙසු යොජෙතබ්බං.

පරික්ඛිත්තො ජරාය වානි න කෙවලං මච්චුනා අබ්භාහතොයෙව, අථ බො ජරාය ව පරික්ඛිත්තො. ජරාය සමවරුද්ධො ජරාපාකාරපරික්ඛිත්තො, න තං සමතික්කමතිති අත්ථො. හඤ්ඤති නිච්චමත්තාණොති අතාණො අසරණො හුන්වා නිච්චකාලං ජරාමරණෙහි හඤ්ඤති විබාධියති. යථා කිං? පත්තදණ්ඩොව තක්කරො යථා තක්කරො වොරො කතාපරාධො වජ්ඣප්පත්තො අතාණො රාජාණාය හඤ්ඤති, එවමයං ලොකො ජරාමරණෙහිති දස්සෙති.

ආගච්ඡන්තග්ගිබන්ධාවානි මභාවනෙ ධ්වංගමානෙ තං අභිභවන්තා මහන්තා අග්ගික්ඛන්ධා විය මච්චු බ්‍යාධි ජරානි ඉමෙ තයො අනුදභනට්ඨෙන අග්ගික්ඛන්ධා ඉමං සත්තලොකං අභිභවන්තා ආගච්ඡන්ති, තෙසං පන පටිබලො හුන්වා පච්චුග්ගන්තුං අභිභවිතුං බලං උස්සාහො නත්ථි, ඉමස්ස ලොකස්ස, ජවො නත්ථි පලායිතුං ජවන්තෙසු, අප්ඤ්ඤාත්ථරන්තෙසු. යත්ථ තෙ නාභිභවන්ති, පිට්ඨිං දස්සෙත්වා තතො පලායිතුම්පි ඉමස්ස ලොකස්ස ජඩ්ඝාජවො නත්ථි, එවං අත්තනා අසමත්ථො මායාදිහි උපායෙහි අප්පටිකාරෙ තිව්ධෙ බලවති පච්චාමිත්තෙ නිච්චුපට්ඨිතෙ කිං කාතබ්බන්ති වෙ? අමොසං දිවසං කයිරා, අප්පෙන බහුකෙන වානි අප්පෙන අන්තමසො ගද්දුහනමත්තම්පි කාලං පවත්තිතෙන බහුකෙන වා සකලං අභොරත්තං පවත්තිතෙන විපස්සනාමනසිකාරෙන අමොසං අවඤ්ඤං දිවසං කරෙය්‍ය, යස්මා යං යං විජහතෙ රත්තිං, තදුනං තස්ස ජීවිතං අයං සත්තො යං යං රත්තිං විජහති නාසෙති බෙපෙති, තදුනං තෙන උනං තස්ස සත්තස්ස ජීවිතං භොති. එතෙන රත්තික්ඛයො නාම ජීවිතක්ඛයො තස්ස අනිවත්තනතොති දස්සෙති. තෙනාහ –

“යමෙකරත්තිං පඨමං, ගබ්භෙ වසති මාණවො;
අබ්භුට්ඨිතොව සො යාති, ස ගච්ඡං න නිවත්තති”ති. (ජා. 1.15.363);

න කෙවලං රත්තිවසෙනෙව, අථ බො ඉරියාපථවසෙනාපි ජීවිතක්ඛයො උපධාරෙතබ්බොති ආහ “වරතො”ති ආදි. වරතොති ගච්ඡන්තස්ස. තිට්ඨතොති ධීතං කප්පෙන්තස්ස. ආසීනසයනස්ස වානි ආසීනස්ස සයනස්ස වා, නිසින්තස්ස නිපජ්ජන්තස්ස වානි අත්ථො. “ආසීදන”න්තිපි පඨන්ති, තත්ථ සාමිඅත්ථෙ උපයොගවචනං දට්ඨබ්බං. උපෙති වරිමා රත්තිති වරිමකචිත්තසනිතා රත්ති උපගච්ඡති, රත්තිග්ගහණඤ්චෙන්ථ දෙසනාසීසමත්තං. ගමනාදීසු යෙන කෙනවි ඉරියාපථෙන සමඬ්භිභූතස්ස වරිමකාලොයෙව, තෙනෙවස්ස ඉරියාපථක්ඛණා ජීවිතං බෙපෙත්වා එව ගච්ඡන්ති, තස්මා න තෙ කාලො පමජ්ජිතුං නායං තුය්හං පමාදං ආපජ්ජිතුං කාලො “ඉමස්මිං නාම කාලෙ මරණං න භොති”ති අවිදිතත්තා. වුත්තං හි –

“අනිමිත්තමනඤ්ඤාතං, මච්චානං ඉධ ජීවිතං;
කසිරඤ්ච පරිත්තඤ්ච, තඤ්ච දුක්ඛෙන සංයුත”න්ති. (සු. නි. 579);

තස්මා එවං අත්තානං ඔවදිත්වා අප්පමත්තෙන තීසු සික්ඛාසු අනුයොගො කාතබ්බොති අධිප්පායො.

සිරිමණ්ඩත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. සබ්බකාමිත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

ද්විපාදකොති ආදිකා ආයස්මතො සබ්බකාමිත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයං කිර පදුමුත්තරස්ස භගවතො සාසනෙ උප්පන්නං අබ්බුදං සොධෙත්වා පටිපාකතිකං යපෙන්නං එකං ථෙරං දිස්වා, “අහම්පි අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ අබ්බුදං සොධෙත්වා පටිපාකතිකං යපෙතුං සමත්ථො භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං පට්ඨපෙත්වා තදනුරූපානි පුඤ්ඤානි කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධප්පාදෙ අපරිනිබ්බුතෙ එව භගවති වෙසාලියං බත්තියකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා සබ්බකාමොති ලද්ධනාමො වයප්පත්තො ඤාතකෙහි දාරපරිග්ගහං කාරිතො

නිස්සරණජ්ඣාසයනාය සරාවාසං ජිගුච්ඡන්තො ධම්මභණ්ඩාගාරිකස්ස සන්නිකෙ පබ්බජිත්වා සමණධම්මං කරොන්තො උපජ්ඣායෙන සද්ධිං වෙසාලිං උපගතො ඤාතිසරං අගමාසි. තත්ථ නං පුරාණදුක්ඛිකා පතිවියොගදුක්ඛිකා කිසා දුබ්බණ්ණා අනලභිකතා කිලිට්ඨවත්ථතිවසනා චන්දිත්වා රොදමානා එකමන්තං අට්ඨාසි. තං දිස්වා ථෙරස්ස කරුණාපුරස්සරං මෙත්තං උපට්ඨාපයතො අනුභුතාරම්මණෙ අයොනිසොමනසිකාරවසෙන සහසා කිලෙසො උප්පජ්ජි.

සො තෙන කසාහි තාළිතො ආජානියො විය සඤ්ජාතසංවෙගො තාවදෙව සුසානං ගන්ත්වා, අසුභනිමිත්තං උග්ගහෙත්වා, තත්ථ පටිලද්ධිකානං පාදකං කත්වා, විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා, අරහත්තං පාපුණ්. අට්ඨස්ස සසුරො අලභිකතපටියත්තං ධීතරං ආදාය මහතා පරිවාරෙන නං උප්පබ්බාජෙතුකාමො විහාරං අගමාසි. ථෙරො තස්සා අධිප්පායං ඤත්වා අත්තතො කාමෙසු විරත්තභාවං සබ්බත්ථ ව අනුපලිත්තතං පකාසෙන්නො –

453. “ද්විපාදකොයං අසුචි, දුග්ගන්ධො පරිහීරති;
නානාකුණපපරිපූරො, විස්සවන්නො තතො තතො.
454. “මීගං නිලීනං කුටෙන, බළිසෙනෙව අමිබුජං;
වානරං විය ලෙපෙන, බාධයන්ති පුටුප්පනං.
455. “රූපා සද්දා රසා ගන්ධා, ඵොට්ඨබ්බා ව මනොරමා;
පඤ්ච කාමගුණා එතෙ, ඉත්ථීරූපස්මි දිස්සරෙ.
456. “යෙ එතා උපසෙවන්ති, රත්තවිත්තා පුටුප්පනා;
වඩ්ඪෙත්ති කට්ඨං ඝොරං, ආචිනන්ති පුනබ්භවං.
457. “යො වෙතා පරිවජ්ජෙති, සප්පස්සෙව පදා සිරො;
සොමං විසත්තිකං ලොකෙ, සතො සමතිවත්තති.
458. “කාමෙස්වාදීනවං දිස්වා, නෙක්ඛම්මං දට්ඨු ඛෙමතො;
නිස්සටො සබ්බකාමෙහි, පත්තො මෙ ආසවක්ඛයො”ති. –

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ ද්විපාදකොති යදිපි අපාදකාදයොපි කායා අසුචියෙව, අධිකාරවසෙන පන උක්කට්ඨපරිවජ්ජෙතො වා එවං චුත්තං. යස්මා වා අඤ්ඤෙ අසුචිභූතාපි කායා ලොණම්බිලාදිහි අභිසංඛරිත්වා මනුස්සානං භොජනෙපි උපනීයන්ති, න පන මනුස්සකායො, තස්මා අසුචිතරසභාවමස්ස දස්සෙන්නො “ද්විපාදකො”ති ආහ. අයන්ති තදා උපට්ඨිතං ඉත්ථීරූපං සන්ධායාහ. අසුචිති අසුචි එව, න එත්ථ කිඤ්චිපි සුචිති අත්ථො. දුග්ගන්ධො පරිහීරතිති දුග්ගන්ධො සමානො පුප්ඵගන්ධාදිහි සංඛරිත්වා පරිහරියති. නානාකුණපපරිපූරොති කෙසාදිඅනෙකප්පකාරකුණපහරිතො. විස්සවන්නො තතො තතොති පුප්ඵගන්ධාදිහිස්ස ජෙගුච්ඡභාවං පටිච්ඡාදෙතුං වායමන්තානම්පි තං වායාමං නිප්පලං කත්වා නවහි ද්වාරෙහි ඛෙළසිඬ්ඝාණකාදීනි ලොමකුපෙහි ව සෙදපල්ලිකං ‘විස්සවන්නොයෙව පරිහීරති’ති සම්බන්ධො.

එවං ජෙගුච්ඡොපි සමානො වායං කායො කුටාදිහි විය මීගාදිකෙ අත්තතො රූපාදිහි අන්ධපුටුප්පනෙ වඤ්චෙතියෙවාති දස්සෙන්නො “මීග”න්තිආදිමාහ. තත්ථ මීගං නිලීනං කුටෙනාති පාසවාකරාදිනා කුටෙන නිලීනං, පටිච්ඡන්තං කත්වා මීගං විය නෙසාදො. වක්ඛමානො හි ඉව-සද්දො ඉධාපි ආනෙත්වා යොජෙතබ්බො. බළිසෙනෙව අමිබුජන්ති අමිබුජං මච්ඡං ආමිසබ්බද්ධෙන බළිසෙන විය බාළිසිකො. වානරං විය ලෙපෙනාති රුක්ඛසිලාදියු පක්ඛිත්තෙන මක්කටලෙපෙන මක්කටං විය මීගලුද්දො අන්ධපුටුප්පනං වඤ්චෙන්නො බාධෙත්තිති.

කෙ පන බාධෙත්තිති ආහ. “රූපා සද්දා”තිආදි. රූපාදයො හි පඤ්ච කාමකොට්ඨාසා විසෙසනො විසභාගවත්ථුසන්නිස්සයා විපල්ලාසුපනිස්සයෙන අයොනිසොමනසිකාරෙන පරික්ඛිත්තානං අන්ධපුටුප්පනානං මනො රමෙන්නො කිලෙසවත්ථුතාය අනත්ථාවභභාවතො තෙ බාධෙත්ති නාම. තෙන චුත්තං “රූපා සද්දා...පෙ.... ඉත්ථීරූපස්මි දිස්සරෙ”ති.

ඉත්ථීග්ගභණ්ඩෙත්ථ අධිකාරවසෙන කතන්ති වෙදිතබ්බං. තෙනෙවාහ “යෙ එතා උපසෙවන්ති”තිආදි. තස්සත්ථො – යෙ පුටුප්පනා එතා ඉත්ථියො රත්තවිත්තා රාගාහිභූතවිත්තා උපභොගවත්ථුසඤ්ඤාය උපසෙවන්ති. වඩ්ඪෙත්ති කට්ඨං ඝොරන්ති තෙ ජාතිආදිහි නිරයාදිහි ව ඝොරං, භයානකං, අන්ධබාලෙහි අභිරමිතබ්බතො කට්ඨසංඛාතං සංසාරං පුනප්පුනං උප්පත්තිමරණාදිනා වඩ්ඪෙත්ති. තෙනාහ “ආචිනන්ති පුනබ්භව”න්ති.

යො වෙතාති යො පන පුග්ගලො එතා ඉත්ථියො තත්ථ ඡන්දරාගස්ස වික්ඛම්භනෙන වා සමුච්ඡින්නදනෙන වා අත්තතො පාදෙන සප්පස්ස සිරං විය පරිවජ්ජෙති, සො සබ්බං ලොකං විසජිත්වා ධීතන්තා ලොකෙ විසත්තිකාසංඛාතං තණ්හං සතො භුත්වා සමතිවත්තති.

කාමෙස්වාදීනවං දිස්වාති “අට්ඨිකඨිකලුපමා කාමා ඛහුදුක්ඛා ඛහුපායාසා”තිආදිනා (පාවි. 417; වුළුව. 65; ම. නි. 1.234) වත්ථුකාමෙසු කිලෙසකාමෙසු අනෙකාකාරවොකාරං ආදීනවං, දොසං, දිස්වා. නෙක්ඛම්මං දට්ඨු ඛෙමනොති කාමෙහි භවෙහි ච නික්ඛන්තභාවතො නෙක්ඛම්මං, පඛ්ඛජ්ජං, නිඛ්ඛානඤ්ච, ඛෙමනො, අනුපද්දවතො, දට්ඨු, දිස්වා. සඛ්ඛකාමෙහිපි තෙභුමකධම්මෙහි නිස්සවො විසංයුත්තො. සඛ්ඛෙපි තෙභුමකා ධම්මා කාමනීයට්ඨෙයන කාමා, තෙහි ච ථෙරො විසංයුත්තො. තෙනාහ “පත්තො මෙ ආසවක්ඛයො”ති.

එවං ථෙරො ආදිනො පඤ්චහි ගාථාහි ධම්මං කථෙත්වා ඡට්ඨගාථාය අඤ්ඤං ඛ්‍යාකාසි. තං සුත්වා සසුරො “අයං සඛ්ඛත්ථ අනුපලිත්තො, න සක්කා ඉමං කාමෙසු පතාරෙතු”න්ති යථාගතමග්ගෙනෙව ගතො. ථෙරොපි වස්සසතපරිනිබ්බුතෙ භගවති උපසම්පදාය විසවස්සසතිකො පඨංඛ්‍යා ථෙරො හුත්වා, වෙසාලිකෙහි වජ්ජිපුත්තෙහි උප්පාදිතං සාසනස්ස අඛ්ඛුදං සොධෙත්වා, දුතියං ධම්මසඨිගීතිං සඨිගායිත්වා “අනාගතෙ ධම්මාසොකකාලෙ උප්පජ්ජනකං අඛ්ඛුදං සොධෙති”ති නිස්සමභාවුත්මානං ආණාපෙත්වා අනුපාදිසෙසාය නිඛ්ඛානධාතුයා පරිනිබ්බාසි.

සඛ්ඛකාමීත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ජක්කනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සත්තකනිපාතො

1. සුන්දරසමුද්දත්තේරගාථාවණ්ණනා

සත්තකනිපාතෙ අලංකිකතානිආදිකා ආයස්මතො සුන්දරසමුද්දත්තේරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤානි උපවිනිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ රාජගහෙ අඤ්ඤතරස්ස මහාවිභවස්ස සෙට්ඨිනො පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. සමුද්දොතිස්ස නාමං අහොසි. රූපසම්පත්තියා පන සුන්දරසමුද්දොති පඤ්ඤායිත්ථ. සො පඨමවයෙ යිනො භගවතො රාජගහප්පවෙසෙ බුද්ධානුභාවං දිස්වා, පටිලද්ධසද්ධො නිස්සරණප්ඤ්ඤායනාය පබ්බජිත්වා, ලද්ධපසම්පදො සමාදින්නධුතධම්මො රාජගහතො සාවත්ථිං ගන්ත්වා, කලයාණමිත්තස්ස සන්තිකෙ විපස්සනාචාරං උග්ගහෙත්වා, කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජන්තො විහරති. තස්ස මාතා රාජගහෙ උස්සවදිවසෙ අඤ්ඤෙ සෙට්ඨිපුත්තෙ සප්පාපතිකෙ අලංකිකතපටියත්තෙ උස්සවකීළං කීළන්තෙ දිස්වා, පුත්තං අනුස්සරිත්වා රොදති. තං දිස්වා අඤ්ඤතරා ගණිකා රොදනකාරණං පුච්ඡී. සා තස්සා තං කාරණං කට්ඨෙ. තං සුත්වා ගණිකා “අහං තං ආනෙස්සාමි, පස්ස තාව මම ඉත්ථිභාව”න්ති වත්වා “යදි එවං තංයෙව තස්ස පජාපතිං කත්වා ඉමස්ස කුලස්ස සාමිතිං කරිස්සාමි”ති තාය බහුං ධනං දත්වා, විස්සජ්ජිතා මහතා පරිවාරෙන සාවත්ථිං ගන්ත්වා, ථෙරස්ස පිණ්ඩාය විවරණට්ඨානෙ එකස්මිං ගෙහෙ වසමානා දිවසෙ දිවසෙ අඤ්ඤෙහි ථෙරස්ස සක්කච්චං පිණ්ඩපාතං දාපෙසි. අලංකිකතපටියත්තා ව හුත්වා සුවණ්ණපාදුකා ආරුය්හ අත්තානං දස්සෙසි. අට්ඨකදිවසං ගෙහද්වාරෙන ගච්ඡන්තං ථෙරං දිස්වා, සුවණ්ණපාදුකා ඔමුඤ්චිත්වා, අඤ්ජලිං පග්ගය්හ පුරතො ගච්ඡන්ති නානප්පකාරං ථෙරං කාමනිමන්තනාය නිමන්තෙසි. තං සුත්වා ථෙරො “පුට්ඨජනවිත්තං නාම වඤ්චලං, යංනුත මයා ඉදානෙව උස්සාහො කරණියො”ති තත්ථෙව යිනො භාවනං උස්සුක්කාපෙත්වා ඡළහිඤ්ඤො අහොසි. තං සන්ධාය වුත්තං –

459. “අලංකිකා සුවසනා, මාලධාරී විභූසිතා;
අලන්තකකතාපාදා, පාදුකාරුය්හ වෙසිකා.
460. “පාදුකා ඔරුහිත්වාන, පුරතො පඤ්ජලිකතා;
සා මං සණ්ඨෙන මුදුනා, මිහිතපුබ්බං අභාසථ.
461. “යුවාසි ත්වං පබ්බජිතො, තිට්ඨාහි මම සාසනෙ;
භුඤ්ජ මානුසකෙ කාමෙ, අහං විත්තං දදාමි තෙ;
සච්චං තෙ පටිජානාමි, අග්ගිං වා තෙ හරාමහං.
462. “යදා ඡිණ්ණා භවිස්සාම, උභො දණ්ඩපරායනා;
උභොපි පබ්බජිස්සාම, උභයත්ථ කට්ඨගහො”.
463. “තඤ්ච දිස්වාන යාවන්තිං, වෙසිකං පඤ්ජලිකතං;
අලංකිකතං සුවසනං, මච්චුපාසංව ඔඩ්ඞිතං.
464. “තතො මෙ මනසිකාරො, යොනියො උදපජ්ජථ;
ආදීනවො පාතුරහු, නිබ්බිදා සමතිට්ඨථ.
465. “තතො විත්තං චිත්ථවි මෙ, පස්ස ධම්මසුඨම්මතං;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

තත්ථ මාලධාරීති මාලාධාරීති පිළන්ධපුප්ථදාමා. විභූසිතාති උභයට්ඨානස්ස පුරණවසෙන පුප්ථෙහි වෙච ගන්ධවිලෙපනාදීහි ව විභූසිතගත්තා. “අලංකිකා”ති ඉමිනා හත්ථුපගගිච්චපගාදීහි ආහරණෙහි අලංකිකරණං අධිප්පෙනං. අලන්තකකතාපාදාති පරිණතජයසුමනපුප්ථවණ්ණෙන ලාබාරසෙන රඤ්ජිතවරණයුගලා. සමාසපදඤ්ඤෙනං, “අලන්තකකතපාදා”ති වත්තබ්බෙ ගාථාසුඛත්ථං දීඨං කත්වා වුත්තං. අසමාසභාවෙ පන “තස්සා”ති වචනසෙසො වෙදිතබ්බො. පාදුකාරුය්හ වෙසිකාති එකා රූපුපජ්ජිකා ඉත්ථි යථාචුත්තවෙසා සුවණ්ණපාදුකා පටිමුඤ්චිත්වා “යිතා”ති වචනසෙසො.

පාදුකා ඔරුහිත්වානාති පාදුකාහි ඔතරිත්වා, සුවණ්ණපාදුකායො ඔමුඤ්චිත්වාති අත්ථො. පඤ්ජලිකතාති පග්ගගිහිඅඤ්ජලිකා සා වෙසි මං. සාමං වා වචනපරම්පරං විනා සයමෙව අභාසථ. සණ්ඨෙනාති මට්ඨෙන. මුදුනාති මධුරෙන. “වචනෙනා”ති අචුත්තම්පි චුත්තමෙව හොති, අභාසථාති, චුත්තත්තා.

යුවාසි ත්වං පබ්බජිතොති ත්වං පබ්බජන්තො යුවා, දහරොයෙව හුත්වා පබ්බජිතොසි, නනු පබ්බජන්තෙන සත්තමෙ දසකෙ සම්පත්තෙව පබ්බජිතබ්බන්ති දස්සෙති. තිට්ඨාහි මම සාසනෙති මම වචනෙ තිට්ඨ.

කිං පන තන්ති ආහ “භුඤ්ජ මානුසකෙ කාමෙ”ති කාමෙ පරිභුඤ්ජිතුකාමස්ස රූපසම්පත්ති, වයසම්පත්ති, පරිවාරසම්පත්ති, භොගසම්පත්ති ව ඉච්ඡිතබ්බා. තත්ථ “කුතො මෙ භොගසම්පත්ති”ති වදෙය්‍යාති, ආහ “අහං විත්තං දදාමි තෙ”ති. “තයිදං වචනං කථං සද්දහාතබ්බ”න්ති මඤ්ඤෙය්‍යාති තං සද්දහාපෙත්ති ආහ “සච්චං තෙ පටිජානාමි,

අග්ගිං වා තෙ හරාමහ”න්ති. “භුඤ්ජ මානුසකෙ කාමෙ, අහං චිත්තං දදාමි තෙ”ති යදිදං මයා පටිඤ්ඤානං, තං එකංසෙන සච්චමෙව පටිජානාමි, සචෙ මෙ න පත්තියායසි, අග්ගිං වා තෙ හරාමහං අග්ගිං හරිත්වා අග්ගිපච්චයං සපථං කරොමිති අත්ථො. උභයත්ථ කටග්ගහොති අමිභාකං උභින්නං ජිණ්ණකාලෙ පබ්බජිතං උභයත්ථ ජයග්ගාහො. යං මයං යාව දණ්ඩපරායනකාලා භොගෙ භුඤ්ජාම, එවං ඉධලොකෙපි භොගෙහි න ජියාම, මයං පච්ඡා පබ්බජිස්සාම, එවං පරලොකෙපි භොගෙහි න ජියාමාති අධිප්පායො. තතොති තං නිමිත්තං, කාමෙහි නිමන්තෙන්තියා “යුවාසි ත්ව”න්තිආදිනා “යදා ජිණ්ණා භවිස්සාමා”තිආදිනා ච තස්සා වෙසියා චුත්තවචනහෙතු. තඤ්ඤි වචනං අභිකුසං කත්වා ථෙරො සමණධම්මං කරොන්තො සදත්ථං පරිපුරෙසි. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

සුන්දරසමුද්දත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. ලකුණ්ඩකභද්දියත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

පරෙ අමිබාටකාරාමෙතිආදිකා ආයස්මතො ලකුණ්ඩකභද්දියත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයං කිර පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ භංසවතීනගරෙ මහාභොගෙ කුලෙ නිබ්බත්තිත්වා, වයප්පත්තො සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤාන්තො නිසින්නො තස්මිං බණ්ණ සත්ථාරං එකං භික්ඛුං මඤ්ජුස්සරානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙත්තං දිස්වා, සයම්පි තං යානං පත්ථෙන්නො බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස මහාදානං දත්වා, “අහො වතාහම්පි අනාගතෙ අයං භික්ඛු විය එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ මඤ්ජුස්සරානං අග්ගො භවෙයා”න්ති පණ්ඩානං අකාසි. භගවා ච තස්ස අනන්තරායනං දිස්වා බ්‍යාකරිත්වා පක්කාමි.

සො තත්ථ යාවජීවං පුඤ්ඤාති කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො චුස්සස්ස භගවතො කාලෙ චිත්තපත්තකොකිලො හුත්වා රාජ්‍යායානතො මධුරං අමිබ්ඵලං තුණ්ඩෙනාදාය ගච්ඡන්තො සත්ථාරං දිස්වා පසන්නාමානසො “දස්සාමි”ති චිත්තං උප්පාදෙසි. සත්ථා තස්ස චිත්තං ඤත්වා පත්තං ගහෙත්වා නිසිදි. කොකිලො දසබලස්ස පත්තෙ අමිබ්භක්කං පතිට්ඨාපෙසි. සත්ථා තං පරිභුඤ්ජී. සො කොකිලො පසන්නාමානසො තෙනෙව පීතිසුඛෙන සත්තාහං චිතිනාමෙසි. තෙන ච පුඤ්ඤකම්මෙන මඤ්ජුස්සරො අහොසි. කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ පන වෙතියෙ ආරද්ධෙ කිං පමාණං කරොම? සත්තයොජනප්පමාණං. අතිමහත්තමෙන. ඡයොජනප්පමාණං. එතම්පි අතිමහත්තං. පඤ්චයොජනං, චතුරයොජනං, තියොජනං, ද්වියොජනන්ති චුත්තෙ අයං තදා ජෙට්ඨවඩ්ඪකී හුත්වා “එථ, හො, අනාගතෙ සුඛපටිප්ඵගියං කාතුං වට්ඨති”ති වත්වා රජ්‍යා පරික්ඛිපන්තො ගාචුතමත්තකෙ යත්වා “එකෙකං මුඛං ගාචුතං ගාචුතං හොතු, වෙතියං එකයොජනාවට්ඨං යොජනුඛබ්බං භවිස්සති”ති ආහ. තෙ තස්ස වචනෙ අට්ඨංසු. ඉති අප්පමාණස්ස බුද්ධස්ස පමාණං අකාසිති. තෙන පන කම්මෙන නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ අඤ්ඤෙහි නිවතරප්පමාණො හොති.

සො අමිභාකං සත්ථු කාලෙ සාවත්ථියං මහාභොගකුලෙ නිබ්බත්ති, භද්දියොතිස්ස නාමං අහොසි. අතිරස්සතාය පන ලකුණ්ඩකභද්දියොති පඤ්ඤායිත්ථ. සො සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා, පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා, බහුස්සුතො ධම්මකමිකො හුත්වා මධුරෙන සරෙන පරෙසං ධම්මං කටෙසි. අට්ඨකස්මිං උස්සවදිවසෙ එකෙන බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං රටෙන ගච්ඡන්ති අඤ්ඤතරා ගණිකා ථෙරං දිස්වා දන්තවිදංසකං හසි. ථෙරො තස්සා දන්තට්ඨිකෙ නිමිත්තං ගහෙත්වා ඤානං උප්පාදෙත්වා, තං පාදකං කත්වා, විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා, අනාගාමී අහොසි. සො අභිණ්හං කායගතාය සතියා විහරන්තො එකදිවසං ආයස්මතා ධම්මසෙනාපතිනා ඔවදියමානො අරහත්තෙ පතිට්ඨති. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.55.1-33) –

“පදුමුත්තරො නාම ජිනො, සබ්බධම්මෙසු වක්ඛුමා;
ඉතො සතසහස්සම්භි, කප්පෙ උප්පජ්ජී නායකො.

“තදාහං භංසවතියං සෙට්ඨිපුත්තො මහද්ධනො;
ජඩ්ඝාවිහාරං විවරං, සඩ්ඝාරාමං අගච්ඡහං.

“තදා සො ලොකපජ්ජොතො, ධම්මං දෙසෙසි නායකො;
මඤ්ජුස්සරානං පවරං, සාවකං අභිකිත්තයි.

“තං සුත්වා මුදිතො හුත්වා, කාරං කත්වා මහෙසිනො;
වන්දිත්වා සත්ථුතො පාදෙ, තං යානමභිපත්ථයිං.

“තදා බුද්ධො වියාකාසි, සඩ්ඝමජ්ඣෙවිනායකො;
අනාගතම්භි අද්ධානෙ, ලච්ඡසෙ තං මනොරථං.

“සතසහස්සිතො කප්පෙ, ඔක්කාකකුලසම්භවො;
ගොතමො නාම ගොත්තෙන, සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

“තස්ස ධම්මෙසු දායාදො, ඔරසො ධම්මනිම්මිනො;
හද්දියො නාම නාමෙන, හෙස්සති සන්ථු සාවකො.

“තෙන කම්මෙන සුකතෙන, වෙනනාපණ්ඩිති ව;
ජනිත්වා මානුසං දෙහං, තාවතිංසමගච්ඡහං.

“ද්වෙනවුතෙ ඉතො කප්පෙ, චුස්සො උප්පජ්ජි නායකො;
දුරාසදො දුප්පසහො, සබ්බලොකුත්තමො ජිනො.

“වරණෙන ව සම්පන්නො, බ්‍රහ්ම උජු පතාපවා;
භිතෙසි සබ්බසත්තානං, බහුං මොවෙසි ඛන්ධනා.

“නන්දාරාමවතෙ තස්ස, අහොසිං චුස්සකොකිලො;
ගන්ධකුට්ඨසමාසන්නෙ, අම්බරුක්කෙ වසාමහං.

“තදා පිණ්ඩාය ගච්ඡන්තං, දක්ඛිණෙයාං ජිනුත්තමං;
දිස්වා චිත්තං පසාදෙන්වා, මඤ්ජුනාභිනිකූපහං.

“රාජ්‍යානං තදා ගන්ත්වා, සුපක්කං කතකත්තවං;
අම්බපිණ්ඩං ගහෙන්වාන, සම්බුද්ධස්සොපනාමයිං.

“තදා මෙ චිත්තමඤ්ඤාය, මහාකාරුණිකො ජිනො;
උපට්ඨාකස්ස හත්ථනො, පත්තං පග්ගණ්ඨි නායකො.

“අදාසිං හට්ඨචිත්තොහං, අම්බපිණ්ඩං මහාමුතෙ;
පත්තෙ පක්ඛිප්ප පක්කෙහි, පඤ්ජලිං කත්වාන මඤ්ජුනා.

“සරෙන රජනියෙන, සවනියෙන වග්ගුනා;
වස්සන්නො බුද්ධපූජත්ථං, නිලං ගන්ත්වා නිපජ්ජහං.

“තදා මුදිතචිත්තං මං, බුද්ධපෙමගතාසයං;
සකුණග්ගි උපාගන්ත්වා, සාතයි දුට්ඨමානසො.

“තතො වුතොහං තුසිතෙ, අනුභොත්වා මහාසුඛං;
මනුස්සයොනිමාගච්ඡිං, තස්ස කම්මස්ස වාහසා.

“ඉමම්භි හද්දකෙ කප්පෙ, බ්‍රහ්මඛන්ධු මහායසො;
කස්සපො නාම ගොත්තෙන, උප්පජ්ජි වදනං වරො.

“සාසනං ජොතයිත්වා සො, අභිභුයා කුතිත්ථියෙ;
චිතයිත්වාන වෙනෙයො, නිබ්බුතො සො සසාවකො.

“නිබ්බුතෙ තම්භි ලොකග්ගෙ, පසන්නා ජනතා බහු;
පූජනත්ථාය බුද්ධස්ස, ථූපං කුබ්බන්ති සන්ථුතො.

“සත්තයොජනිකං ථූපං, සත්තරතනභූමිතං;
කරිස්සාම මහෙස්සස්ස, ඉච්චෙවං මන්තයන්ති තෙ.

“කිකිනො කාසිරාජස්ස, තදා සෙනාය නායකො;
හුත්වාහං අප්පමාණස්ස, පමාණං වෙනියෙ වදිං.

“තදා තෙ මම වාකොන, වෙනියං යොජනුග්ගතං;
අකංසු නරචිරස්ස, නානාරතනභූමිතං.

“තෙන කම්මෙන සුකතෙන, වෙනනාපණ්ඩිති ව;
ජනිත්වා මානුසං දෙහං, තාවතිංසමගච්ඡහං.

“පවිත්‍රමෙ ව හවෙ දානි, ජාතො සෙට්ඨිකුලෙ අහං;
සාවත්ථියං පුරවරෙ, ඉද්ධෙ ඵිනෙ මහද්ධනෙ.

“පුරප්පවෙසෙ සුගතං, දිස්වා විමිහිතමානසො;
පබ්බජිත්වාන න චිරං, අරහත්තමපාපුණිං.

“වෙනියස්ස පමාණං යං, අකරිං තෙන කම්මුනා;
ලකුණ්ඩකසරිරොහං, ජාතො පරිභවාරහො.

“සරෙන මධුරොනාහං, පුජිත්වා ඉසිසත්තමං;
මඤ්ජුස්සරානං භික්ඛුනං, අග්ගත්තමනුපාපුණිං.

“ඵලදානෙන බුද්ධස්ස, ගුණානුස්සරණෙන ව;
සාමඤ්ඤඵලසම්පන්නො, විහරාමී අනාසවො.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.
අපරභාගෙ අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරොන්තො —

466. “පරෙ අම්බාටකාරාමෙ, වනයණ්ඩමිහි හද්දියො;
සමුලං තණ්හමබ්බුය්හ, තත්ථ හද්දොව ඤායති.

467. “රමන්තෙකෙ මුද්ධිගෙහි, විණාහි පණුවෙහි ව;
අහඤ්ච රුක්ඛමුලස්මිං, රතො බුද්ධස්ස සාසනෙ.

468. “බුද්ධො වෙ මෙ වරං දජ්ජා, සො ව ලබ්භෙථ මෙ වරො;
ගණ්හෙහං සබ්බලොකස්ස, නිව්චං කායගතං සති”න්ති. —

ඉමා තිස්සො ගාථා අභාසි.

තත්ථ පරෙති සෙට්ඨෙ අධිකෙ, විසිට්ඨෙති අත්ථො. අධිකවාචී හි අයං පරසද්දො “පරං විය මත්තායා”තිආදීසු විය. අම්බාටකාරාමෙති එවංනාමකෙ ආරාමෙ. සො කිර ජායුදකසම්පන්නො වනයණ්ඩමණ්ඩිතො රමණියො හොති තෙන “පරෙ”ති විසෙසෙන්වා වුත්තො. “අම්බාටකවනෙ අම්බාටකෙහි අභිලක්ඛිතවනෙ”ති ව වදන්ති. වනයණ්ඩමිහිති වනගහනෙ, සනනිච්ඡරුක්ඛවජලනාසමුහෙ වනෙති අත්ථො. හද්දියොති එවංනාමකො, අත්තානමෙව ථෙරො අඤ්ඤං විය වදති. සමුලං තණ්හමබ්බුය්හාති තණ්හාය මුලං නාම අවිජ්ජා. තස්මා සාවිජ්ජං තණ්හං අග්ගමග්ගෙන සමුත්ඝාටෙත්වාති අත්ථො. තත්ථ හද්දොව ඤායතීති ලොකුත්තරෙහි සීලාදීහි හද්දො සුන්දරො තස්මිංයෙව වනයණ්ඩෙ කතකිව්චතාය දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරවසෙන අග්ගඵලඤානෙන ඤායති.

ඵලසුඛෙන ව ඤානසමාපත්තිහි ව චිතිනාමෙතිහි අත්තනො විවෙකරතිං දස්සෙන්වා “රමන්තෙකෙ”ති ගාථායපි ඛාතිරකමුඛෙන තමෙවත්ථං දස්සෙති. තත්ථ මුද්ධිගෙහිති අධිගිකාදිහි මුරපෙහි. විණාහිති නන්දිනිආදීහි විණාහි. පණුවෙහිති තුරියෙහි රමන්ති ඵකෙ කාමහොගිනො, සා පන තෙසං රති අනරියා අනත්ථසංහිතා. අහඤ්චා ති අහං පන, ඵකකො බුද්ධස්ස හගවතො සාසනෙ රතො, තතො ඵව රුක්ඛමුලස්මිං රතො අභිරතො විහරාමීති අත්ථො.

ඵචං අත්තනො විවෙකාහිරතිං කිත්තෙන්වා ඉදානි යං කායගතාසතිකම්මට්ඨානං භාවෙන්වා අරහත්තං පත්තො, තස්ස පසංසනත්ථං “බුද්ධො වෙ මෙ”ති ගාථාමාහ. තස්සත්ථො — සවෙ බුද්ධො හගවා “ඵසාහං, හන්තෙ, හගවත්තං වරං යාවාමී”ති මයා යාවිතො “අතික්කන්තවරා බො, භික්ඛු, තථාගතා”ති අපටික්ඛිපිත්වා මය්හං යථායාවිතං වරං දදෙය්‍ය, සො ව වරො මමාධිප්පායපුරකො ලබ්භෙථ මය්හං මනොරථං මත්ථකං පාපෙය්‍යාති ථෙරො පරිකප්පවසෙන වදති. “හන්තෙ, සබ්බො ලොකො සබ්බකාලං කායගතාසතිකම්මට්ඨානං භාවෙතු”ති “සබ්බලොකස්ස නිව්චං කායගතාසති භාවෙතබ්බො”ති කත්වා වරං ගණ්හෙ අහන්ති දස්සෙන්තො ආහ “ගණ්හෙහං සබ්බලොකස්ස, නිව්චං කායගතං සති”න්ති. ඉදානි අපරික්ඛණගරහාමුඛෙන පරික්ඛණං පසංසන්තො —

469. “යෙ මං රුපෙන පාමිංසු, යෙ ව සොසෙන අන්වගු;
ජන්දරාගවසුපෙනා, න මං ජානන්ති තෙ ජනා.

470. “අජ්ඣත්තඤ්ච න ජානාති, බහිද්ධා ව න පස්සති;
සමන්තාවරණො ඛාලො, ස වෙ සොසෙන වුය්හති.

471. “අජ්ඣත්තඤ්ච න ජානාති, බහිද්ධා ව විපස්සති;
බහිද්ධා ඵලදස්සාවී, සොපි සොසෙන වුය්හති.

472. “අජ්ඣත්තඤ්ච පජානාති, බහිද්ධා ව විපස්සති;

අනාවරණදස්සාව, න සො සොසෙන වුය්හනි”ති. –

ඉමා වතස්සො ගාථා අභාසි.

තත්ථ යෙ මං රුපෙන පාමිංසුති යෙ ජනා අවිද්දසු මම රුපෙන අපසාදිකෙන නිහිනෙන “ආකාරසදිසි පඤ්ඤා”ති, ධම්මසරිරෙන ව මං නිහිනං පාමිංසු, “ඔරකො අය”න්ති හිළෙන්තා පරිච්ඡින්නවසෙන මඤ්ඤිංසුති අත්ථො. යෙ ව සොසෙන අත්ථගුති යෙ ව සත්තා සොසෙන මඤ්ජුනා මං සම්භාවනාවසෙන අනුගතා බහු මඤ්ඤිංසු, තං තෙසං මිච්ඡා, න හි අහං රුපමත්තෙන අවමන්තබ්බො, සොසමත්තෙන වා න බහුං මන්තබ්බො, තස්මා ඡන්දරාගවසුපෙතා, න මං ජානන්ති තෙ ජානාති තෙ දුට්ඨාපි ජනා ඡන්දරාගස්ස වසං උපෙනා අප්පහිනඡන්දරාගා සබ්බසො පහිනඡන්දරාගං මං න ජානන්ති.

අවිසයො තෙසං මාදියො අජ්ඣන්තං බහිද්ධා ව අපරිඤ්ඤාතවත්ථුතායාති දස්සෙතුං “අජ්ඣන්ත”න්තිආදි වුත්තං. අජ්ඣන්තන්ති අත්තනො සන්තානො ඛන්ධායතනාදිධම්මං. බහිද්ධාති පරසන්තානො. අථ වා අජ්ඣන්තන්ති, මම අබ්භන්තරෙ අසෙක්ඛිලක්ඛන්ධාදිං. බහිද්ධාති, මමෙව ආකප්පසම්පන්නියාදියුත්තං බහිද්ධා රුපධම්මප්පවත්ති. වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිප්පවත්තිඤ්ඤි. සමන්තාවරණොති එවං අජ්ඣන්තඤ්ඤි බහිද්ධා ව අජානනො සමන්තතො ආවරණයුත්තො ආවටඤ්ඤාණගතිකො. ස වෙ සොසෙන වුය්හනිති සො පරනෙයාබුද්ධිකො බාලො සොසෙන පරෙසං වචනෙන වුය්හනි නියාති ආකඩ්ඪියති.

බහිද්ධා ව විපස්සනීති යො ව වුත්තනයෙන අජ්ඣන්තං න ජානාති, බහිද්ධා පන සුතානුසාරෙන ආකප්පසම්පන්නිආදිඋපධාරණෙන වා විසෙසතො පස්සති. “ගුණවිසෙසයුත්තො සියා”ති මඤ්ඤති, සොපි බහිද්ධා එළදස්සාවී නයග්ගාගෙන එළමත්තං ගණ්හන්තො වුත්තනයෙන සොසෙන වුය්හනි, සොපි මාදියෙ න ජානාතීති අත්ථො.

යො පන අජ්ඣන්තඤ්ඤි ඛිණාසවස්ස අබ්භන්තරෙ අසෙක්ඛිලක්ඛන්ධාදිගුණං ජානාති, බහිද්ධා වස්ස පටිපත්තිසල්ලක්ඛණෙන විසෙසතො ගුණවිසෙසයොගං පස්සති. අනාවරණදස්සාවී කෙනවි අනාවටො හුත්වා අරියානං ගුණෙ දට්ඨං ඤාතුං සමත්ථො, න සො සොසමත්තෙන වුය්හනි යාථාවතො දස්සනතොති.

ලකුණ්ඩකභද්දියත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. භද්දත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

එකපුත්තොතිආදිකා ආයස්මතො භද්දත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයං කිර පදුමුත්තරං භගවත්තං හික්ඛුසඬ්ඨසඤ්ඤි සතසභස්සපරිමාණං විවරාදිති චතුති පච්චයෙහි පුපෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්ති. නිබ්බන්තමානො ව අපුත්තකෙසු මාතාපිතුසු දෙවතායාවනාදීනි කත්වාපි අලභන්තෙසු සත්ථාරං උපසඬ්ඨකම්ත්වා “සචෙ, භන්තෙ, මයං එකං පුත්තං ලච්ඡාම, තං තුම්භාකං දාසත්ථාය දස්සාමා”ති වත්වා ආයාචිත්වා ගතෙසු සත්ථු අධිප්පායං ඤාත්වා අඤ්ඤතරො දෙවපුත්තො ඛිණායුකො හුත්වා ඨිතො සක්කෙන දෙවරඤ්ඤා “අමුකස්මිං කුලෙ නිබ්බන්තාහි”ති ආණන්තො තත්ථ නිබ්බන්ති, භද්දොතිස්ස නාමං අකංසු. තං සත්තවස්සුද්දෙසිකං ජාතං මාතාපිතරො අලඬ්ඨකරිත්වා භගවතො සන්නිකං නෙත්වා “අයං සො, භන්තෙ, තුම්භෙ ආයාචිත්වා ලද්ධදාරකො, ඉමං තුම්භාකං නියානෙමා”ති ආභංසු. සත්ථා ආනන්දත්ථෙරං ආණාපෙසි – “ඉමං පබ්බාපෙහි”ති. ආණාපෙත්වා ව ගන්ධකුටිං පාවිසි. ථෙරො තං පබ්බාපෙත්වා සඬ්ඛෙපෙන විපස්සනාමුඛං ආවික්ඛි. සො උපනිස්සයසම්පන්නත්තා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො සූරියෙ අනොග්ගතෙයෙව භාවනං උස්සුක්කාපෙත්වා ඡළහිඤ්ඤො අහොසි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.5.54-69) –

“පදුමුත්තරසම්බුද්ධං, මෙත්තචිත්තං මහාමුනිං;
උපෙනි ජනතා සබ්බා, සබ්බලොකග්ගනායකං.

“සත්තුකඤ්ඤි බද්ධකඤ්ඤි, ආමිසං පානභොජනං;
දදන්ති සත්ථුනො සබ්බො, පුඤ්ඤක්ඛෙත්තෙ අනුත්තරෙ.

“අභම්පි දානං දස්සාමි, දෙවදෙවස්ස තාදිනො;
බුද්ධසෙට්ඨං නිමන්තෙත්වා, සඬ්ඝම්පි ව අනුත්තරං.

“උයොථිතා මයා වෙනෙ, නිමන්තෙසුං තථාගතං;
කෙවලං හික්ඛුසඬ්ඨසඤ්ඤි, පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං අනුත්තරං.

“සතසභස්සපල්ලඬ්ඨකං, සොවණ්ණං ගොතකත්ථනං;

තුලිකාපටලිකාය, බොමකප්පාසිකෙහි ව;
මහාරහං පඤ්ඤාපයිං, ආසනං බුද්ධයුත්තකං.

“පදුමුත්තරො ලොකවිදු, දෙවදෙවො නරාසහො;
භික්ඛුසඬ්ඨපරිබ්බුල්ලො, මම ද්වාරමුපාගමි.

“පච්චුග්ගන්ත්වාන සම්බුද්ධං, ලොකනාටං යසස්සිනං;
පසන්නචිත්තො සුමනො, අභිනාමයිං සඬ්ඨරං.

“භික්ඛුනං සතසහස්සං, බුද්ධඤ්ච ලොකනායකං;
පසන්නචිත්තො සුමනො, පරමන්තෙන තප්පයිං.

“පදුමුත්තරො ලොකවිදු, ආහුතීනං පටිග්ගහො;
භික්ඛුසඬ්ඨසෙ නිසීදිත්වා, ඉමා ගාථා අභාසට.

“යෙනිදං ආසනං දින්නං, සොවණ්ණං ගොනකත්ථනං;
තමහං කිත්තයිස්සාමි, සුඤ්ඤාට මම භාසතො.

“චතුසත්තතික්ඛන්තුං සො, දෙවරජ්ජං කර්ස්සති;
අනුභොස්සති සම්පත්තිං, අච්ඡරාහි පුරක්ඛතො.

“පදෙසරජ්ජං සහස්සං, වසුධං ආවසිස්සති;
එකපඤ්ඤාසක්ඛන්තුඤ්ච, චක්ඛවත්ති භවිස්සති.

“සබ්බාසු භවයොනිසු, උච්චාකුලී භවිස්සති;
සො ව පච්ඡා පබ්බජිත්වා, සුක්කමුලෙන වොදිතො;
භද්දියො නාම නාමෙන, භෙස්සති සත්ථු සාවකො.

“විවෙකමනුයුත්තොමිහි, පන්තසෙනනිවාසහං;
ඵලඤ්චාධිගතං සබ්බං, චත්තක්ඛෙසොමිහි අජ්ජහං.

“මම සබ්බං අභිඤ්ඤාය, සබ්බඤ්ඤා ලොකනායකො;
භික්ඛුසඬ්ඨසෙ නිසීදිත්වා, එතදග්ගෙ යපෙසි මං.

“පටිසම්භිදා චතස්සො, විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ;
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා, කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

තස්ස භගවා ඡළභිඤ්ඤාප්පත්තිං ඤාත්වා “එහි, භද්දා”ති ආහ. සො තාවදෙව සත්ථාරං උපසඬ්ඨකමිත්වා චන්දිත්වා පඤ්ඡලිකො සත්ථු සමිපෙ අට්ඨාසි, සා එව චස්ස උපසම්පදා අහොසි. බුද්ධුපසම්පදා නාම කිරෙසා. ථෙරො ජාතිතො පට්ඨාය අත්තතො පචත්තියා කථනමුඛෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරොත්තො –

473. “එකපුත්තො අහං ආසිං, පියො මාතු පියො පිතු;
බහුහි චතවරියාහි, ලද්ධො ආයාචනාහි ව.
474. “තෙ ව මං අනුකම්පාය, අත්ථකාමා හිතෙසිනො;
උහො පිතා ව මාතා ව, බුද්ධස්ස උපනාමයුං.
475. “කිච්ඡා ලද්ධො අයං පුත්තො, සුබ්බමාලො සුබ්බධිතො;
ඉමං දදාම තෙ නාට්, ජිනස්ස පරිවාරකං.
476. “සත්ථා ව මං පටිග්ගස්ස, ආනන්දං එතදබ්බි;
පබ්බාපෙහි ඉමං බ්ජ්ජං, භෙස්සතඤ්ජානියො අයං.
477. “පබ්බාපෙත්වාන මං සත්ථා, විහාරං පාවිසී ජිනො;
අනොග්ගතස්මිං සූරියස්මිං, තතො චිත්තං විමුච්චි මෙ.
478. “තතො සත්ථා නිරාකත්වා, පටිසල්ලානවුට්ඨිතො;
එහි භද්දාති මං ආහ, සා මෙ ආසුපසම්පදා.
479. “ජාතියා සත්තචස්සෙන, ලද්ධා මෙ උපසම්පදා;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, අහො ධම්මසුධම්මතා”ති. –

ඉමා ගාටා අභාසි.

තත්ථ චතවරියාහීති, “එවං කත්වා පුත්තං ලභිස්සං” ති වුත්තං සමණබ්‍රාහ්මණානං චචනං සුත්වා, බීරං පායිත්වා, අනසනාදිචතවරණෙහි. ආයාචනාහීති දෙවතායාචනාහි සත්ථුආයාචනය ව, ඉදමෙව චෙත්ථ කාරණං, ඉතරං ථෙරො මාතාපිතුනං පටිපත්තිදස්සනත්ථඤ්චෙව කිච්ඡලද්ධභාවදස්සනත්ථඤ්ච වදති.

තෙති මාතාපිතරො. උපනාමසුන්ති උපනාමෙසුං.

සුබ්බෙධිතොති සුබ්බංවඩ්ඪිතො. තෙති තුස්භං. පරිවාරකන්ති කිංකාරං.

භෙස්සතභාජානියො අයන්ති අයං දාරකො මම සාසනෙ ආජානියො භවිස්සති. තස්මා බිජ්ජං අජ්ජෙව පබ්බාපෙහිති එතං අබ්බුට්ඨි, ආහ.

පබ්බාපෙත්වානාති ආනන්දත්ථෙරෙන පබ්බාපෙත්වා. විහාරන්ති ගන්ධකුටිං. අනොග්ගතස්මිං සූරියස්මිත්ති සූරියෙ අනත්ථඨගතෙයෙව. තතො චිත්තං චිත්ථවිචි මෙති තතො විපස්සනාරම්භතො පරං න විරෙතෙව බණෙන සබ්බාසවෙහි මෙ චිත්තං චිත්ථවිචි, බිණාසවො අහොසිං.

තතොති මම ආසවක්ඛයතො පච්ඡා. නිරාකත්වාති අත්තනා සමාපන්නං ඵලසමාපත්තිං අජ්ජෙත්වා තතො වුට්ඨාය. තෙනාහ “පටිසල්ලානවුට්ඨිතො” ති. සා මෙ ආසුපසම්පදාති යා මං උද්දිස්ස “එහි, හද්දා” ති සත්ථු වාචා පචත්තා, සා එව මෙ මය්භං උපසම්පදා ආසි. එවං ජාතියා සත්තවස්සෙන, ලද්ධා මෙ උපසම්පදාති සාතිසයං සත්ථාරා අත්තනො කතං අනුග්ගහං සාසනස්ස ව නියානිකතං දස්සෙති. තෙනාහ “අහො ධම්මසුධම්මතා” ති.

එත්ථ ව “චිත්තං චිත්ථවිචි මෙ” ති බිණාසවභාවං පකාසෙත්වාපි පුන “තිස්සො විජ්ජා අනුජ්ජත්තා” ති ලොකියාහිඤ්ඤෙකදෙසදස්සනං ඡළහිඤ්ඤභාවවිභාවනත්ථං. තෙනාහ අපදානෙ “ඡළහිඤ්ඤා සච්ඡිකතා” ති.

හද්දත්ථෙරගාටාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සොපාකත්ථෙරගාටාවණ්ණනා

දිස්වා පාසාදණ්ණයන්තිආදිකා ආයස්මතො සොපාකත්ථෙරස්ස ගාටා. කා උජ්ජත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤාති උපචිනන්තො සිද්ධත්ථස්ස භගවතො කාලෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො බ්‍රාහ්මණානං විජ්ජාසිජ්ජෙසු නිජ්ජත්තිං ගතො කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා සරාවාසං පභාය තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා එකස්මිං පබ්බතෙ විහරති. සත්ථා ආසන්නමරණං තං ඤත්වා තස්ස සන්තිකං අගමාසි. සො භගවත්තං දිස්වා පසන්නචිත්තො උළාරං පීතිසොමනස්සං පච්චෙදෙන්තො පුජ්ථමයං ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා අදාසි. සත්ථා තත්ථ නිසීදිත්වා, අනිච්චතාපටිසංයුත්තං ධම්මිං කථං කථෙත්වා තස්ස පස්සන්තස්සෙව ආකාසෙන අගමාසි. සො පුබ්බෙ ගහිතං නිච්චග්ගහං පභාය අනිච්චසඤ්ඤං හදයෙ ය්පෙත්වා, කාලචිකත්වා, දෙවලොකෙ උජ්ජත්තිත්වා, අපරාපරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො, ඉමස්මිං බුද්ධුජ්ජාදෙ රාජගහෙ සොපාකයොනියං නිබ්බත්ති. සො ජාතිආගතෙන සොපාකොති නාමෙන පඤ්ඤාසි. කෙච් පන “වාණිජකුලෙ නිබ්බත්තො, ‘සොපාකො’ ති පන නාමමත්ත” ති වදන්ති. තං අපදානපාළියා විරුජ්ඣති “පටිඡ්චෙ භවෙ සම්පත්තෙ, සොපාකයොනුපාගමි” ති චචනතො.

තස්ස චතුමාසජාතස්ස පිතා කාලමකාසි, වුළපිතා පොසෙසි. අනුක්කමෙන සත්තවස්සිකො ජාතො. එකදිවසං වුළපිතා “අත්තනො පුත්තෙන කලහං කරොති” ති කුජ්ඣත්වා, තං සුසානං නෙත්වා, ද්වෙ භත්ථෙ රජ්ජුයා එකතො බන්ධිත්වා, තාය එව රජ්ජුයා මතමනුස්සස්ස සරිරෙ ගාළ්භං බන්ධිත්වා ගතො “සිඬ්ගාලාදයො බාදන්තු” ති. පච්ඡිමභවිකතාය දාරකස්ස පුඤ්ඤථලෙන සයං මාරෙතුං න විසහි, සිඬ්ගාලාදයොපි න අහිභිංසු. දාරකො අඬ්ඬත්තසමයෙ එවං විජ්ජෙපති –

“කා ගති මෙ අගතිස්ස, කො වා බන්ධු අබන්ධුතො;
සුසානමජ්ඣෙ බන්ධස්ස, කො මෙ අභයදායකො” ති.

සත්ථා තාය වෙලාය වෙනෙයාබන්ධවෙ ඔලොකෙන්තො දාරකස්ස හදයබ්බත්තරෙ පජ්ජලන්තං අරභන්තුපනිස්සයං දිස්වා ඔභාසං එරිත්වා සතිං ඡනෙත්වා එවමාහ –

“එහි සොපාක මා භාසි, ඔලොකස්සු තථාගතං;
අහං තං තාරයිස්සාමි, රාහුමුඛෙව චන්දිම” ති.

දාරකො බුද්ධානුභාවෙන ඡින්නබන්ධනො ගාථාපරියොසානෙ සොතාපන්නො හුත්වා ගන්ධකුට්ඨමුඛෙ අට්ඨාසි. තස්ස මාතා පුත්තං අපස්සන්ති වුළුපිතරං පුච්ඡන්වා තෙනස්ස පවත්තියා අකල්පිතාය තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා විචින්නති “බුද්ධා කිර අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං ජානන්ති, යංනුනාහං භගවත්තං උපසඬකමිත්වා මම පුත්තස්ස පවත්තිං ජානෙය්‍ය”න්ති සත්ථු සන්තිකං අගමාසි. සත්ථා, ඉද්ධියා තං පටිච්ඡාදෙත්වා, “භන්නෙ, මම පුත්තං න පස්සාමි, අපිච භගවා තස්ස පවත්තිං ජානාති”ති තාය පුට්ඨො –

“න සන්ති පුත්තා තාණාය, න පිතා නාපි බන්ධවා;
අන්තකෙනාධිපන්නස්ස, නත්ථි ඤාතීසු තාණතා”ති. (ධ. ප. 288) –

ධම්මං කථෙසි. තං සුත්වා සා සොතාපන්නා අහොසි. දාරකො අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.2.112-123) –

“පබ්භාරං සොධයන්තස්ස, විපිනෙ පබ්බතුත්තමෙ;
සිද්ධත්ථො නාම භගවා, ආගච්ඡි මම සන්තිකං.

“බුද්ධං උපගතං දිස්වා, ලොකජෙට්ඨස්ස තාදිනො;
සන්ථරං සන්ථරිත්වාන, පුප්ඵාසනමදාසහං.

“පුප්ඵාසනෙ නිසිදිත්වා, සිද්ධත්ථො ලොකනායකො;
මමඤ්ච ගතිමඤ්ඤාය, අනිච්චතමුදාහරි.

“අනිච්චා වත සඬබ්බාරා, උප්පාදවයධම්මිනො;
උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්ති, තෙසං වූපසමො සුබ්බො.

“ඉදං වත්වාන සබ්බඤ්ඤා, ලොකජෙට්ඨො නරාසහො;
නහං අබ්භුග්ගමී වීරො, හංසරාජාව අමිබරෙ.

“සකං දිට්ඨිං ජහිත්වාන, භාවයානිච්චසඤ්ඤහං;
ඵකාහං භාවයිත්වාන, තත්ථ කාලං කතො අහං.

“ද්වෙ සම්පත්ති අනුභොත්වා, සුක්කමුලෙන වොදිනො;
පච්ඡිමෙ භවෙ සම්පත්තෙ, සපාකයොනුපාගමිං.

“අගාරා අභිනික්ඛම්ම, පබ්බජිං අනගාරියං;
ජාතියා සත්තවස්සොහං, අරහත්තමපාපුණිං.

“ආරද්ධවීරියො පහිත්තො, සීලෙසු සුසමාහිතො;
තොසෙත්වාන මහානාගං, අලත්ථං උපසම්පදං.

“චතුත්තවුතිතො කප්පෙ, යං කම්මමකරිං තදා;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි, පුප්ඵදානස්සිදං ඵලං.

“චතුත්තවුතිතො කප්පෙ, යං සඤ්ඤං භාවයිං තදා;
තං සඤ්ඤං භාවයන්තස්ස, පත්තො මෙ ආසවක්ඛයො.

“පටිසම්භිදා වතස්සො...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අථ භගවා ඉද්ධිං පටිසංහරි. සාපි පුත්තං දිස්වා හට්ඨකුට්ඨො තස්ස ඛිණ්ණාසවභාවං සුත්වා පබ්බාජෙත්වා ගතා. සො සත්ථාරං ගන්ධකුට්ඨජායායං වඩ්ඤ්මන්තං උපසඬකමිත්වා, වන්දිත්වා අනුච්චකමි. තස්ස භගවා උපසම්පදං අනුජානිතුකාමො “ඵකං නාම කි”න්තිආදිනා දස පඤ්ඤෙ පුච්ඡි. සොපි සත්ථු අධිප්පායං ගණ්හන්තො සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤානො සංසන්දෙත්තො “සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා”තිආදිනා (බු. පා. 4.1) තෙ පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙසි. තෙනෙව තෙ කුමාරපඤ්ඤා නාම ජාතා. සත්ථා තස්ස පඤ්ඤාකාරණෙන ආරාධිතවිත්තො උපසම්පදං අනුජානි. තෙන සා පඤ්ඤාකාරණපසම්පදා නාම ජාතා. තස්සිමං අත්තනො පවත්තිං පකාසෙත්වා ථෙරො අඤ්ඤං ඛාකරොත්තො –

480. “දිස්වා පාසාදජායායං, වඩ්ඤ්මන්තං නරුත්තමං;
තත්ථ නං උපසඬකම්ම, වන්දිස්සං පුරිසුත්තමං.

481. “එකංසං චිවරං කත්වා, සංහරිත්වාන පාණයො;
අනුවඬකම්ප්පං චිරජං, සබ්බසත්තානමුත්තමං.
482. “තතො පඤ්ඤෙ අපුච්ඡි මං, පඤ්ඤානං කොට්ඨො විදු;
අච්ඡම්භි ව අභිතො ව, බ්‍යාකාසිං සත්ථුනො අහං.
483. “විස්සජ්ජිතෙසු පඤ්ඤෙසු, අනුමොදි තථාගතො;
භික්ඛුසඬ්ඨං විලොකෙත්වා, ඉමමත්ථං අභාසථ.
484. “ලාභා අඬගානං මගධානං, යෙසායං පරිභුඤ්ජති;
චිවරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං;
පච්චුට්ඨානඤ්ච සාමිචිං, තෙසං ලාභා’ති වාබුචි.
485. “අජ්ජදග්ගෙ මං සොපාක, දස්සනායොපසඬකම;
එසා චෙව තෙ සොපාක, භවතු උපසම්පදා”.
486. “ජාතියා සත්තවස්සෙන, ලද්ධාන උපසම්පදං;
ධාරෙමි අන්තිමං දෙහං, අහො ධම්මසුඬම්මතා”ති. — ඉමා ගාථා අභාසි;

තත්ථ පාසාදජායායන්ති ගන්ධකුට්ඨජායායං. වන්දිස්සන්ති, අභිවන්දිං.

සංහරිත්වාන පාණයොති උභො භත්ථෙ කමලමකුළාකාරෙන සඬගතෙ කත්වා, අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වාති අත්ථො. අනුවඬකම්ප්පන්ති වඬකමන්තස්ස සත්ථුනො අනුපච්ඡතො අනුගමනවසෙන වඬකම්. චිරජන්ති විගතරාගාදිරජං.

පඤ්ඤෙති කුමාරපඤ්ඤෙ. විදුති වෙදිතබ්බං විදිතවා, සබ්බඤ්ඤාති අත්ථො. “සත්ථා මං පුච්ඡති”ති උප්පජ්ජනකස්ස ඡම්භිතත්තස්ස භයස්ස ව සෙතුසාතෙන පහිනත්තා අච්ඡම්භි ව අභිතො ව බ්‍යාකාසි.

යෙසායන්ති යෙසං අඬගමගධානං අයං සොපාකො. පච්චයන්ති ගිලානපච්චයං. සාමිචින්ති මග්ගදානබ්ජනාදිසාමිචිකිරියං.

අජ්ජදග්ගෙති ද-කාරො පදසන්ධිකරො, අජ්ජ අග්ගෙ ආදිං කත්වා, අජ්ජ පට්ඨාය. “අජ්ජතග්ගෙ”තිපි පාළි, අජ්ජනං ආදිං කත්වාති අත්ථො. දස්සනායොපසඬකමාති “භීතජ්චිවො, වයසා තරුණතරො”ති වා අචින්තෙත්වා දස්සනාය මං උපසඬකම. එසා චෙවාති යා තස්ස මම සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සංසන්දෙත්වා කතා පඤ්ඤවිස්සජ්ජනා. එසායෙව තෙ භවතු උපසම්පදා ඉති ව අබුචිති යොජනා. “ලද්ධා මෙ උපසම්පදා”තිපි පාළි. යෙ පන “ලද්ධාන උපසම්පද”න්තිපි පදන්ති, තෙසං සත්තවස්සෙනාති සත්තමෙන වස්සෙනාති අත්ථො, සත්තවස්සෙන වා හුත්වාති වචනසෙසො. යං පනෙත්ථ අවුත්තං, තං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

සොපාකත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. සරභඬගත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

සරෙ භත්ථෙහිතිආදිකා ආයස්මතො සරභඬගත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විචට්ඨපනිස්සයං කුසලං උපචිනිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධජපාදෙ රාජගහෙ අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, අනභිලක්ඛිතොතිස්ස කුලවංසාගතං නාමං අහොසි. සො වයප්පත්තො කාමෙ පභාය තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා සරතිණාති සයමෙව භඤ්ජිත්වා පණ්ණසාලං කත්වා වසති. තතො පට්ඨාය සරභඬගොතිස්ස සමඤ්ඤා අහොසි. අථ භගවා බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙත්තො තස්ස අරභත්තුපනිස්සයං දිස්වා, තත්ථ ගන්ත්වා, ධම්මං දෙසෙසි. සො පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො නචිරස්සෙව අරභත්තං පත්වා තත්ථෙව වසති. අථස්ස තාපසකාලෙ කතා පණ්ණසාලා ජිණ්ණා පලුග්ගා අහොසි. තං දිස්වා මනුස්සා “කිස්ස, භන්තෙ, ඉමං කුටිකං න පටිසඬ්ඨරොථා”ති ආහංසු. ථෙරො “කුටිකා යථා තාපසකාලෙ කතා, ඉදානි තථා කාතුං න සක්කා”ති තං සබ්බං පකාසෙත්තො —

487. “සරෙ භත්ථෙහි භඤ්ජිත්වා, කත්වාන කුට්ඨච්ඡිසං;
තෙන මෙ සරභඬගොති, නාමං සම්මුතියා අහු.
488. “න මය්හං කප්පතෙ අජ්ජ, සරෙ භත්ථෙහි භඤ්ජිතුං;
සික්ඛාපදා නො පඤ්ඤත්තා, ගොතමෙන යසස්සිනා”ති. — ද්වෙ ගාථා අභාසි;

තත්ථ සරෙ භත්ථෙහි භඤ්ජිත්වාති, පුබ්බෙ තාපසකාලෙ සරතිණාති මම භත්ථෙහි ජිත්තිත්වා තිණකුටිං කත්වා අච්ඡිසං වසිං, නිසිදිඤ්චෙව නිපජ්ජිඤ්ච. තෙනාති කුටිකරණත්ථං සරානං භඤ්ජනෙන. සම්මුතියාති අන්වත්ථසම්මුතියා සරභඬගොති, නාමං අහු අහොසි.

න මය්හං කප්පතෙ අප්පච්ඡාදි අප්ප ඉදානි උපසම්පන්නස්ස මය්හං සරෙ සරතිණෙ හත්ථෙහි හඤ්ජිතුං න කප්පතෙ න වට්ටති. කස්මිං? සික්ඛාපදා නො පඤ්ඤත්තා, ගොතමෙන යසස්සිනාති. තෙන යං අමිහාකං සත්ථාරා සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, තං මයං ජීවිතභෙතුනාපි නාතික්කමාමාති දස්සෙති.

එවං එකෙන පකාරෙන තිණකුටිකාය අපට්ඨසඛිබරණෙ කාරණං දස්සෙත්වා ඉදානි අපරෙනපි පරියායෙන නං දස්සෙත්තො —

489. “සකලං සමත්තං රොගං, සරහඬගො නාද්දසං පුබ්බෙ;
සොයං රොගො දිට්ඨො, වචනකරොනාතිදෙවස්සා”ති. — ඉමං ගාථමාහ;

තත්ථ සකලන්ති සබ්බං. සමත්තන්ති සම්පුණ්ණං, සබ්බභාගතො අනවසෙසන්ති අත්ථො. රොගන්ති දුක්ඛදුක්ඛතාදිවසෙන රුජනට්ඨෙන රොගහුතං උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං සන්ධාය වදති. නාද්දසං පුබ්බෙති සත්ථු ඔවාදපට්ඨාහතො පුබ්බෙ න අද්දක්ඛිං. සොයං රොගො දිට්ඨො, වචනකරොනාතිදෙවස්සාති සම්මුතිදෙවා උපපත්තිදෙවා විසුද්ධිදෙවාති සබ්බෙපි දෙවෙ අත්තනො සිලාදිගුණෙහි අතික්කමිත්වා ඨිතත්තා අතිදෙවස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස ඔවාදපට්ඨකරෙන සරහඬගෙන සො අයං ඛන්ධපඤ්චකසඬාතො රොගො විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය පඤ්චක්ඛන්ධතො දිට්ඨො, පරිඤ්ඤාතොති අත්ථො. එතෙන එවං අත්තභාවකුටිකායම්පි අනපෙක්ඛො ඛාහිරං තිණකුටිකං කථං පට්ඨසඛිබරස්සතිති දස්සෙති.

ඉදානි යං මග්ගං පට්ඨප්පන්නෙන මයා අයං අත්තභාවරොගො යාථාවතො දිට්ඨො, ස්වායං මග්ගො සබ්බබුද්ධසාධාරණො. යෙන තෙසං ඔවාදධම්මොපි මජ්ඣෙ භින්නසුචණ්ණසදිසො යත්ථාහං පතිට්ඨාය දුක්ඛක්ඛයං පත්තොති එවං අත්තනො අරහත්තපට්ඨත්තිං බ්‍යාකරොත්තො —

490. “යෙනෙව මග්ගෙන ගතො විපස්සි, යෙනෙව මග්ගෙන සිබ්බි ව වෙස්සහු;
කකුසන්ධකොණාගමනො ව කස්සපො, තෙනඤ්ජසෙන අගමාසි ගොතමො.

491. “චිත්තණ්හා අනාදානා, සත්ත බුද්ධා ඛයොගධා;
යෙහායං දෙසිතො ධම්මො, ධම්මභූතෙහි තාදිහි.

492. “චත්තාරි අරියසච්චානි, අනුකම්පාය පාණිනං;
දුක්ඛං සමුදයො මග්ගො, නිරොධො දුක්ඛසඬ්ඛයො.

493. “යස්මිං නිවත්තතෙ දුක්ඛං, සංසාරස්මිං අනන්තකං;
භෙදා ඉමස්ස කායස්ස, ජීවිතස්ස ව සඬ්ඛයා;
අඤ්ඤො පුනඛභවො නත්ථි, සුවිමුත්තොම්හි සබ්බධි”ති. —

ඉමා ගාථා අභාසි —

තත්ථ යෙනෙව මග්ගෙනාති යෙනෙව සපුබ්බභාගෙන අරියෙන අට්ඨසඛිබරකෙන මග්ගෙන. ගතොති පට්ඨපන්නො නිබ්බානං අධිගතො. විපස්සිති විපස්සි සම්මාසම්බුද්ධො. කකුසන්ධාති අවිහත්තිකො නිද්දෙසො. “කකුසන්ධකොණාගමනා”තිපි පාඨො. තෙනඤ්ජසෙනාති තෙනෙව අඤ්ජසෙන අරියමග්ගෙන.

අනාදානාති අනුපාදානා අප්පට්ඨසන්ධිකා වා. ඛයොගධාති නිබ්බානොගධා නිබ්බානපතිට්ඨා. යෙහායං දෙසිතො ධම්මොති යෙහි සත්තහි සම්මාසම්බුද්ධෙහි අයං සාසනධම්මො දෙසිතො පච්චෙදිතො. ධම්මභූතෙහිති ධම්මකායතාය ධම්මසභාවෙහි, නවලොකුත්තරධම්මතො වා භූතෙහි ජාතෙහි, ධම්මං වා පත්තෙහි. තාදිහිති, ඉට්ඨාදිසු තාදිභාවප්පත්තෙහි.

“චත්තාරි අරියසච්චානි”තිආදිනා තෙහි දෙසිතං ධම්මං දස්සෙති. තත්ථ චත්තාරීති ගණනපරිච්ඡෙදො. අරියසච්චානීති පරිච්ඡින්නධම්මදස්සනං. වචනත්ථතො පන අරියානි ව අවිතථට්ඨෙන සච්චානි වාති අරියසච්චානි, අරියස්ස වා හගවතො සච්චානි තෙන දෙසිතත්තා, අරියභාවකරානි වා සච්චානීති අරියසච්චානි. කුච්ඡිතභාවතො තුච්ඡභාවතො ව දුක්ඛං, උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං. තං දුක්ඛං සමුදෙති එතස්මාති සමුදයො, තණ්හා. කිලෙසෙ මාරන්නො ගච්ඡති, නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගීයතිති වා මග්ගො, සම්මාදිට්ඨිආදයො අට්ඨ ධම්මා. සංසාරවාරකසඬ්ඛාතො නත්ථි එත්ථ රොධො, එතස්මිං වා අධිගතෙ පුග්ගලස්ස රොධාභාවො භොති, නිරුප්කුති දුක්ඛමෙත්ථාති වා නිරොධො, නිබ්බානං. තෙනාහ “දුක්ඛසඬ්ඛයො”ති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

යස්මින්නි යස්මිං නිරොධෙ නිබ්බානෙ අධිගතෙ. නිවත්තතෙහි අරියමග්ගභාවනාය සති අනන්තකං අපරියන්තං ඉමස්මිං සංසාරෙ ජාතිආදිදුක්ඛං න පවත්තති උච්ඡිප්පති, සො නිරොධොති අයං ධම්මභූතෙහි සම්මාසම්බුද්ධෙහි දෙසිතො ධම්මොති යොජනා. “භෙදා”තිආදිනා “රොගො දිට්ඨො”ති දුක්ඛපරිඤ්ඤාය සුවිතං අත්තනො අරහත්තප්පත්තිං සරූපතො දස්සෙති. “යස්මිං නිබ්බත්තතෙ දුක්ඛං”න්ති පන පාඨෙ සකලගාථාය තත්ථායං යොජනා —

යස්මිං ඛන්ධාදිපටිපාටිසඤ්ඤිතෙ සංසාරෙ ඉදං අනන්තකං ජාතිආදිදුක්ඛං නිබ්බත්තං, සො ඉතො දුක්ඛජපත්තිතො අඤ්ඤො පුනප්පුනං භවනභාවතො පුනඛිභවො. ඉමස්ස ජීවිතින්ද්‍රියස්ස සඬ්ඛයා කායසඬ්ඛාතස්ස ඛන්ධපඤ්චකස්ස භෙදා විනාසා උද්ධං නත්ථී, තස්මා සබ්බධි සබ්බඛෙති කිලෙසෙහි සබ්බඛෙති භවෙහි සුට්ඨු විමුත්තො විසංයුත්තො අමභීති.

සරභඩ්ගත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සත්තකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. අට්ඨකතිපාතො

1. මහාකච්චායනත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

අට්ඨකතිපාතෙ කම්මං බහුකන්තිආදිකා ආයස්මතො මහාකච්චායනත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ ගහපතිමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වුද්ධිප්පත්තො, එකදිවසං සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුණන්තො සත්ථාරා සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්ථං විභජන්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපියමානං එකං භික්ඛුං දිස්වා, සයම්පි තං යානං පත්ථෙත්තො පණ්ඩානං කත්වා, දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා, දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො සුමෙධස්ස භගවතො කාලෙ විජ්ජාධරො හුත්වා ආකාසෙන ගච්ඡන්තො සත්ථාරං හිමවන්තපබ්බතෙ එකස්මිං වනයණ්ඩෙ නිසින්නං දිස්වා පසන්නමානසො කණ්ණිකාරපුප්ඵෙහි පූජං අකාසි.

සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන අපරාපරං සුගතිසුයෙව පරිවත්තෙන්තො කස්සපදසබ්බස්ස කාලෙ බාරාණසියං කුලසරෙ නිබ්බන්තිත්වා පරිනිබ්බතෙ භගවති සුවණ්ණවෙතියකරණට්ඨානෙ සතසහස්සග්ගතිකාය සුවණ්ණට්ඨකාය පූජං කත්වා, “භගවා මය්හං නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ සරිරං සුවණ්ණවණ්ණං හොතු”ති පත්ථනං අකාසි.

තතො යාවජීවං කුසලකම්මං කත්වා එකං බුද්ධන්තරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ උප්පේනියං රඤ්ඤො වණ්ඩපජ්ජොතස්ස පුරොහිතගෙන නිබ්බන්ති. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ මාතා “මය්හං පුත්තො සුවණ්ණවණ්ණො, අත්තනො නාමං ගහෙන්වා ආගතො”ති කඤ්චනමාණුවො ත්වෙව නාමං අකාසි. සො වුඩ්ඪිමත්ථාය තයො වෙදෙ උග්ගහෙන්වා පිතු අව්වයෙන පුරොහිතට්ඨානං ලභී. සො ගොත්තවසෙන කච්චායනොති පඤ්ඤායිත්ථ. තං රාජා වණ්ඩපජ්ජොතො බුද්ධුප්පාදං සුත්වා, “ආචරිය, ත්වං තත්ථ ගත්ත්වා සත්ථාරං ඉධානෙහි”ති පෙසෙසි. සො අත්තට්ඨමො සත්ථු සන්තිකං උපගතො. තස්ස සත්ථා ධම්මං දෙසෙති. දෙසනාපරියොසානෙ සො සත්තහි ජනෙහි සද්ධිං සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. මට්ඨ 2.54.1-27) –

“පදුමුත්තරො නාම ජිනො, අනෙජො අජිතං ජයො;
සතසහස්සෙ කප්පානං, ඉතො උප්පජ්ජී නායකො.

“වීරො කමලපත්තක්ඛො, සසඬ්කච්චිලානනො;
කනකාවලසඬ්කාසො, රවිදිත්තිසමප්පහො.

“සත්තනෙත්තමනොභාරී, වරලක්ඛණභුසිතො;
සබ්බවාක්‍යාපථාතීතො, මනුජාමරසක්කතො.

“සම්බුද්ධො බොධයං සත්තෙ, වාගීසො මධුරස්සරො;
කරුණානිබන්ධසන්නානො, පරිසාසු විසාරදො.

“දෙසෙති මධුරං ධම්මං, චතුසව්වුපසංහිතං;
නිමුග්ගෙ මොහපඬ්කම්හි, සමුද්ධරති පාණනෙ.

“තදා එකවරො හුත්වා, තාපසො හිමවාලයො;
නහසා මානුසං ලොකං, ගච්ඡන්තො ජිනමද්දසං.

“උපෙච්ච සන්තිකං තස්ස, අස්සොසිං ධම්මදෙසනං;
වණ්ණයන්තස්ස වීරස්ස, සාවකස්ස මහාගුණං.

“සංඛිත්තෙන මයා වුත්තං, විත්ථාරෙන පකාසයං;
පරිසං මඤ්ච තොසෙති, යථා කච්චායනො අයං.

“නාහං එවම්ධෙකච්චං, අඤ්ඤං පස්සාමි සාවකං;
තස්මාතදග්ගෙ එසග්ගො, එවං ධාරෙට්ඨික්ඛවො.

“තදාහං විම්භිතො හුත්වා, සුත්වා වාක්‍යං මනොරමං;
හිමවන්තං ගමිත්වාන, ආහිත්වා පූජ්ඵසඤ්චයං.

“පුප්ඵෙත්වා ලොකසරණං, තං යානමභිපත්ථසිං;
තදා මමාසයං ඤාත්වා, බ්‍යාකාසි ස රණඤ්ජහො.

“පස්සලේනං ඉසිවරං, නිද්ධන්තකනකත්තවං;
උද්ධග්ගලොමං පීණංසං, අවලං පඤ්ඤාපලං යීතං.

“භාසං සුපුණ්ණනයනං, බුද්ධවණ්ණගතාසයං;
ධම්මජං උග්ගහදයං, අමතාසිත්තසන්නිභං.

“කච්චානස්ස ගුණං සුත්ථා, තං යානං පත්ථයං යීතො;
අනාගතම්භි අද්ධානෙ, ගොතමස්ස මහාමුනෙ.

“තස්ස ධම්මෙසු දායාදො, ඔරසො ධම්මනිම්මිතො;
කච්චානො නාම නාමෙන, හෙස්සති සත්ථු සාවකො.

“බහුස්සුතො මහාඤ්ඤාණී, අධිජ්ජායවිදු මුනෙ;
පාපුණ්ණස්සති තං යානං, යථායං බ්‍යාකතො මයා.

“සතසහස්සිතො කජ්ජෙ, යං කම්මමකරිං තදා;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, බුද්ධපුජායිදං ඵලං.

“දුට්ඨෙ භට්ඨෙ සංසරාමි, දෙවත්තෙ අථ මානුසෙ;
අඤ්ඤං ගතිං න ගච්ඡාමි, බුද්ධපුජායිදං ඵලං.

“දුට්ඨෙ කුලෙ පජායාමි, ඛත්තියෙ අථ බ්‍රාහ්මණෙ;
නිට්ඨෙ කුලෙ න ජායාමි, බුද්ධපුජායිදං ඵලං.

“පච්ඡිමෙ ච භට්ඨෙ දානි, ජාතො උජ්ජෙනියං පුරෙ;
පජ්ජොතස්ස ච වණ්ඨස්ස, පුරොහිතදිජාධිතො.

“පුත්තො තිරිට්ඨවච්ඡස්ස, නිපුණො වෙදපාරගු;
මාතා ච චන්දිමා නාම, කච්චානොභං වරත්තවො.

“විමංසනත්ථං බුද්ධස්ස, භූමිපාලෙන පෙසිතො;
දිස්වා මොක්ඛපුරද්වාරං, නායකං ගුණසඤ්චයං.

“සුත්ථා ච විමලං වාක්‍යං, ගතිපඬ්ඨකවිසොසනං;
පාපුණ්ණං අමතං සන්නං, සෙසෙහි සහ සන්නි.

“අධිජ්ජායවිදු ජාතො, සුගතස්ස මහාමනෙ.
යට්ඨතො ඵතදග්ගෙ ච, සුසම්ඤ්ඤාමනොරථො.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අථ සත්ථා “ඵථ, භික්ඛවො”ති භත්ථං පසාරෙසි. තෙ තාවදෙව ද්විභිගුලමත්තකෙසමස්සුකා ඉද්ධිමයපත්තවිවරධරා වස්සසට්ඨිකත්ථෙරා විය අහෙසුං. ඵචං ථෙරො සදත්ථං නිජ්ජාදෙන්වා, “භන්නෙ, රාජා පජ්ජොතො තුම්භාකං පාදෙ චන්දිතුං ධම්මඤ්ච සොතුං ඉච්ඡති”ති සත්ථු ආරොවෙසි. සත්ථා, “ත්ථංයෙව, භික්ඛු, තත්ථ ගච්ඡ, තයි ගතෙපි රාජා පසිදිස්සති”ති ආහ. ථෙරො සත්ථු ආණාය අත්තට්ඨමො තත්ථ ගන්ත්වා රාජානං පසාදෙන්වා අචන්තිසු සාසනං පතිට්ඨාපෙන්වා පුන සත්ථු සන්නිකමෙව ගතො. සො ඵකදිවසං සම්බහුලෙ භික්ඛු සමණධම්මං පභාය කම්මාරාමෙ සඬිගණිකාරාමෙ රසතණ්භානුගතෙ ච පමාදවිහාරිතො දිස්වා තෙසං ඔවාදවසෙන —

494. “කම්මං බහුකං න කාරයෙ, පරිවජ්ජෙය්‍ය ජනං න උය්‍යමෙ;
සො උස්සුක්කො රසානුගිද්ධො, අත්ථං රිඤ්චති යො සුබ්බවාහො.

495. “පඬ්ඨකොති හි නං අවෙදයුං, යායං චන්දනපුප්පනා කුලෙසු;
සුමුමං සල්ලං දුරුඛිබ්බං, සක්කාරො කාපුරිසෙන දුජ්ජහො”ති. —

ද්වෙ ගාථා අභාසි.

තත්ථ කම්මං බහුකං න කාරයෙති නවාචාසකාරාපනාදිං සමණධම්මකරණස්ස පරිබන්ධභූතං මහන්නං නවකම්මං න පට්ඨපෙය්‍යා, බුද්දකං අජ්ජසමාරම්භං බණ්ඩුල්ලපට්ඨසඬ්ඨිකාරණාදිං සත්ථු චචනපට්ඨප්පනත්ථං කාතබ්බමෙව. පරිවජ්ජෙය්‍ය ජනන්ති ගුණසඬ්ඨිකවසෙන ජනං විවජ්ජෙය්‍යා. ජනන්ති වා යාදිසං සංසෙවතො භජතො පයිරුපාසතො

කුසලා ධම්මා පරිභායන්ති, අකුසලා ධම්මා අභිවඤ්ඤාන්ති, තාදිසං අකල්යාණමිත්තභූතං ජනං පරිවජ්ජෙය්‍යා. න උය්‍යමෙති, පච්චයුජ්ජාදනත්ථං කුලසඬගණ්හනවසෙන න වායමෙය්‍යා, යස්මා සො උස්සුක්කො රසානුගිද්ධො, අත්ථං රිඤ්චති යො සුඛාධිවාහොති යො රසානුගිද්ධො රසතණ්හාවසිකො හික්ඛු පච්චයුජ්ජාදනපසුතො, සො කුලසඬගණ්හනත්ථං උස්සුක්කො, තෙසු සුඛිතෙසු සුඛිතො, දුක්ඛිතෙසු දුක්ඛිතො, උප්පන්නෙසු කිච්චකරණීයෙසු අත්තනා යොගං ආපජ්ජති, යො සුඛාධිවාහො සමථවිපස්සනාමග්ගඵලනිබ්බානසුඛාවහො සීලාදිඅත්ථො, තං රිඤ්චති පජ්ජති එකංසෙන අත්තනං තතො විවෙචෙතිති අත්ථො.

එවං පඨමගාථාය “කම්මාරාමතං සඬගණිකාරාමතං පච්චයගෙධඤ්ච වජ්ජෙථා”ති ඔවදිත්වා ඉදානි සක්කාරාභිලාසං ගරහන්තො දුතියං ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යා අයං භික්ඛාය උපගතානං පබ්බජිතානං කුලෙසු ගෙහවාසීහි ගුණසම්භාවනාය කරියමානා වන්දනා පූජනා ව, යස්මා තං අභාවිතත්තානං ඔසීදාපනට්ඨෙන මලිනභාවකරණට්ඨෙන ව පඬිකො කද්දමොති බුද්ධාදයො අරියා පච්චෙද්දුං අභිභඤ්ඤංසු පච්චෙදෙද්දුං වා, යස්මා ව අපරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධානං අත්ථපුට්ඨජනානං සක්කාරාභිලාසං දුට්ඨඤ්ඤායසභාවනාය පිළාජනනතො අත්තො තුදනතො දුරුද්ධරණතො ව සුබ්බමං සල්ලං දුරුඛිබ්බං පච්චෙද්දුං, තතො එව සක්කාරො කාපුරිසෙන දුජ්ජහො දුජ්ජපභෙය්‍යො තස්ස පහනාපට්ටත්තියා අප්පට්ටජ්ජනතො. සක්කාරාභිලාසජ්ජහානෙන හි සක්කාරො පභිනො හොති, තස්මා තස්ස පහනාය ආයොගො කරණීයොති දස්සෙති –

496. “න පරස්සුපනිධාය, කම්මං මච්චස්ස පාපකං;
අත්තනා තං න සෙවෙය්‍යා, කම්මබන්ධු හි මානියා.
497. “න පරෙ වචනා වොරො, න පරෙ වචනා මුනි;
අත්තා ව නං යථා වෙදි, දෙවාපි නං තථා විදු.
498. “පරෙ ව න විජානන්ති, මයමෙත්ථ යමාමසෙ;
යෙ ව තත්ථ විජානන්ති, තතො සම්මන්ති මෙධගා.
499. “ජීවතෙ වාපි සජ්ජඤ්ඤො, අපි චිත්තපරික්ඛයො;
පඤ්ඤාය ව අලාභෙන, චිත්තවාපි න ජීවති.
500. “සබ්බං සුඤ්ඤාති සොතෙන, සබ්බං පස්සති වක්ඛුනා;
න ව දිට්ඨං සුතං ධීරො, සබ්බං උජ්ඣිකුමරහති.
501. “වක්ඛුමාස්ස යථා අන්ධො, සොතවා බධිරො යථා;
පඤ්ඤවාස්ස යථා මුග්ගො, බලවා දුබ්බලොරිව;
අථ අත්ථෙ සමුජ්ජන්තො, සයෙථ මතසායික”න්ති. –

ඉමා ඡ ගාථා රඤ්ඤො පජ්ජොතස්ස ඔවාදවසෙන අභාසි. සො කිර බ්‍රාහ්මණෙ සද්දහිත්වා පසුසාතයඤ්ඤං කාරෙති, කම්මං අසොධෙත්වා ව අවොරෙ වොරසඤ්ඤාය දණ්ඩෙසි, අට්ටකරණෙ ව අස්සාමිකෙ සාමිකෙ කරොති, සාමිකෙ ව අස්සාමිකෙ. තතො නං ථෙරො විවෙචෙතුං “න පරස්සා”තිආදිනා ඡ ගාථා අභාසි.

තත්ථ න පරස්සුපනිධාය, කම්මං මච්චස්ස පාපකන්ති පරස්ස මච්චස්ස සත්තස්ස උපනිධාය උද්දිස්ස කාරණං කත්වා පාපකං වධබන්ධාදිකම්මං න සෙවෙය්‍යා, පරෙන න කාරාපෙය්‍යාති අත්ථො. අත්තනා තං න සෙවෙය්‍යාති අත්තනාපි තං පාපකං න කරෙය්‍යා. කස්මා? කම්මබන්ධු හි මානියා ඉමෙ මානියා මච්චා කම්මදායාදා, තස්මා අත්තනා ව කිඤ්චි පාපකම්මං න කරෙය්‍යා, පරෙනපි න කාරාපෙය්‍යාති අත්ථො.

න පරෙ වචනා වොරොති අත්තනා වොරියං අකත්වා පරවචනා පරස්ස වචනමත්තෙන වොරො නාම න හොති, තථා න පරෙ වචනා මුනි පරස්ස වචනමත්තෙන මුනි සුවිසුද්ධකායවර්මනොසමාවාරො න හොති. එත්ථ හි පරෙති විහන්තිඅලොපං කත්වා නිද්දෙසො. කෙච් පන “පරෙසන්ති චත්තබ්බෙ පරෙති සං-කාරලොපං කත්වා නිද්දිට්ඨ”න්ති වදන්ති. අත්තා ව නං යථා වෙදිති නං සත්තං තස්ස අත්තා චිත්තං යථා “අහං පරිසුද්ධො, අපරිසුද්ධො වා”ති යාථාවතො අවෙදි ජානාති. දෙවාපි නං තථා විදුති විසුද්ධිදෙවා, උපපත්තිදෙවා ව තථා විදු විදන්ති ජානන්ති, තස්මා සයං තාදිසා දෙවා ව පමාණං සුද්ධාසුද්ධානං සුද්ධාසුද්ධභාවජානනො, න යෙ කෙච් ඉච්ඡාදොසපරෙනා සත්තාති අධිජ්ජායො.

පරෙති පණ්ඩිතෙ යථෙත්වා තතො අඤ්ඤො, කුසලාකුසලසාවජ්ජනවජ්ජං කම්මං කම්මඵලං කායස්ස අසුභතං සඬබාරානං අනිච්චතං අජානන්තා ඉධ පරෙ නාම. තෙ මයමෙත්ථ ඉමස්මිං ජීවලොකෙ යමාම උපරමාම, “සතතං සමිතං මච්චු සන්තිකං ගච්ඡාමා”ති න ජානන්ති. යෙ ව තත්ථ විජානන්තිති යෙ ව තත්ථ පණ්ඩිතා “මයං මච්චු සමීපං ගච්ඡාමා”ති විජානන්ති. තතො සම්මන්ති මෙධගාති එවඤ්ඤි තෙ ජානන්තා මෙධගානං පරවිහිංසනානං වූපසමාය පටිපජ්ජන්ති, අත්තනා පරෙ ව අඤ්ඤො න මෙධන්ති න බාධෙත්තිති අත්ථො. ත්වං පන ජීවිතනිමිත්තං අවොරෙ වොරෙ කරොන්තොපි දණ්ඩනෙන සාමිකෙ අස්සාමිකෙ කරොන්තොපි ධනජාතියා බාධසි පඤ්ඤාවෙකල්ලෙනො. තථා අකරොන්තොපි ජීවතෙ වාපි සජ්ජඤ්ඤො, අපි චිත්තපරික්ඛයො පරික්ඛිණධනොපි සජ්ජඤ්ඤජාතිකො ඉතරිතරසන්තොසෙන සන්තුට්ඨො අනවජ්ජාය ජීවිකාය ජීවතියෙව. තස්ස හි ජීවිතං නාම. තෙනාහ භගවා – “පඤ්ඤාජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨ”න්ති (සං. නි. 1.73, 246; සු. නි. 184). දුම්මෙධපුග්ගලො පන පඤ්ඤාය ව අලාභෙන

දිට්‍යධම්මිකං සම්පරායිකස්ස ආත්මං විරාධෙන්නො චිත්තවාපි න ජීවති ගරහාදිපවත්තියා ජීවන්නො නාම න භොති,
අනුපායස්සුතාය යථාධිගතං ධනං නාසෙන්නො ජීවිතම්පි සන්ධාරෙතුං න සක්කොති යෙව.

ඉමා කිර වතස්සොපි ගාථා ථෙරො සුපිනන්නෙන රක්ඛෙය්‍යා කථෙසි. රාජා සුපිනං දිස්වා ථෙරං නමස්සන්නොයෙව පබ්බජ්ඣන්වා පහානාය රත්තියා ථෙරං උපසඬකම්භිත්වා වන්දිත්වා අත්තනා දිට්‍යනියාමෙන සුපිනං කථෙසි. තං සුන්වා ථෙරො තා ගාථා පච්චුනුහාසිත්වා “සබ්බං සුභාති” තිආදිනා ද්විති ගාථාහි රාජානං ඔවදි. තත්ථ සබ්බං සුභාති සොතෙනාති ඉධ සොතබ්බං සද්දං ආපාටගතං සබ්බං සුභාසිතං දුබ්භාසිතස්ස අබධිරො සොතෙන සුභාති. තථා සබ්බං රූපං සුන්දරං අසුන්දරම්පි වක්ඛුනා අන්තොධො පස්සති, අයම්නිදියානං සභාවො. තත්ථ පන න ව දිට්‍යං සුතං ධිරො, සබ්බං උජ්ඣිකුන්ති ව නිදස්සනමත්තමෙන. යස්සෙති තං දිට්‍යං සුතං වා, න තං සබ්බං ධිරො සප්පස්සෙය්‍යා උජ්ඣිකුං පරිච්චජිතුං ගහෙතුං වා අරහති. ගුණාගුණං පන තත්ථ උපපරික්ඛිත්වා උජ්ඣිකබ්බමෙව උජ්ඣිකුං ගහෙතබ්බස්සෙව ගහෙතුං අරහති, තස්මා වක්ඛුමාස්ස යථා අන්තොධො වක්ඛුමාපි සමානො උජ්ඣිකබ්බෙ දිට්‍යෙ අන්තොධො යථා අස්ස අපස්සන්තො විය භවෙය්‍යා, තථා උජ්ඣිකබ්බෙ සුතෙ සොතවාපි බධිරො යථා අස්ස අසුභන්තො විය භවෙය්‍යා. පස්සෙය්‍යා යථා මුගොති විචාරණපස්සෙය්‍යා පස්සෙය්‍යා වචනකුසලොපි අවත්තබ්බෙ මුගො විය භවෙය්‍යා. බලවා ථාමසම්පන්නොපි අකත්තබ්බෙ දුබ්බලොරිව, රකාරො පදසන්ධිකරො, අසමත්ථො විය භවෙය්‍යා. අථ අත්ථෙ සමුප්පන්නෙ, සයෙථ මතසායිකන්ති අත්තනා කාතබ්බකිච්චෙ උප්පන්නෙ උපට්ඨිතෙ මතසායිකං සයෙථ, මතසායිකං සයිත්වාපි තං කිච්චං තීරෙතබ්බමෙව, න විරාධෙතබ්බං. අථ වා අථ අත්ථෙ සමුප්පන්නෙති අත්තනා අකරණියෙ අත්ථෙ කිච්චෙ උප්පන්නෙ උපට්ඨිතෙ මතසායිකං සයෙථ, මතසායිකං සයිත්වාපි තං න කාතබ්බමෙව. න හි පණ්ඩිතො අයුත්තං කාතුමරහතිති එවං ථෙරෙන ඔවදිතො රාජා අකත්තබ්බං පහාය කාතබ්බෙයෙව යුත්තප්පයුත්තො අභොසිති.

මහාකච්චායනත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සිරිමිත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

අක්කොධනොතිආදිකා ආයස්මතො සිරිමිත්තත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විච්චුපනිස්සයං කුසලං උපචිතිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ රාජගහෙ මහද්ධනකුට්ඨිකස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, සිරිමිත්තොති ලද්ධනාමො. තස්ස කිර මාතා සිරිගුත්තස්ස භගිනී. තස්ස වත්ථු ධම්මපදවණ්ණනායං (ධ. ප. අට්ඨ. 1.ගරහදින්නවත්ථු) ආගතමෙව. සො සිරිගුත්තස්ස භාගිනෙය්‍යො සිරිමිත්තො වයස්පත්තො සත්ථු ධනපාලදමනෙ ලද්ධස්සපසාදො පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොත්තො නවිරස්සෙව අරහත්තං පත්තො. එකදිවසං පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතුං ආසනං අභිරුහිත්වා චිත්තබ්බජනිං ගහෙත්වා නිසින්නො භික්ඛුනං ධම්මං කථෙසි. කථෙන්නො ව උළාරතරෙ ගුණෙ විභජිත්වා දස්සෙන්නො –

502. “අක්කොධනොනුපනාහී, අමායො රිත්තපෙසුණො;
ස වෙ තාදිසකො භික්ඛු, එවං පෙච්ච න සොවති.
503. “අක්කොධනොනුපනාහී, අමායො රිත්තපෙසුණො;
ගුත්තද්වාරො සදා භික්ඛු, එවං පෙච්ච න සොවති.
504. “අක්කොධනොනුපනාහී, අමායො රිත්තපෙසුණො;
කලාණසිලො සො භික්ඛු, එවං පෙච්ච න සොවති.
505. “අක්කොධනොනුපනාහී, අමායො රිත්තපෙසුණො;
කලාණමිත්තො සො භික්ඛු, එවං පෙච්ච න සොවති.
506. “අක්කොධනොනුපනාහී, අමායො රිත්තපෙසුණො;
කලාණපස්සෙය්‍යො සො භික්ඛු, එවං පෙච්ච න සොවති.
507. “යස්ස සද්ධා තථාගතෙ, අවලා සුප්පතිට්ඨිතා;
සීලස්ස යස්ස කලාණං, අරියකන්තං පසංසිතං.
508. “සඬසෙ පසාදො යස්සත්ථී, උජුහුතස්ස දස්සනං;
අදලිද්දොති තං ආහු, අමොසං තස්ස ජීවිතං.
509. “තස්මා සද්ධස්සෙව සීලස්සෙව, පසාදං ධම්මදස්සනං;
අනුයුස්සෙථ මෙධාවි, සරං බුද්ධාන සාසන”න්ති. – ඉමා ගාථා අභාසි;

තත්ථ අක්කොධනොති අකුප්ඣනසීලො. උපට්ඨිතෙ හි කොධුප්පත්තිනිමිත්තෙ අධිවාසනබන්තියං යත්වා කොපස්ස අනුප්පාදකො. අනුපනාහීති න උපනාහකො, පරෙහි කතං අපරාධං පටිච්ච “අක්කොච්ඡි මං අවධි මං, අජිනි මං අභාසි මෙ” තිආදිනා (ධ. ප. 3; මහාව. 464; ම. නි. 3.237) කොධස්ස අනුපනාය්‍යහසීලො. සන්තදොසපට්ඨිජාදනලක්ඛණාය මායාය අභාවතො අමායො. පිසුණවාචාරිතතො රිත්තපෙසුණො, ස වෙ තාදිසකො භික්ඛුති සො තථාරූපො තථාජාතිකො යථාචුත්තගුණසමන්තාගතො භික්ඛු. එවං යථාචුත්තපට්ඨිතියා

පෙව්ව පරලොකෙ න සොවති සොකනිමිත්තස්ස අභාවතො. චක්ඛුද්වාරාදයො කායද්වාරාදයො ච ගුත්තා පිහිනා සංවුතා එතස්සාති ගුත්තද්වාරො. කල්‍යාණසිලොති සුන්දරසිලො සුවිසුද්ධසිලො. කල්‍යාණමිත්තොති –

“පියො ගරුභාවනියො, චත්තා ච වචනක්ඛමො;
ගම්භිරඤ්ච කථං කත්තා, නො වට්ඨානෙ නියොජයෙ”ති. (අ. නි. 7.37) –

එවං විභාවිතලක්ඛණො කල්‍යාණමිත්තො එතස්සාති කල්‍යාණමිත්තො. කල්‍යාණපඤ්ඤොති සුන්දරපඤ්ඤො. යදිපි පඤ්ඤා නාම අසුන්දරා තත්ථී, නියානිකාය පන පඤ්ඤාය වසෙන එවං චුත්තං.

එවමෙත්ථ කොධාදීනං වික්ඛම්භනවසෙන සමුව්ඡෙදවසෙන ච අක්කොධනාදිමුඛෙන, පුග්ගලාධිට්ඨානාය ගාථාය සම්මාපටිපත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි නිප්ඵත්තිතලොකුත්තරසද්ධාදිකෙ උද්ධරිත්වා පුග්ගලාධිට්ඨානාය එව ගාථාය සම්මාපටිපත්තිං දස්සෙත්තො “යස්ස සද්ධා”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යස්ස පුග්ගලස්ස තථාගතෙ සම්මාසම්බුද්ධෙ “ඉතිපි සො භගවා”තිආදියප්පවත්තා මග්ගෙනාගතසද්ධා, තතො එව අවලා අවිකම්පා සුට්ඨු පතිට්ඨිතා. “අත්ථී”ති, පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. අරියකත්තන්ති අරියානං කත්තං පියායිතං භවත්තරෙපි අවිජ්ඣනතො. පසංසිතන්ති බුද්ධාදිහි පසට්ඨං, වණ්ණිතං ථොමිතං අත්ථීති යොජනා. තං පනෙතං සීලං ගහට්ඨසීලං පබ්බජිතසීලන්ති දුට්ඨං. තත්ථ ගහට්ඨසීලං නාම පඤ්චසික්ඛාපදසීලං, යං ගහට්ඨෙන රක්ඛිතුං සක්කා. පබ්බජිතසීලං නාම දසසික්ඛාපදසීලං උපාදාය සබ්බං චතුපාරිසුද්ධසීලං, තයිදං සබ්බමිපි අඛණ්ඩාදිභාවෙන අපරාමට්ඨතාය “කල්‍යාණ”න්ති වෙදිතබ්බං.

සඬ්ඨෙ පසාදො යස්සත්ථීති “සුප්පටිපන්නො භගවතො සාවකසඬ්ඨෙසො”තිආදිනා අරියසඬ්ඨෙ පසාදො සද්ධා යස්ස පුග්ගලස්ස අත්ථී අවලො සුප්පතිට්ඨිතොති ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං. උජුභුතඤ්ච දස්සනන්ති දිට්ඨිවඩ්ඪිකාභාවතො කිලෙසවඩ්ඪිකාභාවතො ච උජුභුතං. අකුට්ඨං අජ්මිභං කම්මස්සකතාදස්සනඤ්චෙව සප්පච්චයනාමරුපදස්සනඤ්චාති දුට්ඨමිපි දස්සනං යස්ස අත්ථී අවලං සුප්පතිට්ඨිතන්ති යොජනා. අදලිද්දොති තං ආහු සද්ධාධනං, සීලධනං, සුතධනං, වාගධනං, පඤ්ඤාධනන්ති ඉමෙසං සුවිසුද්ධානං ධනානං අත්ථීතාය “අදලිද්දො”ති තං තාදිසං පුග්ගලං බුද්ධාදයො අරියා ආහු. අමොසං තස්ස ජීවිතං තස්ස තථාරූපස්ස ජීවිතං දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථාධිගමෙන අමොසං අවඤ්ඤං සඵලමෙවාති ආහුති අත්ථො.

තස්මාති , යස්මා යථාචුත්තසද්ධාදිගුණසමන්තාගතො පුග්ගලො “අදලිද්දො අමොසජීවිතො”ති චුච්චති, තස්මා අභම්පි තථාරූපො භවෙය්‍යන්ති. සද්ධඤ්ච...පෙ.... සාසනන්ති “සබ්බපාපස්ස අකරණ”න්තිආදිනා (ධ. ප. 183; දී. නි. 2.90) චුත්තං බුද්ධානං සාසනං අනුස්සරන්තො කුලපුත්තො චුත්තප්පභෙදං සද්ධඤ්චෙව සීලඤ්ච ධම්මදස්සනභෙතුකං ධම්මෙ සුතිච්ඡයා විමොක්ඛභුතං පසාදඤ්ච අනුයුඤ්ඡෙය්‍ය වඩ්ඨෙය්‍යාති.

එවං ථෙරො භික්ඛූනං ධම්මදෙසනාමුඛෙන අත්තති විජ්ජමානෙ ගුණෙ පකාසෙත්තො අඤ්ඤං බ්‍යාකාසී.

සිරිමිත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මහාපන්ථකත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

යදා පයමමද්දක්ඛිත්තිආදිකා ආයස්මතො මහාපන්ථකත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයං කිර පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ භංසවතීනගරෙ විභවසම්පන්නො කුටුම්භියො හුත්වා එකදිවසං සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං සඤ්ඤාවිච්චකුසලානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා සයම්පි තං යානන්තරං පත්ථෙත්තො බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙත්වා, “භන්තෙ, යං භික්ඛුං තුම්හෙ ඉතො සත්තදිවසමත්ථකෙ – ‘සඤ්ඤාවිච්චකුසලානං අයං මම සාසනෙ අග්ගො’ති එතදග්ගෙ යපයිත්ථ, අභම්පි ඉමස්ස අධිකාරකම්මස්ස බලෙන සො භික්ඛු විය අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ අග්ගො භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං අකාසී. කනිට්ඨභාතා පනස්ස තථෙව භගවති අධිකාරකම්මං කත්වා මනොමයස්ස කායස්සාභිනිම්මානං වෙතොවිච්චකොසල්ලන්ති ද්වින්නං අඬ්ගානං වසෙන චුත්තනයෙනෙව පණ්ඩානං අකාසී. භගවා ද්වින්නමිපි පත්ථනං අනන්තරායෙන සම්ප්ඤ්ඤාභාවං දිස්වා “අනාගතෙ කප්පසතසභස්සමත්ථකෙ ගොතමස්ස නාම සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාසනෙ තුම්භාකං පත්ථනා සම්ප්ඤ්ඤාසී”ති බ්‍යාකාසී.

තෙ උභොපි ජනා තත්ථ යාවජීවං පුඤ්ඤාති කත්වා තතො චුතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිංසු. තත්ථ මහාපන්ථකස්ස අන්තරාකතං කල්‍යාණධම්මං න කටීයති. චුළපන්ථකො පන කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිත්වා විසති වස්සසභස්සාති ඔදාතකසිණකම්මං කත්වා දෙවපුරෙ නිබ්බන්ති. අපදානෙ පන “චුළපන්ථකො පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ තාපසො හුත්වා භිමවන්තෙ වසන්තො තත්ථ භගවත්තං දිස්වා පුප්ඵවිජ්ජන්තො පූජං අකාසී”ති ආගතං. තෙසං දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තානංයෙව කප්පසතසභස්සං අතික්කන්තං. අථ අම්භාකං සත්ථා අභිසම්බොධිං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො රාජගහං උපනිස්සාය වෙළුවනෙ මහාවිහාරෙ විහරති.

තෙන ව සමයෙන රාජගහෙ ධනසෙට්ඨිස්ස ධිතා අත්තනො දාසෙන සද්ධිං සන්ථවං කත්වා ඤාතකෙහි හීතා හත්ථසාරං ගහෙත්වා තෙන සද්ධිං පලායිත්වා අඤ්ඤත්ථ වසන්ති තං පටිච්ච ගබ්භං ලභිත්වා පරිපක්කගබ්භා “ඤාතිසරං ගන්ත්වා විජායිස්සාමි”ති ගච්ඡන්ති අත්තරාමග්ගෙයෙව පුත්තං විජායිත්වා සාමීනා නිවත්තිතා පුබ්බෙ වසිතට්ඨානෙ වසන්ති පුත්තස්ස පන්ථෙ ජාතත්තා පන්ථකොති, නාමං අකාසි. තස්මිං ආධාවිත්වා විධාවිත්වා විවරණකාලෙ තමෙව පටිච්ච දුතියං ගබ්භං පටිලභිත්වා පරිපක්කගබ්භා පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව අත්තරාමග්ගෙ පුත්තං විජායිත්වා සාමීනා නිවත්තිතා පෙට්ඨපුත්තස්ස මහාපන්ථකොති කනිට්ඨස්ස චූළපන්ථකොති නාමං කත්වා යථාවසිතට්ඨානෙයෙව වසන්ති අනුක්කමෙන දාරකෙසු වඩ්ඪන්තෙසු තෙහි, “අම්ම, අයාකකුලං නො දස්සෙහි”ති නිබුන්ධියමානා දාරකෙ මාතෘපිතුනං සන්තිකං පෙසෙසි. තතො පට්ඨාය දාරකා ධනසෙට්ඨිනො ගෙහෙ වඩ්ඪන්ති. තෙසු චූළපන්ථකො අතිදහරො. මහාපන්ථකො පන අයාකෙන සද්ධිං භගවතො සන්තිකං ගතො සත්ථාරං දිස්වා සහ දස්සනෙන පටිලද්ධසද්ධො ධම්මං සුත්වා උපනිස්සයසම්පන්නතාය පබ්බජිතුකාමො හුත්වා පිතාමහං ආපුච්ඡි. සො සත්ථු තමත්ථං ආරොචෙත්වා තං පබ්බාපෙසි. සො පබ්බජිත්වා බහුං බුද්ධච්චනං උග්ගණ්ඨිත්වා පරිපුණ්ණවස්සො උපසම්පජ්ජිත්වා යොනිසොමනසිකාරෙ කම්මං කරොන්තො විසෙසතො චතුන්නං අරූපජ්ඣානානං ලාභී හුත්වා තතො චූට්ඨාය විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. ඉති සො සඤ්ඤාවිච්චකුසලානං අග්ගො ජාතො. සො ඤානසුබ්බෙන ඵලසුබ්බෙන චිත්තාමෙන්තො එකදිවසං අත්තනො පටිපත්තිං පටිච්චෙක්ඛිත්වා අධිගතසම්පත්තිං පටිච්ච සඤ්ජාතසොමනස්සො සිහනාදං නදන්තො —

510. “යදා පඨමද්දක්ඛිං, සත්ථාරමකුතොභයං;
තතො මෙ අහු සංවෙගො, පස්සිත්වා පුරිසුත්තමං.
511. “සිරිං හත්ථෙහි පාදෙහි, යො පණාමෙයා ආගතං;
එතාදිසං සො සත්ථාරං, ආරාධෙත්වා විරාධයෙ.
512. “තදාහං පුත්තදාරඤ්ච, ධනධඤ්ඤඤච ඡඩ්ඞයිං;
කෙසමස්සුති ඡෙදෙත්වා, පබ්බජිං අනගාරියං.
513. “සික්ඛාසාපීවසම්පන්නො, ඉන්ද්‍රියෙසු සුසංවුතො;
නමස්සමානො සම්බුද්ධං, විහාසිං අපරාජිතො.
514. “තතො මෙ පණ්ඩි ආසි, වෙනසො අභිපත්ථිතො;
න නිසිදෙ මුහුත්තමිපි, තණ්හාසල්ලෙ අනුහතෙ.
515. “තස්ස මෙවං විහරතො, පස්ස විරියපරක්කමං;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
516. “පුබ්බෙනිවාසං ජානාමි, දිබ්බචක්ඛු විසොධිතං;
අරහා දක්ඛිණෙයොමිහි, විජ්ජමුත්තො නිරූපමි.
517. “තතො රත්තාවිවසානෙ, සුරියුග්ගමනං පති;
සබ්බං තණ්හං විසොසෙත්වා, පල්ලඞ්කෙන උපාවිසි”න්ති. — ඉමා ගාථා අභාසි;

තත්ථ යදාති යස්මිං කාලෙ. පඨමන්ති ආදිතො. අද්දක්ඛිත්ති පස්සිං, සත්ථාරන්ති, භගවන්තං. අකුතොභයන්ති නිබ්භයං. අයඤ්ඤත්ථ අත්ථො — සබ්බෙසං භයහෙතුනං බොධිමුලෙයෙව පහීනත්තා කුතොච්ඡි භයාභාවතො අකුතොභයං නිබ්භයං, චතුර්වෙසාරජ්ජවිසාරදං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි වෙනෙයානානං යථාරහමනුසාසනතො සත්ථාරං සම්මාසම්බුද්ධං මය්හං පිතාමහෙන සද්ධිං ගන්ත්වා යාය වෙලාය සබ්බපඨමං පස්සිං, තං පුරිසුත්තමං සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලං පස්සිත්වා තතො දස්සනහෙතු තතො දස්සනතො පච්ඡා “එත්තකං කාලං සත්ථාරං දට්ඨුං ධම්මඤ්ච සොතුං නාලන්ථ”න්ති මය්හං සංවෙගො අහු සහොත්තප්පං ඤාණං උප්පජ්ජි. උප්පන්නසංවෙගො පනාහං එවං වින්තෙසින්ති දස්සෙති සිරිං හත්ථෙහිති ගාථාය. තස්සත්ථො — යො විභවත්ථිකො පුරිසො “උපට්ඨායිකො හුත්වා තව සන්තිකෙ වසිස්සාමි”ති සවිග්ගහං සිරිං සයනෙ උපගතං හත්ථෙහි ව පාදෙහි ව කොට්ටෙන්තො පණාමෙයා නීහරෙයා, සො තථාරූපො අලක්ඛිකපුරිසො එතාදිසං සත්ථාරං සම්මාසම්බුද්ධං ආරාධෙත්වා ඉමස්මිං නවමෙ බණෙ පටිලභිත්වා විරාධයෙ තස්ස ඔවාදාකරණෙන තං විරජ්ඣෙයා, අහං පනෙවං න කරොමිති අධිප්පායො. තෙනාහ “තදාහං...පෙ.... අනගාරිය”න්ති. තත්ථ ඡඩ්ඞයිත්ති, පජ්ජි. “ඡඩ්ඞිය”න්තිපි පාඨො. නනු අයං ථෙරො දාරපරිග්ගහං අකත්ථාව ව පබ්බජිතො, සො කස්මා “පුත්තදාරඤ්ච ඡඩ්ඞයි”න්ති අවොචාති? යථා නාම පුරිසො අතිබ්බත්තඵලමෙව රුක්ඛං ඡින්නන්තො අවිජින්නෙ තතො ලද්ධඵලෙහි පරිහීනො නාම භොති. එවංසම්පදම්දං දට්ඨබ්බං.

සික්ඛාසාපීවසමාපන්නොති යා අධිසිලසික්ඛා, තාය ව, යත්ථ භික්ඛු සහ ජීවන්ති, එකජීවිකා සභාගචුත්තිතො භොන්ති, තෙන භගවතා පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදසඞ්ඛාතෙන සාපීවෙන ව සමන්නාගතො සික්ඛනභාවෙන සමඞ්ගිභූතො, සික්ඛං පරිපුරෙන්නො සාපීවඤ්ච අවිතික්කමන්නො හුත්වා තදුභයං සම්පාදෙන්තොති අත්ථො. තෙන සුචිසුද්ධෙ පාතිමොක්ඛෙ සිලෙ පතිට්ඨිතභාවං දස්සෙති. ඉන්ද්‍රියෙසු සුසංවුතොති මනව්ජට්ඨෙසු ඉන්ද්‍රියෙසු සුට්ඨු සංවුතො. රූපාදිවිසයෙසු උප්පජ්ජනකානං අභිජ්ඣාදිනං පවත්තිනිවාරණවසෙන සතිකවාටෙන සුපිහිතවක්ඛාදිද්වාරොති අත්ථො. එවං පාතිමොක්ඛසංවරඉන්ද්‍රියසංවරසිලසම්පත්තිදස්සනෙන ඉතරසිලම්පි අත්ථතො දස්සිතමෙව භොතිති

ටෙරො අත්තනො වතුපාරිසුද්ධිසිලසම්පදං දස්සෙත්වා “නමස්සමානො සම්බුද්ධ”න්ති ඉමිනා බුද්ධානුස්සතිභාවනානුයොගමාහ. විභාසිං අපරාජිතොති කිලෙසමාරාදිහි අපරාජිතො එව හුත්වා විහරිං, යාව අරහත්තප්පත්ති, තාව තෙහි අනභිභූතො, අඤ්ඤාදත්ථු තෙ අභිභවත්තො එව විභාසින්ති අත්ථො.

තතොති තස්මා, යස්මා සුවිසුද්ධසිලො සත්ථරි අභිප්පසන්තො කිලෙසාභිභවනපටිපත්තියඤ්ච ධීතො, තස්මා. පණ්ඩිති පණ්ඩානං. තතො වා විත්තාභිනිභාරො. ආසිති අහොසි. වෙතසො අභිපත්ථිතොති, මම විත්තෙන ඉච්ඡිතො. කිදිසො පන සොති ආහ “න නිසිදෙ මුහුත්තම්පි, තණ්හාසල්ලෙ අනුභතෙ”ති. “අග්ගමග්ගසණ්ඩාසෙන මම හදයතො තණ්හාසල්ලෙ අනුද්ධටෙ මුහුත්තම්පි න නිසිදෙ, නිසජ්ජං න කප්පෙය්‍ය”න්ති එවං මෙ විත්තාභිනිභාරො අහොසිති අත්ථො.

එවං පන විත්තං අධිට්ඨාය භාවනං භාවයිත්වා යානවඩ්ඤාමෙහෙව රත්තිං විනිනාමෙත්තො අරූපසමාපත්තිතො චූට්ඨාය ඤානඤ්ඤානෙ විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අරහත්තං සම්මානාසී. තෙන චුත්තං “තස්ස මෙ”තිආදි. නිරූපයිති කිලෙසුපධිආදීනං අභාවෙන නිරූපධි. රත්තාවිච්ඡානෙන රත්තිභාගස්ස විගමනෙ විභාතාය රත්තියා. සුරියුග්ගමනං පතීති සුරියුග්ගමනං ලක්ඛණං කත්වා. සබ්බං තණ්හන්ති කාමතණ්හාදිභෙදං සබ්බං තණ්හාසොනං අග්ගමග්ගෙන විසොසෙත්වා සුක්ඛාපෙත්වා “තණ්හාසල්ලෙ අනුභතෙ න නිසිදෙ”ති, පටිඤ්ඤාය මොචිතත්තා. පල්ලඤ්ඤාන උපාවිසින්ති පල්ලඤ්ඤා ආභූජිත්වා නිසිදින්ති. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

මහාපන්ථකත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අට්ඨකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. නවකතිපාතො

1. භූතත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

නවකතිපාතෙ යදා දුක්ඛන්තිආදිකා ආයස්මතො භූතත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විචට්ඨපනිස්සයං පුඤ්ඤං උපවිනන්තො සිද්ධත්ථස්ස භගවතො කාලෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා සෙනොති ලද්ධනාමො විඤ්ඤානං පත්තො එකදිවසං සත්ථාරං දිස්වා පසන්නමානසො “උසභං පවර” න්තිආදිනා චතුහි ගාථාහි අභිත්ථවි.

සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාකෙතනගරස්ස ද්වාරගාමෙ මහාවිභවස්ස සෙට්ඨස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස කිර සෙට්ඨනො ජාතා ජාතා දාරකා බද්ධාසාතෙන එකෙන යක්ඛෙන බාදිතා, ඉමස්ස පන පච්ඡිමභවිකත්තා භූතා ආරක්ඛං ගණ්හිංසු. යක්ඛො පන වෙස්සවණස්ස උපට්ඨානං ගතො, පුත නාගමාසි. නාමකරණදිවසෙ වස්ස “එවං කතෙ අමනුස්සා අනුකම්පන්තා පරිහරෙය්‍යු” න්ති භූතොති නාමං අකංසු. සො පන අත්තතො පුඤ්ඤබලෙන අනන්තරායො වඩ්ඪී, තස්ස “තයො පාසාදා අහෙසු” න්තිආදි සබ්බං යසස්ස කුලපුත්තස්ස විභවකිත්තතෙ විය වෙදිතබ්බං. සො විඤ්ඤානං පත්තො සත්ථරි සාකෙතෙ වසන්තෙ උපාසකෙහි සද්ධිං විහාරං ගතො. සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා අජකරණියා නාම නදියා තීරෙ ලෙණෙ වසන්තො විපස්සනං පටිධපෙත්වා නවරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. තෙන චූත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.7.20-28) –

“උසභං පවරං චිරං, මහෙසිං විජිතාවිනං;
සුවණ්ණවණ්ණං සම්බුද්ධං, කො දිස්වා නප්පසීදති.

“හිමවා වාපරිමෙය්‍යො, සාගරොව දුරුත්තරො;
තථෙව ඤානං බුද්ධස්ස, කො දිස්වා නප්පසීදති.

“වසුධා යථාප්පමෙය්‍යො, විත්තා වනවට්ඨකා;
තථෙව සීලං බුද්ධස්ස, කො දිස්වා නප්පසීදති.

“අනිලඤ්ඤාසසඬබ්බො, යථාකාසො අසඬබ්බො;
තථෙව ඤාණං බුද්ධස්ස, කො දිස්වා නප්පසීදති.

“ඉමාහි චතුගාථාහි, බ්‍රාහ්මණො සෙනසව්හයො;
බුද්ධසෙට්ඨං ථවිත්වාන, සිද්ධත්ථං අපරාජිතං.

“චතුත්තචුතිකප්පානි, දුග්ගතිං නුපපජ්ජථ;
සුගතිං සුඛසම්පත්තිං, අනුභොසිමනප්පකං.

“චතුත්තචුතිතො කප්පෙ, ථවිත්වා ලොකනායකං;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, ථොමනාය ඉදං ඵලං.

“වාතුද්දසම්භි කප්පම්භි, චතුරො ආසුමුග්ගතා;
සත්තරතනසම්පන්නා, චක්කවත්ති මහබ්බලා.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන” න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා අපරෙත සමයෙන ඤාතීතං අනුකම්පාය සාකෙතං ගන්ත්වා කතිපාභං තෙහි උපට්ඨියමානො අඤ්ජනවතෙ වසිත්වා පුත අත්තනා වසිතට්ඨානමෙව ගන්තුකාමො ගමනාකාරං දස්සෙසි. ඤාතකා “ඉධෙව, භන්තෙ, වසථ, තුම්භෙපි න කිලම්ස්සථ, මයම්පි පුඤ්ඤෙන වඩ්ඪීස්සාමා” ති ථෙරං යාචිංසු. ථෙරො අත්තතො විවෙකාහිරති. තත්ථ ව ථාසුචිහාරං පකාසෙන්නො –

518. “යදා දුක්ඛං ජරාමරණන්ති පණ්ඩිතො, අවිද්දසු යත්ථ සිතා පුපුජ්ජනා;
දුක්ඛං පරිඤ්ඤාය සතොව ඤායති, තතො රතිං පරමතරං න චින්දති.

519. “යදා දුක්ඛස්සාවහනිං විසත්තිකං, පපඤ්චසඩ්ඝාතදුබ්බවාහිනිං;
තණ්හං පහන්ත්වාන සතොව ඤායති, තතො රතිං පරමතරං න චින්දති.

520. “යදා සිවං ද්වෙවතුරඬගගාමිතං, මග්ගුත්තමං සබ්බකිලෙසසොධනං;
පඤ්ඤාය පස්සිත්ව සතොව ඤායති, තතො රතිං පරමතරං න චින්දති.

521. “යදා අසොකං වීරජං අසඬ්ඛනං, සන්තං පදං සබ්බකිලෙසසොධනං;
භාවෙති සඤ්ඤාජනාබන්ධනවිජ්ඣං, තතො රතීං පරමතරං න වින්දති.

522. “යදා නහෙ ගජ්ජති මෙසදුන්දුහි, ධාරාකුලා විහගපටෙ සමන්තතො;
භික්ඛු ව පබ්භාරගතොව ඤායති, තතො රතීං පරමතරං න වින්දති.

523. “යදා නදීනං කුසුමාකුලානං, විචිත්ත-වානෙයා-වටංසකානං;
තීරෙ නිසින්තො සුමනොව ඤායති, තතො රතීං පරමතරං න වින්දති.

524. “යදා නිසිටෙ රහිතමිති කානතො, දෙවෙ ගලන්තමිති නදන්ති දාඨිනො;
භික්ඛු ව පබ්භාරගතොව ඤායති, තතො රතීං පරමතරං න වින්දති.

525. “යදා විතක්කෙ උපරුන්ධියත්තතො, නගන්තරෙ නගවිවරං සමස්සිතො;
විතද්දරො විතබ්බොව ඤායති, තතො රතීං පරමතරං න වින්දති.

526. “යදා සුඛි මලබ්බසොකනාසනො,
නිරග්ගලො නිබ්බනොවො විසල්ලො;
සබ්බාසවෙ බ්‍යන්තිකතොව ඤායති,
තතො රතීං පරමතරං න වින්දති”ති. — ඉමා ගාථා අභාසී;

තත්ථායං පදයොජනාමුඛෙන පට්ඨගාථාය අත්ථවණ්ණනා — බන්ධනං පරිපාකො ජරා. හෙදො මරණං. ජරාමරණසිසෙන චෙත්ථ ජරාමරණචන්තො ධම්මා ගහිතා. “තයිදං ජරාමරණං දුක්ඛ”න්ති අවිද්දසු යථාභූතං අජානන්තා පුට්ඨජ්ජනා යත්ථ යස්මිං උපාදානක්ඛන්ධපඤ්ඤාසිතා පටිබන්ධා අල්ලිනා, තං “ඉදං දුක්ඛං, ඵත්තකං දුක්ඛං, න ඉතො භියොයා”ති විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය පරිජානිත්වා, ඉධ ඉමස්මිං සාසනෙ සතො සම්පජානො, පණ්ඩිතො භික්ඛු, යදා යස්මිං කාලෙ ලක්ඛණූපනිජ්ඣානෙන ඤායති. තතො විපස්සනාරතිතො මග්ගඵලරතිතො ව පරමතරං උත්තමතරං රතීං න වින්දති නප්පට්ඨිහති. තෙනාහ භගවා —

“යතො යතො සම්මසති, බන්ධනං උදයබ්බයං;
ලහති පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානතං.

“පට්ඨායං ඵකරජ්ජෙන, සග්ගස්ස ගමනෙන වා;
සබ්බලොකාධිපව්චෙන, සොනාපත්තිඵලං වර”න්ති. (ධ. ප. 374, 178);

ඵවං පරිඤ්ඤාභිසමයමුඛෙන විචෙකරතීං දස්සෙන්වා ඉදානි පභානාභිසමයාදිමුඛෙනපි තං දස්සෙතුං දුක්ඛයාදිකා නිස්සො ගාථා අභාසී. තත්ථ දුක්ඛස්සාවහනින්නි දුක්ඛස්ස ආයතීං පචත්තීං, දුක්ඛස්ස නිජ්ජන්තිකන්ති අත්ථො. විසත්තිකන්ති තණ්හං. සා හි විසතාති විසත්තිකා, විසාලාති විසත්තිකා, විසටාති විසත්තිකා, විසක්කතිති විසත්තිකා, විසං හරතිති විසත්තිකා, විසංවාදිකාති විසත්තිකා, විසමුලාති විසත්තිකා, විසඵලාති විසත්තිකා, විසපරිභොගාති විසත්තිකා, විසාලා වා පන සා තණ්හා රූපෙ සද්දෙ ගන්ධෙ රසෙ ථොට්ඨබ්බෙ ධම්මෙ කුලෙ ගණෙ විත්ථටාති විසත්තිකාති වුවවති. පපඤ්ඤාවසඬ්ඝානදුඛාධිවාහිනින්ති සත්තසන්තානං සංසාරෙ පපඤ්ඤෙන්ති විත්ථාරෙන්තිති පපඤ්ඤා, රාගාදයො මානාදයො ව. තෙ ඵව පචත්තිදුක්ඛස්ස සඬ්ඝානවයෙන සඬ්ඝානා, සදරුපරිලාභසභාවන්තා දුක්ඛඤ්චාති පපඤ්ඤාවසඬ්ඝානදුඛං, තස්ස අධිවාහනො නිබ්බන්තනතො පපඤ්ඤාවසඬ්ඝානදුඛාධිවාහිනී. තං තණ්හං පහන්ත්වානාති අරියමග්ගෙන සමුච්ඡින්නිත්වා.

සිවන්ති බෙමං, අබෙමකරානං කිලෙසානං සමුච්ඡින්නෙන තෙහි අනුපද්දන්ති අත්ථො. සම්මාදිට්ඨිආදීනං වසෙන ද්විචතුරඬ්ඛගො හුත්වා අරියෙ නිබ්බානං ගමෙතිති ද්වෙචතුරඬ්ඛගාමීනං, ගාථාසුඛත්ථඤ්ඤෙන්ථ විහත්තිඅලොපො කතොති දට්ඨබ්බං. රූපුපපත්තිමග්ගාදීසු සබ්බෙසු මග්ගෙසු උත්තමන්තා මග්ගත්තමං. තෙනාහ භගවා — “මග්ගානට්ඨඬ්ඛිකො සෙට්ඨො”තිආදි (ධ. ප. 273). සබ්බෙහි කිලෙසමලෙහි සත්තානං සොධනතො සබ්බකිලෙසසොධනං. පඤ්ඤාය පස්සිත්වාති පටිවෙධපඤ්ඤාය භාවනාභිසමයවසෙන අභිසමෙච්ච.

සොකහෙතුනං අභාවතො පුග්ගලස්ස ව සොකාභාවහෙතුතො නත්ථි ඵත්ථ සොකොති අසොකං. තථා විගතරාගාදිරජන්තා වීරජං. න කෙනචි පච්චයෙන සඬ්ඛනන්ති අසඬ්ඛනං. සබ්බෙසං කිලෙසානං සබ්බස්ස ව දුක්ඛස්ස වූපසමභාවතො, සංසාරදුක්ඛද්දිතෙහි පජ්ජිතබ්බතො අධිගන්තබ්බතො ව සන්තං පදං. සබ්බෙහි කිලෙසමලෙහි සත්තසන්තානස්ස සොධනනිමිත්තතො සබ්බකිලෙසසොධනං. භාවෙතිති සවිජ්ජිරියාභිසමයවසෙන අභිසමෙති. බහුක්ඛන්තුඤ්චි නිබ්බානං ආරබ්භ සවිජ්ජිරියාභිසමයං පචත්තෙන්තස්ස ආලම්බකෙ ලබ්භමානවිසෙසකං ආලම්බිතබ්බෙ ආරොපෙන්වා ඵවං චුත්තං. සංයොජනසඬ්ඛානානං බන්ධනානං ඡෙදනතො සංයොජනබන්ධනවිජ්ඣං. නිමිත්තඤ්ඤෙන්ථ කත්තුභාවෙන උපවාරිතං, යථා අරියභාවකරාති සච්චාති අරියසච්චාතීති. යථා පුරිමගාථාසු යදා ඤායති, තදා තතො රතීං පරමතරං න වින්දතීති යොජනා. ඵවං ඉධ යදා භාවෙති, තදා තතො රතීං පරමතරං න වින්දතීති යොජනා.

එවං ටේරො චතුහි ගාථාහි අත්තානං අනුපනෙත්වාච චතුසච්චපට්ඨෙධකිත්තනෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරිත්වා ඉදානි අත්තනා වසිතට්ඨානස්ස විචිත්තභාවෙන ඵාසුතං දස්සෙන්නො “යදා නභෙ”තිආදිකා ගාථා අභාසි. තත්ථ නභෙති ආකාසෙ. සිනිද්ධගම්භිරනිග්ගොසනාය මෙසොයෙව දුන්දුහි මෙසදුන්දුහි. සමන්තතො පග්ගරන්තිහි ධාරාහි ආකුලාති ධාරාකුලා. විභගානං පක්ඛිනං ගමනමග්ගත්තා විභගපටේ නභෙති යොජනා. තතොති කුමාරතිතො.

කුසුමාකුලානන්ති තරුහි ගජිතකුසුමෙහි සමොභිතානං. විචිත්තවානෙය්‍යවටංසකානන්ති චනෙ ජාතත්තා වානෙය්‍යානි වනපුප්ඵානි, විචිත්තානි වානෙය්‍යානි වටංසකානි ඵතාසන්ති විචිත්තවානෙය්‍යවටංසකා නදියො, තාසං නානාවිධවනපුප්ඵවටංසකානන්ති අත්ථො. උත්තරිමනුස්සධම්මවසෙන සුන්දරො මනො ඵතස්සාති සුමනො කුමාරයති.

නිසිටෙති රත්තියං. රහිතම්භීති, ජනසම්බාධවිරහිතෙ විචිත්තෙ. දෙවෙති මෙසෙ. ගළන්තම්භීති වුට්ඨිධාරායො පග්ගරන්තෙ වස්සන්තෙ. දාඨිනොති සිභබ්‍යග්ගාදයො පටිපක්ඛසත්තා. තෙ හි දායාවුධාති “දාඨිනො”ති වුච්චන්ති, නදන්ති දාඨිනොති ඉදම්පි ජනවිවෙකදස්සනත්ථමෙව ගහිතං.

චිතක්කෙ උපරුන්ධියත්තනොති අත්තසන්තානපරියාපන්නතාය අත්තනො කාමචිතක්කාදිකෙ මිච්ඡාචිතක්කෙ පටිපක්ඛලෙන නිසෙධෙත්වා. අත්තනොති වා ඉදං චින්දතිති ඉමිනා යොජෙතබ්බං “තතො රතිං පරමතරං අත්තනා න චින්දති”ති. නගන්තරෙති පබ්බතන්තරෙ. නගච්චරන්ති පබ්බතගුහං පබ්භාරං වා. සමස්සිතොති නිස්සිතො උපගතො. චිතද්දරොති විගතකිලෙසදරථො. චිතබ්බලොති පහිනවෙතොබ්බලො.

සුඛිති කුමාරාදිසුබ්බෙත සුඛිතො. මලබ්බලසොකතාසනොති රාගාදීනං මලානං පඤ්චන්තඤ්ච වෙතොබ්බලානං ඤාතිවියොගාදිභෙතුකස්ස සොකස්ස ච පභායකො. නිරග්ගලොති, අග්ගලං වුච්චති අවිජ්ජා නිබ්බානපුරපවෙසනිවාරණතො, තදභාවතො නිරග්ගලො. නිබ්බතථොති නිතණ්භො. විසල්ලොති, විගතරාගාදිසල්ලො. සබ්බාසවෙති, කාමාසවාදිකෙ සබ්බෙපි ආසවෙ. බ්‍යන්තිකතොති බ්‍යන්තිකතාවි අරියමග්ගෙන විගතන්තෙ කත්වා ඨිතො දිට්ඨධම්මසුඛවිභාරත්ථං යදා කුමාරයති, තතො කුමාරතිතො පරමතරං රතිං න චින්දතිති යොජනා. එවං පන චත්වා ටේරො අජකරණීතිරමෙව ගතො.

භූතත්ථේරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නවකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. දසකනිපාතො

1. කාළදායින්ටෙරගාලාවණ්ණනා

දසකනිපාතෙ අභිගාරිනොතිආදිකා ආයස්මතො කාළදායින්ටෙරස්ස ගාලා. කා උප්පත්ති? අයමිපි පදුමුත්තරබුද්ධස්ස කාලෙ භංගවතීනගරෙ කුලගෙහෙ නිබ්බත්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුඤ්ඤානො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං කුලප්පසාදකානං අග්ගට්ඨානො යපෙන්නං දිස්වා තප්පං අභිනිහාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ටෙසි.

සො යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො අමිහාකං බොධිසත්තස්ස මාතුකුච්ඡියං පටිසන්ධිග්ගහණදිවසෙ කපිලවත්ථුස්මියෙව අමච්චගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි. බොධිසත්තෙන සද්ධිං එකදිවසංයෙව ජාතොති තංදිවසංයෙව නං දුකුලවුම්බටෙ නිපජ්ජාපෙත්වා බොධිසත්තස්ස උපට්ඨානං නයිංසු. බොධිසත්තෙන හි සද්ධිං බොධිරුක්ඛො, රාහුලමාතා, චත්තාරො නිධි, ආරොහනියහත්ථි, අස්සකණ්ඩකො, ඡන්තො කාළදායීනි ඉමෙ සත්ත එකදිවසංයෙව ජාතත්තා සහජාතා නාම අහෙසුං. අප්පස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ සකලනගරස්ස උග්ගචිත්තදිවසෙ ජාතත්තා උදායින්ටෙව නාමං අකංසු, ථොකං කාලධාතුකත්තා පන කාළදායීනි පඤ්ඤායින්ට. සො බොධිසත්තෙන සද්ධිං කුමාරකිලං කිලන්තො වුද්ධිං අගමාසි.

අපරභාගෙ ලොකනාටෙ මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමීත්වා අනුක්කමෙන සබ්බඤ්ඤානං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ රාජගහං උපනිස්සාය වෙළවනෙ විහරන්තෙ සුද්ධොදනමහාරාජා තං පවත්තිං සුත්වා පුරිසසහස්සපරිවාරං එකං අමච්චං “පුත්තං මෙ ඉධානෙහි”ති පෙසෙසි. සො ධම්මදෙසනාවෙලාය සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පරිසපරියන්තෙ ධීතො ධම්මං සුත්වා සපරිසො අරහත්තං පාපුණ්. අප් නෙ සත්ථා “එථ, භික්ඛවො”ති හත්ථං පසාරෙති. සබ්බෙ තඨ්ඨණංයෙව ඉද්ධිමයපත්තවීරවරා වස්සසට්ඨිකත්ටෙරා විය අහෙසුං. අරහත්තං පත්තතො පට්ඨාය පන අරියා මජ්ඣන්තාව භොන්ති, තස්මා රඤ්ඤා පභිතසාසනං දසබලස්ස න කටෙසි. රාජා “නෙව ගතබලකොට්ඨකො ආගච්ඡති, න සාසනං සුයාති”ති අපරමිපි අමච්චං පුරිසසහස්සෙන පෙසෙසි. තස්මිමිපි තථා පටිපන්නෙ අපරන්ති එවං නවහි අමච්චෙහි සද්ධිං නව පුරිසසහස්සානි පෙසෙසි සබ්බෙ අරහත්තං පත්වා තුණ්හි අහෙසුං.

අප් රාජා වින්තෙසි – “එත්තකා ජනා මයි සිනෙහාභාවෙන දසබලස්ස ඉධාගමනත්ථාය න කිඤ්චි කප්පිංසු, අයං බො පන උදායී දසබලෙන සමවයො සහපංසුකිලිකො, මයි ච සිනෙහවා, ඉමං පෙසෙස්සාමි”ති තං පක්කොසාපෙත්වා, “තාත, ත්වං පුරිසසහස්සපරිවාරො රාජගහං ගන්ත්වා දසබලං ආනෙහි”ති වත්වා පෙසෙසි. සො පන ගච්ඡන්තො “සවාහං, දෙව, පබ්බජිතුං ලභිස්සාමි, එවාහං භගවත්තං ඉධානෙස්සාමි”ති වත්වා “යං කිඤ්චි කත්වා මම පුත්තං දස්සෙහි”ති වුත්තො රාජගහං ගන්ත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනාවෙලාය පරිසපරියන්තෙ ධීතො ධම්මං සුත්වා සපරිවාරො අරහත්තං පත්වා එහිභික්ඛුභාවෙ පතිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.4.48-63) –

“පදුමුත්තරබුද්ධස්ස, ලොකපෙට්ඨස්ස තාදිනො;
අද්ධානං පටිපන්නස්ස, වරතො වාරිකං තදා.

“සුචුල්ලං පදුමං ගය්හ, උප්පලං මල්ලිකඤ්චනං;
පරමන්තං ගහෙත්වාන, අදාසිං සත්ථුනො අහං.

“පරිභුඤ්ජි මහාවීරො, පරමන්තං සුභොජනං;
තඤ්ච පුප්ඵං ගහෙත්වාන, ජනස්ස සම්පදස්සයි.

“ඉට්ඨං කන්තං පියං ලොකෙ, ජලජං පුප්ඵමුත්තමං;
සුදුක්කරං කතං තෙන, යො මෙ පුප්ඵං අදාසිදං.

“යො පුප්ඵමභිරොපෙසි, පරමන්තඤ්චදාසි මෙ;
තමහං කිත්තයිස්සාමි, සුඤ්ඤාට්ඨ මම භාසතො.

“දස අට්ඨ වක්ඛත්තුං සො, දෙවරජ්ජං කරිස්සති;
උප්පලං පදුමඤ්චාසි, මල්ලිකඤ්ච තදුත්තරි.

“අස්ස පුඤ්ඤවිපාකෙන, දිබ්බගන්ධසමායුතං;
ආකාසෙ ඡදනං කත්වා, ධාරයිස්සති තාවදෙ.

“පඤ්චවිසතික්ඛත්තුඤ්ච, වක්කවත්ති භවිස්සති;
පට්ඨායා රජ්ජං පඤ්චස්සනං, වසුධං ආවසිස්සති.

“කප්පසනසහස්සමිහි, ඔක්කාකකුලසමිහවො;
ගොතමො නාම ගොත්තෙන, සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

“සකකම්මාගිරද්ධො සො, සුක්කමුලෙන වොදිතො;
සකායානං නන්දිජනනො, ඤාතිබන්ධු භවිස්සති.

“සො පච්ඡා පබ්බජිත්ථාන, සුක්කමුලෙන වොදිතො;
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය, නිබ්බායිස්සතිනාසවො.

“පටිසම්භිදමනුප්පත්තං, කතකිච්චමනාසවං;
ගොතමො ලොකබන්ධු තං, එතදග්ගෙ යපෙස්සති.

“පධානපහිත්තො සො, උපසන්නො නිරූපධි;
උදායී නාම නාමෙන, හෙස්සති සත්ථු සාවකො.

“රාගො දොසො ච මොහො ච, මානො මක්ඛො ච ධංසිතො;
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය, විහරාමී අනාසවො.

“තොසයිඤ්චාපි සම්බුද්ධං, ආනාපී නිපකො අහං;
පසාදිතො ච සම්බුද්ධො, එතදග්ගෙ යපෙසි මං.

“පටිසම්භිදා වතස්සො...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්ථා “න තාවායං දසබලස්ස කුලනගරං ගන්තුං කාලො, වසන්තෙ පන උපගතෙ පුප්ඵිතෙසු ව්‍යාසණ්ඩෙසු හරිතතිණසඤ්ජන්තාය භූමියා ගමනකාලො භවිස්සති”ති කාලං පටිමානෙන්තො වසන්තෙ සම්පත්තෙ සත්ථු කුලනගරං ගන්තුං ගමනමග්ගවණ්ණං සංවණ්ණෙන්තො —

527. “අඬගාරිතො දානි දුමා හදන්තෙ, එලෙසිතො ඡදනං විජ්ජහාය;
තෙ අවිචින්නොව පභාසයන්ති, සමයො මහාවීර භාගිරසානං.

528. “දුමානි ඵුල්ලානි මනොරමානි, සමන්තතො සබ්බදිසා පවන්ති;
පත්තං පහාය ඵලමාසසානා, කාලො ඉතො පක්කමනාය වීර.

529. “නෙවාතිසීතං න පනාතිඋණ්ණං, සුඛා උතු අද්ධනියා හදන්තෙ;
පස්සන්තු තං සාකියා කොළියා ච, පච්ඡාමුඛං රොහිනියං තරන්තං.

530. “ආසාය කසතෙ ඛෙත්තං, බීජං ආසාය වජ්ජති;
ආසාය වාණිජා යන්ති, සමුද්දං ධනභාරකා;
යාය ආසාය තිට්ඨාමී, සා මෙ ආසා සමීජ්ඣතු.

531. “පුනප්පුනඤ්චෙව වපන්ති බීජං, පුනප්පුනං වස්සති දෙවරාජා;
පුනප්පුනං ඛෙත්තං කසන්ති කස්සකා, පුනප්පුනං ධඤ්ඤමුපෙති රට්ඨං.

532. “පුනප්පුනං යාවනකා වරන්ති, පුනප්පුනං දානපතී දදන්ති;
පුනප්පුනං දානපතී දදිත්ථා, පුනප්පුනං සග්ගමුපෙන්නි යානං.

533. “වීරො හවෙ සත්තයුගං පුනෙති, යස්මිං කුලෙ ජායති භූරිපඤ්ඤො;
මඤ්ඤාමහං සක්කති දෙවදෙවො, තයා හි ජාතො මුනි සච්චනාමො.

534. “සුද්ධොදනො නාම පිතා මහෙසිනො, බුද්ධස්ස මාතා පන මායනාමා;
යා බොධිසත්තං පරිහරිය කුච්ඡිනා, කායස්ස හෙදා නිදිවමිහි මොදති.

535. “සා ගොතමී කාලකතා ඉතො චූතා, දිබ්බෙහි කාමෙහි සමඬ්භිභූතා;
සා මොදති කාමගුණෙහි පඤ්චහි, පරිවාරිතා දෙවගුණෙහි තෙහි.

536. “බුද්ධස්ස පුත්තොමිහි අසය්හසාහිතො, අඬගිරසස්සප්පට්මස්ස තාදිතො;
පිතුපිතා මය්හං තුවංසි සක්ක, ධම්මෙන මෙ ගොතම අයාකොසි”ති. —

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ අඬගාරිතොති අඬගාරානි වියාති අඬගාරානි, රත්තපචාලවණ්ණානි රුක්ඛානං පුප්ඵපල්ලවානි, තානි එතෙසං සන්තිති අඬගාරිතො, අතිලොභිතකුසුමකිසලයෙහි අඬගාරවුට්ඨිසංපරිකිණ්ණා වියාති අත්ථො. ඉදානීති ඉමස්මිං කාලෙ. දුමානි රුක්ඛා. හදන්තෙති, හද්දං අන්තෙ එතස්සානි හදන්තෙති එකස්ස දකාරස්ස ලොපං කත්ථා

වුවිලි, ගුණවිසේසයුක්තො, ගුණවිසේසයුක්තානාද්ව අග්ගභූතො සත්ථා. තස්මා හදන්තෙති සත්ථු ආලපනං. පච්චත්තවචනාද්වෙතං ඵකාරන්තං. “සුකට්ඨෙ පටිකම්මෙ සුඛෙ දුක්ඛෙපි වෙ”ති ආදිසු විය. ඉධ පන සම්බොධනත්ථෙ දට්ඨබ්බං. තෙන වුත්තං “හදන්තෙති ආලපන”න්ති. “හද්දසද්දසමානත්ථං පදන්තරමෙක”න්ති කෙවි. ඵලානි ඵසන්තිති ඵලෙසිනො. අවෙනනෙපි හි සවෙනනකිරියමාරොපෙන්වා වොහරන්ති, යථා කුලං පතිතුකාමන්ති, ඵලානි ගහෙතුමාරද්ධා සම්පන්නිඵලගහණකාලාති අත්ථො. ඡදනං විජ්ජනායාති පුරාණපණ්ණානි පජ්ඣන්වා සම්පන්නපණ්ඩුපලාසාති අත්ථො. තෙති දුමා. අච්චිමන්තොව පහාසයන්තිති දීපසිඛාවන්තො විය ජලිතඅග්ගී විය වා ඔහාසයන්ති සබ්බා දිසාති අධිප්පායො. සමයොති කාලො, “අනුග්ගහායා”ති වචනසෙසො. මහාවීරාති මහාවික්කන්ත. භාගී රසානන්ති අත්ථරසාදිනං භාගී. වුත්තස්සෙතං ධම්මසෙනාපතිනා – “භාගී වා හගවා අත්ථරසස්ස ධම්මරසස්සා”ති ආදි (වුළුති. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 2). මහාවීර, භාගීති ව ඉදම්පි ද්වයං සම්බොධනවචනං දට්ඨබ්බං. භාගීරථානන්ති පන පායෙ හගීරථො නාම ආදිරාජා. තබ්බංසජාතතාය සාකියා භාගීරථා, තෙසං භාගීරථානං උපකාරත්ථන්ති අධිප්පායො.

දුමානීති ලිඛිගවිපල්ලාසෙන වුත්තං, දුමා රුක්ඛාති අත්ථො. සමන්තතො සබ්බදිසා පවන්තිති, සමන්තතො සබ්බභාගතො සබ්බදිසාසු ව පුල්ලානි, තථා පුල්ලන්තා ඵව සබ්බදිසා පවන්ති ගන්ධං විස්සජ්ජෙන්ති. ආසමානාති ආසිසන්තා ගතිතුකාමා. ඵවං රුක්ඛසොහාය ගමනමග්ගස්ස රාමණෙයානං දස්සෙන්වා ඉදාති “නෙවානිසිත”න්ති ආදිනා උතුසම්පන්නිං දස්සෙති. සුඛාති නාතිසිතනාති උණ්භභාවෙනෙව සුඛා ඉට්ඨා. උතු අද්ධනියාති අද්ධානගමනයොග්ගා උතු. පස්සන්තු තං සාකියා කොළියා ව, පච්ඡාමුඛං රොහිනියං තරන්තන්ති රොහිනී නාම නදී සාකියකොළියජනපදානං අන්තරෙ උත්තරදිසතො දක්ඛිණමුඛා සන්දති, රාජගහං වස්සා පුරත්ථිමදක්ඛිණාය දිසාය, තස්මා රාජගහතො කපිලවත්ථුං ගන්තුං තං නදිං තරන්තා පච්ඡාමුඛා හුත්වා තරන්ති. තෙනාහ “පස්සන්තු තං...පෙ.... තරන්ත”න්ති. “හගවන්තං පච්ඡාමුඛං රොහිනී නාම නදිං අතික්කමන්තං සාකියකොළියජනපදවාසිනො පස්සන්තු”ති කපිලවත්ථුගමනාය හගවන්තං ආයාවන්තො උස්සාහෙති.

ඉදාති අත්තතො පත්ථනං උපමාහි පකාසෙන්තො “ආසාය කසතෙ”ති ගාථමාහ. ආසාය කසතෙ ඛෙත්තන්ති කස්සකො කසන්තො ඛෙත්තං ඵලාසාය කසති. ඛිජං ආසාය වජ්ජන්ති කසිත්වා ව වපන්තෙන ඵලාසාය ඵව ඛිජං වජ්ජන්ති නික්ඛිපියති. ආසාය වාණිජා යන්තිති ධනභාරකා වාණිජා ධනාසාය සමුද්දං තරිතුං දෙසං උපගන්තුං සමුද්දං නාවාය යන්ති ගච්ඡන්ති. යාය ආසාය තිට්ඨාමිති ඵවං අහම්පි යාය ආසාය පත්ථනාය හගවා තුම්භාකං කපිලපුරගමනපත්ථනාය ඉධ තිට්ඨාමි. සා මෙ ආසා සම්ප්ඤ්ඤා, තුම්භෙහි “කපිලවත්ථු ගන්තබ්බ”න්ති වදති, ආසාය සදිසතාය වෙන්ථ කත්තුකමානාජන්දං ආසාති ආහ.

ගමනමග්ගසංවණ්ණනාදිනා අනෙකවාරං යාවනාය කාරණං දස්සෙතුං “පුනප්පුන”න්ති ආදි වුත්තං. තස්සත්ථො – සකිං වුත්තමත්තෙන වජ්ජෙ අසම්පජ්ජමානෙ කස්සකා පුනප්පුනං දුතියම්පි තතියම්පි ඛිජං වපන්ති. පජ්ජන්තො දෙවරාජාපි ඵකවාරමෙව අවස්සිත්වා පුනප්පුනං කාලෙන කාලං වස්සති. කස්සකාපි ඵකවාරමෙව අකසිත්වා සස්සසම්පන්නිඅත්ථං පංසුං කද්දමං වා මුදුං කාතුං ඛෙත්තං පුනප්පුනං කසන්ති. ඵකවාරමෙව ධක්ඤං සඬගහං කත්වා “අලමෙත්තාවතා”ති අපරිතුස්සනතො කොට්ඨාගාරාදිසු පටිසාමනවසෙන මනුස්සෙහි උපතියමානං පුනප්පුනං සාලිආදිධක්ඤං රට්ඨං උපෙති උපගච්ඡති.

යාවනකාපි යාවන්තා පුනප්පුනං කුලානි වරන්ති උපගච්ඡන්ති, න ඵකවාරමෙව, යාවිතා පන තෙසං පුනප්පුනං දානපතී දදන්ති, න සකිංයෙව. තථා පන දෙයාධම්මං පුනප්පුනං දානපතී දදිත්වා දානමයං පුඤ්ඤං උපවිනිත්වා පුනප්පුනං අපරාපරං සග්ගමුපෙන්නි යානං පටිසන්ධිවසෙන දෙවලොකං උපගච්ඡන්ති. තස්මා අහම්පි පුනප්පුනං යාවාමි හගවා මය්හං මනොරථං මත්ථකං පාපෙහිති අධිප්පායො.

ඉදාති යදත්ථං සත්ථාරං කපිලවත්ථුගමනං යාවති, තං දස්සෙතුං “වීරො හවෙ”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – වීරො වීරියවා මහාවික්කන්තො භූරිපඤ්ඤො මහාපඤ්ඤො පුරිසො යස්මිං කුලෙ ජායති නිබ්බත්තති, තත්ථ හවෙ ඵකංසෙන සත්තයුගං සත්තපුරිසයුගං යාවසත්තමං පිනාමහයුගං සම්මාපටිපත්තියා පුනෙති සොධෙතිති ලොකවාදො අතිවාදො අඤ්ඤෙසු. හගවා පන සබ්බෙසං දෙවනං උත්තමදෙවතාය දෙවදෙවො පාපනිවාරණෙන කල්‍යාණපතිට්ඨාපනෙන තතො පරම්පි සොධෙතුං සක්කති සක්කොතිති මඤ්ඤාමි අහං. කස්මා? තයා හි ජාතො මුනි සච්චනාමො යස්මා තයා සත්ථාරා අරියාය ජාතියා ජාතො මුනිභාවො, මුනි වා සමානො අත්තහිතපරහිතානං ඉධලොකපරලොකානාද්ව මුනනට්ඨෙත “මුනි”ති අවිතථනාමො, මොනවා වා මුනි, “සමණො පබ්බජිතො ඉසී”ති අවිතථනාමො තයා ජාතො. තස්මා සත්තානං ඵකන්තහිතපටිලාභහෙතුභාවතො හගවා තව තත්ථ ගමනං යාවාමාති අත්ථො.

ඉදාති “සත්තයුග”න්ති වුත්තෙ පිතුයුගං දස්සෙතුං “සුද්ධොදනො නාමා”ති ආදි වුත්තං. සුද්ධං ඔදනං ජීවනං ඵකස්සාති සුද්ධොදනො. බුද්ධපිතා හි ඵකංසතො සුවිසුද්ධකායවච්චිතොසමාචාරො සුවිසුද්ධාජීවො හොති තථා අභිනිභාරසම්පන්නත්තා. මායනාමාති කුලරූපසීලාචාරාදිසම්පත්තියා ඤාතිමිත්තාදිහි “මා යාහී”ති වත්තබ්බගුණතාය “මායා”ති ලද්ධනාමා. පරිහරියාති ධාරෙන්වා. කායස්ස හෙදාති සදෙවකස්ස ලොකස්ස වෙතියසදිසස්ස අත්තතො කායස්ස විනාසතො උද්ධං. තිදිවම්හිති තුසිතදෙවලොකෙ.

සාති මායාදෙවි. ගොතමිනි ගොත්තෙන තං කිත්තෙනි. දිබ්බෙහි කාමෙහිනි, තුස්සිතභවනපරියාපන්නෙහි දිබ්බෙහි වත්ථුකාමෙහි. සමඛිගිභූතානි සමන්තාගතා. කාමගුණෙහිනි කාමකොට්ඨාසෙහි, “කාමෙහි”නි වත්වා පුන “කාමගුණෙහි”නි වචනෙන අනෙකභාගෙහි වත්ථුකාමෙහි පරිවාරියනීති දිපෙති. තෙහිනි යස්මිං දෙවනිකායෙ නිබ්බත්ති, තෙහි තුස්සිතදෙවගුණෙහි, තෙහි වා කාමගුණෙහි. “සමඛිගිභූතා පරිවාරිතා”නි ච ඉත්ථිලිඛිගනිද්දෙසො පුරිමත්තභාවසිද්ධං ඉත්ථිභාවං, දෙවතාභාවං වා සන්ධාය කතො, දෙවුපපත්ති පන පුරිසභාවෙනෙව ජාතා.

එවං ථෙරෙන යාවිතො භගවා තත්ථ ගමනෙ බහුතං විසෙසාධිගමං දිස්වා විසතිසහස්ස ඛිණාසවපරිවුතො රාජගහතො අතුරිතවාරිකාවසෙන කපිලවත්ථුගාමිමග්ගං පටිපජ්ජී. ථෙරො ඉද්ධියා කපිලවත්ථුං ගන්ත්වා රඤ්ඤො පුරතො ආකාසෙ ධිතො අදිට්ඨපුබ්බං වෙසං දිස්වා රඤ්ඤො “කොසි ත්ව”න්ති පුච්ඡිතො, “සවෙ අමච්චපුත්තං තයා භගවතො සන්තිකං පෙසිතං මං න ජානාසි, එවං පන ජානාහි”නි දස්සෙන්නො –

“බුද්ධස්ස පුත්තොමිති අසය්හසාහිතො, අඛිගිරසස්සප්පටිමස්ස තාදිතො;
පිතුපිතා මය්හං තුවංසි සක්ක, ධම්මෙන මෙ ගොතම අය්‍යකොසි”නි. –

ඔසානගාථමාහ.

තත්ථ බුද්ධස්ස පුත්තොමිති, සබ්බඤ්ඤබුද්ධස්ස උරෙ ජාතතාය ඔරසපුත්තො අමිති. අසය්හසාහිතොති, අභිසම්බොධිතො පුබ්බෙ යපෙත්වා මහාබොධිසත්තං අඤ්ඤෙහි සහිතුං වහිතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා අසය්හස්ස සකලස්ස බොධිසම්භාරස්ස මහාකාරුණිකාධිකාරස්ස ච සහනතො වහනතො, තතො පරමිපි අඤ්ඤෙහි සහිතුං අභිභවිතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා අසය්හනං පඤ්චන්තං මාරානං සහනතො අභිභවනතො, ආසයානුසයවරිතාධිමුත්තිආදිවිභාගාවබොධනෙන යථාරහං වෙනෙය්‍යානං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි අනුසාසනීසඛිබාතස්ස අඤ්ඤෙහි අසය්හස්ස බුද්ධකිව්චස්ස ච සහනතො, තත්ථ වා සාධුකාරිභාවතො අසය්හසාහිතො. අඛිගිරසස්සාති අඛිගිකතසීලාදිසම්පත්තිකස්ස. “අඛිගමඛිගෙහි නිච්ඡරණකඔභාසස්සා”නි අපරෙ. කෙච්චි පන “අඛිගිරසො, සිද්ධත්ථොති ද්වෙ නාමාති පිතරායෙව ගතිතාති”නි වදන්ති. අප්පටිමස්සාති අනුපමස්ස. ඉට්ඨානිට්ඨෙසු තාදිලක්ඛණප්පත්තියා තාදිතො. පිතුපිතා මය්හං තුවංසිති අරියජාතිවසෙන මය්හං පිතු සම්මාසම්බුද්ධස්ස ලොකවොහාරෙන ත්වං පිතා අසි. සක්කාති ජාතිවසෙන රාජානං ආලපති. ධම්මෙනාති සභාවෙන අරියජාති ලොකියජාතීති ද්වින්තං ජාතීනං සභාවසමොධානෙන ගොතමාති රාජානං ගොත්තෙන ආලපති. අය්‍යකොසිති පිතාමහො අසි. එත්ථ ච “බුද්ධස්ස පුත්තොමිති”නිආදිං වදන්තො ථෙරො අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

එවං පන අත්තානං ජානාපෙත්වා හට්ඨකුට්ඨෙය්‍ය රඤ්ඤො මහාරහෙ පල්ලඛකෙ නිසිදාපෙත්වා අත්තතො පටියාදිතස්ස නානග්ගරසස්ස භොජනස්ස පත්තං පුරෙත්වා දින්තෙ ගමනාකාරං දස්සෙති. “කස්මා ගන්තුකාමත්ථ, භුඤ්ජ්ජා”නි ච වුත්තෙ, “සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා භුඤ්ජිස්සාමි”නි. “කහං පන සත්ථා”නි? “විසතිසහස්සහික්ඛුපරිවාරො තුම්භාකං දස්සන්ත්ථාය මග්ගං පටිපන්නො”නි. “තුම්භෙ ඉමං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා යාව මම පුත්තො ඉමං නගරං සම්පාපුණාති, තාවස්ස ඉතොව පිණ්ඩපාතං හරවා”නි. ථෙරො භත්තකිව්චං කත්වා රඤ්ඤො පරිසාය ච ධම්මං කථෙත්වා සත්ථු ආගමනතො පුරෙතරමෙව සකලං රාජනිවෙසනං රතනත්තයෙ අභිප්පසන්නං කරොන්නො සබ්බෙසං පස්සන්නානංයෙව සත්ථු ආහරිතබ්බහත්තපුණ්ණං පත්තං ආකාසෙ විස්සජ්ජෙත්වා සයම්පි වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පිණ්ඩපාතං උපනෙත්වා සත්ථු භත්ථෙ යපෙසි. සත්ථා තං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජී. එවං සට්ඨියොජනං මග්ගං දිවසෙ දිවසෙ යොජනං ගච්ඡන්තස්ස සත්ථු රාජගෙහතොව භත්තං ආහරිත්වා අදාසි. අථ නං භගවා “මය්හං පිතු මහාරාජස්ස සකලනිවෙසනං පසාදෙසි”නි කුලප්පසාදකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

කාථදායිත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. එකවිහාරියත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

පුරතො පච්ඡතො වාතිආදිකා ආයස්මතො එකවිහාරියත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤාති උපවිනන්තො කස්සපදසබලස්ස කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා විවෙකවාසං වසි.

සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන එකං බුද්ධන්තරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්නො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ භගවති පරිනිබ්බුතෙ ධම්මාසොකරඤ්ඤො කනිට්ඨභාතා හුත්වා නිබ්බත්ති. අසොකමහාරාජා කිර සත්ථු පරිනිබ්බානතො ද්වින්තං වස්සසතානං උපරි අට්ඨාරසමෙ වස්සෙ සකලප්ඵබුද්ධිපෙ එකරජ්ජාහිසෙකං පත්වා අත්තතො කනිට්ඨං තිස්සකුමාරං ඔපරජ්ජෙ යපෙත්වා එකෙන උපායෙන තං සාසනෙ අභිප්පසන්නං අකාසි. සො එකදිවසං මීගථං ගතො අරඤ්ඤෙ යොනකමහාධම්මරක්ඛිතත්ථෙරං භත්ථිනාගෙන සාලසාබං ගහෙත්වා බීජියමානං නිසින්තං දිස්වා සඤ්ජාතපසාදො “අහො වතාහම්පි අයං මහාථෙරො විය පබ්බජිත්වා අරඤ්ඤෙ විහරෙය්‍ය”න්ති චින්තෙසි. ථෙරො තස්ස චිත්තාවාරං ඤත්වා තස්ස පස්සන්තස්සෙව ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා අසොකාරාමෙ පොක්ඛරණියා අභිප්පමානෙ උදකෙ යත්වා වීවරඤ්ච උත්තරාසඛිගඤ්ච ආකාසෙ ඔලග්ගෙත්වා න්භායිතුං ආරභී. කුමාරො ථෙරස්ස ආනුභාවං දිස්වා අභිප්පසන්නො අරඤ්ඤතො නිවත්තිත්වා රාජගෙහං ගන්ත්වා “පබ්බජිස්සාමි”නි රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා තං

අනෙකුත් පසාරයා යාමින්වා පබ්බජිතයාදිපායං නිවන්තෙතං නාසක්ඛි. සො උපාසකො හුත්වා පබ්බජිතසුඛං පත්තේතො –

537. “පුරතො පච්ඡතො වාපි, අපරො වෙ න විජ්ජති;
අතීව එසු භවති, එකස්ස වසතො වනෙ.
538. “හන්ද එකො ගමිස්සාමි, අරඤ්ඤං බුද්ධවණ්ණිකං;
එසු එකච්ඡාරිස්ස, පභිත්තස්ස භික්ඛුතො.
539. “යොගි-පිතිකරං රම්මං, මත්තකුඤ්ජරසෙවිතං;
එකො අත්ථවසී ඛිප්පං, පටිස්සාමි කානනං.
540. “සුපුප්ඵිතෙ සිතවනෙ, සිතලෙ ගිරිකන්දරෙ;
ගත්තානි පරිසිඤ්චිත්වා, වඩකමිස්සාමි එකකො.
541. “එකාකියො අද්දුතියො, රමණීයෙ මහාවනෙ;
කදාහං විහරිස්සාමි, කතකිව්වො අනාසවො.
542. “එවං මෙ කත්තුකාමස්ස, අධිප්පායො සමිජ්ඣතු;
සාධයිස්සාමහංයෙව, නාඤ්ඤො අඤ්ඤස්ස කාරකො”ති. –

ඉමා ඡ ගාථා අභාසි.

තත්ථ පුරතො පච්ඡතො වාති අත්තතො පුරතො වා පච්ඡතො වා, වා-සද්දස්ස විකප්පත්ථත්තා පස්සතො වා අපරො අඤ්ඤො ජනො න විජ්ජති වෙ, අතීව අතීවිස එසු චිත්තසුඛං භවති. එකච්ඡාරිභාවෙන එකස්ස අසභායස්ස. වනෙ වසතොති විරපරිවිතෙන විවෙකජ්ඣාසයෙන ආකඩ්ඪියමානහදයො සො රත්තින්දිවං මහාජනපරිවුත්තස්ස වසතො සභිගණිකච්ඡාරං නිබ්බන්දන්තො විවෙකසුඛඤ්ච බහුං මඤ්ඤන්තො වදති.

හන්දානි වොස්සග්ගත්තං නිපාතො, තෙන ඉදානි කරියමානස්ස අරඤ්ඤගමනස්ස නිවිජ්ජනභාවමාහ. එකො ගමිස්සාමිති “සුඤ්ඤාගාරෙ බො, ගහපති, තථාගතා අභිරමන්ති”ති ආදිවචනතො (වුළුව. 306) බුද්ධෙහි වණ්ණිකං පසට්ඨං අරඤ්ඤං එකො අසභායො ගමිස්සාමි වාසාධිප්පායෙන උපගච්ඡාමි. යස්මා එකච්ඡාරිස්ස යානාදිසු අසභායභාවෙන එකච්ඡාරිස්ස නිබ්බානං පටිපෙසිත්තත්තාය පභිත්තස්ස අධිසිලසික්ඛාදිකා තිස්සො සික්ඛා සික්ඛතො භික්ඛුතො අරඤ්ඤං එසු ඉට්ඨං සුඛාවහන්ති අත්තො.

යොගි-පිතිකරන්ති යොගිතං භාවනාය යුත්තප්පයුත්තානං අප්පසද්දාදිභාවෙන කුමන්තිපස්සනාදිපිතිං ආවහනතො යොගි-පිතිකරං. විසභාගාරම්මණාභාවෙන පටිසල්ලානසාරුප්පනාය රම්මං. මත්තකුඤ්ජරසෙවිතන්ති මත්තවරවාරණවිවරිතං, ඉම්මාපි බ්‍රහ්මරඤ්ඤභාවෙන ජනවිවෙකංයෙව දස්සෙති. අත්ථවසීති ඉධ අත්තොති සමණධම්මො අධිප්පෙතො. “කථං නු බො සො මෙ භවෙය්‍යා”ති තස්ස වසං ගතො.

සුපුප්ඵිතෙති සුට්ඨු පුප්ඵිතෙ. සිතවනෙති ඡායුදකසම්පත්තියා සිතෙ වනෙ. උභයෙනපි තස්ස රමණීයතංයෙව විභාවෙති. ගිරිකන්දරෙති ගිරිතං අභිභත්තරෙ කන්දරෙ. කන්ති හි උදකං, තෙන දාරිතං නින්තට්ඨානං කන්දරං නාම. තාදිසෙ සිතලෙ ගිරිකන්දරෙ සම්මපරිනාපං විනොදෙන්වා අත්තතො ගත්තානි පරිසිඤ්චිත්වා න්භායිත්වා වඩකමිස්සාමි එකකොති කත්ථවි අනායත්තවුත්තං දස්සෙති.

එකාකියොති එකාකි අසභායො. අද්දුතියොති තණ්හාසඛිකාද්දුතියාභාවෙන අද්දුතියො. තණ්හා හි පුරිසස්ස සබ්බදා අවිජ්ජනට්ඨෙන දුතියා නාම. තෙනාහ භගවා – “තණ්හාදුතියො පුරිසො, දීසමද්ධාන සංසර”න්ති (ඉතිවු. 15, 105).

එවං මෙ කත්තුකාමස්සාති “හන්ද එකො ගමිස්සාමි”ති ආදිනා වුත්තවිධිනා අරඤ්ඤං ගන්ත්වා භාවනාහිංසොගං කත්තුකාමස්ස මෙ. අධිප්පායො සමිජ්ඣතුති “කදාහං විහරිස්සාමි, කතකිව්වො අනාසවො”ති එවං පවත්තො මනොරොපො ඉජ්ඣතු සිද්ධිං පාපුණාතු. අරහත්තප්පත්ති ව යස්මා න ආයාවනමත්තෙන සිජ්ඣති, නාපි අඤ්ඤෙන සාධෙතබ්බා, තස්මා ආහ “සාධයිස්සාමහංයෙව, නාඤ්ඤො අඤ්ඤස්ස කාරකො”ති.

එවං උපරාජස්ස පබ්බජිතයා දළ්භනිවිජයතං ඤාත්වා රාජා අසොකාරාමගමනීයං මග්ගං අලඬකාරාපෙන්වා කුමාරං සබ්බාලඬකාරවිභුසිතං මහතියා සෙනාය මහවිවරාජානුභාවෙන විහාරං නෙසි. කුමාරො පධානසරං ගන්ත්වා මහාධම්මරක්ඛිත්තප්පෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජී, අනෙකසතා මනුස්සා තං අනුපබ්බජී. රඤ්ඤො භාගිනෙයො සභිසමිත්තාය සාමිකො අග්ගිබ්‍රහ්මාපි තමෙව අනුපබ්බජී. සො පබ්බජිත්වා හට්ඨතුට්ඨො අත්තනා කාතබ්බං පකාසෙන්තො –

543. “එස බන්ධාමි සන්තාහං, පටිස්සාමි කානනං;
න තතො නික්ඛමිස්සාමි, අප්පත්තො ආසවක්ඛයං.

544. “මාලුනෙ උපවායන්තෙ, සිතෙ සුරහිගන්ධිකෙ;
අවිජ්ජං දාලයිස්සාමි, නිසින්තො නගමුද්ධති.

545. “වනෙ කුසුමසඤ්ජන්තෙ, පබ්භාරෙ නුන සීතලෙ;
චිත්තන්තිසුබ්බෙන සුබ්බිතො, රමිස්සාමි ගිරිබ්බපෙ”ති. —

තිස්සො ගාථා අභාසි.

තත්ථ එස ඛන්ධාමි සන්තාහන්ති එසාහං විරියසඬ්ඛානං සන්තාහං ඛන්ධාමි, කායෙ ව ජීවිතෙ ව නිරපෙක්ඛො විරියසන්තාහෙන සන්තය්හාමි. ඉදං චුත්තං හොති — යථා නාම සුරො පුරිසො පච්චත්ථිකෙ පච්චුපට්ඨිතෙ තං ජෙතුකාමො අඤ්ඤං කිච්චං පභාය කච්චපට්ඨුච්චනාදිනා යුද්ධාය සන්තය්හති, යුද්ධභූමිඤ්ච ගන්ත්වා පච්චත්ථිකෙ අජෙත්වා තතො න නිවත්තති, එවමහමිපි කිලෙසපච්චත්ථිකෙ ජෙතුං ආදිත්තමිපි සිසං චෙලඤ්ච අජ්ඣුපෙක්ඛිත්වා චතුබ්බිධසම්මප්පධානවිරියසන්තාහං සන්තය්හාමි, කිලෙසෙ අජෙත්වා කිලෙසවිජයයොග්ගං විවෙකට්ඨානං න විස්සජ්ජෙමිති. තෙන චුත්තං “පවිසිස්සාමි කානානං න තතො නික්ඛමිස්සාමි, අජ්ජත්තො ආසවක්ඛය”න්ති.

“මාලුනෙ උපවායන්තෙ”ති ආදිනා අරඤ්ඤට්ඨානස්ස කම්මට්ඨානභාවනායොග්ගානං වදති, රමිස්සාමි නුන ගිරිබ්බපෙති යොජනා. පබ්බතපරික්ඛෙපෙ අභිරමිස්සාමි මඤ්ඤෙති අනාගතත්ථං පරිකප්පෙන්තො වදති. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

එවං වත්වා ථෙරො අරඤ්ඤං පවිසිත්වා සමණධම්මං කරොන්තො උපජ්ඣායෙන සද්ධිං කලිඬ්ගරට්ඨං අගමාසි. තත්ථස්ස පාදෙ වම්මිකාඛාධො උජ්ජජ්ජි, තං දිස්වා එකො චෙජ්ජො “සජ්ජිං, භන්තෙ, පරියෙසථ, තිකිච්ඡිස්සාමි න”න්ති ආභ. ථෙරො සජ්ජිපරියෙසනං අකත්වා විපස්සනාය එව කම්මං කරොති, රොගො වඩ්ඪති, චෙජ්ජො ථෙරස්ස තත්ථ අප්පොස්සුක්කතං දිස්වා සයමෙව සජ්ජිං පරියෙසිත්වා ථෙරං අරොගං අකාසි. සො අරොගො හුත්වා නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.44.1-12) —

“ඉමම්හි හද්දකෙ කප්පෙ, බ්‍රහ්මබන්ධු මහායසො;
කස්සපො නාම ගොත්තෙන, උජ්ජජ්ජි වදනං වරො.

“නිජ්ජපඤ්චො නිරාලම්බො, ආකාසසමමානසො;
සුඤ්ඤතාබහුලො තාදී, අනිමිත්තරතො වසී.

“අසඬ්ගචිත්තො නික්ඛලෙසො, අසංසට්ඨො කුලෙ ගණෙ;
මහාකාරුණිකො වීරො, විනයොපායකොවිදො.

“උය්‍යුත්තො පරකිච්චෙසු, විනයන්තො සදෙවකෙ;
නිබ්බානගමනං මග්ගං, ගතිං පඬ්කච්චොසනං.

“අමතං පරමස්සාදං, ජරාමච්චුනිවාරණං;
මහාපරිසමජ්ඣෙයො, නිසින්තො ලොකතාරකො.

“කරචිකරුතො නාථො, බ්‍රහ්මඤ්ඤොසො තථාගතො;
උද්ධරන්තො මහාදුග්ගා, විජ්ජනට්ඨෙ අනායකො.

“දෙසෙන්තො වීරජං ධම්මං, දිට්ඨො මෙ ලොකනායකො;
තස්ස ධම්මං සුඤ්ඤිත්වාන, පබ්බජිං අනගාරියං.

“පබ්බජිත්වා තදාපාහං, වින්තෙන්තො ජිනසාසනං;
එකකොව වනෙ රම්මෙ, වසිං සංසග්ගපීළිතො.

“සක්කායචුපකාසො මෙ, හෙතුභූතො මමාහවි;
මනසො චුපකාසස්ස, සංසග්ගහයදස්සිතො.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා ථෙරෙ තත්ථ විහරන්තෙ රාජා කොට්ඨනපරිච්චාගෙන භොජකගිරිවිහාරං නාම කාරෙත්වා ථෙරං තත්ථ වාසෙසි. සො තත්ථ විහරන්තො පරිනිබ්බානකාලෙ —

546. “සොහං පරිපුණ්ණසඬ්කප්පො, වන්දො පන්තරසො යථා;
සබ්බාසවපරික්ඛිණො, තත්ථී දානි පුනබ්බවො”ති. —

ඔසානගාථමාහ. සා උත්තානන්ථාව. තදෙව ච ථෙරස්ස අඤ්ඤාබ්‍යාකරණං අභොසිති.

එකච්චාරියත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මහාකප්පිනත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

අනාගතං යො පටිකච්ච පස්සතිතිආදිකා ආයස්මතො මහාකප්පිනත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයං කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතීනගරෙ කුලසරෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤුතං පත්තො සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤානො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං භික්ඛුඔවාදකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙනතං දිස්වා තප්පං අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි.

සො තත්ථ යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ බාරාණසියං කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤුතං පත්තො පුරිසසහස්සගණපෙට්ඨකො හුත්වා ගබ්භසහස්සපට්මණ්ඩිතං මහන්තං පරිවෙණං කාරාපෙසි. තෙ සබ්බෙපි ජනා යාවජීවං කුසලං කත්වා තං උපාසකං පෙට්ඨකං කත්වා සපුත්තදාරා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා එකං බුද්ධන්තරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිංසු. තෙසු ගණපෙට්ඨකො අම්මාකං සත්ථු නිබ්බත්තිතො පුරෙතරමෙව පච්චන්තදෙසෙ කුක්කුට්ඨාමකෙ නගරෙ රාජගෙහෙ නිබ්බත්ති, තස්ස කප්පිනොති නාමං අභොසි. සෙසපුරිසා තස්මිංයෙව නගරෙ අමච්චකුලෙ නිබ්බත්තිංසු. කප්පිනකුමාරො පිතු අච්චයෙන ඡත්තං උස්සාපෙන්වා මහාකප්පිනරාජා නාම ජාතො. සො සුතචිත්තකතාය පාතොව චතුභි ද්වාරෙහි සීසං දූතෙ පෙසෙසි – “යත්ථ බහුස්සුතෙ පස්සථ, තතො නිවත්තිත්වා මය්හං ආරොවෙථා”ති.

තෙන ච සමයෙන අම්මාකං සත්ථා ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා සාවත්ථීං උපනිස්සාය විහරති. තස්මිං කාලෙ සාවත්ථීවාසිනො වාණිජා සාවත්ථීයං උට්ඨානකහණ්ඩං ගහෙන්වා තං නගරං ගන්ත්වා භණ්ඩං පටිසාමෙන්වා “රාජානං පස්සිස්සාමා”ති පණ්ණාකාරහත්ථා රඤ්ඤො ආරොවාපෙසුං. තෙ රාජා පක්කොසාපෙන්වා නියාදිතපණ්ණාකාරෙ වන්දිත්වා යිතෙ “කුතො ආගතත්ථා”ති පුච්ඡි. “සාවත්ථීනො, දෙවා”ති. “කච්චි වො රට්ඨං සුභික්ඛං, ධම්මිකො රාජා”ති? “ආම, දෙවා”ති. “කිදිසො ධම්මො තුම්මාකං දෙසෙ ඉදානි පවත්ති”ති? “තං, දෙව, න සක්කා උච්ඡිට්ඨමුඛෙහි කථෙතු”න්ති. රාජා සුවණ්ණභිඤ්ඤානෙ උදකං දාපෙසි. තෙ මුඛං වික්ඛාලෙන්වා දසබ්බාහිමුඛා අඤ්ජලිං පග්ගහෙන්වා, “දෙව, අම්මාකං දෙසෙ බුද්ධරතනං නාම උප්පන්න”න්ති ආභංසු. රඤ්ඤො “බුද්ධො”ති වචනෙ සුතමත්තෙයෙව සකලසරීරං ඵරමානා පිති උප්පජ්ජි. තතො “බුද්ධොති, තාතා, වදෙථා”ති ආභ. “බුද්ධොති, දෙව, වදාමා”ති. ඵචං තික්ඛන්තුං වදාපෙන්වා “බුද්ධොති පදං අපරිමාණ”න්ති තස්මිංයෙව පදෙ පසන්තො සතසහස්සං දත්වා “අපරං වදෙථා”ති පුච්ඡි. “දෙව, ලොකෙ ධම්මරතනං නාම උප්පන්න”න්ති. තම්පි සුත්වා තථෙව සතසහස්සං දත්වා “අපරං වදෙථා”ති පුච්ඡි. “දෙව, සඬ්ඝරතනං නාම උප්පන්න”න්ති. තම්පි සුත්වා තථෙව සතසහස්සං දත්වා “බුද්ධස්ස භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජිසාමි”ති තතොව නික්ඛමි. අමච්චාපි තථෙව නික්ඛමිංසු. සො අමච්චසහස්සෙන සද්ධිං ගඬ්ගාතීරං පත්වා “සචෙ සත්ථා සම්මාසම්බුද්ධො, ඉමෙසං අස්සානං බුරුමත්තම්පි මා තෙමෙතු”ති සච්චාධිට්ඨානං කත්වා උදකපිට්ඨෙනෙව පුරං ගඬ්ගානදිං අතික්කමිත්වා අපරම්පි අඬ්ඬයොජනවිත්ථාරං නදිං තථෙව අතික්කමිත්වා තතියං වන්දහාගං නාම මහානදිං පත්වා තම්පි තාය ඵච සච්චකිරියාය අතික්කමි.

සත්ථාපි තංදිවසං පච්චුසසමයංයෙව මහාකරුණාසමාපත්තිතො වුට්ඨාය ලොකං වොලොකෙන්තො “අජ්ජ මහාකප්පිනො තියොජනසතිකං රජ්ජං පභාය අමච්චසහස්සපරිවාරො මම සන්තිකෙ පබ්බජිතුං ආගමිස්සති”ති දිස්වා “මයා තෙසං පච්චුග්ගමනං කාතුං යුක්ත”න්ති පාතොව සරීරපට්ඨග්ගනං කත්වා භික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො සාවත්ථීයං පිණ්ඩාය වරින්වා පච්ඡාහන්තං පිණ්ඩපානපට්ඨකන්තො සයමෙව ආකාසෙන ගන්ත්වා වන්දහාගාය නදියා තීරෙ තෙසං උත්තරණතිත්ථස්සාහිමුඛට්ඨානෙ මහානිග්‍රොධමුලෙ පල්ලඬ්ඬකෙන නිසින්තො ඡබ්බණ්ණබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙසි. තෙ තෙන තිත්ථෙත උත්තරන්තා බුද්ධරස්මියො ඉතො විතො ව විධාවන්තියො ඔලොකෙන්තො භගවන්තං දිස්වා “යං සත්ථාරං උද්දිස්ස මයං ආගතා, අද්ධා සො ඵසො”ති දස්සනෙනෙව නිට්ඨං ගන්ත්වා දිට්ඨට්ඨානතො පට්ඨාය ඔනමිත්වා පරමනිපච්චාකාරං කරොන්තා භගවන්තං උපසඬ්ඬමිංසු. රාජා භගවතො ගොප්ඵකෙසු ගහෙන්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි සද්ධිං අමච්චසහස්සෙන. සත්ථා තෙසං ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සද්ධිං පරිසාය අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. තෙන චූත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.54.66-107) –

“පදුමුත්තරො නාම ජිනො, සබ්බධම්මානි පාරගු;
උදිතො අජටාකාසෙ, රච්ච සරදම්බරෙ.

“වචනාභාය බොධෙති, වෙනෙයාපදුමානි සො;
කිලෙසපඬ්ඬකං සොසෙති, මතිරංසිති නායකො.

“තිත්ථියානං යසෙ භන්ති, බජ්ජොතාභා යථා රච්;
සච්චත්ථාභං පකාසෙති, රතනංව දිවාකරො.

“ගුණානං ආයතිභූතො, රතනානංව සාගරො;

පජ්ජන්තොරිව භූතානි, ධම්මමෙසෙන වස්සති.

“අක්ඛදස්සො තදා ආසිං, නගරෙ භංසසච්ඡයෙ;
උපෙච්ච ධම්මස්සොසිං, ජලජුත්තමනාමිනො.

“ඔවාදකස්ස භික්ඛුනං, සාවකස්ස කතාවිනො;
ගුණං පකාසයන්තස්ස, තප්පයන්තස්ස මෙ මනං.

“සුත්වා පතීනො සුමනො, නිමන්තෙත්වා තථාගතං;
සසිස්සං භොජයිත්වාන, තං යානමභිපත්ථයිං.

“තදා භංසසමභාගො, භංසදුන්දුභිනිස්සනො;
පස්සට්ඨං මහාමත්තං, විනිවිජයවිසාරදං.

“පතීතං පාදමූලෙ මෙ, සමුග්ගතතනුරුහං;
ජීමුතවණ්ණං පීණංසං, පසන්තනයනානනං.

“පරිවාරෙන මහතා, රාජයුත්තං මහායසං;
එසො කතාවිනො යානං, පත්ථෙති මුදිතාසයො.

“ඉමිනා පණිපාතෙන, වාගෙන පණිධිති ව;
කප්පසතසහස්සානි, නුපපජ්ජති දුග්ගතිං.

“දෙවෙසු දෙවසොභග්ගං, මනුස්සෙසු මහන්තතං;
අනුභොත්වාන සෙසෙන, තිබ්බානං පාපුණ්ණස්සති.

“සතසහස්සිනො කප්පෙ, ඔක්කාකකුලසම්භවො;
ගොතමො නාම ගොත්තෙන, සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

“තස්ස ධම්මෙසු දායාදො, ඔරසො ධම්මනිමිතො;
කප්පිනො නාම නාමෙන, හෙස්සති සත්ථු සාවකො.

“තතොහං සුකතං කාරං, කත්වාන ජිනසාසනෙ;
ජහිත්වා මානුසං දෙහං, කුසිතං අගමාසහං.

“දෙවමානුසරජ්ජානි, සතසො අනුසාසිය;
බාරාණසියමාසන්තෙ, ජාතො කෙණියජාතියං.

“සහස්සපරිවාරෙන, සපජාපතිකො අහං;
පඤ්චපච්චෙකබුද්ධානං, සතානි සමුපට්ඨතිං.

“තෙමාසං භොජයිත්වාන, පච්ඡාදම්භ තිච්චරං;
තතො චුතා මයං සබ්බෙ, අහුම්භ තිදසුපගා.

“පුතො සබ්බෙ මනුස්සත්තං, අගමිම්භ තතො චුතා;
කුක්කුටම්භි පුරෙ ජාතා, හිමවන්තස්ස පස්සතො.

“කප්පිනො නාමහං ආසිං, රාජපුත්තො මහායසො;
සෙසාමච්චකුලෙ ජාතා, මමෙව පරිවාරයුං.

“මහාරජ්ජසුඛං පත්තො, සබ්බකාමසමිද්ධිමා;
වාණිජෙහි සමක්ඛාතං, බුද්ධුප්පාදමහං සුණිං.

“බුද්ධො ලොකෙ සමුප්පන්නො, අසමො එකපුග්ගලො;
සො පකාසෙති සද්ධම්මං, අමතං සුඛමුත්තමං.

“සුයුත්තා තස්ස සිස්සා ව, සුමුත්තා ව අනාසවා;

සුත්වා නෙසං සුවචනං, සක්කරිත්වාන වාණිජෙ.

“පභාය රජ්ජං සාමච්චො, නික්ඛමිං බුද්ධමාමකො;
නදිං දිස්වා මභාවන්දං, පූරිතං සමතිත්තිකං.

“අප්පතිට්ඨං අනාලමිඛං, දුත්තරං සීසවාහිනිං;
ගුණං සරිත්වා බුද්ධස්ස, සොත්ථිනා සමතික්කමිං.

“භවසොතං සවෙ බුද්ධො, තිණ්ණො ලොකන්තගු විදු;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, ගමනං මෙ සමීජ්ඣතු.

“යදි සන්තිගමො මග්ගො, මොක්ඛො වච්චන්තිකං සුඛං;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, ගමනං මෙ සමීජ්ඣතු.

“සඬ්ඝො වෙ තිණ්ණකන්තාරො, පුඤ්ඤක්ඛෙන්තො අනුත්තරො;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, ගමනං මෙ සමීජ්ඣතු.

“සභ කතෙ සච්චවරෙ, මග්ගා අපගතං ජලං;
තතො සුඛෙන උත්තිණ්ණො, නදීතිරෙ මනොරමෙ.

“නිසින්නං අද්දසං බුද්ධං, උදෙන්තංව පභඬ්ඤකරං;
ජලන්තං හෙමසෙලංව, දීපරුක්ඛංව ජොතිතං.

“සසිංව තාරාසහිතං, සාවකෙහි පුරක්ඛතං;
වාසවං විය වස්සන්තං, දෙසනාජලදන්තරං.

“වන්දිත්වාන සභාමච්චො, එකමන්තමුපාවිසිං;
තතො නො ආසයං ඤත්වා, බුද්ධො ධම්මමදෙසයි.

“සුත්වාන ධම්මං විමලං, අවොචුම්භ මයං ජිනං;
පබ්බාපෙහි මභාවීර, නිබ්බන්දාම්භ මයං භවෙ.

“ස්වක්ඛාතො භික්ඛවෙ ධම්මො, දුක්ඛන්තකරණාය වො;
වරථ භුග්ගවරියං, ඉච්චාහ මුනිසත්තමො.

“සභ වාචාය සබ්බෙපි, භික්ඛුවෙසධරා මයං;
අහුම්භ උපසම්පන්නා, සොතාපන්නා ව සාසනෙ.

“තතො ජෙනවනං ගන්ත්වා, අනුසාසි විනායකො;
අනුසිට්ඨො ජිනෙනාහං, අරහත්තමපාපුණිං.

“තතො භික්ඛුසභස්සානි, අනුසාසිමහං තදා;
මමානුසාසනකරා, තෙපි ආසුං අනාසවා.

“ජිනො තස්මිං ගුණෙ තුට්ඨො, එතදග්ගෙ ය්පෙසි මං;
භික්ඛුඔවාදකානග්ගො, කප්පිනොති මභාජනෙ.

“සතසභස්සෙ කතං කම්මං, එලං දස්සෙසි මෙ ඉධ;
පමුත්තො සරවෙගොව, කිලෙසෙ ඤාපයිං මම.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පත්වා පන තෙ සබ්බෙව සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාවිංසු. සත්ථා තෙ “එථ, භික්ඛවො”ති ආහ. සා එව තෙසං පබ්බජ්ජා උපසම්පදා ව අහොසි. සත්ථා තං භික්ඛුසභස්සං ආදාය ආකාසෙන ජෙනවනං අගමාසි. අට්ඨකදිවසං භගවා තස්සන්තෙවාසිකෙ භික්ඛු ආහ – “කච්චි, භික්ඛවෙ, කප්පිනො භික්ඛුනං ධම්මං දෙසෙති”ති? “න, භගවා, දෙසෙති . අප්පොස්සුක්කො දිට්ඨධම්මසුඛචාරමනුයුත්තො විහරති, ඔවාදමත්තමපි න දෙති”ති. සත්ථා ථෙරං පක්කොසාපෙත්වා – “සච්චං කිරි ත්වං, කප්පින, අන්තෙවාසිකානං ඔවාදමත්තමපි න දෙසි”ති? “සච්චං, භගවා”ති. “බ්‍රාහ්මණ, මා එවං කරි, අජ්ජ පට්ඨාය උපගතානං ධම්මං දෙසෙති”ති. “සාධු, භත්තෙ”ති ථෙරො සත්ථු වචනං සිරසා

සම්පටිච්ඡිත්වා එකොවාදෙනෙව සමණසහස්සං අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි. තෙන නං සත්ථා පටිපාටියා අත්තනො සාවකෙ ථෙරෙ යානන්තරෙ යපෙන්නො භික්ඛුඛවාදකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි. අපේකදිවසං ථෙරො භික්ඛුනියො ඔවදන්තො –

547. “අනාගතං යො පටිකච්ච පස්සති, භිතඤ්ච අත්ථං අභිතඤ්ච තං ද්වයං;
විද්දෙසිනො තස්ස භිතෙසිනො වා, රත්ඨං න පස්සන්ති සමෙක්ඛමානා.
548. “ආනාපානසති යස්ස, පරිපුණ්ණා සුභාවිතා;
අනුපුබ්බං පරිචිතා, යථා බුද්ධෙන දෙසිතා;
සොමං ලොකං පභාසෙති, අබ්භා මුත්තොව චන්දිමා.
549. “ඔදාතං වත මෙ චිත්තං, අප්පමාණං සුභාවිතං;
නිබ්බද්ධං පග්ගහිතඤ්ච, සබ්බා ඔභාසතෙ දිසා.
550. “ජීවතෙ වාපි සප්පඤ්ඤො, අපි චිත්තපරික්ඛයො;
පඤ්ඤාය ව අලාභෙන, චිත්තවාපි න ජීවති.
551. “පඤ්ඤා සුතච්චිච්ඡිති, පඤ්ඤා කිත්තිසිලොකවද්ධති;
පඤ්ඤාසහිතො නරො ඉධ, අපි දුක්ඛෙසු සුඛානි චන්දති.
552. “නායං අප්පන්නො ධම්මො, නච්ඡෙරො නපි අබ්භුතො;
යත්ථ ජායෙට්ඨියෙට්ඨ, තත්ථ කිං විය අබ්භුතං.
553. “අනන්තරඤ්චි ජාතස්ස, ජීවිතා මරණං ධූවං;
ජාතා ජාතා මරන්තිධ, එවං ධම්මා හි පාණිනො.
554. “න හෙතදත්ථාය මතස්ස හොති, යං ජීවිතත්ථං පරපොරිසානං;
මතම්හි රුණ්ණං න යසො න ලොකායං, න වණ්ණිතං සමණබ්‍රාහ්මණෙහි.
555. “චක්ඛුං සරීරං උපහන්ති තෙන, නිහියති වණ්ණබලං මති ව;
ආනන්දිනො තස්ස දිසා භවන්ති, භිතෙසිනො නාස්ස සුඛි භවන්ති.
556. “තස්මා හි ඉච්ඡෙය්‍ය කුලෙ වසන්තෙ, මෙධාවිතො වෙව බහුස්සුතෙ ව;
යෙසඤ්චි පඤ්ඤාවිභවෙන කිච්චං, තරන්ති නාවාය නදිංව පුණ්ණ”න්ති. –

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ අනාගතන්ති න ආගතං, අචින්දන්ති, අත්ථො. පටිකච්චාති පුතෙතරංයෙව. පස්සතිති ඔලොකෙති. අත්ථන්ති කිච්චං. තං ද්වයන්ති භිතාහිතං. විද්දෙසිනොති අමිත්තා. භිතෙසිනොති මිත්තා. රත්ඨන්ති ඡිද්දං. සමෙක්ඛමානාති ගවෙසන්තා. ඉදං චුත්තං හොති – යො පුග්ගලො අත්තනො භිතාවහං අභිතාවහං තදුභයඤ්ච අත්ථං කිච්චං අනාගතං අසම්පන්නං පුරෙතරංයෙව පඤ්ඤාවක්ඛුනා අහං විය පස්සති වීමංසති විචාරෙති, තස්ස අමිත්තා වා අභිතප්ඤ්ඤාසයෙන මිත්තා වා භිතප්ඤ්ඤාසයෙන රත්ඨං ගවෙසන්තා න පස්සන්ති, තාදියො පඤ්ඤවා පුග්ගලො අච්ඡිද්දචුත්ති, තස්මා තුම්හෙහි තථාරූපෙහි භවිතබ්බන්ති.

ඉදානි ආනාපානසතිභාවනාය ගුණං දස්සෙන්නො තත්ථ තානි යොපෙතුං “ආනාපානසති යස්සා”ති දුතියං ගාථමාහ. තත්ථ ආනන්ති අස්සාසො. අපානන්ති පස්සාසො. අස්සාසපස්සාසනිමිත්තාරම්මණා සති ආනාපානසති. සතිසීසෙන චෙත්ථ තංසම්පයුත්තසමාධිභාවනා අධිප්පෙතා. යස්සාති, යස්ස යොගිනො. පරිපුණ්ණා සුභාවිතාති චතුත්තං සතිපට්ඨානානං සොළසන්තඤ්ච ආකාරානං පාරිපුරියා සබ්බසො පුණ්ණා සත්තන්තං බොජ්ඣංගිනානං විජ්ජාවිමුත්තිනඤ්ච පාරිපුරියා සුච්ඡු භාවිතා වඩ්ඪිතා. අනුපුබ්බං පරිචිතා, යථා බුද්ධෙන දෙසිතාති “සො සතොව අස්සසති”තිආදිනා (දී. නි. 2.374; ම. නි. 1.107) යථා භගවතා දෙසිතා, තථා අනුපුබ්බං අනුක්කමෙන පරිචිතා ආසෙවිතා භාවිතා. සොමං ලොකං පභාසෙති, අබ්භා මුත්තොව චන්දිමාති සො යොගාවචරො යථා අබ්භාදිඋපක්කිලෙසා විමුත්තො චන්දො චන්දාලොකෙන ඉමං ඔකාසලොකං පභාසෙති, එවං අවිජ්ජාදිඋපක්කිලෙසවිමුත්තො ඤාණාලොකෙන අත්තසන්නානපතිතං පරසන්නානපතිතඤ්ච සඩ්ධාරලොකං පභාසෙති පකාසෙති. තස්මා තුම්හෙහි ආනාපානසතිභාවනා භාවෙනබ්බාති අධිප්පායො.

ඉදානි අත්තානං නිදස්සනං කත්වා භාවනාහියොගස්ස සඵලතං දස්සෙන්නො “ඔදාතං වත මෙ චිත්ත”න්ති තතියං ගාථමාහ. තස්සත්ථො – නීවරණමලවිගමනො ඔදාතං සුද්ධං වත මම චිත්තං. යථා පමාණකරා රාගාදයො පහීනා, අප්පමාණඤ්ච නිබ්බානං පච්චක්ඛං කතං අහොසි, තථා භාවිතත්තා අප්පමාණං සුභාවිතං, තතො එව චතුසච්චං නිබ්බද්ධං පටිච්ඡික්ඛිතං, සකලසංකිලෙසපක්ඛිනො පග්ගහිතඤ්ච හුත්වා දුක්ඛාදිකා පුබ්බන්තාදිකා ව දිසා ඔභාසතෙ තත්ථ විනිශ්ඤකඩ්ඛන්තා සබ්බධම්මෙසු විගතසම්මොහන්තා ව. තස්මා තුම්හෙහිපි එවං චිත්තං භාවෙනබ්බන්ති දස්සෙති.

යථා භාවනාමයා පඤ්ඤා චිත්තමලවිසොධනාදිනා පුරිසස්ස බහුපකාරා, එවං ඉතරාපිති දස්සෙන්නො “ජීවනෙ වාපි සප්පඤ්ඤො”ති චතුත්ථගාථමාහ. තස්සත්ථො – පරික්ඛිණධනොපි සප්පඤ්ඤජාතිකො ඉතරිතරසන්නොසෙන සන්නුට්ඨො අනවජ්ජාය ජීවිකාය ජීවතියෙව. තස්ස හි ජීවිතං ජීවිතං නාම. තෙනාහ භගවා – “පඤ්ඤාජීවං ජීවිතමාහු සෙට්ඨ”න්ති (සං. නි. 1.73, 246; සු. නි. 184). දුම්මෙධපුග්ගලො පන පඤ්ඤාය අලාභෙන දිට්ඨධම්මිකං සම්පරායිකඤ්ඤා අත්ථං විරාධෙන්තො චිත්තවාපි න ජීවති, ගරභාදිප්පත්තියා ජීවන්නො නාම න තස්ස හොති, අනුපායඤ්ඤාය වා යථාධිගතං ධනං නාසෙන්නො ජීවිතම්පි සත්ථාරෙතුං න සක්කොති යෙව, තස්මා පාරිභාරියපඤ්ඤාපි තුම්හෙහි අප්පමත්තෙහි සම්පාදෙනබ්බාති අධිප්පායො.

ඉදානි පඤ්ඤාය ආනිසංසෙ දස්සෙතුං “පඤ්ඤා සුතච්චිච්ඡිති”ති පඤ්චමං ගාථමාහ. තත්ථ පඤ්ඤා සුතච්චිච්ඡිති පඤ්ඤා නාමෙසා සුතස්ස ච්චිච්ඡිති, යථාසුතෙ සොතපථමාගතෙ අත්ථෙ “අයං අකුසලො, අයං කුසලො, අයං සාවජ්ජො, අයං අනවජ්ජො”ති ආදිනා ච්චිච්ඡයජනාති. කිත්තිසිලොකවද්ධතීති කිත්තියා සම්මුඛා පසංසාය සිලොකස්ස පත්ථට්ඨසභාවස්ස වද්ධතී, පඤ්ඤාවනොයෙව හි කිත්තිආදයො විඤ්ඤානං පාසංසභාවතො. පඤ්ඤාසහිතොති පාරිභාරියපඤ්ඤාය, විපස්සනාපඤ්ඤාය ව යුත්තො. අපි දුක්ඛෙසු සුඛානි වින්දතීති එකන්තදුක්ඛසභාවෙසු ඛන්ධායතනාදිසු සම්මාපටිපත්තියා යථාභූතසභාවාවබොධෙන නිරාමිසානිපි සුඛානි පටිලභති.

ඉදානි තාසං භික්ඛුනීනං අනිච්චතාපටිසංයුත්තං ධීරභාවාවහං ධම්මං කථෙන්නො “නායං අජ්ජතනො ධම්මො”ති ආදිනා සෙසගාථා අභාසි. තත්තායං සඨ්ඨෙපත්ථො – ය්වායං සත්තානං ජායනමීයනසභාවො, අයං ධම්මො අජ්ජතනො අධුනාගතො න හොති, අභිණ්භවත්තකතාය න අවිජ්ජරියො, අබ්භූතපුබ්බතාභාවතො නාපි අබ්භූතො. තස්මා යත්ථ ජායෙථ මියෙථ, යස්මිං ලොකෙ සත්තො ජායෙය්‍යා, සො එකංසෙන මියෙථ, තත්ථ කිං විය? කිං නාම අබ්භූතං සියා? සභාවිකත්තා මරණස්ස – න හි බණ්ඩකමරණස්ස කිඤ්චි කාරණං අත්ථී. යතො අනන්තරඤ්ඤි ජාතස්ස, ජීවිතා මරණං ධූවං ජාතස්ස ජාතිසමනන්තරං ජීවිතතො මරණං එකන්තිකං උප්පන්නානං ඛන්ධානං එකංසෙන භිජ්ජනතො. යො පනෙත්ථ ජීවතීති ලොකවොහාරො, සො තදුපාදානස්ස අනෙකපච්චයායත්තතාය අනෙකන්තිකො, යස්මා එතදෙවං, තස්මා ජාතා මරන්තීධ, එවංධම්මා හි පාණිනොති අයං සත්තානං පකති, යදිදං ජාතානං මරණන්ති ජාතියා මරණානුබන්ධනතං ආහ.

ඉදානි යස්මා තාසු භික්ඛුනීසු කාචි සොකඛන්ධිතචිත්තාපි අත්ථී, තස්මා තාසං සොකචිතොදනං කාතුං “න හෙතදත්ථායාතිආදි චුත්තං. තත්ථ න හෙතදත්ථාය මතස්ස හොතීති යං මතස්ස ජීවිතත්ථං ජීවිතනිමිත්තං පරපොරිසානං පරපුග්ගලානං රුණ්ණං, එතං තස්ස මතස්ස සත්තස්ස ජීවිතත්ථං තාව තිට්ඨතු, කස්සච්චි අත්ථාය න හොති, යෙ පන රුදන්ති, තෙසම්පි මතම්හි මතපුග්ගලනිමිත්තං රුණ්ණං, න යසො න ලොකායං යසාවහං විසුද්ධාවහඤ්ච න හොති. න වණ්ණිකං සමණබ්‍රාහ්මණෙහීති විඤ්ඤාප්පසට්ඨම්පි න හොති, අථ බො විඤ්ඤාගරහිතමෙවාති අත්ථො.

න කෙවලමෙනෙව යෙ රුදන්තො ආදීනවා, අථ බො ඉමෙපිති දස්සෙන්නො “චක්ඛුං සරීරං උපහන්ති”ති ගාථං වත්වා තතො පරං සොකාදිඅනත්ථපටිබාහනත්ථං කල්‍යාණමිත්තපරිපූර්ණපාසනායං තා නියොජෙන්නො “තස්මා”ති ආදිනා ඔසානගාථමාහ. තත්ථ තස්මාති යස්මා රුණ්ණං රුදන්තස්ස පුග්ගලස්ස චක්ඛුං සරීරඤ්ච උපහන්ති විබාධති, තෙන රුණ්ණෙන වණ්ණෙන බලං මති ව නිභීයති පරිභායති, තස්ස රුදන්තස්ස පුග්ගලස්ස දිසා සපත්තා ආනන්දිනො පමොදවන්නො පිතිවන්නො භවන්ති. හිතෙසිනො මිත්තා දුක්ඛි දුක්ඛිතා භවන්ති තස්මා ධම්මොපපඤ්ඤාය සමන්තාගතත්තා මෙධාවිනො දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථසන්නිස්සිතස්ස බාහුසච්චස්ස පාරිපුරියා බහුස්සුතෙ, අත්තනො කුලෙ වසන්නෙ ඉච්ඡෙය්‍යා පාටිකඨ්ඨෙය්‍යා කුලූපකෙ කරෙය්‍යා. යෙසන්ති යෙසං මෙධාවිතං බහුස්සුතානං පණ්ඩිතානං පඤ්ඤාවිභවෙන පඤ්ඤාබලෙන යථා මහොසස්ස පුණ්ණං නදිං නාවාය තරන්ති, එවං කුලපුත්තා අත්තනො අත්ථකිච්චං තරන්ති පාරං පාපුණන්ති. තෙ ඉච්ඡෙය්‍යා කුලෙ වසන්නෙති යොජනා.

එවං ථෙරො තාසං භික්ඛුනීනං ධම්මං කථෙත්වා විස්සජ්ජෙසි. තා ථෙරස්ස ඔවාදෙ ධත්වා සොකං විනොදෙත්වා යොනිසො පටිපජ්ජන්තියො සදත්ථං පරිපුරෙසුං.

මහාකප්පිනත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. චූළපන්ථකත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

දන්ධා මය්‍හං ගතීතිආදිකා ආයස්මතො චූළපන්ථකත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? යදෙත්ථ අට්ඨුප්පත්තිවසෙන චත්තබ්බං, තං අට්ඨකනිපාතෙ මහාපන්ථකචත්ථුස්මිං (ථෙරගා. අට්ඨ. 2. මහාපන්ථකත්ථෙරගාථාවණ්ණනා) චුත්තමෙව. අයං පන විසෙසො – මහාපන්ථකත්ථෙරො අරහත්තං පත්වා අග්ගඵලසුබ්බෙන චිත්තාමෙන්තො චිත්තෙසි – “කථං නු බො සක්කා චූළපන්ථකම්පි ඉමස්මිං සුබ්බෙ පතිට්ඨපෙතු”න්ති? සො අත්තනො අයාකං ධනසෙට්ඨීං උපසඨකම්ත්වා ආහ – “සවෙ, මහාසෙට්ඨී, අනුජානාථ, අහං චූළපන්ථකං පබ්බාපෙය්‍යා”න්ති. “පබ්බාපෙථ, හන්තෙ”ති. ථෙරො තං පබ්බාපෙසි. සො දසසු සිලෙසු පතිට්ඨිතො භාතු සන්තිකෙ –

“පදුමං යථා කොකනදං සුගන්ධං, පාතො සියා ඵුල්ලමච්චිතගන්ධං;

අඩිගිරසං පස්ස විරොවමානං, තපන්තමාදිව්වම්චන්තලික්ඛේ”ති. (සං. නි. 1.123; අ. නි. 5.195) –

ගාථං උග්ගණ්හන්තො චතුභි මාසෙහි ගහෙතුං නාසක්ඛි, ගහිතගහිතං පදං හදයෙ න තිට්ඨති. අථ නං මහාපන්ථකො ආහ – “පන්ථක, ත්වං ඉමස්මිං සාසනෙ අභබ්බො, චතුභි මාසෙහි එකගාථම්පි ගහෙතුං න සක්කොසි. පබ්බජිතකිච්චං පන ත්වං කථං මත්ථකං පාපෙස්සසි? නික්ඛම ඉතො”ති. සො ථෙරෙන පණාමිතො ද්වාරකොට්ඨකසමීපෙ රොදමානො අට්ඨාසි.

තෙන ච සමයෙන සත්ථා ජීවකම්ඛවනෙ විහරති. අථ ජීවකො පුරිසං පෙසෙසි, “පඤ්චභි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං සත්ථාරං නිමන්තෙහි”ති. තෙන ච සමයෙන ආයස්මා මහාපන්ථකො හත්තුද්දෙසකො හොති. සො “පඤ්චන්තං භික්ඛුසතානං භික්ඛං පටිච්ඡප්, හන්තෙ”ති චුත්තො “චූළපන්ථකං යපෙත්වා සෙසානං පටිච්ඡාමි”ති ආහ. තං සුත්වා චූළපන්ථකො භියොයාසොමන්තාය දොමනස්සප්පත්තො අහොසි. සත්ථා තස්ස විත්තක්ඛෙදං ඤත්වා, “චූළපන්ථකො මයා කතෙන උපායෙන බුද්ධස්සති”ති තස්ස අවිදුරෙ යානෙ අත්තානං දස්සෙත්වා “කිං, පන්ථක, රොදසී”ති පුච්ඡි. “භාතා මං, හන්තෙ, පණාමෙති”ති ආහ. “පන්ථක, මා වින්තයි, මම සාසනෙ තුය්හං පබ්බජ්ජා, එහි, ඉමං ගහෙත්වා ‘රජොහරණං, රජොහරණ’න්ති මනසි කරොහි”ති ඉද්ධියා සුද්ධං වොළක්ඛණ්ඩං අභිසම්බරිත්වා අදාසි. සො සත්ථාරා දින්නං වොළක්ඛණ්ඩං “රජොහරණං, රජොහරණ”න්ති හත්ථෙන පරිමජ්ජන්තො නිසීදි. තස්ස තං පරිමජ්ජන්තස්ස කිලිට්ඨධාතුකං ජාතං, පුන පරිමජ්ජන්තස්ස උක්ඛලිපරිපුඤ්ජනසද්ධිං ජාතං. සො ඤාණස්ස පරිපක්කත්තා එවං වින්තෙසි – “ඉදං වොළක්ඛණ්ඩං පකතියා පරිසුද්ධං, ඉමං උපාදිණ්ණකසරීරං නිස්සාය කිලිට්ඨං අඤ්ඤා ජාතං, තස්මා අනිච්චං යථාපෙනං, එවං විත්තමිපි”ති බයවයං පටියපෙත්වා තස්මිංයෙව නිමිත්තෙ ක්කානානි නිබ්බන්තෙත්වා ක්කානපාදකං විපස්සනං පටියපෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණ්. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.2.35-54) –

“පදුමුත්තරො නාම ජිනො, ආහුතිනං පටිග්ගහො;
ගණම්භා වූපකට්ඨො සො, හිමවන්තෙ වසී තදා.

“අභමිපි හිමවන්තමිහි, වසාමි අස්සමෙ තදා;
අවිරාගතං මහාවීරං, උපෙසිං ලොකනායකං.

“පුප්ඵච්ඡත්තං ගහෙත්වාන, උපගච්ඡිං නරාසහං;
සමාධිං සමාපජ්ජන්තං, අන්තරායමකාසහං.

“උහො හත්ථෙහි පග්ගය්හ, පුප්ඵච්ඡත්තං අදාසහං;
පටිග්ගහෙසි හගවා, පදුමුත්තරො මහාමුනි.

“සබ්බෙ දෙවා අත්තමනා, හිමවන්තං උපෙන්නි තෙ;
සාධුකාරං පවත්තෙසුං, අනුමොදිස්සති වක්ඛුමා.

“ඉදං චත්වාන තෙ දෙවා, උපගච්ඡුං නරුත්තමං;
ආකාසෙ ධාරයන්තස්ස, පදුමච්ඡත්තමුත්තමං.

“සහපත්තජ්ජන්තං පග්ගය්හ, අදාසි තාපසො මම;
තමහං කිත්තයිස්සාමි, සුණාථ මම භාසතො.

“පඤ්චවිසතිකප්පානි, දෙවරජ්ජං කරිස්සති;
චතුත්තිංසතික්ඛන්තුඤ්ච, වක්කවත්ති හවිස්සති.

“යං යං යොනිං සංසරති, දෙවත්තං අථ මානුසං;
අබ්භොකාසෙ පතිට්ඨන්තං, පදුමං ධාරයිස්සති.

“කප්පසතසහස්සමිහි, ඔක්කාකකුලසමිහවො;
ගොතමො නාම ගොත්තෙන, සත්ථා ලොකෙ හවිස්සති.

“පකාසිතෙ පාවචනෙ, මනුස්සත්තං ලභිස්සති;
මනොමයමිහි කායමිහි, උත්තමො සො හවිස්සති.

“ද්වෙ භාතරො හවිස්සන්ති, උහොපි පන්ථකච්චයා;
අනුභොත්වා උත්තමත්ථං, ජොතයිස්සන්ති සාසනං.

“සොහං අට්ඨාරසවස්සො, පබ්බතං අනගාරියං;
විසෙසාහං න චිත්ථාමි, සකාපුත්තස්ස සාසනෙ.

“දන්ධා මය්හං ගතී ආසි, පරිභුතො පුරෙ අහං;
භාතා ව මං පණාමෙසි, ගච්ඡ දානි සකං සරං.

“සොහං පණාමිතො සන්තො, සඬ්ඝාරාමස්ස කොට්ඨකෙ;
දුම්මනො තත්ථ අට්ඨාසිං, සාමඤ්ඤස්මිං අපෙක්ඛවා.

“භගවා තත්ථ ආගච්ඡී, සීසං මය්හං පරාමසි;
බාහාය මං ගහෙත්වාන, සඬ්ඝාරාමං පවෙසයි.

“අනුකම්පාය මෙ සත්ථා, අදාසි පාදපුඤ්ජනිං;
එවං සුද්ධං අධිට්ඨෙහි, එකමන්තමධිට්ඨහං.

“භත්ථෙහි තමහං ගය්හ, සරිං කොකානදං අහං;
තත්ථ චිත්තං චිත්ථිචි මෙ, අරහත්තං අපාපුණං.

“මනොමයෙසු කායෙසු, සබ්බත්ථ පාරමිං ගතො;
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය, විහරාමි අනාසවො.

“පටිසම්භිදා වතස්සො...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තමග්ගෙනෙවස්ස තෙපිට්ඨකං පඤ්චාභිඤ්ඤා ව ආගමිංසු. සත්ථා එකෙන උනෙහි පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ගන්ත්වා ජීවකස්ස නිවෙසනෙ පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි. චූළපන්ථකො පන අත්තනො භික්ඛාය අප්පට්ඨිත්තතා එව න ගතො. ජීවකො යාගුං දාතුං ආරභි, සත්ථා පත්තං භත්ථෙත පිදති. “කස්මා, භත්තෙ, න ගණ්හවා”ති චුත්තෙ – “විහාරෙ එකො භික්ඛු අත්ථී, ජීවකා”ති. සො පුරිසං පහිණි, “ගච්ඡ, භණෙ, විහාරෙ නිසින්නං අයාං ගහෙත්වා එහි”ති. චූළපන්ථකත්ථෙරොපි රූපෙන කිරියාය ව එකමිපි එකෙන අසදිසං භික්ඛුසහස්සං නිමිතින්වා නිසීදි. සො පුරිසො විහාරෙ භික්ඛුනං බහුභාවං දිස්වා ගන්ත්වා ජීවකස්ස කථෙසි – “ඉමස්මා භික්ඛුසඬ්ඝො විහාරෙ භික්ඛුසඬ්ඝො බහුතරො, පක්කොසිතබ්බං අයාං න ජානාමි”ති. ජීවකො සත්ථාරං පටිපුච්ඡී – “කොනාමො, භත්තෙ, විහාරෙ නිසින්නො භික්ඛු”ති? “චූළපන්ථකො නාම, ජීවකා”ති. “ගච්ඡ, භණෙ, ‘චූළපන්ථකො නාම කතරො’ති පුච්ඡිත්වා තං ආනෙහි”ති. සො විහාරං ගන්ත්වා “චූළපන්ථකො නාම කතරො, භත්තෙ”ති පුච්ඡී. “අහං චූළපන්ථකො”, “අහං චූළපන්ථකො”ති එකපභාරෙනෙව භික්ඛුසහස්සමිපි කථෙසි. සො පුනාගන්ත්වා තං පවත්ති ජීවකස්ස ආරොචෙසි. ජීවකො පටිච්ච්ඨසච්චත්තා “ඉද්ධිමා මඤ්ඤෙ, අයොයා”ති නයතො ඤත්වා “ගච්ඡ, භණෙ, පයමං කථනකමයාමෙව ‘තුම්භෙ සත්ථා පක්කොසනී’ති වත්වා විවරකණ්ණෙ ගණ්හා”ති ආහ. සො විහාරං ගන්ත්වා තථා අකාසි, තාවදෙව නිමිත්තභික්ඛු අන්තරධාසිංසු. සො ථෙරං ගහෙත්වා අගමාසි.

සත්ථා තස්මිං බණෙ යාගුඤ්ච බජ්ජකාදිභෙදඤ්ච පටිග්ගණ්හි. දසබලෙ භත්තකිච්චං කත්වා විහාරං ගතෙ ධම්මසභායං කථා උද්පාදි – “අහො බුද්ධානං ආනුභාවො, යනු හි නාම වත්තාරො මාසෙ එකගාථං ගහෙතුං අසක්කොත්තමිපි ලභුකෙන බණෙනෙව එවං මහිද්ධිකං අකංසු”ති. සත්ථා තෙසං භික්ඛුනං කථාසල්ලාපං සුත්වා ආගන්ත්වා බුද්ධාසනෙ නිසජ්ජ, “කිං වදෙථ, භික්ඛවෙ”ති පුච්ඡිත්වා, “ඉමං නාම, භත්තෙ”ති චුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, චූළපන්ථකෙන ඉදානි මය්හං ඔවාදෙ යත්වා ලොකුත්තරදායජ්ජං ලද්ධං, පුබ්බෙ පන ලොකියදායජ්ජ”න්ති වත්වා තෙහි යාවිතො චූළසෙට්ඨිජාතකං (ජා. 1.1.4) කථෙසි. අපරභාගෙ තං සත්ථා අරියගණපරිවුතො ධම්මාසනෙ නිසින්නො මනොමයං කායං අභිනිමිත්තන්තානං භික්ඛුනං වෙනොච්චට්ටකුසලානඤ්ච අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි. සො අපරෙන සමයෙන භික්ඛුහි “තථා දන්ධාතුකෙන කථං තයා සච්චානි පටිච්ච්ඨානී”ති පුට්ඨො භාතු පණාමනතො පට්ඨාය අත්තනො පටිපත්තිං පකාසෙන්නො –

557. “දන්ධා මය්හං ගතී ආසි, පරිභුතො පුරෙ අහං;
භාතා ව මං පණාමෙසි, ගච්ඡ දානි තුවං සරං.

558. “සොහං පණාමිතො සන්තො, සඬ්ඝාරාමස්ස කොට්ඨකෙ;
දුම්මනො තත්ථ අට්ඨාසිං, සාසනස්මිං අපෙක්ඛවා.

559. “භගවා තත්ථ ආගච්ඡී, සීසං මය්හං පරාමසි;
බාහාය මං ගහෙත්වාන, සඬ්ඝාරාමං පවෙසයි.

560. “අනුකම්පාය මෙ සත්ථා, පාදාසි පාදපුඤ්ජනිං;
එතං සුද්ධං අධිට්ඨෙහි, එකමන්තං ස්වධිට්ඨිතං.

561. “තස්සාහං වචනං සුත්වා, විහාසිං සාසනෙ රතො;
සමාධිං පටිපාදෙසිං, උත්තමත්ථස්ස පත්තියා.

562. “පුබ්බෙනිවාසං ජානාමි, දිබ්බවක්ඛු විසොධිතං;
නිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
563. “සහස්සක්ඛන්තමත්තානං, නිමිතිනිත්වාන පන්ථකො;
නිසීදුම්බවනෙ රම්මෙ, යාව කාලප්පවෙදනා.
564. “තතො මෙ සත්ථා පාහෙසි, දුතං කාලප්පවෙදකං;
පවෙදිතම්හි කාලම්හි, වෙහාසාදුපසඬිකම්.
565. “චන්දිත්වා සත්ථුනො පාදෙ, එකමන්තං නිසීදුහං;
නිසින්නං මං විදිත්වාන, අත්ථ සත්ථා පටිග්ගහි.
566. “ආයාගො සබ්බලොකස්ස, ආහුතීනං පටිග්ගහො;
පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං මනුස්සානං, පටිග්ගණ්හිත්ථ දක්ඛිණ”න්ති. —

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ දන්ධාති, මන්දා, චතුප්පදිකං ගාථං චතුහි මාසෙහි ගහෙතුං අසමත්ථභාවෙන දුබ්බලා. ගතීති ඤාණගති.
ආසීති, අහොසි. පරිභූතොති, තතො එව “මුට්ඨස්සති අසමපජානො”ති හීළිතො. පුරෙති, පුබ්බෙ පුපුප්පජනකාලෙ. භාතා
වාති සමුච්චයත්ථො ච-සද්දො, න කෙවලං පරිභූතොච, අථ බො භාතාපි මං පණාමෙසි, “පන්ථක, ත්වං දුප්පඤ්ඤො
අහෙතුකො මඤ්ඤෙ, තස්මා පබ්බජිතකිච්චං මත්ථකං පාපෙතුං අසමත්ථො , න ඉමස්ස සාසනස්ස අනුච්ඡවිකො, ගච්ඡ
දාති තුය්හං අයාකසර”න්ති නික්කඩ්ඨෙසි. භාතාති, භාතරා.

කොට්ඨකෙති, ද්වාරකොට්ඨකසම්පෙ. දුම්මනොති, දොමනස්සිතො. සාසනස්මිං අපෙක්ඛවාති,
සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාසනෙ සාපෙක්ඛො අවිබ්භිමිතුකාමො.

භගවා තත්ථ ආගච්ඡීති, මහාකරුණාසඤ්චොදිතමානසො මං අනුග්ගණ්හන්තො භගවා යත්ථාහං ධීතො, තත්ථ
ආගච්ඡී. ආගන්ත්වා ච, “පන්ථක, අහං තෙ සත්ථා, න මහාපන්ථකො, මං උද්දිස්ස තච පබ්බජ්ජා”ති සමස්සාසෙන්තො
සීසං මය්හං පරාමසී ජාලාබන්ධනමුදුනලුනපීණවරායතඬිගුලිසමුපසොහිතෙන විකසිතපදුමසස්සිරිකෙන
චක්කඩ්ඬිතෙන හත්ථතලෙන “ඉදානියෙව මම පුත්තො හවිස්සති”ති දීපෙන්තො මය්හං සීසං පරාමසී. බාහාය මං
ගහෙත්වානාති, “කස්මා ත්වං, ඉධ තිට්ඨසී”ති චන්දනගන්ධගන්ධිනා අත්තනො හත්ථෙන මං භූපෙ ගහෙත්වා
අත්තොසඬිසාරාමං පවෙසෙසි. පාදාසී පාදපුඤ්ජනිත්ති පාදපුඤ්ජනිං කත්වා පාදාසී “රජොහරණන්ති මනසී
කරොහී”ති අදාසීති අත්ථො. “අදාසී”ති “පාදපුඤ්ජනි”න්ති ච පඨන්ති. කෙච් පන “පාදපුඤ්ජනි”න්ති
පාදපුඤ්ජනවොළක්ඛණ්ඩං පාදාසී”ති වදන්ති. තදයුත්තං ඉද්ධියා අභිසඬ්ඛරිත්වා වොළක්ඛණ්ඩස්ස දින්නත්තා. එතං
සුද්ධං අධිට්ඨෙහි, එකමන්තං ස්වධිට්ඨිතන්ති, එතං සුද්ධං වොළක්ඛණ්ඩං “රජොහරණං, රජොහරණ”න්ති
මනසිකාරෙන ස්වධිට්ඨිතං කත්වා එකමන්තං එකමන්තෙ විචිත්තෙ ගන්ධකුට්ඨපමුඛෙ නිසින්නො අධිට්ඨෙහි තථා
චිත්තං සමාහිතං කත්වා පවත්තෙහි.

තස්සාහං චචනං සුත්වාති, තස්ස භගවතො චචනං ඔවාදං අහං සුත්වා තස්මිං සාසනෙ ඔවාදෙ රතො අභිරතො
හුත්වා විහාසිං යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජිං. පටිපජ්ජන්තො ච සමාධිං පටිපාදෙසිං, උත්තමත්ථස්ස පත්තියාති, උත්තමත්ථො
නාම අරහත්තං, තස්ස අධිගමාය කසිණපරිකම්මවසෙන රූපජ්ඣානාති නිබ්බත්තෙන්වා ඤානපාදකං විපස්සනං
පට්ඨපෙන්වා මග්ගපටිපාටියා අග්ගමග්ගසමාධිං සම්පාදෙසින්ති අත්ථො. එත්ථ හි සමාධිති උපචාරසමාධිතො පට්ඨාය
යාච චතුත්ථමග්ගසමාධි, තාව සමාධිසාමඤ්ඤෙන ගතිතො, අග්ගඵලසමාධි පන උත්තමත්ථග්ගහණෙන, සාතිසයං
වෙවායං සමාධිකුසලො, තස්මා “සමාධිං පටිපාදෙසි”න්ති ආහ. සමාධිකුසලතාය හි අයමායස්මා
වෙතොවිච්චකුසලො නාම ජාතො, මහාපන්ථකත්ථෙරො පන විපස්සනාකුසලතාය සඤ්ඤාවිච්චකුසලො නාම.
එකො චෙත්ථ සමාධිලක්ඛණෙ ඡෙකො, එකො විපස්සනාලක්ඛණෙ, එකො සමාධිගාල්භො, එකො විපස්සනාගාල්භො
එකො අඬිගසංඛිත්තෙ ඡෙකො, එකො ආරම්මණසංඛිත්තෙ, එකො අඬිගච්චත්ථානෙ, එකො ආරම්මණච්චත්ථානෙති
වණ්ණෙන්ති. අපිච චූළපන්ථකත්ථෙරො සාතිසයං චතුන්නං රූපාච්චරජ්ඣානානං ලාභිතාය වෙතොවිච්චකුසලො
චුත්තො, මහාපන්ථකත්ථෙරො සාතිසයං චතුන්නං අරූපාච්චරජ්ඣානානං ලාභිතාය සඤ්ඤාවිච්චකුසලො. පඨමො
වා රූපාච්චරජ්ඣානලාභී හුත්වා ඤානඬිගෙහි චූට්ඨාය අරහත්තං පත්තොති වෙතොවිච්චකුසලො, ඉතරො
අරූපාච්චරජ්ඣානලාභී හුත්වා ඤානඬිගෙහි චූට්ඨාය අරහත්තං පත්තොති සඤ්ඤාවිච්චකුසලො. මනොමයං පන
කායං නිබ්බත්තෙන්තො අඤ්ඤෙ තයො වා චත්තාරො වා නිබ්බත්තන්ති, න බහුකෙ, එකසදිසෙයෙව ච කත්වා
නිබ්බත්තෙන්ති, එකවිධමෙව කම්මං කුරුමානෙ. අයං පන ථෙරො එකාච්ජනෙන සමණසහස්සං මාපෙසි, ද්වෙපි න
කායෙන එකසදිසෙ අකාසී, න එකවිධං කම්මං කුරුමානෙ. තස්මා මනොමයං කායං අභිනිමිත්තන්නානං අග්ගො නාම
ජාතො.

ඉදාති අත්තනො අධිගතවිසෙසං දස්සෙතුං “පුබ්බෙනිවාසං ජානාමි”තිආදිමාහ. කාමඤ්චායං ථෙරො
ජළහිඤ්ඤො, යා පන අභිඤ්ඤා ආසවක්ඛයඤාණාධිගමස්ස බහුපකාරා, තං දස්සන්ත්ථං “පුබ්බෙනිවාසං ජානාමි,

දිබ්බවක්ඛු විසොධිත”න්ති වත්වා “තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා”ති වුත්තං.

පුබ්බෙතිවාසයථාකම්මුපගඤ්ඤාගතංසඤ්ඤානාති හි විපස්සනාවාරස්ස බහුපකාරානි, න තථා ඉතරඤ්ඤානාති.

සහස්සක්ඛන්තුන්ති සහස්සං. “සහස්සවාර”න්ති කෙවි වදන්ති. එකාවජ්ජනෙන පන ථෙරො සහස්සෙ මනොමයෙ කායෙ නිම්මිති, න වාරෙන. තෙ ව බො අඤ්ඤාමඤ්ඤාමසදියෙ විවිධඤ්ඤා කම්මං කරොන්තෙ. “කිං පන සාවකානම්පි එවරුපං ඉද්ධිතිමමානං සම්භවති”ති? න සම්භවති සබ්බෙසං, අභිනිභාරසම්පත්තියා පන අයමෙව ථෙරො එවමකාසි, තථා හෙස ඉමිනා අභිගෙන එතදග්ගෙ යපිතො. පන්ථකො නිසීදිති අත්තානමෙව පරං විය වදති. අම්බවනෙති, අම්බවනෙ ජීවකෙන කතවිහාරෙ. වෙහාසාදුපසඨකම්මන්ති වෙහාසාති කරණෙ නිස්සක්කවචනං, වෙහාසෙනාති අත්ථො, ද-කාරො පදසන්ධිකරො. අථාති, මම නිසජ්ජාය පච්ඡා. පටිග්ගහිති දක්ඛිණොදකං පටිග්ගණ්හි. ආයාගො සබ්බලොකස්සාති, සබ්බස්ස සදෙවකස්ස ලොකස්ස අග්ගදක්ඛිණොයානාය දෙයාධම්මං ආනෙත්වා යජිතබ්බට්ඨානභුතො. ආහුතීනං පටිග්ගහොති, මහාඵලභාවකරණෙන දක්ඛිණාහුතීනං පටිග්ගණ්හකො. පටිග්ගණ්හිත්ථ දක්ඛිණන්ති ජීවකෙන උපනිතං යාගුබ්ජ්ජාදිහෙදං දක්ඛිණං පටිග්ගහෙසි.

අථ බො භගවා කතහත්තකිච්චො ආයස්මන්තං වුළපන්ථකං ආණාපෙසි – “අනුමොදනං කරොහි”ති. සො සිනෙරුං ගහෙන්වා මහාසමුද්දං මන්ථෙත්තො විය පහින්තපටිසම්භිදාප්පත්තතාය තෙපිටකං බුද්ධවචනං සඨබොහෙන්තො සත්ථු අප්ඤ්ඤාසං ගණ්හන්තො අනුමොදනං අකාසි. තථා උපනිස්සයසම්පන්නොපි වායමායස්මා තථාරුපාය කම්මපිලොතිකාය පරිබාධිතො චතුප්පදිකං ගාථං චතුහිපි මාසෙහි ගහෙතුං නාසක්ඛි. තං පනස්ස උපනිස්සයසම්පත්තිං ඔලොකෙන්වා සත්ථා පුබ්බවරියානුරුපං යොනිසොමනසිකාරෙ නියොපෙසි. තථා හි භගවා තදා ජීවකස්ස නිවෙසනෙ නිසින්තො එව “වුළපන්ථකස්ස චිත්තං සමාහිතං, විථිපටිපන්නා විපස්සනා”ති ඤත්වා යථානිසින්තොව අත්තානං දස්සෙන්වා, “පන්ථක, යදිපායං පිලොතිකා සංකිලිට්ඨා රජානුකිණ්ණා, ඉතො පන අඤ්ඤො එව අරියස්ස චිතයෙ සංකිලෙසො රජො වාති දස්සෙන්තො –

“රාගො රජො න ව පන රෙණු වුච්චති, රාගස්සෙතං අධිවචනං රජොති;
එතං රජං විජ්ජහිත්වා හික්ඛවො, විහරන්ති තෙ විතරජස්ස සාසනෙ.

“දොසො රජො...පෙ.... සාසනෙ.

“මොහො රජො...පෙ.... විතරජස්ස සාසනෙ”ති. –

ඉමා තිස්සො ඔහාසගාථා අභාසි. ගාථාපරියොසානෙ වුළපන්ථකො අභිඤ්ඤාපටිසම්භිදාපරිවාරං අරහත්තං පාපුණ්ති.

වුළපන්ථකත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. කප්පත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

නානාකුලමලසම්පුණ්ණොතිආදිකා ආයස්මතො කප්පත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤාති උපවිනන්තො සිද්ධත්ථස්ස භගවතො කාලෙ විභවසම්පන්නෙ කුලෙ නිබ්බත්තිත්වා පිතු අව්වයෙන විඤ්ඤානං පත්තො නානාවිරාගභණ්ණවිචිත්තෙහි වත්ථෙහි අනෙකවිධෙහි ආහරණෙහි නානාවිධෙහි මණ්ණරතනෙහි බහුවිධෙහි පුප්පදාමමාලාදිහි ව කප්පරුක්ඛං නාම අලඬකරිත්වා තෙන සත්ථු ථුපං පුප්පෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ මගධරට්ඨෙ මණ්ඩලිකරාජකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා පිතු අව්වයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨිතො කාමෙසු අතිවිය රත්තො ගිද්ධො හුත්වා විහරති. තං සත්ථා මහාකරුණාසමාපත්තිතො වුට්ඨාය ලොකං වොලොකෙන්තො ඤාණජාලෙ පඤ්ඤායමානං දිස්වා, “කිං නු බො භවිස්සති”ති ආවජ්ජෙන්තො, “එස මම සන්තිකෙ අසුභකථං සුත්වා කාමෙසු විරත්තවිත්තො හුත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සති”ති ඤත්වා ආකාසෙන තත්ථ ගන්ත්වා –

567. “නානාකුලමලසම්පුණ්ණො, මහාඋක්කාරසම්භවො;
වන්දනිකංව පරිපක්කං, මහාගණ්ධො මහාවණො.

568. “පුබ්බරුහිරසම්පුණ්ණො, ගුප්තපෙන ගාල්හිතො;
ආපොපග්ගරණො කායො, සදා සන්දති පුතිකං.

569. “සට්ඨිකණ්ඩරසම්බන්ධො, මංසලෙපනලෙපිතො;
වම්මකඤ්චුකසන්තද්ධො, පුතිකායො නිරත්ථකො.

570. “අට්ඨිසඬ්ඝාතසට්ඨිතො, න්භාරුසුත්තනිබන්ධනො;
නෙකෙසං සංගතිභාවා, කප්පෙති ඉරියාපථං.

571. “ධුවප්පයානො මරණාය, මච්චුරාජස්ස සන්තිකෙ;
ඉධෙව ඡඩ්ඩසිත්වාන, යෙනකාමඬ්ඨගමො නරො.

572. “අවිජ්ජාය නිවුතො කායො, චතුගන්ථෙන ගන්ථිතො;
ඔසසංසිද්ධො කායො, අනුසයාජාලමොත්ථනො.

573. “පඤ්චනීවරණෙ යුත්තො, විතක්කෙන සමප්පිතො;
තණ්හාමුලෙනානුගතො, මොහවිජාදනජාදිතො.

574. “එවායං වත්තතෙ කායො, කම්මයන්තෙන යන්තිතො;
සම්පත්ති ව විපත්තාන්තා, නානාභාවො විපජ්ජති.

575. “යෙමං කායං මමායන්ති, අන්ධබාලා පුපුජ්ජනා;
වඩ්ඪෙන්නි කට්ඨං ඝොරං, ආදියන්ති පුනඛ්භවං.

576. “යෙමං කායං විචජ්ජෙන්නි, ගුප්ථිත්තංව පන්නගං;
භවමූලං වමිත්වාන, පරිනිබ්බිස්සන්තිනාසවා”ති. —

ඉමාහි ගාථාහි තස්ස අසුභකථං කථෙසි. සො සත්ථු සම්මුඛා අනෙකාකාරවොකාරං යාථාවතො සරීරසභාවච්ඡාවනං අසුභකථං සුත්වා සකෙන කායෙන අට්ඨියමානො හරායමානො ජිගුච්ඡමානො සංවිග්ගහදයො සත්ථාරං වන්දිත්වා, “ලභෙය්‍යාහං, භත්තෙ, භගවතො සන්නිකෙ පබ්බජ්ජ”න්ති පබ්බජ්ජං යාචි. සත්ථා සමීපෙ යිතමඤ්ඤතරං හික්ඛුං ආණාපෙසි — “ගච්ඡ, හික්ඛු, ඉමං පබ්බාජෙත්වා උපසම්පාදෙත්වා ආනෙහි”ති. සො තං තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං දත්වා පබ්බාජෙසි. සො බුරුග්ගෙයෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. තෙර 1.4.102-107) —

“සිද්ධත්ථස්ස භගවතො, ථූපසෙට්ඨස්ස සම්මුඛා;
විචිත්තදුස්සෙ ලගෙත්වා, කප්පරුක්ඛං යපෙසහං.

“යං යං යොනුපපජ්ජාමි, දෙවත්තං අථ මානුසං;
සොභයන්තො මම ද්වාරං, කප්පරුක්ඛො පතිට්ඨති.

“අභඤ්ච පරිසා වෙව, යෙ කෙචි මමවස්සිතා;
තම්භා දුස්සං ගහෙත්වාන, නිවාසෙම මයං සදා.

“චතුන්නවුතිතො කප්පෙ, යං රුක්ඛං යපයිං අහං;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, කප්පරුක්ඛස්සිදං ඵලං.

“ඉතො ව සත්තමෙ කප්පෙ, සුචෙළා අට්ඨං බත්තියා;
සත්තරතනසම්පන්නා, චක්කවත්ති මහබ්බලා.

“පටිසම්භිදා වතස්සො...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා ලද්ධුපසම්පදො සත්ථාරං උපසඬ්ඛමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො අඤ්ඤං බ්‍යාකරොත්තො තා එව ගාථා අභාසි. තෙනෙව තා ථෙරගාථා නාම ජාතා.

තත්ථ නානාකුලමලසම්පුණ්ණොති, නානාකුලෙහි නානාභාගෙහි මලෙහි සම්පුණ්ණො, කෙසලොමාදිනානාවිධඅසුචිකොට්ඨාසහරිතොති අත්ථො. මහාඋක්කාරසම්භවොති, උක්කාරො වුව්චති වච්චකුපං. යත්තකවයා මාතා, තත්තකං කාලං කාරපරිසෙදිතවච්චකුපසදිසනාය මාතු කුච්ඡි ඉධ “මහාඋක්කාරො”ති අධිප්පෙතො. සො කුච්ඡි සම්භවො උප්පත්තිට්ඨානං එතස්සාති මහාඋක්කාරසම්භවො. වන්දනිකංවාති වන්දනිකං නාම උච්ඡිට්ඨොදකගබ්භලාදිනං ඡඩ්ඛනට්ඨානං, යං ජණ්ණුමත්තං අසුචිහරිතමිපි හොති, තාදිසන්ති අත්ථො. පරිපක්කන්ති, පරිණතං පුරාණං. තෙන යථා වණ්ඞාලගාමද්වාරෙ නිදාසසමයෙ ථුල්ලච්ඡිසිතකෙ දෙවෙ වස්සන්තෙ උදකෙන සමුපබ්‍යුජ්ඣමුත්තකරිසඅට්ඨිවම්මන්භාරුඤ්ඤබ්බෙළසිඬ්ඞාණිකාදිනානාකුණපහරිතං කද්දමොදකාලුළිතං කතිපයදිවසාතික්කමෙන සංජාත කම්කුලාකුලං සුරියාතපසන්තාපකුටීතං උපරි ඵෙණපුබ්බුළකාති මුඤ්චන්තං අභිනිලවණ්ණං පරමදුග්ගන්ධං ජෙගුච්ඡං වන්දනිකාචාටං නෙව උපගන්තුං, න දට්ඨුං අරහරූපං හුත්වා තිට්ඨති, තථාරූපොයං කායොති දස්සෙති. සදා දුක්ඛතාමූලයොගතො අසුචිපග්ගරණතො උප්පාදජරාමරණෙහි උද්ධුමායනපරිපච්චනහිජ්ජනසභාවත්තා ව මහන්තො ගණ්ඨො වියාති මහාගණ්ඨො. සබ්බත්ථකමෙව දුක්ඛවෙදනානුබද්ධත්තා ගණ්ඨානං සහනතො අසුචිවිස්සන්දනතො ව මහන්තො වණො වියාති මහාවණො ගුප්තකුපෙන ගාළිතොති, වච්චකුපෙන වච්චෙනෙව වා හරිතො. “ගුප්තකුපනිගාළිතිතො”තිපි පාළි, වච්චකුපතො නික්ඛන්තොති අත්ථො. ආපොපග්ගරණො කායො, සදා සන්දති පුත්තිකන්ති, අයං කායො ආපොධාතුයා සදා පග්ගරණසිලො, තඤ්ච බො පිත්තසෙම්භසෙදමුත්තාදිකං පුත්තිකං අසුචිංයෙව සන්දති, න කදාචි සුවිත්ති අත්ථො.

සට්ඨිකණ්ඩරසම්බන්ධොති, ගීවාය උපරිමභාගතො පට්ඨාය සරීරං විනද්ධමානා සරීරස්ස පුරිමපච්ඡිමදක්ඛිණවාමපස්සෙසු පච්චෙකං පඤ්ච පඤ්ච කත්වා වීසති, හත්ථපාදෙ විනද්ධමානා තෙසං පුරිමපච්ඡිමපස්සෙසු පඤ්ච පඤ්ච කත්වා වත්තාලිසාති සට්ඨියා කණ්ඩරෙහි මහාන්භාරුහි සබ්බසො බද්ධො විනද්ධොති සට්ඨිකණ්ඩරසම්බන්ධො. මංසලෙපනලෙපිතොති, මංසසඬ්ඞාතෙන ලෙපනෙන ලිත්තො, නවමංසපෙසිසනානුලිත්තොති අත්ථො. වම්මකඤ්චුකසන්නද්ධොති, වම්මසඬ්ඞාතෙන කඤ්චුකෙන සබ්බසො

ඔනද්ධො පරියොනද්ධො පරිච්ඡින්නො. පුත්තිකායොති, සබ්බසො පුත්තිගන්ධිකො කායො. නිරත්ථකොති, නිප්පයොජනො. අඤ්ඤාසංඝ්ඤා පාණීනං කායො වම්මාදිවිනියොගෙන සියා සප්පයොජනො, න තථා මනුස්සකායොති. අට්ඨිසම්මානසට්ඨොති, අතිරෙකතිසත්තං අට්ඨිතං සම්මානෙන සට්ඨො සම්බන්ධො. න්හාරුසුත්තනිබන්ධනොති, සුත්තසද්ධිසෙති නවති න්හාරුසතෙති නිබන්ධිතො. නෙකෙසං සංගතීභාවාති, චතුමහාභුතජීවිතින්ද්‍රියඅස්සාසපස්සාසවිඤ්ඤාණාදිතං සමවාසසම්බන්ධෙන සුත්තමෙරකසමවායෙන යන්නං විය යානාදිඉරියාපථං කප්පෙති.

ධූවජ්ජයානො මරණායාති, මරණස්ස අත්ථාය එකන්තගමනො, නිබ්බන්තිතො පට්ඨාය මරණං පති පවත්තො. තතො එව මච්චුරාජස්ස මරණස්ස සන්තිකෙ යිතො. ඉධෙව ඡඩ්ඛිසිත්ථානාති, ඉමස්මිංයෙව ලොකෙ කායං ඡඩ්ඛෙත්ථා, යථාරුචිතට්ඨානගාමී අයං සත්තො, තස්මා “පභාය ගමනියො අයං කායො”ති එවමපි සම්මො න කාතබ්බොති දස්සෙති.

අවිජ්ජාය නිවුතොති, අවිජ්ජානිවරණෙන නිවුතො පටිච්ඡාදිතාදිතවො, අඤ්ඤා කො එත්ථ සම්මං ජනෙය්‍යාති අධිජ්ජායො. චතුගන්ථොති, අභිජ්ඣාකායගන්ථාදිතා චතුබ්බිධෙන ගන්ථොත ගන්ථිතො, ගන්ථනියභාවෙන විනද්ධිතො. ඔසසංසිද්ධොති, ඔසනියභාවෙන කාමොසාදිසු චතුසු ඔසෙසු සංසිද්ධතො. අප්පභිනභාවෙන සන්තානෙ අනු අනු සෙත්තිති අනුසයා, කාමරාගාදයො අනුසයා. තෙසං ජාලෙන ඔත්ථතො අභිභූතොති අනුසයාජාලමොත්ථතො. මකාරො පදසන්ධිකරො, ගාථාසුඛත්ථං දිසං කත්ථා වුත්තං. කාමච්ඡන්දාදිතා පඤ්චවිධෙන නිවරණෙන යුත්තො අධිමුත්තොති පඤ්චනිවරණෙ යුත්තො, කරණත්ථෙ භූමිමච්චනං.

කාමචිතක්කාදිතා මිච්ඡාචිතක්කෙන සමජ්ජිතො සමස්සිතොති විතක්කෙන සමජ්ජිතො. තණ්හාමූලෙනානුගතොති, තණ්හාසම්බාතෙන භවමූලෙන අනුබද්ධො. මොභව්ජාදනජාදිතොති, සම්මොභසම්බාතෙන ආවරණෙන පලිගුණධිතො. සබ්බමෙතං සවිඤ්ඤාණකං කරජකායං සන්ධාය වදති. සවිඤ්ඤාණකො හි අත්තභාවො “උච්ඡින්නභවනෙත්තිකො, භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස කායො තිට්ඨති, අයඤ්චෙව කායො බහිද්ධා ව නාමරූප”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.1.147) කායොති වුවච්චි, එවායං වත්තතෙ කායොති එවං “නානාකුලමලසම්පුණ්ණො”තිආදිතා “අවිජ්ජාය නිවුතො”තිආදිතා ව වුත්තජ්ජකාරෙන අයං කායො වත්තති, වත්තන්තො ව කම්මයන්තෙන සුකතදුක්කටෙන කම්මසම්බාතෙන යන්තෙන යන්තිතො සම්බට්ඨො. යථා වා බෙමන්තං ගන්තුං න සක්කොති, තථා සම්බොහිතො සුගතිදුගතිසු වත්තති පරිබ්බමති. සම්පත්ති ව විපත්තන්තාති යා එත්ථ සම්පත්ති, සා විපත්තිපරියොසානා. සබ්බඤ්ඤා යොබ්බතං ජරාපරියොසානං, සබ්බං ආරොග්‍යං බ්‍යාධිපරියොසානං, සබ්බං ජීවිතං මරණපරියොසානං, සබ්බො සමාගමො වියොගපරියොසානො. තෙනාහ “නානාභාවො විපජ්ජති”ති. නානාභාවොති, විනාභාවො විජ්ජයොගො, සො කදාචි විජ්ජයුඤ්ඤාස්ස වසෙන, කදාචි විජ්ජයුඤ්ඤාභිබ්බස්ස වසෙනාති විවිධං පජ්ජති පාපුණියති.

යෙමං කායං මමායන්තිති යෙ අන්ධබාලා පුපුජ්ජනා එවං අසුභං අනිච්චං අධූවං දුක්ඛං අසාරං ඉමං කායං “මම ඉද”න්ති ගණ්හන්තා මමායන්ති ඡන්දරාගං උප්පාදෙන්ති, තෙ ජාතිආදීහි නිරයාදීහි ව සොරං භයානකං අපණ්ඩිතෙහි අභිරමිතබ්බතො කට්ඨසම්බාතං සංසාරං පුනජ්ජනං ජනනමරණාදීහි වඩ්ඪෙත්ති, තෙනාහ “ආදියන්ති පුනබ්බව”න්ති.

යෙමං කායං විචජ්ජෙත්ති, ගුප්ථිත්තංව පන්තගන්ති යථා නාම පුරිසො සුඛකාමො ජීවිතුකාමො ගුප්ථගතං ආසිට්ඨං දිස්වා ජිගුච්ඡනියතාය වා සප්පට්ඨනියතාය වා විචජ්ජෙති න අල්ලියති, එවමෙවං යෙ පණ්ඩිතා කුලපුත්තා අසුචිභාවෙන ජෙගුච්ඡං අනිච්චාදිභාවෙන සප්පට්ඨයං ඉමං කායං විචජ්ජෙත්ති ඡන්දරාගජ්ජනානෙන පජහන්ති. තෙ භවමූලං අවිජ්ජං භවතණ්හඤ්ච වම්ථවා ඡඩ්ඛෙත්ථා අවිචන්තමෙව පභාය තතො එව සබ්බසො අනාසවා සඋපාදිසෙසාය අනුපාදිසෙසාය ව නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායිස්සන්තිති.

කප්පත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. වඩ්ඪගන්තපුත්තඋපසෙතත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

විචිත්තං අප්පනිග්ගොසන්තිආදිකා ආයස්මතො උපසෙතත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයං කිර පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ භංසවතීනගරෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්ථා වයප්පත්තො සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්ථා ධම්මං සුඤ්ඤානො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං සමන්තපාසාදිකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා සත්ථු අධිකාරකම්මං කත්ථා තං යානන්තරං පත්ථෙත්ථා යාවජීවං කුසලං කත්ථා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ නාලකගාමෙ රූපසාරිබ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්ති, උපසෙතොතිස්ස නාමං අහොසි. සො වයප්පත්තො තයො වෙදෙ උග්ගහෙත්ථා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්ථා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්ථා උපසම්පදාය එකවස්සිකො “අරියගඛිතං වඩ්ඪෙමි”ති එකං කුලපුත්තං අත්තතො සන්තිකෙ උපසම්පාදෙන්ථා තෙන සද්ධිං සත්ථු සන්තිකං ගතො. සත්ථාරා වස්ස තස්ස අවස්සිකස්ස භික්ඛුනො සද්ධිවිභාරිකභාවං සුත්ථා, “අතිලභුං බො ත්වං, මොසපුරිස, බාහුල්ලාය ආවත්තො”ති (මහාව. 75) ගරහිතො. “ඉදානාහං යදිපි පරිසං නිස්සාය සත්ථාරා ගරහිතො, පරිසංයෙව පන නිස්සාය සත්ථු පාසංසොපි භවිස්සාමි”ති විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.2.86-96) –

“පදුමුත්තරං භගවත්තං, ලොකජෙට්ඨං නරාසහං;
පබ්භාරම්භි නිසීදන්තං, උපගච්ඡිං නරුත්තමං.

“කණ්ණිකාරපුප්ඵං දිස්වා, චණ්ඨෙ ඡේත්වානහං තදා;
අලඬිකරිත්වා ඡත්තම්භි, බුද්ධස්ස අභිරොපයිං.

“පිණ්ඩපාතඤ්ච පාදාසිං, පරමන්තං සුභොජනං;
බුද්ධෙන නවමෙ තත්ථ, සමණෙ අට්ඨ හොජයිං.

“අනුමොදි මහාවීරො, සයම්භු අග්ගපුග්ගලො;
ඉමිනා ඡත්තදානෙන, පරමන්තපචෙච්ඡනා.

“තෙන චිත්තජ්ජසාදෙන, සම්පත්තිමනුභොස්සයි;
ඡත්තිංසක්ඛත්තුං දෙවින්දො, දෙවරජ්ජං කරිස්සති.

“එකච්ඡතික්ඛත්තුඤ්ච, චක්කවත්ති භවිස්සති;
පදෙසරජ්ජං විපුලං, ගණනාතො අසඩ්ඛියං.

“සතසහස්සිතො කජ්ජෙ, ඔක්කාකකුලසම්භවා;
ගොතමො නාම ගොත්තෙන, සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

“සාසනෙ දිබ්බමානම්භි, මනුස්සත්තං ගම්ඤ්ඤි;
තස්ස ධම්මෙසු දායාදො, ඔරසො ධම්මනිම්මිතො.

“උපසෙතොති නාමෙන, හෙස්සති සත්ථු සාවකො;
සමන්තපාසාදිකත්තා, අග්ගට්ඨානෙ ධ්වපෙස්සති.

“චරිමං චත්තනෙ මය්හං, භවා සබ්බෙ සමුහතා;
ධාරෙමි අන්තිමං දෙහං, ඡේත්වා මාරං සවාහනං.

“පටිසම්භිදා චතස්සො...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා සයම්පි සබ්බෙ ධුතඬිගධම්මෙ සමාදාය චත්තති, අඤ්ඤෙපි තදත්ථාය සමාදපෙති, තෙන නං භගවා සමන්තපාසාදිකානං අග්ගට්ඨානෙ ධ්වපෙසි. සො අපරෙන සමයෙන කොසම්ඛියං කලහෙ උප්පන්නෙ භික්ඛුසඬ්ඨෙ ච ද්විධාභූතෙ එකෙන භික්ඛුනා තං කලහං පරිවජ්ජිතුකාමෙන “එතරහි ඛො කලහො උප්පන්නො, සඬ්ඨො ද්විධාභූතො, කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ”න්ති පුට්ඨො විචෙකවාසනො පට්ඨාය තස්ස පටිපත්තිං කට්ඨන්තො –

577. “විචිත්තං අප්පනිග්ගොසං, වාළුම්ගනිසෙවිතං;
සෙවෙ සෙනාසනං භික්ඛු, පටිසල්ලානකාරණා.

578. “සඬ්ඝාරපුඤ්ජා ආහත්වා, සුසානා රටියාහි ව;
තතො සඬ්ඝාටිකං කත්වා, ලුබ්බං ධාරෙය්‍ය විවරං.

579. “නිවං මනං කරිත්වාන, සපදානං කුලා කුලං;
පිණ්ඩිකාය වරෙ භික්ඛු, ගුත්තද්වාරො සුසංවුතො.

580. “ලුබ්බෙතපි වා සන්තුස්සෙ, නාඤ්ඤං පත්ථෙ රසං බහුං;
රසෙසු අනුගිද්ධස්ස, ක්කානෙ න රමති මනො.

581. “අප්පිවිජො වෙච සන්තුට්ඨො, පටිචිත්තො වසෙ මුනි;
අසංසට්ඨො ගහට්ඨෙහි, අනාගාරෙහි වුහයං.

582. “යථා ජළො ව මුගො ව, අත්තානං දස්සයෙ තථා;
නාතිවෙලං සම්භාසෙය්‍ය, සඬ්ඝමජ්ඣම්භි පණ්ඩිතො.

583. “න සො උපවදෙ කඤ්චි, උපසානං විවජ්ජයෙ;
සංවුතො පාතිමොක්ඛස්මිං, මත්තඤ්ඤු වස්ස හොජනෙ.

584. “සුග්ගහිතනිමිත්තස්ස, චිත්තස්සුප්පාදකොච්ඡො.

සමථං අනුයුඤ්ජෙය්‍ය, කාලෙන ච විපස්සනං.

585. “විරියසාතව්වසම්පන්නො, යුත්තයොගො සදා සියා;
න ච අප්පත්වා දුක්ඛන්තං, විස්සාසං එයා පණ්ඩිතො.

586. “එවං විහරමානස්ස, සුද්ධිකාමස්ස භික්ඛුනො;
බියන්ති ආසවා සබ්බෙ, නිබ්බුතිඤ්ඤාධිගච්ඡති” ති. —

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ විචිත්තන්ති, ජනවිචිත්තං සුඤ්ඤං අරඤ්ඤාදිං. අප්පනිග්ග්‍යාසන්ති, නිස්සද්දං සද්දසඬ්ඝට්ඨනරහිතං.
වාළුමිගනිසෙවිතන්ති, සිහබ්‍යග්ගදීපිවාළුමිගෙහි වරිතං. ඉමිනාපි ජනවිචෙකංයෙව දස්සෙති
පන්තසෙනාසනභාවදීපනතො. සෙනාසනන්ති, සයිතුං ආසයිතුඤ්ඤව යුත්තභාවෙන වසනට්ඨානං ඉධ සෙනාසනන්ති
අධිප්පෙතං. පටිසල්ලානකාරණාති, පටිසල්ලානනිමිත්තං, නානාරම්මණතො නිවත්තෙත්වා කම්මට්ඨානෙයෙව
චිත්තස්ස පටි පටි සම්මදෙව අල්ලියනත්ථං.

එවං භාවනානුරූපං සෙනාසනං නිද්දිසන්තො සෙනාසනෙ සන්තොසං දස්සෙත්වා ඉදානි විවරාදීසුපි තං දස්සෙතුං
“සංකාරපුඤ්ජා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සංකාරපුඤ්ජාති සංකාරානං පුඤ්ජං සංකාරපුඤ්ජං, තතො කවචරට්ඨානා.
ආහත්වාති ආහරිත්වා. තතොති තථා ආහට්ඨොළක්ඛණ්ඩෙහි. කරණෙ හි ඉදං නිස්සක්කවචනං ලුඛන්ති
සත්ථලුඛරජනලුඛාදිනා ලුඛං අවණ්ණාමට්ඨං. ධාරෙය්‍යාති නිවාසනාදිවසෙන පරිහරෙය්‍ය, එතෙන විවරසන්තොසං
වදති.

නිව මනං කරිත්වානාති “අන්තමිදං, භික්ඛවෙ, ජීවිකාන”න්තිආදිකං (ඉතිවු. 91; සං. නි. 3.80) සුගතොවාදං
අනුස්සරිත්වා නිහතමානදස්පං චිත්තං කත්වා. සපදානන්ති සරෙසු අවබණ්ඩරහිතං; අනුසරන්ති අත්ථො. තෙනාහ
“කුලා කුල”න්ති. කුලා කුලන්ති කුලතො කුලං, කුලානුපුබ්බියා සරපටිපාටියාති අත්ථො. පිණ්ඩිකායාති
මිස්සකභික්ඛාය, ඉමිනා පිණ්ඩපාතසන්තොසං වදති. ඉත්තද්වාරොති සුපිහිතවක්ඛාදිද්වාරො. සුසංවුතොති
හත්ථකුක්කුච්චාදිනං අභාවෙන සුට්ඨු සංවුතො.

ලුඛනපි වාති අපිසද්දො සමුව්චයෙ, වා-සද්දො විකප්පෙ. උභයෙනපි ලුඛනපි අප්පෙනපි යෙන කෙනවි
සුලභෙන ඉතරිතරෙන සන්තුස්සෙ සමං සම්මා තුස්සෙය්‍ය. තෙනාහ “නාඤ්ඤං පත්ථෙ රසං බහු”න්ති. නාඤ්ඤං
පත්ථෙ රසං බහුන්ති අත්තනා යථාලද්ධතො අඤ්ඤං මධුරාදිරසං බහුං පණිනඤ්ඤව න පත්ථෙය්‍ය න පිහෙය්‍ය, ඉමිනා
ගිලානපච්චයෙපි සන්තොසො දස්සිතො හොති. රසෙසු ගෙඩවාරණත්ථං පන කාරණං වදන්තො රසෙසු අනුගිද්ධස්ස,
කුමානෙ න රමති මනො”ති ආහ. ඉන්ද්‍රියසංවරම්පි අපරිපුරෙත්තස්ස කුතො වික්ඛිත්තචිත්තසමාධානන්ති අධිප්පායො.

එවං වතුසු පච්චයෙසු සල්ලෙඛපටිපත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි අවසිට්ඨකථාවත්ථුනි දස්සෙතුං “අප්පිච්ඡො
වෙවා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අප්පිච්ඡොති, අනිච්ඡො වතුසු පච්චයෙසු ඉච්ඡාරහිතො, තෙන වතුබ්බිධපච්චයෙසු
තණ්හුප්පාදවික්ඛිතමාහ. සන්තුට්ඨොති, වතුසු පච්චයෙසු යථාලාභසන්තොසාදිනා සන්තුට්ඨො. යො හි —

“අතීතං නානුසොවෙය්‍ය, නප්පප්ප්පෙය්‍යනාගතං;
පච්චුප්පන්නෙන යාපෙය්‍ය, සො ‘සන්තුට්ඨො’ති පවුච්චති” ති.

පච්චිත්තොති ගණසඬ්ගණිකං පභාය කායෙන පච්චිත්තො වුපකට්ඨො. චිත්තවිචෙකාදිකෙ හි පරතො වක්ඛති.
වසෙති සබ්බත්ථ යොජෙතබ්බං. මොනෙය්‍යධම්මසමන්තාගමෙන මුනි. අසංසට්ඨොති
දස්සනසවනසමුල්ලපනසම්භොගකායසංසග්ගනං අභාවෙන අසංසට්ඨො යථාචුත්තසංසග්ගරහිතො. උභයන්ති,
ගහට්ඨෙහි අනාගාරෙහි වාති උභයෙහිපි අසංසට්ඨො. කරණෙ හි ඉදං පච්චත්තවචනං.

අත්තානං දස්සයෙ තථාති අප්ප්ලො අමුගොපි සමානො යථා ප්ලො වා මුගො වා, තථා අත්තානං දස්සෙය්‍ය, එතෙන
පාගබ්බියප්පනානමාහ. ප්ලො ව මුගො වාති ව ගාථාසුඛත්ථං රස්සත්තං කතං, සමුව්චයත්ථො ව වාසද්දො. නාතිවෙලං
සම්භාසෙය්‍යාති අතිවෙලං අතික්කන්තපමාණං න භාසෙය්‍ය, මත්තභාණි අස්සාති අත්ථො. සඬ්ඝමප්ප්කම්මිති
භික්ඛුසඬ්ඝෙ, ජනසමුහෙ වා.

න සො උපවදෙ කඤ්චිති සො යථාචුත්තපටිපත්තිකො භික්ඛු හීනං වා මප්ප්කම්මං වා උක්කට්ඨං වා යංකිඤ්ඤව න
වාචාය උපවදෙය්‍ය. උපසානං විචප්පයෙති කායෙන උපසානං පරිවිහෙය්‍යනං වප්පෙය්‍ය. සංවුතො පාතිමොක්ඛස්මිත්ති
පාතිමොක්ඛමිති පාතිමොක්ඛසංවරසිලෙ සංවුතො අස්ස, පාතිමොක්ඛසංවරෙන පිහිතකායවාචො සියාති අත්ථො.
මත්තඤ්ඤා වස්ස භොජනෙති පරියෙසනපටිග්ගහණපරිභොගවිස්සප්පනෙසු භොජනෙ පමාණඤ්ඤා සියා.

සුග්ගහිතනිමිත්තස්සාති “එවං මෙ මනසි කරොතො චිත්තං සමාහිතං අභොසී”ති තදාකාරං සල්ලක්ඛෙත්තො
සුට්ඨු ගහිතසමාධිනිමිත්තො අස්ස. “සුග්ගහිතනිමිත්තො සො”තිපි පාඨො, සො යොගීති අත්ථො.

විත්තස්සුප්පාදකොව්දොති එවං භාවයතො විත්තං ලීනං හොති, “එවං උද්ධත”න්ති ලීනස්ස උද්ධතස්ස ච විත්තස්ස උප්පත්තිකාරණෙ කුසලො අස්ස. ලීනෙ හි විත්තෙ ධම්මවිවයවිරියපිනිසම්බොජ්ඣකඛිගා භාවෙනබ්බා, උද්ධතෙ පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගා. සතිසම්බොජ්ඣකඛිගො පන සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බො. තෙනාහ භගවා – “යස්මිඤ්ච බො, භික්ඛවෙ, සමයෙ ලීනං විත්තං හොති, කාලො තස්මීං සමයෙ ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣකගස්ස භාවනායා”තිආදි (සං. නි. 5.234). සමථං අනුයුඤ්ඤායාති සමථභාවනං භාවෙය්‍ය, අනුප්පන්නං සමාධිං උප්පාදෙය්‍ය, උප්පන්නඤ්ච යාව වසීභාවප්පත්ති, තාව වඩ්ඨෙය්‍ය ඛ්‍යාතෙය්‍යාති අත්ථො. කාලෙන ච විපස්සනන්ති යථාලද්ධං සමාධිං නිකන්තියා අපරියාදානෙන භානාභාගියං ධීතිභාගියං වා අකත්වා නිබ්බේධභාගියංව කත්වා කාලෙන විපස්සනඤ්ච අනුයුඤ්ඤායා. අථ වා කාලෙන ච විපස්සනන්ති සමථං අනුයුඤ්ඤායා තස්ස ටීරිභූතකාලෙ සඬකොථං අනාපජ්ජිත්වා අරියමත්ථාධිගමාය විපස්සනං අනුයුඤ්ඤායා. යථාහ –

“අථ වා සමාධිලාභෙන, විවිත්තසයනෙන වා;
භික්ඛු විස්සාසමාපාදි, අප්පත්තො ආසවක්ඛය”න්ති. (ධ. ප. 271-272);

තෙන චූත්තං – “විරියසාතව්වසම්පන්නො”තිආදි. සතතභාවො සාතව්වං, විරියස්ස සාතව්වං, තෙන සම්පන්නො සමන්නාගතො, සතතපවත්තවිරියො, නිව්වපග්ගහිතවිරියොති අත්ථො. යුත්තයොගො සදා සියාති සබ්බකාලං භාවනානුයුත්තො සියා. දුක්ඛන්තන්ති වච්චදුක්ඛස්ස අත්තං පරියොසානං නිරොධං නිබ්බානං අප්පත්වා විස්සාසං න එය්‍ය න ගච්ඡෙය්‍ය. “අහං පරිසුද්ධසිලො ක්කානලාභී අභිඤ්ඤාලාභී විපස්සනං මත්ථකං පාපෙත්වා ධීතො”ති වා විස්සව්ඨො න භවෙය්‍යාති අත්ථො.

එවං විහරමානස්සාති, එවං විවිත්තසෙනාසනසෙවනාදිනා විපස්සනාවසෙන යුත්තයොගතාපරියොසානෙන විධිනා විහරන්තස්ස. සුද්ධිකාමස්සාති, ඤාණදස්සනවිසුද්ධිං අවිචන්තවිසුද්ධිං නිබ්බානං අරහත්තඤ්ච ඉච්ඡන්තස්ස. සංසාරෙ හයස්ස ඉක්ඛන්තො භික්ඛුනො, කාමාසවාදයො සබ්බෙ ආසවා ධීයන්ති ඛයං අබ්බත්ථං ගච්ඡන්ති, තෙසං ඛයගමනෙනෙව සඋපාදිසෙසඅනුපාදිසෙසපභෙදං දුට්ඨමපි නිබ්බානං අධිගච්ඡති පාපුණාති.

එවං ථෙරො තස්ස භික්ඛුනො ඔවාදදානාපදෙසෙන අත්තනා තථාපට්ඨන්තභාවං දීපෙත්තො අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

වඩ්ගන්තපුත්තඋපසෙනත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. (අපර)-ගොතමත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

විජානෙය්‍ය සකං අත්ථන්තිආදිකා ආයස්මතො අපරස්ස ගොතමත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිට්ඨද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විච්චිථුපනිස්සයං කුසලං උපචිතිත්වා අමිහාකං භගවතො උප්පත්තිතො පුරෙතරමෙව සාවත්ථීයං උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තිණ්ණං වෙදානං පාරගු හුත්වා, වාදමග්ගං උග්ගහෙත්වා අත්තතො වාදස්ස උපරි උත්තරිං වදන්තං අලහන්තො තෙහි තෙහි විග්ගාහිකකථං අනුයුත්තො විචරති. අථ අමිහාකං භගවා ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන යසාදිකෙ වෙනෙය්‍යො විනෙන්වා අනාථපිණ්ඩිකස්ස අභියාචනාය සාවත්ථීං උපගච්ඡි. තදා සත්ථු ජෙනවනපටිග්ගහෙ පටිලද්ධසද්ධො සත්ථාරං උපසඩ්ධමිත්වා ධම්මං සුත්වා පබ්බජ්ජං යාවි. සත්ථා අඤ්ඤතරං පිණ්ඩවාරිකං භික්ඛුං ආණාපෙසි – “භික්ඛු, ඉමං පබ්බාපෙහි”ති. සො තෙන පබ්බාජියමානො ඛුරග්ගෙයෙව අරහත්තං පාපුණිත්වා කොසලජනපදං ගන්ත්වා තත්ථ චිරං වසිත්වා පුන සාවත්ථීං පච්චාගමි. තං බහු ඤාතකා බ්‍රාහ්මණමහාසාලා උපසඩ්ධමිත්වා පයිරුපාසිත්වා නිසින්නා “ඉමස්මිං ලොකෙ බහු සමණබ්‍රාහ්මණා සංසාරෙ සුද්ධිවාදා, තෙසු කතමෙසං නු බො වාදො නියානිකො, කථං පටිපජ්ජන්තො සංසාරතො සුප්ඤ්ඤාති”ති පුච්ඡිංසු. ථෙරො තෙසං තමත්ථං පකාසෙන්තො –

587. “විජානෙය්‍ය සකං අත්ථං, අවලොකෙය්‍යාථ පාවචනං;
යඤ්චෙත්ථ අස්ස පතිරූපං, සාමඤ්ඤං අප්ඤ්ඤාපගතස්ස.

588. “මිත්තං ඉධ ව කල්‍යාණං, සික්ඛා විපුලං සමාදානං;
සුස්සුසා ව ගරුතං, එතං සමණස්ස පතිරූපං.

589. “බුද්ධෙසු සගාරවතා, ධම්මෙ අපචිති යථාභූතං;
සඬසෙ ච විත්තිකාරො, එතං සමණස්ස පතිරූපං.

590. “ආචාරගොචරෙ යුත්තො, ආජීවො සොධිතො අගාරය්‍හො;
විත්තස්ස ව සණ්ඨපනං, එතං සමණස්ස පතිරූපං.

591. “චාරිත්තං අථ චාරිත්තං, ඉරියාපථීයං පසාදනියං;
අධිචිත්තෙ ච ආයොගො, එතං සමණස්ස පතිරූපං.

592. “ආරඤ්ඤකානි සෙනාසනානි, පන්තානි අප්පසද්දානි;
හජිතබ්බානි මුනිනා, එතං සමණස්ස පතිරූපං.

593. “සිලඤ්ච බාහුසච්චඤ්ච, ධම්මානං පච්චයො යථාභූතං;
සච්චානං අභිසමයො, එතං සමණස්ස පතිරූපං.
594. “භාවෙය්‍ය ව අනිච්චන්ති, අනත්තසඤ්ඤං අසුභසඤ්ඤඤ්ච;
ලොකමිහි ව අනභිරුතං, එතං සමණස්ස පතිරූපං.
595. “භාවෙය්‍ය ව බොජ්ඣංගිගෙ, ඉද්ධිපාදානි ඉන්ද්‍රියානි බලානි;
අට්ඨංගිගමග්ගමරියං, එතං සමණස්ස පතිරූපං.
596. “තණ්හං පජභෙය්‍ය මුනි, සමුලකෙ ආසවෙ පදාලෙය්‍ය;
විහරෙය්‍ය විජ්ජමුත්තො, එතං සමණස්ස පතිරූපං”න්ති. —

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ විජානෙය්‍ය සකං අත්ථන්ති, විඤ්ඤාජාතිකො පුරිසො අත්තනො අත්ථං යාථාවතො විචාරෙත්වා ජානෙය්‍ය. විචාරෙත්තො ව අවලොකෙය්‍යාථ පාවචනං ඉධ ලොකෙ පුට්ඨසමණබ්‍රාහ්මණෙහි සම්මාසම්බුද්ධො ව පවුත්තං පාවචනං, සමයො. තත්ථ යං නිය්‍යානිකං, තං ඔලොකෙය්‍ය පඤ්ඤාවක්ඛුනා පස්සෙය්‍ය. ඉමෙ හි නානාතිත්ථියා සමණබ්‍රාහ්මණා අනිච්චෙ “නිච්ච”න්ති, අනත්තති “අත්තා”ති, අසුද්ධිමග්ගඤ්ච “සුද්ධිමග්ගො”ති මිච්ඡාහිනිවෙසිනො අඤ්ඤමඤ්ඤඤ්ච විරුද්ධවාදා, තස්මා නෙසං වාදො අනිය්‍යානිකො. සම්මාසම්බුද්ධො පන “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා, සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා, සත්තං නිබ්බාන”න්ති සයම්භූඤාණෙන යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාය පවෙදෙති, තස්මා “තස්ස වාදො නිය්‍යානිකො”ති සත්ථු සාසනමහත්තතං ඔලොකෙය්‍යාති අත්ථො. යඤ්චෙත්ථ අස්ස පතිරූපං, සාමඤ්ඤං අජ්ඣුපගතස්සාති, සාමඤ්ඤං සමණභාවං පබ්බජ්ජං උපගතස්ස කුලපුත්තස්ස යං එත්ථ සාසනෙ පබ්බජිතභාවෙ වා පතිරූපං යුත්තරූපං සාරූප්පං අස්ස සියා, තම්පි අපලොකෙය්‍ය.

කිං පන තන්ති ආහ “මිත්තං ඉධ ව කල්‍යාණ”න්තිආදි. ඉමස්මිං සාසනෙ කල්‍යාණමිත්තං සෙවියමානං සමණස්ස පතිරූපන්ති යොජනා. එස නයො ඉතරෙසුපි. කල්‍යාණමිත්තඤ්ඤි නිස්සාය අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති, සුද්ධමත්තානං පරිහරති. සික්ඛා විපුලං සමාදානන්ති විපුලං සික්ඛාසමාදානං, මහතියා නිබ්බානාවභාය අධිසිලාදිසික්ඛාය අනුට්ඨානන්ති අත්ථො. සුස්සුසා ව ගරුනන්ති ගරුතං ආචරියුපජ්ඣායාදීනං කල්‍යාණමිත්තානං ඔවාදස්ස සොතුකම්‍යතා පාරිවරියා ව. එතන්ති කල්‍යාණමිත්තසෙවනාදි.

බුද්ධෙසු සභාරවතාති සබ්බඤ්ඤබුද්ධෙසු “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”ති ගාරවයොගො ගරුචිත්තිකාරො. ධම්මෙ අපචිති යථාභූතන්ති අරියධම්මෙ යාථාවතො අපවායනං ආදරෙන අභිපුජනං. සඬ්ඝෙති අරියසඬ්ඝෙ. චිත්තිකාරොති සක්කාරො සම්මානනං. එතන්ති රතනත්තයගරුකරණං.

ආචාරගොචරෙ යුත්තොති කායිකවාචසිකචිතික්කමනසඬ්ඛාතං අනාචාරං, පිණ්ඩපාතාදීනං අත්ථාය උපසඬ්ඛමිතුං අයුත්තට්ඨානභූතං වෙසියාදිඅගොචරඤ්ච පභාය කායිකවාචසිකඅචිතික්කමනසඬ්ඛාතෙන ආචාරෙන පිණ්ඩපාතාදීනං අත්ථාය උපසඬ්ඛමිතුං යුත්තට්ඨානභූතෙන ගොචරෙන ව යුත්තො සම්පන්නො, සම්පන්නආචාරගොචරොති අත්ථො. ආජීවො සොධිතොති වෙළඳානාදිං බුද්ධපටිකුට්ඨං අනෙසනං පභාය අනවජ්ජුප්පාදෙ පච්චයෙ සෙවන්තස්ස ආජීවො සොධිතො හොති සුවිසුද්ධො, සොධිතත්තා එව අගාරය්හො විඤ්ඤාහි. චිත්තස්ස ව සණ්ඨපනන්ති යථා චක්ඛාදිද්වාරෙහි රූපාදිආරම්මණෙසු අභිජ්ඣාදයො නස්පවත්තන්ති, එවං දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තාදිවසෙන චිත්තස්ස සම්මා යපනං. එතන්ති ආචාරගොචරසම්පත්ති ආජීවපාරිසුද්ධි ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතාති එතං තයං.

චාරිත්තන්ති චරිත්වා පරිපුරෙතබ්බසීලං. චාරිත්තන්ති චරතියා අකරණෙන පරිපුරෙතබ්බසීලං. ඉරියාපථියං පසාදනියන්ති පරෙසං පසාදාවහං ආකප්පසම්පත්තිනිමිත්තං ඉරියාපට්ඨස්සිතං සම්පජ්ඤ්ඤං. අධිචිත්තෙ ව ආයොගොති සමට්ථිපස්සනාසු අනුයොගො භාවනා.

ආරඤ්ඤකානීති අරඤ්ඤෙ පරියාපන්නාති. පන්නානීති විචිත්තාති.

සීලන්ති චතුපාරිසුද්ධිසීලං. භෙට්ඨා හි භින්නිත්වා වුත්තං, ඉධ අභින්නිත්වා වදති. බාහුසච්චන්ති බහුස්සුතභාවො. සො හි භාවනානුයොගස්ස බහුකාරො, බොජ්ඣංගිගකොසල්ලඅනුත්තරසිතිභාවඅධිචිත්තයුත්තතාදීසු සම්මා පච්චයබහුලස්ස සමට්ථිපස්සනානුයොගො සම්පජ්ජති. ධම්මානං පච්චයො යථාභූතන්ති රූපාරූපධම්මානං අවිපරිතසලක්ඛණතො සාමඤ්ඤලක්ඛණතො ව පරිචිමංසා. ඉමිනා අධිපඤ්ඤාධම්මට්ථිපස්සනමාහ. සච්චානං අභිසමයොති දුක්ඛාදීනං අරියසච්චානං පරිඤ්ඤාභිසමයාදිවසෙන පටිවෙධො.

ස්වායං සච්චාභිසමයො යථා හොති, තං දස්සෙතුං “භාවෙය්‍යා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ භාවෙය්‍ය ව අනිච්චන්ති “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”තිආදිනා (ධ. ප. 277) අවිභාගතො “යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්ත”න්තිආදිනා (විභ. 2; සං. නි. 3.49) විභාගතො වා සබ්බසඬ්ඛාරෙසු අනිච්චසඤ්ඤං භාවෙය්‍ය උප්පාදෙය්‍ය වෙච වඩ්ඪෙය්‍ය වාති

අත්ලො. අනන්තසඤ්ඤන්ති, “සබ්බෙ ධම්මා අනන්තා”ති පවත්තං අනන්තසඤ්ඤඤ්ච භාවෙය්‍යාති යොජනා. එවං සෙසෙසුපි. අසුභසඤ්ඤන්ති, කරජකායෙ සබ්බස්මිම්පි වා තෙභුමකසඬ්ඛාරෙ කිලෙසාසුචිපග්ගරුණතො “අසුභා”ති පවත්තසඤ්ඤං. දුක්ඛසඤ්ඤාපරිවාරා හි අයං, එතෙනෙව චෙත්ථ දුක්ඛසඤ්ඤාපි ගහිතාති චෙදිතබ්බං. ලොකම්භි ව අනභිරතින්ති සබ්බලොකෙ තෙභුමකෙසු සඬ්ඛාරෙසු අනාභිරතිසඤ්ඤං. එතෙන ආදීනවානුපස්සනං නිබ්බදානුපස්සනඤ්ච වදන්ති.

එවං පන විපස්සනාභාවනං අනුයුත්තො තං උස්සුක්කාපෙන්නො ඉමෙ ධම්මෙ වඩ්ඪෙය්‍යාති දස්සෙන්නො “භාවෙය්‍ය ව බොජ්ඣංඛිගෙ”ති ගාථමාහ. තස්සත්ලො – බොධියා සතිආදිසත්තවිධධම්මසාමග්ගියා, බොධිස්ස වා තංසමඬ්ඛිගිනො පුග්ගලස්ස අඬ්ඛාති බොජ්ඣංඛිගා, සතිආදයො ධම්මා. තෙ සතිආදිකෙ සත්තබොජ්ඣංඛිගෙ, ඡන්දආදීති චත්තාරි ඉද්ධිපාදානි, සද්ධාදීති පඤ්චන්ද්‍රියානි, සද්ධාදීනියෙව පඤ්ච බලානි, සම්මාදිට්ඨිආදීනං වසෙන අවධිගතරියමග්ගඤ්ච. ව-සද්දෙන සතිපට්ඨානානි සම්මප්පධානානි ව ගහිතානිති සබ්බෙපි සත්තතිංසප්පභෙදෙ බොධිපක්ඛියධම්මෙ භාවෙය්‍ය උප්පාදෙය්‍ය චෙව වඩ්ඪෙය්‍යා ව. තත්ථ යදෙනෙසං පයමග්ගක්ඛණෙ උප්පාදනං, උපරිමග්ගක්ඛණෙ ව වඩ්ඪනං, එතං සමණස්ස භික්ඛුනො සාරුප්පන්ති.

එවං බොධිපක්ඛියසත්තතිංසධම්මෙ භාවෙන්නො යථා මග්ගසච්චං භාවනාභිසමයවසෙන අභිසමෙති, එවං සමුදයසච්චං පභානාභිසමයවසෙන, නිරොධසච්චං සච්ඡිකිරියාභිසමයවසෙන අභිසමෙතිති දස්සෙන්නො “තණ්හං පජභෙය්‍යා”ති ඔසානගාථමාහ. තත්ථ තණ්හං පජභෙය්‍යාති, කාමතණ්හාදිපභෙදං සබ්බං තණ්හං අරියමග්ගෙන අනවසෙසතො සමුච්ඡින්නදෙය්‍ය, මොනං චුච්චති ඤාණං, තෙන සමන්නාගතත්තා මුනි. සමුලකෙ ආසවෙ පදාලෙය්‍යාති කාමරාගානුසයාදිසමුලකෙ කාමාසවාදිකෙ සබ්බෙපි ආසවෙ භින්දෙය්‍ය සමුච්ඡින්නදෙය්‍ය. විභරෙය්‍ය විප්පමුත්තොති එවං සබ්බසො කිලෙසානං පහීනත්තා සබ්බධි විමුත්තො සබ්බුපධිපට්ඨිස්සග්ගං නිරොධං නිබ්බානං සච්ඡිකත්වා විභරෙය්‍ය. එතන්ති යදෙනං විභරණං, එතං සමණස්ස සමිතපාපස්ස භික්ඛුනො පතිරූපං සාරුප්පන්ති අත්ලො.

එවං ථෙරො සමණසාරුප්පපටිපත්තිකිත්තනමුඛෙන සාසනස්ස නිය්‍යානිකභාවං තබ්බිලොමතො බාහිරකසමයස්ස අනිය්‍යානිකතඤ්ච විභාවෙසි. තං සුත්වා තෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලා සාසනෙ අභිප්පසන්නා සරණාදීසු පතිට්ඨහිංසු.

(අපර)-ගොතමත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දසකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. එකාදසතිපාතො

1. සංකිච්චත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

එකාදසතිපාතෙ කිං තචත්ථො වනෙ තාතාතිආදිකා ආයස්මනො සංකිච්චත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විච්චිද්ධපනිස්සයං කුසලං උපවිනිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධජපාදෙ සාවත්ථියං බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්මිං කුච්ඡිගතෙයෙව මාතා බ්‍යාධිතා හුත්වා කාලමකාසි. තස්සා සුසානං නෙත්වා ක්‍රියාමානාය ගබ්භාසයො න ක්‍රියාසි. මනුස්සා සුලෙහි කුච්ඡං විජ්ඣන්තා දාරකස්ස අක්ඛිකොටිං පහරිංසු. තෙ තං විජ්ඣන්තා අභිගාරෙහි පටිච්ඡාදෙන්වා පක්කමිංසු. කුච්ඡිපදෙසොපි ක්‍රියාසි, අභිගාරමත්ථකෙ පන සුවණ්ණබ්බසදිසො දාරකො පදුමගබ්භෙ නිපන්නො විය අහොසි. පච්ඡිමභවිකසත්තස්ස හි සිනෙරුනා ඔත්ථරියමානස්සපි අරහත්තං අප්පත්වා ජීවිතක්ඛයො නාම නත්ථි.

පුනර්විසෙ ආලාභනට්ඨානං ගතා මනුස්සා තථානිපන්නං දාරකං දිස්වා අච්ඡරියබ්භුතචිත්තජාතා දාරකං ආදාය ගාමං පටිසිත්වා නෙමිත්තකෙ පුච්ඡිංසු. නෙමිත්තකා “සචෙ අයං දාරකො අගාරං අජ්ඣාචසිස්සති, යාව සත්තමා කුලපරිවට්ටා දුග්ගතා භවිස්සන්ති. සචෙ පබ්බජිස්සති, පඤ්චහි සමණසතෙහි පරිවුතො විචරිස්සති”ති ආභංසු. ඤාතකා “හොතු, වඩ්ඪිතකාලෙ අම්භාකං අයාස්ස සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ තං පබ්බාපෙස්සාමා”ති වත්වා සඬකුතා ඡින්නක්ඛිකොට්ඨාය සංකිච්චොති වදන්තා අපරභාගෙ සංකිච්චොති වොහරිංසු. සො සත්තවස්සිකකාලෙ අත්තනො ගබ්භගතස්සෙව මාතු මරණං, ගබ්භෙ ව අත්තනො පවත්තිං සුත්වා සංවෙගජාතො “පබ්බජිස්සාමි”ති ආභ. ඤාතකා “සාධු, තාතා”ති ධම්මසෙනාපතිස්ස සන්තිකං නෙත්වා, “හත්තෙ, ඉමං පබ්බාපෙථා”ති අදංසු. ථෙරො තං තචපඤ්චකකම්මට්ඨානං දත්වා පබ්බාපෙසි. සො බුරුග්ගෙයෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා තිංසමත්තෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං අරඤ්ඤෙ විහරන්තො චෙ වොරහත්ථනො මොචෙන්වා සයම්පි තෙ වොරෙ දමෙන්වා පබ්බාපෙන්වා අඤ්ඤතරස්මිං විහාරෙ බහුහි භික්ඛුහි සද්ධිං විහරන්තො තෙ විවාදපසුතෙ දිස්වා “අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡාමි”ති භික්ඛු ආපුච්ඡි. අයමෙත්ථ සඬබෙපො, විත්ථාරො පන ධම්මපදවත්ථුම්භි (ධ. ප. අට්ඨ. 1. සඬකිච්චසාමණෙරවත්ථු) ආගතනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. අථ නං අඤ්ඤතරො උපාසකො උපට්ඨාතුකාමො ආසන්නට්ඨානෙ වාසං යාවත්තො –

597. “කිං තචත්ථො වනෙ තාත, උජ්ජුභානොව පාචුසෙ;
වෙරම්භා රමණියා තෙ, පච්චෙකො හි ක්‍රියාසින”ති. –

පඨමං ගාථමාහ. තං සුත්වා ථෙරො –

598. “යථා අබ්භානි වෙරම්භො, වානො නුදති පාචුසෙ;
සඤ්ඤා මෙ අභිකිරන්ති, විචෙකපටිසඤ්ඤතා.

599. “අපණ්ඩරො අණ්ඩසම්භවො, සීවථිකාය නිකෙතචාරිකො;
උජ්ජාදයතෙව මෙ සතිං, සන්දෙහස්මිං විරාගනිස්සිතං.

600. “යඤ්ච අඤ්ඤෙ න රක්ඛන්ති, යො ව අඤ්ඤෙ න රක්ඛති;
ස චෙ භික්ඛු සුඛං සෙති, කාමෙසු අනපෙක්ඛවා.

601. “අච්ඡොදිකා පුටුසිලා, ගොනඬගලම්ගායුතා;
අම්බුසෙචාලසඤ්ජන්තා, තෙ සෙලා රමයන්ති මං.

602. “වසිතං මෙ අරඤ්ඤෙසු, කන්දරාසු ගුහාසු ව;
සෙනාසනෙසු පන්තෙසු, වාළුම්ගනිසෙවිතෙ.

603. “‘ඉමෙ හඤ්ඤන්තු වජ්ඣන්තු, දුක්ඛං පප්පොන්තු පාණිනො’;
සඬකප්පං නාභිජානාමි, අනරියං දොසසංහිතං.

604. “පරිච්ඡේණො මයා සත්ථා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං;
ඔහිතො ගරුකො භාරො, භවනෙත්ති සමුහතා.

605. “යස්ස වත්ථාය පබ්බජිතො, අගාරස්මානගාරියං;
සො මෙ අත්ථො අනුප්පත්තො, සබ්බසංයොජනක්ඛයො.

606. “නාභිනන්දාමි මරණං, නාභිනන්දාමි ජීවිතං;
කාලඤ්ච පටිකඬාමි, නිබ්බිසං භතකො යථා.

607. “නාභිනන්දාමි මරණං, නාභිනන්දාමි ජීවිතං.
කාලඤ්ච පටිකඬාමි, සම්පජානො පතිස්සතො”ති. – ඉමා ගාථා අභාසි;

තත්ථ කිං තචත්ථො වනෙති කින්නි ලිඬගච්ඡල්ලාසෙන වුත්තං. වනෙ කො තචත්ථො, කිං පයොජනන්ති අත්ථො. තාතාති දභරසාමණෙරනය නං අත්තනො පුත්තට්ඨානෙ ය්පෙත්වා ආලපති. උජ්ජුභානොව පාචුසෙති

උප්ප්භානො කිර නාම එකො පබ්බතො, සො පන ගහනසඤ්ජන්තො බහුසොණ්ඩිකන්දරො, තභං තභං සන්දමානසලිලො , වස්සකාලෙ අසප්පායො, තස්මා උප්ප්භානො වා පබ්බතො එතරහි පාචුසකාලෙ තව කිමත්ථියොති අත්ථො. කෙවි පනෙත්ථ “උප්ප්භානො නාම එකො සකුණො සීතං න සහති, වස්සකාලෙ වනගුම්බෙ නිලීනො අවිජ්ජි”ති වදන්ති. තෙසං මතෙන උප්ප්භානස්ස විය සකුණස්ස පාචුසකාලෙ කො තව අත්ථො වනෙති? වෙරම්භා රමණියා තෙති වෙරම්භවාතා වායන්තා කිං තෙ රමණියාති යොජනා. කෙවි “වෙරම්භා නාම එකා පබ්බතගුහා, පබ්භාරො”ති ව වදන්ති. තඤ්ච යානං ගමනාගමනායුත්තං ජනසම්බාධරහිතං ඡායුදකසම්පන්නඤ්ච, තස්මා වෙරම්භා රමණියා, වනෙ වසිතුං යුත්තරූපා. කස්මා? පව්චෙකො හි ක්කායිනං යස්මා තාදිසානං ක්කායිනං යත්ථ කත්ථවි පව්චෙකොයෙව ඉච්ඡිතබ්බො, තස්මා “දුරං අරඤ්ඤට්ඨානං අගන්ත්වා වෙරම්භායං වස, තාතා”ති වදති. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිප්පායො – යස්මා ක්කායිනං පව්චෙකක්ඛමෙ නිවාසථාසුකෙ සෙනාසනෙ ලද්ධෙයෙව ක්කානාදයො සම්පජ්ජන්ති, න අලද්ධෙ, තස්මා න එවරූපෙ සීතකාලෙ යත්ථ කත්ථවි වනෙ වසිතුං සක්කා, ගුහාපබ්භාරාදිසු පන සක්කාති.

එවං උපාසකෙන චුත්තෙ ථෙරො වනාදයො එව මං රමෙන්නීති දස්සෙන්නො “යථා අබ්භානී”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යථා පාචුසෙ කාලෙ අබ්භානී චලාහකානි වෙරම්භවාතො නුදති බිපති නිහරති, එවමෙව මෙ චිත්තං විවෙකපට්ඨසඤ්ඤාතා සඤ්ඤා අභිකිරන්ති විවෙකට්ඨානංයෙව ආකඩ්ඪන්ති.

කිඤ්ච ? අපණ්ඩරො කාලවණ්ණො, අණ්ඩසම්භවො අණ්ඩපො කාකො, සිවථිකාය සුසානට්ඨානො, නිකෙතවාරිකො තමෙව නිවාසනට්ඨානං කත්වා විවරණකො උප්පාදයතෙව මෙ සතිං, සන්දෙහස්මිං විරාගනිස්සිතන්ති, කායස්මිං විරාගුපසංහිතං කායගතාසතිකම්මට්ඨානං මය්හං උප්පාදයති යෙව. එකදිවසං කිර ථෙරො කාකෙන ඛජ්ජමානං මනුස්සකුණපං පස්සිත්වා අසුභසඤ්ඤං පටිලභි, තං සන්ධාය එවමාහ. තෙන කායෙ සබ්බසො ඡන්දරාගස්ස නත්ථිතාය වනෙයෙව වසිතුකාමොම්හිති දස්සෙති. යඤ්චාති ව-සද්දො සමුව්චයත්ථො, තෙන අඤ්ඤම්පි මම අරඤ්ඤවාසකාරණං සුභාහිති දස්සෙති. යං පබ්බජිතං මෙත්තාවිහාරිතාය අලොභනියපරික්ඛාරතාය ව රක්ඛිතබ්බස්ස අභාවතො අඤ්ඤෙ සෙවකාදයො න රක්ඛන්ති. යො ව පබ්බජිතො අඤ්ඤෙ කෙනවි කිඤ්චනපලිබොධභූතෙ න රක්ඛති තාදිසානංයෙව අභාවතො. ස වෙ හික්ඛු සුඛං සෙතීති, සො හික්ඛු සමුව්චිත්තකිලෙසකාමතාය සබ්බසො වත්ථුකාමෙසු අනපෙක්ඛවා අපෙක්ඛාරහිතො යත්ථ කත්ථවි සුඛං සෙති. තස්ස අනුසඬ්ඛිතපරිසඬ්ඛිතාභාවතො අරඤ්ඤම්හි ගාමම්හි සදිසමෙවාති අත්ථො.

ඉදානි පබ්බතවනාදීනං රමණියතං වසිතපුබ්බතඤ්ච දස්සෙතුං “අවිජොදිකා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ වසිතං මෙති, චුට්ඨපුබ්බං මයා. වාළුම්භනිසෙවිතෙති, සීහබ්බාග්ගාදිහි වාළුම්භෙහි උපසෙවිතෙ වනෙ.

සඬ්ඛප්පං නාහිජානාමීති, ඉමෙ යෙ කෙවි පාණිනො සත්තා උසුසත්තිආදිහි පහරණෙහි හඤ්ඤන්තු මාරියන්තු මුට්ඨිප්පහාරාදිහි වජ්ඣන්තු බාධියන්තු, අඤ්ඤෙන වා යෙන කෙනවි ආකාරෙන දුක්ඛං පජ්ජොන්තු පාපුණන්තුති; එවං දොසසංහිතං පටිසසංයුත්තං තතො එව අනරියං බ්‍යාපාදවිහිංසාදිප්පහෙදං පාපසඬ්ඛප්පං උප්පාදිතං නාහිජානාමි, මිච්ඡාවිතක්කො න උප්පන්නපුබ්බොති මෙත්තාවිහාරිතං දස්සෙති.

ඉදානි “පරිච්ඡේණො”තිආදිනා අත්තතො කතකිව්චනං දස්සෙති. තත්ථ පරිච්ඡේණොති උපාසිතො ඔවාදානුසාසනීකරණවසෙන. ඔහිතොති ඔරොහිතො. ගරුකො භාරොති ගරුතරො බන්ධනාරො.

නාහිනන්දාමි මරණන්ති “කථං නු බො මෙ මරණං සියා”ති මරණං න ඉච්ඡාමි. නාහිනන්දාමි ජීවිතන්ති “කථං නු බො අහං චිරං ජීවෙය්‍ය”න්ති ජීවිතම්පි න ඉච්ඡාමි. එතෙන මරණෙ ජීවිතෙ ව සමානචිත්තතං දස්සෙති. කාලඤ්ච පටිකඬ්ඛාමීති පරිනිබ්බානකාලංව ආගමෙමි. නිබ්බිසන්ති නිබ්බිසන්නො, හතියා කම්මං කරොන්නො. හතකො යථාති යථා හතකො පරස්ස කම්මං කරොන්නො කම්මසිද්ධිං අනහිනන්දන්තොපි කම්මං කරොන්නොව දිවසක්ඛයං උදික්ඛති, එවං අහම්පි ජීවිතං අනහිනන්දන්තොපි අත්තභාවස්ස යාපනෙන මරණං අනහිනන්දන්තොපි පරියොසානකාලං පටිකඬ්ඛාමීති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

සංකිච්චත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එකාදසනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. ද්වාදසකතිපාතො

1. සීලවත්තේරගාථාවණ්ණනා

ද්වාදසකතිපාතෙ සීලමෙව්නිආදිකා ආයස්මතො සීලවත්තේරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විවට්ඨපනිස්සයං කුසලං උපවිනිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ රාජගහෙ බිම්බිසාරරඤ්ඤො පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති, සීලවාතිස්ස නාමං අහොසි. තං වයප්පත්තං රාජා අජාතස්සත්තු මාරොතුකාමො චණ්ඩං මත්තභත්ථිං ආරොපෙත්වා නානාවිධෙහි උපායෙහි උපක්කමන්තොපි මාරොතුං නාසක්ඛි පච්ඡිමභවිකස්ස අරහත්තං අප්පත්වා අන්තරා ජීවිතන්තරායාභාවතො. තස්ස පවත්තිං දිස්වා භගවා මහාමොග්ගල්ලානත්තේරං ආණාපෙසි – “සීලවකුමාරං ආනෙහි”ති. ථෙරො ඉද්ධිබලෙන සද්ධිං භත්ථිනා තං ආනෙසි. කුමාරො භත්ථිනො ඔරුය්භ භගවත්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. භගවා තස්ස අප්ප්කාසයානුරූපං ධම්මං දෙසෙසි. සො ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො නවිරස්සෙව අරහත්තං පත්වා කොසලරට්ඨෙ වසති. අථ නං අජාතස්සත්තු “මාරොථා”ති පුරිසෙ ආණාපෙසි. තෙ ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ධීනා ථෙරෙන කථිතං ධම්මකථං සුත්වා සඤ්ජාතසංවෙගා පසන්නචිත්තා හුත්වා පබ්බජිංසු. ථෙරො තෙසං –

608. “සීලමෙව්ධ සික්ඛෙථ, අස්මිං ලොකෙ සුසික්ඛිතං.
සීලඤ්ඤි සබ්බසම්පත්තිං, උපනාමෙති සෙවිතං.
609. “සීලං රක්ඛෙය්‍ය මෙධාචී, පත්ථයානො තයො සුඛෙ;
පසංසං චිත්තිලාභඤ්ච, පෙච්ච සග්ගෙ පමොදනං.
610. “සීලවා හි බහු මිත්තෙ, සඤ්ඤමොනාධගච්ඡති;
දුස්සීලො පන මිත්තෙහි, ධංසතෙ පාපමාවරං.
611. “අවණ්ණඤ්ච අකිත්තිඤ්ච, දුස්සීලො ලභතෙ නරො;
චණ්ණං කිත්තිං පසංසඤ්ච, සදා ලභති සීලවා.
612. “ආදි සීලං පතිට්ඨා ව, කල්‍යාණානඤ්ච මාතුකං;
පමුඛං සබ්බධම්මානං, තස්මා සීලං විසොධයෙ.
613. “වෙලා ව සංවරං සීලං, චිත්තස්ස අභිභාසනං;
තිත්ථඤ්ච සබ්බබුද්ධානං, තස්මා සීලං විසොධයෙ.
614. “සීලං බලං අප්පට්ඨං, සීලං ආවුධමුත්තමං;
සීලමාහරණං සෙට්ඨං, සීලං කච්චමබ්භුතං.
615. “සීලං සෙතු මහෙසක්ඛො, සීලං ගන්ධො අනුත්තරො;
සීලං විලෙපනං සෙට්ඨං, යෙන වාති දිසොදිසං.
616. “සීලං සම්බලමෙවග්ගං, සීලං පාථෙය්‍යමුත්තමං;
සීලං සෙට්ඨො අතිවාහො, යෙන යාති දිසොදිසං.
617. “ඉධෙව නින්දං ලභති, පෙච්චාපායෙ ව දුම්මනො;
සබ්බත්ථ දුම්මනො බාලො, සීලෙසු අසමාහිනො.
618. “ඉධෙව කිත්තිං ලභති, පෙච්ච සග්ගෙ ව සුම්මනො;
සබ්බත්ථ සුම්මනො ධීරො, සීලෙසු සුසමාහිනො.
619. “සීලමෙව ඉධ අග්ගං, පඤ්ඤවා පන උත්තමො;
මනුස්සෙසු ව දෙවෙසු, සීලපඤ්ඤාණනො ජය”න්ති. –

ඉමාහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙසි.

තත්ථ සීලමෙව්ධ සික්ඛෙථ, අස්මිං ලොකෙති ඉධාති, නිපාතමත්තං, ඉමස්මිං සත්තලොකෙ අත්ථකාමො කුලපුත්තො වාරිත්තවාරිත්තාදිභෙදං ආදිතො සීලමෙව සික්ඛෙය්‍ය, සික්ඛන්තො ව නං සුසික්ඛිතං. අබණ්ඩාදිභාවාපාදනෙන සුචට්ඨ සික්ඛිතං සුපරිසුද්ධං පරිපුණ්ණඤ්ච කත්වා සික්ඛෙය්‍ය. අස්මිං ලොකෙති වා ඉමස්මිං සඬ්ඛාරලොකෙ සික්ඛිතබ්බධම්මෙසු සීලං ආදිතො සික්ඛෙය්‍ය. දිට්ඨිසම්පත්තියාපි සීලස්ස පතිට්ඨාභාවතො ආහ “සීලං හි”තිආදි. තත්ථ හීති කාරණවචනං. යස්මා සීලං සෙවිතං පරිචිතං රක්ඛිතං මනුස්සසම්පත්ති, දිබ්බසම්පත්ති, නිබ්බානසම්පත්තිති එතං සබ්බසම්පත්තිං තංසමඬ්ඛිතො සත්තස්ස උපනාමෙති ආවහති.

සීලං සබ්බසම්පත්තිං උපනාමෙතිති සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං චිත්ථාරතො දස්සෙන්නො “සීලං රක්ඛෙය්‍යා”තිආදිමාහ. තත්ථ රක්ඛෙය්‍යාති ගොපෙය්‍ය. පාණානිපාතාදිතො හි විරමන්තො චත්තපට්චත්තඤ්ච

පුරෝන්තො පටිපක්ඛාභිභවනතො තං රක්ඛති නාම. මෙධාවීති පඤ්ඤවා, ඉදං තස්ස රක්ඛනුපායදස්සනං ඤාණබලෙන හිස්ස සමාදානං අවිකොපනඤ්ච හොති. පත්ථයානොති ඉච්ඡන්තො. තයො සුඛෙති තිණි සුඛාති. සුඛනිමිත්තං වා “සුඛ”න්ති අධිප්පෙන. පසංසන්ති කිත්තිං, විඤ්ඤාති වා පසංසනං. විත්තිලාභන්ති තුට්ඨිලාභං. “විත්තිලාභ”න්ති ව පයන්ති, ධනලාභන්ති අත්ථො. සීලවා හි අප්පමත්තතාය මහන්තං හොගක්ඛන්ධං අධිගච්ඡති. පෙච්චාති කාලඬිකත්වා. සග්ගෙ පමොදනන්ති දෙවලොකෙ ඉට්ඨෙති කාමගුණෙහි, මොදනඤ්ච පත්ථයමානොති සම්බන්ධො. ඉධලොකෙ පසංසං විත්තිලාභං පරලොකෙ දිබ්බසම්පත්තියා මොදනඤ්ච ඉච්ඡන්තො සීලං රක්ඛෙය්‍යාති යොජනා.

සඤ්ඤමෙනාති කායාදීනං සංයමෙන. සංයතො හි කායදුච්චරිතාදීහි කඤ්චි අවිභෙදෙත්තො අභයදානං දදන්තො පියමනාපතාය මිත්තාති ගන්ථති. ධංසතෙති අපෙති. පාපමාවරන්ති පාණාතිපාතාදිපාපකම්මං කරොන්තො. දුස්සීලඤ්චි පුග්ගලං අත්ථකාමා සත්තා න භජන්ති, අඤ්ඤදත්ථු පරිවජ්ජෙත්ති.

අවණ්ණන්ති අගුණං, සම්මුඛා ගරහං වා. අකිත්තින්ති, අයසං අසිලොකං. වණ්ණන්ති ගුණං. කිත්තින්ති සිලොකං පත්ථට්ඨසතං. පසංසන්ති සම්මුඛා ථොමනං.

ආදීති මූලං. සීලඤ්චි කුසලානං ධම්මානං ආදි. යථාහ – “තස්මාතිහ ත්වං, භික්ඛු, ආදිමෙව විසොධෙති කුසලෙසු ධම්මෙසු. කො වාදි කුසලානං ධම්මානං? සීලඤ්චි සුචිසුද්ධ”න්ති (සං. නි. 5.369). පතිට්ඨාති අධිට්ඨානං. සීලඤ්චි සබ්බෙසං උත්තරිමනුස්සධම්මානං පතිට්ඨා. තෙනාහ – “සීලෙ පතිට්ඨායා”තිආදි (සං. නි. 1.23; 192; පෙටකො. 22; මි. ප. 2.1.9). කල්‍යාණානඤ්ච මාතුකන්ති සමථිවිපස්සනාදීනං කල්‍යාණධම්මානං මාතුභූතං, ජනකන්ති, අත්ථො. පමුඛං සබ්බධම්මානන්ති, සබ්බෙසං පාමොජ්ජාදීනං අනවජ්ජධම්මානං පමුඛං මුඛභූතං, පවත්තිද්වාරන්ති අත්ථො. තස්මාති ආදිභාවාදිතො. විසොධයෙති අක්ඛණ්ඩාදිභාවෙන සම්පාදෙය්‍ය.

වෙලාති දුච්චරිතෙහි අනතික්කමනීයට්ඨෙත වෙලා, සීමාති අත්ථො . වෙලායති වා දුස්සීලාං වලයති විද්ධංසෙතිති වෙලා. සංවරං සීලං කායදුච්චරිතාදීනං උප්පත්තිද්වාරස්ස පිදහනතො. අභිභාසනන්ති තොසනං අවිජ්ජපටිසාරහෙතුතාය විත්තස්සාහිජ්ජමොදනතො. තිත්ථඤ්ච සබ්බඛුද්ධානන්ති සාවකඛුද්ධා, පච්චෙකඛුද්ධා, සම්මාසම්ඛුද්ධාති සබ්බෙසං ඛුද්ධානං කිලෙසමල්ප්පවාහනෙ නිබ්බානමභාසමුද්දාවගාහණෙ ව තිත්ථභූතඤ්ච.

සීලං බලං අප්පට්ඨන්ති මාරසෙනප්පමද්දනෙ අසදිසං බලං සෙනාථාමො ව. ආවුධමුත්තමන්ති සංකිලෙසධම්මානං ඡෙදනෙ උත්තමං පහරණං. ගුණසරීරොපසොහනට්ඨෙත ආහරණං. සෙට්ඨන්ති සබ්බකාලං උත්තමං දබ්බඤ්ච. සපාණපරිත්තානතො කචචමබ්බභූතං. “අබ්භිද”න්ති ව පයන්ති, අභෙජ්ජන්ති අත්ථො.

අපායමහොසාතික්කමනෙ සංසාරමහොසාතික්කමනෙ ව කිලෙසෙහි අසංසීදනට්ඨෙත සෙතු. මහෙසක්ඛොති මහබ්බලො. ගන්ධො අනුත්තරොති පටිවාතං සබ්බදිසාසු වායනතො අනුත්තරො ගන්ධො සබ්බජනමනොහරත්තා. තෙනාහ “යෙන වාති දිසොදිස”න්ති යෙන සීලගන්ධෙන තංසමඬිගී දිසොදිසං සබ්බා දිසා වායති. “දිසොදිසා”තිපි පාළි, දස දිසාති අත්ථො.

සම්බලමෙවග්ගන්ති සම්බලං නාම පුට්ඨත්තං. යථා පුට්ඨත්තං ගහෙත්වා මග්ගං ගච්ඡන්තො පුරිසො අන්තරාමග්ගෙ ජිසවිජාදුක්ඛෙන න කිලමති, එවං සීලසම්පන්නොපි සුද්ධං සීලසම්බලං ගහෙත්වා සංසාරකන්තාරං පටිපන්නො ගතගතට්ඨානෙ න කිලමතිති සීලං අග්ගං සම්බලං නාම. තථා සීලං පාටෙය්‍යමුත්තමං වොරාදිහි අසාධාරණත්තා තත්ථ තත්ථ ඉච්ඡිතබ්බසම්පත්තිජ්ජාදනතො ව. අතික්කාමෙන්තො තං තං යානං යට්ඨිජිතට්ඨානං වා වාහෙති සම්පාපෙතිති අතිවාහො, යානං. කෙනචි අනුපද්දනං හුත්වා ඉච්ඡිතට්ඨානජ්ජන්තිහෙතුතාය සීලං සෙට්ඨං අතිවාහො. යෙනාති යෙන අතිවාහෙන යාති දිසොදිසන්ති අගතිං ගතිඤ්චාපි තං තං දිසං සුඛෙනෙව ගච්ඡති.

ඉධෙව නින්දං ලභතීති ඉධලොකෙපි දුම්මනො රාගාදීහි දුස්සිතවිත්තො “දුස්සීලො පාපධම්මො”ති නින්දං ගරහං ලභති. පෙච්ච පරලොකෙපි අපායෙ “පුරිසත්තකලි අවජාතා”තිආදිනා යමපුරිසාදීහි ව නින්දං ලභති. න කෙවලං නින්දමෙව ලභති, අථ බො සබ්බත්ථ දුම්මනො බාලො ඉධලොකෙ දුච්චරිතවරණෙන දුස්සිතවිත්තො පරලොකෙ කම්මකාරණාදිවසෙන දුක්ඛුප්පත්තියාති සබ්බත්ථ බාලො දුම්මනො හොති. කථං? සීලෙසු අසමාහිතො සම්මා සීලෙසු න යපිතවිත්තො අප්පතිට්ඨිතවිත්තො.

ඉධෙව කිත්තිං ලභතීති ඉධලොකෙපි සුම්මනො “සප්පුරිසො සීලවා කල්‍යාණධම්මො”ති කිත්තිං ලභති. පෙච්ච පරලොකෙපි සග්ගෙ “අයං සප්පුරිසො සීලවා කල්‍යාණධම්මො. තථා හි දෙවානං සහඛ්‍යතං උපපන්නො”තිආදිනා කිත්තිං ලභති. න කෙවලං කිත්තිමෙව ලභති, අථ බො ධීරො ධිතිසම්පන්නො සීලෙසු සුචිද්ධ සමාහිතො අප්පිතවිත්තො සුපතිට්ඨිතවිත්තො සබ්බත්ථ ඉධලොකෙ සුචරිතවරණෙන, පරලොකෙ සම්පත්තිපට්ඨාහෙන සුම්මනො සොමනස්සප්පත්තො හොති. සීලමෙව ඉධ අග්ගන්ති දුට්ඨං සීලං ලොකියං ලොකුත්තරන්ති. තත්ථ ලොකියං තාව කාමලොකෙ බත්තියමභාසාලාදිසු, දෙවලොකෙ බ්‍රහ්මලොකෙ ව උපපත්තිවිසෙසං ආවහති, ලාභිභාවාදිකස්ස ව කාරණං හොති. ලොකුත්තරං පන සකලම්පි වට්ටදුක්ඛං අතික්කාමෙතිති සීලං අග්ගමෙව. තථා හි චුත්තං –

“හිතෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, බත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ව දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති”ති. (ජා. 1.8.75);

ආකඨබ්‍යො වෙ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු – “ලාභී අස්සං
විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනාගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරාන”න්ති (ම. නි. 1.65), “සිලෙස්වෙවස්ස
පරිපුරකාරී”ති (ම. නි. 1.65), “ඉජ්ඣති, හික්ඛවෙ, සිලවතො වෙතොපණ්ඩි විසුද්ධත්තා”ති (අ. නි. 8.35; දී.
නි. 3.337) ව.

ලොකුත්තරසිලස්ස පන සබ්බසො පහිනපට්ඨකං සත්තමභවතො පට්ඨාය සංසාරදුක්ඛං විනිවත්තෙන්තස්ස
අග්ගභාවෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. පඤ්ඤවා පන උත්තමොති “පඤ්ඤවා පන පුග්ගලො උත්තමො පරමො
සෙට්ඨොයෙවා”ති පුග්ගලාධිප්පානෙන පඤ්ඤාය එව සෙට්ඨභාවං වදති. ඉදානි සිලපඤ්ඤානං සෙට්ඨභාවං කිව්වතො
දස්සෙන්තො “සිලපඤ්ඤාණතො ජය”න්ති ආහ. ජයන්ති ව ලිඛිතවිපල්ලාසො දට්ඨබ්බො, අහුති වා වචනසෙසො.
තත්ථ පජානනට්ඨෙන පඤ්ඤාණං, සිලතො පඤ්ඤාණතො ව පට්ඨකං ජයො. න හි සිලෙන විනා පඤ්ඤා සම්භවති,
පඤ්ඤාය ව විනා සිලං කිව්වකරං, අඤ්ඤමඤ්ඤොපකාරකඤ්ඤෙවෙතං. චුත්තඤ්ඤි “සිලපරිධොතා පඤ්ඤා,
පඤ්ඤාපරිධොතං සිල”න්ති (දී. නි. 1.317) මනුස්සෙසු ව දෙවෙසුති ඉදං නෙසං ධානවිසෙසදස්සනං. තත්ථ හි තානි
සවිසෙසානි වත්තන්ති, සමාධි පනෙන්ථ සිලපක්ඛිකො පඤ්ඤාය අධිට්ඨානභාවතො, පඤ්ඤාපක්ඛිකො වා
භාවෙතබ්බතො සිලාධිට්ඨානතො ව.

එවං ථෙරො තෙසං හික්ඛුනං සිලමුඛෙන ධම්මං දෙසෙන්තො අත්තනො සුච්ඡද්ධසිලාදිගුණතාදීපනෙන අඤ්ඤං
බ්‍යාකාසී.

සිලවත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සුනිතත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

නිවෙ කුලම්භිතිආදිකා ආයස්මතො සුනිතත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො
තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤානි උපවිනිත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො බුද්ධස්ස සුඤ්ඤකාලෙ කුලගෙහෙ
නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො බාලජනෙහි සද්ධිං කිළාපසුතො හුත්වා විවරන්තො එකං පච්චෙකබුද්ධං ගාමෙ පිණ්ඩාය
වරන්තං දිස්වා, “කිං තුය්හං සබ්බසො වණ්ණසරීරස්ස විය සකලං කායං පට්ඨිජාදෙන්වා හික්ඛාවරණෙන, නනු නාම
කසිවාණ්ණජාදිහි ජීවිකා කප්පෙතබ්බා? තානි වෙ කාතුං න සක්කොසි, සරෙ සරෙ මුත්තකරිසාදිනි නිහරන්තො පට්ඨා
වත්ථුසොධනෙන ජීවාහි”ති අක්කොසි. සො තෙන කම්මෙන නිරයෙ පච්චිත්වා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන
මනුස්සලොකෙපි බහුනි ජාතිසතානි පුප්ඵජ්ඣිකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා තථා ජීවිකං කප්පෙසි. ඉමස්මිඤ්ච බුද්ධුප්පාදෙ
පුප්ඵජ්ඣිකකුලෙ එව නිබ්බත්තො උක්කාරසොධනකම්මෙන ජීවිකං කප්පෙති සාසවිජාදනමත්තම්පි අලභන්තො.

අථ භගවා පච්ඡිමයාමෙ බුද්ධාවිණ්ණං මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තතො වුට්ඨාය බුද්ධවක්ඛුනා
ලොකං වොලොකෙන්තො සුනිතස්ස හද්දබ්බන්තරෙ සට්ඨෙ පදීපං විය පජ්ජලන්තං අරහත්තුපනිස්සයං දිස්වා විභානාය
රත්තියා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙන්වා පත්තවිවරමාදාය හික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො රාජගහං පිණ්ඩාය පට්ඨිට්ඨො. යස්ස
විලීයං සුනිතො උක්කාරසොධනකම්මං කරොති, තං විලීයං පට්ඨෙජ්ජි. සුනිතොපි තත්ථ තත්ථ විසාසුච්චාරසඬ්ඨකාරාදිකං
රාසිං කත්වා පිටකෙසු පක්ඛිපිත්වා කාපේනාදාය පරිහරන්තො හික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතං සත්ථාරං ආගච්ඡන්තං දිස්වා
සාරජ්ජමානො සම්භමාකුලහදයො ගමනමග්ගං නිලියනොකාසඤ්ච අලභන්තො කාජං හිත්තිපස්සෙ යපෙන්වා එකෙන
පස්සෙන අනුපවිසන්තො විය හිත්තිං අල්ලිතො පඤ්ජලිකො අට්ඨාසි. “හිත්තිජීද්දෙන අපක්කම්තුකාමො අහොසි”තිපි
වදන්ති.

සත්ථා තස්ස සම්මං පත්වා “අයං අත්තනො කුසලමුලසඤ්චොදිතං උපගතං මං සාරජ්ජමානො ජාතියා කම්මස්ස
ව නිහිනතාය සම්මුඛිභාවම්පි ලජ්ජති, හන්දස්ස වෙසාරජ්ජං උප්පාදෙස්සාමි”ති කරවිකරුතමඤ්ජුනා
සකලනගරනින්නාදවර-ගම්භිරෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන “සුනිතා”ති ආලපිත්වා “කිං ඉමාය දුක්ඛජීවිකාය පබ්බජිතුං
සක්ඛිස්සති”ති ආහ. සුනිතො තෙන සත්ථු වචනෙන අමතෙන විය අභිසිත්තො උළාරං පිනිසොමනස්සං
පට්ඨංවෙදෙන්තො “භගවා, සවෙ මාදිසාපි ඉධ පබ්බජ්ජං ලභන්ති, කස්මාහං න පබ්බජ්ජාමි, පබ්බාපෙට් මං භගවා”ති
ආහ. සත්ථා “එහි, හික්ඛු”ති ආහ. සො තාවදෙව එහිහික්ඛුභාවෙන පබ්බජ්ජං උපසම්පදඤ්ච ලභිත්වා
ඉද්ධිමයපත්තවිවරධරො වස්සසට්ඨිකත්ථෙරො විය හුත්වා සත්ථු සන්තිකෙ අට්ඨාසි. භගවා තං විහාරං නෙත්වා
කම්මට්ඨානං ආවික්ඛි. සො පඨමං අට්ඨ සමාපත්තියො, පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙන්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙන්වා
ජළහිඤ්ඤො අහොසි. තං සක්කාදයො දෙවා බ්‍රහ්මානො ව උපසඬ්ඨකම්ත්වා නමස්සිංසු. තෙන චුත්තං –

“තා දෙවතා සත්තසතා උළාරා, බ්‍රහ්මා ව ඉන්දො උපසඬ්ඨකම්ත්වා;
ආජානියං ජාතිජරාහිභුතං, සුනිතං නමස්සන්ති පසන්නවිත්තා”තිආදි.

හඟවා තංයෙව දෙවසඬිසපුරක්කතං දිස්වා සිතං කත්වා පසංසන්තො “තපෙන බ්‍රහ්මවරියෙනා”ති ගාථාය ධම්මං දෙසෙසි. අථ නං සම්බහුලා භික්ඛු සිහනාදං නදාපෙතුකාමා, “ආවුසො සුනීත, කස්මා කුලා ත්වං පබ්බජිතො, කථං වා පබ්බජිතො, කථංඤ්ච සච්චාති පටිවජ්ඣ්ඤි”ති පුච්ඡිංසු. සො තං සබ්බං පකාසෙන්නො –

620. “නිවෙ කුලමිහි ජාතොහං, දලිද්දො අප්පභොජනො;
හිතකම්මං මමං ආසි, අහොසිං පුප්පඡඩ්ඛකො.

621. “ජිගුච්ඡිතො මනුස්සානං, පරිභූතො ව වම්භිතො;
නිවං මනං කරිත්වාන, වන්දිස්සං බහුකං ඡනං.

622. “අථද්දසාසිං සම්බුද්ධං, භික්ඛුසඬිසපුරක්කතං;
පච්ඡන්තං මහාවිරං, මගධානං පුරුත්තමං.

623. “නික්ඛිපිත්වාන බ්‍යාභඩ්ඨිං, වන්දිතුං උපසඬිකම්මිං;
මමෙව අනුකම්පාය, අට්ඨාසි පුරිසුත්තමො.

624. “වන්දිත්වා සත්ථුතො පාදෙ, එකමන්තං යිතො තදා;
පබ්බජ්ජං අහමායාචිං, සබ්බසත්තානමුත්තමං.

625. “තතො කාරුණිකො සත්ථා, සබ්බලොකානුකම්පකො;
‘එහි භික්ඛු’ති මං ආහ, සා මෙ ආසුපසම්පදා.

626. “සොහං එකො අරඤ්ඤස්මිං, විහරන්තො අතන්දිතො.

අකාසිං සත්ථු වචනං, යථා මං ඔවදි ජිතො.

627. “රත්තියා පඨමං යාමං, පුබ්බජාතිමනුස්සරිං;
රත්තියා මජ්ඣිමං යාමං, දිබ්බවක්ඛුං විසොධයිං;
රත්තියා පච්ඡිමෙ යාමෙ, තමොබන්ධං පදාලයිං.

628. “තතො රත්තාවිචසානෙ, සුරියුග්ගමනං පති; (ජා. 1.11.79);
ඉන්දො බ්‍රහ්මා ව ආගන්ත්වා, මං නමස්සිංසු පඤ්ජලී.

629. “නමො තෙ පුරිසාජඤ්ඤ, නමො තෙ පුරිසුත්තම;
යස්ස තෙ ආසවා ඛිණා, දක්ඛිණෙය්‍යාසි මාරිස.

630. “තතො දිස්වාන මං සත්ථා, දෙවසඬිසපුරක්කතං;
සිතං පාතුකරිත්වාන, ඉමමත්ථං අභාසථ.

631. “තපෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, සංයමෙන දමෙන ව;
එතෙන බ්‍රාහ්මණො හොති, එතං බ්‍රාහ්මණමුත්තම”න්ති. –

ඉමාහි ගාථාහි සිහනාදං නදී.

තත්ථ නිවෙති ලාමකෙ සබ්බනිහිනෙ. උච්චනිවහාවො හි නාම සත්තානං උපාදායුපාදාය, අයං පන සබ්බනිහිනෙ පුක්කුසකුලෙ උප්පන්නතං දස්සෙන්නො “නිවෙ කුලමිහි ජාතො”ති ආහ. තෙන වුත්තං – “නිවෙති ලාමකෙ සබ්බනිහිනෙ”ති. දලිද්දොති දුග්ගතො, දලිද්දාපි කෙච්ඡි කදාචි සාසවිජාදනස්ස ලාභිනො, අකසිරවුත්තිනො හොන්ති, අහං පන සබ්බකාලං කසිරවුත්තිතාය හිනො උද්ධනං උපට්ඨපිතඋක්ඛලිකො දස්සනසුත්තං ථෙවකම්පි අපස්සිං යෙවාති දස්සෙන්නො “අප්පභොජනො”ති ආහ. නිවකුලිකා දලිද්දාපි කෙච්ඡි අනිවකම්මාජිවා හොන්ති, මය්හං පන න තථාති දස්සෙන්නො ආහ “හිතකම්මං මමං ආසි”ති. කිදිසන්ති වෙ? අහොසිං පුප්පඡඩ්ඛකො, හත්ථවිකලස්ස හත්ථවාති විය උපචාරවසෙනායං ඉමස්ස සමඤ්ඤා අහොසි යදිදං “පුප්පඡඩ්ඛකො”ති. මිලාතපුප්පඡසන්ථරවණ්ණතාය වා උක්කාරභූමියා එවං වුත්තො.

ජිගුච්ඡිතොති ජාතියා වෙච්ඡි කම්මුතා ව හිළිතො. මනුස්සානන්ති මනුස්සෙහි. පරිභූතොති අවඤ්ඤාතො. වම්භිතොති බුංසිතො. නිවං මනං කරිත්වානාති අඤ්ඤෙ මනුස්සෙ සිනෙරුං විය උක්ඛිපිත්වා තෙසං පාදපංසුතොපි අත්තානං නිහිනං කත්වා පචත්තියා නිවං නිහිනං මනං කත්වා. වන්දිස්සං බහුකං ඡනන්ති පුපුමහාජනං දිට්ඨදිට්ඨකාලෙ වන්දිං සිරසි අඤ්ජලිං කරොන්තො පණාමිං.

අථාති අධිකාරන්තරදීපනෙ නිපාතො. අද්දසාසින්ති අද්දක්ඛිං. මගධානන්ති මගධා නාම ජානපදිතො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභියා “මගධාන”න්ති වුත්තො, මගධජනපදස්සාති අත්ථො. පුරුත්තමන්ති උත්තමං නගරං.

බ්‍යාහඬිගින්නි කාජං. පබ්බජ්ජං අභමායාවින්නි, “සුනීත, පබ්බජිතුං සක්ඛිස්සසි”ති සත්ථාරා ඔකාසෙ කතෙ අහං පබ්බජ්ජං අයාචිං. ආසුපසම්පදාති “එහි, හික්ඛු”ති සත්ථු වචනමත්තෙන ආසි උපසම්පදා. යථා මං ඔවදීති “එවං සමථපුබ්බගමං විපස්සනං භාවෙහි”ති යථා මං ඔවදි, තථා සත්ථුනො වචනං අකාසිං පටිපජ්ජිං. රත්තියාතිආදි තස්සා පටිපත්තියා රසදස්සනං. තත්ථ පුබ්බෙතිවාසඤාණං අනාගතංසඤාණඤ්ච බහුකිච්චන්ති “පයමං යාමං මජ්ඣිමං යාම”න්ති අච්චන්තසංයොගවසෙන උපයොගවචනං වුත්තං. න තථා ආසවක්ඛයඤාණං එකාහිසමයවසෙන පචත්තනතොති “පච්ඡිමෙ යාමෙ”ති භුම්මවසෙන වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ඉන්දොති සක්කො දෙවරාජා. බ්‍රහ්මාති මහාබ්‍රහ්මා. ඉන්ද්‍රබ්‍රහ්මග්ගහණෙන අඤ්ඤෙසං කාමදෙවනං බ්‍රහ්මුනඤ්ච ආගමනං වුත්තමෙවාති දට්ඨබ්බං. උක්කට්ඨන්තිද්දෙසො හෙස යථා “රාජා ආගතො”ති. නමස්සිංසුති කායෙන වාචය ව නමක්කාරං අකංසු.

තත්ථ කායෙන කතං නමක්කාරං දස්සෙන්තො “පඤ්ජලි”ති වත්වා වාචය කතං දස්සෙන්තං “නමො තෙ”තිආදි වුත්තං. දෙවසඬිසපුරක්ඛන්ති දෙවග්ගහණෙන උපපත්තිදෙවභාවතො බ්‍රහ්මානොපි ගහිතා. සිතං පාතුකරිත්වානාති අත්තනො ඔවාදස්ස මහජ්ඵලනං දෙවබ්‍රහ්මුනඤ්ච ගුණසම්පත්තිං නිස්සාය සත්ථා සිතං පාත්වාකාසි. පාතුකරොන්තො ව න අඤ්ඤෙ විය දන්තෙ විදංසෙති, මුඛාධානං පන ථොකං විවරති, තත්තකෙන ව අභිභූතදිබ්බඵලිකමුත්තරස්මියො අවහසිතතාරකාසසිමරිවියො සුසුක්කදායසම්භවා සනරස්මියො නික්ඛමිත්වා තික්ඛන්තුං සත්ථු මුඛං පදක්ඛිණං කරොන්ති, තං දිස්වා පච්ඡන්තො ගච්ඡන්තාපි සත්ථා සිතං පාත්වාකාසිති සඤ්ජානන්ති.

තපෙනාති ඉන්ද්‍රියසංවරෙන, “ධුතඨම්මසමාදානෙනා”ති කෙචි. සංයමෙනාති සීලෙන. දමෙනාති පඤ්ඤාය. බ්‍රහ්මචරියෙනාති අවසිට්ඨසෙට්ඨචරියාය. එතෙනාති යථාචුත්තෙන තපාදිනා. බ්‍රාහ්මණො හොති බාහිතපාපභාවතො. එතන්ති තපාදි යථාචුත්තං. බ්‍රාහ්මණමුත්තමන්ති උත්තමං බ්‍රාහ්මණං, බ්‍රාහ්මණෙසු වා උත්තමං සබ්බසෙට්ඨං, අහුති වචනසෙසො. බ්‍රාහ්මණන්ති වා බ්‍රහ්මඤ්ඤමාහ, එවං උත්තමං බ්‍රහ්මඤ්ඤං, න ජච්චාදීති අධිජ්ජායො. න හි ජාතිකුලපදෙසගොත්තසම්පත්තිආදයො අරියභාවස්ස කාරණං, අධිසීලසික්ඛාදයො එව පන කාරණං. තෙනාහ –

“යථා සඬිකාරයානස්මිං, උජ්ඣිතස්මිං මහාපටේ;
පදුමං තත්ථ ජායෙථ, සුචිගන්ධං මනොරමං.

“එවං සඬිකාරභූතෙසු, අන්ධභූතෙ පුට්ඨජනෙ;
අතිරොචති පඤ්ඤාය, සම්මාසම්බුද්ධසාවකො”ති. (ධ. ප. 58-59);

එවං ථෙරො තෙහි හික්ඛුහි පුච්ඡිතමත්ථං ඉමාහි ගාථාහි විස්සජ්ජෙන්තො සිහනාදං නදීති.

සුනීතත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ද්වාදසකතිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. තෙරසනිපාතො

1. සොණකොළිවිසත්පෙරගාථාවණ්ණනා

තෙරසනිපාතෙ යාහු රටියෙතිආදිකා ආයස්මතො සොණස්ස කොළිවිසස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤානි උපවිති. අයං කිර අනොමදස්සිස්ස භගවතො කාලෙ මහාවිභවො සෙට්ඨි හුත්වා උපාසකෙහි සද්ධිං විහාරං ගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා පසන්නාමානසො සත්ථු වඩ්ඤ්ඤානට්ඨානෙ සුඛාය පරිකම්මං කාරත්වා නානාවණ්ණෙහි පුප්ඵෙහි සන්ථරිත්වා උපරි නානාවිරාගවත්ථෙහි විතානං බන්ධාපෙසි, තථා සත්ථු භික්ඛුසඬ්ඨස්ස ව දිසසාලං කාරත්වා නියායාදෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ භංසවතීනගරෙ සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්ති, සිරිවඩ්ඪොතිස්ස නාමං අහොසි. සො වයප්පත්තො විහාරං ගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤානෙ සත්ථාරං එකං භික්ඛුං ආරද්ධවිරියානං අග්ගට්ඨානෙ යිපෙන්නං දිස්වා, සයම්පි තං යානන්තරං පත්ථෙන්නො සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙත්වා පණ්ඩානාමකාසි. සත්ථාපි තස්ස පත්ථනාය සම්ප්ඤ්ඤානභාවං දිස්වා බ්‍යාකරිත්වා පක්කාමි.

සොපි යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො පරිනිබ්බුතෙ කස්සපදසබලෙ අනුප්පන්නෙ අම්භාකං භගවති බාරාණසියං කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො ගඬිගාතීරෙ පණ්ණසාලං කරිත්වා එකං පච්චෙකබුද්ධං තෙමාසං චතුහි පච්චයෙහි සක්කච්චං උපට්ඨති. පච්චෙකබුද්ධො වුට්ඨවස්සො පරිපුණ්ණපරික්ඛාරො ගන්ධමාදනමෙව ගතො. සොපි කුලපුත්තො යාවජීවං තත්ථ පුඤ්ඤානි කත්වා තතො වචිත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො අම්භාකං භගවතො කාලෙ වම්පානගරෙ උසභසෙට්ඨිස්ස ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්ස පටිසන්ධිග්ගහණතො පට්ඨාය සෙට්ඨිස්ස මහාභොගක්ඛන්ධො අභිවඩ්ඪි. තස්ස ජාතදිවසෙ සකලනගරෙ මහාසක්කාරසම්පන්නො අහොසි, තස්ස පුබ්බෙ පච්චෙකබුද්ධස්ස සතසභස්සග්ගනිකරත්තකම්බලපරිව්වාගෙන සුවණ්ණවණ්ණො සුමුමාලතරො ව අත්තභාවො අහොසි, තෙනස්ස සොණොති නාමං අකංසු. මහතා පරිවාරෙන වඩ්ඪති, තස්ස හත්ථපාදතලානි බන්ධුජීවකපුප්ඵවණ්ණානි අහෙසුං, සතවිහතකප්පාසස්ස විය සම්ඵස්සො පාදතලෙසු මණ්ණුණ්ඩලාවට්ඨවණ්ණානි ලොමානි ජායිංසු. වයප්පත්තස්ස තස්ස තිණ්ණං උතුනං අනුච්ඡවිකෙ තයො පාසාදෙ කාරත්වා නාටකානි උපට්ඨාපෙසුං. සො තත්ථ මහතිං සම්පත්තිං අනුභවන්තො දෙවකුමාරො විය පටිවසති.

අථ අම්භාකං සත්ථරි සබ්බඤ්ඤානං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ රාජගහං උපනිස්සාය විහරන්තෙ බිම්බිසාරරඤ්ඤා පක්කොසාපිතො අසීනියා ගාමිකසභස්සෙහි සද්ධිං රාජගහං ආගතො, සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො මාතාපිතරො අනුජානාපෙත්වා සාසනෙ පබ්බජිත්වා ලද්ධුපසම්පදො සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා, ජනසංසග්ගපරිහරණත්ථං සීතවතෙ වසන්තො “මම සරිරං සුබ්බමාලං, න ව සක්කා සුබ්බෙනෙව සුබ්බං අධිගන්තුං, කායං කිලමෙත්වා සමණධම්මං කාතුං වට්ඨති”ති යානවඩ්ඤ්ඤානමෙව අධිට්ඨාය, පධානමනුසුඤ්ජන්තො පාදතලෙසු ඵොටෙසු උට්ඨතිතෙසුපි වෙදනං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිත්වා දළ්භං වීරියං කරොන්තො අව්වාරද්ධවිරියතාය විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං අසක්කොන්තො, “එවං වායමන්තොපි අහං මග්ගං වා එලං වා නිබ්බත්තෙතුං න සක්කොමි, කිං මෙ පබ්බජ්ජාය, භිනායාවත්තිත්වා භොගෙ ව භුඤ්ජිස්සාමි, පුඤ්ඤානි ව කරිස්සාමි”ති වින්තෙසි. සත්ථා තස්ස විත්තාවාරං ඤත්වා තත්ථ ගන්ත්වා වීණුපමොවාදෙන ඔවදිත්වා වීරියසමතායොජනවිධිං දස්සෙන්නො කම්මට්ඨානං සොධෙත්වා ගිජ්ඤාකුටං ගතො. සොණත්පෙරොපි සත්ථු සම්මුඛා ඔවාදං ලභිත්වා වීරියසමතං යොජෙත්වා විපස්සනං ලස්සුක්කාපෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.5.25-53) –

“අනොමදස්සිස්ස මුනිනො, ලොකපෙට්ඨස්ස තාදිනො;
සුඛාය ලෙපනං කත්වා, වඩ්ඤ්ඤානං කාරයිං අහං.

“නානාවණ්ණෙහි පුප්ඵෙහි, වඩ්ඤ්ඤානං සත්ථරිං අහං;
ආකාසෙ විතානං කත්වා, භොජයිං බුද්ධමුත්තමං.

“අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වාන, අභිවාදෙත්වාන සුබ්බතං;
දිසසාලං භගවතො, නියායාදෙසිමහං තදා.

“මම සඬ්ඤ්ඤාපමඤ්ඤාය, සත්ථා ලොකෙ අනුත්තරො;
පටිග්ගහෙසි භගවා, අනුකම්පාය වක්ඛුමා.

“පටිග්ගහෙත්වාන සම්බුද්ධො, දක්ඛිණෙයොසා සදෙවකෙ;
භික්ඛුසඬ්ඨෙ නිසීදිත්වා, ඉමා ගාථා අභාසථ.

“යො සො හට්ඨෙන විත්තෙන, දිසසාලං අදාසි මෙ;
තමහං කිත්තයිස්සාමි, සුඤ්ඤානං මම භාසතො.

“ඉමස්ස මච්චුකාලමිහි, පුඤ්ඤකම්මසමඬගිනො;
සහස්සස්සුත්තස්සරථො, උපට්ඨස්සති තාවදෙ.

“තෙන යානෙනයං පොසො, දෙවලොකං ගමිස්සති;
අනුමොදිස්සරෙ දෙවා, සම්පත්තෙ කුලසම්භවෙ.

“මහාරහං බ්‍යම්භං සෙට්ඨං, රතනමත්තිකලෙපනං;
කුටාගාරවරුපෙනං, බ්‍යම්භං අප්ඤ්ඤාචස්සති.

“තිංසකප්පසහස්සානි, දෙවලොකෙ රමිස්සති;
පඤ්චවිසති කප්පානි, දෙවරාජා භවිස්සති.

“සත්තසත්තතික්ඛත්තුඤ්ච, චක්කවත්ති භවිස්සති;
යසොධරසනාමා තෙ, සබ්බෙපි ඵකනාමකා.

“ද්වෙ සම්පත්ති අනුභොත්වා, වඩ්ඪෙත්වා පුඤ්ඤසඤ්චයං;
අට්ඨවිසතිකප්පමිහි, චක්කවත්ති භවිස්සති.

“තත්‍රාපි බ්‍යම්භං පවරං, විස්සකම්මෙන මාපිතං;
දසසද්දාවිචිත්තං තං, පුරමප්ඤ්ඤාචස්සති.

“අපරිමෙයො ඉතො කප්පෙ, භූමිපාලො මහිද්ධිකො;
ඔක්කාකො නාම නාමෙන, රාජා රට්ඨෙ භවිස්සති.

“සොළසිත්ථිසහස්සානං, සබ්බාසං පවරා ව සා;
අභිජාතා ඛත්තියානි, නව පුත්තෙ ජනෙස්සති.

“නව පුත්තෙ ජනෙත්වාන, ඛත්තියානි මරිස්සති;
තරුණි ව පියා කඤ්ඤා, මහෙසිත්තං කරිස්සති.

“ඔක්කාකං තොසයිත්වාන, වරං කඤ්ඤා ලභිස්සති;
වරං ලද්ධාන සා කඤ්ඤා, පුත්තෙ පබ්බාජයිස්සති.

“පබ්බාජිතා ව තෙ සබ්බෙ, ගමිස්සන්ති නගුත්තමං;
ජාතිහෙදභයා සබ්බෙ, භගිනීහි වසිස්සරෙ.

“ඵකා ව කඤ්ඤා බ්‍යාධිහි, භවිස්සති පරික්ඛතා;
මා නො ජාති පභිජ්ජිති, නිබ්ණස්සන්ති ඛත්තියා.

“ඛත්තියො නිහරිත්වාන, තාය සද්ධිං වසිස්සති;
භවිස්සති තදා හෙදො, ඔක්කාකකුලසම්භවො.

“තෙසං පජා භවිස්සන්ති, කොළියා නාම ජාතියා;
තත්ථ මානුසකං භොගං, අනුභොස්සතිනප්පකං.

“තම්භා කායා චචිත්වාන, දෙවලොකං ගමිස්සති;
තත්‍රාපි පවරං බ්‍යම්භං, ලභිස්සති මනොරමං.

“දෙවලොකා චචිත්වාන, සුක්කමුලෙන වොදිතො;
ආගන්ත්වාන මනුස්සත්තං, සොණො නාම භවිස්සති.

“ආරද්ධවීරියො පහිත්තො, පදහං සත්ථු සාසනෙ;
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය, නිබ්බායිස්සතිනාසවො.

“අනන්තදස්සි භගවා, ගොතමො සක්‍යපුඬ්ගවො;
විසෙසඤ්ඤා මහාවීරො, අග්ගට්ඨානෙ යපෙස්සති.

“වුට්ඨමිහි දෙවෙ වතුරඬුලමිහි, නිණෙ අනිලෙරිතඅඬගණමිහි;
යත්වාන යොගස්ස පසුත්තනාදිනො, තතොත්තරිං පාරමතා න විජ්ජති.

“උත්තමෙ දමටෙ දන්තො, විත්තං මෙ සුපණ්ණිතං;
භාරො මෙ ඔහිතො සබ්බො, නිබ්බුතොමිහි අනාසවො.

“අඬගිරසො මහානාගො, අභිජාතොව කෙසරි;
භික්ඛුසඬසෙ නිසිදිත්වා, එතදග්ගෙ යපෙසි මං.

“පටිසම්භිදා වතස්සො...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා අත්තනො පටිපත්තිං පච්චවෙක්ඛිත්වා උදානවසෙන අඤ්ඤාබ්‍යාකරණවසෙන ව –

632. “යාහු රට්ඨෙ සමුක්කට්ඨො, රඤ්ඤො අඬගස්ස පද්ධගු;
ස්වාඡ්ජ ධම්මෙසු උක්කට්ඨො, සොණො දුක්ඛස්ස පාරගු.

633. “පඤ්ච ඡිත්තෙ පඤ්ච ජහෙ, පඤ්ච චුත්තරි භාවයෙ;
පඤ්චසඬගාතිගො භික්ඛු, ඔසතිණ්ණොති වුච්චති.

634. “උත්තළස්ස පමත්තස්ස, බාහිරාසස්ස භික්ඛුනො;
සීලං සමාධි පඤ්ඤා ව, පාරිසුරිං න ගච්ඡති.

635. “යඤ්ඨි කිච්චං අපවිද්ධං, අකිච්චං පන කරියති;
උත්තළානං පමත්තානං, තෙසං වඩ්ඪන්ති ආසවා.

636. “යෙසඤ්ච සුසමාරද්ධා, නිච්චං කායගතා සති;
අකිච්චං තෙ න සෙවන්ති, කිච්චෙ සාතච්චකාරිනො;
සතානං සම්පජානානං, අත්ථං ගච්ඡන්ති ආසවා.

637. “උජුමග්ගමිහි අක්ඛාතෙ, ගච්ඡථ මා නිවත්තථ;
අත්තනා වොදයත්තානං, නිබ්බානමභිභාරයෙ.

638. “අච්චාරද්ධමිහි විරියමිහි, සත්ථා ලොකෙ අනුත්තරො;
විණොපමං කරිත්වා මෙ, ධම්මං දෙසෙති වක්ඛුමා;
තස්සාහං වචනං සුත්වා, විභාසිං සාසනෙ රතො.

639. “සමථං පටිපාදෙසිං, උත්තමත්ථස්ස පත්තියා;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

640. “නෙක්ඛමෙ අධිමුත්තස්ස, පච්චෙකඤ්ච වෙතසො;
අබ්‍යාඛජ්ඣාධිමුත්තස්ස, උපාදානක්ඛයස්ස ව.

641. “තණ්හක්ඛයාධිමුත්තස්ස, අසම්මොහඤ්ච වෙතසො;
දිස්වා ආයතනුප්පාදං, සම්මා විත්තං විමුච්චති.

642. “තස්ස සම්මා විමුත්තස්ස, සන්තවිත්තස්ස භික්ඛුනො;
කතස්ස පතිවයො තත්ථී, කරණියං න විජ්ජති.

643. “සෙලො යථා එකසනො, වාතෙන න සමීරති;
එවං රූපා රසා සද්දා, ගන්ධා එස්සා ව කෙවලා.

644. “ඉට්ඨා ධම්මා අනිට්ඨා ව, නප්පවෙධෙන්ති තාදිනො;
යීතං විත්තං විසඤ්ඤත්තං, වයඤ්චස්සානුපස්සති”න්ති. — ඉමා ගාථා අභාසි;

තත්ථ යාහු රට්ඨෙ සමුක්කට්ඨොති යො අහු අහොසි අඬගරට්ඨෙ අසිනියා ගාමිකසහස්සෙහි භොගසම්පත්තියා ඉස්සරියසම්පත්තියා ව සම්මා අතිවිය උක්කට්ඨො සෙට්ඨො. රඤ්ඤො අඬගස්ස පද්ධගුති වතුහි සඬගභවත්ථුහි පරිසාය රඤ්ජනට්ඨෙන රඤ්ඤො අඬගාධිපතීනො බිම්බිසාරස්ස පරිවාරභූතො ගහපතිවිසෙසො තස්ස රට්ඨෙ කුටුම්භිකො අහුති යොජෙතබ්බං. ස්වාඡ්ජ ධම්මෙසු උක්කට්ඨොති සො සොණො අජ්ජෙතරහි ලොකුත්තරධම්මෙසු උක්කට්ඨො ජාතො, ගිහිකාලෙපි කෙහිපි උක්කට්ඨොයෙව හුත්වා ඉදානි පබ්බජිතකාලෙපි උක්කට්ඨොයෙව භොතිති අත්තානමෙව පරං විය දස්සෙති. දුක්ඛස්ස පාරගුති සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස පාරං පරියන්තං ගතො, එතෙන ධම්මෙසු උක්කට්ඨොති අවිසෙසෙන චුත්තං උක්කට්ඨභාවං විසෙසෙති අරහත්තාධිගමදීපනතො.

ඉදානි යාය පටිපත්තියා දුක්ඛපාරගු ජාතො, අඤ්ඤාපදෙසෙන තං දස්සෙන්තො “පඤ්ච ඡිත්තෙ”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – අපායකාමසුගතිසම්පාපකානි පඤ්චොරම්භාගියානි සංයොජනානි පුරිසො සත්ථෙත පාදෙ බද්ධරජ්ජුකං විය හෙට්ඨිමෙන මග්ගත්තයෙන ඡිත්තෙය්‍ය, රූපාරූපභවසම්පාපකානි පඤ්ච උද්ධම්භාගියානි සංයොජනානි පුරිසො

ගිව්‍ය බද්ධරජ්ජකං විය අග්ගමග්ගෙන ජහෙය්‍ය, ඡන්දෙය්‍ය, තෙසං පන උද්ධමිභාගියසංයොජනානං පභානාය පඤ්ච සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි උත්තරි භාවයෙ භාවෙය්‍යා. එවංභූතො පන භික්ඛු රාගසංඝිගො දොසමොහමානදිට්ඨිසංඝිගොති පඤ්චන්තං සංඝිගානං අතික්කමනෙන පඤ්චසංඝිගාතිගො හුත්වා, කාමොසො, භවොසො, දිට්ඨොසො, අවිජ්ජොසොති චතුත්තං ඔසානං තිණ්ණත්තා ඔසතිණ්ණොති වුච්චති.

අයඤ්ච ඔසතරණපටිපත්තිසීලාදීනං පාරිපුරියාව හොති, සීලාදයො ච මානාදිප්පභානෙන පාරිපුරිං ගච්ඡන්ති, න අඤ්ඤාපාති දස්සෙන්නො “උත්තලස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ උත්තලස්සාති උග්ගතතුව්ඡමානස්ස. මානො හි උත්තමනාකාරවුත්තියා තුව්ඡභාවෙන නලො වියාති “නලො”ති වුච්චති. පමත්තස්සාති සතිවොස්සග්ගෙන පමාදං ආපන්නස්ස. බාහිරාසස්සාති බාහිරෙසු ආයතනෙසු ආසාවතො, කාමෙසු අවිතරාගස්සාති අත්ථො. සීලං සමාධි පඤ්ඤා ච, පාරිපුරිං න ගච්ඡන්ති තස්ස සීලාදීනං පටිපක්ඛසෙවිතො ලොකියොපි තාව සීලාදිගුණො පාරිපුරිං න ගච්ඡති, පගෙව ලොකුත්තරො.

තත්ථ කාරණමාහ “යඤ්චි කිච්ච”න්තිආදිනා. භික්ඛුනො හි පබ්බජිතකාලතො පටියාය අපරිමාණසීලක්ඛන්ධගොපනං අරඤ්ඤවාසො ධූතභිගපරිහරණං භාවනාරාමනාති එවමාදි කිච්චං නාම. යෙහි පන ඉදං යථාවුත්තං අත්තතො කිච්චං, තං අපවිද්ධං අකරණෙන ජඩ්ඞිතං. අකිච්චන්ති පත්තමණ්ඩනං. විවරකායබන්ධනඅංසබද්ධජන්තුපාහනනාලවණ්ටධම්මකරණමණ්ඩනන්ති එවමාදි පරික්ඛාරමණ්ඩනං. පච්චයබාහුලියන්ති එවමාදි භික්ඛුනො අකිච්චං නාම, තං කයිරති, තෙසං මානනලං උක්ඛිපිත්වා වරණෙන උත්තලානං සතිවොස්සග්ගෙන පමත්තානං චත්තාරොපි ආසවා වඩ්ඞන්ති.

යෙසං පන පඤ්ඤාදිගුණො වඩ්ඞන්ති, තෙ දස්සෙතුං “යෙස”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ සුසමාරද්ධාති සුචුට්ඨ පග්ගහිතා. කායගතා සතීති, කායානුපස්සනාභාවනා. අකිච්චං තෙති තෙ එතං පත්තමණ්ඩනාදිඅකිච්චං. න සෙවන්තීති න කරොන්ති. කිච්චෙති, පබ්බජිතකාලතො පටියාය කත්තබ්බෙ අපරිමාණසීලක්ඛන්ධගොපනාදිකෙ. සාතච්චකාරිනොති සතතකාරිනො තෙසං සතියා අවිජ්ජවාසෙන සතානං සාත්ථකසම්පජ්ඤාදං, සප්පායසම්පජ්ඤාදං, ගොචරසම්පජ්ඤාදං, අසම්මොහසම්පජ්ඤාදන්ති චතුහි සම්පජ්ඤාදෙහි සම්පජානානං, චත්තාරොපි ආසවා අත්ථං ගච්ඡන්ති පරික්ඛයං අභාවං ගච්ඡන්තීති අත්ථො.

ඉදානි අත්තතො සන්තිකෙ ධීතභික්ඛුනං ඔවාදං දෙන්තො “උජුමග්ගමිහි”ති ගාථමාහ. තත්ථ උජුමග්ගමිහි අක්ඛාතෙති අන්තද්වයපරිවජ්ජනෙන කායවඩ්ඞකාදිප්පභානෙන ච උජුකෙ මජ්ඣිමපටිපදාභූතෙ අරියමග්ගෙ සත්ථාරා භාසිතෙ. ගච්ඡ්ථාති පටිපජ්ජථ. මා නිවත්තථාති අන්තරා වොසානං මාපජ්ජථ. අත්තතා වොදයත්තානන්ති ඉධ අත්ථකාමො කුලපුත්තො අපායභයපච්චෙක්ඛණාදිනා අත්තනාව අත්තානං වොදෙන්තො. නිබ්බානමභිභාරයෙති, අත්තානං නිබ්බානං අභිභරෙය්‍ය උපනෙය්‍ය, යථා නං සච්ඡිකරොති, තථා පටිපජ්ජෙය්‍යාති අත්ථො.

ඉදානි මයාපි එවමෙව පටිපන්නන්ති, අත්තතො පටිපත්තිං දස්සෙතුං “අච්චාරද්ධමිහි”තිආදි වුත්තං. අච්චාරද්ධමිහි විරියමිහිති විපස්සනං භාවෙන්තෙන මයා සමාධිනා විරියං සමරසං අකත්වා අතිවිය විරියෙ පග්ගහිතෙ. අච්චාරද්ධවිරියතා වස්ස හෙට්ඨා වුත්තායෙව. විණොපමං කරිත්වා මෙති ආයස්මතො සොණස්ස “යෙ බො කෙච්චි හගවතො සාවකා ආරද්ධවිරියා විහරන්ති. අහං තෙසං අඤ්ඤතරො, අථ ච පන මෙ නානුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුච්චති, තස්මාහං විබ්භමිස්සාමි”ති චිත්තෙ උප්පන්නෙ සත්ථා ඉද්ධියා තස්ස සම්මුඛෙ අත්තානං දස්සෙත්වා “කස්මා ත්ථං, සොණ, ‘විබ්භමිස්සාමි’ති චිත්තං උප්පාදෙසි, කුසලො ත්ථං පුබ්බෙ අගාරියභූතො විණාය තන්තිස්සරො”ති පුච්ඡිත්වා තෙන “එවං, හන්තෙ”ති වුත්තෙ “තං කිං මඤ්ඤසි, සොණ? යදා තෙ විණාය තන්තියො අච්චායතා හොන්ති, අපි නු තෙ විණා තස්මිං සමයෙ සරවති වා හොති කම්මඤ්ඤා වාති? නො හෙතං, හන්තෙ! තං කිං මඤ්ඤසි, සොණ, යදා තෙ විණාය තන්තියො අතිසිට්ඨා හොන්ති, අපි නු තෙ විණා තස්මිං සමයෙ සරවති වා හොති කම්මඤ්ඤා වාති? නො හෙතං, හන්තෙ. තං කිං මඤ්ඤසි, සොණ, යදා පන තෙ විණාය තන්තියො නෙව අච්චායතා හොන්ති, නාතිසිට්ඨා සමෙ ගුණෙ පතිට්ඨිතා, අපි නු තෙ විණා තස්මිං සමයෙ සරවති වා හොති කම්මඤ්ඤා වාති? එවං, හන්තෙ. එවමෙව බො, සොණ, අච්චාරද්ධවිරියං උද්ධච්චාය සංවත්තති, අතිලීනවිරියං කොසප්පාය සංවත්තති, තස්මාතිහ ත්ථං, සොණ, විරියසමතං අධිට්ඨහ, ඉන්ද්‍රියානඤ්ච සමතං පටිවිජ්ඣා”ති එවං විණං උපමං කත්වා පවත්තිතෙන විණොපමොවාදෙන මය්හං ධම්මං දෙසෙසි. තස්සාහං චචනං සුත්ථාති තස්ස හගවතො චචනං විණොපමොවාදං සුත්ථා අන්තරා උප්පන්නං විබ්භමිතුකාමතං පභාය සත්ථු සාසනෙ රතො අභිරතො විහරිං.

විහරන්තො ච සමථං පටිපාදෙසිං විරියසමතං යොජෙන්නො සද්ධාපඤ්ඤානං විය සමාධිවිරියානං සමරසනං උප්පාදෙන්තො ඤානාධිට්ඨානං විපස්සනාසමාධිං සම්පාදෙසිං විපස්සනං උස්සුක්කාපෙසිං. තත්ථ පයොජනං ආහ “උත්තමත්ථස්ස පත්තියා”ති. උත්තමත්ථස්ස පත්තියාති අරහත්තාධිගමායාති අත්ථො.

ඉදානි යථා පටිපන්නස්ස සමථවිපස්සනා සම්පජ්ජිංසු, තං අඤ්ඤාපදෙසෙන දස්සෙන්නො “තෙක්ඛමිමෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ තෙක්ඛමිමෙති පබ්බජ්ජාදිකෙ කාමනිස්සරණෙ. අධිමුත්තස්සාති තත්ථ නින්තපොණපබ්භාරභාවෙන යුත්තප්පයුත්තස්ස, පඨමං තාව පබ්බජ්ජාහිමුබො හුත්වා කාමෙ පභාය පබ්බජිත්වා ච සීලවිසොධනං අරඤ්ඤවාසො ධූතභිගපරිහරණං භාවනාභියොගොති එවමාදිසු අනවජ්ජධම්මෙසු යුත්තප්පයුත්තස්සාති

අත්පො. පව්වෙකඤ්ච වෙනසොති වෙනසො පව්වෙකඤ්ච අධිමුත්තස්ස එවං නෙක්ඛම්මාධිමුත්තස්ස සතො
චතුක්කපඤ්චකජ්ඣානානං නිබ්බත්තනෙන විවෙකෙ යුත්තස්ස පයුත්තස්ස. අඛ්‍යාබජ්ඣාධිමුත්තස්සාති අඛ්‍යාබජ්ඣෙ
නිදුක්ඛතාය අධිමුත්තස්ස ඥානසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා සමපසුඛෙ යුත්තජ්ජයුත්තස්ස. උපාදානක්ඛයස්ස වාති
චතුත්තම්පි උපාදානානං ඛයන්තෙ අරහත්තෙ අධිමුත්තස්ස. භුම්මත්ථෙ හි එතං සාමීවචනං. තං යථාධිගතං ඥානං
පාදකං කත්වා අරහත්තාධිගමාය විපස්සනං අනුයුඤ්ජන්තස්සාති අත්පො.

තණ්හක්ඛයාධිමුත්තස්සාති තණ්හා ඛියති එත්ථාති තණ්හක්ඛයො, නිබ්බානං, තස්මිං අධිමුත්තස්ස උපාදිං
භයතො, අනුපාදිඤ්ච ඛෙමතො දස්සනෙන නිරොධෙ නින්තපොණපබ්භාරස්ස. අසම්මොහඤ්ච වෙනසොති
අසම්මොහසම්පජ්ඣඤ්චසෙන චිත්තස්ස අසම්මොහපචත්තිං සම්මොහසමුච්ඡින්නදනෙන වා චිත්තස්ස අසම්මොහභූතං
අරියමග්ගං අධිමුත්තස්ස. දිස්වා ආයතනුප්පාදන්ති චක්ඛාදීනං ආයතනානං යථාසකපච්චයෙහි ඛණෙ ඛණෙ උප්පාදං,
තප්පට්ඨකන්තො නිරොධඤ්ච විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය දිස්වා දස්සනභෙතු සම්මා චිත්තං විමුච්චතීති
සම්මා භෙතුනා ඤායෙන මග්ගපට්ඨාටියා සබ්බාසවතො චිත්තං විමුච්චති.

“තස්ස සම්මා විමුත්තස්සා”තිආදීසු අයං සඛ්ඛෙපත්තො – තස්ස චුත්තනයෙන සම්මදෙව සබ්බසංකිලෙසතො
විමුත්තස්ස, තතො එව අවිචන්තුපසමෙන සන්තචිත්තස්ස බිණ්ණාසවහික්ඛුතො කතස්ස කුසලස්ස අකුසලස්ස වා
උපවයො නත්ථි මග්ගෙනෙව සමුග්ඝාතිතත්තා, පරිඤ්ඤාදිභෙදං කරණියං න විජ්ජති කතකිච්චත්තා. එවං භූතස්ස යථා
එකසතො සෙලො පබ්බතො පකතිවාතෙන න සමීරති න සංකම්පති, එවං ඉට්ඨා ව අනිට්ඨා ව රූපාදයො
ආරම්මණධම්මා තාදිනො තාදිභාවජ්ජත්තස්ස ධීතං අනෙජං පහිනසබ්බසොකතාය විසංයුත්තං චිත්තං නප්පවෙධන්ති
න වාලෙන්ති. අස්ස ව ආරම්මණධම්මස්ස කාලෙන කාලං ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා විපස්සන්තො වයං නිරොධං
ඛණෙ ඛණෙ හිජ්ජනසභාවං අනුපස්සතිති අඤ්ඤං ඛ්‍යාකාසී.

සොණකොළිවිසත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තෙරසනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. වුද්දසකනිපාතො

1. බදිරවනියරෙවතත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

වුද්දසකනිපාතෙ යදා අහන්තිආදිකා ආයස්මතො බදිරවනියරෙවතත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? කාමඤ්චිමස්ස ථෙරස්ස ගාථා හෙට්ඨා එකකනිපාතෙ (ථෙරගා. අට්ඨ. 1. බදිරවනියත්ථෙරගාථාවණ්ණනා) ආගතා. තත්ථ පනස්ස අත්තනො භාගිනෙයොසු සතිපනනමත්තං දස්සිතන්ති තස්සා එකකනිපාතෙ සඨගහො කතො. ඉමා පන ථෙරස්ස පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය යාව පරිනිබ්බානා පටිපත්තිපකාසිතා ගාථා ඉමස්මිං වුද්දසකනිපාතෙ සඨගහං ආරොපිතා. තත්ථ අට්ඨුප්පත්ති හෙට්ඨා වුත්තායෙව. අයං පන විසෙසො – ථෙරො කිර අරහත්තං පත්වා කාලෙන කාලං සත්ථු ධම්මසෙනාපතිප්පභුතීනං මහාථෙරානඤ්ච උපට්ඨානං ගන්ත්වා කනිපාහමෙව තත්ථ වසිත්වා බදිරවනමෙව පච්චාගන්ත්වා ඵලසමාපත්තිසුබ්බෙත භුමිමච්චාරෙහි ව චිතිනාමෙති. එවං ගච්ඡන්තෙ කාලෙ ජිණ්ණො වුඩ්ඪො වයො අනුප්පත්තො අහොසි. සො එකදිවසං බුද්ධුපට්ඨානං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ සාවත්ථියා අවිදුරෙ අරඤ්ඤෙ වසි. තෙන ව සමයෙන චොරා නගරෙ කතකම්මා ආරක්ඛමනුස්සෙහි අනුබන්ධා පලායන්තා ථෙරස්ස සම්පෙ ගභිතභණ්ඩං ඡඩ්ඪෙත්වා පලායිංසු. මනුස්සා අනුධාවන්තා ථෙරස්ස සම්පෙ භණ්ඩං දිස්වා ථෙරං බන්ධිත්වා “වොරො”ති සඤ්ඤාය ගහෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං, “අයං, දෙව, වොරො”ති. රාජා ථෙරං මුඤ්චාපෙත්වා, “කිං, භන්තෙ, තුම්හෙහි ඉදං චොරිකකම්මං කතං වා, නො වා”ති පුච්ඡී. ථෙරො කිඤ්චාපි ජාතිනො පට්ඨාය අත්තනා තාදිසං න කතපුබ්බං, තං පබ්බජිතතො පට්ඨාය පන අකතභාවස්ස, සබ්බසො කිලෙසානං සමුච්ඡින්නන්තා තාදිසස්ස කරණෙ අභබ්බතාය පකාසනත්ථං සම්පෙ ධිතානං භික්ඛූනං රඤ්ඤො ව ධම්මං දෙසෙන්නො –

645. “යදා අහං පබ්බජිතො, අගාරස්මානගාරියං;
නාභිජානාමි සඬකප්පං, අනරියං දොසසංහිතං.
646. “ඉමෙ හඤ්ඤන්තු වජ්ඣන්තු, දුක්ඛං පප්පොන්තු පාණිනො’;
සඬකප්පං නාභිජානාමි, ඉමස්මිං දීඝමන්තරෙ.
647. “මෙත්තඤ්ච අභිජානාමි, අප්පමාණං සුභාවිතං;
අනුපුබ්බං පරිචිතං, යථා බුද්ධෙන දෙසිතං.
648. “සබ්බමිත්තො සබ්බසබ්බො, සබ්බභුතානුකම්පකො;
මෙත්තචිත්තඤ්ච භාවෙමි, අබ්බාපජ්ජරතො සදා.
649. “අසංඝීරං අසංකුප්පං, චිත්තං ආමොදයාමහං;
බ්‍රහ්මච්චාරං භාවෙමි, අකාපුරිසසෙවිතං.
650. “අවිතක්කං සමාපන්නො, සම්මාසම්බුද්ධසාවකො;
අරියෙන තුණ්හිභාවෙන, උපෙතො හොති තාවදෙ.
651. “යථාපි පබ්බතො සෙලො, අවලො සුප්පතිට්ඨිතො;
එවං මොහක්ඛයා භික්ඛු, පබ්බතොව න වෙධති.
652. “අනඬගණස්ස පොසස්ස, නිච්චං සුචිගවෙසිතො;
වාලග්ගමත්තං පාපස්ස, අබ්බමත්තංව බායති.
653. “නගරං යථා පච්චන්තං, ගුත්තං සන්තරබාහිරං;
එවං ගොපෙඨ අත්තානං, බණ්ණො වො මා උපච්චගා.
654. “නාභිනන්දාමි මරණං, නාභිනන්දාමි ජීවිතං;
කාලඤ්ච පටිකඬ්ඛාමි, නිබ්බිසං භතකො යථා.
655. “නාභිනන්දාමි මරණං, නාභිනන්දාමි ජීවිතං;
කාලඤ්ච පටිකඬ්ඛාමි, සම්පජානො පතිස්සතො.
656. “පරිචිණ්ණො මයා සත්ථා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං;
ඔහිතො ගරුකො භාරො, භවනෙත්ති සමුහතා.
657. “යස්ස වත්ථාය පබ්බජිතො, අගාරස්මානගාරියං;
සො මෙ අත්ථො අනුප්පත්තො, සබ්බසංයොජනක්ඛයො.
658. “සම්පාදෙඨප්පමාදෙන, එසා මෙ අනුසාසනී;
භන්දාහං පරිනිබ්බිස්සං විප්පමුත්තොමිහි සබ්බධි”ති. – ඉමා ගාථා අභාසි;

තත්ථායං අපුබ්බපදවණ්ණනා ඉමස්මිං දීඝමන්තරෙති, යදා අහං පබ්බජිතොමිහි, තතො පට්ඨාය අයඤ්ච මෙ වරිමකාලො, එතස්මිං දීඝමන්තරෙ කාලෙ “ඉදං මග්ගං හොතු”ති අභිජ්ඣාවසෙන වා, “ඉමෙ සත්තා හඤ්ඤන්තු”තිආදිනා බ්‍යාපාදවසෙන වා අනරියං දොසසංහිතං සඬකප්පං නාභිජානාමිති යොජනා.

මෙත්තඤ්ච අභිජානාමිති, මිජ්ජති සිනිය්හති එතායාති මෙත්තා, අබ්‍යාපාදො. මෙත්තා එතිස්සා අත්ථිති මෙත්තා, මෙත්තාභාවනා මෙත්තාබ්‍රහ්මචිහාරො, තං මෙත්තං. ව-සද්දෙන කරුණං මුදිතං උපෙක්ඛඤ්චාති ඉතරබ්‍රහ්මචිහාරෙ සඬගණ්හාති. අභිජානාමිති, අභිමුඛතො ජානාමි. අධිගතඤ්ඤි ඤානං පච්චචෙක්ඛතො පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණස්ස අභිමුඛං හොති. කිදිසන්ති ආහ “අප්පමාණ”න්තිආදි. තඤ්ඤි යථා බුද්ධෙන හගවතා දෙසිතං, තථා අනොදිස්සකඵරණවසෙන අපරිමාණසන්තාරමමණතාය අප්පමාණං. පගුණබලවභාවාපාදනෙන සුට්ඨ භාවිතත්තා සුභාවිතං. පඨමං මෙත්තා, තතො කරුණා, තතො මුදිතා, පච්ඡා උපෙක්ඛාති එවං අනුපුබ්බං අනුක්කමෙන පරිචිතං ආසෙවිතං, බහුලිකතං අභිජානාමිති යොජනා.

සබ්බෙසං සත්තානං මිත්තො, සබ්බෙ වා තෙ මය්හං මිත්තාති සබ්බමිත්තො. මෙත්තඤ්ඤි භාවෙන්තො සත්තානං පියො හොති. සබ්බසබ්බොති, එත්ථාපි එසෙව නයො. සබ්බතුභානුකම්පකොති, සබ්බසත්තානං අනුග්ගණ්හනකො. මෙත්තචිත්තඤ්ච භාවෙමිති, මෙත්තාය සහිතං සම්පයුත්තං චිත්තං විසෙසතො භාවෙමි, වඩ්ඪෙමි, පකාසෙමි වා අකට්ඨන්තෙපි භාවනාය උක්කංසගතභාවතො. “මෙත්තං චිත්තඤ්ච භාවෙමි”ති වා පායො. තස්සත්ථො හෙට්ඨා චුත්තන යොව. අබ්‍යාපජ්ජරතොති, අබ්‍යාපජ්ජෙ සත්තානං හිතුපසංභාරෙ අභිරතො. සදාති, සබ්බකාලං, තෙන තත්ථ සානච්චකිරියං දස්සෙති.

අසංභීරන්ති න සංභීරං, ආසන්නපච්චත්ථිකෙන රාගෙන අනාකඩ්ඪනියං. අසංකුප්පන්ති න කුප්පං, දුරපච්චත්ථිකෙන බ්‍යාපාදෙන අකොපියං, එවංභූතං කත්වා මම මෙත්තචිත්තං ආමොදයාමි අභිප්පමොදයාමි බ්‍රහ්මචිහාරං භාවෙමි. අකාපුරිසසෙවිතන්ති, කාපුරිසෙහි නිවජනෙහි අසෙවිතං, අකාපුරිසෙහි වා අරියෙහි බුද්ධාදිහි සෙවිතං බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං නිද්දොසං මෙත්තාදිචිහාරං භාවෙමි වඩ්ඪෙමිති අත්ථො.

එවං අත්තුද්දෙසවසෙන පඤ්චති ගාථාහි අත්තතො පටිපත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි තං අඤ්ඤාපදෙසෙන දස්සෙත්තො “අචිතක්ක”න්තිආදිනා වතස්සො ගාථා අභාසි. තත්ථ අචිතක්කං සමාපන්නොති, චිතක්කචිරහිතං දුතියාදිඤානං සමාපන්නො, එතෙන ථෙරො බ්‍රහ්මචිහාරභාවනාය අඤ්ඤාපදෙසෙන අත්තනා දුතියාදිඤානාධිගමමාහ. යස්මා පනායං ථෙරො තමෙව ඤානං පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා එකාසනෙනෙව අරහත්තං ගණ්හි, තස්මා තමත්ථං අඤ්ඤාපදෙසෙනෙව දස්සෙත්තො “අචිතක්කං සමාපන්නො”ති වත්වා “සම්මාසම්බුද්ධසාවකො. අරියෙන තුණ්හිභාවෙන, උපෙතො හොති තාවදෙ”ති ආහ. තත්ථ වච්ඡධ්ධාරාභාවතො අචිතක්කාවිචාරා සමාපත්ති “අරියො තුණ්හිභාවො”ති වදන්ති. “සන්තිපතිතානං චො, භික්ඛවෙ, ද්වයං කරුණියං ධම්මී වා කථා අරියො වා තුණ්හිභාවො”ති (ම. නි. 1.273) පන වචනතො යා කාවි සමාපත්ති අරියො තුණ්හිභාවො නාම. ඉධ පන චතුත්ථස්සානිකා අග්ගඵලසමාපත්ති අධිප්පෙතා.

ඉදානි තස්සාධිගතත්තා ලොකධම්මෙහි අකම්පනියතං උපමාය පකාසෙත්තො “යථාපි පබ්බතො”ති ගාථමාහ. තත්ථ යථාපි පබ්බතො සෙලොති, යථා සිලාමයො එකසනසෙලො පබ්බතො, න පංසුපබ්බතො න මිස්සකපබ්බතොති අත්ථො. අවලො සුප්පතිට්ඨිතොති, සුට්ඨ පතිට්ඨිතමුලො පකතිවාතෙහි අවලො අකම්පනියො හොති, තස්මා අරහත්තං නිබ්බානඤ්ච එවං මොහක්ඛයා භික්ඛු, පබ්බතොව න වෙධනීති මොහස්ස අනවසෙසප්පහානා, මොහමූලකත්තා ව සබ්බාකුසලානං පහීනසබ්බාකුසලො භික්ඛු යථා සො පබ්බතො පකතිවාතෙහි, එවං ලොකධම්මෙහි න වෙධනී න කම්පනී, මොහක්ඛයොති වා යස්මා අරහත්තං නිබ්බානඤ්ච චුච්චති, තස්මා මොහක්ඛයාති මොහක්ඛයස්ස හෙතු නිබ්බානස්ස අරහත්තස්ස ව අධිගතත්තා චතුසු අරියසච්චෙසු සුප්පතිට්ඨිතො අසමාපන්නකාලෙපි පබ්බතො විය න වෙධනී, පගෙව සමාපන්නකාලෙති අධිප්පායො.

ඉදානි පාපං නාමෙතං අසුචිසිලො එව සමාවරති, න ව සුචිසිලො, සුචිසිලස්ස පන තං අණුමත්තමිපි භාරියං හුත්වා උපට්ඨානීති දස්සෙත්තො “අනඬගණ්ඤා”තිආදිගාථමාහ. තස්සත්ථො – රාගාදිඅඬගණාභාවතො අනඬගණස්ස සබ්බකාලං සුවිඅනවජ්ජධම්මෙ එව ගවෙසන්තස්ස සප්පුරිසස්ස වාලග්ගමත්තං කෙසග්ගමත්තං පාපස්ස ලෙසමත්තමිපි සකලං ලොකධාතුං ඵරිත්වා ධීතං අබ්‍හමත්තං හුත්වා උපට්ඨාති, තස්මා න එවරූපෙ කම්මෙ මාදියා ආසඩ්ඪිතබ්බාති අධිප්පායො.

යස්මා නික්කිලෙසෙසුපි අන්ධබාලා එවරූපෙ අපවාදෙ සමුට්ඨාපෙත්ති, තස්මා අත්ථකාමෙහි සක්කච්චං අත්තා රක්ඛිතබ්බොති ඔවාදං දෙන්තො “නගරං යථා”තිආදිගාථමාහ. තස්සත්ථො – යථා පන පච්චත්තනගරවාසීහි මනුස්සෙහි පච්චත්තං නගරං ද්වාරපාකාරාදිනි ටීරානි කරොන්තෙහි සඅන්තරං, උද්දාපපරිබාදිනි ටීරානි කරොන්තෙහි සබාහිරන්ති සන්තරබාහිරං ගුත්තං කරියති, එවං තුම්හෙහිපි සතිං උපට්ඨාපෙත්වා අප්ඤ්ඤාතිකානි ඡ ද්වාරානි පිදහිත්වා ද්වාරරක්ඛිතං සතිං අවිස්සජ්ජෙත්වා යථා ගය්හමානානි බාහිරානි ඡ ආයතනානි අප්ඤ්ඤාතිකානි උපසානාය සංවත්තන්ති, තථා අග්ගහණෙන තානිපි ටීරානි කත්වා තෙසං අප්පවෙසාය ද්වාරරක්ඛිතං සතිං අප්පහාය විවරන්තා අත්තානං ගොපෙට්. කස්මා? බණො වො මා උපච්චගා. යො හි එවං අත්තානං න ගොපෙති, තං පුග්ගලං බුද්ධප්පාදක්ඛණො, මනුස්සත්තභාවක්ඛණො, මජ්ඣිමදෙසෙ උප්පත්තික්ඛණො, සම්මාදිට්ඨියා පටිලද්ධක්ඛණො, ඡන්තං ආයතනානං අවෙකල්ලක්ඛණොති සබ්බොපි අයං බණො අතික්කමති, සො බණො තුම්හෙ මා අතික්කමතුති.

එවං ටේරො ඉමාය ගාථාය සරාජිකං පරිසං භික්ඛු ව ඔවදිත්වා පුන මරණෙ ජීවිතෙ ව අත්තනො සමචිත්තනං කතකිව්වතඤ්ච පකාසෙන්නො “නාභිනන්දාමි මරණ”න්තිආදිමාහ. තං භෙට්ඨා චුත්තත්ථමෙව (ටේරගා. අට්ඨ. 2.607).

එවං පන චත්වා අත්තනො පරිනිබ්බානකාලං උපට්ඨිතං දිස්වා සඬ්ඛෙපෙනෙව නෙසං ඔවාදං දත්වා පරිනිබ්බානං පවෙදෙන්නො ඔසානගාථමාහ. තත්ථ සම්පාදෙථප්පමාදෙනාති සම්පාදෙනබ්බං දානසීලාදිං අප්පමාදෙන සම්පාදෙථ, දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපභෙදෙ ගහට්ඨවත්තෙ සීලානුරක්ඛණෙ සමථඅනුයොගෙ විපස්සනාභාවනාය ව අප්පමත්තා හොථ. එසා මෙ අනුසාසනීති දානසීලාදිසු න පමජ්ජාති එසා මම අනුසිට්ඨි ඔවාදො.

එවං සිබාපත්තං පරහිතපටිපත්තිං දීපෙත්වා අත්තහිතපටිපත්තියාපි මත්ථකං ගණ්හන්නො “හත්දාහං පරිනිබ්බස්සං, විජ්ජමුත්තොම්හි සබ්බධි”ති ආහ. තත්ථ විජ්ජමුත්තොම්හි සබ්බධිති සබ්බසො කිලෙසෙහි භවෙහි ව විජ්ජමුත්තො අමිති, තස්මා එකංසෙන පරිනිබ්බායිස්සාමිති.

එවං පන චත්වා ආකාසෙ පල්ලඬ්ඛකෙන නිසින්නො තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා පජ්ජලන්නො අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි.

බද්ධවනියරෙවතත්ථේරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. ගොදත්තත්ථේරගාථාවණ්ණනා

යථාපි හද්දොතිආදිකා ආයස්මතො ගොදත්තත්ථේරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විවට්ඨපනිස්සයං කුසලං උපචිතිත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්නො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං සත්ථවාහකුලෙ නිබ්බත්තො. ගොදත්තොති නාමෙන වයප්පත්තො පිතරි කාලඬ්ඛකෙන කුටුම්භං සණ්ඨපෙන්නො පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි භණ්ඩං ආදාය අපරාපරං සඤ්චරිත්වා වාණිජ්ජෙන ජීවිකං කප්පෙති යථාවිභවං පුඤ්ඤානිපි කරොති. සො එකදිවසං අත්තරාමග්ගෙ ධුරෙ යුත්තගොණෙ වහිතුං අසක්කොන්නෙ පතිතෙ මනුස්සෙසු තං චුට්ඨාපෙනුං අසක්කොන්නෙසු සයමෙව ගත්ත්වා තං නඬ්ඟුටියෙ ගාල්හං විජ්ඣති. ගොණො “අයං අසප්පුරිසො මම බලාබලං අජානන්නො ගාල්හං විජ්ඣති”ති කුද්ධො මනුස්සවාචාය, “හො ගොදත්ත, අහං එත්තකං කාලං අත්තනො බලං අනිගුහන්නො තුය්හං භාරං වහිං, අජ්ජ පන අසමත්ථභාවෙන පතිතං මං අතිවිය බාධසි, හොතු, ඉතො වචිත්වා නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙන තං බාධෙතුං සමත්ථො පටිසත්තු භවෙය්”න්ති පත්ථනානුරූපෙන අක්කොසි. තං සුත්වා ගොදත්තො “එවං නාම සත්තෙ බාධෙත්වා කිං ඉමාය ජීවිකායා”ති සංවෙගජාතො සබ්බං විභවං පභාය අඤ්ඤතරස්ස මහාටේරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්නො නවිරස්සෙව අරහත්තං පත්වා සමාපත්තිසුඛෙන විනිනාමෙන්නො එකදිවසං අත්තනො සන්තිකං උපගතානං ගහට්ඨපබ්බජිතානං අරියගණානං ලොකධම්මෙ ආරබ්භ ධම්මං කටෙන්නො –

659. “යථාපි හද්දො ආපඤ්ඤො, ධුරෙ යුත්තො ධුරස්සහො;
මටීතො අතිභාරෙන, සංයුගං නාතිවත්තති.

660. “එවං පඤ්ඤාය යෙ තිත්තා, සමුද්දො වාරිතා යථා;
න පරෙ අතිමඤ්ඤන්ති, අරියධම්මොව පාණිනං.

661. “කාලෙ කාලවසං පත්තා, භවාභවවසං ගතා;
නරා දුක්ඛං නිගච්ඡන්ති, තෙධ සොචන්ති මාණවා.

662. “උත්තතා සුඛධම්මෙන, දුක්ඛධම්මෙන වොනතා;
ද්වයෙන බාලා හඤ්ඤන්ති, යථාභූතං අදස්සිනො.

663. “යෙ ව දුක්ඛෙ සුඛස්මිඤ්ච, මජ්ඣෙ සිබ්බිනිමච්චගු;
ධීතා තෙ ඉන්ද්‍රියිලොව, න තෙ උත්තතඕනතා.

664. “න භෙව ලාභෙ නාලාභෙ, න යසෙ න ව කිත්තියා;
න නින්දායං පසංසාය, න තෙ දුක්ඛෙ සුඛමිති ව.

665. “සබ්බත්ථ තෙ න ලිම්පන්ති, උදබ්බන්දුව පොක්ඛරෙ;
සබ්බත්ථ සුඛිතා ධීරා, සබ්බත්ථ අපරාජිතා.

666. “ධම්මෙන ව අලාභො යො, යො ව ලාභො අධම්මිකො;
අලාභො ධම්මිකො සෙයො, යඤ්චෙ ලාභො අධම්මිකො.

667. “යසො ව අප්පබුද්ධිනං, විඤ්ඤානං අයසො ව යො;
අයසොව සෙයො විඤ්ඤානං, න යසො අප්පබුද්ධිනං.

668. “දුම්මෙධෙහි පසංසා ව, විඤ්ඤාහි ගරභා ව යා;

ගරභාව සෙයොයා විඤ්ඤානි, යඤ්ඤෙව ඛාලප්පසංසනා.

669. “සුඛඤ්ඤෙව කාමමයිකං, දුක්ඛඤ්ඤෙව පච්චෙකියං;
පච්චෙකදුක්ඛං සෙයොයා, යඤ්ඤෙව කාමමයං සුඛං.

670. “ජීවිතඤ්ඤෙව අධම්මෙන, ධම්මෙන මරණඤ්ඤෙව යං;
මරණං ධම්මිකං සෙයොයා, යඤ්ඤෙව ජීවෙ අධම්මිකං.

671. “කාමකොපප්පභීතා යෙ, සන්තචිත්තා භවාහවෙ;
චරන්ති ලොකෙ අසීතා, නත්ථි තෙසං පියාපියං.

672. “භාවයිත්වාන ඛොජ්ඣංඛගෙ, ඉන්ද්‍රියානි බලානි ව;
පප්පුයා පරමං සන්තිං, පරිනිබ්බන්තිනාසවා”ති. – ඉමා ගාථා අභාසි;

තත්ථ ආපඤ්ඤොති, උසභාජානියො. ධුරෙ යුත්තොති, සකටධුරෙ යොජිතො. ධුරස්සභොති, ධුරවාහො. ගාථාසුඛත්ථඤ්ඤෙත්ථ ද්විසකාරතො නිද්දෙසො කතො, සකටභාරං වහිතුං සමත්ථොති අත්ථො. මට්ඨිකො අතිභාරොනාති, අතිභාරෙන ගරුභාරෙන පිළිතො. “මද්දිතො”තිපි පාළි, සො එවත්ථො. සංයුගන්ති, අත්තනො ඛන්ධෙ ධ්වනං යුගං නාතිවත්තති න අතික්කාමෙති, සම්මා යො උද්ධරිත්වා ධුරං ඡඩ්ඛෙත්වා න තිට්ඨති. එවන්ති යථා සො ධොරය්හො අත්තනො හද්‍රාජානියතාය අත්තනො ධිරවීරතාය අත්තනො භාරං නාතිවත්තති න පරිච්චජති, එවං යෙ වාරිතා විය මහාසමුද්දො ලොකියලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය තිත්තා ධාතා පරිපුණ්ණා, තෙ පරෙ නිහීනපඤ්ඤෙ න අතිමඤ්ඤන්ති, න පරිභවන්ති. තත්ථ කාරණමාහ “අරියධම්මොව පාණින”න්ති, පාණිනං සත්තෙසු අයං අරියානං ධම්මො යදිදං තෙසං පඤ්ඤාය පාරිපූරිං ගතත්තා ලාභාදිනා අත්තානුක්කංසනං විය අලාභාදිනා පරෙසං අවමිහනං.

එවං පඤ්ඤාපාරිපූරියා අරියානං සුඛචිහාරං දස්සෙත්වා තදභාවතො අනරියානං දුක්ඛචිහාරං දස්සෙතුං “කාලෙ”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කාලෙති ලාභාලාභාදිනා සමඛීගිභූතකාලෙ. කාලවසං පත්තාති ලාභාදිකාලස්ස ව වසං උපගතා, ලාභාදිනා සොමනස්සිතා අලාභාදිනා ව දොමනස්සිතාති අත්ථො. භවාහවවසං ගතාති භවස්ස අභවස්ස ව වසං උපගතා චුද්ධිභානියො අනුවත්තන්තා තෙ. නරා දුක්ඛං නිගච්ඡන්ති, තෙධ සොචන්ති මාණ්ඩාති තෙ නරා “මාණ්ඩා”ති ලද්ධනාමා සත්තා ලාභාලාභාදිවසෙන චුද්ධිභානිවසෙන අනුරොධපට්ඨිරොධං ආපන්නා ඉධලොකෙ සොචන්ති, පරලොකෙ ව නිරයාදිදුක්ඛං ගච්ඡන්ති පාපුණන්තිති අත්ථො.

“උන්නතා”තිආදිනාපි ලොකධම්මවසෙන සත්තානං අනත්ථප්පත්තිමෙව දස්සෙති. තත්ථ උන්නතා සුඛධම්මෙනාති සුඛහෙතුතා සුඛපච්චයෙන භොගසම්පත්තිආදිනා උන්නතිං ගතා, භොගමදාදිනා මත්තාති අත්ථො. දුක්ඛධම්මෙන වොනතාති දුක්ඛහෙතුතා දුක්ඛපච්චයෙන භොගච්ඡන්තිආදිනා නිහීනතං ගතා දාලිද්දියාදිනා කාපඤ්ඤතං පත්තා. ද්වයෙනාති යථාචුත්තෙන උන්නතිඛනනිද්වයෙන ලාභාලාභාදිද්වයෙන වා බාලපුට්ඨජනා හඤ්ඤන්ති, අනුරොධපට්ඨිරොධවසෙන විබාධියන්ති පිළියන්ති. කස්මා? යථාභූතං අදස්සිතො යස්මා තෙ ධම්මසභාවං යථාවතො නබ්භඤ්ඤංසු, පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධා පභීනකිලෙසා ව න භොන්ති, තස්මාති අත්ථො. “යථාභූතං අදස්සනා”තිපි පටන්ති, අදස්සනහෙතුති අත්ථො. යෙ ව දුක්ඛෙ සුඛස්මිඤ්ඤෙ, මජ්ඣෙ සිබ්බිතිමච්චගුති යෙ පන අරියා දුක්ඛවෙදනාය සුඛවෙදනාය මජ්ඣන්තතාවෙදනාය ව තප්පට්ඨිද්ධං ඡන්දරාගභූතං සිබ්බිතිං තණ්හං අග්ගභග්ගාධිගමෙන අච්චගු අතික්කමිංසු, තෙ ඉන්ද්‍රියලො විය වාතෙහි ලොකධම්මෙහි අසම්පකම්පියා ධීතා, න තෙ උන්නතඛනතා, කදාවිපි උන්නතා වා ඛනතා වා න භොන්ති සබ්බසො අනුනයපට්ඨාභාවතො.

එවං වෙදනාධිට්ඨානං අරභතො අනුපලෙපං දස්සෙත්වා ඉදානි ලොකධම්මෙ විහජිත්වා සබ්බත්ථකමෙවස්ස අනුපලෙපං දස්සෙත්තො “න භවා”තිආදිමාහ. තත්ථ ලාභෙහි විවරාදිනං පච්චයානං පටිලාභෙ. අලාභෙහි තෙසංයෙව අප්පටිලාභෙ අපගමෙ. න යසෙහි පරිවාරභානියං අකිත්තියඤ්ඤෙ. කිත්තියාති පරමමුඛා කිත්තෙන පත්ථට්ඨසත්තායං. නින්දායන්ති සම්මුඛා ගරභායං. පසංසායන්ති, පච්චක්ඛතො ගුණාහිත්ථවෙන. දුක්ඛෙති දුක්ඛෙ උප්පන්නෙ. සුඛෙති එත්ථාපි එසෙව නයො.

සබ්බත්ථාති සබ්බස්මිං යථාචුත්තෙන අට්ඨවිධෙපි ලොකධම්මෙ, සබ්බත්ථ වා රූපාදිකෙ විසයෙ තෙ බිණ්ණසවා න ලිම්පන්ති සබ්බසො පභීනකිලෙසත්තා. යථා කිං? උදබ්බන්දුව පොක්ඛරෙ යථා කමලදලෙ ජලබ්බන්දු අල්ලිසිත්වා ධීතමිපි තෙන න ලිම්පති, ජලබ්බන්දුනා ව කමලදලං, අඤ්ඤදත්ථු විසංසට්ඨමෙව, එවමෙනෙපි උපට්ඨිතෙ ලාභාදිකෙ, ආපාඨගෙන රූපාදිආරම්මණෙ ව විසංසට්ඨා එවං. තතො එව ධීරා පණ්ඩිතා සබ්බත්ථ ලාභාදිසු ඤාණමුඛෙන පියනිමිත්තානං සොකාදිනඤ්ඤෙ අභාවතො සුඛිතා ලාභාදිහි ව අනභිභවනියතො සබ්බත්ථ අපරාජිතාව භොන්ති.

ඉදානි ලාභාලාභාදිසු සෙයො නිද්ධාරෙත්වා දස්සෙත්තො “ධම්මෙනා”තිආදිමාහ. තත්ථ ධම්මෙන ව අලාභො යොති යො ධම්මං රක්ඛන්තස්ස තංනිමිත්තං අලාභො ලාභාභාවො, ලාභභානි. යො ව ලාභො අධම්මිකො අධම්මෙන අඤ්ඤායෙන බුද්ධපටිකුට්ඨෙයන විධිතා උප්පන්නො, තෙසු ද්විසු අලාභො ධම්මිකො ධම්මාවහො සෙයොයා, යාදිසං ලාභං පරිවජ්ජන්තස්ස අකුසලා ධම්මා පරිභායන්ති, කුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති, තාදිසො අලාභො පාසංසතරො අත්ථාවහො. යඤ්ඤෙව ලාභො අධම්මිකොති යො ලාභො අධම්මෙන උප්පන්නො, සො න සෙයොයාති අධිප්පායො.

යසෝ ව අප්පබුද්ධිනං, විඤ්ඤානං අයසෝ ව යොති යො අප්පබුද්ධිනං දුප්පඤ්ඤානං වසෙන පුග්ගලස්ස යසෝ ලබ්භති, යො ව විඤ්ඤානං පණ්ඩිතානං වසෙන අයසෝ යසභානි. ඉමෙසු ද්විසු අයසෝව සෙය්‍යො විඤ්ඤානං. තෙ හිස්ස යථා අකුසලා ධම්මා පරිභායන්ති, කුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඨන්ති, එවං යසභානිං ඉච්ඡෙය්‍යං, තථා ව භබ්බජාතිකො නං අගුණං පභාය ගුණෙ පතිට්ඨෙය්‍යා. න යසෝ අප්පබුද්ධිනන්ති දුප්පඤ්ඤානං වසෙන යසෝ සෙය්‍යො භොති, තෙ හි අභුතගුණාභිබ්‍යාභාරවසෙනාපි නං උප්පාදෙය්‍යං, සො වස්ස ඉධ වෙව විඤ්ඤාගරභාදිනා සම්පරායෙ ව දුග්ගතියං දුක්ඛපරික්කිලෙසාදිනා අනත්ථාවභො. තෙනාහ භගවා – “ලාභො සිලොකො සක්කාරො, මිච්ඡාලද්ධො ව යො යසෝ”ති (සු. නි. 440) “සක්කාරො කාපුරිසං භන්ති”ති (චූළව. 335; අ. නි. 4.68) ව.

දුම්මෙධෙහීති, නිප්පඤ්ඤෙහි. යඤ්චෙ බාලප්පසංසනාති බාලෙහි අවිද්දසුහි යා නාම පසංසනා.

කාමමයිකන්ති වත්ථුකාමමයං, කාමගුණෙ පටිච්ච උප්පන්නං. දුක්ඛඤ්ච පච්චෙකියන්ති පච්චෙකතො නිබ්බත්තං කායකිලමථවසෙන පවත්තං විසමාසනුපතාපාදිභෙතුකං කායිකං දුක්ඛං, තං පන නිරාමිසවිච්චුපනිස්සයනාය විඤ්ඤානං පාසංසා. තෙන චුත්තං “පච්චෙකදුක්ඛං සෙය්‍යො”ති.

ජීවිතඤ්ච අධම්මෙනාති අධම්මෙන ජීවිතකප්පනං ජීවිතභෙතු අධම්මවරණං. ධම්මෙන මරණං නාම “ඉමං නාම පාපං අකරොන්තං තං මාරෙස්සාමි”ති කෙනවි චුත්තෙ මාරෙන්තෙපි තස්මිං පාපං අකත්වා ධම්මං අවිකොපෙන්තස්ස ධම්මභෙතුමරණං ධම්මිකං සෙය්‍යොති තාදිසං මරණං ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මිකං සග්ගසම්පාපනතො නිබ්බානුපනිස්සයනො ව විඤ්ඤානං පාසංසතරං. තථා හි චුත්තං –

“වපෙ ධනං අඬගවරස්ස භෙතු, අඬගං වපෙ ජීවිතං රක්ඛමානො;
අඬගං ධනං ජීවිතඤ්චාපි සබ්බං, වපෙ නරො ධම්මමනුස්සරන්තො”ති. (ජා. 2.21.470);

යඤ්චෙ ජීවෙ අධම්මිකන්ති පුරිසො යං ධම්මතො අපෙතං ජීවිකං ජීවෙය්‍යා, තං න සෙවෙය්‍යා විඤ්ඤාහි ගරහිතත්තා අපායසම්පාපනතො වාති අධිප්පායො.

ඉදානි යථාචුත්තං ඛිණාසවානං අනුපලෙපං කාරණතො දස්සෙන්නො “කාමකොපපභීතා”තිආදිගාථමාහ.

තත්ථ කාමකොපපභීතාති අරියමග්ගෙන සබ්බසොව පභීතා අනුරොධපට්ඨිරොධා. සන්තචිත්තා භවාභවෙති බුද්දකෙ වෙව මහන්තෙ ව භවෙ අනවසෙසපභීතකිලෙසපරිලාභනාය වූපසන්තචිත්තා. ලොකෙති ඛන්ධාදිලොකෙ. අසිතාති තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයවසෙන අනිස්සිතා. නත්ථී තෙසං පියාපියන්ති තෙසං ඛිණාසවානං කත්ථවි ලාභාදිකෙ රූපාදිවිසයෙ ව පියං වා අපියං වා නත්ථී, තංනිමිත්තානං කිලෙසානං සබ්බසො සමුච්ඡින්නත්තා.

ඉදානි යාය භාවනාය තෙ එවරූපා ජාතා, තං දස්සෙත්වා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා දෙසනාය කුටං ගණ්හන්තො “භාවයිත්වානා”ති ඔසානගාථමාහ. තත්ථ පප්පුය්‍යාති, පාපුණ්ත්වා. සෙසං භෙට්ඨා චුත්තනයමෙව. ඉමා එව ව ගාථා ථෙරස්ස අඤ්ඤාබ්‍යාකරණාපි අභෙසුං.

ගොදත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චුද්දසකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

15. සොළසකනිපාතො

1. අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

සොළසකනිපාතෙ එස භියොනිආදිකා ආයස්මනො අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ භංසවතීනගරෙ ගහපතිමහාසාලකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්වා එකදිවසං සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං අත්තනො සාසනෙ පයම් පටිවිද්ධම්මරත්තඤ්ඤානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙනතං දිස්වා සයම්පි තං යානන්තරං පත්ථෙන්නො සතසහස්සභික්ඛුපරිවාරස්ස සත්ථුනො සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙත්වා පණ්ඩානං අකාසි. සත්ථාපිස්ස අනන්තරායනං දිස්වා භාවිතිං සම්පත්තිං බ්‍යාකාසි. සො යාවජීවං පුඤ්ඤානි කත්වා සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙ චෙතියෙ පතිට්ඨාපියමානෙ අන්තොචෙතියෙ රතනසරං කාරෙසි, චෙතියං පරිවාරෙත්වා සහස්සරතනග්ගියානි ව කාරෙසි.

සො එවං පුඤ්ඤානි කත්වා, තතො චචිත්වා, දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො විපස්සිස්ස භගවතො කාලෙ මහාකාලො නාම කුටුම්භිකො හුත්වා අට්ඨකරිසමත්තෙ ඛේත්තෙ සාලිගබ්භං ථාලෙත්වා, ගහිතසාලිතණ්ඩුලෙහි අසම්භින්නබිරපායාසං සම්පාදෙත්වා, තත්ථ මධුසප්පිසක්කරාදයො පක්ඛිපිත්වා, බුද්ධප්පමුඛස්ස සඩ්දසස්ස අදාසි. සාලිගබ්භං ථාලෙත්වා ගහිතගහිතට්ඨානං පුන පුරති, පුටුකකාලෙ පුටුකග්ගං නාම අදාසි. ලායනෙ ලායනග්ගං, චෙණ්ණකරණෙ චෙණ්ණග්ගං, කලාපාදිකරණෙ කලාපග්ගං, බලග්ගං, භණ්ඩග්ගං, මිනග්ගං, කොට්ඨග්ගන්ති; එවං එකසස්සෙ නව වාරෙ අග්ගදානං නාම අදාසි. තම්පි සස්සං අතිරෙකතරං සම්පන්නං අහොසි.

එවං යාවජීවං පුඤ්ඤානි කත්වා, තතො වුතො දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරන්තො, අම්භාකං භගවතො උප්පත්තිතො පුරෙතරමෙව කපිලවත්ථුනගරස්ස අවිදුරෙ දොණුවත්ථුනාමකෙ බ්‍රාහ්මණගාමෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බත්ති. තස්ස කොණ්ඩඤ්ඤානි ගොත්තතො ආගතං නාමං අහොසි. සො වයප්පත්තො තයො චෙදෙ උග්ගහෙත්වා ලක්ඛණමත්තෙසු ව පාරං අගමාසි. තෙන සමයෙන අම්භාකං බොධිසත්තො තුසිතපුරතො චචිත්වා කපිලවත්ථුපුරෙ සුද්ධොදනමහාරාජස්ස ගෙහෙ නිබ්බත්ති. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ අට්ඨත්තරසතෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු උපතීතෙසු යෙ අට්ඨ බ්‍රාහ්මණා ලක්ඛණපරිග්ගහණත්ථං මහාතලං උපතීතා. සො තෙසු සබ්බතවකො හුත්වා, මහාපුරිසස්ස ලක්ඛණනිප්පත්තිං දිස්වා, “එකංසෙන අයං බුද්ධො භවිස්සති”ති නිට්ඨං ගන්ත්වා මහාසත්තස්ස අභිනික්ඛමනං උදික්ඛන්තො විචරති.

බොධිසත්තොපි බො මහතා පරිවාරෙන වඩ්ඪමානො අනුක්කමෙන වුද්ධිප්පත්තො ඤාණපරිපාකං ගන්ත්වා එකුනතිංසනිමෙ වස්සෙ මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමන්තො අනොමානදීතිරෙ පබ්බජිත්වා අනුක්කමෙන උරුචෙලං ගන්ත්වා පධානං පදහි. තදා කොණ්ඩඤ්ඤො මාණවො මහාසත්තස්ස පබ්බජිතභාවං සුත්වා, ලක්ඛණපරිග්ගාහකබ්‍රාහ්මණානං පුත්තෙහි වප්පමාණවාදිහි සද්ධිං අත්තපඤ්චමො පබ්බජිත්වා, අනුක්කමෙන බොධිසත්තස්ස සන්තිකං උපසඩ්ධකම්ත්වා, ඡබ්බස්සානි තං උපට්ඨහන්තො තස්ස ඔළාරිකාභාරපරිභොගෙන නිබ්බන්තො අපක්කම්ත්වා ඉසිපතනං අගමාසි. අථ බො බොධිසත්තො ඔළාරිකාභාරපරිභොගෙන ලද්ධකායබලො චෙසාබපුණ්ණමායං බොධිරුක්ඛමුලෙ අපරාජිතපල්ලඩ්ඛකෙ නිසින්තො තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං මද්දිත්වා, අභිසම්බුද්ධො හුත්වා, සත්තසත්තාහං බොධිමණ්ඩෙයෙව විතීනාමෙත්වා, පඤ්චවග්ගියානං ඤාණපරිපාකං ඤත්වා, ආසාළ්භිපුණ්ණමායං ඉසිපතනං ගන්ත්වා, තෙසං ධම්මවක්කපවත්තනසුත්තන්තං (මහාව. 13 ආදයො; සං. නි. 5.1081) දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ කොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරො අට්ඨාරසහි බ්‍රහ්මකොට්ඨි සද්ධිං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. අථ පඤ්චමීයං පක්ඛස්ස අනන්තලක්ඛණසුත්තන්තදෙසනාය (මහාව. 20; සං. නි. 3.59) අරහත්තං සච්ඡාකාසි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.1.596-612) –

“පදුමුත්තරසම්බුද්ධං, ලොකපෙට්ඨං විනායකං;
බුද්ධභූමිමනුජ්ජත්තං, පයම් අද්දසං අහං.

“යාවතා බොධියා මූලෙ, යක්ඛා සබ්බෙ සමාගතා;
සම්බුද්ධං පරිවාරෙත්වා, වන්දන්ති පඤ්ඡලීකතා.

“සබ්බෙ දෙවා තුට්ඨමනා, ආකාසෙ සඤ්චරන්ති තෙ;
බුද්ධො අයං අනුජ්ජත්තො, අන්ධකාරතමොනුදො.

“තෙසං භාසපරෙතානං, මහානාදො අවත්තථ;
කිලෙසෙ ඤාපයිස්සාම, සම්මාසම්බුද්ධසාසනෙ.

“දෙවානං ගිරමඤ්ඤාය, වාචාසහිමුදිරිහං;
භට්ඨො භට්ඨෙන චිත්තෙන, ආදිහික්ඛමදාසහං.

“මම සඬකප්පමඤ්ඤාය, සත්ථා ලොකෙ අනුත්තරො;
දෙවසඬසෙ නිසීදිත්වා, ඉමා ගාථා අභාසථ.

“සත්තාහං අභිනික්ඛමිම, බොධිං අප්ඤ්ඤාමං අහං;
ඉදං මෙ පයමං හත්තං, බ්‍රහ්මචාරිස්ස යාපනං.

“තුසිතා හි ඉධාගන්ත්වා, යො මෙ භික්ඛං උපානයි;
තමහං කිත්තස්සසාමී, සුඤ්ඤාථ මම භාසතො.

“තිංසකප්පසහස්සානි, දෙවරජ්ජං කරිස්සති;
සබ්බෙ දෙවෙ අභිභොත්වා, තිදිවං ආවසිස්සති.

“දෙවලොකා චචිත්වාන, මනුස්සත්තං ගමිස්සති;
සහස්සධා චක්ඛවත්තී, තත්ථ රජ්ජං කරිස්සති.

“කප්පසතසහස්සමිහි, ඔක්කාකකුලසම්භවො;
ගොතමො නාම ගොත්තෙන, සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

“තිදසා සො චචිත්වාන, මනුස්සත්තං ගමිස්සති;
අගාරා පබ්බජිත්වාන, ඡබ්බස්සානි චසිස්සති.

“තතො සත්තමකෙ චස්සෙ, බුද්ධො සච්චං කට්ඨස්සති;
කොණ්ඩඤ්ඤො නාම නාමෙන, පයමං සච්ඡිකාහිති.

“නික්ඛන්තෙනානුපබ්බජිං, පධානං සුකතං මයා;
කිලෙසෙ ඤාපනත්ථාය, පබ්බජිං, අනගාරියං.

“අභිගන්ත්වාන සබ්බඤ්ඤා, බුද්ධො ලොකෙ සදෙවකෙ;
ඉසිනාමෙ මිගාරඤ්ඤො, අමතභෙරිමාහනි.

“සො දානි පත්තො අමතං, සන්තිපදමනුත්තරං;
සබ්බාසචෙ පරිඤ්ඤාය, චිහරාමී අනාසවො.

“පටිසම්භිදා වතස්සො...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අථ නං සත්ථා අපරභාගෙ ජෙනවනමහාවිහාරෙ භික්ඛුසඬ්ඨිමජ්ඣෙ පඤ්ඤාත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්නො පයමං පටිවිද්ධධම්මභාවං දීපෙන්නො, “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං රත්තඤ්ඤානං යදිදං අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤො”ති (අ. නි. 1.188) එතදග්ගෙ යපෙසි. සො ද්විහි අග්ගසාවකෙහි අත්තනි කරියමානං පරමනිපච්චකාරං ගාමන්තසෙනාසනෙ ආකිණ්ණචිහාරඤ්ච පරිහරිතුකාමො, විවෙකාහිරනියා විහරිතුකාමො ච අත්තනො සන්තිකං උපගතානං ගහට්ඨපබ්බජිතානං පටිසන්ථාරකරණමිපි පපඤ්චං මඤ්ඤාමානො සත්ථාරං ආපුච්ඡිත්වා භිමචන්තං පටිසිත්වා ඡද්දන්තෙහි නාගෙහි උපට්ඨියමානො ඡද්දන්තදහතීරෙ ද්වාදස චස්සානි චසී. එවං තත්ථ චසන්තං ථෙරං එකදිවසං සක්කො දෙවරාජා උපසඬකම්ත්වා චන්දිත්වා ධීතො එවමාහ – “සාධු මෙ, හත්තෙ, අයොයා ධම්මං දෙසෙතු”ති. ථෙරො තස්ස චතුසච්චගබ්භං නිලක්ඛණාහතං සුඤ්ඤාතපටිසංයුත්තං නානානායවිචිත්තං අමනොගධං බුද්ධලීලාය ධම්මං දෙසෙසි. තං සුත්වා සක්කො අත්තනො පසාදං පච්චෙදෙන්තො –

673. “එස භියොයා පසීදාමි, සුත්වා ධම්මං මහාරසං;
විරාගො දෙසිතො ධම්මො, අනුපාදාය සබ්බසො”ති. – පයමං ගාථමාහ;

තත්ථ එස භියොයා පසීදාමි, සුත්වා ධම්මං මහාරසන්ති යදිපි අනෙකචාරං සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා තත්ථ අභිප්පසන්නො. ඉදානි පන තුම්භෙහි කලීතං නානානායවිචිත්තතාය අසෙවනකතාය ච මහාරසං ධම්මං සුත්වා එසො අහං තතො භියොයා පසීදාමි. විරාගො දෙසිතො ධම්මො, අනුපාදාය සබ්බසොති සබ්බසංකිලෙසතො සබ්බසඬ්ඨිකාරතො ච විරජ්ජනතො විරාගජනතො විරාගො. තතො එව රූපාදිසු කඤ්චි ධම්මං අනුපාදාය අග්ගභෙත්වා විමුක්තිසාධනවසෙන පවත්තත්තා සබ්බසො අනුපාදාය දෙසිතො.

එවං සක්කො දෙවරාජා ථෙරස්ස දෙසනං ථොමෙත්වා ථෙරං අභිවාදෙන්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. අට්ඨකදිවසං ථෙරො මිච්ඡාචිතක්කෙහි අභිභුයාමානානං එකච්චානං පුටුජ්ජනානං චිත්තාචාරං දිස්වා තප්පටිපක්ඛතුඤ්ඤාචස්ස අනුක්කමං අනුස්සරිත්වා, අත්තනො ච සබ්බසො තතො චිතිවත්තිතමානසතං ආචජ්ජෙන්වා තදත්ථං දීපෙන්වා –

674. “බහුනි ලොකෙ විත්තානි, අස්මිං පථවිමණ්ඩලෙ;
මටෙන්ති මඤ්ඤෙ සඬකප්පං, සුභං රාගුපසංහිතං.

675. “රජමුහුතඤ්ච වාතෙන, යථා මෙඝොපසම්මයෙ;
එවං සම්මන්ති සඬකප්පා, යදා පඤ්ඤාය පස්සති”ති. — ද්වෙ ගාථා අභාසි;

තත්ථ බහුනි ලොකෙ විත්තානී රූපාදිවසෙන තත්ථාපි නීලපිතාදිවසෙන ඉත්ථිපුරිසාදිවසෙන ව අනෙකානි ලොකෙ විත්තවිත්තානි ආරම්මණජාතානි. අස්මිං පථවිමණ්ඩලෙති පච්චික්ඛන්තං මනුස්සලොකං සන්ධාය වදති. මටෙන්ති මඤ්ඤෙ සඬකප්පන්ති තප්පං පුරිසවායාමසහිතං අරණ්‍යසහිතං විය අග්ගිං අයොනිසොමනසිකාරාහිසඬබ්බාතානි මිච්ඡාසඬකප්පානි මටෙන්ති මඤ්ඤෙ මටෙන්තානි විය තිට්ඨන්ති. කිදිසං? සුභං රාගුපසංහිතං, කාමචිත්තකන්ති අත්ථො. ඝො හි සුභාකාරග්ගහණෙන “සුභො”ති වොහරියති.

රජමුහුතඤ්ච වාතෙනානි ව-ඉති නිපාතමත්තං. යථා ගිම්හානං පච්ඡිමෙ මාසෙ වාතෙන ඌහනං උට්ඨිතං රජං මහාමෙඝො වස්සන්තො උපසම්මයෙ, වූපසමෙයා. එවං සම්මන්ති සඬකප්පා, යදා පඤ්ඤාය පස්සති යදා අරියසාවකො තානි ලොකවිත්තානි සමුදයතො, අස්සාදතො, ආදීනවතො, නිස්සරණතො ව යථාභූතං පඤ්ඤාය පස්සති, අථ යථා තං රජං උහනං මෙසෙන, එවං සම්මන්ති පඤ්ඤාය සබ්බෙපි මිච්ඡාසඬකප්පා. න හි උප්පන්නාය සම්මාදිට්ඨියා මිච්ඡාසඬකප්පා පතිට්ඨං ලහන්ති. යථා පන පඤ්ඤාය පස්සති, තං දස්සෙන්තො —

676. “සබ්බෙ සඬබ්බාරා අනිච්චානි, යදා පඤ්ඤාය පස්සති;
අථ නිබ්බන්දති දුක්ඛෙ, එස මග්ගො විසුද්ධියා.

677. “සබ්බෙ සඬබ්බාරා දුක්ඛානි, යදා පඤ්ඤාය පස්සති;
අථ නිබ්බන්දති දුක්ඛෙ, එස මග්ගො විසුද්ධියා”ති. —

තිස්සො ගාථා අභාසි.

තත්ථ සබ්බෙ සඬබ්බාරානි ඡළාරම්මණසඬගහා සබ්බෙ තෙභුමකා පඤ්චක්ඛන්ධා. අනිච්චානි “ආදිමජ්ඣිකානිවත්තතො, අනිච්චන්තිකතො, තාවකාලිකතො, තත්ථ තත්ථ හිජ්ජනතො න නිච්චා”ති යදා විපස්සනාපඤ්ඤාය පස්සති. අථ නිබ්බන්දති දුක්ඛෙති අථ ඉමස්මිං වට්ටදුක්ඛෙ නිබ්බන්දති, නිබ්බන්දන්තො දුක්ඛපරිජානනාදිවිධිනා සච්චානි පටිච්ඡෙදිති. එස මග්ගො විසුද්ධියානි එස යථාචුත්තො විපස්සනාවිධි ඤාණදස්සනාවිසුද්ධියා, අච්චන්තවිසුද්ධියා ව මග්ගො අධිගමුපායො.

දුක්ඛානි සප්පට්ඨයතො, උදයබ්බයසම්පට්ඨිළුනතො, දුක්ඛමතො, සුඛපට්ඨික්ඛෙපතො ව දුක්ඛා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

සබ්බෙ ධම්මා අනත්තානි සබ්බෙපි චතුර්මකා ධම්මා අනත්තා. ඉධ පන තෙභුමකධම්මාව ගහෙනබ්බා. තෙ හි අසාරතො, අවසචන්තනතො, සුඤ්ඤතො, අත්තපට්ඨික්ඛෙපතො ව අනත්තානි විපස්සිතබ්බා. සෙසං පුරිමසද්ධිමෙව.

එවං විපස්සනාවිධිං දස්සෙන්වා තෙන විධිනා කතකිච්චං අත්තානං අඤ්ඤං විය කත්වා දස්සෙන්තො —

679. “බුද්ධානුබුද්ධො යො ථෙරො, කොණ්ඩඤ්ඤො තිබ්බනික්කමො;
පභීනජාතිමරණො, බ්‍රහ්මවරියස්ස කෙවලී.

680. “ඔසපාසො දල්හබ්බො, පබ්බතො දුප්පදාලයො;
ජෙත්වා බ්ලඤ්ච පාසඤ්ච, සෙලං හෙත්වාන දුබ්භිදං;
තිණ්ණො පාරඬගතො ඤායී, මුත්තො සො මාරබන්ධනා”ති. —

ගාථාද්වයමාහ.

තත්ථ බුද්ධානුබුද්ධොති බුද්ධානං අනුබුද්ධො, සම්මාසම්බුද්ධෙහි බුද්ධිතානි සච්චානි තෙසං දෙසනානුසාරෙන බුද්ධිතානි අත්ථො. ථෙරෙහි අසෙක්ඛෙහි සිලසාරාදීහි සමන්තාගතොති, ථෙරො. කොණ්ඩඤ්ඤොති ගොත්තකිත්තනං. තිබ්බනික්කමොති දල්හවිරියො, වීරපරක්කමො. ජාතිමරණානං පභීනකාරණත්තා පභීනජාතිමරණො. බ්‍රහ්මවරියස්ස කෙවලීති මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස අනවසෙසං, අනවසෙසතො වා මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස පාරිපුරකො, අථ වා කෙවලී නාම කිලෙසෙහි අසම්මිස්සකාය මග්ගඤ්ඤාණං ඵලඤ්ඤාණඤ්ච, තං ඉමස්මිං අත්ථිති කෙවලී. යස්මා පන තද්දුහයම්පි මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස වසෙන හොති න අඤ්ඤා, තස්මා “බ්‍රහ්මවරියස්ස කෙවලී”ති චුත්තං.

ඔසපාසොති “කාමොසො, භවොසො, දිට්ඨොසො, අවිජ්ජොසො”ති (ධ. ස. 1156; විභ. 938) එවං චුත්තා චත්තාරො ඔසා — “අත්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො”ති (මහාව. 33; සං. නි. 1.151) එවං චුත්තො

රාගපාසො ව. දළ්භිබ්ලොති “සත්ථරි කඬ්ඛති, ධම්මෙ කඬ්ඛති, සඬ්ඝෙ කඬ්ඛති, සික්ඛාය කඬ්ඛති, සබ්බමචාරිසු කුපිතො හොති අනත්තමනො ආහතචිත්තො බ්ලජානො”ති (ම. නි. 1.185; අ. නි. 5.205) එවං චුත්තො දළ්භො ථීරො පඤ්චවිධො වෙතොබ්ලො ව. පචුරජනෙහි පදාලොකුං අසක්කුණෙය්‍යානාය දුජ්ජදාලොයො. තතො එව පබ්බතසද්ධිසාය පබ්බතොති ව සඬ්ඛං ගතො. “දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණ”න්තිආදිනා (විහ. 226; සං. නි. 2.2) වා නයෙන චුත්තො අඤ්ඤාණජපහෙදො ව. ඉති එතං සබ්බං ඡෙත්වා බ්ලඤ්ඤා පාසඤ්චාති එතෙසු වතුබ්බිධෙසු සංකිලෙසධම්මෙසු යො බ්ලඤ්ඤා පාසඤ්ච අරියමග්ගඤ්ඤාණාසිනා ඡිත්තදිත්වා. සෙලං හෙත්වාන දුබ්භිදන්ති යෙන කෙනච ඤාණෙන ඡිත්තදිතුං අසක්කුණෙය්‍යං අඤ්ඤාණසෙලං වජිරුපමඤ්ඤාණෙන ඡිත්තදිත්වා, වත්තාරොපි ඔසෙ තරිත්වා, තෙසං පරතීරෙ නිබ්බානෙ ධීතත්තා තිණ්ණො පාරඬ්ගතො. ආරම්මණුපනිජ්ඣානලක්ඛණෙන ලක්ඛණුපනිජ්ඣානලක්ඛණෙනාති දුට්ඨොපි ඤායී; මුත්තො සො මාරඛන්ධනාති සො එවරුපො බිණාසවො සබ්බස්මාපි කිලෙසමාරඛන්ධනා මුත්තො විජ්ජමුත්තො විසංයුත්තොති. අත්තානමෙව සන්ධාය ථෙරො වදති.

අපේකදිවසං ථෙරො, අත්තනො සද්ධිවිහාරිකං එකං භික්ඛුං අකල්‍යාණමිත්තසංසග්ගෙන කුසිතං භීතචිරියං උද්ධතං උන්තලං විහරන්තං දිස්වා, ඉද්ධියා තත්ථ ගන්ත්වා, තං “මා, ආචුසො, එවං කරි, අකල්‍යාණමිත්තෙ පහාය කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තො සමණධම්මං කරොහි”ති ඔවදි. සො ථෙරස්ස වචනං නාදිධි. ථෙරො තස්ස අනාදියනෙන ධම්මසංවෙගජ්ජත්තො පුග්ගලාධිට්ඨානාය කථාය මිච්ඡාපටිපත්තිං ගරහන්තො සම්මාපටිපත්තිං විවෙකවාසඤ්ච පසංසන්තො –

681. “උද්ධතො වපලො භික්ඛු, මිත්තෙ ආගම්ම පාපකෙ;
සංසිදති මහොසස්මිං, ඌථියා පටිකුජ්ජිතො.

682. “අනුද්ධතො අවපලො, නිපකො සංචුතින්ද්‍රියො;
කල්‍යාණමිත්තො මෙධාවි, දුක්ඛස්සන්තකරො සියා.

683. “කාලපබ්බඬ්ගසඬ්ඛාසො, කිසො ධමනිසන්ථනො;
මත්තඤ්ඤා අන්තපානස්මිං, අදිනමනසො නරො.

684. “චුට්ඨො ඩංසෙහි මකසෙහි, අරඤ්ඤස්මිං බ්‍රහාවනෙ;
නාගො සඬ්ගාමසීසෙව, සතො තත්‍රාධිවාසයෙ.

685-688. “නාහිනන්දාමි මරුණං පෙ... සම්පජ්ජානො සතිස්සතො.
සසස්ස වත්ථාය පබ්බජිතො, අගාරස්මානගාරියං, පුත්තිනා.
සො මෙ අත්ථො අනුජ්ජත්තො, කිං මෙ සද්ධිවිහාරිනා”ති. –

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ උද්ධතොති උද්ධච්චයුත්තො අසමාහිතො වික්ඛිත්තවිත්තො. වපලොති පත්තචිවරමණ්ඩනාදිනා වාපලොන සමන්තාගතො ලොලපකතිකො. මිත්තෙ ආගම්ම පාපකෙති අකල්‍යාණමිත්තෙ නිස්සාය සමණධම්මං අකරොන්තො. සංසිදති මහොසස්මිං, ඌථියා පටිකුජ්ජිතොති යථා මහාසමුද්දෙ පතිතපුරිසො සමුද්දච්චිහි ඔත්ථටො සීසං උක්ඛිපිතුං අලහන්තො තත්ථෙව සංසිදති, එවං සංසාරමහොසස්මිං පරිබ්භමන්තො කොඬුපායාසලාමියා පටිකුජ්ජිතො ඔත්ථටො විපස්සනාවසෙන පඤ්ඤාසීසං උක්ඛිපිතුං අලහන්තො තත්ථෙව සංසිදති.

නිපකොති නිපුණො, අත්තත්ථපරත්ථෙසු කුසලො. සංචුතින්ද්‍රියොති මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං සංවරණෙන පිහිතින්ද්‍රියො. කල්‍යාණමිත්තොති කල්‍යාණෙහි මිත්තෙහි සමන්තාගතො. මෙධාවිති ධම්මොපපඤ්ඤාය සමඬ්භිභූතො. දුක්ඛස්සන්තකරො සියාති සො තාදිසො සකලස්සාපි වට්ටදුක්ඛස්ස අත්තකරො භවෙය්‍ය.

කාලපබ්බඬ්ගසඬ්ඛාසොතිආදි විවෙකාහිරතිකිත්තනං. නාහිනන්දාමිතිආදි පන කතකිවචනාවදස්සනං. තං සබ්බං හෙට්ඨා (ථෙරගා. අට්ඨ. 2.607) චුත්තත්ථමෙව. ඔසානෙ පන කිං මෙ සද්ධිවිහාරිනාති අත්තනො සද්ධිවිහාරිකං සන්ධාය චුත්තං. තස්මා එදිසෙන දුබ්බවෙන අනාදරෙන සද්ධිවිහාරිනා කිං මෙ පයොජනං එකවිහාරොයෙව මය්හං රුච්චතිති අත්ථො.

එවං පන වත්වා ඡද්දන්තදහමෙව ගතො. තත්ථ ද්වාදස වස්සානි වසිත්වා උපකට්ඨෙ පරිනිබ්බානෙ සත්ථාරං උපසඬ්ඛමිත්වා පරිනිබ්බානං අනුජානාපෙත්වා තත්ථෙව ගන්ත්වා පරිනිබ්බායි.

අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. උදායින්ථෙරගාථාවණ්ණනා

මනුස්සභූතන්තිආදිකා ආයස්මතො උදායින්ථෙරස්ස ගාථා. කා උජ්ජන්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විචට්ඨපනිස්සයං පුඤ්ඤං උපචිතිත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුජ්ජාදෙ

කපිලවත්ථස්මිං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා උදාසීනී ලද්ධනාමො වයප්පත්තො සත්ථු ඤාතිසමාගමෙ බුද්ධානුභාවං දිස්වා, පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො නචිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. තයො හි ඉමෙ උදාසීත්ථොරා අච්චිවසුත්තො පුබ්බෙ ආගතො කාච්ඡායී, කොචරියපුත්තො ලාලුදායී, අයං බ්‍රාහ්මණපුත්තො මහාඋදාසීනී. ස්වායං එකදිවසං සත්ථාරා සෙනවාරණං සබ්බාලඤ්ඤාකාරපටිමණ්ඩිතං මහාජනෙන පසංසියමානං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා නාගොපමසුත්තන්තෙ (අ. නි. 6.43) දෙසිතෙ දෙසනාපරියොසානෙ අත්තනො ඤාණබලානුරූපං සත්ථු ගුණෙ අනුස්සරිත්වා, බුද්ධාරම්මණාය පිතියා සමුස්සාහිතමානසො “අයං මහාජනො ඉමං තිරච්ඡානගතං නාගං පසංසති, න බුද්ධමහානාගං. හන්දාහං බුද්ධමහාගන්ධහත්ථිනො ගුණෙ පාකටෙ කරිස්සාමි”ති සත්ථාරං ථොමෙත්තො

689. “මනුස්සභූතං සම්බුද්ධං, අත්තදන්තං සමාහිතං;
ඉරියමානං බ්‍රහ්මපටෙ, චිත්තස්සුපසමෙ රතං.
690. “යං මනුස්සා නමස්සන්ති, සබ්බධම්මාන පාරගුං;
දෙවාපි තං නමස්සන්ති, ඉති මෙ අරහතො සුතං.
691. “සබ්බසංයොජනාතිතං, වනා නිබ්බනමාගතං;
කාමෙහි නෙක්ඛම්මරතං, මුත්තං සෙලාව කඤ්චනං.
692. “ස වෙ අච්චරුචි නාගො, හිමවාචඤ්ඤෙ සිලුච්චයෙ;
සබ්බෙසං නාගනාමානං, සච්චනාමො අනුත්තරො.
693. “නාගං වො කිත්තයිස්සාමි, න හි ආගුං කරොති සො;
සොරච්චං අච්චිංසා ව, පාදා නාගස්ස තෙ දූවෙ.
694. “සති ව සම්පජ්ඤ්ඤඤ්ච, වරණා නාගස්ස තෙපරෙ;
සද්ධාහත්ථො මහානාගො, උපෙක්ඛාසෙනදන්තවා.
695. “සති ගීවා සිරො පඤ්ඤා, වීමංසා ධම්මචින්තනා;
ධම්මකුච්ඡිසමාවාසො, වීචෙකො තස්ස වාලධි.
696. “සො ක්කායී අස්සාසරතො, අජ්ඣන්තං සුසමාහිතො;
ගච්ඡං සමාහිතො නාගො, ධීතො නාගො සමාහිතො.
697. “සයං සමාහිතො නාගො, නිසින්තොපි සමාහිතො;
සබ්බත්ථ සංවුතො නාගො, එසා නාගස්ස සම්පදා.
698. “භුඤ්ජති අනවජ්ජානි, සාවජ්ජානි න භුඤ්ජති;
සාසමච්ඡාදනං ලද්ධා, සන්තිධිං පරිවජ්ජයං.
699. “සංයොජනං අණුං පුලං, සබ්බං ඡෙත්වාන ඛන්ධනං;
යෙන යෙනෙව ගච්ඡති, අනපෙක්ඛොව ගච්ඡති.
700. “යථාපි උදකෙ ජාතං, පුණ්ඩරිකං පවඩ්ඪති;
නොපලිප්පති තොයෙන, සුචිගන්ධං මනොරමං.
701. “තට්ඨෙව ව ලොකෙ ජාතො, බුද්ධො ලොකෙ විහරති;
නොපලිප්පති ලොකෙන, තොයෙන පදුමං යථා.
702. “මහාගිනි පජ්ජලිතො, අනාභාරොපසම්මති;
අඬගාරෙසු ව සන්තෙසු, නිබ්බුතොති පචුච්චති.
703. “අත්ථස්සායං විඤ්ඤාපතී, උපමා විඤ්ඤාහි දෙසිතා;
විඤ්ඤාස්සන්ති මහානාගා, නාගං නාගෙන දෙසිතං.
704. “චිත්තරාගො චිත්තදොසො, චිත්තමොහො අනාසවො;
සරිරං විජහං නාගො, පරිනිබ්බිස්සත්තාසවො”ති. — ඉමා ගාථා අභාසී;

තත්ථ මනුස්සභූතන්ති මනුස්සෙසු භූතං, නිබ්බන්තං; මනුස්සත්තභාවං වා පත්තං. සත්ථා හි ආසවක්ඛයඤාණාධගමෙන සබ්බගතිවිමුත්තොපි වරිමත්තභාවෙ ගහිතපටිසන්ධිවසෙන “මනුස්සො”ත්ථෙව වොහරියතීති. ගුණවසෙන පන දෙවානං අතිදෙවො, බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා. සම්බුද්ධන්ති සයමෙව බුද්ධත්වබ්බුද්ධත්වන්තං. අත්තදන්තන්ති අත්තනායෙව දන්තං. හගවා හි අත්තනායෙව උප්පාදිතෙන අරියමග්ගෙන වක්ඛුතොපි...පෙ.... මනතොපි උත්තමෙන දමට්ඨෙන දන්තො. සමාහිතන්ති අට්ඨවිධෙන සමාධිනා මග්ගඵලසමාධිනා ව සමාහිතං. ඉරියමානං බ්‍රහ්මපටෙති වතුබ්බිධෙයි බ්‍රහ්මවිහාරපටෙ, බ්‍රහ්මෙ වා සෙට්ඨෙ ඵලසමාපත්තිපටෙ සමාපජ්ජනවසෙන පවත්තමානං. කිඤ්චාපි හගවා න සබ්බකාලං යථාචුත්තෙ බ්‍රහ්මපටෙ ඉරියති, තත්ථ ඉරියසාමත්ථියං පන තත්තීන්තකඤ්ච උපාදාය “ඉරියමාන”න්ති චුත්තං. චිත්තස්සුපසමෙ රතන්ති චිත්තස්ස උපසමභෙතුභූතෙ සබ්බසම්බාරසමටෙ, නිබ්බානෙ, අභිරතං. යං මනුස්සා නමස්සන්ති, සබ්බධම්මාන පාරගුන්ති යං සම්මාසම්බුද්ධං

සබ්බෙසං ඛන්ධායතනාදිධම්මානං අභිඤ්ඤාපාරගු, පරිඤ්ඤාපාරගු, පහානපාරගු, භාවනාපාරගු, සච්ඡිකිරියපාරගු, සමාපත්තිපාරගුනි ඡධා පාරගුං පරමුක්කංසගතසම්පත්තිං ඛන්තියපණ්ඩිතාදයො මනුස්සා නමස්සන්ති. ධම්මානුධම්මපටිපත්තියා පුපේත්තා කායෙන වාචාය මනසා ච තත්තීන්තා තප්පොණා තප්පබ්භාරා භොන්ති. දෙවාපි තං නමස්සන්තිති න කෙවලං මනුස්සා එව, අථ බො අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු දෙවාපි තං නමස්සන්ති. ඉති මෙ අරහතො සුතන්ති එවං මයා ආරක්කන්තාදීහි කාරණෙහි අරහතො, භගවතො, ධම්මසෙනාපතිආදීනඤ්ච “සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්තිආදිකං වදන්තානං සන්තිකෙ එවං සුතන්ති දස්සෙති.

සබ්බසංයොජනාතීතන්ති සබ්බානි දසපි සංයොජනානි යථාරහං වතුහි මග්ගෙහි සහ වාසනාය අතික්කන්තං. වනා නිබ්බතමාගතන්ති කිලෙසවනතො තබ්බිරහිතං නිබ්බතං උපගතං. කාමෙහි නෙක්ඛම්මරතන්ති සබ්බසො කාමෙහි නික්ඛම්ත්වා පබ්බජ්ජාඝානවිපස්සනාදිභෙදෙ නෙක්ඛම්මෙ අභිරහං. මුත්තං සෙලාව කඤ්චනන්ති අසාරතො නිස්සට්ඨාරසභාවත්තා සෙලතො නිස්සට්ඨකඤ්චනසදිසං දෙවාපි තං නමස්සන්තිති යොජනා.

ස වෙ අව්චරුචි නාගොති සො එකංසතො ආගුං න කරොති, පුනබ්භවං න ගච්ඡති; නාගො විය බලවාති. “නාගො”ති ලද්ධනාමො සම්මාසම්බුද්ධො, අව්චරුචීති අත්තතො කායරුචියා ඤාණරුචියා ච සදෙවකං ලොකං අතික්කම්ත්වා රුචි, සොහි. යථා කිං? හිමවාචඤ්ඤෙ සිලුව්චයෙ, යථා හි හිමවා පබ්බතරාජා අත්තතො ථීරගරුමහාසාරභාවාදීහි ගුණෙහි අඤ්ඤෙ පබ්බතෙ අතිරොචති, එවං අතිරොචතිති අත්ථො. සබ්බෙසං නාගනාමානන්ති අභිනාගහත්ථිනාගපුරිසනාගානං, සෙබ්බසෙබ්බවෙකබුද්ධනාගානං වා. සච්චනාමොති සච්චෙනෙව නාගනාමො. තං පන සච්චනාමතං “න හි ආගුං කරොති”තිආදිනා සයමෙව වක්ඛති.

ඉදානි බුද්ධනාගං අවයවතො ව දස්සෙන්නො නාමතො තාව දස්සෙතුං “න හි ආගුං කරොති සො”ති ආහ. යස්මා ආගුං, පාපං, සබ්බෙන සබ්බං න කරොති, තස්මා නාගොති අත්ථො. සොරච්චන්ති සීලං. අවිහිංසාති කරුණා. තදුභයං සබ්බස්සපි ගුණරාසිස්ස පුබ්බභිගමන්ති, කත්වා බුද්ධනාගස්ස පුරිමපාදභාවො තස්ස යුත්තොති ආහ “පාදා නාගස්ස තෙ දුට්ඨෙ”ති.

අපරපාදභාවෙන වදන්තො “සති ව සම්පජ්ඤ්ඤඤ්ච, වරණා නාගස්ස තෙපරෙ”ති ආහ. “තාපරෙ”ති වා පායො. තෙ අපරෙත්ථෙව පදවිභාගො. අනවජ්ජධම්මානං ආදානෙ සද්ධා හත්ථො එතස්සාති, සද්ධාහත්ථො. සුපරිසුද්ධවෙදනා ඤාණප්පභෙදා උපෙක්ඛා සෙතදන්තා තෙ එතස්ස අත්ථිති, උපෙක්ඛාසෙතදන්තවා.

උත්තමඛිගං පඤ්ඤා, තස්සා අධිට්ඨානං සතිති ආහ “සති හිවා සිරො පඤ්ඤා”ති. වීමංසා ධම්මචිත්තනානි යථා බාදිතබ්බාබාදිතබ්බස්ස සොණ්ඩාය පරාමසනං ඝායනඤ්ච හත්ථිනාගස්ස වීමංසා නාම භොති, එවං බුද්ධනාගස්ස කුසලාදිධම්මචිත්තනා වීමංසා. සමා වසන්ති එත්ථාති, සමාවාසො, භාජනං කුච්ඡි එව සමාවාසො, අභිඤ්ඤාසමථානං ආධානභාවතො සමථවිපස්සනාසඛිධාතො ධම්මො කුච්ඡිසමාවාසො එතස්සාති ධම්මකුච්ඡිසමාවාසො. විචෙකොති උපධිවිචෙකො. තස්සාති බුද්ධනාගස්ස. වාලධි, පරියොසානඛිගභාවතො.

ඤායීති ආරම්මණුපතිජ්ඣානෙන ව ඤායනසීලො. අස්සාසරතොති පරමස්සාසභුතෙ නිබ්බානෙ රතො. අජ්ඣන්තං සුසමාහිතොති විසයජ්ඣන්තෙ ඵලසමාපත්තියං සුට්ඨු සමාහිතො තදිදං සමාධානං සුට්ඨු සබ්බකාලිකන්ති දස්සෙතුං. “ගච්ඡං සමාහිතො නාගො”තිආදි චුත්තං. භගවා හි සවාසනස්ස උද්ධව්චස්ස පනිත්තා වික්ඛෙපාභාවතො නිච්චං සමාහිතොව. තස්මා යං යං ඉරියාපථං කප්පෙති, තං තං සමාහිතොව කප්පෙසීති.

සබ්බත්ථාති, සබ්බස්මිං ගොවරෙ, සබ්බස්මිඤ්ච ද්වාරෙ සබ්බසො පිහිතවුත්ති. තෙනාහ – “සබ්බං කායකම්මං ඤාණපුබ්බඛිගමං ඤාණානුපරිවත්ත”න්තිආදි (නෙත්ති. 15). එසා නාගස්ස සම්පදාති එසා “න හි ආගුං කරොති සො”තිආදිනා “සම්බුද්ධ”න්තිආදිනා එව වා යථාචුත්තා වක්ඛමානා ව බුද්ධගන්ධහත්ථිනො සම්පත්ති ගුණපරිපුණ්ණා.

භුඤ්ජති අනවජ්ජානීති සම්මාජීවස්ස උක්කංසපාරම්ප්පත්තියා භුඤ්ජති අගරහිතබ්බානි, මිච්ඡාජීවස්ස සබ්බසො සවාසනානඤ්ච පනිත්තා සාවජ්ජානි ගරහිතබ්බානි න භුඤ්ජති අනවජ්ජානි භුඤ්ජන්තො ව සන්තිධිං පරිවජ්ජයං භුඤ්ජතිති යොජනා.

සංයොජනන්ති වට්ටදුක්ඛෙන සද්ධිං සන්තානං සංයොජනතො වට්ටෙ ඔසිදාපනසමත්ථං දසවිධම්පි සංයොජනං. අණුං ථුලන්ති බුද්දකඤ්චෙව මහත්තඤ්ච. සබ්බං ඡේත්වාන ඛන්ධනන්ති මග්ගඤාණෙන අනවසෙසං කිලෙසබන්ධනං ඡිත්දිත්වා. යෙන යෙනාති යෙන යෙන දිසාභාගෙන.

යථා හි උදකෙ ජාතං පුණ්ඩරිකං උදකෙ පවඬ්ඪති නොපලිප්පති නොයෙන, අනුපලෙපසභාවත්තා, තථෙව ලොකෙ ජාතො බුද්ධො ලොකෙ විහරති, නොපලිප්පති ලොකෙන තණ්හාදිට්ඨිමානලෙපාභාවතොති යොජනා.

ගිනිති අග්ගි. අනාහාරොති අනින්ධනො.

අත්ථස්සායං විඤ්ඤාපනීති සත්ථු ගුණසංඛ්‍යාතස්ස උපමෙයාත්ථස්ස විඤ්ඤාපනී, පකාසනී අයං නාගුපමා.
විඤ්ඤානීති සත්ථු පටිවිද්ධවතුසච්චධම්මං පරිජානන්තෙහි අත්තානං සන්ධාය වදති. විඤ්ඤිස්සන්තීතිආදි කාරණවචනං,
යස්මා නාගෙන මයා දෙසිතං නාගං තථාගතගන්ධහත්ථිං මහානාගා ඛිණ්ණසවා අත්තනො විසයෙ යත්වා විජානිස්සන්ති,
තස්මා අඤ්ඤෙසං පුටුප්පනානං ඤාපනත්ථං අයං උපමා අමිහෙහි භාසිතාති අධිප්පායො.

සරීරං විජහං නාගො, පරිනිබ්බිස්සත්‍යනාසවොති බොධිමුලෙ සඋපාදිසෙසපරිනිබ්බානෙන අනාසවො
සම්මාසම්බුද්ධනාගො, ඉදානි සරීරං අත්තභාවං විජහන්තො ඛන්ධපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බායිස්සන්ති.

එවං චුද්දසහි උපමාහි මණ්ඩෙන්වා, සොළසහි ගාථාහි, වතුසට්ඨියා පාදෙහි සත්ථු ගුණෙ වණ්ණෙන්තො
අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

උදායිත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සොළසකතිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. විසතිනිපාතො

1. අධිමුත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

විසතිනිපාතෙ යඤ්ඤත්ථං වානිආදිකා ආයස්මනො අපරස්ස අධිමුත්තත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤානි උපවිනන්තො අත්ථදස්සිස්ස භගවතො කාලෙ විභවසම්පන්නෙ කුලෙ නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙ භික්ඛුසඤ්ඤා උපට්ඨහන්තො මහාදානානි පවත්තෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ ආයස්මනො සංකිච්චත්ථෙරස්ස භගිනියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්ති, අධිමුත්තොතිස්ස නාමං අහොසි. සො වයප්පත්තො මාතුලත්ථෙරස්ස සන්නිකෙ පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො සාමණෙරහුමියංයෙව යීතො අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.4.84-88) –

“නිබ්බුතෙ ලොකනාථම්හි, අත්ථදස්සිනරුත්තමෙ;
උපට්ඨහිං භික්ඛුසඤ්ඤා, විප්පසන්නෙන චෙතසා.

“නිමන්තෙත්වා භික්ඛුසඤ්ඤා, උජුහුතං සමාහිතං;
උච්ඡුනා මණ්ඩපං කත්වා, හොපෙසිං සඤ්ඤාමුත්තමං.

“යං යං යොනුපපජ්ජාමි, දෙවත්තං අප්මානුසං;
සබ්බෙ සත්තෙ අභිභොමි, පුඤ්ඤකම්මස්සිදං ඵලං.

“අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ, යං දානමදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, උච්ඡුදානස්සිදං ඵලං.

“පටිසම්භිදා වතස්සො...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා සමාපත්තිසුබ්බෙන විනිනාමෙත්තො උපසම්පජ්ජිතුකාමො “මාතරං ආපුච්ඡිස්සාමි”ති මාතු සන්නිකං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ දෙවතාය බලිකම්මකරණත්ථං මංසපරියෙසනං වරන්තෙහි පඤ්චසතෙහි වොරෙහි සමාගච්ඡී. වොරා ව තං අග්ගහෙසුං “දෙවතාය බලි භවිස්සති”ති. සො වොරෙහි ගහිතොපි අභිතො අච්ඡම්භි විප්පසන්නාමුබොව අට්ඨාසි. තං දිස්වා වොරගාමණිඅච්ඡරියබ්බුතවිත්තජාතො පසංසන්තො –

705. “යඤ්ඤත්ථං වා ධනත්ථං වා, යෙ හනාම මයං පුරෙ;
අවසෙසං භයං හොති, වෙධන්ති විලපන්ති ව.

706. “තස්ස තෙ නත්ථි භීතත්තං, භියොෆා වණ්ණො පසිදති;
කස්මා න පරිදෙවෙසි, ඵවරුපෙ මහබ්බයෙ”ති. – ද්වෙ ගාථා අභාසි;

තත්ථ යඤ්ඤත්ථන්ති යජනත්ථං දෙවතානං බලිකම්මකරණත්ථං වා. වා-සද්දො විකප්පනත්ථො. ධනත්ථන්ති සාපතෙයාහරණත්ථං. යෙ හනාම මයං පුරෙති යෙ සත්තෙ මයං පුබ්බෙ හනිමිහ. අතීතත්ථෙ හි ඉදං වත්තමානවචනං. අවසෙති අවසෙ අසෙරිකෙ කත්වා. තන්ති තෙසං. “අවසෙසන්ති”පි පඨන්ති. අම්භෙහි ගහිතෙසු තං ඵකං යපෙත්වා අවසෙසානං; අයමෙව වා පායො. භයං හොතිති මරණභයං හොති. යෙන තෙ වෙධන්ති විලපන්ති,විත්තුත්තාසෙන වෙධන්ති , “සාමි, තුම්භාකං ඉදඤ්චිදඤ්ච දස්සාම, දාසා භවිස්සාමා”තිආදිකං වදන්තා විලපන්ති.

තස්ස තෙති යො ත්වං අම්භෙහි දෙවතාය බලිකම්මත්ථං ජීවිතා වොරොපෙතුකාමෙහි උක්ඛිත්තාසිකෙහි සන්තප්ජිතො, තස්ස තෙ. භීතත්තන්ති භීතභාවො, භයන්ති අත්ථො. භියොෆා වණ්ණො පසිදතිති පකතිවණ්ණතො උපරිපි තෙ මුඛවණ්ණො විප්පසිදති. ථෙරස්ස කිර තදා “සවෙ ඉමෙ මාරෙස්සන්ති, ඉදානෙවාහං අනුපාදාය පරිනිබ්බාසිස්සාමි, දුක්ඛාරො විගච්ඡිස්සති”ති උළාරං පිතිසොමනස්සං උප්පජ්ජී. ඵවරුපෙ මහබ්බයෙති ඵදිසෙ මහති මරණභයෙ උපට්ඨිතෙ. හෙතුඅත්ථෙ වා ඵතං භුම්මවචනං.

ඉදානි ථෙරො වොරගාමණිස්ස පටිච්චනදානමුබ්බෙන ධම්මං දෙසෙන්නො –

707. “නත්ථි වෙතසිකං දුක්ඛං, අනපෙක්ඛස්ස ගාමණි;
අතික්කන්තා භයා සබ්බෙ, බිණ්ණසංයොජනස්ස වෙ.

708. “බිණ්ණාය භවතෙත්තියා, දිට්ඨෙ ධම්මෙ යථාතථෙ;
න භයං මරණෙ හොති, භාරනික්ඛෙපතෙ යථා.

709. “සුචිණ්ණං බ්‍රහ්මචරියං මෙ, මග්ගො වාපි සුභාවිතො;
මරණෙ මෙ භයං නත්ථි, රොගානම්ච සඤ්ඤායෙ.

710. “සුවිණිණං බ්‍රහ්මවරියං මෙ, මග්ගො වාපි සුභාවිතො;
නිරස්සාදා භවා දිට්ඨා, විසං පිත්තාව ඡඩ්ඞිතං.
711. “පාරගු අනුපාදානො, කතකිච්චො අනාසවො;
තුට්ඨො ආයුක්ඛයා හොති, මුත්තො ආසානනා යථා.
712. “උත්තමං ධම්මතං පත්තො, සබ්බලොකෙ අනත්ථිකො;
ආදිත්තාව සරා මුත්තො, මරණස්මිං න සොවති.
713. “යදත්ථි සඞ්ගතං කිඤ්චි, භවො වා යත්ථ ලබ්භති;
සබ්බං අනිස්සරං එතං, ඉති චුත්තං මහෙසිනා.
714. “යො තං තථා පජානාති, යථා බුද්ධෙන දෙසිතං;
න ගණ්හාති භවං කිඤ්චි, සුතත්තංව අයොගුලං.
715. “න මෙ හොති ‘අහොසි’න්ති, ‘භවිස්ස’න්ති න හොති මෙ;
සඞ්ඛාරා විගමිස්සන්ති, තත්ථ කා පරිදෙවනා.
716. “සුද්ධං ධම්මසමුප්පාදං, සුද්ධං සඞ්ඛාරසන්තතිං;
පස්සන්තස්ස යථාභූතං, න භයං හොති ගාමණි.
717. “තිණකට්ඨසමං ලොකං, යදා පඤ්ඤාය පස්සති;
මමත්තං සො අසංවිත්ථං, ‘නත්ථි මෙ’ති න සොවති.
718. “උක්කණ්ඨාමි සරිරෙන, භවෙනමිති අනත්ථිකො;
සොයං භිජ්ජිස්සති කායො, අඤ්ඤො ච න භවිස්සති.
719. “යං වො කිච්චං සරිරෙන, තං කරොථ යදිච්ඡථ;
න මෙ තප්පව්වයා තත්ථ, දොසො පෙමඤ්ච හෙහිති”ති. —

ඉමා ගාථා අභාසි.

720. “තස්ස තං වචනං සුත්වා, අබ්භූතං ලොමහංසනං;
සත්ථානි නික්ඛිපිත්වාන, මාණවා එතදබ්‍රවු”න්ති. —

අයං සඞ්ගිතිකාරෙහි චුත්තගාථා. ඉතො අපරා තිස්සො වොරානං, ථෙරස්ස ච වචනපටිච්චනගාථා —

721. “කිං භදන්තෙ කරිත්වාන, කො වා ආවරියො තව;
කස්ස සාසනමාගමිම, ලබ්භතෙ තං අසොකතා.
722. “සබ්බඤ්ඤා සබ්බදස්සාවි, ජිනො ආවරියො මම;
මහාකාරුණිකො සත්ථා, සබ්බලොකතිකිච්ඡකො.
723. “තෙනායං දෙසිතො ධම්මො, ඛයගාමී අනුත්තරො;
තස්ස සාසනමාගමිම, ලබ්භතෙ තං අසොකතා.
724. “සුත්වාන වොරා ඉසිනො සුභාසිතං, නික්ඛිප්ප සත්ථානි ච ආවුධානි ච;
තමිහා ච කම්මා විරමිංසු එකෙ, එකෙ ච පබ්බජ්ජමරොවයිංසු.
725. “තෙ පබ්බජිත්වා සුගතස්ස සාසනෙ, භාවෙන්ව බොජ්ඣංගභග්ගානි පණ්ඨිතා;
උදග්ගචිත්තා සුමනා කතින්ද්‍රියා, චුසිංසු නිබ්බානපදං අසඞ්ඛත”න්ති. —

ඉමාපි සඞ්ගිතිකාරෙහි චුත්තගාථා.

තත්ථ නත්ථි වෙනසිකං දුක්ඛං, අනපෙක්ඛස්ස, ගාමණිති ගාමණි, අපෙක්ඛාය, තණ්හාය, අභාවෙන
අනපෙක්ඛස්ස මාදිසස්ස, ලොභිතසභාවො පුබ්බො විය, වෙනසිකං දුක්ඛං දොමනස්සං නත්ථි,
දොමනස්සාභාවාපදෙසෙන භයාභාවං චදති. තෙනාහ “අතික්කන්තා භයා සබ්බෙ”ති. අතික්කන්තා භයා සබ්බෙති
බිණ්ණංයොජනස්ස අරහතො පඤ්චවිසති මහාභයා, අඤ්ඤෙ ච සබ්බෙපි භයා එකංසෙන අතික්කන්තා අතීතා,
අපගතාති අත්ථො.

දිට්ඨෙ ධම්මෙ යථාතථෙති චතුසච්චධම්මෙ පරිඤ්ඤාපභානසච්ඡිකිරියභාවනාවසෙන මග්ගපඤ්ඤාය යථාභූතං
දිට්ඨෙ. මරණෙති මරණහෙතු. භාරනික්ඛෙපනෙ යථාති යථා කොචි පුරිසො සීසෙ ධීතෙන මහතා ගරුභාරෙන
සංසිදන්තො තස්ස නික්ඛෙපනෙ, අපනයනෙ න භායති, එවං සම්පදම්ඤ්ති අත්ථො. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා —

“භාරා භවෙ පඤ්චක්ඛන්ධා, භාරභාරො ච පුග්ගලො;

භාරාදානං දුබං ලොකෙ, භාරනික්ඛෙපනං සුඛ”න්ති. (සං. නි. 3.22);

සුවිණ්ණන්ති සුට්ඨු වරිතං. බ්‍රහ්මවරියන්ති, සික්ඛත්තයසංඛගහං සාසනබ්‍රහ්මවරියං. තතො එව මග්ගො වාපි සුභාවිතො අට්ඨඨගිකො අරියමග්ගොපි සම්මදෙව භාවිතො. රොගානම්ච සංඛයෙති යථා බහුහි රොගෙහි අභිභූතස්ස ආතුරස්ස රොගානං සංඛයෙ පිතිසොමනස්සමෙව හොති, එවං ඛන්ධරොගසංඛයෙ මරණෙ මාදිසස්ස භයං නත්ථි.

නිරස්සාදා භවා දිට්ඨාති තිති දුක්ඛතාහි අභිභූතා, එකාදසහි අග්ගිහි ආදිත්තා, තයො භවා නිරස්සාදා, අස්සාදරහිතා, මයා දිට්ඨා. විසං පිත්ථාව ඡඩ්ඛිතන්ති පමාදවසෙන විසං පිවිත්ථා තාදිසෙන පයොගෙන ඡඩ්ඛිතං විය මරණෙ මෙ භයං නත්ථිති අත්ථො.

මුත්තො ආසාතනා යථාති යථා වොරෙහි මාරණත්ථං ආසාතනං නිතො කෙනවි උපායෙන තතො මුත්තො හට්ඨතුට්ඨො හොති, එවං සංසාරපාරං, නිබ්බානං, ගතත්තා පාරගු, චතුහිපි උපාදානෙහි අනුපාදානො, පරිඤ්ඤාදිතං සොළසන්තං කිව්චානං කතත්තා කතකිව්චො කාමාසවාදීහි අනාසවො, ආයුක්ඛයා ආයුක්ඛයහෙතු තුට්ඨො සොමනස්සිකො හොති.

උත්තමන්ති සෙට්ඨං. ධම්මතන්ති, ධම්මසභාවං. අරහත්තෙ සිද්ධෙ සිජ්ඣනහෙතු ඉට්ඨාදීසු තාදිභාවං. සංඛලොකෙති සංඛලොකස්මිම්පි, දීඝායුකසුඛබහුලතාදිවසෙන සංයුත්තෙපි ලොකෙ. අනත්ථිකොති, අනපෙක්ඛො. ආදිත්තාව සරා මුත්තොති යථා කොචි පුරිසො සමන්තතො ආදිත්තතො පජ්ජලිතතො ගෙහතො නිස්සටො, තතො නිස්සරණනිමිත්තං න සොචති, එවං ඛිණ්ණසවො මරණනිමිත්තං න සොචති.

යදත්ථි සංඛගතං කිඤ්චිති යංකිඤ්චි ඉමස්මිං ලොකෙ අත්ථි, විජ්ජති, උපලබ්භති සංඛගතං, සත්තෙහි සංඛාරොහි වා සමාගමො, සමොධානං. “සංඛික”න්තිපි පායො, තස්ස යංකිඤ්චි පච්චයෙහි සමච්ච සම්භූයා කතං, පටිච්චසමුප්පත්තන්ති අත්ථො. භවො වා යත්ථ ලබ්භතීති යස්මිං සත්තනිකායෙ යො උපපත්තිභවො ලබ්භති. සංඛං අනිස්සරං එතන්ති සංඛමෙතං ඉස්සරරහිතං, න එත්ථ කෙනවි “එවං හොතු”ති ඉස්සරියං වත්තෙතුං සක්කා. ඉති චුත්තං මහෙසිනාති “සංඛිකෙ ධම්මා අනත්තා”ති එවං චුත්තං මහෙසිනා සම්මාසම්බුද්ධෙන. තස්මා “අනිස්සරං එත”න්ති පජානන්තො මරණස්මිං න සොචතීති යොජනා.

න ගණ්භාති භවං කිඤ්චිති යො අරියසාවකො “සංඛිකෙ සංඛාරා අනිච්චා”තිආදිනා (ධ. ප. 277) යථා බුද්ධෙන හගවතා දෙසිතං, තථා තං භවත්තයං විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතය මග්ගපඤ්ඤාය පජානාති. සො යථා කොචි පුරිසො සුඛකාමො දිට්ඨං සන්තත්තං අයොගුළං හත්ථෙන න ගණ්භාති, එවං කිඤ්චි බුද්ධකං වා මහන්තං වා භවං න ගණ්භාති, න තත්ථ තණ්හං කරොතිති අත්ථො.

න මෙ හොති “අහොසි”න්ති “අනිතමද්ධානං අහං ඊදිසො අහොසි”න්ති අත්තදිට්ඨිවසෙන න මෙ චිත්තප්පවත්ති අත්ථි දිට්ඨියා සම්මදෙව උග්ගාටිතත්තා, ධම්මසභාවස්ස ව සුද්ධිට්ඨත්තා. “භවිස්ස”න්ති න හොති මෙති තතො එව “අනාගතමද්ධානං අහං ඵදිසො කථං නු ඛො භවිස්සං භවෙය්”න්ති එවම්පි මෙ න හොති. සංඛාරා විගම්ස්සන්තීති එවං පන හොති “යථාපච්චයං පචත්තමානා සංඛාරාව, න එත්ථ කොචි අත්තා වා අත්තනියං වා, තෙ ව ඛො විගම්ස්සන්ති, විනස්සිස්සන්ති, ඛණෙ ඛණෙ භිජ්ජිස්සන්ති”ති. තත්ථ කා පරිදෙවනාති එවං පස්සන්තස්ස මාදිසස්ස තත්ථ සංඛාරගතෙ කා නාම පරිදෙවනා.

සුද්ධන්ති කෙවලං, අත්තසාරෙන අසම්මිස්සං. ධම්මසමුප්පාදන්ති පච්චයපච්චසුප්පත්තධම්මසමුප්පත්තිං අච්ඡාදිපච්චයෙහි සංඛාරාදිධම්මමත්තප්පවත්තිං. සංඛාරසන්තතින්ති කිලෙසකම්මවිපාකප්පහෙදසංඛාරපඛන්ධං. පස්සන්තස්ස යථාභූතන්ති සහ විපස්සනාය මග්ගපඤ්ඤාය යාථාවතො ජානන්තස්ස.

තිණ්ණකට්ඨසමං ලොකන්ති යථා අරඤ්ඤෙ අපරිග්ගහෙ තිණ්ණකට්ඨෙ කෙනවි ගස්භමානෙ අපරස්ස “මස්භං සත්තකං අයං ගණ්හතී”ති න හොති, එවං සො අසාමිකතාය තිණ්ණකට්ඨසමං සංඛාරලොකං යදා පඤ්ඤාය පස්සති, සො තත්ථ මමත්තං අසංවින්දං අසංවින්දන්තො අලහන්තො අකරොන්තො. නත්ථි මෙති “අහු වත සොහං, තං මෙ නත්ථි”ති න සොචති.

උක්කණ්ඨාමි සරිරෙනාති අසාරකෙන අභිනුදෙන දුක්ඛෙන අකතඤ්ඤානා අසුවිදුග්ගන්ධපෙගුච්ඡපට්ඨකුලසභාවෙන ඉමිනා කායෙන උක්කණ්ඨාමි ඉමං කායං නිබ්බන්දන්තො එවං තිට්ඨාමි. හවෙනම්හි අනත්ථිකොති සංඛිකෙති හවෙන අනත්ථිකො අමිහි, න කිඤ්චි භවං පත්ථෙමි. සොයං භිජ්ජිස්සති කායොති අයං මම කායො ඉදාති තුම්භාකං පයොගෙන අඤ්ඤා වා අඤ්ඤාත්ථ භිජ්ජිස්සති. අඤ්ඤො ව න භවිස්සතිති අඤ්ඤො කායො මස්භං ආයතිං න භවිස්සති, පුනඛිභවාභාවතො.

යං වො කිව්වං සරිරොනාති යං තුම්භාකං ඉමිනා සරිරෙන පයොජනං, තං කරොථ යදිච්ඡං, ඉච්ඡං වෙ. න මෙ තප්පච්චයාති, තං නිමිත්තං ඉමස්ස සරිරස්ස තුම්භෙහි යටිච්ඡිතකිව්වස්ස කරණහෙතු. තත්ථාති තෙසු කරොන්තෙසු ච අකරොන්තෙසු ච. දොසො පෙමඤ්ච හෙහිතීති යථාක්කමං පටිසො අනුනායො න භවිස්සති, අත්තනො භවෙ අපෙක්ඛාය සබ්බසො පහිනත්තාති අධිප්පායො. අඤ්ඤපච්චයා අඤ්ඤත්ථ ච පටිසානුනායෙසු අසන්තෙසුපි තප්පච්චයා, “තත්ථා”ති වචනං යථාධිගතවසෙන වුත්තං.

තස්සාති අධිමුත්තත්ථෙරස්ස. තං වචනන්ති “නත්ථි වෙතසිකං දුක්ඛ”න්තිආදිකං මරණෙ භයාභාවාදිදීපකං, තතො ඵච අබිභූතං ලොමහංසනං වචනං සුත්ථා. මාණවාති වොරා. වොරා හි “මාණවා”ති වුවචන්ති “මාණවෙහි සභ ගච්ඡන්ති කතකම්මෙහි අකතකම්මෙහිපි”තිආදිසු (ම. නි. 2.149) විය.

කිං භදන්තෙ කරිත්ථානාති, භන්තෙ, කිං නාම තපොකම්මං කත්ථා. කො වා තච ආවරියො කස්ස සාසනං, ඔවාදං නිස්සාය අයං අසොකතා මරණකාලෙ සොකාභාවො ලබ්භතිති එතං අත්ථං අමුච්චං, පුච්ඡාවසෙන කට්ඨං, භාසිංසු.

තං සුත්ථා ථෙරො තෙසං පටිවචනං දෙන්තො “සබ්බඤ්ඤ”තිආදිමාහ. තත්ථ සබ්බඤ්ඤාති පරොපදෙසෙන විනා සබ්බපකාරෙන සබ්බධම්මාවබොධනසමත්ථස්ස ආකඬ්ඛාපට්ඨද්ධවුත්තිනො අනාවරණඤ්ඤාණස්ස අධිගමෙන අතීතාදිභෙදං සබ්බං ජානාතීති, සබ්බඤ්ඤා. තෙනෙව සමන්තවක්ඛුනා සබ්බස්ස දස්සනතො සබ්බදස්සාවී. යමිහි අනාවරණඤ්ඤාණං, තදෙව සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං, නත්ථෙව අසාධාරණඤ්ඤාණපාළියා විරොධො විසයුප්පත්තිමුඛෙන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණභාවදස්සනත්ථං එකස්සෙව ඤ්ඤාණස්ස ද්විධා වුත්තත්තා. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං ඉතිවුත්තකචණ්ණනායං (ඉතිවු. අට්ඨ. 38) විත්ථාරතො වුත්තමෙවාති තත්ථ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. පඤ්චන්තමිපි මාරානං විජයතො ජිනො, භීනාදිචාගහින්නෙ සබ්බස්මිං සත්තනිකායෙ අධිමුත්තවුත්තිනාය මහතියා කරුණාය සමන්තාගතත්තා මහාකාරුණිකො, දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි යථාරහං වෙනෙය්‍යානං අනුසාසනතො සත්ථා, තතො ඵච සබ්බලොකස්ස කිලෙසරොගතිකිච්ඡනතො සබ්බලොකතිකිච්ඡකො, සම්මාසම්බුද්ධො ආවරියො මමාති යොජනා. බයගාමීති නිබ්බානගාමී.

එවං ථෙරෙන සත්ථු සාසනස්ස ච ගුණෙ පකාසිතෙ පටිලද්ධසද්ධා එකච්චෙ වොරා පබ්බජිංසු, එකච්චෙ උපාසකත්තං පවෙදෙසුං. තමත්ථං දීපෙන්තො ධම්මසඬ්ඛගාකා “සුත්ථාන වොරා”තිආදිනා ද්වෙ ගාථා අභාසිංසු. තත්ථ ඉසිනොති අධිසිලසික්ඛාදිනං එසනට්ඨෙන ඉසිනො, අධිමුත්තත්ථෙරස්ස. නික්ඛිප්පාති පභාය. සත්ථාති ච ආවුධාති වාති අසිආදිසත්ථාති වෙව ධනුකලාපාදිආවුධාති ච. තම්භා ච කම්මාති තතො වොරකම්මතො.

තෙ පබ්බජිත්ථා සුගතස්ස සාසනෙහි තෙ වොරා සොභනගමනතාදිහි සුගතස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජ්ජං උපගන්ත්ථා. භාවනාවිසෙසාධිගතාය ඔදගාලක්ඛණාය පිතියා සමන්තාගමෙන උදග්ගචිත්තා. සුමනාති සොමනස්සප්පත්තා. කතින්ද්‍රියාති භාවිතින්ද්‍රියා. පුසිංසුති අග්ගමග්ගාධිගමෙන අසඬ්ඛතං නිබ්බානං අධිගච්ඡිංසු. අධිමුත්තො කිර වොරෙ නිබ්බිසෙවනෙ කත්ථා, තෙ තත්ථෙව යපෙන්වා, මාතු සත්තිකං ගන්ත්වා, මාතරං ආපුච්ඡිත්වා, පච්චාගන්ත්වා තෙහි සද්ධිං උපජ්ඣායස්ස සත්තිකං ගන්ත්වා, පබ්බාපෙන්වා උපසම්පදං අකාසි. අථ තෙසං කම්මට්ඨානං ආචික්ඛි, තෙ නචිරස්සෙව අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසු. තෙන වුත්තං “පබ්බජිත්ථා...පෙ.... අසඬ්ඛත”න්ති.

අධිමුත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. පාරාපරියත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

සමණස්ස අහු වින්තාතිආදිකා ආයස්මතො පාරාපරියත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමිපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විච්චුපනිස්සයං කුසලං උපචිතිත්ථා සුගතිසුයෙව සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණමහාසාලස්ස පුත්තො හුත්ථා නිබ්බන්ති. තස්ස වයප්පත්තස්ස ගොත්තවසෙන පාරාපරියොත්ථෙව සමඤ්ඤා අභොසි. සො තයො වෙදෙ උග්ගහෙත්ථා බ්‍රාහ්මණසිප්පෙසු නිප්ථත්තිං ගතො. එකදිවසං සත්ථු ධම්මදෙසනාකාලෙ ජෙතවනවිහාරං ගන්ත්වා පරිසපරියන්තෙ නිසිදි. සත්ථා තස්ස අජ්ඣාසයං ඔලොකෙත්ථා ඉන්ද්‍රියභාවනාසුත්තං (ම. නි. 3.453) දෙසෙසි. සො තං සුත්ථා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජී. තං සුත්තං උග්ගහෙත්ථා තදත්ථමනුවිත්තෙසි. යථා පන අනුවිත්තෙසි, ස්වායමත්ථො ගාථාසු එව ආචි භවිස්සති. සො තථා අනුවිචිත්තෙන්තො ආයතනමුඛෙන විපස්සනං පට්ඨපෙන්වා නචිරස්සෙව අරහත්තං පත්තො. අපරභාගෙ අත්තනා වින්තිතාකාරං පකාසෙන්තො –

726. “සමණස්ස අහු වින්තා, පාරාපරියස්ස භික්ඛුනො;
එකකස්ස නිසින්තස්ස, පච්චිත්තස්ස ඤායිනො.

727. “කිමානුපුබ්බං පුරිසො, කිං වතං කිං සමාවාරං;
අත්තනො කිච්චකාරිස්ස, න ච කඤ්චි විහෙය්‍යෙ.

728. “ඉන්ද්‍රියාති මනුස්සානං, භිතාය අභිතාය ව;

අරක්ඛිතානි අභිතාය, රක්ඛිතානි භිතාය ව.

729. “ඉන්ද්‍රියානෙව සාරක්ඛං, ඉන්ද්‍රියානි ව ගොපයං;
අත්තනො කිච්චකාරිස්ස, න ච කඤ්චි විභෙදයෙ.
730. “චක්ඛුන්ද්‍රියං වෙ රූපෙසු, ගච්ඡන්තං අනිචාරයං;
අනාදිනවදස්සාවි, සො දුක්ඛා න හි මුච්චති.
731. “සොතින්ද්‍රියං වෙ සද්දෙසු, ගච්ඡන්තං අනිචාරයං;
අනාදිනවදස්සාවි, සො දුක්ඛා න හි මුච්චති.
732. “අනිස්සරණදස්සාවි, ගන්ධෙ වෙ පටිසෙවති;
න සො මුච්චති දුක්ඛම්භා, ගන්ධෙසු අධිමුච්ඡිතො.
733. “අම්බිලං මධුරග්ගඤ්ච, තිත්තකග්ගමනුස්සරං;
රසතණ්භාය ගධිතො, හදයං නාවබුජ්ඣති.
734. “සුභානායප්පටිකුලානි , ඵොට්ඨබ්බානි අනුස්සරං;
රත්තො රාගාධිකරණං, විවිධං චින්දතෙ දුඛං.
735. “මනං චෙතෙහි ධම්මෙහි, යො න සක්කොති රක්ඛිතුං;
තතො නං දුක්ඛමන්වෙති, සබ්බෙහෙතෙහි පඤ්චති.
736. “පුබ්බලොභිතසම්පුණ්ණං, ඛහස්ස කුණපස්ස ව;
නරචිරකතං වග්ගුං, සමුග්ගමිව චිත්තිතං.
737. “කටුකං මධුරස්සාදං, පියනිබන්ධනං දුඛං;
බුරංව මධුනා ලිත්තං, උල්ලිභං නාවබුජ්ඣති.
738. “ඉන්ද්‍රීරූපෙ ඉන්ද්‍රීසරෙ, ඵොට්ඨබ්බෙපි ව ඉන්ද්‍රියා;
ඉන්ද්‍රිගන්ධෙසු සාරත්තො, විවිධං චින්දතෙ දුඛං.
739. “ඉන්ද්‍රීසොතානි සබ්බානි, සන්දන්ති පඤ්ච පඤ්චසු;
තෙසමාවරණං කාතුං, යො සක්කොති වීරියවා.
740. “සො අත්ථවා සො ධම්මට්ඨො, සො දක්ඛො සො විචක්ඛණො;
කරෙය්‍ය රමමානොපි, කිච්චං ධම්මත්ථසංභිතං.
741. “අථො සිද්ධි සඤ්ඤාත්තං, වජ්ජෙ කිච්චං නිරත්ථකං;
න තං කිච්චන්ති මඤ්ඤිත්වා, අප්පමත්තො විචක්ඛණො.
742. “යඤ්ච අත්ථෙන සඤ්ඤාත්තං, යා ව ධම්මගතා රති;
තං සමාදාය වත්තෙට්ඨ, සා හි වෙ උත්තමා රති.
743. “උච්චාවචෙහුපායෙහි, පරෙසමභිජ්ඣිසති;
හන්ත්වා වධිත්වා අථ සොවයිත්වා, ආලොපති සාහසා යො පරෙසං.
744. “තච්ඡන්තො ආණ්ඩා ආණ්ඩං, නිහන්ති බලවා යථා;
ඉන්ද්‍රියානින්ද්‍රියෙහෙව, නිහන්ති කුසලො තථා.
745. “සද්ධං වීරියං සමාධිඤ්ච, සතිපඤ්ඤඤ්ච භාවයං;
පඤ්ච පඤ්චති හන්ත්වාන, අනීසො යාති බ්‍රාහ්මණො.
746. “සො අත්ථවා සො ධම්මට්ඨො, කත්වා වාක්‍යානුසාසනීං;
සබ්බෙන සබ්බං බුද්ධස්ස, සො නරො සුබ්බමෙධි”ති. — ඉමා ගාථා අභාසි;

තත්ථ සමණස්සානි පබ්බජිතස්ස. අහුති අභොසි. චිත්තානි ධම්මචිත්තා ධම්මචිචාරණා. පාරාපරියස්සානි පාරාපරගොත්තස්ස. “පාරාවරියස්සා”තිපි පටන්ති. භික්ඛුනොති සංසාරෙ භයං ඉක්ඛන්තසීලස්ස. එකකස්සානි අසභායස්ස, එතෙන කායවිවෙකං දස්සෙති. පච්චිත්තස්සානි පච්චෙකහෙතුනා කිලෙසානං වික්ඛම්භනෙන විවෙකං ආරද්ධස්ස, එතෙන චිත්තවිවෙකං දස්සෙති. තෙනාහ “ක්‍රියානො”ති. ක්‍රියානොති ක්‍රියායනසීලස්ස, යොනිසොමනසිකාරෙසු යුත්තස්සානි අත්ථො. සබ්බමෙතං ථෙරො අත්තානං පරං විය කත්වා වදති.

“කිමානුපුබ්බ”න්තිආදිනා තං චිත්තනං දස්සෙති. තත්ථ පට්ඨගාථායං තාව කිමානුපුබ්බන්ති අනුපුබ්බං අනුක්කමො, අනුපුබ්බමෙව චක්ඛමානෙසු වතසමාවාරෙසු කො අනුක්කමො, කෙන අනුක්කමෙන තෙ පටිපජ්ජිතබ්බානි අත්ථො. පුරිසො කිං වතං කිං සමාවාරන්ති අත්ථකාමො පුරිසො සමාදිශිතබ්බට්ඨෙන “වත”න්ති ලද්ධනාමං, කිදිසං සීලං සමාවාරං, සමාවරන්තො, අත්තනො කිච්චකාරි කත්තබ්බකාරි අස්ස, කඤ්චි සත්තං න ච

විභේදය, න බාධකයානි අත්පො. අත්තනො කිව්ව නාම සමණධම්මො, සඬබෙපනො සිලසමාධිපඤ්ඤා, තං සම්පාදෙන්තස්ස පරවිභේදනය ලෙසොපි තත්ථි තාය සති සමණභාවස්සෙව අභාවතො.

යථාහ භගවා – “න හි පබ්බජිතො පරුපසානී, න සමණො හොති පරං විභේදයන්තො”ති (ධ. ප. 184). එත්ථ ව චතත්ථගහණෙන වාරිත්තසීලං ගතිතං, සමාවාරග්ගහණෙන සමාවරිතබ්බතො වාරිත්තසීලෙන සද්ධිං ඤානවිපස්සනාදි, තස්මා වාරිත්තසීලං පධානං. තත්ථාපි ව යස්මා ඉන්ද්‍රියසංවරෙ සිද්ධෙ සබ්බං සීලං සුරක්ඛිතං, සුගොපිතමෙව හොති, තස්මා ඉන්ද්‍රියසංවරසීලං තාව දස්සෙතුකාමො ඉන්ද්‍රියානං අරක්ඛණෙ රක්ඛණෙ ව ආදීනවානිසංසෙ විභාවෙන්තො “ඉන්ද්‍රියානි මනුස්සාන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ඉන්ද්‍රියානීති රක්ඛිතබ්බධම්මනිදස්සනං, තස්මා චක්ඛාදීනි ඡ ඉන්ද්‍රියානීති චුත්තං හොති. මනුස්සානන්ති රක්ඛණයොග්‍යාපුග්ගලනිදස්සනං. භික්‍ෂායානි අත්ථාය. අභික්‍ෂායානි අනත්ථාය. හොන්තීති වචනසෙසො. කථං පන තානියෙව භික්‍ෂාය ව අභික්‍ෂාය හොන්තීති ආහ “රක්ඛිතානි”තිආදි. තස්සත්ථො – යස්ස චක්ඛාදීනි ඉන්ද්‍රියානි සතිකවාටෙන අපිභික්‍ෂානි, තස්ස රූපාදිසු අභිජ්ඣාදිපාපධම්මපවත්තියා ද්වාරභාවතො අනත්ථාය පිභික්‍ෂානි, තදභාවතො අත්ථාය සංවත්තන්තීති.

ඉන්ද්‍රියානෙව සාරක්ඛන්ති යස්මා ඉන්ද්‍රියසංවරො පරිපුණ්ණො සිලසම්පදං පරිපුරෙති, සිලසම්පදා පරිපුණ්ණා සමාධිසම්පදං පරිපුරෙති, සමාධිසම්පදා පරිපුණ්ණා පඤ්ඤාසම්පදං පරිපුරෙති, තස්මා ඉන්ද්‍රියාරක්ඛා අත්තහිතපටිපත්තියාව මූලන්ති දස්සෙන්තො ආහ “ඉන්ද්‍රියානෙව සාරක්ඛ”න්ති. සතිපුබ්බධිගමෙන ආරක්ඛෙන සංරක්ඛන්තො යොනිසොමනසිකාරෙන ඉන්ද්‍රියානි එව තාව සම්මදෙව රක්ඛන්තො, යථා අකුසලවොරා තෙහි තෙහි ද්වාරෙහි පවිසිත්වා චිත්තසන්තානෙ කුසලං භණ්ඩං න විලම්පන්ති, තථා තානි පිදහන්තොති අත්පො. සාරක්ඛන්ති ව සං-සද්දස්ස සාභාවං කත්වා චුත්තං, “සාරාගො”තිආදිසු විය. “සංරක්ඛ”න්ති ව පායො. ඉන්ද්‍රියානි ව ගොපයන්ති තස්සෙව පරියායවචනං, පරියායවචනෙ පයොජනං තෙත්තිඅට්ඨකථායං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. “අත්තනො කිව්වකාරිස්සා”ති ඉමිනා අත්තහිතපටිපත්තිං දස්සෙති, “න ව කඤ්චි විභේදයෙ”ති ඉමිනා පරහිතපටිපත්තිං, උභයෙනාපි වා අත්තහිතපටිපත්තිමෙව දස්සෙති පරාවිභේදනස්සාපි අත්තහිතපටිපත්තිභාවතො. අථ වා පදද්වයෙනපි අත්තහිතපටිපත්තිං දස්සෙති පුපුජ්ජනස්ස සෙක්ඛස්ස ව පරහිතපටිපත්තියාපි අත්තහිතපටිපත්තිභාවතො.

එවං රක්ඛිතානි ඉන්ද්‍රියානි භික්‍ෂාය හොන්තීති වොදානපක්ඛං සඬබෙපෙනෙව දස්සෙන්වා, අරක්ඛිතානි අභික්‍ෂාය හොන්තීති සංකිලෙසපක්ඛං පන විභජිත්වා දස්සෙන්තො “චක්ඛුන්ද්‍රියං වෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ චක්ඛුන්ද්‍රියං වෙ රූපෙසු, ගච්ඡන්තං අනිවාරයං. අනාදීනවදස්සාවිති යො නිලපිතාදිභෙදෙසු ඉට්ඨානිට්ඨෙසු රූපායතනෙසු ගච්ඡන්තං යථාරූචි පවත්තන්තං චක්ඛුන්ද්‍රියං අනිවාරයං, අනිවාරයන්තො අප්පට්ඨාහන්තො තථාපවත්තියං ආදීනවදස්සාවී න හොති වෙ, දිට්ඨධම්මිකං සම්පරායිකඤ්ච ආදීනවං දොසං න පස්සති වෙ. “ගච්ඡන්තං නිවාරයෙ අනිස්සරණදස්සාවී”ති ව පායො. තත්ථ යො “දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං භවිස්සති”ති (සං. නි. 4.95) චුත්තවිධිනා දිට්ඨමත්තයෙව යත්වා සතිසම්පජ්ඤ්ඤවසෙන රූපායතනෙ පවත්තමානො තත්ථ නිස්සරණදස්සාවී නාම. චුත්තවිපරියායෙන අනිස්සරණදස්සාවී දට්ඨබ්බො. සො දුක්ඛා න හි මුච්චතීති සො එවරූපො පුග්ගලො වට්ටදුක්ඛතො න මුච්චතෙව. එත්ථ ව චක්ඛුන්ද්‍රියස්ස අනිවාරණං නාම යථා තෙන ද්වාරෙන අභිජ්ඣාදයො පාපධම්මා අත්ථාස්සවෙය්‍යං, තථා පවත්තනං, තං පන අත්ථතො සතිසම්පජ්ඤ්ඤස්ස අනුට්ඨාපනං දට්ඨබ්බං. සෙසින්ද්‍රියෙසුපි එසෙව නයො. අධිමුච්ඡිතොති අධිමුත්තතණ්භාය මුච්ඡං ආපන්තො. අම්බිලන්ති අම්බිලරසං. මධුරග්ගන්ති මධුරරසකොට්ඨාසං. තථා තිත්තකග්ගං. අනුස්සරන්ති අස්සාදවසෙන තං තං රසං අනුච්චිත්තෙන්තො. ගන්ථිතොති රසතණ්භාය තස්මිං තස්මිං රසෙ ගන්ථිතො බන්ධො. “ගධිතො”ති ව පයන්ති, ගෙධං ආපන්තොති අත්පො. හදයං නාවබුජ්ඣතිති “දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමි”ති පබ්බජ්ජාදික්ඛණෙ උප්පන්නං චිත්තං න ජානාති න සල්ලක්ඛෙති, සාසනස්ස හදයං අබ්භන්තරං අනවජ්ජධම්මානං සම්මද්දනරසතණ්භාය ගධිතො නාවබුජ්ඣති න ජානාති, න පටිපජ්ජතිති අත්පො.

සුභානීති සුන්දරානි. අප්පටිකුලානීති මනොරමානි, ඉට්ඨානි. ඓඨාට්ඨබ්බානීති උපාදිණ්ණානුපාදිණ්ණප්පහෙදෙ එස්සෙ. රත්තොති රජ්ජනසභාවෙන රාගෙන රත්තො. රාගාධිකරණන්ති රාගහෙතු. විවිධං චිත්තෙන දුබන්ති රාගපරිලාභාදිවසෙන දිට්ඨධම්මිකඤ්ච නිරසන්තාපාදිවසෙන අභිසම්පරායඤ්ච නානප්පකාරං දුක්ඛං පටිලභති.

මනං වෙතෙහීති මනඤ්ච එතෙහි රූපාරම්මණාදීනි ධම්මාරම්මණප්පහෙදෙහි ව. නන්ති පුග්ගලං. සබ්බෙහීති සබ්බෙහි පඤ්චගිපි. ඉදං චුත්තං හොති – යො පුග්ගලො මනං, මනොද්වාරං, එතෙහි යථාචුත්තෙහි රූපාදීනි පඤ්චගි ධම්මෙහි ධම්මාරම්මණප්පහෙදතො ව. තත්ථ පවත්තනකපාපකම්මනිවාරණෙන රක්ඛිතුං, ගොපිතුං න සක්කොති, තතො තස්ස අරක්ඛණතො නං පුග්ගලං තංනිමිත්තං දුක්ඛං අත්ථෙති, අනුගච්ඡති, අනුගච්ඡන්තඤ්ච එතෙහි පඤ්චගිපි රූපාරම්මණාදීනි ඡට්ඨාරම්මණෙන සද්ධිං සබ්බෙහිපි ආරම්මණප්පවිචයභූතෙහි අනුගච්ඡතිති. එත්ථ චක්ඛුන්ද්‍රියං, සොතින්ද්‍රියඤ්ච අසම්පත්තග්ගාහිභාවතො “ගච්ඡන්තං අනිවාරය”න්ති චුත්තං ඉතරං සම්පත්තග්ගාහිති “ගන්ධෙ වෙ පටිසෙවති”තිආදිනා චුත්තං. තත්ථාපි ව රසතණ්භා ව ඓඨාට්ඨබ්බතණ්භා ව සන්තානං විසෙසතො බලවතීති “රසතණ්භාය ගධිතො, ඓඨාට්ඨබ්බානි අනුස්සරන්තොති” චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

එවං අගුත්තද්වාරස්ස පුග්ගලස්ස ඡති ද්වාරෙහි ඡසුපි ආරම්මණෙසු අසංවරනිමිත්තං උප්පජ්ජනකදුක්ඛං දස්සෙන්වා ස්වයමසංවරො යස්මා සරීරසභාවානවබොධෙන හොති, තස්මා සරීරසභාවං විචිනන්තො “පුබ්බලොභිතසම්පුණ්ණ”න්තිආදිනා ගාථාද්වයමාහ. තස්සත්ථො – සරීරං නාමෙතං පුබ්බෙන ලොභිතෙන ව

සම්පූර්ණ හරිත අඤ්ඤාන ව පිත්තසෙම්භාදිනා බහුතා කුණපෙන, තයිදං නරවිරෙන නරෙසු ඡෙකෙන සිප්පාවරියෙන කතං වග්ග මට්ඨං ලාබාපරිකම්මාදිනා චිත්තිනං, අන්තො පන ගුථාදිඅසුචිතරිතං සමුග්ගං විය ඡවිමත්තමනොහරං බාලජනසම්මොහං දුක්ඛසභාවතාය නිරයාදිදුක්ඛතාපනතො ව කට්ඨකං, පරිකප්පසම්භවෙන අමුලකෙන අස්සාදමත්තෙන මධුරතාය මධුරස්සාදං, තතො එව පියභාවනිබන්ධනෙන පියනිබන්ධනං, දුස්සහතාය අප්පතීතතාය ව දුඛං, ඊදිසෙ සරිරෙ අස්සාදලොහෙන මහාදුක්ඛං පච්චනුහුයාමානං අනවබුජ්ඣන්තො ලොකො මධුරගිද්ධො බුරුධාරාලෙහකපුරිසො විය දට්ඨබ්බොති.

ඉදානි එතෙ චක්ඛාදීනං ගොවරභූතා රූපාදයො චූත්තා, තෙ විසෙසනො පුරිසස්ස ඉත්ථිපට්ඨිද්ධා කමනියාති තත්ථ සංවරො කාතබ්බොති දස්සෙන්තො “ඉත්ථිරූපෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ ඉත්ථිරූපෙති ඉත්ථියා වතුසමුට්ඨානිකරූපායතනසංඛාරො වණ්ණෙ. අපි ව යො කොච ඉත්ථියා නිවත්ථස්ස අලඬකාරස්ස වා ගන්ධවණ්ණකාදීනං වා පිළුන්ධනමාලානං වා කායපට්ඨිද්ධො වණ්ණො පුරිසස්ස චක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණභාවාය උපකප්පති, සබ්බමෙතං “ඉත්ථිරූප”න්ත්වෙව වෙදිතබ්බං. ඉත්ථිසරෙති ඉත්ථියා ගිතලපිතහසිතරුදිතසද්දෙ. අපි ව ඉත්ථියා නිවත්ථවත්ථස්සපි අලඬකතඅලඬකාරස්සපි ඉත්ථිපයොගනිප්ථාදිනා වෙණුවිණාසඬ්ඛපණවාදීනම්පි සද්දා ඉධ ඉත්ථිසරග්ගහණෙන ගතිතාති වෙදිතබ්බො. සබ්බොපෙසො පුරිසස්ස චිත්තං ආකඬ්ඪතීති. “ඉත්ථිරසෙ”ති පන පාළියා වතුසමුට්ඨානිකරසායතනවසෙන චූත්තං. ඉත්ථියා කිංකාරපට්ඨිසාවිතාදිවසෙන අස්සවරසො වෙව පරිභොගරසො ව ඉත්ථිරසොති එකෙ. යො පන ඉත්ථියා ඔට්ඨමංසසම්මකිත්තලොදිරසො, යො ව තාය පුරිසස්ස දිත්තයාගුහත්තාදීනං රසො, සබ්බොපෙසො “ඉත්ථිරසො”න්ත්වෙව වෙදිතබ්බො. ථොට්ඨබ්බෙපි ව ඉත්ථියා කායසම්ඵස්සො, ඉත්ථිසරිරාරුළුභානං වත්ථාලඬකාරමාලාදීනං ඵස්සො “ඉත්ථිථොට්ඨබ්බො”න්ත්වෙව වෙදිතබ්බො. එත්ථ ව යෙසං ඉත්ථිරූපෙ ඉත්ථිසරෙති පාළි, තෙසං අපි-සද්දෙන ඉත්ථිරසසංඛිගහො දට්ඨබ්බො. ඉත්ථිගන්ධෙසුති ඉත්ථියා වතුසමුට්ඨානිකගන්ධායතනෙසු. ඉත්ථියා සරිරගන්ධො නාම දුග්ගන්ධො. එකච්චා හි ඉත්ථි අස්සගන්ධිති භොති, එකච්චා මෙණ්ඩගන්ධිති, එකච්චා සෙදගන්ධිති, එකච්චා සොණිතගන්ධිති, තථාපි තාසු අන්ධබාලො රජ්ජතෙව. චක්ඛවත්තිනො පන ඉත්ථිරතනස්ස කායතො චන්දනගන්ධො වායති, මුඛතො උප්පලගන්ධො, අයං න සබ්බාසං භොතීති, ඉත්ථියා සරිරෙ ආරුළුභො ආගන්තුකො අනුලිම්පනාදිගන්ධො “ඉත්ථිගන්ධො”ති වෙදිතබ්බො. සාරත්තොති සුට්ඨු රත්තො ගධිතො මුච්ඡිතො, ඉදං පන පදං “ඉත්ථිරූපෙ”තිආදිසුපි යොජෙතබ්බං. විවිධං චිත්තෙන දුක්ඛාති ඉත්ථිරූපාදිසු සරාගනිමිත්තං දිට්ඨධම්මිකං වධබන්ධනාදිවසෙන සම්පරායිකං පඤ්චවිධබන්ධනාදිවසෙන නානප්පකාරං දුක්ඛං පටිලභති.

ඉත්ථිසොතාති සබ්බානිති ඉත්ථියා රූපාදිආරම්මණාති සබ්බාති අනවසෙසාති පඤ්ච තණ්හාසොතාති සන්දන්ති. පඤ්චසුති පුරිසස්ස පඤ්චසු ද්වාරෙසු. තෙසන්ති තෙසං පඤ්චන්තං සොතානං. ආවරණන්ති සංවරණං, යථා අසංවරො න උප්පජ්ජති, එවං සතිසම්පජ්ඤ්ඤං පච්චුපට්ඨපෙන්වා සංවරං පවත්තෙතුං යො සක්කොති, සො විරියවා ආරද්ධවිරියො අකුසලානං ධම්මානං පහානාය කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදායාති අත්ථො.

එවං රූපාදිගොවරෙ පබ්බජිතස්ස පටිපත්තිං දස්සෙන්වා ඉදානි ගහට්ඨස්ස දස්සෙතුං “සො අත්ථවා”තිආදි චූත්තං. තත්ථ සො අත්ථවා සො ධම්මට්ඨො, සො දක්ඛො සො විචක්ඛණොති සො පුග්ගලො ඉමස්මිං ලොකෙ අත්ථවා, බුද්ධිමා, ධම්මෙ ධීතො, ධම්මෙ දක්ඛො, ධම්මෙ ඡෙකො, අනලසො වා විචක්ඛණො ඉති කත්තබ්බතාසු කුසලො නාම. කරෙය්‍ය රමමානොපි, කිච්චං ධම්මත්ථසංභිතන්ති ගෙහරතියා රමමානොපි ධම්මත්ථසංභිතං ධම්මතො අත්ථතො ව අනපෙතමෙව තං තං කත්තබ්බං. අනුප්පන්නානං භොගානං උප්පාදනං, උප්පන්නානං පරිපාලනං, පරිභොගඤ්ච කරෙය්‍ය, අඤ්ඤමඤ්ඤං, අවිරොධෙන, අඤ්ඤමඤ්ඤං, අබාධනෙන, නිවග්ගන්ථං අනුයුඤ්ජෙය්‍යාති අධිප්පායො . අයඤ්ච නයො යෙසං සම්මාපටිපත්තිඅවිරොධෙන නිවග්ගන්ථස්ස වසෙන චත්තති බිම්බිසාරමහාරාජාදීනං විය, තෙසං වසෙන චූත්තො. න යෙසං කෙසඤ්චි වසෙනාති දට්ඨබ්බං.

අථො සීදති සඤ්ඤාත්තන්ති යදි ඉධලොකෙ සුපසංභිතං දිට්ඨධම්මිකං අත්ථං පරිග්ගහෙන්වා ධීතං. වජ්ජෙ කිච්චං නිරත්ථකන්ති සම්පරායිකත්ථරහිතං අනත්ථුපසංභිතං කිච්චං සවෙපි විස්සජ්ජෙය්‍ය පරිච්චජෙය්‍ය. න තං කිච්චන්ති මඤ්ඤිත්වා, අප්පමත්තො විචක්ඛණොති සතිඅවිජ්ජපවාසෙන අප්පමත්තො විචාරණපඤ්ඤාසම්භවෙන විචක්ඛණො අනත්ථුපසංභිතං, තං කිච්චං මයා න කාතබ්බන්ති මඤ්ඤිත්වා විචජ්ජෙය්‍ය.

විචජ්ජෙන්වා පන යඤ්ච අත්ථෙන සඤ්ඤාත්තං, යා ව ධම්මගතා රති. තං සමාදාය චත්තෙථාති යංකිඤ්චි දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකප්පහෙදෙන අත්ථෙන හිතෙන සංයුත්තං තදුහයහිතාවහං, යා ව අධිකුසලධම්මගතා සමථවිපස්සනාසහිතා රති, තදුහයං සම්මා ආදිශිත්වා පරිග්ගහං කත්වා චත්තෙය්‍ය. “සබ්බං රතිං ධම්මරති ජිනාති”ති (ධ. ප. 354) වචනතො සා හි එකංසෙන උත්තමත්ථස්ස පාපනතො උත්තමා රති නාම.

යං පන කාමරතිසංයුත්තං කිච්චං නිරත්ථකන්ති චූත්තං, තස්සා අනත්ථුපසංභිතභාවං දස්සෙතුං “උච්චාවචෙහි”තිආදි චූත්තං. තත්ථ උච්චාවචෙහිති මහන්තෙහි වෙව බුද්දකෙහි ව. උපායෙහිති නයෙහි. පරෙසමහිජ්ඣිසතීති පරෙසං සන්තකං ආහරිතුං ඉච්ඡති, පරෙ වා සබ්බථා භාපෙති, ජිනාපෙති පරං හන්ත්වා, වධිත්වා අථ සොචයිත්වා, ආලොපති සාහසා යො පරෙසං. ඉදං චූත්තං භොති — යො පුග්ගලො කාමහෙතු පරෙ හනන්තො, සාතෙන්තො, සොවෙන්තො සන්ධිච්ඡෙදසන්ධිරුහනපසස්භාවභාරාදිහි නානුපායෙහි පරෙසං සන්තකං හරිතුං

වායමන්තො සාහසාකාරං කරොති, ආලොපති, ජීවිසති සාපතෙයාවසෙන පරෙ හාපෙති, තස්ස තං කිව්වං කාමරතිසන්නිස්සිතං අනත්ථපසංහිතං එකන්තනිහීනන්ති. එතෙන තප්පටිපක්ඛතො ධම්මගතාය රතියා එකංසතො උත්තමභාවංයෙව විභාවෙති.

ඉදානි යං “තෙසමාවරණං කාතුං යො සක්කොති”ති ඉන්ද්‍රියානං ආවරණං වුත්තං, තං උපායෙන සහ විභාවෙන්තො “තච්ඡන්තො ආණ්ඩා ආණ්ඩං, නිහන්ති ඛලවා යථා”ති ආහ. යථා ඛලවා කායඛලෙන, ඤාණඛලෙන ව සමන්තාගතො තච්ඡකො රුක්ඛදණ්ඩගතං ආණ්ඩං නිහරිතුකාමො තතො ඛලවතිං ආණ්ඩං කොටෙන්තො තතො නිහරති, තථා කුසලො භික්ඛු චක්ඛාදීනි ඉන්ද්‍රියානි විපස්සනාඛලෙන නිහරිතුකාමො ඉන්ද්‍රියෙහි එව නිහන්ති.

කතමෙහි පනාති ආහ “සද්ධ”න්තිආදි. තස්සත්ථො – අධිමොක්ඛලක්ඛණං සද්ධං, පග්ගහලක්ඛණං වීරියං, අචික්ඛෙපලක්ඛණං සමාධිං, උපට්ඨානලක්ඛණං සතිං, දස්සනලක්ඛණං පඤ්ඤාන්ති ඉමානිපි විමුක්තිපරිපාචකානි පඤ්චන්ද්‍රියානි භාවෙන්තො වඩ්ඪෙන්තො එතෙහි පඤ්චහි ඉන්ද්‍රියෙහි චක්ඛාදීනි පඤ්චන්ද්‍රියානි අනුනායපටිසාදිකිලෙසුප්පත්තියා ද්වාරභාවවිහනෙන හන්ත්වා, අරියමග්ගෙන තදුපතිස්සයෙ කිලෙසෙ සමුච්ඡින්නත්වා, තතො එව අනිසො නිද්දුක්ඛො බ්‍රාහ්මණො අනුපාදිසෙසපරිනිබ්බානමෙව යාති උපගච්ඡති.

සො අත්ථවාති සො යථාචුත්තො බ්‍රාහ්මණො උත්තමත්ථොන සමන්තාගතත්තා අත්ථවා, තං සම්පාපකෙ ධම්මෙ ඨිතත්තා ධම්මට්ඨො. සබ්බෙන සබ්බං අනවසෙසෙන විධිනා අනවසෙසං බුද්ධස්ස භගවතො වාක්‍යාභූතං අනුසාසනිං කත්වා යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජිත්වා ඨිතො. තතො එව සො නරො උත්තමපුරිසො නිබ්බානසුඛඤ්ච එධති, බ්‍රහෙහි, වඩ්ඪෙති.

එවං ථෙරෙන අත්තතො චිත්තිතාකාරවිභාවනාවසෙන පටිපත්තියා පකාසිතත්තා ඉදමෙව වස්ස අඤ්ඤාඛ්‍යාකරණං දට්ඨබ්බං.

පාරාපරියත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තෙලකානිත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

චිරරත්තං චතාතාපීතිආදිකා ආයස්මතො තෙලකානිත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විචට්ඨපනිස්සයං කුසලං උපවිනිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සත්ථු අභිජාතිතො පුරෙතරංයෙව සාවත්තීයං අඤ්ඤතරස්මිං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා තෙලකානීනි ලද්ධනාමො වයප්පත්තො හෙනුසම්පන්නතාය කාමෙ ජිග්‍රවිෂන්තො සරාවාසං පහාය පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා විචට්ඨජ්ඣාසයො “කො සො පාරඬගතො ලොකෙ”තිආදිනා විමොක්ඛපරියෙසනං වරමානො තෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණෙ උපසඬකමිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡති, තෙ න සම්පායන්ති. සො තෙන අනාරාධිතවිත්තො විවරති. අථ අම්භාකං භගවති ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මචක්කෙ ලොකහිතං කරොන්තෙ එකදිවසං සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො නචිරස්සෙව අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. සො එකදිවසං භික්ඛුහි සද්ධිං නිසින්තො අත්තනා අධිගතවිසෙසං පච්චවෙක්ඛිත්වා තදනුසාරෙන අත්තතො පටිපත්තිං අනුස්සරිත්වා තං සබ්බං භික්ඛුනං ආචික්ඛන්තො –

747. “චිරරත්තං චතාතාපී, ධම්මං අනුචිචිත්තයං;
සමං චිත්තස්ස නාලත්ථං, පුච්ඡං සමණබ්‍රාහ්මණෙ.

748. “කො සො පාරඬගතො ලොකෙ, කො පත්තො අමනොගධං;
කස්ස ධම්මං පටිච්ඡාමි, පරමත්ථචිජානනං.

749. “අන්තොවඬකගතො ආසී, මච්ඡොව සසමාමිසං;
ඛද්ධො මහින්දපාසෙන, වෙපචිත්‍යාසුරො යථා.

750. “අඤ්ජාමි නං න මුඤ්ජාමි, අස්මා සොකපරිද්දවා;
කො මෙ ඛන්ධං මුඤ්ජං ලොකෙ, සම්බොධිං වෙදයිස්සති.

751. “සමණං බ්‍රාහ්මණං වා කං, ආදිසන්තං පහඬගුනං;
කස්ස ධම්මං පටිච්ඡාමි, ජරාමච්චුපවාහනං.

752. “විචිකිච්ඡාකඬ්ඛාගන්ථිතං, සාරම්භඛලසඤ්ඤුතං;
කොධප්පත්තමනත්ථද්ධං, අභිප්ප්ප්පදාරණං.

753. “තණ්හාධනුසමුට්ඨානං, ද්වෙ ව පන්තරසායුතං;
පස්ස ඔරසිකං බාළ්හං, හෙත්වාන යදි තිට්ඨති.

754. “අනුදිට්ඨිතං අප්පහානං, සඬකප්පපරතෙජ්ජිතං;
තෙන විද්ධො පවෙධාමි, පත්තංව මාලුතෙරිතං.

755. “අප්ඤ්ඤානං මෙ සමුට්ඨාය, ඛේපං පච්චති මාමකං;
ඡළස්සායනනී කායො, යත්ථ සරති සබ්බදා.
756. “තං න පස්සාමි තෙකිච්ඡං, යො මෙතං සල්ලමුද්ධරෙ;
නානාරජ්ජෙන සත්ථෙත, නාඤ්ඤෙන විචිකිච්ඡතං.
757. “කො මෙ අසත්ථො අවණො, සල්ලමඛනන්තරපස්සයං;
අභිංසං සබ්බගත්තානි, සල්ලං මෙ උද්ධරිස්සති.
758. “ධම්මප්පති හි සො සෙට්ඨො, විසදොසප්පවාහකො;
ගම්හිරෙ පතිතස්ස මෙ, ථලං පාණ්ණඤ්ඤා දස්සයෙ.
759. “රහදෙහමස්මි ඔගාල්හො, අභාරියරජමත්තිකෙ;
මායාඋසුයසාරම්භ, ටීනමිද්ධමපත්ථටෙ.
760. “උද්ධච්චමෙසථනිතං, සංයොජනවලාහකං;
වාහා වහන්ති කුද්දිට්ඨිං, සඬකප්පා රාගනිස්සිතා.
761. “සචන්ති සබ්බධි සොතා, ලතා උඛිච්ඡ තිට්ඨති;
තෙ සොතෙ කො නිවාරෙයා, තං ලතං කො හි ඡෙච්ඡති.
762. “වෙලං කරොථ හද්දන්තෙ, සොතානං සන්තිවාරණං;
මා තෙ මනොමයො සොතා, රුක්ඛංව සහසා ලුවෙ.
763. “ඵචං මෙ භයජාතස්ස, අපාරා පාරමෙසතො;
තාණො පඤ්ඤාචුට්ඨො සත්ථා, ඉසිසඬ්ඝනිසෙවිතො.
764. “සොපානං සුගතං සුද්ධං, ධම්මසාරමයං දළ්භං;
පාදාසි චුය්භමානස්ස, මා භායීති ව මබ්බවි.
765. “සතිපට්ඨානපාසාදං, ආරුය්භ පච්චවෙක්ඛිසං;
යං තං පුබ්බෙ අමඤ්ඤිස්සං, සක්කායාභිරතං පජං.
766. “යදා ව මග්ගමද්දක්ඛිං, නාවාය අභිරුහනං;
අනධිට්ඨාය අත්තානං, තිත්ථමද්දක්ඛිමුත්තමං.
767. “සල්ලං අත්තසමුට්ඨානං, භවනෙත්තිප්පභාවිතං;
ඵතෙසං අප්පවත්තාය, දෙසෙසි මග්ගමුත්තමං.
768. “දීඝරත්තානුසයිතං, චිරරත්තමධිට්ඨිතං;
බුද්ධො මෙපානුදී ගත්ථං, විසදොසප්පවාහනො”ති. — ඉමා ගාථා අභාසි;

තත්ථ චිරරත්තං වතාති චිරකාලං වත. ආතාපිති චිරියවා විමොක්ඛධම්මපරියෙසෙන ආරද්ධවිරියො. ධම්මං අනුච්චිත්තයන්ති “කිදිසො නු ඛො විමොක්ඛධම්මො, කථං වා අධිගන්තබ්බො”ති විමුත්තිධම්මං අනුච්චිත්තන්තො ගවෙසන්තො. සමං චිත්තස්ස නාලත්ථං, පුච්ඡං සමණබ්‍රාහ්මණෙනි තෙ තෙ නානාතිත්ථියෙ සමණබ්‍රාහ්මණෙ විමුත්තිධම්මං පුච්ඡන්තො පකතියා අනුපසන්තසභාවස්ස චිත්තස්ස සමං වූපසමභූතං වට්ටදුක්ඛවිස්සරණං අරියධම්මං නාලත්ථං නාධිගච්ඡන්ති අත්ථො.

කො සො පාරඬිගතොතිආදි පුච්ඡිතාකාරදස්සනං. තත්ථ කො සො පාරඬිගතො ලොකෙති ඉමස්මිං ලොකෙ තිත්ථකාරපටිඤ්ඤෙසු සමණබ්‍රාහ්මණෙසු කො නු ඛො සො සංසාරස්ස පාරං නිබ්බානං උපගතො. කො පත්තො අමනොගධන්ති නිබ්බානපතිට්ඨං විමොක්ඛමග්ගං කො පත්තො අධිගතොති අත්ථො. කස්ස ධම්මං පටිච්ඡාමිති කස්ස සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා ඔවාදධම්මං පටිග්ගණ්භාමි පටිපජ්ජාමි. පරමත්ථච්ඡානනන්ති පරමත්ථස්ස ච්ඡානනං, අවිපරිතප්පවත්තිනිවත්තියො පවෙදෙන්තන්ති අත්ථො.

අන්තොවඬිකගතො ආසීති වඬිකං වූච්චති දිට්ඨිගතං මනොවඬිකභාවතො, සබ්බෙපි වා කිලෙසා, අන්තොති පන හදයවඬිකස්ස අන්තො, හදයඛනන්තරගතකිලෙසවඬිකො වා අභොසීති අත්ථො. මච්ඡොව සසමාමිසන්ති ආමිසං සසන්තො බාදන්තො මච්ඡො විය, ගිලබ්බිසො මච්ඡො වියාති අධිප්පායො. බද්ධො මහින්දපාසෙන, වෙපච්ඡාසුරො යථාති මහින්දස්ස සක්කස්ස පාසෙන බද්ධො යථා වෙපච්චන්ති අසුරින්දො අසෙරිච්ඡාරි මහාදුක්ඛජ්ජන්තො, ඵචමහං පුබ්බෙ කිලෙසපාසෙන බද්ධො ආසිං, අසෙරිච්ඡාරි මහාදුක්ඛජ්ජන්තොති අධිප්පායො.

අඤ්ජාමිති ආකඬ්ඨාමි. නන්ති කිලෙසපාසං. න මුඤ්ජාමිති න මොවෙමි. අස්මා සොකපරිද්දවාති ඉමස්මා සොකපරිදෙවච්චට්ටතො. ඉදං චූත්තං හොති — යථාපාසෙන බද්ධො මිගො සුකරො වා මොවනුපායං අජානන්තො පරිජ්ඣන්දමානො තං ආවිඤ්ජන්තො බන්ධනං දළ්භං කරොති, ඵචං අභං පුබ්බෙ කිලෙසපාසෙන පටිමුක්කො මොවනුපායං අජානන්තො කායසඤ්ඤෙතනාදිවසෙන පරිජ්ඣන්දමානො තං න මොවෙසිං, අඤ්ඤදත්ථු තං දළ්භං

කරොන්නො සොකාදිනා පරං කිලෙසං එව පාපුණින්නි. කො මෙ බන්ධං මුඤ්චං ලොකෙ, සම්බොධිං වෙදයිස්සනීති ඉමස්මිං ලොකෙ එතං කිලෙසබන්ධනෙන බන්ධං මුඤ්චන්තො සම්බුද්ධානි එතෙනානි “සම්බොධි”ති ලද්ධනාමං විමොක්ඛමග්ගං කො මෙ වෙදයිස්සති ආවික්ඛිස්සනීති අත්ථො. “බන්ධමුඤ්ච”න්තිපි පටන්ති, බන්ධා, බන්ධස්ස වා මොවකං සම්බොධින්නි යොජනා.

ආදිසන්නන්ති දෙසෙන්නං. පහඩ්ගුනන්ති පහඤ්ජනං කිලෙසානං විද්ධංසනං, පහඩ්ගුනං වා ධම්මප්පවත්ති. ආදිසන්නං කටේන්නං ජරාය මච්චුනො ව පවාහනං කස්ස ධම්මං පටිච්ඡාමි. “පටිපජ්ජාමි”ති වා පායො, සො එවත්ථො. විචිකිච්ඡාකඩ්ඛාගන්ථිකන්ති “අහොසිං නු බො අහමතිතමද්ධාන”න්තිආදිනායප්පවත්තාය (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) විචිකිච්ඡාය ආසප්පනපරිසප්පනාකාරචුත්තියා කඩ්ඛාය ව ගන්ථිතං. සාරම්භබලසඤ්ඤානන්ති කරණුත්තරියකරණලක්ඛණෙන බලප්පත්තෙන සාරම්භෙන යුත්තං. කොධප්පත්තමනත්ථද්ධන්ති සබ්බත්ථ කොධෙන යුත්තමනසා ථද්ධභාවං ගතං අභිප්පප්පදාරණං. ඉච්ඡිකාලාභාදිවසෙන හි තණ්හා සත්තානං චිත්තං පදාලෙන්ති විය පවත්තති. දුරෙ ඨිතස්සාපි විජ්ඣානුපායතාය තණ්හාව ධනු සමුපතිට්ඨති උප්පජ්ජති එතස්මාති තණ්හාධනුසමුට්ඨානං, දිට්ඨිසල්ලං. තං පන යස්මා විසතිවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨි, දසවත්ථුකා මිච්ඡාදිට්ඨිති නිස්සප්පහෙදං, තස්මා චුත්තං “ද්වෙ ව පන්තරසායුත”න්ති, ද්වික්ඛන්තුං පන්තරසහෙදවත්තන්ති අත්ථො. පස්ස ඔරසිකං බාළ්භං, හෙත්වාන යදි තිට්ඨතීති යං උරසම්බන්ධතියතාය ඔරසිකං බාළ්භං බලවතරං හෙත්වාන හදයං චිතිවිජ්ඣන්තිවා තස්මිංයෙව හදයෙ තිට්ඨති, තං පස්සාති අත්තානමෙව ආලපති.

අනුදිට්ඨිතං අප්පහානන්ති අනුදිට්ඨිභුතානං සෙසදිට්ඨිතං අප්පහානකාරණං. යාව හි සක්කායදිට්ඨි සත්තානතො න විගච්ඡති, තාව සස්සතදිට්ඨිආදිනං අප්පහානමෙවාති. සඩ්කප්පපරතෙජ්ජිතන්ති සඩ්කප්පෙන මිච්ඡාවිතක්කෙන පරෙ පරජනෙ නිස්සයලක්ඛණං පතිපතිතෙ තෙජ්ජං උස්සාහිතං. තෙන විද්ධො පවෙධාමීති තෙන දිට්ඨිසල්ලෙන යථා හදයං ආභවිව තිට්ඨති, එවං විද්ධො පවෙධාමි සඩ්කප්පාමි සස්සතුවිජ්ජාදිවසෙන ඉතො චිතො ව පරිවට්ටාමි. පත්තංව මාලුතෙරිතන්ති මාලුතෙන වායුනා ඵරිතං වණ්ටතො මුත්තං දුමපත්තං විය.

අජ්ඣක්තං මෙ සමුට්ඨායාති යථා ලොකෙ සල්ලං නාම බාහිරතො උට්ඨාය අජ්ඣක්තං නිම්මටේත්වා බාධති, න එවමිදං. ඉදං පන අජ්ඣක්තං මෙ මම අත්තභාවෙ සමුට්ඨාය සො අත්තභාවසඤ්ඤිතො ජට්ඨස්සායතනකායො යථා බිජ්ජං සිසං පච්චති, ඩස්සති. යථා කිං? අග්ගි විය සනිස්සයඛානකො තංයෙව මාමකං මම සන්නකං අත්තභාවං ඩහන්තො යත්ථ උප්පන්නො, තත්ථෙව සරති පවත්තති.

තං න පස්සාමි තෙකිච්ඡන්ති තාදිසාය තිකිච්ඡාය නියුත්තතාය තෙකිච්ඡං සල්ලකත්තං හිසක්කං තං න පස්සාමි. යො මෙතං සල්ලමුද්ධරෙති යො හිසක්කො එතං දිට්ඨිසල්ලං කිලෙසසල්ලඤ්ච උද්ධරෙය්‍යා, උද්ධරන්තො ව නානාරජ්ජෙන රජ්ජසද්දසසඩ්ඛාතාය එසතිසලාකාය පවෙසෙත්වාන සත්ථෙත කන්තිත්වා නාඤ්ඤෙන මන්නාගද්දපයොගෙන විචිකිච්ඡිතං සල්ලං තිකිච්ඡිතුං සක්කාති ආහරිත්වා යොජෙතබ්බං. විචිකිච්ඡිතන්ති, ව නිදස්සනමත්තමෙතං. සබ්බස්සපි කිලෙසසල්ලස්ස වසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අසත්ථොති සත්ථරහිතො. අවණොති වණෙන චිතා. අබ්බන්තරපස්සයන්ති අබ්බන්තරසඩ්ඛාතං හදයං නිස්සාය ඨිතං. අහිංසන්ති අපිළෙන්තො. “අහිංසා”ති ව පායො, අහිංසාය අපිළනෙනානි අත්ථො. අයඤ්ඤෙත්ථ සඩ්බෙපත්ථො — කො නු බො කිඤ්චි සත්ථං අග්ගහෙත්වා වණඤ්ච අකරොන්නො තතො එව සබ්බගත්තානි අබොධෙන්තො මම හදයබ්බන්තරගතං පිළාජනනතො අත්තො තුදනතො අත්තො රුද්ධනතො ව පරමත්ථෙතෙව සල්ලභුතං කිලෙසසල්ලං උද්ධරිස්සතිති.

එවං දසහි ගාථාහි පුබ්බෙ අත්තනා චිත්තිතාකාරං දස්සෙත්වා පුනපි තං පකාරන්තරෙන දස්සෙතුං “ධම්මප්පති හි සො සෙට්ඨො”තිආදිමාහ. තත්ථ ධම්මප්පතීති ධම්මනිමිත්තං ධම්මහෙතු. භීති නිපාතමත්තං. සො සෙට්ඨොති සො පුග්ගලො උත්තමො. විසදොසප්පවාහකොති යො මය්හං රාගාදිකිලෙසස්ස පවාහකො උච්ඡින්නකො. ගම්භිරෙ පතිතස්ස මෙ, ථලං පාණ්ඤ්ච දස්සයෙති කො නු බො අතිගම්භිරෙ සංසාරමහොසෙ පතිතස්ස මය්හං “මා භායී”ති අස්සාසෙන්තො නිබ්බානථලං තංසම්පාපකං අරියමග්ගහත්ථඤ්ච දස්සෙය්‍යා.

රහදෙහමස්මි ඔගාළ්භොති මහති සංසාරරහදෙ අහමස්මි සසීසං නිමුජ්ජනවසෙන ඔතිණ්ණො අනුපට්ඨො. අභාරියරජමත්තිකෙති අපනෙතුං අසක්කුණෙය්‍යා රාගාදිරජො මත්තිකා කද්දමො එතස්සාති අභාරියරජමත්තිකො, රහදො. තස්මිං රහදස්මිං. “අභාරියරජමත්තිකෙ”ති වා පායො, අත්තිකෙ ඨිතරාගාදිසු දුන්නිහරණියරාගාදිරජෙති අත්ථො. සන්නදොසපට්ච්ඡාදනලක්ඛණා මායා, පරසම්පත්තිඅසහනලක්ඛණා උසුයා, කරණුත්තරියකරණලක්ඛණො සාරම්භො, චිත්තාලසියලක්ඛණං ථිතං, කායාලසියලක්ඛණං මිද්ධන්ති ඉමෙ පාපධම්මා පත්ථවා යං රහදං, තස්මිං මායාඋසුයසාරම්භථිතමිද්ධමපත්ථට්ඨෙ, මකාරො වෙන්ථ පදසන්ධිකරො චුත්තො. යථාචුත්තෙහි ඉමෙහි පාපධම්මෙහි පත්ථට්ඨෙති අත්ථො.

උද්ධව්වමෙසප්තිනං, සංයොජනවලාහකන්ති වචනවිපල්ලාසෙන චුත්තං, හන්තසභාවං උද්ධව්වං මෙසප්තිනං මෙසගජ්ජිතං එතෙසන්ති උද්ධව්වමෙසප්තිනා. දසවිධා සංයොජනා එව වලාහකා එතෙසන්ති සංයොජනවලාහකා. වාහා මහාඋදකවාහසදිසා රාගනිස්සිතා මිච්ඡාසඬ්ඤාපා අසුභාදිසු යිතා කුද්දිට්ඨිං මං වහන්ති අපායසමුද්දමෙව උද්දිස්ස කඩ්ඞන්තිති අත්ථො.

සවන්ති සබ්බධි සොතාති තණ්හාසොතො, දිට්ඨිසොතො, මානසොතො, අවිජ්ජාසොතො, කිලෙසසොතොති ඉමෙ පඤ්චපිසොතා වක්ඛුද්වාරාදීනං වසෙන සබ්බෙසු රූපාදිසු ආරම්මණෙසු සවනතො “රූපතණ්හා...පෙ.... ධම්මතණ්හා”තිආදිනා (විභ. 204, 232) සබ්බභාගෙහි වා සවනතො සබ්බධි සවන්ති. ලතාති පලිවෙයනටියෙන සංසිබ්බනටියෙන ලතා වියාති ලතා, තණ්හා. උබ්භිජ්ජ තිට්ඨන්ති ඡහි ද්වාරෙහි උබ්භිජ්ජන්වා රූපාදිසු ආරම්මණෙසු තිට්ඨති. තෙ සොතෙති තණ්හාදිකෙ සොතෙ මම සන්තානෙ සන්දන්තෙ මග්ගසෙතුබ්බන්ධනෙන කො පුරිසවිසෙසො නිවාරෙය්‍ය, තං ලතන්ති තණ්හාලතං, මග්ගසත්ථෙන කො ඡෙවිජ්ජි ඡිත්ථස්සති.

වෙලං කරොථාති තෙසං සොතානං වෙලං සෙතුං කරොථ සන්තිවාරණං. හද්දන්තෙති ආලපනාකාරදස්සනං. මා තෙ මනොමයො සොතොති උදකසොතො ඔළාරිකො, තස්ස බාලමහාජනෙනපි සෙතුං කත්වා නිවාරණං සක්කා. අයං පන මනොමයො සොතො සුබ්බමො දුන්නිවාරණො. සො යථා උදකසොතො වඩ්ඞන්තො කුලෙ යීතං රුක්ඛං පාතෙත්වා ව නාසෙති, එවං තුම්හෙ අපායනීරෙ යීතෙ තත්ථ සහසා පාතෙත්වා අපායසමුද්දං පාපෙන්තො මා ලුචෙ මා විනාසෙය්‍ය මා අනායබ්‍යසනං පාපෙය්‍යාති අත්ථො.

එවං අයං ථෙරො පුරිමත්තභාවෙ පරිමද්දිතසඬ්ඛාරත්තා ඤාණපරිපාකං ගතත්තා පවත්තිදුක්ඛං උපධාරෙන්තො යථා විචිකිච්ඡාදිකෙ සංකිලෙසධම්මෙ පරිග්ගණ්හි, තමාකාරං දස්සෙත්වා ඉදාති ජාතසංවෙගො කිංකුසලගවෙසී සත්ථු සන්තිකං ගතො යං විසෙසං අධිමුච්චි, තං දස්සෙත්තො “එවං මෙ භයජාතස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ එවං මෙ භයජාතස්සාති එවං චුත්තජපකාරෙන සංසාරෙ ජාතභයස්ස අපාරා ඔරිමතිරතො සප්පටිභයතො සංසාරවට්ටතො “කථං නු ඛො මුඤ්ඤෙය්‍ය”න්ති පාරං නිබ්බානං, එසතො ගවෙසතො, තාණො සදෙවකස්ස ලොකස්ස තාණභූතො කිලෙසසමුච්ඡෙදනී පඤ්ඤා ආවුඛො එතස්සාති පඤ්ඤාවුඛො. දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථෙන සත්තානං යථාරහං අනුසාසනතො සත්ථා, ඉසිසඬ්ඤෙන අග්ගසාවකාදිඅරියපුග්ගලසමුහෙන නිසෙවිතො පයිරුපාසිතො ඉසිසඬ්ඤනිසෙවිතො, සොපානන්ති දෙසනාඤාණෙන සුට්ඨු කතත්තා අභිසඬ්ඤතත්තා සුකතං, උපක්කිලෙසවිරහිතතො සුද්ධං, සද්ධාපඤ්ඤාදිසාරභූතං ධම්මසාරමයං පටිපක්ඛෙහි අවලනීයතො දළ්භං, විපස්සනාසඬ්ඛානං සොපානං මහොසෙන වුස්භමානස්ස මය්හං සත්ථා පාදාසි, දදන්තො ව “ඉමීනා තෙ සොත්ථි භවිස්සති”ති සමස්සාසෙන්තො මා භායීති ව අබ්බුචි, කථෙසි.

සතිපට්ඨානපාසාදන්ති තෙන විපස්සනාසොපානෙන කායානුපස්සනාදිනා උද්ධබ්බවතුබ්බිධසාමඤ්ඤඵලවිසෙසෙන චතුභුමිසම්පන්නං සතිපට්ඨානපාසාදං ආරුහිත්වා පච්චචෙක්ඛිසං චතුසච්චධම්මං මග්ගඤාණෙන පතිඅවෙක්ඛිං පටිවිජ්ඣං. යං තං පුබ්බෙ අමඤ්ඤිස්සං, සක්කායාහිරතං පජන්ති එවං පටිවිද්ධසච්චො යං සක්කායෙ “අහං මමා”ති අහිරතං පජං තිත්ථියජනං තෙන පරිකප්පිතඅත්තානඤ්ච පුබ්බෙ සාරතො අමඤ්ඤිස්සං. යදා ව මග්ගමද්දක්ඛිං, නාචාය අභිරුහනන්ති අරියමග්ගනාචාය අභිරුහනුපායභූතං යදා විපස්සනාමග්ගං යාථාවතො අද්දක්ඛිං. තතො පට්ඨාය තං තිත්ථියජනං අත්තානඤ්ච අනාධිට්ඨාය විත්තෙ අට්ඨපෙන්වා අග්ගහෙත්වා තිත්ථං නිබ්බානසඬ්ඛාතස්ස අමතමහාපාරස්ස තිත්ථභූතං අරියමග්ගදස්සනං සබ්බෙහි මග්ගෙහි සබ්බෙහි කුසලධම්මෙහි උක්කට්ඨං අද්දක්ඛිං, යාථාවතො අපස්සින්නි අත්ථො.

එවං අත්තතො අනුත්තරං මග්ගාධිගමං පකාසෙත්වා ඉදාති තස්ස දෙසකං සම්මාසම්බුද්ධං ථොමෙන්තො “සල්ලං අත්තසමුට්ඨාන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ සල්ලන්ති දිට්ඨිමානාදිකිලෙසසල්ලං. අත්තසමුට්ඨානන්ති “අහ”න්ති මානට්ඨානතාය “අත්තා”ති ව ලද්ධනාමෙ අත්තභාවෙ සම්භූතං. භවතෙත්තිජපභාවිතන්ති භවතණ්හාසමුට්ඨිතං භවතණ්හාසන්තිස්සයං. සා හි දිට්ඨිමානාදීනං සම්භවො. එතෙසං අප්පචන්තායාති යථාචුත්තානං පාපධම්මානං අප්පචන්තියා අනුප්පාදාය. දෙසෙසි මග්ගමුත්තමන්ති උත්තමං සෙට්ඨං අරියං අට්ඨඬ්භිකං මග්ගං, තදුපායඤ්ච විපස්සනාමග්ගං කථෙසි.

දීඝරත්තානුසයිතන්ති අනමතග්ගෙ සංසාරෙ චිරකාලං සන්තානෙ අනු අනු සයිතං කාරණලාභෙන උප්පජ්ජනාරහභාවෙන ථාමගතං, තතො ව චිරරත්තං අධිට්ඨිතං සන්තානං අප්ඤ්ඤායුග්ග යීතං. ගන්ථන්ති අභිජ්ඣාකායගන්ථාදිං මම සන්තානෙ ගන්ථභූතං කිලෙසවිසදොසං පවාහනො බුද්ධො භගවා අත්තතො දෙසනානුභාවෙන අපානුදී පරිජ්ඣාපෙසි, ගන්ථෙසු හි අනවසෙසතො පභිනෙසු අප්පභිනො නාම කිලෙසො නත්ථීති.

තෙලකානිත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. රට්ඨපාලත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

පස්ස විත්තකතන්තිආදිකා ආයස්මතො රට්ඨපාලත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයං කිර පදුමුත්තරස්ස හගවතො උප්පත්තිතො පුරෙතරමෙව භංසවතීනගරෙ ගහපතිමහාසාලකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො පිතු අව්වයෙන සරාචාසෙ පතිට්ඨිතො රතනකොට්ඨාගාරකම්මිකෙන දස්සිතං අපරිමාණං කුලවංසානුගතං ධනං දිස්වා “ඉමං එත්තකං ධනරාසිං මය්හං පිතුඅයාකපයාකාදයො අත්තනා සද්ධිං ගහෙත්වා ගත්තුං නාසක්ඛිංසු, මයා පන ගහෙත්වා ගත්තුං වට්ටති”ති විත්තෙත්වා කපණද්ධිකාදීනං මහාදානං අදාසි. සො අභිඤ්ඤාලාභිං එකං තාපසං උපට්ඨහන්තො තෙන දෙවලොකාධිපච්චෙ නියොජිතො යාවජීවං පුඤ්ඤානි කත්වා තතො වුතො දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්තො තත්ථ යාවතායුකං යත්වා තතො වුතො මනුස්සලොකෙ භින්නං රට්ඨං සන්ධාරෙතුං සමත්ථස්ස කුලස්ස එකපුත්තකො හුත්වා නිබ්බත්ති.

තෙන ව සමයෙන පදුමුත්තරො හගවා ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො වෙනෙයාසත්තෙ නිබ්බානමහානගරසඬ්ඛාතං ඛෙමන්තභූමිං සම්පාපෙසි. අථ සො කුලපුත්තො අනුක්කමෙන විඤ්ඤාතං පත්තො එකදිවසං උපාසකෙහි සද්ධිං විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං ධම්මං දෙසෙන්නං දිස්වා පසන්නචිත්තො පරිසපරියන්තෙ නිසීදි. තෙන බො පන සමයෙන සත්ථා එකං භික්ඛුං සද්ධාපබ්බජිතානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි. තං දිස්වා සො පසන්නමානසො තදත්ථාය චිත්තං යපෙත්වා සතසහස්සභික්ඛුපරිවුත්තස්ස හගවතො මහතා සක්කාරෙන සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙත්වා පණ්ඩානං අකාසි. සත්ථා තස්ස අනන්තරායෙන ඉජ්ඣානභාවං දිස්වා “අනාගතෙ ගොතමස්ස නාම සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාසනෙ සද්ධාපබ්බජිතානං අග්ගො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. සො සත්ථාරං භික්ඛුසඬ්ඛඤ්ච චන්දිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමී. සො තත්ථ යාවතායුකං පුඤ්ඤානි කත්වා තතො චචිත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉතො ද්වෙනවුතෙ කප්පෙ චුස්සස්ස හගවතො කාලෙ සත්ථු වෙමාතිකභාතිකෙසු තීසු රාජපුත්තෙසු සත්ථාරං උපට්ඨහන්තෙසු තෙසං පුඤ්ඤකිරියාය කිච්චං අකාසි.

එවං තත්ථ තත්ථ හවෙ තං තං බහුං කුසලං උපචිතිත්වා සුගතිසුයෙව සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ කුරුරට්ඨෙ ථුල්ලකොට්ඨිකනිගමෙ රට්ඨපාලසෙට්ඨිතො ගෙහෙ නිබ්බත්ති, තස්ස භින්නං රට්ඨං සන්ධාරෙතුං සමත්ථෙ කුලෙ නිබ්බත්තත්තා රට්ඨපාලොති වංසානුගතමෙව නාමං අහොසි. සො මහතා පරිවාරෙන වඩ්ඪන්තො අනුක්කමෙන යොබ්බනපත්තො මාතාපිතුහි පතිරූපෙන දාරෙන සංයොජිතො මහන්තෙ ව යසෙ පතිට්ඨාපිතො දිබ්බසම්පත්තිසද්ධිං සම්පත්තිං පච්චනුහොති. අථ හගවා කුරුරට්ඨෙ ජනපදචාරිකං වරන්තො ථුල්ලකොට්ඨිකං අනුපාපුණි. තං සුත්වා රට්ඨපාලො කුලපුත්තො සත්ථාරං උපසඬ්ඛිකම්මිත්වා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිතුකාමො සත්තාහං භත්තච්ඡෙදං කත්වා කිච්ඡෙන කසිරෙන මාතාපිතරො අනුජානාපෙත්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඛිකම්මිත්වා පබ්බජ්ජං යාචිත්වා සත්ථු ආණන්තියා අඤ්ඤතරස්ස ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා යොනිසොමනසිකාරෙන කම්මං කරොන්තො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.2.97-111) –

“පදුමුත්තරස්ස හගවතො, ලොකපෙට්ඨස්ස තාදිනො;
වරනාගො මයා දින්නො, ර්සාදන්තො උරුල්භවා.

“සෙනච්ඡත්තො පසොහිතො, සකප්පනො සහන්ථිපො;
අග්ගාපෙත්වාන තං සබ්බං, සඬ්ඛාරාමං අකාරයිං.

“චතුපඤ්ඤාසහස්සානි, පාසාදෙ කාරයිං අහං;
මහොසදානං කරිත්වාන, නිය්‍යාදෙසිං මහෙසිනො.

“අනුමොදි මහාචරො, සයම්භු අග්ගපුග්ගලො;
සබ්බෙ ජනෙ භාසයන්තො, දෙසෙසි අමතං පදං.

“තං මෙ බුද්ධො විශාකාසි, ජලපුත්තරනාමකො;
භික්ඛුසඬ්ඛෙ නිසීදිත්වා, ඉමා ගාථා අභාසථ.

“චතුපඤ්ඤාසහස්සානි, පාසාදෙ කාරයි අයං;
කථයිස්සාමි විපාකං, සුණොථ මම භාසතො.

“අට්ඨාරසසහස්සානි, කුටාගාරා භවිස්සරෙ;
බ්‍යම්භුත්තමම්භි නිබ්බත්තා, සබ්බසොණ්ණමයා ව තෙ.

“පඤ්ඤාසක්ඛන්තුං දෙවින්දො, දෙවරජ්ජං කරිස්සති;
අට්ඨපඤ්ඤාසක්ඛන්තුඤ්ච, චක්කවත්ති භවිස්සති.

“කප්පසතසහස්සම්භි, ඔක්කාකකුලසම්භවො;
ගොතමො නාම ගොත්තෙන, සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

“දෙවලොකා වචිත්වාන, සුක්කමුලෙන වොදිතො;
අඬිසේ කුලෙ මහාභොගෙ, නිබ්බන්තිස්සති තාවදෙ.

“සො පච්ඡා පබ්බජිත්වාන, සුක්කමුලෙන වොදිතො;
රට්ඨපාලොති නාමෙන, හෙස්සති සන්ථු සාවකො.

“පධානපභිතත්තො සො, උපසන්නො නිරුපධි;
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය, නිබ්බාසිස්සතිනාසවො.

“උට්ඨාය අභිනික්ඛම්ම, ජහිතා භොගසම්පදා;
බෙළපිණ්ඩෙව භොගම්හි, පෙමං මය්හං න විජ්ජති.

“චිරියං මෙ ධුරධොරය්හං, යොගක්ඛෙමාධිවාහනං;
ධාරෙමි අන්තිමං දෙහං, සම්මාසම්බුද්ධසාසනෙ.

“පටිසම්භිදා වතස්සො, විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ;
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා, කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා සත්ථාරං අනුජානාපෙත්වා මාතෘපිතරො පස්සිතුං ථුල්ලකොට්ඨිකං ගන්ත්වා, තත්ථ සපදානං පිණ්ඩාය වරන්තො පිතු නිවෙසනෙ ආභිදොසිකං කුම්මාසං ලභිත්වා තං අමතං විය පරිභුඤ්ජන්තො, පිතරා නිමන්තිතො ස්වාභ්‍යාය අධිවාසෙත්වා, දුතියදිවසෙ පිතු නිවෙසනෙ පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජන්තො අලඬිකතපටියත්තෙ ඉත්ථාගාරජනෙ උපගන්ත්වා “කිදිසා නාම තා, අයාපුත්ත, අච්ඡරායො, යාසං ත්වං හෙතු භුත්මවරියං වරසි”ති ආදීනි (ම. නි. 2.301) වත්වා, පළොභනකම්මං කාතුං ආරද්ධෙ තස්ස අධිජ්ජායං පරිවත්තෙත්වා අනිච්චතාදිපටිසංයුත්තං ධම්මං කථෙන්නො –

769. “පස්ස විත්තකතං බිම්බං, අරුකායං සමුස්සිතං;
ආතුරං බහුසඬිකජ්ජං, යස්ස නත්ථි ධූවං යිති.
770. “පස්ස විත්තකතං රූපං, මණිනා කුණ්ඩලෙන ව;
අට්ඨිං තවෙන ඔනද්ධං, සහ වත්ථෙහි සොහති.
771. “අලත්තකකතා පාදා, මුඛං චුණ්ණකමක්ඛිතං;
අලං බාලස්ස මොහාය, නො ව පාරගවෙසිනො.
772. “අට්ඨාපදකතා කෙසා, නෙත්තා අඤ්ජනමක්ඛිතා;
අලං බාලස්ස මොහාය, නො ව පාරගවෙසිනො.
773. “අඤ්ජනීව නවා විත්තා, පුතිකායො අලඬිකතො;
අලං බාලස්ස මොහාය, නො ව පාරගවෙසිනො.
774. “ඔද්භි මිගවො පාසං, නාසදා වාගුරං මිගො;
භුත්වා නිවාපං ගච්ඡාම, කන්දන්තෙ මිගබන්ධකෙ.
775. “ජින්නො පාසො මිගවස්ස, නාසදා වාගුරං මිගො;
භුත්වා නිවාපං ගච්ඡාම, සොවන්තෙ මිගඋද්දකෙ”ති. – ඉමා ගාථා අභාසි;

තත්ථ විත්තකතන්ති විත්තං කතං විත්තකතං, වත්ථාභරණමාලාදීහි විචිත්තං කතන්ති අත්ථො. බිම්බන්ති දීඝාදිභාවෙන යුත්තට්ඨානෙසු දීඝාදීහි අඬිගපච්චඩිගෙහි මණ්ඩිතං අත්තභාවං. අරුකායන්ති නවන්තං වණ්ණමානං ලොමකුපානඤ්ච වසෙන විස්සන්දමානඅසුචිං, සබ්බසො ව අරුභුතං වණ්ණභුතං අරුතං වා කායං. සමුස්සිතන්ති තිහි අට්ඨිසතෙහි සමුස්සිතං. ආතුරන්ති සබ්බකාලං ඉරියාපට්ඨන්තරාදීහි පරිහරිතබ්බතාය නිච්චං ගිලානං. බහුසඬිකජ්ජන්ති බාලජනෙන අභුතං ආරොපෙත්වා බහුධා සඬිකජ්ජිතබ්බං. යස්ස නත්ථි ධූවං යිති යස්ස කායස්ස ධූවභාවො යිතිසභාවො නත්ථි, ඵකංසතො හෙදනවිකිරණවිද්ධංසනධම්මොයෙව. තං පස්සාති සම්පෙ යිතං ජනං, අත්තානමෙව වා සන්ධාය වදති.

රූපන්ති සරිරං. සරිරමිති හි “අට්ඨිඤ්ච පටිච්ච, න්භාරුඤ්ච පටිච්ච, මංසඤ්ච පටිච්ච, වම්මඤ්ච පටිච්ච, ආකාසො පරිවාරිතො ‘රූපන්ත්වෙව සඬිකං ගච්ජති’”ති ආදීසු (ම. නි. 1.306) රූපන්ති වූවති. මණිනා කුණ්ඩලෙන වාති සිසුපගාදිආභරණගතෙන මණිනා කුණ්ඩලෙන විත්තකතං. අට්ඨිං තවෙන ඔනද්ධන්ති අල්ලවම්මෙන පරියොනද්ධං අතිරෙකතිසතපහෙදං අට්ඨිං පස්සාති යොජනා. කුණ්ඩලෙන වාති ව-සද්දෙන සෙසාභරණාලඬිකාරෙ සඬිගණ්භාති. සහ වත්ථෙහි සොහති තයිදං රූපං මණිනා විත්තකතමිති වත්ථෙහි පටිච්ඡාදිතමෙව සොහති, න අපටිච්ඡාදිතන්ති අත්ථො. යෙ පන “අට්ඨිතවෙනා”ති පඨන්ති, තෙසං අට්ඨිතවෙනං ඔනද්ධං සොහති, ඔනද්ධන්තා අට්ඨිතවෙනාති අත්ථො.

අලත්තකකතානි අලත්තකෙන කතරඤ්ජනා ලාබාය සංරඤ්ජනා. පාදානි වරණා. මුඛං වුණ්ණකමක්ඛිතන්ති මුඛං වුණ්ණකෙන මක්ඛිතං, යං මණ්ඩනමනුයුත්තා සාසපකක්කෙන මුඛපිළකාදිනි හරිත්වා ලොණමත්තිකාය දුට්ඨලොභිතං හරිත්වා මුඛවුණ්ණකවිලෙපනං කරොන්ති, තං සන්ධාය වුත්තං. අලත්ති බාලස්ස අන්ධපුපුථ්ජනස්ස නො ව පාරගවෙසිනො වට්ඨාභිරතස්ස මොහාය සම්මොහනාය සමත්ථං තස්ස චිත්තං මොහෙත්තුං පරියත්තං, පාරගවෙසිනො පන විවට්ඨාභිරතස්ස නො අලං න පරියත්තං.

අට්ඨාපදකතානි අට්ඨපදාකාරෙන කතා සඤ්චිතා පුරිමභාගෙ කෙසෙ කප්පෙත්වා නලාටස්ස පට්ඨිජාදනවසෙන කතා කෙසරවනා අට්ඨපදං නාම, යං “අලක”න්තිපි වුවිවති. නෙත්තා අඤ්ජනමක්ඛිතානි උභොපි නයනානි අන්තො ද්විසු අන්තෙසු ව යථා අඤ්ජනවිජායා දිස්සති, එවං අඤ්ජිතඤ්ජනානි.

අඤ්ජනීව නවා චිත්තා, පුතිකායො අලඬකතොනි යථා අඤ්ජනී අඤ්ජනනාළිකා නවා අභිනවා මාලාකම්මකරදන්තාදිවසෙන චිත්තා බහි මට්ඨා උප්පලා දස්සනීයා, අන්තො පන න දස්සනීයා භොති, එවමෙව තාසං කායො න්හනාබ්භඤ්ජනවත්ථාලඬකාරෙහි අලඬකතො බහි උප්පලො, අන්තො පන පුති නානප්පකාරඅසුචිහි හරිතො නිට්ඨතිති අත්ථො.

ඔදහීනි ඔඩ්ඛෙසි. මිගවොති, මිගලුද්දකො. පාසන්ති, දණ්ඩවාගුරං. නාසදානි න සඩ්ඝට්ටෙසි. වාගුරන්ති පාසං. නිවාපන්ති මිගානං බාදනත්ථාය ඛිත්තං තිණාදිසාසං. උපමා බො අයං ථෙරෙන කතා අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනාය. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – යථා මිගානං මාරණත්ථාය දණ්ඩවාගුරං ඔඩ්ඛෙත්වා තත්ථ නිවාපං විකිරිය මිගලුද්දකෙ නිලිනෙ ධීනෙ තත්ථෙකො ජවපරක්කමසම්පන්නො ඡෙකො මිගො පාසං අචුසන්තො එව යථාසුඛං නිවාපං බාදිත්වා, “වඤ්චෙසි වත මිගො”ති මිගලුද්දකෙ විරවන්තෙ එව ගච්ඡති. අපරො මිගො බලවා ඡෙකො ජවසම්පන්නොව තත්ථ ගන්ත්වා නිවාපං බාදිත්වා තත්ථ තත්ථ පාසං ඡින්දිත්වා, “වඤ්චෙසි වත මිගො, පාසො ඡින්තො”ති මිගලුද්දකෙ සොවන්තෙ එව ගච්ඡති, එවං මයම්පි පුබ්බෙ පුපුථ්ජනකාලෙ මාතාපිතුහි ආසප්පනත්ථාය නියායාදිනෙ භොගෙ භුඤ්ජිත්වා තත්ථ තත්ථ අසප්පමානා නික්ඛන්තා. ඉදානි පන සබ්බසො ඡින්නකිලෙසා අපාසා හුත්වා ධීනා, තෙහි දින්නභොජනං භුඤ්ජිත්වා තෙසු සොවන්තෙසු එව ගච්ඡාමාති.

එවං ථෙරො මිගලුද්දකං විය මාතාපිතරො, හිරඤ්ඤසුචණ්ණං ඉත්ථාගාරඤ්ච වාගුරජාලං විය, අත්තනා පුබ්බෙ භුත්තභොගෙ ව ඉදානි භුත්තභොජනඤ්ච නිවාපනිණං විය, අත්තනා මහාමිගං විය ව කත්වා දස්සෙති. ඉමා ගාථා වත්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා රඤ්ඤො කොරබාස්ස මිගාජිනඋයානෙ මඩ්ගලසිලාපට්ටෙ නිසීදි. ථෙරස්ස කිර පිතා සත්තසු ද්වාරකොට්ඨකෙසු අග්ගලං දාපෙත්වා මල්ලෙ ආණාපෙසි “නික්ඛමිතුං මා දෙථ, කාසායානි අපනෙත්වා සෙතකානි නිවාසෙථා”ති, තස්මා ථෙරො ආකාසෙන අගමාසි. අථ රාජා කොරබොයා ථෙරස්ස තත්ථ නිසීන්තභාවං සුත්වා තං උපසඩ්ධමිත්වා සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං විනිසාරෙත්වා “ඉධ, භො රට්ඨපාල, පබ්බජන්තො බ්‍යාධිපාරිජුඤ්ඤං වා ජරාභොගඤ්ඤානිපාරිජුඤ්ඤං වා පත්තො පබ්බජති. ත්වං පන කිඤ්චිපි පාරිජුඤ්ඤං අනුපගතො එව කස්මා පබ්බජිතො”ති පුච්ඡී. අථස්ස ථෙරො, “උපනීයානි ලොකො අද්ධුවො, අනාණො ලොකො අනභිස්සරො, අස්සකො ලොකො සබ්බං පහාය ගමනීයං, උනො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසො”ති (ම. නි. 2.305) ඉමෙසං චතුත්තං ධම්මුද්දෙසානං අත්තනානං විචිත්තභාවං කථෙත්වා තස්සා දෙසනාය අනුගීතිං කථෙත්තො –

776. “පස්සාමි ලොකෙ සධනෙ මනුස්සෙ, ලද්ධාන චිත්තං න දදන්ති මොහා;
ලුද්ධා ධනං සන්තිවයං කරොන්ති, හියොයව කාමෙ අභිපත්ථයන්ති.

777. “රාජා පසස්භප්පථං විචෙත්වා, සසාගරන්තං මහිමාවසන්තො;
ඔරං සමුද්දස්ස අතිත්තරූපො, පාරං සමුද්දස්සපි පත්ථයෙථ.

778. “රාජා ව අඤ්ඤෙ ව බහු මනුස්සා, අචිතතණ්හා මරණං උපෙන්නි;
උනාව හුත්වාන ජහන්ති දෙහං, කාමෙහි ලොකමිහි න හත්ථි තිත්ති.

779. “කන්දන්ති නං ඤාතී පකිරිය කෙසෙ, ‘අහො වතා නො අමරා’ති වාහු;
වත්ථෙත නං පාරුතං නීහරිත්වා, චිතං සමොධාය තතො ධහන්ති.

780. “සො ඩස්භනි සුලෙහි තුප්පමානො, එකෙන වත්ථෙත පහාය භොගෙ;
න මියමානස්ස භවන්ති තාණා, ඤාතී ව මිත්තා අථ වා සහායා.

781. “දායාදකා තස්ස ධනං හරන්ති, සත්තො පන ගච්ඡති යෙනකම්මං;
න මියමානං ධනමන්වෙති කිඤ්චි, පුත්තා ව දාරා ව ධනඤ්ච රට්ඨං.

782. “න දිසමායුං ලහනෙ ධනෙන, න වාපි චිත්තෙන ජරං විහන්ති;
අප්පං හිදං ජීවිතමාහු ධීරා, අසස්සතං විප්පරිණාමධම්මං.

783. “අඩ්ඨා දලිද්දා ව චුසන්ති එස්සං, බාලො ව ධීරො ව තථෙව චුට්ඨො;
බාලො හි බාලායා වධිතොව සෙති, ධීරො ව නො වෙධති එස්සචුට්ඨො.

784. “තස්මා හි පඤ්ඤාව ධනෙන සෙය්‍යා, යාය වොසානම්ඨාධිගච්ඡති;
අබ්‍යාසිතත්තා හි භවාභවෙසු, පාපානි කම්මානි කරොති මොහා.

785. “උපෙනි ගබ්හඤ්ච පරඤ්ච ලොකං, සංසාරමාපජ්ජ පරම්පරාය;
තස්සප්පපඤ්ඤො අභිසද්දහන්තො, උපෙනි ගබ්හඤ්ච පරඤ්ච ලොකං.
786. “වොරො යථා සන්ධිමුඛෙ ගභීතො, සකම්මුතා හඤ්ඤති පාපධම්මො;
එවං පජා පෙච්ච පරම්භි ලොකෙ, සකම්මුතා හඤ්ඤති පාපධම්මො.
787. “කාමා හි චිත්තා මධුරා මනොරමා, විරුපරුපෙන මට්ඨන්ති චිත්තං;
ආදීනවං කාමගුණෙසු දිස්වා, තස්මා අහං පබ්බජිතොම්හි රාජ.
788. “දුමප්ඵලානිව පතන්ති මාණවා, දහරා ව චුඩ්ඨා ව සරිරහෙදා;
එතම්පි දිස්වා පබ්බජිතොම්හි රාජ, අපණ්ණකං සාමඤ්ඤමෙව සෙය්‍යා.
789. “සද්ධායාහං පබ්බජිතො, උපෙනො ජිනසාසනෙ;
අවඤ්ඤා මය්හං පබ්බජ්ජා, අනණො භුඤ්ජාමි භොජනං.
790. “කාමෙ ආදිත්තතො දිස්වා, ජාතරූපානි සත්ථතො;
ගබ්හවොක්කන්තිතො දුක්ඛං, නිරයෙසු මහබ්හයං.
791. “එතමාදීනවං ඤත්වා, සංවෙගං අලභිං තදා;
සොහං විද්ධො තදා සත්තො, සම්පත්තො ආසවක්ඛයං.
792. “පරිච්ඡේණො මයා සත්ථා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං;
ඔභිතො ගරුකො භාරො, භවනෙන්ති සමුහතා.
793. “යස්සත්ථාය පබ්බජිතො, අගාරස්මානගාරියං;
සො මෙ අත්ථො අනුජ්ජත්තො, සබ්බසංයොජනක්ඛයො”ති. — ඉමා ගාථා අවොච;

තත්ථ පස්සාමි ලොකෙති අහං, මහාරාජ, ඉමස්මිං ලොකෙ සධනෙ ධනසම්පන්නෙ අඩ්ඨෙ මනුස්සෙ පස්සාමි, තෙ පන ලද්ධාන චිත්තං ධනං ලභිත්වා භොගසම්පත්තියං ඨිතා සමණබ්‍රාහ්මණාදීසු කස්සචි කිඤ්චිපි න දදන්ති. කස්මා? මොහා කම්මස්සකතාපඤ්ඤාය අභාවතො. ලුද්ධා ලොභාභිභූතා යථාලද්ධං ධනං සන්නිවයං සබ්බසො නිවේතබ්බං නිධෙතබ්බං කරොන්ති. භියොයා ව යථාධිගතකාමතො උපරි කාමෙ කාමගුණෙ “තථාහං එදිසෙ ව භොගෙ පටිලභෙය්‍ය”න්ති අභිපත්ථයන්ති පච්චාසිසන්ති තජ්ජඤ්ච වායාමං කරොන්ති.

භියොයා කාමපත්ථනාය උදාහරණං දස්සෙන්නො “රාජා”තිආදිමාහ. තත්ථ පසස්භජ්ජථවිං විජෙත්වාති අත්තතො වංසානුගතං පථවිං බලක්කාරෙන අභිච්ඡිය. ආවසන්තොති පසාසෙන්නො. ඔරං සමුද්දස්සාති අනවසෙසං සමුද්දස්ස ඔරභාගං ලභිත්වාපි තෙන අතිත්තරූපො පාරං සමුද්දස්ස දීපන්නරම්පි පත්ථයෙය්‍ය.

අවිතතණ්හාති අවිගතතණ්හා. උභ්‍යාවාති අපරිපුණ්ණමනොරථාව. කාමෙහි ලොකමිති න හත්ථි තිත්තිති තණ්හාවිපන්නානං ඉමස්මිං ලොකෙ වත්ථුකාමෙහි තිත්ති නාම නත්ථි.

කන්දන්ති නන්ති මතපුරිසං උද්දිස්ස තස්ස ගුණෙ කිත්තෙන්තා කන්දනං කරොන්ති. අහො වතා නො අමරාති වාහුති අහො වත අම්භාකං ඤාති අමරා සියුන්ති ව කට්ඨන්ති, ගාථාසුඛත්ථඤ්ඤෙත්ථ වතා-ඉති දීඝං කත්වා චුත්තං.

සො ඩස්භති සුලෙභි තුජ්ජමානොති සො මතසත්තො ජවධාහකෙහි සම්මා ඤාපෙතුං සුලෙභි තුජ්ජමානො. තාණාති පරිත්තාණකරා.

යෙනකම්මන්ති යථාකම්මං. ධනන්ති ධනායිතබ්බං යංකිඤ්චි වත්ථු. පුන ධනන්ති හිරඤ්ඤසුචණ්ණං සන්ධාය වදති.

“න දීඝමායු”න්තිආදිනා කාමගුණස්ස ජරාය ව පටිකාරාභාවං වත්වා පුන තස්ස එකන්තිකභාවං දස්සෙතුං “අජ්ජං හි”තිආදි චුත්තං. චුසන්තිති අනිට්ඨඵස්සං චුසන්ති පාපුණන්ති, තත්ථ අඩ්ඨදලිද්දතා අකාරණන්ති දස්සෙති. ඵස්සං බාලො ව ධීරො ව තට්ඨ චුට්ඨොති යථා බාලො ඉට්ඨානිට්ඨසම්ඵස්සං චුට්ඨො, තට්ඨ ධීරො ඉට්ඨානිට්ඨඵස්සං චුට්ඨො හොති, න එත්ථ බාලපණ්ඩිතානං කොචි විසෙසො. අයං පන විසෙසො, බාලො හි බාලායා වධිතොව සෙතිති බාලපුත්තලො කෙනචි දුක්ඛධම්මෙන චුට්ඨො සොචන්නො කිලමන්නො උරත්තාළිං කන්දන්තො බාලභාවෙන වධිතො පිළිතොව හුත්වා සෙති සයති. ඉතො චිතො ව ආවට්ටන්තො විචට්ටන්තො විරොධෙන්තො වෙධති ඵස්සචුට්ඨොති ධීරො පන පණ්ඩිතො දුක්ඛසම්ඵස්සෙන සම්චුට්ඨො න වෙධති කම්පනමත්තම්පි තස්ස න හොතිති.

තස්මාති යස්මා බාලපණ්ඩිතානං ලොකධම්මෙ එදිසි පවත්ති, තස්මා හි පඤ්ඤාව ධනෙන සෙය්‍යා, යාය වොසානම්ඨාධිගච්ඡති පඤ්ඤාව ධනතො පාසංසතරා, යාය පඤ්ඤාය වොසානං භවස්ස පරියොසානභූතං නිබ්බානං අධිගච්ඡති. අබ්‍යාසිතත්තා හීති අනධිගතනිට්ඨත්තා. භවාභවෙසුති මහත්තාමහත්තෙසු භවෙසු.

උපෙනි ගබ්හඤ්ච පරඤ්ච ලොකං, සංසාරමාපජ්ජ පරම්පරායානි යො පාපානි කත්වා අපරාපරං සංසරණමාපජ්ජන්වා උපෙනි ගබ්හඤ්ච පරඤ්ච ලොකං ගබ්හසෙය්‍යාය පරලොකුප්පත්තියා ව න මුච්චති, තස්ස පාපකම්මකාරිණො පුග්ගලස්ස කිරියං අභිසද්දහන්තො “අත්තා ව මෙ භොති”ති පත්තියායන්තො අඤ්ඤොපි අප්පසඤ්ඤො බාලො යථා පටිපජ්ජන්වා උපෙනි ගබ්හඤ්ච පරඤ්ච ලොකං, න තතො පරිමුච්චති.

වොරො යථානි යථා වොරො පාපධම්මො සරසන්ධිං ඡින්දන්තො සන්ධිමුඛෙ ආරක්ඛකපුරිසෙහි ගහිතො සකම්මුනා තෙන අත්තතො සන්ධිවිජේදකම්මුනා කාරණභූතෙන කසාදිහි තාළනාදිවසෙන හඤ්ඤති රාජපුරිසෙහි බාධියාති බජ්ඣති ච. එවං පජාති එවමයං සත්තලොකො ඉධ පාපානි කරන්වා පෙච්ච පත්වා තෙන කම්මුනා පරම්භි ලොකෙ නිරයාදිසු හඤ්ඤති, පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණාදිවසෙන බාධියාති.

එවමෙතාහි එකාදසහි ගාථාහි යථාරහං වත්තාරො ධම්මුද්දෙසෙ පකාසෙත්වා ඉදානි කාමෙසු සංසාරෙ ච ආදීනවං දිස්වා සද්ධාය අත්තතො පබ්බජිතභාවං පබ්බජිතකිච්චස්ස ච මත්ථකප්පත්තිං විභාවෙන්තො “කාමා හී”ති ආදිමාහ. තත්ථ කාමානි වත්ථුකාමා මනාපියා රූපාදයො ධම්මා, කිලෙසකාමා සබ්බෙපි රාගප්පහෙදා. ඉධ පන වත්ථුකාමා වෙදිතබ්බා. තෙ හි රූපාදිවසෙන අනෙකප්පකාරතාය චිත්‍රා. ලොකස්සාදවසෙන ඉට්ඨාකාරතාය මධුරා. බාලපුපුජ්ජනානං මනං රමෙන්තිති මනොරමා. විරූපරූපෙනාති විවිධරූපෙන, අනෙකවිධසභාවෙනාති අත්ථො. තෙ හි රූපාදිවසෙන චිත්‍රා, නිලාදිවසෙන විවිධරූපා. එවං තෙන විරූපරූපෙන තථා තථා අස්සාදං දස්සෙත්වා මථෙන්ති චිත්තං පබ්බජ්ජාය අභිරම්භං න දෙන්තිති ඉමිනා අප්පස්සාදබහුදුක්ඛතාදිනා ආදීනවං කාමගුණෙසු දිස්වා තස්මා තංතිමිත්තං අහං පබ්බජිතො අමභි. දුමප්ථලානි පක්කකාලෙ අපරිපක්කකාලෙ ච යත්ථ කත්ථවි පරුපක්කමතො සරසතො වා පතන්ති, එවං සත්තා දහරා ච වුඩ්ඨා ච සරිරස්ස හෙදා පතන්තියෙව. එතමපි දිස්වාති එවං අනිච්චතමපි පඤ්ඤාවක්ඛුනා දිස්වා, න කෙවලං අප්පස්සාදතාදිතාය ආදීනවමෙවාති අධිප්පායො. අපණ්ණකන්ති අවිරද්ධනකං සාමඤ්ඤමෙව සමණභාවොව සෙය්‍යො උත්තරිතරො.

සද්ධායාති කම්මං කම්මඵලං බුද්ධසුබුද්ධතං ධම්මසුධම්මතං සඬ්ඝසුප්පටිපත්තිඤ්ච සද්දහින්වා. උපෙනො ජිනසාසනෙති සත්ථු සාසනෙ සම්මාපටිපත්තිං උපගතො. අවඤ්ඤා මය්හං පබ්බජ්ජා අරහත්තස්ස අධිගතත්තා. තතො එව අනණො භුඤ්ජාමි භොජනං නික්කිලෙසවසෙන සාම්භාවතො සාම්පරිභොගෙන පරිභුඤ්ජනතො.

කාමෙ ආදිත්තතො දිස්වාති වත්ථුකාමෙ කිලෙසකාමෙ ච එකාදසහි අග්ගිහි ආදිත්තභාවතො දිස්වා. ජාතරූපානි සත්ථතොති කතාකතප්පහෙදා සබ්බසුචණ්ණවිකතියො අනත්ථාවහතාය නිසිතසත්ථතො. ගබ්හවොක්කන්තිතො දුක්ඛන්ති ගබ්හවොක්කන්තිතො පට්ඨාය සබ්බසංසාරපවත්තිදුක්ඛං. නිරයෙසු මහබ්භයන්ති සඋස්සදෙසු අට්ඨසු මහානිරයෙසු ලබ්භමානං මහාභයඤ්ච සබ්බත්ථ දිස්වාති යොජනා.

එතමාදීනවං ඤාත්වාති එතං කාමානං ආදිත්තතාදිං සංසාරෙ ආදීනවං දොසං ඤාත්වා. සංවෙගං අලභිං තදානි තස්මිං සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මස්ස සුතකාලෙ භවාදිකෙ සංවෙගං අලත්ථං. විද්ධො තදා සන්තොති තස්මිං ගහට්ඨකාලෙ රාගසල්ලාදිහි විද්ධො සමානො ඉදානි සත්ථු සාසනං ආගම්ම සම්පත්තො ආසවක්ඛයං, විද්ධො වා චත්තාරි සච්චානි, පටිවිද්ධොති අත්ථො. සෙසං අන්තරන්තරාදිසු චුත්තත්තා සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

එවං ථෙරො රඤ්ඤො කොරබ්‍යස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා සත්ථු සන්තිකමෙව ගතො. සත්ථා ච අපරභාගෙ අරියගණමජ්ඣෙ නිසින්තො ථෙරං සද්ධාපබ්බජිතානං අග්ගට්ඨානෙ ය්‍පෙසිති.

රට්ඨපාලත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මාලුකාපුත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

රූපං දිස්වා සති මුට්ඨානිආදිකා ආයස්මතො මාලුකාපුත්තත්තස්ස ගාථා. ඉමස්ස ආයස්මතො වත්ථු භෙට්ඨා ඡක්කනිපාතෙ (ථෙරගා. 399 ආදයො) චුත්තමෙව. තා පන ගාථා ථෙරෙන අරහත්තෙ පතිට්ඨිතෙන ඤාතීනං ධම්මදෙසනාවසෙන භාසිතා. ඉධ පන පුපුජ්ජනකාලෙ “සාධු මෙ, හන්තෙ, හගවා සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”ති යාවිතෙන සත්ථාරා “තං කිං මඤ්ඤසී, මාලුකාපුත්ත, යෙ තෙ චක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යා රූපා අදිට්ඨා අදිට්ඨපුබ්බා, න ච පස්සසී, න ච තෙ භොති පස්සෙය්‍යන්ති, අත්ථී තෙ තත්ථ ඡන්දො වා රාගො වා පෙමං වා”ති? “නො භෙතං, හන්තෙ”. “යෙ තෙ සොතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා...පෙ.... සාන...ජීව්හා...කාය...මනොවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා අවිඤ්ඤානා අවිඤ්ඤානපුබ්බා, න ච විජානාසී, න ච තෙ භොති විජානෙය්‍යන්ති, අත්ථී තෙ තත්ථ ඡන්දො වා රාගො වා පෙමං වා”ති? “නො භෙතං, හන්තෙ”. “එත්ථ ච තෙ, මාලුකාපුත්ත, දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතබ්බෙසු ධම්මෙසු දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං හවිස්සති, සුතෙ සුතමත්තං, මුතෙ මුතමත්තං, විඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතමත්තං හවිස්සති. යතො බො තෙ, මාලුකාපුත්ත, දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතබ්බෙසු ධම්මෙසු දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං, සුතෙ සුතමත්තං, මුතෙ මුතමත්තං, විඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතමත්තං හවිස්සති, තතො ත්වං, මාලුකාපුත්ත, න තෙන. යතො ත්වං, මාලුකාපුත්ත, න තෙන, තතො ත්වං, මාලුකාපුත්ත, න තත්ථ. යතො ත්වං, මාලුකාපුත්ත, න තත්ථ, තතො ත්වං, මාලුකාපුත්ත, නෙවිධ න

හුරං න උභයමන්තරෙන, එසෙවන්නො දුක්ඛස්සා”ති (සං. නි. 4.95). සංඛිත්තෙන ධම්මෙ දෙසිතෙ තස්ස ධම්මස්ස සාධුකං උග්ගහිතභාවං පකාසෙන්නෙන –

794. “රූපං දිස්වා සති මුට්ඨා, පියං නිමිත්තං මනසි කරොතො;
සාරත්තචිත්තො වෙදෙති, තඤ්ච අප්ප්කොස නිට්ඨති.

795. “තස්ස වඩ්ඪන්ති වෙදනා, අනෙකා රූපසම්භවා;
අභිජ්ඣා ව විභෙසා ව, චිත්තමස්සුපහඤ්ඤති;
එවමාවිනතො දුක්ඛං, ආරා නිබ්බාන වුච්චති.

796. “සද්දං සුත්වා සති මුට්ඨා, පියං නිමිත්තං මනසි කරොතො;
සාරත්තචිත්තො වෙදෙති, තඤ්ච අප්ප්කොස නිට්ඨති.

797. “තස්ස වඩ්ඪන්ති වෙදනා, අනෙකා සද්දසම්භවා;
අභිජ්ඣා ව විභෙසා ව, චිත්තමස්සුපහඤ්ඤති;
එවමාවිනතො දුක්ඛං, ආරා නිබ්බාන වුච්චති.

798. “ගන්ධං සත්වා සති මුට්ඨා, පියං නිමිත්තං මනසි කරොතො;
සාරත්තචිත්තො වෙදෙති, තඤ්ච අප්ප්කොස නිට්ඨති.

799. “තස්ස වඩ්ඪන්ති වෙදනා, අනෙකා ගන්ධසම්භවා;
අභිජ්ඣා ව විභෙසා ව, චිත්තමස්සුපහඤ්ඤති;
එවමාවිනතො දුක්ඛං, ආරා නිබ්බාන වුච්චති.

800. “රසං භොත්වා සති මුට්ඨා, පියං නිමිත්තං මනසි කරොතො;
සාරත්තචිත්තො වෙදෙති, තඤ්ච අප්ප්කොස නිට්ඨති.

801. “තස්ස වඩ්ඪන්ති වෙදනා, අනෙකා රසසම්භවා;
අභිජ්ඣා ව විභෙසා ව, චිත්තමස්සුපහඤ්ඤති;
එවමාවිනතො දුක්ඛං, ආරා නිබ්බාන වුච්චති.

802. “ඵස්සං ඵුස්ස සති මුට්ඨා, පියං නිමිත්තං මනසි කරොතො;
සාරත්තචිත්තො වෙදෙති, තඤ්ච අප්ප්කොස නිට්ඨති.

803. “තස්ස වඩ්ඪන්ති වෙදනා, අනෙකා ඵස්සසම්භවා;
අභිජ්ඣා ව විභෙසා ව, චිත්තමස්සුපහඤ්ඤති;
එවමාවිනතො දුක්ඛං, ආරා නිබ්බාන වුච්චති.

804. “ධම්මං ඤත්වා සති මුට්ඨා, පියං නිමිත්තං මනසි කරොතො;
සාරත්තචිත්තො වෙදෙති, තඤ්ච අප්ප්කොස නිට්ඨති.

805. “තස්ස වඩ්ඪන්ති වෙදනා, අනෙකා ධම්මසම්භවා;
අභිජ්ඣා ව විභෙසා ව, චිත්තමස්සුපහඤ්ඤති;
එවමාවිනතො දුක්ඛං, ආරා නිබ්බාන වුච්චති.

806. “න සො රජ්ජති රූපෙසු, රූපං දිස්වා පටිස්සතො;
චිරත්තචිත්තො වෙදෙති, තඤ්ච නාප්ප්කොස නිට්ඨති.

807. “යථාස්ස පස්සතො රූපං, සෙවතො වාපි වෙදනං;
බ්බසති නොපව්වති, එවං සො චරති සතො;
එවං අපචිනතො දුක්ඛං, සන්තිකෙ නිබ්බාන වුච්චති.

808. “න සො රජ්ජති සද්දෙසු, සද්දං සුත්වා පටිස්සතො;
චිරත්තචිත්තො වෙදෙති, තඤ්ච නාප්ප්කොස නිට්ඨති.

809. “යථාස්ස සුණතො සද්දං, සෙවතො වාපි වෙදනං;
බ්බසති නොපව්වති, එවං සො චරති සතො;
එවං අපචිනතො දුක්ඛං, සන්තිකෙ නිබ්බාන වුච්චති.

810. “න සො රජ්ජති ගන්ධෙසු, ගන්ධං සත්වා පටිස්සතො;
චිරත්තචිත්තො වෙදෙති, තඤ්ච නාප්ප්කොස නිට්ඨති.

811. “යථාස්ස සායතො ගන්ධං, සෙවතො වාපි වෙදනං;
බ්බසති නොපව්වති, එවං සො චරති සතො;
එවං අපචිනතො දුක්ඛං, සන්තිකෙ නිබ්බාන වුච්චති.

812. “න සො රජ්ජති රසෙසු, රසං භොත්වා පටිස්සතො;
චිරත්තචිත්තො වෙදෙති, තඤ්ච නාප්ප්කොස නිට්ඨති.

813. “යථාස්ස සායනො රසං, සෙවනො වාපි වෙදනං;
 ඛියති නොපවියති, එවං සො වරතී සතො;
 එවං අපචිනතො දුක්ඛං, සන්තිකෙ නිබ්බාන වුච්චති.
814. “න සො රජ්ජති එස්සෙසු, එස්සං චුස්ස පටිස්සතො;
 චිරත්තචිත්තො වෙදෙති, තඤ්ච නාජ්ඤොස තිට්ඨති.
815. “යථාස්ස චුස්සතො එස්සං, සෙවනො වාපි වෙදනං;
 ඛියති නොපවියති, එවං සො වරතී සතො;
 එවං අපචිනතො දුක්ඛං, සන්තිකෙ නිබ්බාන වුච්චති.
816. “න සො රජ්ජති ධම්මෙසු, ධම්මං ඤාත්වා පටිස්සතො;
 චිරත්තචිත්තො වෙදෙති, තඤ්ච නාජ්ඤොස තිට්ඨති.
817. “යථාස්ස චිජානතො ධම්මං, සෙවනො වාපි වෙදනං;
 ඛියති නොපවියති, එවං සො වරතී සතො;
 එවං අපචිනතො දුක්ඛං, සන්තිකෙ නිබ්බාන වුච්චති”ති. —

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ රූපං දිස්වාති චක්ඛුවිඤ්ඤායාං රූපං චක්ඛුද්වාරෙන උපලභිත්වා. සති මුට්ඨා, පියං නිමිත්තං මනසි කරොතොති තස්මිං රූපෙ දිට්ඨමත්තෙ එව අට්ඨත්වා සුභනිමිත්තං මනසි කරොතො සුභාකාරග්ගභණුවසෙන අයොනිසො මනසි කරොතො සති මුට්ඨා හොති. තථා ව සති සාරත්තචිත්තො වෙදෙති තං රූපාරම්මණං රත්තො, ගිද්ධො, ගධිතො හුත්වා අනුභවති, අස්සාදෙති, අභිනන්දති. තථාභූතො ව තඤ්ච අජ්ඤොස තිට්ඨති තඤ්ච රූපාරම්මණං අජ්ඤොසාය “සුඛං සුඛං”න්ති අභිනිවිස්ස ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපෙත්වා තිට්ඨති.

තස්ස වඩ්ඪන්ති වෙදනා, අනෙකා රූපසම්භවාති තස්ස එවරූපස්ස පුග්ගලස්ස රූපසම්භවා රූපාරම්මණා සුඛාදිභෙදෙන අනෙකා වෙදනා කිලෙසුප්පන්තිභෙතුභූතා වඩ්ඪන්ති. අභිජ්ඣා ව විභෙසා ව, චිත්තමස්සුපහඤ්ඤාති පියරූපෙ සාරජ්ජනවසෙන උප්පජ්ජමානාය අභිජ්ඣාය, අපියරූපෙ බ්‍යාපජ්ජනවසෙන පියරූපස්සෙව විපරිණාමඤ්ඤාභාවාය උප්පජ්ජමානාය සොකාදිලක්ඛණාය විභෙසාය ව අස්ස පුග්ගලස්ස චිත්තං උපහඤ්ඤාති බාධියති. එවමාවිනතො දුක්ඛන්ති චුත්තාකාරෙන තං තං වෙදනස්සාදවසෙන භවාභිසම්බාරං ආචිනතො වට්ටදුක්ඛං පවත්තති. තෙනාහ භගවා — “වෙදනාපවිචයා තණ්හා...පෙ.... දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති”ති (විභ. 225; සං. නි. 2.1). තථාභූතස්ස ආරා ආරකා දුරෙ නිබ්බානං වුච්චති, තස්ස තං දුල්ලභන්ති අත්ථො. සද්දං සුත්ථවාතිආදිගාථාසුපි චුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. තත්ථ සත්ථාති සායිත්වා. හොත්ථාති සායිත්වා. චුස්සාති චුස්සිත්වා. ධම්මං ඤාත්වාති ධම්මාරම්මණං විජානිත්වා.

එවං ඡද්ධාරගොචරෙ සාරජ්ජන්තස්ස වට්ටං දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථ චිරජ්ජන්තස්ස විචට්ටං දස්සෙත්තො “න සො රජ්ජති රූපෙසු”තිආදිමාහ. තත්ථ න සො රජ්ජති රූපෙසු, රූපං දිස්වා පටිස්සතොති යො පුග්ගලො රූපං දිස්වා ආපාටගතං රූපාරම්මණං චක්ඛුද්වාරිකෙන විඤ්ඤාණසන්තානෙන ගහෙත්වා චතුසම්පජ්ඤාවසෙන සම්පජානකාරිතාය පටිස්සතො හොති, සො රූපාරම්මණෙසු න රජ්ජති රාගං න ජනෙති, අඤ්ඤාදන්ථු චිරත්තචිත්තො වෙදෙති, රූපාරම්මණමිති සමුදයාදිතො යථාභූතං පජානන්තො නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදන්තො තං තත්ථුප්පන්තවෙදනඤ්ච චිරත්තචිත්තො වෙදෙති, තථාභූතො ව තඤ්ච නාජ්ඤොස තිට්ඨති තං රූපාරම්මණං සම්මදෙව චිරත්තචිත්තතාය අජ්ඤොසාය න තිට්ඨති “එතං මම, එසොභමස්මි, එසො මෙ අත්තා”ති තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන නාහිනිවිසති.

යථාස්ස පස්සතො රූපන්ති අස්ස යොගිනො යථා තත්ථ අභිජ්ඣාදයො නප්පවත්තන්ති, එවං අනිච්චාදිතො රූපං පස්සන්තස්ස. සෙවනො වාපි වෙදනන්ති තං ආරබ්භ උප්පන්තං වෙදනං තංසම්පයුත්තධම්මෙ ව ගොචරසෙවනාය සෙවනො වාපි. ඛියති සබ්බං කිලෙසවට්ටං පරික්ඛයං පරියාදානං ගවිෂති. නොපවියති න උපවියති න ආවයං ගවිෂති. එවං සො වරතී සතොති එවං කිලෙසාපනයනපටිපත්තියා සතො සම්පජානො හුත්වා වරති, විහරති. එවං අපචිනතො දුක්ඛන්ති චුත්තනයෙන අපවයගාමිතියා මග්ගපඤ්ඤාය සකලං වට්ටදුක්ඛං අපචිනන්තස්ස. සන්තිකෙ නිබ්බාන වුච්චති සලපාදිසෙසඅනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුසම්පෙ එවාති වුච්චති අසම්බතාය ධාතුයා සවිජ්ඣතත්තා. න සො රජ්ජති සද්දෙසුතිආදිසුපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එවං ථෙරො ඉමාහි ගාථාහි සන්ථු ඔවාදස්ස අත්තනා උපධාරිතභාවං පචෙදෙත්වා උට්ඨායාසනා සත්ථාරං වන්දිත්වා ගතො නචිරස්සෙව විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්ති.

මාලුකාසුත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සෙලන්ටේරගාථාවණ්ණනා

පරිපුණ්ණකායොතිආදිකා ආයස්මතො සෙලන්ටේරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයං කිර පදුමුත්තරහගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො ගණපාමොක්ඛො හුත්වා තිණි පුරිසසතානි සමාදපෙත්වා තෙහි සද්ධිං සත්ථු ගන්ධකුටිං කාරෙත්වා කතපරියොසිතාය ගන්ධකුටියා සහික්ඛුසඬ්ඝස්ස හගවතො මහාදානං පවත්තෙත්වා සත්ථාරං භික්ඛු ව නිව්වරෙන අවිජාදෙසී. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන එකං බුද්ධන්තරං දෙවලොකෙ එව වසිත්වා තතො වුතො දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ අඬගුත්තරාපෙසු ආපණෙ නාම බ්‍රාහ්මණගාමෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා සෙලොති ලද්ධනාමො අහොසී. සො වයප්පත්තො තිසු වෙදෙසු, බ්‍රාහ්මණසිප්පෙසු ව නිප්පත්තිං ගන්ත්වා තිණි මාණවකසතානි මන්තෙ වාවෙන්තො ආපණෙ පටිවසති. තෙන ව සමයෙන සත්ථා සාවත්තීතො නික්ඛම්ත්වා අඬ්ඝනෙළසහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං අඬගුත්තරාපෙසු වාරිකං වරන්තො සෙලස්ස, අන්තෙවාසිකානඤ්ච ඤාණපරිපාකං දිස්වා අඤ්ඤාතරස්මිං ව්‍යාසණ්ඛෙ විහරති. අප් කෙණ්ණියො නාම ජට්ටො සත්ථු ආගමනං සුත්වා තත්ථ ගන්ත්වා සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඝෙන සත්ථාරං ස්වාතන්‍යාය නිමන්තෙත්වා සකෙ අස්සමෙ පහුතං බාදතියං හොජතියං පටියාදෙති. තස්මිඤ්ච සමයෙ සෙලො බ්‍රාහ්මණො සද්ධිං තිහි මාණවකසතෙහි ජඩ්ඝාවිහාරං අනුවචරන්තො කෙණ්ණියස්ස අස්සමං පටිසිත්වා ජට්ටෙ කට්ඨථාලනුද්ධනසම්පාදනාදිනා දානුපකරණං සප්පේන්තෙ දිස්වා, “කිං නු බො තෙ, කෙණ්ණිය, මහායඤ්ඤො පව්වුපට්ඨිතො”තිආදිං ප්‍රච්ඡිත්වා තෙන “බුද්ධො හගවා මයා ස්වාතන්‍යාය නිමන්තිතො”ති වුත්තෙ “බුද්ධො”ති වචනං සුත්වා ව හට්ඨො උදග්ගො පිතිසොමනස්සජාතො තාවදෙව මාණවකෙහි සද්ධිං සත්ථාරං උපසඬ්ඝම්ත්වා කතපටිසත්ථාරො එකමන්තං නිසින්නො හගවතො කායෙ බාත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණානි දිස්වා “ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො රාජා වා හොති චක්ඛවත්ති, බුද්ධො වා ලොකෙ විචට්ටච්ඡදො, අයං පන පබ්බජිතො, නො ව බො නං ජානාමි ‘බුද්ධො වා, නො වා’, සුතං බො පන මෙනං බ්‍රාහ්මණානං වුද්ධානං මහල්ලකානං ආවරියපාවරියානං භාසමානානං ‘යෙ තෙ භවන්ති අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා , තෙ සකෙ වණ්ණෙ හඤ්ඤමානෙ අත්තානං පාතුකරොන්ති’ති අසම්මාසම්බුද්ධො හි සම්මුඛෙ යත්වා බුද්ධගුණෙහි අභිත්ථවියමානො සාරජ්ජති මඩ්ඝභාවං ආපජ්ජති අවෙසාරජ්ජපත්තන්‍යාය අනනුයොගක්ඛමන්තා, යංනුනාහං සමණං ගොතමං සම්මුඛා සාරුප්පාහි ගාථාහි අභිත්ථවෙය්”න්ති එවං පන වින්තෙත්වා –

818. “පරිපුණ්ණකායො සුරුචි, සුජාතො වාරුදස්සනො;
සුවණ්ණවණ්ණොසි හගවා, සුසුක්ඛදායොසි වීරියවා.

819. “නරස්ස හි සුජාතස්ස, යෙ භවන්ති වියඤ්ජනා;
සබ්බෙ තෙ තව කායස්මිං, මහාපුරිසලක්ඛණා.

820. “පසන්නතෙත්තො සුමුඛො, බ්‍රහ්ම උජු පතාපවා;
මජ්ඣෙ සමණසඬ්ඝස්ස, ආදිච්චොව වීරොවසී.

821. “කල්‍යාණදස්සනො භික්ඛු, කඤ්චනසන්නිහත්තවො;
කිං තෙ සමණභාවෙන, එවං උත්තමවණ්ණෙනො.

822. “රාජා අරහසි භවිතුං, චක්ඛවත්ති රට්ඨසහො;
වාතුරන්තො ච්ඡිතාචි, ජම්බුසණ්ඩස්ස ඉස්සරො.

823. “බත්තියා හොගී රාජානො, අනුයන්තා භවන්ති තෙ;
රාජාහිරාජා මනුජීන්දො, රජ්ජං කාරෙහි ගොතමා”ති. –

ජහි ගාථාහි හගවන්තං අභිත්ථවි.

තත්ථ පරිපුණ්ණකායොති අභිබ්‍යන්තරුපානං ද්වන්තිංසාය මහාපුරිසලක්ඛණානං පරිපුණ්ණතාය අභිනඬගපච්චඩ්ගතාය ව පරිපුණ්ණසරීරො. සුරුචීති සුන්දරසරීරප්පහො. සුජාතොති ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා, සණ්ඨානසම්පත්තියා ව සුතිබ්බත්තො. වාරුදස්සනොති සුචිරමිපි පස්සන්තානං අතිත්තිජනකං අප්පටික්කුලං රමණීයං වාරු එව දස්සනං අස්සාති වාරුදස්සනො. කෙච් පනාහු “වාරුදස්සනොති සුන්දරනෙත්තො”ති. සුවණ්ණවණ්ණොති සුවණ්ණසද්ධිවණ්ණො. අසීති භවසී, ඉදං පදං “පරිපුණ්ණකායො අසී”තිආදිනා සබ්බපදෙහි යොජෙතබ්බං. සුසුක්ඛදායොති සුට්ඨු සුක්ඛදායො. හගවතො හි දායාහි වන්දකිරණා විය ධවලරස්මියො නිව්ජරන්ති. වීරියවාති වීරියපාරමිපාරිසුරියා චතුර්ධගසමන්තාගතවීරියාධිට්ඨානතො චතුර්ධස්ස සම්මජ්ජධානස්ස සම්පත්තියා ව අතිසය්‍යුත්තො.

නරස්ස හි සුජාතස්සාති සමතිංසාය පාරමිතං, අරියස්ස වා චක්ඛවත්තිවත්තස්ස පරිපුරිතත්තා සුට්ඨු සම්මදෙව ජාතස්ස නරස්ස, මහාපුරිසස්සාති අත්ථො. සබ්බෙ තෙති යෙ මහාපුරිසභාවං ලොකෙ අග්ගපුග්ගලභාවං බ්‍යඤ්ජයන්තිති බ්‍යඤ්ජනාති ලද්ධවොහාරසුප්පතිට්ඨිතපාදනාදිබාත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණසඬ්ඝානා තම්බනබ්‍රහ්මගතබ්‍රහ්මාදිඅසීතිඅනුබ්‍යඤ්ජනසඬ්ඝානා ව රුපගුණා, තෙ අනවසෙසා, තව කායස්මිං සන්නිති වචනසෙසො.

මහාපුරිසලක්ඛණාති පුබ්බෙ වුත්තබ්‍යඤ්ජනානෙව වචනන්තරෙන නිගමෙත්තො ආහ.

ඉදානි තෙසු ලක්ඛණෙසු අත්තනා අභිරුචිතෙහි ලක්ඛණෙහි භගවන්තං ථොමෙන්නො “පසන්නතෙත්තො”තිආදිමාහ. භගවා හි පඤ්ච වණ්ණපසාදසම්පත්තියා පසන්නතෙත්තො. පරිපුණ්ණවන්දමණ්ඩලසදිසමුඛතාය සුමුඛො. ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා බ්‍රහ්මා. බ්‍රහ්මජුගත්තතාය උජු. ජුතිමත්තතාය පතාපවා.

ඉදානි තමෙව පතාපවත්තතං ආදිච්චුපමාය විභාවෙන්තො “මජ්ඣිමනිකායෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ ආදිච්චොව විරොවසිති යථා ආදිච්චො උග්ගච්ඡන්තො සබ්බං තමගතං විධමෙත්වා ආලොකං කරොන්තො විරොවති, එවං ත්වම්පි අත්තො චෙව බති ව සබ්බං අවිජ්ජාතමං විද්ධංසෙත්වා ඤාණාලොකං කරොන්තො විරොවසි.

දස්සනියරූපතාය අඛිගිගතානං දස්සනසම්පත්තීනං ආවහනතො, කල්‍යාණෙහි පඤ්චහි දස්සනෙහි සමන්තාගතත්තා ව කල්‍යාණදස්සනො. උත්තමවණ්ණිකොති උත්තමවණ්ණසම්පන්නස්ස.

වක්කවත්තීති වක්කරතනං වත්තෙති, වතුහි සම්පත්තිවක්කෙහි වත්තෙති, තෙහි ව පරෙ වත්තෙති. පරහිතාය ඉරියාපථවක්කානං වත්තො එතස්මිං අත්ථිති වක්කවත්තී. අථ වා වතුහි අවිජ්ජියධම්මෙහි ව සඬ්ගභවත්ථුහි ව සමන්තාගමෙන පරෙහි අනභිභවතියස්ස ආණාවක්කස්ස වත්තො එතස්මිං අත්ථිතිපි වක්කවත්තී. රථෙසභොති රථිකෙසු ආජාතියඋසහපුරිසො, මහාරථිකොති අත්ථො. වාතුරන්තොති වතුසමුද්දන්තාය පථවියා ඉස්සරො. විජ්ජාවිති විජ්ජවජ්ජයො. ජම්බුසණ්ඩස්සාති ජම්බුදීපස්ස, පාකටෙන හි ඉස්සරියාති දස්සෙත්තො එවමාහ. වක්කවත්තී පන සපරිත්තදිපානං වතුන්තම්පි මහාදිපානං ඉස්සරොව.

බත්තියාති ජාතිබත්තියා. භොගීති භොගියා. රාජානොති යෙ කෙච්ඡ රජ්ජං කාරොන්තා. අනුයන්තාති අනුගාමීනො සෙවකා. රාජාභිරාජාති රාජුතං පූජනීයො රාජා හුත්වා, වක්කවත්තීති අධිප්පායො. මනුජීන්දොති මනුස්සාධිපති, මනුස්සානං පරමිස්සරොති අත්ථො.

එවං සෙලෙන චුත්තෙ භගවා “යෙ තෙ භවන්ති අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා, තෙ සකෙ වණ්ණෙ භඤ්ඤාමානෙ අත්තානං පාතුකරොන්ති”ති ඉමං සෙලස්ස මනොරථං පුරෙත්තො –

824. “රාජාභමස්මි සෙල, (සෙලාති භගවා) ධම්මරාජා අනුත්තරො;
ධම්මෙන වක්කං වත්තෙමි, වක්කං අප්පට්චත්තිය”න්ති. – ඉමං ගාථමාහ;

තත්‍රායං අධිප්පායො – යං මං ත්වං, සෙල, යාවසි, “රාජා අරහසි භවිතුං වක්කවත්තී”ති, එත්ථ අප්පොස්සුක්කො භොහි, රාජාභමස්මි, සති ව රාජත්තෙ යථා අඤ්ඤො රාජා සමානොපි යොජනසතං වා අනුසාසති, ද්වෙ තීණි වත්තාරි පඤ්ච යොජනසතාති වා යොජනසහස්සං වා වක්කවත්තී හුත්වාපි වතුදීපපරියන්තමත්තං වා, නාභමෙවං පරිච්ඡින්නවිසයො. අභඤ්ඤි ධම්මරාජා අනුත්තරො භවග්ගතො අවිච්ඡරියන්තං කත්වා තිරියං අපරිමෙයාලොකධාතුයො අනුසාසාමි. යාවතා හි අපදාදිභෙදා සත්තා, අහං තෙසං අග්ගො. න හි මෙ කොච්ඡි ලෙන වා...පෙ.... විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙන වා සදිසො නත්ථි, කුතො හියොයා. ස්වාහං එවං ධම්මරාජා අනුත්තරො, අනුත්තරෙතෙව වතුසතිපට්ඨානාදිභෙදබොධිපක්ඛියසඬ්ඛාතෙන ධම්මෙන වක්කං වත්තෙමි, “ඉදං පජ්ඣං, ඉදං උපසම්පජ්ජ විහරං”තිආදිනා ආණාවක්කං. “ඉදං බො පන, භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්ච”න්තිආදිනා (මහාව. 14; සං. නි. 5.1081) පරියත්තිධම්මෙන ධම්මවක්කමෙව වා. වක්කං අප්පට්චත්තියන්ති යං වක්කං අප්පට්චත්තියං භොති සමණෙන වා...පෙ.... කෙනච්ච වා ලොකස්මිත්ති.

එවං අත්තානමාවිකරොන්තං භගවන්තං දිස්වා පිතිසොමනස්සජාතො සෙලො පුන දළ්භිකරණත්ථං –

825. “සම්බුද්ධො පටිජානාසි, (ඉති සෙලො බ්‍රාහ්මණො) ධම්මරාජා අනුත්තරො;
ධම්මෙන වක්කං වත්තෙමි, ඉති භාසථ ගොතම.

826. “කො නු සෙනාපති භොතො, සාවකො සත්ථුරන්වයො;
කො තෙතමනුවත්තෙති, ධම්මවක්කං පවත්තිත”න්ති. – ගාථාද්වයමාහ;

තත්ථ කො නු සෙනාපතීති ධම්මරඤ්ඤො භොතො ධම්මෙන පවත්තිතස්ස වක්කස්ස අනුපවත්තනකො සෙනාපති කො නුති පුච්ඡි.

තෙන ව සමයෙන භගවතො දක්ඛිණපස්සෙ ආයස්මා සාරිපුත්තො නිසින්තො භොති, සුවණ්ණපුඤ්ජො විය සිරියා සොභමානො. තං දස්සෙත්තො භගවා –

827. “මයා පවත්තිතං වක්කං, (සෙලාති භගවා) ධම්මවක්කං අනුත්තරං;
සාරිපුත්තො අනුවත්තෙති, අනුජාතො තථාගත”න්ති. – ගාථමාහ;

තත්ථ අනුජාතො තථාගතන්ති, තථාගතං අනුජාතො, තථා ගතෙන භෙතුනා අරියාය ජාතියා ජාතොති අත්ථො.

එවං “කො නු සෙනාපති භොතො”ති සෙලෙන චුත්තපඤ්ඤාං බ්‍යාකරිත්වා යං සෙලො ආහ “සම්බුද්ධො පටිජානාසී”ති තත්ථ නං නික්කඛිධං කාතුකාමො “නාහං පටිඤ්ඤාමත්තෙනෙව පටිජානාමි, අපි වාහං ඉමිනා කාරණෙන බුද්ධො”ති ඤාපෙතුං –

828. “අභිඤ්ඤායාං අභිඤ්ඤානං, භාවෙනබ්බඤ්ඤා භාවිතං;
පහානබ්බං පහිනං මෙ, තස්මා බුද්ධොස්මි බ්‍රාහ්මණා”ති. – ගාථමාහ;

තත්ථ අභිඤ්ඤායාන්ති චත්තාරි සච්චාති චත්තාරි අරියසච්චාති. චතුත්තඤ්ඤි සච්චානං අරියසච්චානඤ්ඤා සාමඤ්ඤාග්ගහණමෙතං යදිදං අභිඤ්ඤායාන්ති. තත්ථ අරියසච්චෙසු යං භාවෙනබ්බං මග්ගසච්චං, යඤ්ඤා පහානබ්බං සමුදයසච්චං, තදුග්ගහණෙන තෙසං ඵලභුතාති නිරොධසච්චදුක්ඛසච්චාතිපි ගහිතානෙව භොන්ති හෙතුග්ගහණෙනෙව ඵලසිද්ධිනො. තෙන තත්ථ “සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං, පරිඤ්ඤායාං පරිඤ්ඤාත”න්ති ඉදම්පි චුත්තමෙව භොති. “අභිඤ්ඤායාං අභිඤ්ඤාත”න්ති වා ඉමිනා ව සබ්බස්සපි ඤායාස්ස අභිඤ්ඤාතසම්බුද්ධභාවං උද්දෙසවසෙන පකාසෙන්වා තදෙකදෙසං නිද්දෙසවසෙන දස්සෙන්තො “භාවෙනබ්බඤ්ඤා භාවිත”න්ති ආදිමාහ. අථ වා “භාවෙනබ්බං භාවිතං, පහානබ්බං පහින”න්ති ඉමිනා අත්තනො ඤාණපහානසම්පදාකිත්තනමුඛෙන තංමුලකත්තා සබ්බෙපි බුද්ධගුණා කිත්තිතා භොන්තිති ආහ “තස්මා බුද්ධොස්මි, බ්‍රාහ්මණා”ති. අභිඤ්ඤායාං අභිඤ්ඤාතග්ගහණෙන හි සබ්බසො විජ්ජාවිමුත්තිතං ගහිතත්තා සඵලං චතුසච්චභාවං සද්ධිං හෙතුසම්පත්තියා දස්සෙන්තො බුද්ධත්තබ්බං සබ්බං බුද්ධත්තවා බුද්ධො ජාතොස්මිති ඤායෙන හෙතුනා අත්තනො බුද්ධභාවං විභාවෙති.

එවං නිප්පරියායෙන අත්තනං පාතුකරිත්වා අත්තති කඛ්ඛාචිතරණත්ථං බ්‍රාහ්මණං උස්සාහෙන්තො –

829. “විනයස්සු මයි කඛ්ඛං, අධිමුච්චස්සු බ්‍රාහ්මණ;
දුල්ලහං දස්සනං භොති, සම්බුද්ධානං අභිණ්හසො.

830. “යෙසං වෙ දුල්ලහො ලොකෙ, පාතුභාවො අභිණ්හසො;
සොහං බ්‍රාහ්මණ බුද්ධොස්මි, සල්ලකත්තො අනුත්තරො.

831. “බ්‍රහ්මභූතො අතිතුලො, මාරසෙනප්පමද්දනො;
සබ්බාමිත්තෙ වසෙ කත්වා, මොදාමි අකුතොහයො”ති. – ගාථත්තයමාහ;

තත්ථ විනයස්සුති විනෙහි ඡින්ද. කඛ්ඛන්ති විචිකිච්ඡං. අධිමුච්චස්සුති අධිමොක්ඛං කර “සම්මාසම්බුද්ධො”ති සද්දහ. දුල්ලහං දස්සනං භොති, සම්බුද්ධානන්ති යතො කප්පානං අසඬ්ඛොයාමිපි බුද්ධස්සඤ්ඤා ලොකො භොති. සල්ලකත්තොති, රාගාදිසල්ලකත්තනො. බ්‍රහ්මභූතොති සෙට්ඨභූතො. අතිතුලොති තුලං අතීතො, නිරුපමොති අත්ථො. මාරසෙනප්පමද්දනොති “කාමා තෙ පට්ඨා සෙනා”ති (සු. නි. 438; මහානි. 28; චූළනි. තන්දමාණවසුච්ඡාතිද්දෙස 47) එවං ආගතාය මාරසෙනාය පමද්දනො. සබ්බාමිත්තෙති බන්ධකිලෙසාහිසඬ්ඛාරම්ච්චදෙවපුත්තමාරසඬ්ඛාතෙ සබ්බපච්චත්ථිකෙ . වසෙ කත්වාති අත්තනො වසෙ කත්වා. මොදාමි අකුතොහයොති කුතොවි නිබ්බයො සමාධිසුඛෙන, ඵලනිබ්බානසුඛෙන ව මොදාමි.

එවං චුත්තෙ සෙලො බ්‍රාහ්මණො තාවදෙව හගවති සඤ්ජාතපසාදො පබ්බජ්ජාපෙක්ඛො හුත්වා –

832. “ඉදං භොන්තො නිසාමෙථ, යථා භාසති චක්ඛුමා;
සල්ලකත්තො මහාවීරො, සීහොව නදතී වනෙ.

833. “බ්‍රහ්මභූතං අතිතුලං, මාරසෙනප්පමද්දනං;
කො දිස්වා නප්පසීදෙයා, අපි කණ්භාහිජාතිකො.

834. “යො මං ඉච්ඡති අන්වෙතු, යො වා නිච්ඡති ගච්ඡතු;
ඉධාහං පබ්බජ්ජාමි, වරපඤ්ඤස්ස සන්තිකෙ”ති. –

ගාථත්තයමාහ. යථා තං පරිපාකගතාය උපනිස්සයසම්පත්තියා වොදියමානො.

තත්ථ කණ්භාහිජාතිකොති, නිවජාතිකො, තමොතමපරායණභාවෙ ධීතො.

තතො තෙපි මාණවකා හෙතුසම්පන්නතාය තත්ථෙව පබ්බජ්ජාපෙක්ඛො හුත්වා –

835. “එතං වෙ රුච්චති භොතො, සම්මාසම්බුද්ධසාසනං;
මයම්පි පබ්බජ්ජාමි, වරපඤ්ඤස්ස සන්තිකෙ”ති. –

ගාථමාහංසු, යථා තං තෙන සද්ධිං කතාධිකාරා කුලපුත්තා.

අථ සෙලො තෙසු මාණවකෙසු තුට්ඨවිත්තො තෙ දස්සෙන්තො පබ්බජ්ජඤ්ඤා යාවමානො –

836. “බ්‍රාහ්මණා තිසතා ඉමෙ, යාවන්ති පඤ්ජලිකතා;
බ්‍රහ්මවරියං වරිස්සාම, භගවා තව සන්තිකෙ”ති. – ගාථමාහ;

තතො භගවා යස්මා සෙලො හෙට්ඨා වුත්තනයෙන පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ තෙසංයෙව තිණ්ණං පුරිසසතානං ගණපෙට්ඨො හුත්වා රොපිතකුසලමූලො, ඉදානි පච්ඡිමභවෙපි තෙසංයෙව ආවරියො හුත්වා නිබ්බන්තො, ඤාණඤ්චස්ස තෙසඤ්ච පරිපක්කං, එහිභික්ඛුභාවස්ස ව උපනිස්සයො අත්ථී, තස්මා තෙ සබ්බෙව එහිභික්ඛුභාවෙන පබ්බජ්ජාය පබ්බාපෙන්නො –

837. “ස්වාධාතං බ්‍රහ්මවරියං, (සෙලානි භගවා) සන්දිට්ඨිකමකාලිකං;
යත්ථ අමොඝා පබ්බජ්ජා, අප්පමත්තස්ස සික්ඛතො”ති. – ගාථමාහ;

තත්ථ සන්දිට්ඨිකන්ති පච්චක්ඛං. අකාලිකන්ති මග්ගානන්තරඵලූප්පත්තිතො න කාලන්තරෙ පත්තබ්බඵලං. යත්ථානි යංනිමිත්තා . මග්ගබ්‍රහ්මවරියනිමිත්තා හි පබ්බජ්ජා අමොඝා අනිජ්ඵලා, යත්ථානි වා යස්මී සාසනෙ අප්පමත්තස්ස සතිච්ඡපවාසරහිතස්ස තිසු සික්ඛාසු සික්ඛතො.

එවඤ්ච වත්වා “එථ, භික්ඛවො”ති භගවා අවොච. තාවදෙව තෙ සබ්බෙ ඉද්ධිමයපත්තචීවරධරා හුත්වා සට්ඨිවස්සිකත්ථෙරා විය භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පරිවාරෙසුං. සො එවං පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො සත්තමෙ දිවසෙ සපරියො අරහත්තං පාපුණ්. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.40.208-303) –

“නගරෙ භංසවතියා, වීථිසාමී අභොසහං;
මම ඤාතී සමානෙත්වා, ඉදං වචනමබ්‍රවිං.

“බුද්ධො ලොකෙ සමුප්පන්නො, පුඤ්ඤක්ඛෙත්තො අනුත්තරො;
ආසී සො සබ්බලොකස්ස, ආහුතීනං පටිග්ගහො.

“බත්තියා නෙගමා වෙච, මහාසාලා ව බ්‍රාහ්මණා;
පසන්නචිත්තා සුමනා, පුගධම්මං අකංසු තෙ.

“හත්ථාරොහා අනීකට්ඨා, රථිකා පත්තිකාරකා;
පසන්නචිත්තා සුමනා, පුගධම්මං අකංසු තෙ.

“උග්ගා ව රාජපුත්තා ව, වෙසියානා ව බ්‍රාහ්මණා;
පසන්නචිත්තා සුමනා, පුගධම්මං අකංසු තෙ.

“ආළාරිකා කප්පකා ව, න්භාපකා මාලකාරකා;
පසන්නචිත්තා සුමනා, පුගධම්මං අකංසු තෙ.

“රජකා පෙසකාරා ව, වම්මකාරා ව න්භාපිතා;
පසන්නචිත්තා සුමනා, පුගධම්මං අකංසු තෙ.

“උසුකාරා භමකාරා, වම්මකාරා ව තච්ඡකා;
පසන්නචිත්තා සුමනා, පුගධම්මං අකංසු තෙ.

“කම්මාරා සොණ්ණකාරා ව, තිපුලොහකරා තථා;
පසන්නචිත්තා සුමනා, පුගධම්මං අකංසු තෙ.

“හතකා වෙට්ඨා වෙච, දාසකම්මකරා බහු;
යථාසකෙන ථාමෙන, පුගධම්මං අකංසු තෙ.

“උදහාරා කට්ඨහාරා, කස්සකා තිණහාරකා;
යථාසකෙන ථාමෙන, පුගධම්මං අකංසු තෙ.

“පුප්ථිකා මාලිකා වෙච, පණ්ණිකා ඵලහාරකා;
යථාසකෙන ථාමෙන, පුගධම්මං අකංසු තෙ.

“ගණිකා කුම්භදාසී ව, පුච්ඡිකා මච්ඡිකාපි ව;
යථාසකෙන ථාමෙන, පුගධම්මං අකංසු තෙ.

“එම සබ්බෙ සමාගන්ත්වා, ගණං ඛන්ධාම එකතො;
අධිකාරං කරිස්සාම, පුඤ්ඤකම්බෙන්තෙ අනුත්තරෙ.

“තෙ මෙ සුත්වාන වචනං, ගණං ඛන්ධිංසු තාවදෙ;
උපට්ඨානසාලං සුකතං, භික්ඛුසඨ්ඨස්ස කාරයුං.

“නිට්ඨාපෙන්වාන තං සාලං, උදග්ගො තුට්ඨමානසො;
පරෙතො තෙහි සබ්බෙහි, සම්බුද්ධමුපසඨකම්.

“උපසඨකම්ම සම්බුද්ධං, ලොකනාමං නරාසහං;
වන්දිත්වා සත්ථුතො පාදෙ, ඉදං වචනමබ්බවිං.

“ඉමෙ තීණි සතා වීර, පුරිසා එකතො ගණා;
උපට්ඨානසාලං සුකතං, නියායාදෙන්ති තුවං මුනි.

“භික්ඛුසඨ්ඨස්ස පුරතො, සම්පට්ඨිජත්ව වක්ඛුමා;
තිණ්ණං සතානං පුරතො, ඉමා ගාථා අභාසට්.

“තිසතාපි ව ජෙට්ඨො ව, අනුවත්තිංසු එකතො;
සම්පත්තිඤ්ඤි කරිත්වාන, සබ්බෙ අනුභවිස්සට්.

“පච්ඡිමෙ භවෙ සම්පත්තෙ, සිතිභාවමනුත්තරං;
අජරං අමතං සත්තං, නිබ්බානං එස්සයිස්සට්.

“එවං බුද්ධො වියාකාසි, සබ්බඤ්ඤා සමණුත්තරො;
බුද්ධස්ස වචනං සුත්වා, සොමනස්සං පවෙදයිං.

“තිංසකප්පසහස්සානි, දෙවලොකෙ රම්භං අහං;
දෙවාධිපො පඤ්චස්සනං, දෙවරජ්ජමකාරයිං.

“සහස්සක්ඛන්තුං රාජා ව, වක්ඛවන්ති අහොසහං;
දෙවරජ්ජං කරොන්තස්ස, මහාදෙවා අවන්දිසුං.

“ඉධ මානුසකෙ රජ්ජං, පරිසා භොන්ති ඛන්ධවා;
පච්ඡිමෙ භවෙ සම්පත්තෙ, වාසෙට්ඨො නාම බ්‍රාහ්මණො.

“අසිතිකොටි නිවයො, තස්ස පුත්තො අහොසහං;
සෙලො ඉති මමං නාමං, ඡළඬගෙ පාරම් ගතො.

“ජඬ්ඝාවිහාරං විවරං, සසිස්සෙහි පුරක්ඛතො;
ජට්ඨාරිකභරිතං, කෙණ්ඩං නාම තාපසං.

“පටියත්තාහුතිං දිස්වා, ඉදං වචනමබ්බවිං;
ආවාහො වා විවාහො වා, රාජා වා තෙ නිමන්තිතො.

“ආහුතිං යිට්ඨකාමොහං, බ්‍රාහ්මණෙ දෙවසම්මතෙ;
න නිමන්තෙමි රාජානං, ආහුතී මෙ න විජ්ජති.

“න වන්ටි මය්භමාවාහො, විවාහො මෙ න විජ්ජති;
සකායානං නන්දිජනතො, සෙට්ඨො ලොකෙ සදෙවකෙ.

“සබ්බලොකහිත්තත්ථාය , සබ්බසත්තසුඛාවහො;
සො මෙ නිමන්තිතො අජ්ජ, තස්සෙතං පටියාදනං.

“තිම්බරුසකවණ්ණාහො, අජ්ජමෙය්‍යො අනුපමො;
රූපෙනාසදිසො බුද්ධො, ස්වාතනාය නිමන්තිතො.

“උක්කාමුඛපහටියොව, බදිරඬිගාරසන්නිහො;
විජ්ජුපමො මහාවීරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“පබ්බතග්ගෙ යථා අවිච්චි, පුණ්ණමායෙව චන්දිමා;
නළග්ගිවණ්ණසඬ්ඛාසො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“අසම්භිතො භයාතිතො, භවන්තකරණො මුනි;
සිහුපමො මහාවීරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“කුසලො බුද්ධධම්මෙහි, අපසය්හො පරෙහි සො;
නාගුපමො මහාවීරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“සද්ධම්මාචාරකුසලො, බුද්ධනාගො අසාදිසො;
උසභුපමො මහාවීරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“අනන්තවණ්ණො අමිතයසො, විචිත්තසබ්බලක්ඛණො;
සක්කුපමො මහාවීරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“වසි ගණි පතාපි ව, තෙජස්සි ව දුරාසදො;
බ්‍රහ්මපමො මහාවීරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“පත්තධම්මො දසබලො, බලාතිබලපාරගො;
ධරණුපමො මහාවීරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“සීලවිච්ඡමාකිණ්ණො, ධම්මවිඤ්ඤාණබොහිතො;
උද්ධුපමො මහාවීරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“දුරාසදො දුජ්ජසහො, අවලො උග්ගතො බ්‍රහා;
නෙරුපමො මහාවීරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“අනන්තඤාණො අසමසමො, අතුලො අග්ගතං ගතො;
ගගනුපමො මහාවීරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“පතිට්ඨා භයහිතානං, තාණො සරණගාමීනං;
අස්සාසකො මහාවීරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“ආසයො බුද්ධිමන්නානං, පුඤ්ඤක්ඛේත්තං සුබෙසිනං;
රතනාකරො මහාවීරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“අස්සාසකො වෙදකරො, සාමඤ්ඤඵලදායකො;
මෙසුපමො මහාවීරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“ලොකවක්ඛු මහාතෙජො, සබ්බතමවිනොදනො;
සූරියුපමො මහාවීරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“ආරම්මණවිමුත්තිසු, සභාවදස්සනො මුනි;
චන්දුපමො මහාවීරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“බුද්ධො සමුස්සිතො ලොකෙ, ලක්ඛණෙහි අලඬිකතො;
අජපමෙය්‍යො මහාවීරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“යස්ස ඤාණං අජ්ජමෙය්‍යං, සීලං යස්ස අනුපමං;
විමුත්ති අසදිසා යස්ස, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“යස්ස ධීති අසදිසා, ථාමො යස්ස අවින්නියො;
යස්ස පරක්කමො ජෙට්ඨො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්නිනො.

“රාගො දොසො ව මොහො ව, විසා සබ්බෙ සමුහතා;
අගදුපමො මහාවිරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්තිනො.

“ක්ලෙසඛ්‍යාධිබ්‍රහ්මකිං-සබ්බතමචිනොදනො;
වෙජ්ජුපමො මහාවිරො, සො මෙ බුද්ධො නිමන්තිනො.

“බුද්ධොති හො යං වදෙසී, සොසොපෙසො සුදුල්ලහො;
බුද්ධො බුද්ධොති සුත්වාන, පිති මෙ උදපජ්ජට.

“අබ්භන්තරං අගණ්හන්තං, පිති මෙ බහි නිව්ජරෙ;
සොහං පිතිමනො සන්තො, ඉදං වචනමබ්‍රවිං.

“කහං නු බො සො භගවා, ලොකපෙට්ඨො නරාසහො;
තත්ථ ගන්ත්වා නමස්සිස්සං, සාමඤ්ඤඵලදායකං.

“පග්ගස්භ දක්ඛිණං බාහුං, වෙදජානො කතඤ්ජලී;
ආචික්ඛි මෙ ධම්මරාජං, සොකසල්ලචිනොදනං.

“උදෙන්තංව මහාමෙසං, නිලං අඤ්ජනසන්නිහං;
සාගරං විය දිස්සන්තං, පස්සසෙනං මහාවනං.

“එත්ථ සො වසතෙ බුද්ධො, අදන්තදමකො මුනි;
චිනයන්තො ව වෙනෙය්‍යො, බොධෙන්තො බොධිපක්ඛියො.

“පිපාසිතොව උදකං, භොජනංව ජීසව්ජිතො;
ගාවී යථා වච්ඡගිද්ධා, එවාහං විවිතිං ජිනං.

“ආචාරඋපචාරඤ්ඤා, ධම්මානුච්ඡවිසංවරං;
සික්ඛාපෙම් සකෙ සිස්සෙ, ගච්ඡන්තෙ ජිනසන්නිකං.

“දුරාසදා භගවන්තො, සිහාව එකචාරිතො;
පදෙ පදං නික්ඛිපන්තා, ආගච්ඡෙය්‍යාථ මාණවා.

“ආසිවිසො යථා සොරො, මිගරාජාව කෙසරී;
මත්තොව කුඤ්ජරො දන්ති, එවං බුද්ධා දුරාසදා.

“උක්කාසිතඤ්ච ඛිපිතං, අජ්ඣුපෙක්ඛිය මාණවා;
පදෙ පදං නික්ඛිපන්තා, උපෙථ බුද්ධසන්නිකං.

“පට්ඨල්ලානගරුකා, අජ්ජසද්දා දුරාසදා;
දුරුපසඬිකමා බුද්ධා, ගරු භොන්ති සදෙවකෙ.

“යදාහං පඤ්ඤං පුච්ඡාමි, පට්ඨමිමොදයාමි වා;
අජ්ජසද්දා තදා හොථ, මුනිභූතාව තිට්ඨථ.

“යං සො දෙසෙති සම්බුද්ධො, බෙමං නිබ්බානපත්තියා;
තමෙවත්ථං නිසාමෙථ, සද්ධම්මසවනං සුඛං.

“උපසඬිකම්ම සම්බුද්ධං, සම්මොදිං මුනිනා අහං;
තං කථං වීතිසාරෙත්වා, ලක්ඛණෙ උපධාරයිං.

“ලක්ඛණෙ ද්වෙ ව කඬ්ඛාමි, පස්සාමි තිංසලක්ඛණෙ;
කොසොභිතවත්ථගුය්හං, ඉද්ධියා දස්සයි මුනි.

“ජීවිහං නින්තාමයිත්වාන, කණ්ණසොතෙ ව නාසිකෙ;
පට්ඨසි නලාටන්තං, කෙවලං ඡාදයි ජිනො.

“තස්සාහං ලක්ඛණෙ දිස්වා, පරිපුණ්ණෙ සබ්බාසුඡන්දනෙ;
බුද්ධොති නිට්ඨං ගන්ත්වාන, සහ සිස්සෙහි පබ්බතං.

“සතෙහි තිහි සහිතො, පබ්බතං අනගාරියං;
අඬ්ඬමාසෙ අසම්පත්තෙ, සබ්බෙ පත්තාමහ නිබ්බුතිං.

“එකතො කම්මං කත්වාන, පුඤ්ඤක්ඛේත්තෙ අනුත්තරෙ;
එකතො සංසරිත්වාන, එකතො විනිවත්තස්සං.

“ගොපානසීයො දත්වාන, පුගධම්මෙ වසිං අහං
තෙන කම්මෙන සුකතෙන, අට්ඨ හෙතු ලභාමහං.

“දිසාසු පුජිතො හොමී, හොගා ව අමිතා මම;
පතිට්ඨා හොමී සබ්බෙසං, තාසො මම න විජ්ජති.

“ඛ්‍යාධයො මෙ න විජ්ජන්ති, දීඝායුං පාලයාමී ව;
සුබ්බමච්ඡට්ඨිකො හොමී, ආවාසෙ පත්ථිතෙ වසෙ.

“අට්ඨ ගොපානසී දත්වා, පුගධම්මෙ වසිං අහං;
පටිසම්භිදාරහත්තඤ්ච, එතං මෙ අපරට්ඨමං.

“සබ්බවොසිතවොසානො, කතකිච්චො අනාසවො;
අට්ඨ ගොපානසී නාම, තව පුත්තො මහාමුනි.

“පඤ්ච ඵම්භානි දත්වාන, පුගධම්මෙ වසිං අහං;
තෙන කම්මෙන සුකතෙන, පඤ්ච හෙතු ලභාමහං.

“අච්චො හොමී මේත්තාය, අනුනඬිගො භවාමහං;
ආදෙය්‍යවචනො හොමී, න ධංසෙමී යථා අහං.

“අභන්තං හොති මෙ චිත්තං, අඛ්චො හොමී කස්සචි;
තෙන කම්මෙන සුකතෙන, චිම්මො හොමී සාසනෙ.

“සගාරවො සප්පතිස්සො, කතකිච්චො අනාසවො;
සාවකො තෙ මහාචීර, භික්ඛු තං වන්දතෙ මුනි.

“කත්වා සුකතපල්ලඬිකං, සාලායං පඤ්ඤපෙසහං;
තෙන කම්මෙන සුකතෙන, පඤ්ච හෙතු ලභාමහං.

“උච්චෙ කුලෙ පජායිත්වා, මහාභොගො භවාමහං;
සබ්බසම්පත්තිකො හොමී, මච්ඡෙරං මෙ න විජ්ජති.

“ගමනෙ පත්ථිතෙ මය්හං, පල්ලඬිකො උපතිට්ඨති;
සහ පල්ලඬිකසෙට්ඨෙන, ගච්ඡාමී මම පත්ථිතං.

“තෙන පල්ලඬිකදානෙන, තමං සබ්බං විනොදයිං;
සබ්බාහිඤ්ඤාබලප්පත්තො, ථෙරො වන්දති තං මුනි.

“පරිකිච්චත්තකිච්චානි, සබ්බකිච්චානි සාධයිං;
තෙන කම්මෙන සුකතෙන, පාවිසිං අභයං පුරං.

“පරිනිට්ඨිතසාලම්භි, පරිභොගමදාසහං;
තෙන කම්මෙන සුකතෙන, සෙට්ඨත්තං අජ්ඣාපාගතො.

“යෙ කෙචි දමකා ලොකෙ, භත්ථිඅස්සෙ දමෙන්ති යෙ;
කරිත්වා කාරුණා නානා, දාරුණෙන දමෙන්ති තෙ.

“න හෙවං ත්වං මහාවීර, දමෙසි නරනාරියො;
අදණ්ඩෙන අසත්ථෙත, දමෙසි උත්තමෙ දමෙ.

“දානස්ස චණ්ණෙ කිත්තෙන්තො, දෙසනාකුසලො මුනි;
එකපඤ්භං කථෙන්නොව, බොධෙසි තිසනෙ මුනි.

“දන්නා මයං සාරථිනා, සුවිමුත්තා අනාසවා;
සබ්බාභිඤ්ඤාබලපත්තා, නිබ්බුතා උපධික්ඛයෙ.

“සතසහස්සිතො කප්පෙ, යං දානමදදිං තදා;
අතික්කන්තා භයා සබ්බෙ, සාලාදානස්සිදං එලං.

“කිලෙසා කුමාපිතා මය්භං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.
අරහත්තං පන පත්ථා සත්ථාරං උපසඬ්ඛමිත්වා අඤ්ඤං බ්‍යාකරොන්තො –

838. “යං තං සරණමාගමිහ, ඉතො අට්ඨමෙ චක්ඛුම;
සත්තරත්තෙන භගවා, දන්නාමිහ තව සාසනෙ”ති. –

ගාථමාහ . තස්සත්ථො – පඤ්චභි චක්ඛුභි චක්ඛුම භගවා යස්මා මයං ඉතො අතීතෙ අට්ඨමෙ දිවසෙ තං සරණං
අගමිමිහ. තස්මා සත්තරත්තෙන තව සාසනෙ දමකෙන දන්නා අමිහ, අහො තෙ සරණගමනස්ස ආනුභාවොති. තතො
පරං –

839. “තුචං බුද්ධො තුචං සත්ථා, තුචං මාරාභිභු මුනි;
තුචං අනුසයෙ ඡෙත්වා, තිණ්ණො තාරෙසිමං පජං.

840. “උපධි තෙ සමතික්කන්තා, ආසවා තෙ පදාලිතා;
සිභොව අනුපාදානො, පහීනභයභෙරවො”ති. –

ඉමාහි ද්විති ගාථාහි අභිත්ථවිත්වා ඔසානගාථාය සත්ථාරං වන්දනං යාවති –

841. “භික්ඛවො තිසනා ඉමෙ, තිට්ඨන්ති පඤ්ඡලිකතා;
පාදෙ වීර පසාරෙහි, නාගා වන්දන්තු සත්ථුනො”ති.

තත්ථ තුචං බුද්ධොති ත්වමෙව ඉමස්මිං ලොකෙ සබ්බඤ්ඤාබුද්ධො. දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථෙත සත්තානං අනුසාසනතො
ත්වමෙව සත්ථා. සබ්බෙසං මාරානං අභිභවනතො මාරාභිභු. මුනිභාවතො මුනි. අනුසයෙ ඡෙත්වාති කාමරාගාදිකෙ
අනුසයෙ අරියමග්ගසත්ථෙත ඡිත්තීත්වා. තිණ්ණොති සයං සංසාරමහොසං තිණ්ණො, දෙසනාහත්ථෙත ඉමං පජං
සත්තකායං තාරෙසි. උපධිති ඛන්ධුපධිආදයො සබ්බෙ උපධි. අනුපාදානොති සබ්බසො පහීනකාමුපාදානාදිකො. එවං
වත්ථා ථෙරො සපරිසො සත්ථාරං අභිවන්දන්ති.

සෙලත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. කාළිගොධාපුත්තභද්දියත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

යාතං මෙ හත්ථීථිවායාතිආදිකා ආයස්මතො භද්දියත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු
කතාධිකාරො පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ මහාභොගකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො එකදිවසං සත්ථු
සන්තිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤාන්තො සත්ථාරා එකං භික්ඛුං උච්චාකුලිකානං අග්ගට්ඨානෙ ය්‍යෙමානං දිස්වා සයම්පි තං
යානන්තරං පත්ථෙත්වා සත්තාහං බුද්ධස්සමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඛස්ස මහාදානං දත්වා පණ්ඩානං අකාසි. සත්ථාපිස්ස
අනන්තරායෙන සමිප්ඤ්ඤාභාවං දිස්වා බ්‍යාකාසි. සොපි තං බ්‍යාකරණං සුත්වා උච්චාකුලිකසංවත්තනිකං කම්මං
පුච්ඡිත්වා ධම්මස්සවනස්ස කාරාපනං, ධම්මමණ්ඩපෙ ආසනදානං, බීජනීදානං, ධම්මකලීකානං පූජාසක්කාරකරණං,
උපොසථාගාරෙ පටිස්සයදානන්ති එවමාදිං යාවජීවං බහුපුඤ්ඤං කත්වා තතො වුතො දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො
කස්සපස්ස භගවතො අපරභාගෙ අමිහාකං භගවතො උප්පත්තියා පුරෙතරං බාරාණස්සියං කුටුම්භියසරෙ නිබ්බන්තො
සම්බහුලෙ පච්චෙකබුද්ධෙ පිණ්ඩාය වරින්වා එකස්මිංයෙව යානෙ සමාගන්ත්වා හත්තවිස්සග්ගං කරොන්තෙ දිස්වා
තත්ථ පාසාණඵලකාති අත්ථරින්වා පාදොදකාදිං උපට්ඨපෙන්නො යාවජීවං උපට්ඨති.

සො එකං බුද්ධන්තරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරින්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ කපිලවත්ථුනගරෙ සාකියරාජකුලෙ
නිබ්බන්ති, භද්දියොතිස්ස නාමං අහොසි. සො වයප්පත්තො අනුරුද්ධාදීහි පඤ්චභි ඛන්තියෙහි සද්ධිං සත්ථරි
අනුපියම්බවනෙ විහරන්තෙ සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණි. තං සත්ථා අපරභාගෙ ඡෙතවනෙ
අරියගණමජ්ඣෙ නිසින්තො උච්චාකුලිකානං භික්ඛුනං අග්ගට්ඨානෙ ය්‍යෙසි. සො ඵලසුබ්බෙන නිබ්බානසුබ්බෙන ච
විතිනාමෙන්තො අරඤ්ඤගතොපි රුක්ඛමූලගතොපි සුඤ්ඤාගාරගතොපි “අහො සුබ්බං, අහො සුබ්බ”න්ති අභික්ඛණං

උදානං උදානෙසි. තං සුත්ථා භික්ඛු සත්ථු ආරොවෙසුං – “ආයස්මා හද්දියො කාළිගොධාය පුත්තො අභික්ඛණං ‘අභො සුඛං, අභො සුඛං’න්ති වදති, අනභිරතො මඤ්ඤෙ ඛණ්ටවරියං වරති”ති. සත්ථා තං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්ථං, හද්දිය, අභික්ඛණං ‘අභො සුඛං, අභො සුඛං’න්ති වදසී”ති පුච්ඡී. සො “සච්චං හගවා”ති පටිජානිත්වා “පුබ්බෙ මෙ, හත්තෙ, රජ්ජං කාරෙන්තස්ස සුසංවිහිතාරක්ඛො අභොසිං, තථාපි භිතො උබ්බිග්ගො උස්සඬිකිතො විභාසිං. ඉදානි පන පබ්බජිතො අභිතො අනුබ්බිග්ගො අනුස්සඬිකිතො විහරාමී”ති වත්වා –

842. “යානං මෙ හත්ථීගීවාය, සුඛමා වත්ථා පධාරිතා;
සාලිතං ඔදනො භුත්තො, සුවිමංසුපසෙවනො.
843. “සොජ්ජ හද්දො සාතතිකො, උඤ්ඡාපත්තාගතෙ රතො;
ඤායති අනුපාදානො, පුත්තො ගොධාය හද්දියො.
844. “පංසුකුලී සාතතිකො, උඤ්ඡාපත්තාගතෙ රතො;
ඤායති අනුපාදානො, පුත්තො ගොධාය හද්දියො.

845. “පිණ්ඩපාති සාතතිකො...පෙ....
846. “තෙව්වරි සාතතිකො...පෙ....
847. “සුද්දානාදා සාතතිකො...පෙ....
848. “සුද්දානාදා සාතතිකො...පෙ....
849. “සුද්දානාදා සාතතිකො...පෙ....
850. “සුද්දානාදා සාතතිකො...පෙ....
851. “සුද්දානාදා සාතතිකො...පෙ....
852. “සුද්දානාදා සාතතිකො...පෙ....
853. “සුද්දානාදා සාතතිකො...පෙ....
854. “සුද්දානාදා සාතතිකො...පෙ....
855. “සුද්දානාදා සාතතිකො...පෙ....
856. “සුද්දානාදා සාතතිකො...පෙ....
857. “සුද්දානාදා සාතතිකො...පෙ....
858. “සුද්දානාදා සාතතිකො...පෙ....
859. “සුද්දානාදා සාතතිකො...පෙ....
860. “සුද්දානාදා සාතතිකො...පෙ....
861. “සුද්දානාදා සාතතිකො...පෙ....
862. “සුද්දානාදා සාතතිකො...පෙ....
අග්ගහිං මත්තිකාපත්තං, ඉදං දුතියාභිසෙවනං.

863. “උච්චෙ මණ්ඩලිපාකාරෙ, දළ්භමට්ඨාලකොට්ඨකෙ;
රක්ඛිතො ඛණ්ටහත්ථෙහි, උත්තමං විහරිං පුරෙ.
864. “සොජ්ජ හද්දො අනුත්‍රාසී, පභීනභයභෙරවො;
ඤායති වනමොග්ගහ, පුත්තො ගොධාය හද්දියො.
865. “සිලක්ඛන්තෙ පතිට්ඨාය, සතිං පඤ්ඤඤව භාවයං;
පාපුණිං අනුපුබ්බෙන, සබ්බසංයොජනක්ඛය”න්ති. –

ඉමාහි ගාථාහි සත්ථු පුරතො සිහනාදං නදි.

තත්ථ යානං මෙ හත්ථීගීවායාති, හත්තෙ, පුබ්බෙ මයා ගච්ඡන්තෙනාපි හත්ථීගීවාය හත්ථීක්ඛන්තෙ නිසිදිත්වා යානං වරිතං. වත්ථානි පරිහරන්තෙනාපි සුඛමා සුඛසම්ඵස්සා කාසිකවත්ථවිසෙසා ධාරිතා. ඔදනං භුඤ්ජන්තෙනාපි නිවස්සිකානං පුරාණගන්ධසාලිතං ඔදනො තිත්තිරකපිඤ්ජරාදිනා සුවිතා මංසෙන උපසිත්තතාය සුවිමංසුපසෙවනො භුත්තො, තථාපි තං සුඛං න මය්හං විත්තපරිතොසකරං අභොසිං, යථා එතරහි විචෙකසුඛන්ති දස්සෙත්තො ආහ “සොජ්ජ හද්දො”තිආදි. එත්ථ ව හත්ථීග්ගහණෙනෙව අස්සරථයානානි, වත්ථග්ගහණෙන සබ්බරාජාලඬිකාරා, ඔදනග්ගහණෙන සබ්බභොජනවිකති ගහිතාති වෙදිතබ්බං. සොජ්ජාති සො අජ්ජ එතරහි පබ්බජ්ජායං යීතො. හද්දොති සිලාදිගුණෙහි සමන්තාගතත්තා හද්දො. සාතතිකොති සමණධම්මෙ දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරෙ සාතවිචයුත්තො. උඤ්ඡාපත්තාගතෙ රතොති උඤ්ඡාවරියාය පත්තෙ ආගතෙ පත්තපරියාපන්තෙ අභිරතො, තෙනෙව සන්තුට්ඨොති අධිප්පායො. ඤායතීති ඵලසමාපත්තිඤානෙන ඤායති. පුත්තො ගොධායාති කාළිගොධාය නාම ඛත්තියාය පුත්තො. හද්දියොති ඵලංනාමො අත්තානාමෙව ථෙරො අඤ්ඤං විය කත්වා වදති.

ගහපතිවිවරං පටික්ඛිපිත්වා පංසුකුලිකඬිගසමාදානෙන පංසුකුලිකො. සඬිසහත්තං පටික්ඛිපිත්වා පිණ්ඩපාතිකඬිගසමාදානෙන පිණ්ඩපාතිකො. අතිරෙකවිවරං පටික්ඛිපිත්වා තෙව්වරිකඬිගසමාදානෙන තෙව්වරිකො. ලොලුප්පවාරං පටික්ඛිපිත්වා සපදානවාරිකඬිගසමාදානෙන සපදානවාරි. නානාසනභොජනං පටික්ඛිපිත්වා එකාසනිකඬිගසමාදානෙන එකාසනිකො. දුතියකභාජනං පටික්ඛිපිත්වා පත්තපිණ්ඩිකඬිගසමාදානෙන පත්තපිණ්ඩිකො. අතිරිත්තභොජනං පටික්ඛිපිත්වා බලුපච්ඡාහත්තිකඬිගසමාදානෙන බලුපච්ඡාහත්තිකො. ගාමන්තසෙනාසනං පටික්ඛිපිත්වා ආරඤ්ඤිකඬිගසමාදානෙන ආරඤ්ඤිකො. ඡන්තවාසං පටික්ඛිපිත්වා රුක්ඛමුලිකඬිගසමාදානෙන රුක්ඛමුලිකො. ඡන්තරුක්ඛමුලානි පටික්ඛිපිත්වා අබ්භොකාසිකඬිගසමාදානෙන අබ්භොකාසිකො. නසුසානං පටික්ඛිපිත්වා සොසානිකඬිගසමාදානෙන සොසානිකො. සෙනාසනලොලුප්පං පටික්ඛිපිත්වා යථාසන්ථතිකඬිගසමාදානෙන යථාසන්ථතිකො. සයනං පටික්ඛිපිත්වා නෙසජ්ජිකඬිගසමාදානෙන නෙසජ්ජිකො . අයමෙන්ථ සඬිබෙපො. විත්ථාරතො පන ධුතඬිගකථා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.22 ආදයො) චුත්තනායෙනෙව ගහෙනබ්බා.

උච්චෙති උච්චාදිට්ඨානෙ, උපරිපාසාදනය වා උච්චෙ. මණ්ඩලිපාකාරෙති මණ්ඩලාකාරෙන පාකාරපරික්ඛිත්තෙ. දළ්භමට්ටාලකොට්ඨකෙති ටීරෙහි අට්ටාලෙහි ද්වාරකොට්ඨකෙති ව සමන්තාගතෙ, නගරෙති අත්ථො.

සතිං පඤ්ඤාඤ්චාති එත්ථ සතිසීසෙන සමාධිං වදති. එලසමාපත්තිනිරොධසමාපත්තියො සන්ධාය “සතිං පඤ්ඤාඤ්ච භාවය”න්ති චුත්තො. සෙසං තත්ථ තත්ථ චුත්තනයත්තා උත්තානමෙව.

එවං ථෙරො සත්ථු සම්මුඛා සීහනාදං නදි. තං සුත්වා භික්ඛු අභිජපසන්නා අහෙසුං.

කාළිගොධාපුත්තභද්දියත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. අභිගුලිමාලත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

ගච්ඡං වදෙසීතිආදිකා ආයස්මතො අභිගුලිමාලත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උජ්ජන්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විචට්ඨපනිස්සයං කුසලං උපවිතිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං කොසලරඤ්ඤො පුරොහිතස්ස භග්ගවස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති. තස්ස ජාතදිවසෙ සකලනගරෙ ආවුධානි පජ්ජලිංසු, රඤ්ඤො ව මඬගලාවුධං සයනපියෙ යපිතං පජ්ජලි, තං දිස්වා රාජා භීතො සංවිග්ගො නිද්දං න ලභී. පුරොහිතො තායං වෙලායං නක්ඛත්තයොගං උල්ලොකෙන්තො “වොරනක්ඛත්තෙන ජාතො”ති සන්නිට්ඨානමකාසී. සො විභාතාය රත්තියා රඤ්ඤො සන්නිකං ගතො සුඛසෙයාං පුච්ඡී. රාජා “කුතො, ආවරිය, සුඛසෙයාං, රත්තියං මය්හං මඬගලාවුධං පජ්ජලි, තස්ස කො නු ඛො විපාකො භවිස්සති”ති? “මා භායී, මහාරාජ, මය්හං සරෙ දාරකො ජාතො. තස්ස ආනුභාවෙන සකලනගරෙපි ආවුධානි පජ්ජලිංසු”ති. “කිං භවිස්සති, ආවරියා”ති? “දාරකො වොරො භවිස්සති”ති. “කිං එකවාරි වොරො, උදාහු ගණපෙට්ඨකො”ති? “එකවාරිකො, දෙව”. “කිං නං මාරෙමා”ති? “එකවාරිකො වෙ, පට්ඨග්ගථ තාව න”න්ති ආහ. තස්ස නාමං කරොන්නා යස්මා ජායමානො රඤ්ඤො චිත්තං විභෙසෙන්තො ජාතො, තස්මා භීසකොති කත්වා පච්ඡා දිට්ඨං අදිට්ඨන්ති විය අභිංසකොති වොහරිංසු.

සො වයජ්ජන්තො පුබ්බකම්මබලෙන සත්තන්නං හත්ථීනං බලං ධාරෙති. තස්සිදං පුබ්බකම්මං – බුද්ධසුඤ්ඤෙ ලොකෙ කස්සකො හුත්වා නිබ්බත්තො එකං පච්චෙකබුද්ධං වස්සොදකෙන තිත්තං අල්ලවීවරං සීතපිළිතං අත්තනො ඛෙත්තභූමිං උපගතං දිස්වා “පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං මෙ උපට්ඨිත”න්ති සොමනස්සජාතො අග්ගිං කත්වා අදාසී. සො තස්ස කම්මස්ස බලෙන නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ ථාමජවබලසම්පන්නො ව හුත්වා ඉමස්මිං පච්ඡිමත්තභාවෙ සත්තන්නං හත්ථීනං බලං ධාරෙති. සො තක්කසිලං ගන්ත්වා දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්නිකෙ ධම්මන්තෙවාසී හුත්වා සිජ්ජං උග්ගණ්ණතො ආවරියබ්‍රාහ්මණං තස්ස භරියඤ්ච සක්කච්චං පට්ඨග්ගති. තෙනස්ස සා බ්‍රාහ්මණී ගෙහෙ ලබ්භමානෙන හත්තාදිනා සඬග්ගං කරොති. තං අසභමානා අඤ්ඤෙ මාණවා ආවරියෙන සද්ධිං හෙදං අකංසු. බ්‍රාහ්මණො තෙසං වචනං ද්වෙ තයො වාරෙ අසද්දහන්තො හුත්වා පච්ඡා සද්දහිත්වා “මහාබලො මාණවො, න සක්කා කෙනවි මාරාපෙත්තුං, උපායෙන නං මාරෙස්සාමී”ති චිත්තෙන්වා නිට්ඨිතසිජ්ජං අත්තනො නගරං ගත්තුං ආපුච්ඡන්තං මාණවං ආහ – “තාත අභිංසක, නිට්ඨිතසිජ්ජපෙන නාම අත්තෙවාසිනා ආවරියස්ස ගරුදක්ඛිණා දාතබ්බා, තං මය්හං දෙහි”ති. “සාධු, ආවරිය, කිං දස්සාමී”ති? “මනුස්සානං සහස්සදක්ඛිණහත්ථඬගලියො ආනෙහි”ති. බ්‍රාහ්මණස්ස කිර අයමස්ස අධිජ්ජායො – බහුසු මාරියමානෙසු එකන්තනො එකො නං මාරෙය්‍යාති . තං සුත්වා අභිංසකො අත්තනො විරපරිචිතං නික්කරුණතං පුරක්ඛත්වා සන්නද්ධපඤ්චාවුධො කොසලරඤ්ඤො විජිතෙ ජාලිනං වනං පවිසිත්වා මහාමග්ගසම්පෙ පබ්බතන්තරෙ වසන්තො පබ්බතසිඛරෙ යත්වා මග්ගෙන ගච්ඡන්තෙ මනුස්සෙ ඔලොකෙන්වා වෙගෙන ගන්ත්වා අභිගුලියො ගහෙන්වා රුක්ඛග්ගෙ ඔලම්බෙසී. තා ගිජ්ඣාපි කාකාපි බාදිංසු, භූමියං නික්ඛිත්තා පුත්තිභාවං අගමංසු. එවං ගණනාය අපරිපුරමානාය ලද්ධා ලද්ධා අභිගුලියො සුත්තෙන ගන්ථිත්වා මාලං කත්වා යඤ්ඤොපචිතං විය අංසෙ ඔලම්බෙසී. තතො පට්ඨාය අභිගුලිමාලොත්ථෙවස්ස සමඤ්ඤා අහොසී.

එවං තස්මිං මනුස්සෙ මාරෙන්තෙ මග්ගො අවළඤ්ජො අහොසී. සො මග්ගෙ මනුස්සෙ අලහන්තො ගාමුප්පාරං ගන්ත්වා නිලිසිත්වා ආගතාගතෙ මනුස්සෙ මාරෙන්වා අභිගුලියො ගහෙන්වා ගච්ඡති. තං ඤත්වා මනුස්සා ගාමතො අපක්කම්සු, ගාමා සුඤ්ඤා අහෙසුං, තථා නිගමා ජනපදා ව. එවං තෙන සො පදෙසො උබ්බාසිතො අහොසී. අභිගුලිමාලස්ස ව එකාය ඌනා සහස්සඅභිගුලියො සඬග්ගා අහෙසුං. අප් මනුස්සා තං වොරුපද්දවං කොසලරඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා පාතොව නගරෙ හෙරිං වරාපෙසී, “සීසං අභිගුලිමාලවොරං ගණ්භාම, බලකායො ආගච්ඡතු”ති. තං සුත්වා අභිගුලිමාලස්ස මාතා මන්තාණි නාම බ්‍රාහ්මණී තස්ස පිතරං ආහ – “පුත්තො කිර තෙ වොරො හුත්වා ඉදඤ්චිදඤ්ච කරොති, තං ‘ඊදිසං මා කරි’ති සඤ්ඤාපෙන්වා ආනෙහි, අඤ්ඤථා නං රාජා සාතෙය්‍යා”ති. බ්‍රාහ්මණො “න මය්හං තාදිසෙහි පුත්තෙහි අත්ථො, රාජා යං වා තං වා කරොතු”ති ආහ . අප් බ්‍රාහ්මණී පුත්තසිනෙහෙන පාට්ඨයාං ගහෙන්වා “මම පුත්තං සඤ්ඤාපෙන්වා ආනෙස්සාමී”ති මග්ගං පට්ඨපජ්ජී.

භගවා “අයං ‘අභිගුලිමාලං ආනෙස්සාමී’ති ගච්ඡති, සථෙ සා ගමිස්සති, අභිගුලිමාලො ‘අභිගුලිසහස්සං පුරෙස්සාමී’ති මාතරම්පි මාරෙස්සති. සො ව පච්ඡිමභවිකො, සවාහං න ගමිස්සං, මහාජාති අභවිස්සා”ති ඤත්වා පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො සයමෙව පත්තවීවරං ගහෙන්වා අභිගුලිමාලං උද්දිස්ස තිංසයොජනිකං මග්ගං පදසාව පට්ඨපජ්ජමානො අත්තරාමග්ගෙ ගොපාලකාදීහි වාරියමානොපි ජාලිනං වනං උපගච්ඡී. තස්මිඤ්ච බණ්ණෙ තස්ස මාතා තෙන දිට්ඨා, සො මාතරං දුරතොව දිස්වා “මාතරම්පි මාරෙන්වා අජ්ජ ඌනඬගලිං පුරෙස්සාමී”ති අසී.

උක්කින්නවා උපධාවි. තෙසං උභින්නං අන්තරෙ භගවා අත්තානං දස්සෙසි. අඬගුලිමාලො භගවන්තං දිස්වා “කිං මෙ මාතරං වධිත්වා අඬගුලියා ගහිතෙන? ජීවතු මෙ මාතා, යංනුනාහං ඉමං සමණං ජීවිතා වොරොපෙත්වා අඬගුලිං ගණ්හෙයා”න්ති උක්කින්නාසිකො භගවන්තං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධි. අප්ඨං බො භගවා තථාරූපං ඉද්ධාහිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛාසි, යථා පකතිඉරියාපටෙන ගච්ඡන්තම්පි අත්තානං අඬගුලිමාලො සබ්බථාමෙන ධාවන්තොපි න සක්කොති සම්පාපුණ්තුං. සො පරිහීනජවො සුරුසුරුපස්සාසි කච්ඡෙහි සෙදං මුඤ්චන්තො පදං උද්ධරිතුම්පි අසක්කොන්තො බාණු විය යීතො භගවන්තං “තිට්ඨ තිට්ඨ, සමණා”ති ආහ. භගවා ගච්ඡන්තොව “යීතො අහං, අඬගුලිමාල, ත්වඤ්ච තිට්ඨා”ති ආහ. සො “ඉමෙ බො සමණා සකාසුත්තියා සච්චවාදිනො, අයං සමණො ගච්ඡන්තොයෙව ‘යීතො අහං, අඬගුලිමාල, ත්වඤ්ච තිට්ඨා’ති ආහ, අභඤ්චම්හි යීතො, කො නු බො ඉමස්ස අධිප්පායො, පුච්ඡිත්වා නං ජානිස්සාමි”ති භගවන්තං ගාථාය අප්ඤ්ඤාසි –

866. “ගච්ඡං වදෙසි සමණ යීතොම්හි, මමඤ්ච බුසි යීතමට්ඨිතොති;
පුච්ඡාමි තං සමණ එතමත්ථං, කථං යීතො ත්වං අභමට්ඨිතොම්හි”ති.

තත්ථ සමණාති භගවන්තං ආලපති. මමන්ති මං. කථන්ති කෙනාකාරෙන. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – සමණ, ත්වං ගච්ඡන්තොව සමානො “යීතොම්හි”ති වදෙසි. මමඤ්ච යීතංයෙව “අට්ඨිතො”ති බුසි, වදෙසි. කාරණෙනෙත්ථ භවිතබ්බං, තස්මා තං සමණං අහං එවමත්ථං පුච්ඡාමි. කථං කෙනාකාරෙන ත්වං යීතො අහොසි, අභඤ්ච අට්ඨිතොම්හිති. එවං චුත්තෙ භගවා –

867. “යීතො අහං අඬගුලිමාල සබ්බදා, සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං;
තුච්ඤ්ච පාණෙසු අසඤ්ඤාතොසි, තස්මා යීතොහං තුචමට්ඨිතොසි”ති. –

ගාථාය තං අප්ඤ්ඤාසි.

තත්ථ යීතො අහං, අඬගුලිමාල, සබ්බදා, සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩන්ති, අඬගුලිමාල, අහං සබ්බදා සබ්බකාලෙ ආදිමප්ඤ්ඤාපරියොසානෙසු තසථාවරහෙදෙසු සබ්බෙසු සත්තෙසු දණ්ඩං නිධාය නිහිතදණ්ඩො නිහිතසත්ථො ලජ්ජී දයාපන්නො, තතො අඤ්ඤාදා අවන්තනතො එවරුපෙනෙව යීතො. තුච්ඤ්ච පාණෙසු අසඤ්ඤාතොසිති ත්වං පන සත්තෙසු සඤ්ඤාමරහිතො අසි, ලුද්දො ලොභිතපාණි භතපහතෙ නිවිට්ඨො අදයාපන්නො, තස්මා අසඤ්ඤාතො විරතිවසෙන අට්ඨිතො. තතො එව තාසු තාසු ගතීසු පරිබ්භමනතොපි තුචං ඉදානි ඉරියාපටෙන යීතොපි අට්ඨිතො අසි, අහං පන චුත්තප්පකාරෙන යීතොති. තතො අඬගුලිමාලො යථාභූච්චගුණප්පභාවිතස්ස ජලතලෙ තෙලස්ස විය සකලං ලොකං අභිබ්බාපෙත්වා යීතස්ස භගවතො කිත්තිසද්දස්ස සුතපුබ්බත්තා හෙතුසම්පත්තියා ඤාණස්ස ව පරිපාකගතත්තා “අයං සො භගවා”ති සඤ්ජානපීතිසොමනස්සො “මහා අයං සිහනාදො, මහන්තං ගජ්ජිතං, නයිදං අඤ්ඤාස්ස භවිස්සති, සමණස්ස මඤ්ඤෙ ගොතමස්ස එතං ගජ්ජිතං, දිට්ඨො වතම්හි මහෙසිනා සම්මාසම්බුද්ධෙන, මය්හං සධිගහකරණත්ථං භගවා ඉධාගතො”ති වින්තෙත්වා –

868. “විරස්සං වත මෙ මහිතො මහෙසි, මහාවනං සමණො පච්චපාදි;
සොහං චජ්ජිසාමි සහස්සපාපං, සුත්වාන ගාථං තච ධම්මයුත්ත”න්ති. –

ඉමං ගාථං අභාසි.

තත්ථ විරස්සං වතාති විරකාලෙන වත. මෙති මය්හං අනුග්ගහත්ථාය. මහිතොති සදෙවකෙන ලොකෙන මහතියා පුජාය පුජිතො. මහන්තෙ සිලක්කන්ධාදිගුණෙ එසි, ගවෙසිති මහෙසි. මහාවනං සමණො පච්චපාදීති ඉමං මහාරඤ්ඤං සම්මසබ්බපාපො භගවා පටිපජ්ජී. සොහං චජ්ජිසාමි සහස්සපාපං, සුත්වාන ගාථං තච ධම්මයුත්තන්ති සොහං ධම්මයුත්තං ධම්මුපසංගිතං තච ගාථං සුණිං. සොහං තං සුත්වාන “විරස්සම්පි විරකාලෙනපි සධිගතං පරිචිතං පාපසහස්සං පජ්ඣිස්ස”න්ති වින්තෙත්වා ඉදානි නං අඤ්ඤාදන්ත්ර පරිච්චජ්ජිසාමිති අත්ථො. එවං පන වත්වා යථා පටිපජ්ජී, යථා ව භගවතා අනුග්ගහිතො, තං දස්සෙතුං –

869. “ඉච්චෙව වොරො අසිමාචුඤ්ඤ්ච, සොබ්බෙහෙ පපාතෙ නරකෙ අත්ථකාසි;
අවන්දි වොරො සුගතස්ස පාදෙ, තත්ථෙව පබ්බජ්ජමයාවි බුද්ධං.

870. “බුද්ධො ව බො කාරුණිකො මහෙසි, යො සත්ථා ලොකස්ස සදෙවකස්ස;
තමෙහි හික්ඛුති තදා අවොව, එසෙව තස්ස අහු හික්ඛුභාවො”ති.

සඬ්ඨිතිකාරා ඉමා ද්වෙ ගාථා යපෙසුං.

තත්ථ ඉච්චෙවාති ඉති එව එවං වත්වා අනන්තරමෙව. වොරොති අඬගුලිමාලො. අසින්නි බග්ගං. ආචුඤ්ඤාති සෙසාචුඤ්ඤා. සොබ්බෙහි සමන්තතො ඡින්නතටෙ. පපාතෙති එකතො ඡින්නතටෙ. නරකෙති භූමියා එලිතවිවරෙ. ඉධ පන තිහිපි පදෙහි යත්ථ පතිතං අඤ්ඤාතෙ ගහෙතුං න සක්කා, තාදිසං පබ්බතන්තරමෙව වදති. අත්ථකාසිති අනු අකාසි, පඤ්චවිධම්පි අත්තතො ආචුඤ්ඤා අනු බිපි ඡඩ්ඬෙසි, තානි ඡඩ්ඬෙත්වා භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතිත්වා “පබ්බාපෙථ මං, භන්තෙ”ති ආහ. තෙන චුත්තං “අවන්දි වොරො සුගතස්ස පාදෙ, තත්ථෙව පබ්බජ්ජමයාවි බුද්ධ”න්ති. එවං තෙන

පබ්බජ්ජාය යාවිතාය සත්ථා තස්ස පුරිමකම්මං ඔලොකෙන්තො එහිභික්ඛුභාවාය හෙතුසම්පත්තිං දිස්වා දක්ඛිණහත්ථං පසාරෙන්වා – “එහි, භික්ඛු, ස්වාධානො ධම්මො, චර බ්‍රහ්මචරියං, සම්මා දුක්ඛස්ස අත්තකිරියායා”ති ආහ. සා එව ච තස්ස පබ්බජ්ජා උපසම්පදා ච අහොසි. තෙනාහ “තමෙහි භික්ඛුති තදා අවොච, එසෙව තස්ස අහු භික්ඛුභාවො”ති.

එවං ථෙරො සත්ථු සන්තිකෙ එහිභික්ඛුභාවෙන පබ්බජ්ජං උපසම්පදඤ්ච ලභිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො අරහත්තං පත්වා විමුක්තිසුඛං පටිසංවෙදෙන්තො පිතිසොමනස්සජාතො උදානවසෙන –

871. “යො ච පුබ්බෙ පමජ්ජිත්වා, පච්ඡා සො නප්පමජ්ජති;
සොමං ලොකං පභාසෙති, අබ්භා මුත්තොව චන්දිමා.
872. “යස්ස පාපං කතං කම්මං, කුසලෙන පිටියති;
සොමං ලොකං පභාසෙති, අබ්භා මුත්තොව චන්දිමා.
873. “යො හවෙ දහරො භික්ඛු, යුඤ්ජති බුද්ධසාසනෙ;
සොමං ලොකං පභාසෙති, අබ්භා මුත්තොව චන්දිමා”ති. – ගාථත්තයං අභාසි;

තස්සත්ථො – යො පුග්ගලො ගහට්ඨො චා පබ්බජිතො චා කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගතො පුබ්බෙ පාපමිත්තසංසග්ගෙන චා අත්තනො චා පටිසංඛිඛානාභාවෙන පමජ්ජිත්වා සම්මාපටිපත්තියං පමාදං ආපජ්ජිත්වා , පච්ඡා කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගෙන යොනිසො උම්මුජ්ජන්තො නප්පමජ්ජති, සම්මා පටිපජ්ජති, සමථවිපස්සනං අනුයුඤ්ජන්තො තිස්සො විජ්ජා ඡ අභිඤ්ඤා පාපුණාති, සො අබ්භාදිහි මුත්තො චන්දො විය ඕකාසලොකං අත්තනා අධිගතාහි විජ්ජාභිඤ්ඤාහි ඉමං ඛන්ධාදිලොකං ඕභාසෙතිති.

යස්ස පුග්ගලස්ස කතං උපචිතං පාපකම්මං කම්මක්ඛයකරෙන ලොකුත්තරකුසලෙන අවිපාකාරහභාවස්ස ආහරිතත්තා විපාකුප්පාදෙන ද්වාරපිටානෙන පිටියති ථකියති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

දහරොති තරුණො, තෙනස්ස යොගක්ඛමසර්වරතං දස්සෙති. සො හි උප්පන්නං චාතාතපපරිස්සයං අභිභවිත්වා යොගං කාතුං සක්කොති. යුඤ්ජති බුද්ධසාසනෙ සික්ඛත්තයෙ යුත්තප්පයුත්තො හොති, සක්කච්චං සම්පාදෙතිති අත්ථො.

එවං පිතිසොමනස්සජාතො විමුක්තිසුඛෙන විහරන්තො යදා නගරං පිණ්ඩාය පවිසති, තදා අඤ්ඤෙනපි ඛිත්තො ලෙඩ්ඬු ථෙරස්ස කායෙ නිපතති, අඤ්ඤෙනපි ඛිත්තො දණ්ඩො තස්සෙව කායෙ නිපතති. සො භින්නෙන පත්තෙන විහාරං පවිසිත්වා සත්ථු සන්තිකං ගච්ඡති. සත්ථා තං ඔවදති “අධිවාසෙහි, ත්වං බ්‍රාහ්මණ, අධිවාසෙහි, ත්වං බ්‍රාහ්මණ, යස්ස ඛො, ත්වං බ්‍රාහ්මණ, කම්මස්ස විපාකෙන ඛහුති වස්සසහස්සාති නිරයෙ පච්චෙය්‍යාසි, තස්ස, ත්වං බ්‍රාහ්මණ, කම්මස්ස විපාකං දිට්ඨෙව ධම්මෙ පටිසංවෙදෙසි”ති. අථ ථෙරො අනොධිසො සබ්බසත්තෙසු මෙත්තවිත්තං උපට්ඨපෙත්වා –

874. “දිසාපි මෙ ධම්මකථං සුණන්තු, දිසාපි මෙ යුඤ්ජන්තු බුද්ධසාසනෙ;
දිසාපි මෙ තෙ මනුජෙ හජන්තු, යෙ ධම්මමෙවාදපයන්ති සන්තො.
875. “දිසා හි මෙ ඛන්තිවාදානං, අවිරොධප්පසංසිනං;
සුණන්තු ධම්මං කාලෙන, තඤ්ච අනුචිටියන්තු.
876. “න හි ජාතු සො මමං හිංසෙ, අඤ්ඤං චා පන කඤ්චි නං;
පජ්ජය්‍යා පරමං සන්තිං, රක්ඛෙය්‍ය තසථාවරෙ.
877. “උදකඤ්චි නයන්ති නෙත්තිකා, උසුකාරා දමයන්ති තෙජනං;
දාරුං දමයන්ති තච්ඡකා, අත්තානං දමයන්ති පණ්ඩිතා.
878. “දණ්ඩෙනෙකෙ දමයන්ති, අඩ්ඤ්ඤෙහි කසාහි ව;
අදණ්ඩෙන අසත්ථෙත, අහං දන්තොම්හි තාදිනා.
879. “අහිංසකොති මෙ නාමං, හිංසකස්ස පුරෙ සතො;
අජ්ජාහං සච්චනාමොම්හි, න නං හිංසාමි කඤ්චි නං.
880. “වොරො අහං පුරෙ ආසිං, අඩ්ඤ්ඤිමාලොති විස්සුතො;
චුස්භමානො මහොසෙන, බුද්ධං සරණමාගමං.
881. “ලොභිතපාණි පුරෙ ආසිං, අඩ්ඤ්ඤිමාලොති විස්සුතො;
සරණගමනං පස්ස, භවනෙත්ති සමුහතා.
882. “තාදිසං කම්මං කත්වාන, ඛහුං දුග්ගතිගාමිනං;
ථුට්ඨො කම්මවිපාකෙන, අනණො භුඤ්ජාමි හොජනං.

883. “පමාදමනුයුක්ෂන්ති, බාලා දුම්මෙධිනො ජනා;
අප්පමාදක්ඛ මෙධාවී, ධනං සෙට්ඨං ව රක්ඛති.
884. “මා පමාදමනුයුක්ෂේථ, මා කාමරතිසන්ථවං;
අප්පමත්තො හි ක්කායන්තො, පප්පොති පරමං සුඛං.
885. “ස්වාගතං නාපගතං, නෙතං දුම්මන්තිතං මම;
සවිහත්තෙසු ධම්මෙසු, යං සෙට්ඨං තදුපාගමං.
886. “ස්වාගතං නාපගතං, නෙතං දුම්මන්තිතං මම;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
887. “අරක්ඛෙ රුක්ඛමුලෙ වා, පබ්බතෙසු ගුහාසු වා;
තත්ථ තත්ථෙව අට්ඨාසිං, උබ්බිග්ගමනසො තදා.
888. “සුඛං සයාමී යායාමී, සුඛං කප්පෙමී ජීවිතං;
අහත්ථාපාසො මාරස්ස, අහො සත්ථානුකම්පිතො.
889. “බ්‍රහ්මජච්චො පුරෙ ආසිං, උදිච්චො උභතො අහු.
සොජ්ජ පුත්තො සුගතස්ස, ධම්මරාජස්ස සත්ථුතො.
890. “චිත්තණ්හො අනාදානො, ගුත්තද්වාරො සුසංවුතො;
අසමුලං වධිත්ථාන, පත්තො මෙ ආසවක්ඛයො.
891. “පරිච්ඡේණො මයා සත්ථා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං;
ඕභිතො ගරුකො භාරො, භවනෙත්ති සමුහතා”ති. — ඉමා ගාථා අභාසි;

තත්ථ දිසාසීති මය්හං දිසාපි අමිත්තා පච්චන්ටීකාපි යෙ මං එවං උපවදන්ති “යථා මයං අභිගුලිමාලස්ස වසෙන ඤාතිවියොගදුක්ඛපරොතා දුක්ඛං පාපුණාම, එවං අභිගුලිමාලොපි දුක්ඛං පාපුණාමු”ති. මෙ ධම්මකථං සුඤ්ඤාත්තුති මයා සත්ථු සන්තිකෙ සුතං වතුසච්චධම්මපටිසංයුත්තං කථං සුඤ්ඤාත්තු . යුක්ෂන්තුති සුත්ථා ව තදත්ථාය පටිපජ්ජන්තු. තෙ මනුෂ්‍ය භජන්තුති තාදිසෙ සප්පුරිසෙ කල්‍යාණමිත්තෙ භජන්තු සෙවන්තු. යෙ ධම්මමෙවාදපයන්ති සත්තොති යෙ සප්පුරිසා කුසලධම්මමෙව, උත්තරිමනුස්සධම්මමෙව, නිබ්බන්තිතලොකුත්තරධම්මමෙව ව ආදායෙන්ති සමාදායෙන්ති ගණ්හාපෙන්ති.

බන්තිවාදානන්ති අධිවාසනබන්තිමෙව වදන්තානං තතො එව අවිරොධප්පසංසිතන්ති කෙනචි අවිරොධභූතාය මෙත්තාය එව පසංසනසිලානං. සුඤ්ඤාත්තු ධම්මං කාලෙතාති යුත්තප්පයුත්තකාලෙ තෙසං සන්තිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤාත්තු. තක්ඛෙව අනුචිධියන්තුති තක්ඛෙව යථාසුතං ධම්මං සම්මදෙව උග්ගහිත්වා අනුකරොන්තු ධම්මානුධම්මං පටිපජ්ජන්තුති අත්ථො.

න හි ජාතු සො මමං හිංසෙති සො මය්හං දිසො පච්චන්ටීකො ජාතු, එකංසෙනෙව මං න හිංසෙ, න බාධෙය්‍ය. අක්ඛං වා පන කක්ඛි නන්ති න කෙවලං මංයෙව, අක්ඛං වාපි කක්ඛි සත්තං න හිංසෙය්‍ය, පප්පුය්‍ය පරමං සන්තින්ති, පරමං උත්තමං සන්තිං නිබ්බානං පාපුණෙය්‍ය, පාපුණිත්වා ව රක්ඛෙය්‍ය තසථාවරෙති සබ්බෙ ව සත්තෙ පරමාය රක්ඛාය රක්ඛෙය්‍ය, සිස්සං පුත්තං විය පරිපාලෙය්‍යාති අත්ථො.

එවං ථෙරො ඉමාහි ගාථාහි පරෙ පාපතො පරිමොචෙන්තො පරිත්තකිරියං නාම කත්ථා අත්තතො පටිපන්නිං පකාසෙන්තො “උදකං ඡී”ති ගාථමාහ. තත්ථ පථවියා ථලට්ඨානං බණිත්වා නින්තට්ඨානං පුරෙත්වා මාතිකං වා කත්ථා රුක්ඛදොණං වා යපෙත්වා අත්තනා ඉච්ඡිකිච්ඡිතට්ඨානං උදකං නෙන්නිති නෙත්තිකා, උදකභාරිතො. තෙජනන්ති කණ්ඩං. ඉදං වුත්තං හොති – නෙත්තිකා අත්තතො රුචියා උදකං නයන්ති, උසුකාරාපි තාපෙත්වා වඩ්ඩාභාවං හරන්තා තෙජනං උසුං දමයන්ති, උජුකං කරොන්ති, තච්ඡකාපි නෙමිආදීනං අත්ථාය තච්ඡන්තා දාරුං දමයන්ති අත්තතො රුචියා උජුං වා වඩ්ඩං වා කරොන්ති. එවං එත්තකං ආරම්මණං කත්ථා පණ්ඩිතා සප්පක්ඛං අරියමග්ගං උප්පාදෙන්තා අත්තනා දමෙන්ති, අරහත්තප්පත්තා පන එකන්තදන්තා නාම හොන්තිති.

ඉදානි පුරිසදම්මසාරථිනා සත්ථාරා අත්තතො දම්තාකාරං කතක්ඛුතක්ඛෙව පකාසෙන්තො “දණ්ඩෙනෙකෙ”තිආදිකා පක්ඛෙව ගාථා අභාසි. තත්ථ දණ්ඩෙනෙකෙ දමයන්තිති රාජරාජමහාමත්තාදයො දණ්ඩෙන, හත්ථිඅස්සාදිනා බලකායෙන ව පච්චන්ටීකාදිකෙ දමෙන්ති, ගොපාලාදයො ව ගාථාදිකෙ දණ්ඩෙන යට්ඨියා දමෙන්ති. හත්ථාවරියා හත්ථිං අභිකුසෙහි, අස්සාවරියා අස්සෙ කසාහි ව දමෙන්ති. අදණ්ඩෙන අසත්ථෙව, අහං දන්තොම්හි තාදිනාති අහං පන ඉට්ඨාදිසු තාදිභාවප්පත්තෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන චිතා එව දණ්ඩෙන, චිතා සත්ථෙව, නිහිතදණ්ඩනිහිතසත්ථභාවෙන දන්තො දම්තො නිබ්බිසෙවනො ගතො අමිහි.

අහිංසකොති මෙ නාමං, හිංසකස්ස පුරෙ සතොති සත්ථාරා සමාගමතො පුබ්බෙ හිංසකස්ස මෙ සමානස්ස අහිංසකොති නාමමත්තං අහොසි. අප්පාහන්ති ඉදානි පනාහං “අහිංසකො”ති සච්චනාමො අචිතථනාමො අමිහි. තස්මා න නං හිංසාමි කඤ්චිපි සත්තං න හිංසාමි න බාධෙමි, නන්ති නිපාතමත්තං.

විස්සුතොති “පාණානිපාති ලුද්දො ලොහිතපාණි”ති ආදිනා පඤ්ඤානො. මහොසෙනාති කාමොසාදිනා මහතා ඔසෙන, තස්ස ඔසස්ස විච්ඡෙදකරං බුද්ධං සරණං බුද්ධසඬ්ඛානං සරණං අගමං උපගච්ඡිං.

ලොහිතපාණිති පාණමතිපාතනෙන පරෙසං ලොහිතෙන රුහිරෙන මක්ඛිතපාණි. සරණගමනං පස්සාති මහජ්ඣං මම සරණගමනං පස්සාති අත්තානමෙවාලපති.

තාදිසං කම්මන්ති අනෙකසත්තපුරිසවධං දාරුණං තථාරූපං පාපකම්මං. චුට්ඨො කම්මවිපාකෙනාති පුබ්බෙ කතස්ස පාපකම්මස්ස විපාකෙන චුට්ඨො, සබ්බසො පහිනකම්මො විපාකමත්තං පච්චනුහොන්තො. අථ වා චුට්ඨො කම්මවිපාකෙනාති උපනිස්සයභූතස්ස කුසලකම්මස්ස ඵලභූතෙන ලොකුත්තරමග්ගෙන, ලොකුත්තරකම්මස්සෙව වා ඵලෙන චිත්තතිස්සබ්බෙන චුට්ඨො. සබ්බසො කිලෙසානං ඛිණත්තා අනණො භුඤ්ජාමි භොජනං, භොජනාපදෙසෙන වත්තාරොපි පච්චයෙ වදති.

ඉදානි පුබ්බෙ අත්තතො පමාදවිහාරං ගරහාමුබ්බෙන පච්ජා අප්පමාදපටිපත්තිං පසංසන්තො තත්ථ ව පරෙසං උස්සාහං ජනෙන්නො “පමාදමනුයුඤ්ජන්ති”ති ආදිකා ගාථා අභාසි. තත්ථ බාලාති බාලොන සමන්තාගතා ඉධිලොකපරලොකත්ථං අජානන්තා. දුම්මෙධිනොති නිජපඤ්ඤා, තෙ පමාදෙ ආදිනවං අපස්සන්තා පමාදං අනුයුඤ්ජන්ති පචත්තෙන්ති, පමාදෙනෙව කාලං විනිනාමෙන්ති. මෙධාවීති ධම්මොපපඤ්ඤාය සමන්තාගතො පන පණ්ඩිතො කුලවංසාගතං සෙට්ඨං උත්තමං සත්තරතනධනං විය අප්පමාදං රක්ඛති. යථා හි “උත්තමං ධනං නිස්සාය භොගසම්පත්තිං පාපුණ්ස්සාම, පුත්තදාරං පොසෙස්සාම, සුගතිමග්ගං සොධෙස්සාමා”ති ධනෙ ආනිසංසං පස්සන්තා ධනං රක්ඛන්ති; ඵවං පණ්ඩිතොපි “අප්පමාදං නිස්සාය පට්ඨමජ්ඣානාදිනි පටිලභිස්සාමි, මග්ගඵලානි පාපුණ්ස්සාමි, තිස්සො විජ්ජා ඡ අභිඤ්ඤා සම්පාදෙස්සාමි”ති අප්පමාදෙ ආනිසංසං පස්සන්තො ධනං සෙට්ඨංව අප්පමාදං රක්ඛන්ති අත්ථො.

මා පමාදන්ති පමාදං මා අනුයුඤ්ජෙථ පමාදෙන කාලං මා විනිනාමයිත්ථ. කාමරතිසන්ථවන්ති වත්ථුකාමෙසු, කිලෙසකාමෙසු ව රතිසඬ්ඛානං තණ්හාසන්ථවම්පි මා අනුයුඤ්ජෙථ මා වින්දිත්ථ මා පටිලභිත්ථ. අප්පමන්තො හීති උපට්ඨිතසතිතාය අප්පමන්තො පුග්ගලො ක්කායන්තො ක්කායනප්පසුතො පරමං උත්තමං නිබ්බානසුඛං පාපුණාති.

ස්වාගතං නාපගතන්ති යං තදා මම සත්ථු සන්තිකෙ ආගතං ආගමනං, සත්ථු වා තස්මිං මහාවනෙ ආගමනං, තං ස්වාගතං ස්වාගමනං නාපගතං, අත්ථතො අපෙතං විගතං න භොති. නෙතං දුම්මන්තිතං මමානි යං තදා මයා “සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජ්ස්සාමි”ති මන්තිතං, ඉදම්පි මම න දුම්මන්තිතං, සුමන්තිතමෙව. කස්මා? සච්ඡන්තෙසු ධම්මෙසුති සාවජ්ජානවජ්ජාදිවසෙන පකාරතො විභත්තෙසු ධම්මෙසු යං සෙට්ඨං උත්තමං පවරං නිබ්බානං. තදුපාගමං තදෙව උපගච්ඡන්ති අත්ථො.

“තදා පුට්ඨජ්ජනකාලෙ පයොගාසයවිපන්නතාය අරඤ්ඤාදීසු දුක්ඛං විහාසිං, ඉදානි පයොගාසයසම්පන්නතාය තත්ථ සුඛං විහරාමි”ති සුඛවිහාරභාවඤ්චෙව “පුබ්බෙ ජාතිමත්තෙන බ්‍රාහ්මණො, ඉදානි සත්ථු ඔරසපුත්තතාය බ්‍රාහ්මණො”ති පරමත්ථබ්‍රාහ්මණභාවඤ්ච දස්සෙන්තො “අරඤ්ඤෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ සුඛං සයාමීති සයන්තොපි සුඛං සුබ්බෙන නිදුක්ඛෙන විත්තුත්තාසාදිනං අභාවෙන වෙතොදුක්ඛරහිතො සයාමි. යායාමීති යාමි . අභත්ථපාසො මාරස්සාති කිලෙසමාරාදිනං අගොවරො. අහො සත්ථානුකම්පිතොති සත්ථාරානුකම්පිතො අහො.

බ්‍රහ්මජච්චොති බ්‍රාහ්මණජාතිකො. උදිච්චො උභතොති මානිතො ව පිනිතො ව උභතො උදිතො සංසුද්ධගහණිකො. සෙසං තත්ථ තත්ථ වුත්තනයමෙව.

අඬ්ඟුලිමාලත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. අනුරුද්ධත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

පහාය මාකාපිතරොති ආදිකා ආයස්මතො අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උජ්ජන්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ විභවසම්පන්නො කුටුම්භිකො හුත්වා නිබ්බන්ති. සො ඵකදිවසං විහාරං ගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤන්තො සත්ථාරං ඵකං භික්ඛුං දිබ්බවක්ඛුකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා සයම්පි තං යානන්තරං පත්ථෙත්වා සතසහස්සභික්ඛුපරිවාරස්ස භගවතො සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙන්වා සත්තමෙ දිවසෙ භගවතො, භික්ඛුසඬ්ඝස්ස ව උත්තමානි වත්ථානි දත්වා පණ්ඩානමකාසි. සත්ථාපිස්ස අනන්තරායෙන සම්ප්ඤ්ඤානාමං දිස්වා “අනාගතෙ ගොතමස්ස නාම සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාසනෙ දිබ්බවක්ඛුකානං අග්ගො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. සොපි තත්ථ පුඤ්ඤානි කරොන්තො සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙ නිට්ඨිතෙ සත්තයොජනිකෙ සුවණ්ණවෙතියෙ

අනෙකසහස්සෙහි දීපරුක්ඛෙහි දීපකපල්ලිකාහි ව “දිබ්බවක්ඛුඤාණස්ස උපනිස්සයපච්චයො හොතු”ති උළාරං දීපපුපං අකාසි.

එවං යාවජීවං පුඤ්ඤානි කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ ඛාරාණසියං කුටුම්භිකගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤාතං පත්තො සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙ නිට්ඨිතෙ යොජනිකෙ කනකපුපෙ බහු කංසපාතියො කාරොත්වා සප්පිමණ්ඩස්ස පුරොත්වා මජ්ඣෙ ඵකෙකං ගුලපිණ්ඩං යපෙත්වා මුඛවට්ඨියා මුඛවට්ඨිං චුසාපෙන්නො චෙතියං පරික්ඛිපාපෙත්වා අත්තනා එකං මහතිං කංසපාතිං කාරොත්වා සප්පිමණ්ඩස්ස පුරොත්වා සහස්සවට්ඨියො ජාලාපෙත්වා සීසෙ යපෙත්වා සබ්බරත්තිං චෙතියං අනුපරියාසි.

එවං තස්මිම්පි අත්තභාවෙ යාවජීවං කුසලං කත්වා තතො වුතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා තත්ථ යාවතායුකං යත්වා තතො වුතො අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ ඛාරාණසියංයෙව දුග්ගතකුලෙ නිබ්බන්ති, අන්තභාරොතිස්ස නාමං අහොසි. සො සුමනසෙට්ඨිස්ස නාම ගෙහෙ කම්මං කරොන්නො ජීවති. සො එකදිවසං උපරිට්ඨං නාම පච්චෙකබුද්ධං නිරොධසමාපත්තිතො වුට්ඨියා ගන්ධමාදනපබ්බතතො ආකාසෙනාගන්ත්වා ඛාරාණසීනගරද්වාරෙ ඔතරිත්වා වීවරං පාරුපිත්වා නගරෙ පිණ්ඩාය පවිසන්තං දිස්වා පසන්තචිත්තො පත්තං ගහෙත්වා අත්තතො අත්ථාය යපිතං එකං භාගහත්තං පත්තෙ පක්ඛිපිත්වා පච්චෙකබුද්ධස්ස දාතුකාමො ආරභි. භරියාපිස්ස අත්තතො භාගහත්තං තත්ථෙව පක්ඛිපි. සො තං තෙත්වා පච්චෙකබුද්ධස්ස භත්ථෙ යපෙසි. පච්චෙකබුද්ධො තං ගහෙත්වා අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. තං දිස්වා රත්තිං සුමනසෙට්ඨිස්ස ඡන්තෙ අධිවත්ථා දෙවතා “අහො දානං පරමදානං, උපරිට්ඨෙ, සුප්පතිට්ඨිත”න්ති මහාසද්දෙන අනුමොදි. තං සුත්වා සුමනසෙට්ඨි “එවං දෙවතාය අනුමොදිතං ඉදමෙව උත්තමදාන”න්ති චිත්තෙත්වා තත්ථ පත්තිං යාචි. අන්තභාරො පන තස්ස පත්තිං අදාසි. තෙන පසන්තචිත්තො සුමනසෙට්ඨි තස්ස සහස්සං දත්වා “ඉතො පට්ඨාය තුය්හං සහත්ථෙත කම්මකරණකිච්චං නත්ථි, පතිරුපං ගෙහං කත්වා නිච්චං වසාහි”ති ආහ.

යස්මා නිරොධතො වුට්ඨිතස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස දින්නපිණ්ඩපාතො තංදිවසමෙව උළාරතරවිපාකො හොති, තස්මා තංදිවසං සුමනසෙට්ඨි රඤ්ඤො සන්තිකං ගච්ඡන්තො තං ගහෙත්වා අගමාසි. රාජා පන තං ආදරවසෙන ඔලොකෙසි. සෙට්ඨි “මහාරාජ, අයං ඔලොකෙනබ්බයුත්තොයෙවා”ති වත්වා තදා තෙන කතපුඤ්ඤං අත්තනාපිස්ස සහස්සං දින්නභාවං කථෙසි. තං සුත්වා රාජා තුස්සිත්වා සහස්සං දත්වා අසුකස්මිං නාම යානෙ ගෙහං කත්වා වසා”ති ගෙහට්ඨානමස්ස ආණාපෙසි. තස්ස තං යානං සොධාපෙත්තස්ස මහන්තියො නිබ්බුම්භියො උට්ඨන්ති. තා දිස්වා සො රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා සබ්බං ධනං උද්ධරාපෙත්වා රාසිකතං දිස්වා “එත්තකං ධනං ඉමස්මිං නගරෙ කස්ස ගෙහෙ අත්ථි”ති? “න කස්සවි, දෙවා”ති. “තෙන හි අයං අන්තභාරො ඉමස්මිං නගරෙ මහාධනසෙට්ඨි නාම හොතු”ති තංදිවසමෙව තස්ස සෙට්ඨිඡන්තං උස්සාපෙසි.

සො තතො පට්ඨාය යාවජීවං කුසලකම්මං කත්වා තතො වුතො දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ කපිලවත්ථුනගරෙ සුක්කොදනසක්කස්ස ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි, අනුරුද්ධොතිස්ස නාමං අහොසි. සො මහානාමස්ස සක්කස්ස කතිට්ඨභාතා, සත්ථු වුළුපිතු පුත්තො පරමසුබ්බාලො මහාපුඤ්ඤො තිණ්ණං උතුනං අනුව්ඡවිකෙසු තිසු පාසාදෙසු අලඛිකතනාටකිත්ථිහි පරිවුතො දෙවො විය සම්පත්තිං අනුභවන්නො සුද්ධොදනමහාරාජෙන උස්සාහිතෙහි සකාරාජුහි සත්ථු පරිවාරත්ථං පෙසිතෙහි හද්දියකුමාරාදීහි අනුපියම්බවතෙ විහරන්තං සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා අන්තොවස්සෙයෙව දිබ්බවක්ඛුං නිබ්බන්තෙත්වා, පුන ධම්මසෙනාපනිස්ස සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා චෙතියරට්ඨෙ පාචිතවංසදායං ගන්ත්වා සමණධම්මං කරොන්නො සත්තමහාපුරිසචිතක්කෙ චිතක්කෙත්වා අට්ඨමං ජානිතුං නාසක්ඛි. තස්ස තං පවත්තිං ඤත්වා සත්ථා අට්ඨමං මහාපුරිසචිතක්කං කථෙත්වා චතුපච්චයසන්තොසභාවනාරාමපට්මණ්ඩිතං මහාඅරියවංසපටිපදං දෙසෙති. සො දෙසනානුසාරෙන විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අභිඤ්ඤාපටිසම්භිදාපරිවාරං අරහත්තං සච්ඡාකාසි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.1.421-433) –

“සුමෙධං භගවන්තාහං, ලොකජෙට්ඨං නරාසහං;
වුපකට්ඨං විහරන්තං, අද්දසං ලොකනායකං.

“උපගන්ත්වාන සම්බුද්ධං, සුමෙධං ලොකනායකං;
අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වාන, බුද්ධසෙට්ඨමයාවහං.

“අනුකම්ප මහාචර, ලොකජෙට්ඨං නරාසහං;
පදීපං තෙ පදස්සාමි, රුක්ඛමූලම්භි ක්කායතො.

“අධිවාසෙසි සො ධිරො, සයම්භු වදනං වරො;
දුමෙසු විනිවිජ්ඣිත්වා, යන්තං යොජියහං තදා.

“සහස්සවට්ඨිං පාදාසිං, බුද්ධස්ස ලොකබන්ධුතො;
සත්තාහං පජ්ජලිත්වාන, දීපා වුපසම්භු මෙ.

“තෙන විත්තප්පසාදෙන, වෙනනාපණ්ඩිති ව;
ජනිත්වා මානුසං දෙහං, විමානමුපපජ්ජහං.

“උපපන්නස්ස දෙවත්තං, බ්‍යම්භං ආසි සුනිම්මිතං;
සමන්තතො පජ්ජලති, දීපදානස්සිදං එලං.

“සමන්තා යොජනසතං, විරොවෙසිමහං තදා;
සබ්බෙ දෙවෙ අභිභොමි, දීපදානස්සිදං එලං.

“තිංසකප්පානි දෙවින්දො, දෙවරජ්ජමකාරයිං;
න මං කෙවිතිමඤ්ඤන්ති, දීපදානස්සිදං එලං.

“අට්ඨවීසතික්ඛන්තුඤ්ච, චක්ඛවන්ති අභොසහං;
දිවා රත්තිඤ්ච පස්සාමි, සමන්තා යොජනං තදා.

“සහස්සලොකං ඤාණෙන, පස්සාමි සත්ථු සාසනෙ;
දිබ්බවක්ඛුමනුප්පත්තො, දීපදානස්සිදං එලං.

“සුමෙධො නාම සම්බුද්ධො, තිංසකප්පසහස්සිතො;
තස්ස දීපො මයා දින්නො, විජ්ජසන්නෙන වෙනසා.

“පටිසම්භිදා වතස්සො...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අළු නං සත්ථා අපරභාගෙ ජෙතවනමහාවිහාරෙ අරියගණමජ්ඣෙ නිසින්තො දිබ්බවක්ඛුකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං දිබ්බවක්ඛුකානං යදිදං අනුරුද්ධො”ති (අ. නි. 1.180, 192).

සො විමුත්තිසුඛං පටිසංවෙදී විහරන්තො එකදිවසං අත්තතො පටිපත්තිං පච්චවෙක්ඛිත්වා පීතිසොමනස්සජානො උදානවසෙන “පහාය මාතෘපිතරො”තිආදිකා ගාථා අභාසි. කෙච් පන “ථෙරස්ස පබ්බජ්ජං අරහත්තප්පත්තිඤ්ච පකාසෙන්තෙහි සඬ්භිතිකාරෙහි ආදිතො වතස්සො ගාථා භාසිතා. තතො පරා ථෙරස්ස අරියවංසපටිපත්තියා ආරාධිතචිත්තෙන භගවතා භාසිතා. ඉතරා සබ්බාපි තෙන තෙන කාරණෙන ථෙරෙතෙව භාසිතා”ති වදන්ති. ඉති සබ්බථාපි ඉමා ගාථා ථෙරෙන භාසිතාපි, ථෙරං උද්දිස්ස භාසිතාපි ථෙරස්ස වෙතා ගාථාති වෙදිතබ්බා. සෙය්‍යථිදං –

892. “පහාය මාතෘපිතරො, භගීනී ඤාතිභාතරො;
පඤ්ච කාමගුණෙ භිත්වා, අනුරුද්ධොව ක්කායති.

893. “සමෙතො නච්චගීතෙහි, සම්මතාළප්පබොධනො;
න තෙන සුද්ධිමජ්ඣගං, මාරස්ස විසයෙ රතො.

894. “එතඤ්ච සමතික්කම්ම, රතො බුද්ධස්ස සාසනෙ;
සබ්බොසං සමතික්කම්ම, අනුරුද්ධොව ක්කායති.

895. “රූපා සද්දා රසා ගන්ධා, ඵොට්ඨබ්බා ව මනොරමා;
එතෙ ව සමතික්කම්ම, අනුරුද්ධොව ක්කායති.

896. “පිණ්ඩපාතමතික්කන්තො, එකො අදුතියො මුනි;
එසති පංසුකුලානි අනුරුද්ධො අනාසවො.

897. “විචිනී අග්ගහී ධොවි, රජයී ධාරයී මුනි;
පංසුකුලානි මනිමා, අනුරුද්ධො අනාසවො.

898. “මහිවිජො ව අසන්තුට්ඨො, සංසට්ඨො යො ව උද්ධතො;
තස්ස ධම්මා ඉමෙ භොන්ති, පාපකා සංකිලෙසිකා.

899. “සතො ව භොති අප්පිවිජො, සන්තුට්ඨො අවිසාතවා;
පච්චෙකරතො විත්තො, නිච්චමාරද්ධවිරියො.

900. “තස්ස ධම්මා ඉමෙ භොන්ති, කුසලා බොධිපක්ඛිකා;
අනාසවො ව සො භොති, ඉති චුත්තං මහෙසිනා.

901. “මම සඬ්ඛප්පමඤ්ඤාය, සත්ථා ලොකෙ අනුත්තරො;
මනොමයෙන කායෙන, ඉද්ධියා උපසඬ්ඛමි.

902. “යදා මෙ අහු සඬ්ඛප්පො, තතො උත්තරී දෙසයි;
නිජ්ජපඤ්චරතො බුද්ධො, නිජ්ජපඤ්චමදෙසයි.

903. “තස්සාහං ධම්මඤ්ඤාය, විහාසිං සාසනෙ රතො;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
904. “පඤ්චපඤ්ඤාසවස්සානි, යතො නෙසජ්ජිකො අහං;
පඤ්චවිසතිවස්සානි, යතො මිද්ධං සමුහතං.
905. “නාහු අස්සාසපස්සාසා, ධීතචිත්තස්ස තාදිනො;
අනෙජො සත්තිමාරබ්භ, වක්ඛමා පරිනිබ්බතො.
906. “අසල්ලිනෙන චිත්තෙන, වෙදනං අජ්ඣවාසයි;
පජ්ජොතස්සෙව නිබ්බානං, විමොක්ඛො වෙනසො අහු.
907. “එතෙ පච්ඡිමකා දානි, මුනිනො එස්සපඤ්චමා;
නාඤ්ඤෙ ධම්මා භවිස්සන්ති, සම්බුද්ධෙ පරිනිබ්බතෙ.
908. “නත්ථි දානි පුනාවාසො, දෙවකායස්මි ජාලිනි;
චික්ඛිණො ජාතිසංසාරො, නත්ථි දානි පුනබ්භවො.
909. “යස්ස මුහුත්තෙන සහස්සධා, ලොකො සංවිදිතො සබ්බමකප්පො;
වසී ඉද්ධගුණෙ චුතුපපාතෙ, කාලෙ පස්සති දෙවතා ස භික්ඛු.
910. “අන්තභාරො පුරෙ ආසිං, දලිද්දො සාසභාරකො;
සමණං පටිපාදෙසිං, උපරිට්ඨං යසස්සිනං.
911. “සොමිහි සකායකුලෙ ජාතො, අනුරුද්ධොති මං විදු;
උපෙතො නච්චගිතෙහි, සම්මතාලප්පබොධතො.
912. “අථද්දසාසිං සම්බුද්ධං, සත්ථාරං අකුතොහයං;
තස්මිං චිත්තං පසාදෙන්වා, පබ්බජිං අනගාරියං.
913. “පුබ්බෙතිවාසං ජානාමි, යත්ථ මෙ වුසිතං පුරෙ;
තාවතිංසෙසු දෙවෙසු, අට්ඨාසිං සක්කජාතියා.
914. “සත්තක්ඛන්තුං මනුස්සින්දො, අහං රජ්ජමකාරයිං;
වාතුරන්තො විජිතාමි, පම්බුසණ්ඩස්ස ඉස්සරො;
අදණ්ඩෙන අසත්ථෙත, ධම්මෙන අනුසාසයිං.
915. “ඉතො සත්ත තතො සත්ත, සංසාරානි චතුද්දස;
නිවාසමහිජානිස්සං, දෙවලොකෙ ධීතො තදා.
916. “පඤ්චඛිගිකෙ සමාධිමිහි, සත්තෙ එකොදිභාවිතෙ;
පටිප්පස්සද්ධිලද්ධමිහි, දිබ්බවක්ඛු විසුජ්ඣි මෙ.
917. “චුතුපපාතං ජානාමි, සත්තානං ආගතිං ගතිං;
ඉත්ථභාවඤ්ඤථාභාවං, ඤානෙ පඤ්චඛිගිකෙ ධීතො.
918. “පුරිච්ඡිණ්ණො මයා සත්ථා... ඉසු... හුවනෙත්ති සමුහතා.
චජ්ජිනං වෙච්චගිමෙ, අහං ජීවිතසංඛියා;
භෙට්ඨතො වෙච්චගිමස්මිං, නිබ්බාසිස්සං අනාසවො”ති.

තත්ථ පභායාති පජ්ඣන්වා. මාතාපිතරොති මාතරඤ්ච පිතරඤ්ච. අයඤ්ඤෙන්ථ අධිප්පායො – යථා අඤ්ඤෙ කෙවි ඤාතිපාරිජුඤ්ඤෙන වා භොගපාරිජුඤ්ඤෙන වා අභිභූතා පබ්බජන්ති, පබ්බජිතා ව කිච්චන්තරපසුතා විහරන්ති, න එවං මයං. මයං පන මහන්තං ඤාතිපරිවට්ටං, මහන්තඤ්ච භොගක්ඛන්ධං පභාය කාමෙසු නිරපෙක්ඛා පබ්බජිතාති. ඤායතීති ආරම්මණුපනිජ්ඣානං ලක්ඛණුපනිජ්ඣානඤ්චාති, දුට්ඨමපි ඤානං අනුයුත්තො විහරති.

සමෙතො නච්චගිතෙහිති නච්චෙහි ව ගිතෙහි ව සමඛිගිහුතො, නච්චානි පස්සන්තො ගීතානි සුණන්තොති අත්ථො. “සම්මතො”ති ව පටන්ති, නච්චගිතෙහි පූජිතොති අත්ථො. සම්මතාලප්පබොධතොති සම්මතාලසද්දෙහි පච්චුසකාලෙ පබොධෙතබ්බො. න තෙන සුද්ධිමජ්ඣගන්ති තෙන කාමභොගෙන සංසාරසුද්ධිං නාධිගච්ඡිං. මාරස්ස විසයෙ රතොති කිලෙසමාරස්ස විසයභූතෙ කාමගුණෙ රතො. “කිලෙසමාරස්ස විසයභූතෙ කාමගුණභොගෙන සංසාරසුද්ධිං භොති”ති එවංදිට්ඨිකො අහුත්වාති අත්ථො. තෙනාහ “එතඤ්ච සමතික්කම්මා”තිආදි. තත්ථ එතන්ති එතං පඤ්චවිධමපි කාමගුණං. සමතික්කම්මාති සමතික්කමීත්වා, අනපෙක්ඛො ජඩ්ඛෙත්වාති අත්ථො. සබ්බොසන්ති කාමොසාදිකං සබ්බමපි ඔසං.

පඤ්ච කාමගුණෙ සරූපතො දස්සෙතුං “රූපා සද්දා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ මනොරමාති ලොභනීයට්ඨෙන මනං රමයන්තිති මනොරමා, මනාපියාති චුත්තං භොති. යථාහ “කතමෙ පඤ්ච මනාපියා රූපා, මනාපියා සද්දා”තිආදි (ම.

නි. 3.328 අත්පතො සමානං).

පිණ්ඩපාතමතික්කන්තොති පිණ්ඩපාතග්ගහණං අතික්කන්තො, පිණ්ඩපාතග්ගහණතො නිවත්තෙන්තොති අත්පො. එකොති එකාකී අපච්ඡාසමණො. අද්දතියොති නිත්තණ්හො. තණ්හා හි පුරිසස්ස දුතියො නාම. යථාහ “තණ්හාදුතියො පුරිසො”ති (ඉතිවු. 15, 105; මහානි. 191). එසතීති පරියෙසති.

විචිතීති එසන්තොව තත්ප තත්ප සඬකාරකුටාදිකෙ පංසුකුලුප්පත්තිට්ඨානෙ විචිති. අග්ගහීති විචිතිත්වා අසුවිමක්ඛිතමපි අපිගුච්ඡන්තො ගණ්හි. ධොවීති, වික්ඛාලෙසි. රජයීති ධොවිත්වා ගහිතං සිඛිඛිත්වා කප්පියරජනෙන රජයි. ධාරයීති රජිත්වා කප්පඛිත්දුං දත්වා ධාරෙසි, නිවාසෙසි වෙව පාරුපි ව.

ඉදානි පාචිතවංසදායෙ සත්ථාරා දින්නඔවාදං තස්ස ව අත්තනා මත්පකප්පත්තභාවං දීපෙන්තො “මහිවිණො ව අසන්තුට්ඨො”තිආදිකා ගාථා අභාසි. තත්ප මහිවිණොති මහනියා පච්චයිවිණාය සමන්තාගතො, උළාරුළාරෙ බහු ව පච්චයෙ ඉච්ඡන්තොති අත්පො. අසන්තුට්ඨොති නිස්සන්තුට්ඨො, යථාලාභසන්තොසාදිනා සන්තොසෙන විරහිතො. සංසට්ඨොති ගිහිහි වෙව පබ්බජිතෙහි ව අනනුලොමිකෙන සංසග්ගෙන සංසට්ඨො. උද්ධතොති උක්ඛිත්තො. තස්සාති “මහිවිණො”තිආදිනා වුත්තපුග්ගලස්ස. ධම්මාති මහිවිණා අසන්තොසො, සංසට්ඨනා වික්ඛෙපොති ඊදිසා. ලාමකට්ඨොන පාපකා. සංකිලෙසිකාති තස්ස චිත්තස්ස මලිනභාවකරණතො සංකිලෙසිකා ධම්මා භොන්ති.

සතො ව භොති අප්පිවිණොති යදා පනායං පුග්ගලො කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තො භජන්තො පයිරුපාසන්තො සද්ධම්මං සුඤ්ඤාන්තො යොනියො මනසි කරොන්තො සතිමා ව මහිවිණං පහාය අප්පිවිණො ව භොති. අසන්තොසං පහාය සන්තුට්ඨො, චිත්තස්ස විසාතකරං වික්ඛෙපං පහාය අවිසාතවා අවික්ඛිත්තො සමාහිතො, ගණසඬගණකං පහාය පච්චෙකරතො, විවෙකාහිරතියා නිබ්බදාය ධම්මපීතියා චිත්තො සුමනො තුට්ඨවිත්තො, සබ්බසො කොසප්පභානෙන ආරද්ධවිරියො.

තස්ස එවං අප්පිවිණාදිගුණසමන්තාගතස්ස ඉමෙ සතිපට්ඨානාදයො සත්තනිංසප්පභෙදා තිව්ධවිපස්සනාසඬගහා කොසල්ලසම්භුතට්ඨොන කුසලා, මග්ගපරියාපන්තා බොධිපක්ඛිකා ධම්මා භොන්ති. සො තෙහි සමන්තාගතො සබ්බසො ආසවානං බෙපනෙන අග්ගමග්ගක්ඛණතො පට්ඨාය අනාසවො ව භොති. ඉති එවං වුත්තං මහෙසිනා සම්මාසම්බුද්ධොන පාචිතවංසදායෙ මහාපුරිසචිත්තකෙ මත්පකං පාපනවසෙනාති අධිප්පායො.

මම සඬකප්පමඤ්ඤායාති “අපිච්ඡස්සායං, හික්ඛෙවෙ, ධම්මො, නායං ධම්මො මහිවිණස්සා”තිආදිනා (අ. නි. 8.30) මහාපුරිසචිත්තකවසෙන ආරද්ධං, තෙ ව මත්පකං පාපෙනුං අසමත්ථතාවෙන ධීතං මම සඬකප්පං ජානිත්වා. මනොමයෙනාති මනොමයෙන විය, මනසා නිමිත්තසදිසෙන පරිණාමිතෙනාති අත්පො. ඉද්ධියාති “අයං කායො ඉදං චිත්තං විය භොතු”ති එවං පචත්තඅධිට්ඨානිද්ධියා.

යදා මෙ අහු සඬකප්පොති යස්මිං කාලෙ මය්හං “කිදිසො නු බො අට්ඨමො මහාපුරිසචිත්තකො”ති පරිචිත්තකො අභොසි. තතො මම සඬකප්පමඤ්ඤාය ඉද්ධියා උපසඬකමිති යොජනා. උත්තරි දෙසයීති “නිප්පසඤ්චාරාමස්සායං, හික්ඛෙවෙ, ධම්මො නිප්පසඤ්චරතීනො, නායං ධම්මො පපඤ්චාරාමස්ස පපඤ්චරතීනො”ති (අ. නි. 8.30) ඉමමට්ඨමං මහාපුරිසචිත්තකං පුරෙන්නො උපරි දෙසයි. තං පන දෙසිතං ධම්මං දෙසෙන්නො ආහ “නිප්පසඤ්චරතො බුද්ධො, නිප්පසඤ්චමදෙසයි”ති. පපඤ්චා නාම රාගාදයො කිලෙසා, තෙසං වූපසමතාය, තදභාවතො ව ලොකුත්තරධම්මා නිප්පසඤ්චා නාම. තස්මිං නිප්පසඤ්චෙ රතො අභිරතො සම්මාසම්බුද්ධො යථා තං පාපුණාමි, තථා තාදිසං ධම්මං අදෙසයි, සාමුක්ඛිකංසිකං චතුසච්චධම්මදෙසනං පකාසයීති අත්පො.

තස්සාහං ධම්මමඤ්ඤායාති තස්සා සත්ථු දෙසනාය ධම්මං ජානිත්වා යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජන්තො විහාසිං සික්ඛත්තයසඬගහෙ සාසනෙ රතො අභිරතො හුත්වාති අත්පො.

සත්ථාරා අත්තනො සමාගමං තෙන සාධිතමත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්තනො පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය ආරද්ධවිරියතං, කායෙ අනපෙක්ඛතාය සෙය්‍යාසුඛපස්සසුඛානං පරිව්වාගං, අප්පමිද්ධකාලතො පට්ඨාය ආරද්ධවිරියතඤ්ච දස්සෙන්නො “පඤ්චපඤ්ඤාසවස්සානි”ති ගාථමාහ. තත්ප යතො නෙසජ්ජිකො අභන්ති යතො පට්ඨාය “යොගානුකුලතා කම්මට්ඨානපරිසුට්ඨිතසප්පුරිසවරියා සල්ලෙබ්බන්ති”ති එවමාදිගුණෙ දිස්වා නෙසජ්ජිකො අභොසිං තානි පඤ්චපඤ්ඤාස වස්සානි. යතො මිද්ධං සමුහතන්ති යතො පට්ඨාය මයා නිද්දා පරිච්චත්තා තානි පඤ්චවිසතිවස්සානි. “ථෙරස්ස පඤ්චපඤ්ඤාසාය වස්සෙසු නෙසජ්ජිකස්ස සතො ආදිතො පඤ්චවිසතිවස්සානි නිද්දා නාභොසි, තතො පරං සරීරකිලමථෙන පච්ඡිමයාමෙ නිද්දා අභොසි”ති වදන්ති.

“නාහු අස්සාසපස්සාසා” තිආදිකා තිස්සො ගාථා සත්ථු පරිනිබ්බානකාලෙ හික්ඛුහි “කිං භගවා පරිනිබ්බුතො”ති පුට්ඨො පරිනිබ්බානභාවං පච්චෙදෙන්තො ආහ. තත්ප නාහු අස්සාසපස්සාසා, ධීතචිත්තස්ස තාදිතොති අනුලොමපටිලොමතො අනෙකාකාරවොකාරා සබ්බා සමාපත්තියො සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය සබ්බපච්ඡා

වතුන්ප්‍රජාකොන් ධීවරත්වයේ තාදිනො බුද්ධස්ස භගවතො අස්සාසපස්සාසා නාහු නාහෙසුන්ති අත්ථො. එතෙන යස්මා වතුන්ප්‍රජාකොන් සමාපන්නස්ස කායසඬ්ඛාරා නිරුජ්ඣන්ති. කායසඬ්ඛාරාති ව අස්සාසපස්සාසා වුවුවන්ති, තස්මා වතුන්ප්‍රජාකොන්කම්මෙනො පටියාය අස්සාසපස්සාසා නාහෙසුන්ති දස්සෙති. තණ්හාසඬ්ඛාරාය එජාය අභාවතො අනෙජො, සමාධිස්මිං ධීවරත්තා වා අනෙජො. සන්තිමාරබ්භාති අනුපාදිසෙසං නිබ්බානං ආරබ්භ පටිච්ච සන්ධාය. වක්ඛුමාති පඤ්චභි වක්ඛුභි වක්ඛුමා. පරිනිබ්බුතොති පරිනිබ්බායි. අයඤ්ඤෙන්ථ අත්ථො – නිබ්බානාරම්මණවතුන්ප්‍රජාකොන්ඵලසමාපන්නිං සමාපජ්ජන්වා තදනන්තරමෙව අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතොති.

අසල්ලිනෙතොති අලිනෙන අසංකුටිනෙන සුවිකසිනෙනෙව චිත්තෙන. වෙදනං අජ්ඣවාසයීති සතො සම්පජානො හුන්වා මාරණන්තිකං වෙදනං අධිවාසෙසී, න වෙදනානුවත්ති හුන්වා ඉතො චිතො ව සම්පට්ඨන්ති. පජ්ජොතස්සෙව නිබ්බානං, චිමොක්ඛො වෙතසො අහුති යථා තෙලඤ්ච පටිච්ච, වට්ටිඤ්ච පටිච්ච පජ්ජලන්නො පජ්ජොතො පදිපො තෙසං පරික්ඛයෙ නිබ්බායති. නිබ්බුතො ව කත්ථවි ගන්ත්වා න තිට්ඨති, අඤ්ඤදත්ථු අන්තරධායති, අදස්සනමෙව ගච්ඡති; එවං කිලෙසාභිසඬ්ඛාරෙ නිස්සාය පවත්තමානො ඛන්ධසන්තානො තෙසං පරික්ඛයෙ නිබ්බායති, නිබ්බුතො ව කත්ථවි ගන්ත්වා න තිට්ඨති, අඤ්ඤදත්ථු අන්තරධායති, අදස්සනමෙව ගච්ඡතිති දස්සෙති. තෙන චුත්තං “නිබ්බන්ති ධීරා යථායං පදිපො”ති (බු. පා. 6.15), “අච්චි යථා වාතවෙගෙන ඛිත්තා”ති (සු. නි. 1080) ව ආදි.

එතෙති පරිනිබ්බානක්ඛණෙ සත්ථු සන්තානෙ පවත්තමානානං ධම්මානං අත්තනො පච්චක්ඛතාය චුත්තං. පච්ඡිමකා තතො පරං චිත්තුප්පාදාභාවතො. දානීති එතරහි. එස්සපඤ්චමාති එස්සපඤ්චමකානං ධම්මානං පාකට්ඨාවතො චුත්තං. තථා හි චිත්තුප්පාදකථායම්චි එස්සපඤ්චමකාව ආදිතො චුත්තා. අඤ්ඤෙ ධම්මාති සහ නිස්සයෙන අඤ්ඤෙ චිත්තවෙතසිකා ධම්මා, න පරිනිබ්බානචිත්තවෙතසිකා. නනු තෙපි න භවිස්සන්තෙවාති? සච්චං න භවිස්සන්ති, ආසඬ්ඛාභාවතො පන තෙ සන්ධාය “න භවිස්සන්ති”ති න වත්තබ්බමෙව. “ඉතරෙ පන සෙක්ඛපුට්ඨජනානං විය භවිස්සන්ති නු ඛො”ති සියා ආසඬ්ඛාති තදාසඬ්ඛාතිචත්තනත්ථං “නාඤ්ඤෙ ධම්මා භවිස්සන්ති”ති චුත්තං.

නත්ථි දානි පුනාවාසො, දෙවකායස්මි ජාලිනීති, එත්ථ ජාලිනීති දෙවනං ආලපති, දෙවතෙ දෙවකායස්මිං දෙවසමුහෙ උපපජ්ජනවසෙන පුන ආවාසො ආවසනං ඉදානි මය්භං නත්ථිති අත්ථො. තත්ථ කාරණමාහ “චික්ඛිණො”තිආදිනා. සා කිර දෙවතා පුරිමත්තභාවෙ ථෙරස්ස පාදපරිවාරිකා, තස්මා ඉදානි ථෙරං ජිණ්ණං වුද්ධං දිස්වා පුරිමසිනෙහෙන ආගන්ත්වා “නත්ථ චිත්තං පණ්ඩෙහි, යත්ථ තෙ වුසිතං පුරෙ”ති දෙවුපපත්තිං යාචි. අථ “දානි නත්ථි”තිආදිනා ථෙරො තස්සා පටිච්චනං අදාසි. තං සුත්වා දෙවතා චිත්තාසා තත්ථෙවන්තරධායි.

අථ ථෙරො වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා අත්තනො ආනුභාවං සබ්බන්තමාරිතං පකාසෙන්තො “යස්ස මුහුත්තෙනා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යස්ස ඛිණාසචික්ඛිකුතො මුහුත්තමත්තෙන එව සහස්සධා සහස්සප්පකාරො නිසහස්සිමහාසහස්සිපහෙදො, ලොකො සබ්බන්තමප්පො සහබ්බන්තමලොකො, සංවිදිතො සම්මදෙව විදිතො ඤාතො පච්චක්ඛං කතො, එවං ඉද්ධගුණෙ ඉද්ධසම්පදාය වුතුපපානෙ ව වසිභාවප්පත්තො සො භික්ඛු උපගතකාලෙ දෙවතා පස්සති, න තස්ස දෙවතානං දස්සනෙ පරිහානීති. ථෙරෙන කිර ජාලිනියා දෙවතාය පටිච්චනදානවසෙන “නත්ථි දානි”ති ගාථාය චුත්තාය භික්ඛු ජාලිනිං අපස්සන්තා “කිං නු ඛො ථෙරො ධම්මාලපනවසෙන කිඤ්චි ආලපති”ති චිත්තෙසුං. තෙසං චිත්තාවාරං ඤත්වා ථෙරො “යස්ස මුහුත්තෙනා”ති ඉමං ගාථමාහ.

අන්තභාරො පුරෙති එවංනාමො පුරිමත්තභාවෙ. සාසභාරකොති සාසමත්තස්ස අත්ථාය භන්තිං කත්වා ජීවනකො. සමණන්ති සමිතපාපං. පටිපාදෙසින්ති පටිමුඛො හුන්වා පාදාසිං, පසාදෙන අභිමුඛො හුන්වා ආභාරදානං අදාසින්ති අධිප්පායො. උපරිට්ඨන්ති එවංනාමකං පච්චෙකබුද්ධං. යසස්සිනන්ති කිත්තිමත්තං පත්ථටයසං. ඉමාය ගාථාය යාව වරිමත්තභාවා උළාරසම්පත්තිහෙතුභූතං අත්තනො පුබ්බකම්මං දස්සෙති. තෙනාහ “සොමභි සකායකුලෙ ජාතො”තිආදි.

ඉතො සත්තාති ඉතො මනුස්සලොකතො වචිත්වා දෙවලොකෙ දිබ්බෙන ආධිපථිවෙන සත්ත. තතො සත්තාති තතො දෙවලොකතො වචිත්වා මනුස්සලොකෙ වක්කවත්තිභාවෙන සත්ත. සංසාරාති වතුද්දසාති වතුද්දස භවන්තරසංසරණාති. නිවාසමභිජානිස්සන්ති පුබ්බෙතිවාසං අඤ්ඤාසිං. දෙවලොකෙ ධීතො තදාති තඤ්ච ඛො න ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ, අපි ව ඛො යදා ඉතො අනන්තරාතීතෙ අත්තභාවෙ දෙවලොකෙ ධීතො, තදා අඤ්ඤාසින්ති අත්ථො.

ඉදානි අත්තනා දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤානුචුපපාතඤ්ඤානානං අධිගතාකාරං දස්සෙන්තො “පඤ්චඬ්ඛිකෙ”තිආදිනා ද්වෙ ගාථා අභාසි. තත්ථ පඤ්චඬ්ඛිකෙ සමාධිමිභිති අභිඤ්ඤාපාදකවතුන්ප්‍රජාකොන්සමාධිමිභි. සො හි පිතිඵරණතා, සුඛඵරණතා, වෙතොඵරණතා, ආලොකඵරණතා, පච්චෙක්ඛන්තමිත්තන්ති ඉමෙහි පඤ්චභි අඬ්ගෙහි සමන්තාගතත්තා පඤ්චඬ්ඛිකො සමාධිති වුවුවති. සන්තෙති පටිපක්ඛවුපසමෙන අඬ්ගසන්තතාය ව සන්තෙ. එකොදිභාවිතෙති එකොදිභාවගතෙ, සුවිණ්ණෙ වසිභාවප්පත්තෙති අත්ථො. පටිප්පස්සද්ධිලද්ධමිභිති කිලෙසානං

පටිපස්සද්ධියා ලද්දේ. දිබ්බවක්ඛු විසුජ්ඣි මෙති එවංවිධෙ සමාධිමිති සම්පාදිතෙ මය්හං දිබ්බවක්ඛුඤාණං විසුජ්ඣි, එකාදසති උපක්කිලෙසෙහි විමුත්තියා විසුද්ධං අහොසි.

චුතුපපාතං ජානාමිති සත්තානං චුතිඤ්ච උපපත්තිඤ්ච ජානාමි, ජානන්තො ච “ඉමෙ සත්තා අමුම්භා ලොකම්භා ආගන්ත්වා ඉධුපපන්නා, ඉමම්භා ච ලොකා ගන්ත්වා අමුම්භි ලොකෙ උපපජ්ජිස්සන්ති”ති සත්තානං ආගතිං ගතිඤ්ච ජානාමි, ජානන්තො එව ච නෙසං ඉත්ථභාවං මනුස්සභාවං තතො අඤ්ඤාථාභාවං අඤ්ඤාථාතිරච්ඡානභාවඤ්ච උපපත්තිතො පුරෙතරමෙව ජානාමි. තයිදං සබ්බමිපි පඤ්චඩ්ගිකෙ සමාධිමිති සම්පාදිතෙ එවාති දස්සෙන්තො ආහ “ඤානෙ පඤ්චඩ්ගිකෙ ධීතො”ති. තත්ථ පඤ්චඩ්ගිකෙ ඤානෙ ධීතො පතිට්ඨිතො හුත්වා එවං ජානාමිති අත්ථො.

එවං විජ්ජාත්තයං දස්සෙන්වා තප්පසඩ්ගෙන පුබ්බෙ දස්සිතමිපි තතියවිජ්ජං සහ කිව්චනිජ්ජත්තියා දස්සෙන්තො “පරිවිණ්ණො මයා සත්ථා”ති ආදිනා ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ වජ්ජීනං වෙළවගාමෙති වජ්ජීරට්ඨස්ස වෙළවගාමෙ, වජ්ජීරට්ඨෙ යත්ථ පච්ඡිමවස්සං උපගච්ඡි වෙළවගාමෙ. හෙට්ඨතො වෙළගුම්බස්මිත්ති තත්ථ අඤ්ඤතරස්ස වෙළගුම්බස්ස හෙට්ඨා. නිබ්බායිස්සන්ති නිබ්බායිස්සාමි, අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායිස්සාමිති අත්ථො.

අනුරුද්ධත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. පාරාපරියත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

සමණස්ස අහු වින්තාතිආදිකා ආයස්මතො පාරාපරියත්ථෙරස්ස ගාථා. ඉමස්ස වත්ථු හෙට්ඨා ආගතමෙව. තා ච ගාථා සත්ථරි ධරන්තෙ අත්තතො පුට්ඨජනකාලෙ මනවිජ්ට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං නිග්ගණ්හනවින්තාය පකාසනවසෙන භාසිතා. ඉමා පන අපරභාගෙ සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙ අත්තතො ච පරිනිබ්බානෙ උපට්ඨිතෙ තදා ආයතිඤ්ච භික්ඛූනං උද්ධමමපටිපත්තියා පකාසනවසෙන භාසිතා. තත්ථ –

920. “සමණස්ස අහු වින්තා, පුජ්ඣිතමිති මහාවතෙ;
එකග්ගස්ස නිසින්තස්ස, පච්චිත්තස්ස ඤායිතො”ති. –

අයං ගාථා සඩ්ගිතිකාරෙහි යජිතා. තස්සත්ථො හෙට්ඨා චුත්තනයොව. අයං පන සම්බන්ධො – සත්ථරි අග්ගසාවකෙසු එකච්චෙසු මහාථෙරෙසු ච පරිනිබ්බුතෙසු අතීතසත්ථුකෙ පාවචනෙ සුබ්බචෙසු සික්ඛාකාමෙසු භික්ඛූසු දුල්ලහෙසු, දුබ්බචෙසු මිච්ඡාපටිපත්තිබහුලෙසු භික්ඛූසු ච ජාතෙසු සුපුජ්ජිතෙ මහන්තෙ සාලවතෙ නිසින්තස්ස පච්චිත්තස්ස එකග්ගස්ස ඤායනසීලස්ස, සමිතපාපතාය සමණස්ස, පාරාපරියත්ථෙරස්ස පටිපත්තිං නිස්සාය වින්තා විමංසා අහොසිති ඉතරා –

921. “අඤ්ඤා ලොකනාථමිති, තිට්ඨන්තෙ පුරිසුත්තමෙ;
ඉරියං ආසි භික්ඛූනං, අඤ්ඤා දානි දිස්සති.

922. “සිතවාතපරිත්තාණං, හිරිකොපිනජාදනං;
මත්තට්ඨියං අභුඤ්ජිංසු, සන්තුට්ඨා ඉතරීතරෙ.

923. “පණිතං යදි වා ලුබ්බං, අප්පං වා යදි වා බහුං;
යාපනත්ථං අභුඤ්ජිංසු, අගිද්ධා නාධිමුච්ඡිතා.

924. “ජීවිතානං පරික්ඛාරෙ, හෙසජ්ජෙ අථ පච්චයෙ;
න බාළ්භං උස්සුකා ආසුං, යථා තෙ ආසවක්ඛයෙ.

925. “අරඤ්ඤෙ රුක්ඛමුලෙසු, කන්දරාසු ගුහාසු ච;
විවෙකමනුබ්බහන්තා, විහංසු තප්පරායණා.

926. “නිවා නිව්ට්ඨා සුභරා, මුදු අථද්ධමානසා;
අබ්බාසෙකා අමුරා, අත්ථවින්තාවසානුගා.

927. “තතො පාසාදිකං ආසි, ගතං භුත්තං නිසෙවිතං;
සිනිද්ධා තෙලධාරාව, අහොසි ඉරියාපථො.

928. “සබ්බාසවපරික්ඛිණා, මහාඤායි මහාහිතා;
නිබ්බුතා දානි තෙ ථෙරා, පරිත්තා දානි තාදිසා.

929. “කුසලානඤ්ච ධම්මානං, පඤ්ඤාය ච පරික්ඛයා;
සබ්බාකාරවරුපෙනං, ලුජ්ජතෙ ජිනසාසනං.

930. “පාපකානඤ්ච ධම්මානං, කිලෙසානඤ්ච යො උතු;
උපට්ඨිතා විවෙකාය, යෙ ච සද්ධම්මසෙසකා.

931. “තෙ කිලෙසා පවඩ්ඪන්තා, ආවිසන්ති බහුං ඡනං;
කීළුන්ති මඤ්ඤෙ බාලෙහි, උම්මන්තෙහිව රක්ඛසා.
932. “කිලෙසෙහාහිභූතා තෙ, තෙන තෙන විධාවිතා;
නරා කිලෙසවත්ථුසු, සසඬගාමෙව සොසිතෙ.
933. “පරිච්චජිත්වා සද්ධම්මං, අඤ්ඤමඤ්ඤෙහි භණ්ඩරෙ;
දිට්ඨිගතානි අන්වෙන්තා, ඉදං සෙය්‍යොති මඤ්ඤරෙ.
934. “ධනඤ්ච පුත්තං භරියඤ්ච, ඡඩ්ඬයිත්වාන නිග්ගතා;
කට්ඨජුහික්ඛහෙතුපි, අකිච්ඡානි නිසෙවරෙ.
935. “උදරාවදෙහකං භුත්වා, සයන්තුත්තානසෙය්‍යකා;
කථා වඩ්ඪෙන්නි පටිබුද්ධා, යා කථා සත්ථුගරහිතා.
936. “සබ්බකාරුකසිප්පානි, විත්තිං කත්වාන සික්ඛරෙ;
අචුපසන්තා අප්ඤ්ඤානං, සාමඤ්ඤත්ථොතිඅච්ඡති.
937. “මත්තිකං තෙලවුණ්ණඤ්ච, උදකාසනභොජනං;
ගිහිනං උපනාමෙන්ති, ආකඬ්ඛන්තා බහුත්තරං.
938. “දන්තපොනං කපිත්ථඤ්ච, පුප්ඵං බාදනියානි ව;
පිණ්ඩපාතෙ ව සම්පන්නෙ, අම්බෙ ආමලකානි ව.
939. “භෙසජ්ජෙසු යථා වෙජ්ජා, කිච්චාකිච්චෙ යථා ගිහී;
ගණ්කාව විභූසායං, ඉස්සරෙ ඛත්තියා යථා.
940. “නෙකතිකා වඤ්චනිකා, කුටසක්ඛී අපාටුකා;
බහුහි පරිකප්පෙහි, ආම්සං පරිභුඤ්ජරෙ.
941. “ලෙසකප්පෙ පරියායෙ, පරිකප්පෙනුධාවිතා;
ජීවිකත්ථා උපායෙන, සඩ්ඬකඩ්ඪන්ති බහුං ධනං.
942. “උපට්ඨාපෙන්ති පරිසං, කම්මතො නො ව ධම්මතො;
ධම්මං පරෙසං දෙසෙන්ති, ලාභතො නො ව අත්ථතො.
943. “සඩ්ඬලාභස්ස භණ්ඩන්ති, සඩ්ඬතො පරිබාහිරා;
පරලාභොපජීවන්තා, අහිරිකා න ලජ්ජරෙ.
944. “නානුයුත්තා තථා එකෙ, මුණ්ඩා සඩ්ඬාටිපාරුතා;
සම්භාවනංයෙවිච්ඡන්ති, ලාභසක්කාරමුච්ඡිතා.
945. “එවං නානප්පයාතම්හි, න දානි සුකරං තථා;
අචුසිතං වා චුසිතුං, චුසිතං වානුරක්ඛිතුං.
946. “යථා කණ්ටකට්ඨානම්හි, වරෙය්‍ය අනුපාභතො;
සතිං උපට්ඨපෙත්වාන, එවං ගාමෙ මුනී වරෙ.
947. “සරිත්වා පුබ්බකෙ යොගී, තෙසං වත්තමනුස්සරං;
කිඤ්චොපි පච්ඡිමො කාලො, චුසෙය්‍ය අමතං පදං.
948. “ඉදං වත්වා සාලවතෙ, සමණො භාවිතින්ද්‍රියො;
බ්‍රාහ්මණො පරිනිබ්බායී, ඉසි බිණුපුනබ්බවො”ති. —

ඉමා ගාථා ථෙරෙතෙව භාසිතා.

තත්ථ ඉරියං ආසි භික්ඛූනන්ති පුරිසුත්තමෙ ලොකනාටම්හි සම්මාසම්බුද්ධෙ තිට්ඨන්තෙ ධරන්තෙ එතරහි පටිපත්තිභාවතො. අඤ්ඤථා අඤ්ඤෙන පකාරෙන භික්ඛූනං ඉරියං වරිතං අහොසි යථානුසිට්ඨං පටිපත්තිභාවතො. අඤ්ඤථා දානි දිස්සති ඉදානි පන තතො අඤ්ඤථා භික්ඛූනං ඉරියං දිස්සති අයාථාවපටිපත්තිභාවතොති අධිප්පායො .

ඉදානි සත්ථරි ධරන්තෙ යෙනාකාරෙන භික්ඛූනං පටිපත්ති අහොසි, තං තාව දස්සෙතුං
“සිතවාතපරිත්තාණ”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ මත්තට්ඨියන්ති තං මත්තං පයොජනං. යාවදෙව සිතවාතපරිත්තාණං,
යාවදෙව හිරිකොපිනපටිච්ඡාදනං කත්වා විවරං පරිභුඤ්ජිංසු. කථං? සන්තුට්ඨා ඉතරිතරෙ යස්මිං තස්මිං හිනෙ පණිතෙ
වා යථාලද්ධෙ පච්චයෙ සන්තොසං ආපන්නා.

පණිතන්ති උළාරං සප්පිභාදිනා සංසට්ඨං, තදභාවෙන ලුඛං. අප්පන්ති, චතුපඤ්චාලොපමත්තම්පි. ඛණ්ඩං යාපනත්ථං අභුඤ්ඨංසුති පණිතං ඛණ්ඩං භුඤ්ජන්තාපි යාපනමත්තමෙව ආහාරං භුඤ්ඨංසු. තතො එව අග්ගිද්ධං ගෙධං අනාපන්නා. නාධිමුච්ඡිකා න අප්පකොසිකා අක්ඛණ්ඩඤ්ජනං විය සාකට්ඨකා, චණලෙපනං විය චණ්ණො අභුඤ්ඨංසු.

ජීවිතානං පරික්ඛාරො, හෙසප්පෙ අථ පච්චයෙපි ජීවිතානං පචත්තියා පරික්ඛාරභූතෙ හෙසප්පසඬ්ඛාතෙ පච්චයෙ ගිලානපච්චයෙ. යථා තෙති යථා තෙ පුරිමකා භික්ඛු ආසවක්ඛයෙ උස්සුකා යුත්තා ආසුං, තථා තෙ රොගාභිභූතාපි ගිලානපච්චයෙ බාළ්භං අතිවිය උස්සුකා නාහෙසුන්ති අත්ථො.

තප්පරායණාති විවෙකපරායණා විවෙකපොණා. එවං චතුති ගාථාහි චතුපච්චයසන්නොසං භාවනාභිරතිඤ්ච දස්සෙන්නෙන තෙසං අරියවංසපට්පදා දස්සිතා.

නිවානි “මයං පංසුකුලිකා පිණ්ඩපාතිකා”ති අත්තුක්කංසනපරවම්භනානි අකත්වා නිවචුත්තිනො, නිවානචුත්තිනොති අත්ථො. නිවිට්ඨානි සාසනෙ නිවිට්ඨසද්ධා. සුභරාති අප්පිච්ඡනාදිභාවෙන සුපොසා. මුද්දති චත්තපට්පත්තියං සකලෙ ච බ්‍රහ්මචරියෙ මුද්ද, සුපරිකම්මකතසුවණ්ණං විය විනියොගක්ඛමා. මුද්දති වා අභාකුට්ඨකා උත්තානමුඛා පුප්ඵිතමුඛෙන පටිසන්ථාරචුත්තිනො, සුත්තං විය සුඛාවහාති චුත්තං හොති. අථද්ධමානසාති අකථිතචිත්තා තෙන සුඛබවභාවමාහ. අඛ්‍යාසෙකාති සතිවිප්පවාසාභාවතො කිලෙසඛ්‍යාසෙකරහිතා, අන්තරන්තරා තණ්හාදිට්ඨිමානාදිහි අවොකිණ්ණාති අත්ථො. අමුඛරාති න මුඛරා, න මුඛෙන ඛරා වච්චාගබ්භියරහිතාති වා අත්ථො. අත්ථචිත්තාවසානුගාති භිතචිත්තාවසානුගාභිතචිත්තාවසිකා, අත්තනො පරෙසඤ්ච භිතචිත්තමෙව අනුපරිචිත්තකා.

තතොති තස්මා නිවචුත්තාදිහෙතු. පාසාදිකන්ති පසාදජනිකං පට්පත්තිං පස්සන්තානං සුණන්තානඤ්ච පසාදාවහං. ගතන්ති අභික්කන්තපටික්කන්තපරිචිත්තනාදිගමනං. ගතන්ති වා කායවාචාවචත්ති. භුත්තන්ති චතුපච්චයපරිභොගො. නියෙවිතන්ති ගොචරනියෙවනං. සිනිද්ධා තෙලධාරාවාති යථා අනිචත්තිතා කුසලජනාභිසිඤ්චිතා සචන්ති තෙලධාරා අවිච්ඡින්නා සිනිද්ධා මට්ඨා දස්සනියා පාසාදිකා හොති, එවං තෙසං ආකප්පසම්පන්නානං ඉරියාපථො අච්ඡිද්දො සණ්ඨො මට්ඨො දස්සනියො පාසාදිකො අහොසි.

මහාඤ්ඤිති මහන්තෙහි ඤානෙහි ඤායනසීලා, මහන්තං වා නිබ්බානං ඤායන්තීති මහාඤ්ඤි. තතො එව මහාභිතා, මහන්තෙහි හිතෙහි සමන්තාගතාති අත්ථො. තෙ ථෙරාති තෙ යථාචුත්තප්පකාරා පටිපත්තිපරායණා ථෙරා ඉදානි පරිනිබ්බුතාති අත්ථො. පරිත්තා දානි තාදිසාති ඉදානි පච්ඡිමෙ කාලෙ තාදිසා තථාරූපා ථෙරා පරිත්තා අප්පකා කතිපයා එවාති චුත්තං හොති.

කුසලානඤ්ච ධම්මානන්ති විචට්ඨස්ස උපනිස්සයභූතානං විමොක්ඛසම්භාරානං අනවජ්ජධම්මානං. පඤ්ඤාය වාති තථාරූපාය පඤ්ඤාය ව. පරික්ඛයාති අභාවතො අනුප්පත්තිනො. කාමඤ්චෙන්ථ පඤ්ඤාපි සියා අනවජ්ජධම්මා, ඛණ්ඩකාරභාවදස්සනත්ථං පනස්සා විසුං ගහණං යථා පුඤ්ඤඤාණසම්භාරාති. සබ්බාකාරවරුපෙතන්ති ආදිකල්‍යාණතාදිහි සබ්බෙහි ආකාරවරෙහි පකාරවිසෙසෙහි උපෙනං යුත්තං ජිනස්ස භගවතො සාසනං ලුප්ඡති විනස්සතිති අත්ථො.

පාපකානඤ්ච ධම්මානං, කිලෙසානඤ්ච යො උතුති කායදුච්චරිතාදිනං පාපධම්මානං ලොභාදිනඤ්ච කිලෙසානං යො උතු යො කාලො, සො අයං චත්තනීති වචනසෙසො. උපට්ඨිතා විවෙකාය, යෙ ව සද්ධම්මසෙසකාති යෙ පන එවරූපෙ කාලෙ කායචිත්තඋපට්ඨිවෙකත්ථාය උපට්ඨිතා ආරද්ධවිරියා, තෙ ව සෙසපට්පත්තිසද්ධම්මකා හොන්ති. අයඤ්ඤෙන්ථ අධිප්පායො – සුවිසුද්ධසීලාවාරාපි සමානා ඉදානි එකච්චෙ භික්ඛු ඉරියාපථසණ්ඨාපනං, සමථවිපස්සනාභාවනාවිධානං, මහාපලිබොධුපච්ඡෙදො, බුද්දකපලිබොධුපච්ඡෙදොති එවමාදිපුබ්බකිච්චං සම්පාදෙන්වා භාවනමනුසුඤ්ජන්ති. තෙ සෙසපට්පත්තිසද්ධම්මකා, පටිපත්තිං මත්ථකං පාපෙතුං න සක්කොන්තිති.

තෙ කිලෙසා පච්චිස්සන්තාති යෙ භගවතො ඔරසපුත්තෙහි ව තදා පරික්ඛයං පරියාදානං ගම්මා කිලෙසා, තෙ එතරහි ලද්ධොකාසා භික්ඛුසු චුද්ධං විරුළ්භිං වෙපුල්ලං ආපජ්ජන්තා. ආවිසන්ති ඛණ්ඩං ජනන්ති කල්‍යාණමිත්තරහිතං අයොනියොමනසිකාරඛණ්ඩං අන්ධබාලජනං අභිභවිත්වා අවසං කරොන්තා ආවිසන්ති සන්නානං අනුපවිසන්ති. එවංභූතා ව තෙ කීළන්ති මඤ්ඤෙ බාලෙහි, උම්මත්තෙහිව රක්ඛසා, යථා නාම කෙළිසීලා රක්ඛසා භිසක්කරහිතෙ උම්මත්තෙ ආවිසිත්වා තෙ අනායඛ්‍යාසනං ආපාදෙන්තා තෙහි කීළන්ති, එවං තෙ කිලෙසා සම්මාසම්බුද්ධභිසක්කරහිතෙ අන්ධබාලෙ භික්ඛු ආවිසිත්වා තෙසං දිට්ඨධම්මිකාදිහෙදං අනත්ථං උප්පාදෙන්තා තෙහි සද්ධං කීළන්ති මඤ්ඤෙ, කීළන්තා විය හොන්තිති අත්ථො.

තෙන තෙනාති තෙන තෙන ආරම්මණභාගෙන. විධාවිතාති විරූපං ධාවිතා අසාරූප්පවසෙන පටිපජ්ජන්තා. කිලෙසචත්ථුසුති පද්මං උප්පන්නං කිලෙසා පච්ඡා උප්පජ්ජනකානං කාරණභාවතො කිලෙසාව කිලෙසචත්ථුති, තෙසු කිලෙසචත්ථුසු සමුහිතෙසු. සසඬ්ගාමෙව සොසිතෙති හිරඤ්ඤසුවණ්ණමණිමුත්තාදිකං ධනං විජ්ජකිරිත්වා “යං යං හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදි යස්ස යස්ස භන්තංගං, තං තං තස්ස තස්සෙව හොතු”ති එවං කාමසොසනා සසඬ්ගාමසොසනා

නාම. තත්ථායමත්ථො – කිලෙසවත්ථුසු “යො යො කිලෙසො යං යං සත්තං ගණ්හානි අභිභවති, සො සො තස්ස තස්ස භොතු” ති කිලෙසසෙනාපතිනා මාරොන සසඬගාමෙ සොසිතෙ විය. තෙහි තෙහි කිලෙසෙහි අභිභූතා තෙ බාලපුපුප්පනා තෙන තෙන ආරම්භිණහාගෙන විධාවිතා වොසිතාති.

තෙ එවං විධාවිතා කිං කරොන්තිති ආහ “පරිච්චිත්ථා සද්ධම්මං, අඤ්ඤාමඤ්ඤෙහි භණ්ඩරෙ” ති. තස්සත්ථො – පටිපත්තිසද්ධම්මං ඡඩ්ඛෙත්ථා ආමිසකිඤ්ජක්ඛහෙතු අඤ්ඤාමඤ්ඤෙහි භණ්ඩරෙ කලහං කරොන්තිති. දිට්ඨිගතානීති “විඤ්ඤාණමත්තමෙව අත්ථි, නත්ථෙව රූපධම්මා” ති, “යථා පුග්ගලො නාම පරමත්ථතො නත්ථි, එවං සභාවධම්මාපි පරමත්ථතො නත්ථි, වොහාරමත්තමෙවා” ති ව එවමාදීනි දිට්ඨිගතානි මිච්ඡාගාහෙ අත්ථෙත්තා අනුගච්ඡන්තා ඉදං සෙයොසා ඉදමෙව සෙට්ඨං, අඤ්ඤං මිච්ඡානි මඤ්ඤන්ති.

නිග්ගතානි ගෙහතො නික්ඛන්තා. කට්ඨජුතික්ඛහෙතුපීති කට්ඨජුමත්තභික්ඛානිමිත්තම්පි. තං දදන්තස්ස ගහට්ඨස්ස අනුලොමිකසංසග්ගවසෙන අකිච්චානි පබ්බජිතෙන අකත්තබ්බානි කම්මානි නිසෙවරෙ කරොන්ති.

උදරාවදෙහකං භුත්වාති “උනුදරො මිතාභාරො” ති (ථෙරගා. 982; මි. ප. 6.5.10) චුත්තවචනං අවින්තෙත්ථා උදරපුරං භුඤ්ජිත්ථා. සයන්තුත්තානසෙය්‍යාකාති “දක්ඛිණෙන පස්සෙන සිහසෙය්‍යං කප්පෙති පාදෙ පාදං අච්චාධාය සතො සම්පජානො” ති (අ. නි. 8.9; විහ. 519) චුත්තවිධානං අනුසස්සරිත්ථා උත්තානසෙය්‍යාකා සයන්ති. යා කථා සත්ථුගරහිතාති රාජකථාදිතිරච්ඡානකථං සන්ධාය වදති.

සබ්බකාරුකසිප්පානීති සබ්බෙහි වෙස්සාදිහි කාරුකෙහි කත්තබ්බානි භත්තතාලවණ්ටකරණාදීනි භත්ථසිප්පානි. චිත්තිං කත්ථානාති සක්කච්චං සාදරං කත්ථා. අවුපසන්තා අප්ඤ්ඤාත්තති කිලෙසවුපසමාභාවතො ගද්දුහනමත්තම්පි සමාධානාභාවතො ව අප්ඤ්ඤාත්තං අවුපසන්තා, අවුපසන්තචිත්තාති අත්ථො. සාමඤ්ඤත්ථොති සමණධම්මො. අතිඅච්ඡතීති තෙසං ආජීවකිච්චපසුතතාය එකදෙසම්පි අවුපසනතො විසුංයෙව නිසිදති, අනල්ලියතීති චුත්තං භොති.

මත්තිකන්ති පාකතිකං වා පඤ්චවණ්ණං වා ගිහීනං විනියොගක්ඛමං මත්තිකං. තෙලවුණ්ණඤ්ඤාති පාකතිකං, අභිසඬ්ඛනං වා තෙලඤ්ච වුණ්ණඤ්ච. උදකාසනභොජනන්ති උදකඤ්ච ආසනඤ්ච භොජනඤ්ච. ආකඬ්ඛන්තා බහුත්තරන්ති බහුං පිණ්ඩපාතාදිඋත්තරුත්තරං ආකඬ්ඛන්තා “අම්මෙහි මත්තිකාදියු දිත්තෙසු මනුස්සා දල්භහත්තිකා හුත්ථා බහුං උත්තරුත්තරං චතුපච්චයජාතං දස්සන්ති” ති අධිප්පායෙන ගිහීනං උපනාමෙන්නීති අත්ථො.

දන්තෙ පුනන්ති සොධෙන්නි එතෙනාති දන්තපොනං, දන්තකට්ඨං. කපිත්ථන්ති කපිත්ථථලං. පුප්ඵන්ති සුමනවම්පකාදිපුප්ඵං. බාදනීයානීති අට්ඨාරසවිධෙපි බජ්ජකවිසෙසෙ. පිණ්ඩපාතෙ ව සම්පන්නෙති වණ්ණාදිසම්පයුත්තෙ ඔදනවිසෙසෙ. “අම්මෙ ආමලකානි වා” ති ව-සද්දෙන මාතුලුඬ්ගතාලනාලිකෙරාදිඵලානි අවුත්තානි සඬ්ගණ්හාති. සබ්බත්ථ ගිහීනං උපනාමෙන්නි ආකඬ්ඛන්තා බහුත්තරන්ති යොජනා.

භෙසජ්ජෙසු යථා වෙජ්ජානි ගිහීනං භෙසජ්ජප්පයොගෙසු යථා වෙජ්ජා, තථා හික්ඛු පටිපජ්ජන්තිති අධිප්පායො. කිච්චාකිච්චෙ යථා ගිහීනි ගහට්ඨානං බුද්දකෙ වෙච මහන්තෙ ව කිච්චෙ කත්තබ්බෙ ගිහී විය. ගණ්කාව විභූයායන්ති අත්තනො සරිරස්ස විභූසනෙ රූපුපජීවිනියො විය. ඉස්සරෙ බත්තියා යථාති ඉස්සරෙ ඉස්සරියපවත්තනෙ යථා බත්තියා, එවං කුලපති හුත්ථා වත්තන්තිති අත්ථො.

නෙකතිකානි නිකතියං නියුත්තා, අමණ්ණියෙව මණ්ණං, අසුචණ්ණංයෙව සුචණ්ණං කත්ථා පටිරූපසාවියොගනිරතා. වඤ්චනිකානි කුටමානාදිහි විජ්ජලම්බකා. කුටසක්ඛිති අයාථාවසක්ඛිතො. අපාටුකානි වාමකා, අසංයතචුත්තීති අත්ථො. බහුහි පරිකප්පෙහිති යථාචුත්තෙහි අඤ්ඤෙහි ව බහුහි මිච්ඡාජීවජ්ජකාරෙහි.

ලෙසකප්පෙති කප්පියලෙසෙ කප්පියපටිරූපෙ. පරියායෙති, පච්චයෙසු පරියායස්ස යොගෙ. පරිකප්පෙති වඩ්ඪිආදිවිකප්පනෙ, සබ්බත්ථ විසයෙ භුම්මං. අනුධාවිතාති මහිව්ජ්ජාදිහි පාපධම්මෙහි අනුධාවිතා වොසිතා. ජීවිකත්ථා ජීවිකප්පයොජනා ආජීවහෙතුකා. උපායෙනාති පරිකථාදිනා උපායෙන පච්චයුප්පාදනායෙන. සඬ්කඩ්ඪන්තිති සංහරන්ති.

උපට්ඨාපෙන්නි පරිසන්ති පරිසාය අත්තානං උපට්ඨපෙන්නි, යථා පරිසා අත්තානං උපට්ඨපෙන්නි, එවං පරිසං සඬ්ගණ්හන්තිති අත්ථො. කම්මතොති කම්මහෙතු. තෙ හි අත්තනො කත්තබ්බවෙය්‍යාවච්චිතීත්තං උපට්ඨපෙන්නි. නො ව ධම්මතොති ධම්මනිමිත්තං නො ව උපට්ඨපෙන්නි. යො සත්ථාරා උල්ලම්පනසභාවසණ්ඨිතාය පරිසාය සඬ්ගහො අනුඤ්ඤාතො, තෙන න සඬ්ගණ්හන්තිති අත්ථො. ලාභතොති ලාභහෙතු, “අයොසා බහුස්සුතො, භාණකො, ‘ධම්මකට්ඨකො’ ති එවං සම්භාවෙත්තො මහාජනො මය්හං ලාභසක්කාරෙ උපනයිස්සති” ති ඉච්ඡාචාරෙ යත්ථා ලාභනිමිත්තං පරෙසං ධම්මං දෙසෙන්නි. නො ව අත්ථතොති යො සො විමුත්තායතනසිසෙ යත්ථා සද්ධම්මං කථෙත්තෙන පත්තබ්බො අත්ථො, න තදිට්ඨධම්මිකාදිහෙදහිතනිමිත්තං ධම්මං දෙසෙන්නීති අත්ථො.

සඩසලාභස්ස භණ්ඩන්ති සඩසලාභහෙතු භණ්ඩන්ති “මයං පාපුණානි, න තුය්හ”න්තිආදිනා කලහං කරොන්ති. සඩසතො පරිබාහිරානි, අරියසඩසතො බහිභූතා අරියසඩසෙ තදභාවතො. පරලාභොපථිවන්තානි සාසනෙ ලාභස්ස අන්ධබාලපුපුප්පනෙහි පරෙ සීලාදිගුණසම්පන්නෙ සෙක්ඛෙ උද්දිස්ස උප්පන්නත්තා තං පරලාභං, පරතො වා දායකතො ලද්ධබ්බලාභං උපථිවන්තා භණ්ඩනකාරකා භික්ඛු පාපථිගුවිජාය අභාවතො අහිරිකා සමානා ව “මයං පරලාභං භුඤ්ජාම, පරපට්ඨද්ධථිවිකා”තිපි න ලප්පරෙ න හිරියන්ති.

නානුයුත්තානි සමණකරණෙහි ධම්මෙහි අනනුයුත්තා. තථානි යථා පුබ්බෙ චුත්තා බන්ධනකාරකාදයො, තථා. එකෙහි එකච්චෙ. මුණ්ඩා සඩසාට්ඨාරුතානි කෙවලං මුණ්ඩිතකෙසනාය මුණ්ඩා පිලොතිකඛණ්ඩෙහි සඩසට්ඨට්ඨෙත “සඩසාට්”ති ලද්ධනාමෙන විචරෙන පාරුතසරිරා. සම්භාවනංයෙවිච්ඡන්ති, ලාභසක්කාරමුච්ඡිතානි ලාභසක්කාරාසාය මුච්ඡිතා අප්ඤ්ඤාසිතා හුත්වා, “පෙසලො ධුතවාදො බහුස්සුතො”ති වා මධුරවචනමනුයුත්තා “අරියො”ති ව කෙවලං සම්භාවනං බහුමානංයෙව ඉච්ඡන්ති එසන්ති, න තන්තිමිත්තෙ ගුණෙහි අත්ථො.

එවන්ති “කුසලානඤ්ච ධම්මානං පඤ්ඤාය ව පරික්ඛයා”ති චුත්තනයෙන. නානප්පයාතම්භීති නානප්පකාරෙ හෙදනධම්මෙ පයාතෙ සමකතෙ, නානප්පකාරෙන වා සංකිලෙසධම්මෙ පයාතුං පවත්තිතුං ආරද්ධෙ. න දානි සුකරං තථානි ඉදානි ඉමස්මිං දුල්ලභකල්යාණමිත්තෙ දුල්ලභසප්පායසද්ධම්මස්සවනෙ ව කාලෙ යථා සත්ථරි ධරන්තෙ අච්ඡිකං අච්ඡිධං, අනධගතං ක්කානවිපස්සනං චුසිතුං අධගන්තුං, චුසිකං වා භානභාගියං ධීතිභාගියමෙව වා අහුත්වා යථා විසෙසභාගියං හොති, තථා අනුරක්ඛිතුං පාලෙතුං සුකරං, තථා න සුකරං, තථා සම්පාදෙතුං න සක්කාති අත්ථො.

ඉදානි අත්තනො පරිනිබ්බානකාලස්ස ආසන්නත්තා සංඛිත්තෙන ඔවාදෙන සබ්බමචාරිං ඔවදන්තො “යථා කණ්ටකට්ඨානම්භී”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යථා පුරිසො කෙනවිදෙව පයොජනෙන කණ්ටකතිවිතෙ පදෙසෙ අනුපාහනො විචරන්තො “මා මං කණ්ටකො විජ්ඣති”ති සතිං උපට්ඨපෙත්වා ව විචරති, එවං කිලෙසකණ්ටකතිවිතෙ ගොචරගාමෙ පයොජනෙන චරන්තො මුනි සතිං උපට්ඨපෙත්වාන සතිසම්පජ්ඤායුත්තො අප්පමන්තොව චරෙය්‍ය කම්මට්ඨානං අවිජහන්තොති චුත්තං හොති.

සරිත්වා පුබ්බකෙ යොගී, තෙසං චත්තමනුස්සරන්ති පුරිමකෙ යොගෙ භාවනාය යුත්තතාය යොගී ආරද්ධවිපස්සකෙ සරිත්වා තෙසං චත්තං ආගමානුසාරෙන සම්මාපට්ඨන්තිභාවනාවිධිං අනුස්සරන්තො ධුරන්තික්ඛෙපං අකත්වා යථාපට්ඨප්පන්නො. කිඤ්චාපි පච්ඡිමො කාලොති යදිපායං අතීතසත්ථුකො චරිමො කාලො, තථාපි යථාධම්මමෙව පටිපජ්ජන්තො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙන්නො චුසෙය්‍ය අමතං පදං නිබ්බානං අධිගච්ඡෙය්‍ය.

ඉදං චත්ථානි, යථාදස්සිතං සංකිලෙසවොදානෙසු ඉමං පටිපත්තිවිධිං කථෙත්වා. අයඤ්ච ඔසානගාථා සඩ්ඨිතිකාරෙහි ථෙරස්ස පරිනිබ්බානං පකාසෙතුං චුත්තානි වෙදිතබ්බා.

පාරාපරියත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විසතිනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

17. තිංසනිපාතො

1. පුස්සන්ටෙරගාථාවණ්ණනා

තිංසනිපාතෙ පාසාදිකෙ ඛණ්ඩිස්වාතිආදිකා ආයස්මතො පුස්සන්ටෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විච්චිද්වපනිස්සයං කුසලං උපවිනිත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ එකස්ස මණ්ඩලිකරඤ්ඤො පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, පුස්සොති නාමං අහොසි. සො විඤ්ඤානං පත්තො ඛත්තියකුමාරොහි සික්ඛිතබ්බසිප්පෙසු නිප්ඵත්තිං ගතො. උපනිස්සයසම්පන්නත්තා කාමෙසු අලග්ගවිත්තො අඤ්ඤාතරස්ස මහාටෙරස්ස සන්නිකෙ ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා වරියානුකුලං කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා භාවනං අනුයුඤ්ජන්තො ඤානානි නිබ්බන්තෙන්වා ඤානපාදකං විපස්සනං පටිධාපෙන්වා නවිරස්සෙව ඡළභිඤ්ඤො අහොසි. අට්ඨකදිවසං පණ්ඩරගොත්තො නාම එකො තාපසො තස්ස සන්නිකෙ ධම්මං සුත්වා නිසින්තො සම්බහුලෙ හික්ඛු සීලාචාරසම්පන්නෙ සුසංවුනින්ද්‍රියෙ භාවිතකායෙ භාවිතචිත්තෙ දිස්වා පසන්නවිත්තො “සාධු වතායං පටිපත්ති ලොකෙ විරං තිට්ඨෙය්‍යා”ති විත්තෙන්වා “කථං නු ඛො, භන්තෙ, අනාගතමද්ධානං හික්ඛුනං පටිපත්ති භවිස්සති”ති ථෙරං පුච්ඡී. තමත්ථං දස්සෙන්තො සඬගීතිකාරා —

949. “පාසාදිකෙ ඛණ්ඩිස්වා, භාවිතත්තෙ සුසංවුතෙ;
ඉසි පණ්ඩරසගොත්තො, අපුච්ඡි පුස්සසව්හය”න්ති. — ගාථං ආදිතො යට්ඨෙසු;

තත්ථ පාසාදිකෙති අත්තනො පටිපත්තියා පසාදාරහෙ. ඛණ්ඩි සම්බහුලෙ. භාවිතත්තෙති සමථවිපස්සනාභාවනාහි භාවිතචිත්තෙ. සුසංවුතෙති සුට්ඨු සංවුනින්ද්‍රියෙ. ඉසිති තාපසො. පණ්ඩරසගොත්තොති පණ්ඩරස්ස නාම ඉසිනො වංසෙ ජාතත්තා තෙන සමානගොත්තො. පුස්සසව්හයන්ති පුස්සසද්දෙන අවිභාතබ්බං, පුස්සනාමකන්ති අත්ථො.

950. “කිං ඡන්දා කිමධිප්පායා, කිමාකප්පා භවිස්සරෙ;
අනාගතම්හි කාලම්හි, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති. —

අයං තස්ස ඉසිනො පුච්ඡාගාථා.

තත්ථ කිං ඡන්දාති ඉමස්මිං සාසනෙ අනාගතෙ හික්ඛු කිදිසච්ඡන්දා කිදිසාධිමුත්තිකා, කිං භීනාධිමුත්තිකා, උදාහු පණ්ණාධිමුත්තිකාති අත්ථො. කිමධිප්පායාති කිදිසාධිප්පායා කිදිසප්ඤ්ඤාසයා, කිං සංකිලෙසප්ඤ්ඤාසයා, උදාහු වොදානප්ඤ්ඤාසයාති අත්ථො. අථ වා ඡන්දා නාම කත්තුකම්‍යතා, තස්මා කිදිසි තෙසං කත්තුකම්‍යතාති අත්ථො. අධිප්පායො අප්ඤ්ඤාසයොයෙව. කිමාකප්පාති කිදිසාකප්පා. ආකප්පාති ව වෙසගහණාදිවාරිත්තවාරිත්තවන්තොති අත්ථො. භවිස්සරෙති භවිස්සන්ති. තං මෙති තං අනාගතෙ හික්ඛුනං ඡන්දාධිප්පායාකප්පහෙදං පුච්ඡිතො මය්හං අක්ඛාහි කට්ඨෙහි ථෙරං අප්ඤ්ඤාසති. තස්ස ථෙරො තමත්ථං ආචික්ඛන්තො සක්කච්චසවනෙ තාව නියොජෙතුං —

951. “සුඤ්ඤාහි වචනං මය්හං, ඉසි පණ්ඩරසව්හය;
සක්කච්චං උපධාරෙහි, ආචික්ඛිස්සාමානාගත”න්ති. — ගාථමාහ;

තස්සත්ථො — හො පණ්ඩරනාම ඉසි, යං ත්වං මං පුච්ඡසි, තං තෙ අනාගතං ආචික්ඛිස්සාමි, ආචික්ඛන්තො පන මම වචනං සුඤ්ඤාහි අනාගතත්ථදීපනතො සංවෙගාවහතො ව සක්කච්චං උපධාරෙහිති.

අථ ථෙරො අනාගතංසඤ්ඤාණෙන හික්ඛුනං හික්ඛුනිනඤ්ච භාවිනිං පචන්තිං යථාභූතං දිස්වා තස්ස ආචික්ඛන්තො

952. “කොධනා උපනාහි ව, මක්ඛි ථම්හි සයා ඛහු;
ඉස්සුකි නානාවාදා ව, භවිස්සන්ති අනාගතෙ.

953. “අඤ්ඤාතමානිනො ධම්මෙ, ගම්හිරෙ තීරගොවරා;
ලහුකා අගරු ධම්මෙ, අඤ්ඤමඤ්ඤගාරවා.

954. “ඛහු ආදීනවා ලොකෙ, උප්පජ්ජිස්සන්තානාගතෙ;
සුදෙසිතං ඉමං ධම්මං, කිලෙසිස්සන්ති දුම්මති.

955. “ගුණභීනාපි සඬසම්හි, වොහරන්තා විසාරදා;
බලවන්තො භවිස්සන්ති, මුඛරා අස්සුතාවිතො.

956. “ගුණවන්තොපි සඬසම්හි, වොහරන්තා යථාත්ථතො;
දුබ්බලා තෙ භවිස්සන්ති, හිරිමනා අනත්ථිකා.

957. “රජතං ජාතරූපඤ්ච, ඛෙත්තං වත්ථුමජෙළකං.
දාසිදාසඤ්ච දුම්මෙධා, සාදිසිස්සන්තානාගතෙ.

958. “උප්ඛානසඤ්ඤිනො බාලා, සීලෙසු අසමාහිතා;
උන්නළා විවරිස්සන්ති, කලහාහිරතා මගා.
959. “උද්ධතා ව භවිස්සන්ති, නීලවිවරපාරුතා;
කුභා උද්ධා ලපා සිඬ්ඨී, වරිස්සන්තාරියා විය.
960. “තෙලසණ්ඨෙහි කෙසෙහි, වපලා අඤ්ජනක්ඛිකා;
රටියාය ගමිස්සන්ති, දන්තවණ්ණිකපාරුතා.
961. “අපෙගුච්ඡං විමුත්තෙහි, සුරත්තං අරහද්ධජං;
ඡිගුච්ඡිස්සන්ති කාසාවං, ඔදාතෙසු සමුච්ඡිතා.
962. “ලාභකාමා භවිස්සන්ති, කුසිතා හීනවිරියා;
කිච්ඡන්තා වනපත්ථානී, ගාමන්තෙසු වසිස්සරෙ.
963. “යෙ යෙ ලාභං ලභිස්සන්ති, මිච්ඡාජීවරතා සදා;
තෙ තෙව අනුසික්ඛන්තා, හජිස්සන්ති අසංයතා.
964. “යෙ යෙ අලාභිනො ලාභං, න තෙ පුජ්ජා භවිස්සරෙ;
සුපෙසලෙපි තෙ ධිරෙ, සෙවිස්සන්ති න තෙ තදා.
965. “මිලක්ඛුරජනං රත්තං, ගරහන්තා සකං ධජං;
තිත්ථියානං ධජං කෙවි, ධාරිස්සන්තාවදාතකං.
966. “අගාරවො ව කාසාවෙ, තදා තෙසං භවිස්සති;
පටිසඬ්ඨා ව කාසාවෙ, භික්ඛුනං න භවිස්සති.
967. “අභිභූතස්ස දුක්ඛෙන, සල්ලවිද්ධස්ස රුජ්ජතො;
පටිසඬ්ඨා මහාසොරා, නාගස්සාසි අවින්තියා.
968. “ජද්දන්තො හි තදා දිස්වා, සුරත්තං අරහද්ධජං;
තාවදෙවහණී ගාථා, ගජො අත්ථොපසංහිතා.
969. “අනික්කසාවො කාසාවං, යො වත්ථං පරිධස්සති;
අපෙනො දමසව්වෙන, න සො කාසාවමරහති.
970. “යො ව වන්තකසාවස්ස, සීලෙසු සුසමාහිතො;
උපෙනො දමසව්වෙන, ස වෙ කාසාවමරහති.
971. “විපන්නසීලො දුම්මෙධො, පාකටො කාමකාරියො;
විබිහන්තවිත්තො නිස්සුක්කො, න සො කාසාවමරහති.
972. “යො ව සීලෙන සම්පන්නො, චිතරාගො සමාහිතො;
ඔදාතමනසඬ්ඨිකජ්ජො, ස වෙ කාසාවමරහති.
973. “උද්ධතො උන්නළො බාලො, සීලං යස්ස න විජ්ජති;
ඔදාතකං අරහති, කාසාවං කිං කරිස්සති.
974. “භික්ඛු ව භික්ඛුනියො ව, දුට්ඨචිත්තා අනාදරා;
තාදීනං මෙත්තචිත්තානං, නිග්ගණ්ණිස්සන්තානාගතෙ.
975. “සික්ඛාපෙන්නාපි ථෙරෙහි, බාලා විවරධාරණං;
න සුණ්ණස්සන්ති දුම්මෙධා, පාකටා කාමකාරියා.
976. “තෙ තථා සික්ඛිතා බාලා, අඤ්ඤමඤ්ඤං අගාරවා;
නාදිසිස්සන්තුපප්ඤායෙ, ඛළ්ඬිකො විය සාරථී.
977. “ඵචං අනාගතද්ධානං, පටිපත්ති භවිස්සති;
භික්ඛුනං භික්ඛුනීනඤ්ච, පත්තෙ කාලම්භි පච්ඡිමෙ.
978. “පුරා ආගච්ඡතෙ ඵතං, අනාගතං මහබ්භයං;
සුඛබ්බා හොථ සබ්බා, අඤ්ඤමඤ්ඤං සගාරවා.
979. “මෙත්තචිත්තා කාරුණිකා, හොථ සීලෙසු සංවුතා;
ආරද්ධවිරියා පහිතන්තා, නිච්චං දල්භපරක්කමා.
980. “පමාදං භයතො දිස්වා, අජ්ජමාදඤ්ච ඛෙමතො;
භාවෙට්ඨධ්මිකං මග්ගං, ථුසන්තා අමතං පද”න්ති. — ඉමා ගාථා අභාසි;

තත්ථ කොධනාති කුප්ඤානසීලා. භවිස්සන්ති අනාගතෙති සම්බන්ධො. කිං ථෙරස්ස කාලෙ තථා නාහෙසුන්ති? න නාහෙසුං. තදා පන කල්‍යාණමිත්තඛුලතාය ඔවාදකෙසු විඤ්ඤාපකෙසු සබ්බමචාරීසු ඛුසු විජ්ජමානෙසු කිලෙසෙසු බලවත්තෙසු පටිසම්බානඛුලතාය ව යෙභුයොන භික්ඛු අක්කොධනා අහෙසුං, ආයතිං තබ්බිපරියායෙ අතිකොධනා භවිස්සන්ති, තස්මා “අනාගතෙ”ති චුත්තං. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. උපනාහීති ආසාතවත්ථුසු ආසාතස්ස උපනස්භනසීලා උපනාහසම්භවතො වා උපනාහී. තත්ථ පුරිමකාලිකො ඛ්‍යාපාදො කොධො, අපරකාලිකො උපනාහො. සකිං පවත්තො වා දොසො කොධො, අනෙකක්ඛත්තුං පවත්තො උපනාහො. පරෙසං විජ්ජමානෙ ගුණෙ මක්ඛන්ති පුඤ්ජන්ති, තෙසං වා උදකපුඤ්ජනියා විය උදකස්ස මක්ඛො මක්ඛනං පුඤ්ජනං එතෙසං අත්ථිති මක්ඛී. අතිමානලක්ඛණො ථම්මො එතෙසං අත්ථිති ථම්මී. සධාති අසන්තගුණවිභාවනලක්ඛණෙන සායෙයොන සමන්තාගතා. ඉස්සුකීති පරසම්පත්තිබ්‍යානලක්ඛණාය ඉස්සාය සමන්තාගතා. නානාවාදාති අඤ්ඤමඤ්ඤං විරුද්ධවාදා විරුද්ධදිට්ඨිකා, කලහකාරකා වාති අත්ථො.

අඤ්ඤාතමානිනො ධම්මෙ, ගම්භීරෙ තීරගොවරාති ගම්භීරෙ දුරොභාසෙ සද්ධම්මෙ අඤ්ඤාතෙ එව “ඤාතොති, දිට්ඨො”ති එවං මානිනො, තතො එව තස්ස ඔරභාගෙ පවත්තිතාය ඔරිමතීරගොවරා. ලභුකාති ලභුසභාවා වපලා. අගරු ධම්මෙති සද්ධම්මෙ ගාරවරහිතා. අඤ්ඤමඤ්ඤමගාරවාති අඤ්ඤමඤ්ඤස්මිං අප්පතිස්සා, සඬ්ඝෙ සබ්බමචාරීසු ව ගරුගාරවච්චරහිතා. බහු ආදීනවාති චුත්තප්පකාරා, වක්ඛමානා ව බහු අනෙකදොසා අන්තරායා . ලොකෙති සත්තලොකෙ. උප්පජ්ජිස්සන්තානාගතෙති අනාගතෙ පාතු භවිස්සන්ති. සුදෙසිතං ඉමං ධම්මන්ති, සම්මාසම්බුද්ධෙන සුට්ඨ අවිපරිතං ආදිකල්‍යාණාදිප්පකාරෙන දෙසිතං ඉමං ආගමසද්ධම්මං. කිලෙසිස්සන්තිති කිලිට්ඨං කිලෙසදුසිතං කරිස්සන්ති, “ආපත්තිං ‘අනාපත්ති’ති ගරුකාපත්තිං ‘ලභුකාපත්ති’”ති ආදීනා දුච්චරිතසංකිලෙසෙන අසද්ධම්මෙන සණ්ඨසුඛමං රූපාරූපධම්මං පටික්ඛිපිස්සන්ති, දිට්ඨිසංකිලෙසෙන උභයත්‍රාපි තණ්හාසංකිලෙසෙන සංකිලෙසිස්සන්ති මලිතං කරිස්සන්ති. දුම්මකීති නිප්පඤ්ඤා. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා – “භවිස්සන්ති, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනාගතමද්ධානං...පෙ.... අභිධම්මකථං වෙදල්ලකථං කථෙන්නා කණ්ඨධම්මං ඔක්කමමානා න බුජ්ඣිස්සන්ති”ති (අ. නි. 5.79).

ගුණභීනාති සීලාදිගුණවිරහිතා දුස්සීලා, අලජ්ජිනො ව. අථ වා ගුණභීනාති විනයවාරිත්තාදිගුණෙන භීනා ධම්මවිනයෙ අප්පකතඤ්ඤානො. සඬ්ඝමිහීති සඬ්ඝමජ්ඣෙ. වොහරන්තාති කථෙන්නා, සඬ්ඝෙ විනිච්ඡයකථාය වත්තමානාය යංකිඤ්ච භණන්තා. විසාරදාති නිබ්භයා පගබ්භා. බලවත්තොති පක්ඛබ්බලෙන බලවත්තො. මුරාරාති මුරබරා බරවාදිනො. අස්සුතාවිනොති න සුතවත්තො, කෙවලං ලාභසක්කාරසීලොකසන්තිස්සයෙන ගුණධරා හුත්වා “ධම්මං ‘අධම්මො’ති, අධම්මඤ්ච ‘ධම්මො’ති, විනයං ‘අවිනයො’ති, අවිනයඤ්ච ‘විනයො’”ති එවං අත්තනා යථිච්ඡිතමත්ථං සඬ්ඝමජ්ඣෙ පතිට්ඨපෙන්නා බලවත්තො භවිස්සන්ති.

ගුණවත්තොති සීලාදිගුණසම්පන්නා. වොහරන්තා යථාත්ථතොති අත්ථානුරූපං, අවිපරිතත්ථං “ධම්මං ‘ධම්මො’ති, අධම්මං ‘අධම්මො’ති, විනයං ‘විනයො’ති අවිනයං ‘අවිනයො’”ති එවං දීපෙන්නා. දුබ්බලා තෙ භවිස්සන්තිති පරිසායං අලජ්ජස්සන්තතාය බලවිරහිතා තෙ භවිස්සන්ති, තෙසං වචනං න තිට්ඨිස්සති. හිරිමනා අනත්ථිකාති හිරිමන්තො කෙනච අනත්ථිකා. තෙ හි ධම්මෙන වත්තුං සමත්ථාපි පාපජිගුච්ඡතාය අප්පකිච්චතාය ව කෙහිවි විරොධං අකරොන්නා අත්තනො වාදං පතිට්ඨාපෙතුං න වායමන්තා දිට්ඨාවිකම්මං වා අධිට්ඨානං වා අකත්වා තුණ්හි භොන්ති.

රජතන්ති රූපියං, තෙන කභාපණ්‍යලොභමාසකාදීනම්පි සඬ්ඝහො දට්ඨබ්බො. ජාතරූපන්ති සුවණ්ණං, තෙන මණ්මුත්තාදීනම්පි සඬ්ඝහො දට්ඨබ්බො. වා-සද්දො සමුවචයත්ථො “අපදා වා”ති ආදීසු (අ. නි. 4.34; 5.32; ඉතිවු. 90) විය. “රජතජාතරූපඤ්චා”ති වා පායො. ඛෙත්තන්ති යත්ථ පුබ්බණ්ණාපරණ්ණං රුහති, තං ඛෙත්තං. තදත්ථං අකතභුම්භාගො වත්ථු. අපේළකන්ති එළකා නාම අජායෙව, තෙ යථෙත්වා අවසෙසා පසුජාති අජා නාම. අපේළකග්ගහණෙනෙව හෙත්ථ ගොමහිංසාදීනම්පි සඬ්ඝහො කතො. දාසිදාසඤ්චාති දාසියො ව දාසෙ ව. දුම්මෙධාති අවිද්දසුනො , කප්පියාකප්පියං සාරූප්පාසාරූප්පං අජානන්තා අත්තනො අත්ථාය සාදිසිස්සන්ති සම්පට්චිජ්ජස්සන්ති.

උජ්ඣානසඤ්ඤානොති පරෙ හෙට්ඨතො කත්වා ඔලොකනවිත්තා, අනුජ්ඣායිතබ්බට්ඨානෙපි වා උජ්ඣානසීලා. බාලාති දුච්චන්තිතවිත්තනාදීනා බාලලක්ඛණෙන සමන්තාගතා, තතො එව සීලෙසු අසමාහිතා වතුපාරිසුද්ධසීලෙසු න සමාහිතවිත්තා. උන්තළාති, සමුස්සිතතුච්ඡමානා. විවරිස්සන්තිති මානද්ධජං උක්ඛිපිත්වා විවරිස්සන්ති. කලහාහිරතා මගාති සාරම්භඛුලතාය කරණුත්තරියපසුතා කලහෙ එව අහිරතා මගසදිසා මිගා විය අත්තහිතාපෙක්ඛා සාසෙසනාහිරතා දුබ්බලවිහෙසපරාති අත්ථො.

උද්ධතාති උද්ධවචෙන සමන්තාගතා විත්තෙකග්ගතාරහිතා. නීලවීචරපාරුතාති අකප්පියරජනරත්තෙන නීලවණ්ණෙන වීචරෙන පාරුතා, තාදිසං වීචරං නිවාසෙත්වා වෙච පාරුපිත්වා ව විචරණකා. කුහාති සාමන්තප්ප්පනාදීනා කුහනවත්ථුනා කුහකා, අසන්තගුණසම්භාවනිච්ඡයා කොහඤ්ඤං කත්වා පරෙසං විම්භාපයා. ථද්ධාති කොධෙන මානෙන ව ථද්ධමානසා කක්ඛළභදයා. ලපාති ලපනකා කුහනචුත්තිකා, පසන්තමානසෙහි මනුස්සෙහි “කෙන, භත්තෙ, අයාස්ස අත්ථො”ති පච්චයදායකානං වදාපනකා, පයුත්තවාචාවසෙන,

නිජපෙසිකතාවසෙන ව පව්වයත්ථං ලපකාති වා අත්ථො. සිඬගීති “තත්ථ කතමං සිඬගං? යං සිඬගං සිඬගාරතා වාතුරතා වාතුරියං පරික්ඛතතා පාරික්ඛතිය”න්ති (විභ. 852) එවං චූත්තෙනි සිඬගසදිසෙහි පාකටකිලෙසෙහි සමන්තාගතා, සිඬගාරවරිතාති අත්ථො. “අරියා වියා”ති ඉදං “කුභා”ති එතස්සෙව අත්ථදස්සනං. කුභකාතඤ්ඤි අරියානම්ච ධීතභාවං දස්සෙන්තො අරියා විය විවරන්තිති ආහ.

තෙලසණ්ඨෙහීති සිත්ථකතෙලෙන වා උදකතෙලෙන වා ඔසණ්ඨිතෙහි. වපලාති කායමණ්ඩනපරික්ඛාරමණ්ඩනාදිනා වාපල්ලෙන යුත්තා. අඤ්ජනක්ඛිකාති අලඬකාරඤ්ජනෙන අඤ්ජිතනෙන්තා. රටියාය ගම්ප්පන්තිති භික්ඛාවරියාය කුලුපසඬකමනාපදෙසෙහි, මහාරච්ඡාය ඉතො විතො ව පරිබ්භමිස්සන්ති. දන්තවණ්ණපාරුතාති දන්තවණ්ණරත්තෙන විවරෙන පාරුතසරිරා.

අපේගුවජන්ති අපේගුවජිතබ්බං. විමුත්තෙහීති අරියෙහි. සුරත්තන්ති කප්පියරජනෙන සුට්ඨ රත්තං, අරහන්තානං බුද්ධාදීනං විණ්ණතාය අරහද්ධජං ජිගුවජිස්සන්ති කාසාවං. කස්මා? ඔදාතෙසු සමුවජිතා ගෙධං ආපන්තා. දන්තවණ්ණපාරුපනස්ස හි ඉදං කාරණවචනං. තෙ හි සෙනකං සම්භාවෙන්තා “සබ්බෙන සබ්බං සෙනකෙ ගහිතෙ ලිඬගපරිච්චාගො එව සියා”ති දන්තවණ්ණං පාරුපන්ති.

ලාභකාමාති ලාභගිද්ධා. භික්ඛාවරියාසුපි කොසජ්ජයොගතො කුසීතා. සමණධම්මං කාතුං චිත්තස්ස උස්සාභාභාවෙන හීනවිරියා. කිවජන්තාති, කිලමන්තා, වනපත්ථෙසු වසිතුං කිවජන්තා කිලන්තචිත්තාති අත්ථො. ගාමන්තෙසුති ගාමන්තසෙනාසනෙසු ගාමසම්පෙසු සෙනාසනෙසු, ගාමද්වාරෙසු වා සෙනාසනෙසු. වසිස්සරෙති වසිස්සන්ති.

තෙ තෙව අනුසික්ඛන්තාති යෙ යෙ මිච්ඡාජීවජ්ජයොගෙන ලද්ධලාභා, තෙ තෙ එව පුත්ථගලෙ අනුසික්ඛන්තා හමිස්සන්ති. හමිස්සන්තිති සයම්පි තෙ විය මිච්ඡාජීවෙන ලාභං උජ්ජාදෙතුං රාජකුලාදීති සෙවන්තා පරිබ්භමිස්සන්ති. “හජිස්සන්ති”ති වා පාඨො, සෙවිස්සන්තිති අත්ථො. අසංයතාති සීලසංයමරහිතා.

යෙ යෙ අලාභිනො ලාභන්ති යෙ යෙ භික්ඛු මිච්ඡාජීවපරිවජ්ජනෙන අප්පජුඤ්ඤතාය ව ලාභස්ස පව්වයස්ස න ලාභිනො, තෙ පුජ්ජා පුජ්ජියා පාසංසා තදා අනාගතෙ කාලෙ න හවිස්සන්ති. සුපෙසලෙපි තෙ ධිරෙති ධිතිසම්පන්නතාය ධිරෙ සුට්ඨ පෙසලෙපි තෙ භික්ඛු න සෙවිස්සන්ති, තදා අනාගතෙ තෙ ලාභිනො ලාභකාමාව භික්ඛුති අත්ථො.

මිලක්ඛුරජනං රත්තන්ති කාලකච්ඡකරජනෙන රත්තං. සමාසපදඤ්ඤෙනං, ගාථාසුඛත්ථං සානුනාසිකනිද්දෙසො. ගරහන්තා සකං ධජන්ති අත්තනො ධජභුතං කාසාවං ජිගුවජන්තා. සාසනෙ පබ්බජිතානඤ්ඤි කාසාවො ධජො නාම. තිත්ථියානං ධජං කෙවීති කෙවි සකායුත්තියභාවං පටිජානන්තා එව තිත්ථියානං සෙනවත්ථිකානං ධජභුතං අවදානකං සෙනවත්ථං ධාරෙස්සන්ති.

අගාරවො ව කාසාවෙති අරහද්ධජභුතෙ කාසාවෙ අගාරවො අබ්බුමානං තදා අනාගතෙ තෙසං හවිස්සති. පටිසඬ්ඛා ව කාසාවෙති “පටිසඬ්ඛා යොනියො විවරං පටිසෙවාමි”තිආදිනා (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58) නයෙන පව්වචෙක්ඛණමත්තම්පි කාසාවපරිභොගෙ න හවිස්සති.

කාසාවං ධාරෙන්තෙන කාසාවං බ්බුමානෙන “දුච්චරිතතො ඔරමිතබ්බ”න්ති කාසාවස්ස ගරුකාතබ්බභාවෙ ඡද්දන්තජාතකමුදාහරන්තො “අභිභුතස්ස දුක්ඛෙනා”තිආදිමාහ. තත්ථ සල්ලවිද්ධස්සාති පුට්ඨා සවිසෙන සල්ලෙන විද්ධස්ස, තතො එව මහතා දුක්ඛෙන අභිභුතස්ස. රුජ්ජතොති සරිරිකාරං ආපජ්ජතො. මහාඝොරාති සරිරජීවිතෙසු නිරපෙක්ඛතාය හිමිමා ගරුතරා පටිසඬ්ඛා අඤ්ඤෙහි අචිත්තියා චිත්තාමත්තෙන පවත්තෙතුං අසක්කුණෙය්‍යා ඡද්දන්තමහානාගස්සආසි, අහොසි. ඡද්දන්තනාගරාජකාලෙ හි බොධිසත්තො සොණුත්තරෙන නාම නෙසාදෙන පටිච්ඡන්තට්ඨානෙන ධත්වා විසපිතෙන සල්ලෙන විද්ධො මහතා දුක්ඛෙන අභිභුතො තං ගහෙන්වා පරිදහිතං කාසාවං දිස්වා “අයං අරියද්ධජෙන පටිච්ඡන්තො, න මයා හිංසිතබ්බො”ති තත්ථ මෙන්තචිත්තමෙව පව්වුපට්ඨපෙත්වා උපරිධම්මං දෙසෙසි. යථාහ –

“සමජ්ජිනො පුට්ඨසල්ලෙන නාගො,
අදුට්ඨචිත්තො ලුද්දකමජ්ඣභාසි;
කිමත්ථයං කිස්ස වා සම්ම හෙනු,
මමං වධි කස්ස වායං පයොගො”තිආදි. (ජා. 1.16.124);

ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො ථෙරො “ඡද්දන්තො හි”තිආදිමාහ. තත්ථ සුරත්තං අරහද්ධජන්ති සොණුත්තරෙන පරිදහිතකාසාවං සන්ධායාහ. අභණ්ණි අභාසි. ගාථාති ගාථායො. ගජොති ඡද්දන්තො නාගරාජා. අත්ථොපසංහිකාති අත්ථසන්තිස්සිතා හිතා, හිතයුත්තාති අත්ථො.

ජද්දන්තනාගරාජෙන චුත්තගාඨාසු අනික්කසාවොති රාගාදීහි කසාවෙහි කසාවො, පරිද්දහිස්සතිති නිවාසනපාරුපනඅත්ථරණවසෙන පරිභුඤ්ජිස්සති. “පරිධස්සති”ති වා පායො. අපෙනො දමසව්වෙනාති ඉන්ද්‍රියදමෙන වෙව පරමත්ථසව්වපක්ඛිකෙන වච්ඡව්වෙන ව අපෙනො, වියුත්තො පරිච්චත්තොති අත්ථො. න සොති සො ඵවරුපො පුග්ගලො කාසාවං පරිද්දහිතුං නාරහති.

වත්තකසාවස්සාති චතුහි මග්ගෙහි වත්තකසාවො ජඩ්ඛිතකසාවො පහිනකසාවො අස්ස භවෙය්‍යාති අත්ථො. සීලෙසුති චතුපාරිසුද්ධිසීලෙසු. සුසමාහිතොති සුට්ඨු සමාහිතො. උපෙනොති ඉන්ද්‍රියදමෙන වෙව චුත්තප්පකාරෙන සව්වෙන ව උපගතො සමන්තාගතො. ස වෙති සො ඵවරුපො පුග්ගලො තං ගන්ධකාසාවචත්ථං ඵකන්තෙන අරහතිති අත්ථො.

විපන්තසීලොති හින්තසීලො. දුම්මෙධොති නිප්පඤ්ඤො සීලවිසොධනපඤ්ඤාය වරහිතො. පාකටොති “දුස්සීලො අය”න්ති පාකටො පකාසො, වික්ඛිත්තින්ද්‍රියතාය වා පාකටො පාකටින්ද්‍රියොති අත්ථො. කාමකාරියොති හින්තසංවරතාය යථිච්ඡිතකාරකො, කාමස්ස වා මාරස්ස යථාකාමකරණියො. විඛින්නවිත්තොති රුපාදීසු විසයෙසු වික්ඛිත්තවිත්තො. නිස්සුක්කොති අසුක්කො සුක්කධම්මරහිතො හිරොත්තප්පවිච්ඡිතො, කුසලධම්මසම්පාදනඋස්සුක්කරහිතො වා.

වීතරාගොති විගතච්ඡන්දරාගො. ඔදානමනසඩ්ඛප්පොති සුවිසුද්ධමනොචිතක්කො, අනාවිලසඩ්ඛප්පො වා.

කාසාවං කිං කරිස්සතිති යස්ස සීලං නත්ථි, තස්ස කාසාවං කිං නාම පයොජනං සාධෙස්සති, විත්තකතසදිසං තස්ස පබ්බජිතලිඛිතන්ති අත්ථො.

දුට්ඨචිත්තාති රාගාදිදොසෙහි දුසිතචිත්තා. අනාදරාති සත්ථරි ධම්මෙ අඤ්ඤමඤ්ඤඤව ආදරරහිතා අගාරවා. තාදීනං මෙත්තචිත්තානන්ති මෙත්තාභාවතාය සම්පයුත්තභදයෙ තෙනෙව අරහත්තාධිගමෙන ඉට්ඨාදීසු තාදිභාවප්පත්තෙ උළාරගුණෙ. උපයොගත්ථෙ හි ඉදං සාම්චවනං. නිග්ගණ්හිස්සන්තිති “සීලාදිසම්පත්තෙ දිස්වා තෙ සම්භාවෙන්තා විපන්තසීලෙ අමිහෙ න ඛුං මඤ්ඤිස්සන්ති”ති අත්තති අගාරවභයෙන යථා තෙ උඛ්ඛාලිතා පක්කමිස්සන්ති, තථා බාධිස්සන්තිති අත්ථො.

සික්ඛාපෙන්තාපිති සික්ඛාපියමානාපි. කම්මත්ථෙ හි අයං කත්තුනිද්දෙසො. ථෙරෙහිති අත්තතො ආවරියුපජ්ඣායෙහි. වීවරධාරණන්ති ඉදං සමණපටිපත්තියා නිදස්සනමත්තං, තස්මා “ඵවං තෙ අහික්කමිතබ්බං, ඵවං තෙ පටික්කමිතබ්බං”න්තිආදිනා (අ. නි. 4.122) සික්ඛාපියමානාපිති අත්ථො. න සුඤ්ඤස්සන්තිති ඔවාදං න ගණ්හිස්සන්ති.

තෙ තථා සික්ඛිතා බාලාති තෙ අන්ධබාලා ආවරියුපජ්ඣායෙහි සික්ඛාපියමානාපි අනාදරතාය අසික්ඛිතාති. තාදිසිස්සන්තුපජ්ඣායෙහි උපජ්ඣායෙ ආවරියෙ ව ආදරං න කරොන්ති, තෙසං අනුසාසනියං න තිට්ඨන්ති. යථා කිං? බඵඬිකො විය සාරථීං යථා බඵඬිකො දුට්ඨස්සො අස්සදමකං නාදියති න තස්ස උපදෙසෙ තිට්ඨති, ඵවං තෙපි උපජ්ඣායාවරියෙ න භායන්ති න සාරජ්ජන්තිති අත්ථො.

“ඵව”න්තිආදි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස නිගමනං. තත්ථ ඵවන්ති චුත්තප්පකාරෙන. අනාගතද්ධානන්ති අනාගතමද්ධානං, අනාගතෙ කාලෙති අත්ථො. තංයෙව සරුපතො දස්සෙන්නො “පත්තෙ කාලමිහි පච්ඡිමෙ”ති ආහ. තත්ථ කතමො පච්ඡිමකාලො? “තතියසඩ්ඨිතිතො පට්ඨාය පච්ඡිමකාලො”ති කෙවි, තං ඵකෙ නානුජානන්ති. සාසනස්ස හි පඤ්චයුගානි විමුත්තියුගං, සමාධියුගං, සීලයුගං, සුතයුගං, දානයුගන්ති. තෙසු පඨමං විමුත්තියුගං, තස්මිං අන්තරහිතෙ සමාධියුගං වත්තති, තස්මිමිපි අන්තරහිතෙ සීලයුගං වත්තති, තස්මිමිපි අන්තරහිතෙ සුතයුගං වත්තතෙව. අපරිසුද්ධසීලො හි ඵකදෙසෙන පරියත්තිබාහුසව්වං පග්ගය්හ තිට්ඨති ලාභාදිකාමතාය. යදා පන මාතිකාපරියොසානා පරියත්ති සබ්බසො අන්තරධායති, තතො පට්ඨාය ලිඛිගමන්තමෙව අවසිස්සති, තදා යථා තථා ධනං සංභරිත්වා දානමුඛෙන විස්සජ්ජෙන්නි, සා කිර තෙසං වරිමා සම්මාපටිපත්ති. තත්ථ සුතයුගතො පට්ඨාය පච්ඡිමකාලො, “සීලයුගතො පට්ඨායා”ති අපරෙ.

ඵවං ථෙරො පච්ඡිමෙ කාලෙ උප්පජ්ජනකං මහාභයං දස්සෙත්වා පුත තත්ථ සන්තිපතිතහික්ඛුනං ඔවාදං දදන්තො “පුරා ආගච්ඡතෙ”තිආදිනා තිස්සො ගාථා අභාසි. තත්ථ පුරා ආගච්ඡතෙ ඵතන්ති ඵතං මයා තුම්භාකං චුත්තං පටිපත්තිඅන්තරායකරං අනාගතං මහාභයං ආගච්ඡති පුරා, යාව ආගමිස්සති, තාවදෙවාති අත්ථො. සුඛිබ්බාති වචනක්ඛමා සොවචස්සකාරකෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතා, ගරුතං අනුසාසනියො පදක්ඛිණග්ගාහිතො භොථාති අත්ථො. සබ්බලාති මුදුභදයා.

මෙත්තචිත්තාති සබ්බසත්තෙසු හිතුපසංභාරලක්ඛණාය මෙත්තාය සම්පයුත්තචිත්තා. කාරුණිකාති කරුණාය නියුත්තා පරෙසං දුක්ඛාපනායනාකාරචුත්තියා කරුණාය සමන්තාගතා. ආරද්ධවීරියාති අකුසලානං පහානාය කුසලානං

උපසම්පදාය පග්ගහිතවීරියා. පහිතත්තානි නිබ්බානං පටිපෙසිතවිත්තා. නිව්වන්ති සබ්බකාලං. දළ්භපරක්කමානි ටීරවීරියා.

පමාදන්ති පමජ්ජනං, කුසලානං ධම්මානං අනනුට්ඨානං, අකුසලෙසු ව ධම්මෙසු විත්තවොස්සග්ගො. චූත්තඤ්ඨි –

“තත්ථ කතමො පමාදො? කායදුච්චරිතෙ වා වච්ඡුච්චරිතෙ වා මනොදුච්චරිතෙ වා පඤ්චස්ස වා කාමගුණෙසු විත්තස්ස වොස්සග්ගො වොස්සග්ගානුප්පදානං, කුසලානං ධම්මානං භාවනාය අසක්කච්චකිරියතා”තිආදි (විභ. 930).

අප්පමාදන්ති අප්පමජ්ජනං, සො පමාදස්ස පටිපක්ඛතො වෙදිතබ්බො. අත්ථතො හි අප්පමාදො නාම සතියා අවිජ්ජවාසො, උපට්ඨිතාය සතියා එව වෙතං නාමං. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – යස්මා පමාදමූලකා සබ්බෙ අනත්ථා, අප්පමාදමූලකා ව සබ්බෙ අත්ථා, තස්මා පමාදං භයතො උපද්දවතො දිස්වා අප්පමාදඤ්ච බෙමතො අනුපද්දවතො දිස්වා අප්පමාදපටිපත්තියා සිබාභූතං සීලාදික්ඛන්ධන්තයසඬගහං සම්මාදිට්ඨිආදීනං අට්ඨන්තං අඩ්ඨානං වසෙන අට්ඨඬගිකං අරියමග්ගං භාවෙට්, අමතං නිබ්බානං චූසන්තා සවිජ්ඣරොන්තා අත්තනො සන්තානෙ උප්පාදෙට්, දස්සනමග්ගමත්තෙ අට්ඨන්තො උපරි තිණ්ණං මග්ගානං උප්පාදනාවසෙන වඩ්ඪෙට්, එවං වො අප්පමාදභාවනා සිබාපත්තා භවිස්සතිති.

එවං ටෙරො සම්පත්තපරිසං ඔවදති. ඉමා එව විමස්ස ටෙරස්ස අඤ්ඤාබ්‍යාකරණගාථා අභෙසුන්ති.

චූස්සත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සාරිපුත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

යථාචාරී යථාසත්තානිආදිකා ආයස්මතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ගාථා. තස්ස ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස ව වත්ථු එවං වෙදිතබ්බං – අතීතෙ ඉතො සතසහස්සකප්පාධිකෙ අසඬබ්බොයාමත්ථකෙ ආයස්මා සාරිපුත්තො බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්ති, නාමෙන සරදමාණුවො නාම අහොසි. මහාමොග්ගල්ලානො ගහපතිමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්ති, නාමෙන සිරිවඩ්ඪකුට්ඨිබ්බකො නාම අහොසි. තෙ උහොපි සහපංසුකීළකසභායා අභෙසුං. තෙසු සරදමාණුවො පිතු අවිච්ඡෙදන කුලසන්තකං ධනං පටිපජ්ජිත්වා එකදිවසං රහොගතො චිත්තෙසි – “ඉමෙසං සත්තානං මරණං නාම එකන්තිකං, තස්මා මයා එකං පබ්බජ්ජං උපගන්ත්වා මොක්ඛමග්ගො ගවෙසිතබ්බො”ති සභායං උපසඬකමිත්වා, සම්ම, අහං පබ්බජ්ජුකාමො, කිං ත්වං පබ්බජ්තුං සක්ඛිස්සසි”ති වත්වා තෙන “න සක්ඛිස්සාමි”ති චූත්තෙ “හොතු අහමෙව පබ්බජ්ජිස්සාමි”ති රත්තකොට්ඨාගාරානි විවරාපෙන්වා කපණ්දධිකාදීනං මහාදානං දත්වා පබ්බතපාදං ගන්ත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජී. තස්ස පබ්බජ්ජං අනුපබ්බජ්ජා වතුසත්තතිසහස්සමත්තා බ්‍රාහ්මණපුත්තා අභෙසුං. සො පඤ්ච අභිඤ්ඤායො අට්ඨ ව සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙන්වා තෙසමිපි ජට්ඨානං කසිණපරිකම්මං ආචික්ඛි. තෙපි සබ්බෙ පඤ්චාභිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙසුං.

තෙන සමයෙන අනොමදස්සි නාම සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො සත්තෙ සංසාරමහොසතො තාරෙන්වා එකදිවසං “සරදනාපසස්ස ව අන්තෙවාසිකානඤ්ච සඬගහං කරිස්සාමි”ති එකො අදුතියො පත්තවිචරමාදාය ආකාසෙන ගන්ත්වා “බුද්ධභාවං මෙ ජානාතු”ති තාපසස්ස පස්සන්තස්සෙව ආකාසනො ඔතරිත්වා පථවියං පතිට්ඨාසි. සරදනාපසො සත්ථු සරිරෙ මහාපුරිසලක්ඛණානි උපධාරෙන්වා “සබ්බඤ්ඤබුද්ධොයෙවාය”න්ති නිට්ඨං ගන්ත්වා පවිචුග්ගමනං කත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙන්වා අදාසි. නිසිදි භගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ. සරදනාපසො සත්ථු සන්තිකෙ එකමන්තං නිසිදි.

තස්මිං සමයෙ තස්ස අන්තෙවාසිකා වතුසත්තතිසහස්සමත්තා ජට්ඨා පණිතපණිතානි ඔජවන්තානි එලාඵලානි ගහෙන්වා ආගතා සත්ථාරං දිස්වා සඤ්ජාතප්පසාදා අත්තනො ආවරියස්ස ව සත්ථු ව නිසින්තාකාරං ඔලොකෙන්වා, “ආවරිය, මයං පුබ්බෙ ‘තුම්හෙහි මහන්තතරො කොචි නත්ථී’ති විවරාම, අයං පන පුරිසො තුම්හෙහි මහන්තතරො මඤ්ඤෙ”ති ආහංසු. “කිං වදෙට්, තාතා? සාසපෙන සද්ධිං අට්ඨසට්ඨියොජනසතසහස්සුබ්බෙධං සිනෙරුං සමං කාතුං ඉච්ඡට්? සබ්බඤ්ඤබුද්ධො මං තුලාං මා කරිත්ථා”ති. අථ තෙ තාපසා ආවරියස්ස වචනං සුත්වා “යාව මහා වතායං පුරිසුත්තමො”ති සබ්බෙව පාදෙසු නිපතිත්වා සත්ථාරං වන්දිංසු.

අථ තෙ ආවරියො ආහ – “තාතා, සත්ථු අනුවඡ්චිකො නො දෙයාධම්මො නත්ථී, සත්ථා ව භික්ඛාචාරවෙලාය ඉධාගතො, හන්ද මයං දෙයාධම්මං යථාබලං දස්සාම. තුම්හෙහි යං යං පණිතං එලාඵලං ආහතං, තං තං ආහරථා”ති ආහරාපෙන්වා හත්ථෙ ධොවිත්වා සයං තථාගතස්ස පත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි. සත්ථාරා ව එලාඵලෙ පටිග්ගණිතමත්තෙ දෙවතා දිබ්බොජං පක්ඛිපිංසු. තාපසො උදකම්පි සයමෙව පරිස්සාවෙන්වා අදාසි. තතො භොජනකිච්චං නිට්ඨාපෙන්වා සත්ථරි නිසින්තෙ සබ්බෙ අන්තෙවාසිකෙ පක්කොසිත්වා සත්ථු සන්තිකෙ සාරණියං කථං කථෙන්නො නිසිදි. සත්ථා “ද්වෙ අග්ගසාවකා භික්ඛුසඬසෙන සද්ධිං ආගච්ඡන්තු”ති චිත්තෙසි. තෙ සත්ථු චිත්තං ඤත්වා තාවදෙව සතසහස්සබ්බිණාසවපරිවාරා අග්ගසාවකා ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු.

තනො සරදනාපසො අන්තෙවාසිකෙ ආමන්තෙසි – “තාතා, සත්ථු භික්ඛුසංඝස්ස ව පුප්ඵාසනෙන පුජා කාතබ්බා, තස්මා පුප්ඵානි ආහරං” ති. තෙ තාවදෙව ඉද්ධියා වණ්ණගන්ධසම්පන්නානි පුප්ඵානි ආහරන්වා බුද්ධස්ස යොජනප්පමාණං පුප්ඵාසනං පඤ්ඤාපෙසුං, උභින්තං අග්ගසාවකානං තිගාචුතං, සෙසභික්ඛුනං අඛිට්ඨයොජනිකාදිභෙදං, සඬ්ඝනවකස්ස උසහමත්තං පඤ්ඤාපෙසුං. එවං තෙසං පඤ්ඤත්තෙසු ආසනෙසු සරදනාපසො තථාගතස්ස පුරතො අඤ්ජලිං පග්ගස්ස ධීතො – “භන්තෙ, මස්භං අනුග්ගහත්ථාය ඉමං පුප්ඵාසනං අභිරුහං” ති ආහ. නිසීදි භගවා පුප්ඵාසනෙ. සත්ථරි නිසින්තෙ ද්වෙ අග්ගසාවකා සෙසභික්ඛු ව අත්තනො අත්තනො පත්තාසනෙ නිසීදිංසු. සත්ථා “තෙසං මහප්පලං භොතු” ති නිරොධං සමාපජ්ජී. සත්ථු සමාපන්නභාවං ඤත්වා ද්වෙ අග්ගසාවකාසි සෙසභික්ඛුසි නිරොධං සමාපජ්ජිංසු. තාපසො සත්තාහං නිරන්තරං පුප්ඵච්ඡත්තං ධාරෙන්තො අට්ඨාසි. ඉතරෙ පන වනමූලඵලාඵලං පරිභුඤ්ජිත්වා සෙසකාලෙ අඤ්ජලිං පග්ගස්ස අට්ඨංසු.

සත්ථා සත්තාහස්ස අව්චයෙන නිරොධතො වුට්ඨාය අග්ගසාවකං නිසභන්තො ආමන්තෙසි – “තාපසානං පුප්ඵාසනානුමොදනං කරොහී” ති. ටෙරො සාවකපාරමීඤ්ඤාණෙ යත්වා තෙසං පුප්ඵාසනානුමොදනං අකාසි. තස්ස දෙසනාවසානෙ සත්ථා දුතියං අග්ගසාවකං අනොමන්තො ආමන්තෙසි – “ත්වම්පි ඉමෙසං ධම්මං දෙසෙහී” ති. සොපි තෙපිටකං බුද්ධවචනං සම්මසින්වා තෙසං ධම්මං කට්ඨෙසි. ද්වින්තම්පි දෙසනාය එකස්සපි ධම්මාභිසමයො නාහොසි. අප් සත්ථා බුද්ධච්ඡයෙ යත්වා ධම්මදෙසනං ආරභී. දෙසනාවසානෙ යපෙන්වා සරදනාපසං අවසෙසා සබ්බෙපි චතුසත්තනිසභස්සමත්තා ජට්ඨා අරහත්තං පාපුණිංසු. සත්ථා “එථ, භික්ඛවො” ති භත්ථං පසාරෙසි. තෙ තාවදෙව අන්තරුහිතපසවෙසා අට්ඨපරික්ඛාරවරධරා සට්ඨිපස්සිකන්තො විය අහෙසුං.

සරදනාපසො පන “අහො වතාහම්පි අයං නිසභන්තො විය අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස අග්ගසාවකො භවෙයා” ත්ති සත්ථු දෙසනාකාලෙ උප්පන්නපරිචිතක්කතාය අඤ්ඤාචිතො හුත්වා මග්ගඵලානි පටිච්ජ්ඣිත්තුං නාසක්ඛි. අප් තථාගතං වන්දිත්වා තථා පණ්ඩානං අකාසි. සත්ථාපිස්ස අනන්තරායෙන සමීජ්ඣනභාවං දිස්වා – “ඉතො ත්වං කප්පසතසභස්සාධිකං එකං අසඬ්ඛොයාං අතික්කමින්වා ගොතමස්ස නාම සම්මාසම්බුද්ධස්ස අග්ගසාවකො සාරිපුත්තො නාම භවිස්සසී” ති ඛ්‍යාකරින්වා ධම්මකථං වත්වා භික්ඛුසංඝපරිවුතො ආකාසං පක්ඛන්දි.

සරදනාපසොපි සභායකස්ස සිරිවඩ්ඪස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, සම්ම, මයා අනොමදස්සිස්ස භගවතො පාදමූලෙ අනාගතෙ උප්පජ්ජනකස්ස ගොතමස්ස නාම සම්මාසම්බුද්ධස්ස අග්ගසාවකට්ඨානං පත්ථිතං, ත්වම්පි තස්ස දුතියසාවකට්ඨානං පත්තෙහීති.

සිරිවඩ්ඪො තං උපදෙසං සුත්වා අත්තනො නිවෙසනද්වාරෙ අට්ඨකරීසමත්තං යානං සමතලං කාරෙන්වා ලාජපඤ්චමානි පුප්ඵානි විකිරින්වා නිලුප්පලච්ඡදනං මණ්ඩපං කාරෙන්වා බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙන්වා භික්ඛුනම්පි ආසනානි පඤ්ඤාපෙන්වා මහන්තං සක්කාරසම්මානං සජ්ජෙන්වා, සරදනාපසෙන සත්ථාරං නිමන්තාපෙන්වා සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙන්වා, බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසංඝං මහාරහෙහි වත්තෙහි අවිජාදෙන්වා, දුතියසාවකභාවාය පණ්ඩානං අකාසි. සත්ථාපිස්ස අනන්තරායෙන සමීජ්ඣනභාවං දිස්වා චුත්තනායෙන ඛ්‍යාකරින්වා භත්තානුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සිරිවඩ්ඪො භට්ඨපභට්ඨො යාවජීවං කුසලකම්මං කත්වා දුතියචිත්තවාරෙ කාමාවචරදෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. සරදනාපසො චත්තාරො බ්‍රහ්මචිභාරෙ භාවෙන්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති.

තනො පට්ඨාය තෙසං උභින්තම්පි අන්තරාකම්මං න කථිතං. අම්භාකං පන භගවතො උප්පත්තිතො පුරෙතරමෙව සරදනාපසො රාජගහස්ස අවිදුරෙ උපතිස්සගාමෙ රූපසාරියා බ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්හි. තංදිවසමෙවස්ස සභායොපි රාජගහස්සෙව අවිදුරෙ කොලිතගාමෙ මොග්ගලියා බ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්හි. තානි කිර ද්වෙපි කුලානි යාව සත්තමා කුලපරිවට්ඨා ආබද්ධපට්ඨබ්බසභායකානෙව. තෙසං ද්වින්තං එකදිවසමෙව ගබ්භපරිහාරමදංසු. දසමාසච්චයෙන ජාතානම්පි තෙසං ඡසට්ඨි ධාතියො උපට්ඨාපෙසුං, නාමග්ගහණදිවසෙ රූපසාරිබ්‍රාහ්මණියා පුත්තස්ස උපතිස්සගාමෙ ජෙට්ඨකුලස්ස පුත්තත්තා උපතිස්සොති නාම අකංසු. ඉතරස්ස කොලිතගාමෙ ජෙට්ඨකුලස්ස පුත්තත්තා කොලිතොති නාම අකංසු. තෙ උභොපි මහතා පරිවාරෙන වඩ්ඪන්තා වුද්ධිමත්ථාය සබ්බසිප්පානං පාරං අගමංසු.

අට්ඨකදිවසං තෙ රාජගහෙ ගිරග්ගසමජ්ජං පස්සන්තා මහාජනං සන්තිපතිතං දිස්වා ඤාණස්ස පරිපාකගතත්තා යොනිසො උම්මුජ්ජන්තා “සබ්බෙපිමෙ ඔරං වස්සසත්තානං මච්චුමුඛෙ පතිස්සන්ති” ති සංවෙගං පටිලභින්වා “අම්භෙහි මොක්ඛධම්මො පරියෙසිතබ්බො, තඤ්ච පරියෙසන්තෙහි එකං පබ්බජ්ජං ලද්ධං වට්ටති” ති නිච්ඡයං කත්වා පඤ්චති මාණවකසතෙහි සද්ධිං සඤ්චයස්ස පරිබ්බාජකස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිංසු. තෙසං පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය සඤ්චයො ලාභග්ගසග්ගප්පත්තො අහොසි. තෙ කතිපාහෙනෙව සබ්බං සඤ්චයස්ස සමයං පරිග්ගණ්හින්වා තත්ථ සාරං අදිස්වා තනො නික්ඛමින්වා තත්ථ තත්ථ තෙ තෙ පණ්ඩිතසම්මතෙ සමණබ්‍රාහ්මණෙ පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති, තෙ තෙහි පුට්ඨා නෙව සම්පායන්ති, අඤ්ඤදත්ථු තෙයෙව තෙසං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්ති. එවං තෙ මොක්ඛං පරියෙසන්තා කතිකං අකංසු – “අම්භෙසු යො පයමං අමතං අධිගච්ඡති, සො ඉතරස්ස ආරොවෙතු” ති.

තෙන ව සමයෙන අම්භාකං සත්ථරි පයමාභිසම්බොධිං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ අනුපුබ්බෙන උරුචෙලකස්සපාදිකෙ සභස්සජටිලෙ දමෙන්වා රාජගහෙ විහරන්තෙ එකදිවසං උපතිස්සො පරිබ්බාජකො පරිබ්බාජකාරාමං ගච්ඡන්තො ආයස්මන්තං අස්සජිත්තො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා “න මයා එවරුපො

ආකප්පසම්පන්නො පබ්බජිතො දිට්ඨපුබ්බො, සන්තධම්මෙන නාම එත්ථ භවිතබ්බ”න්ති සඤ්ජානප්පසාදො පඤ්භං පුච්ඡිතුං ආයස්මත්තං උදික්ඛන්තො පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධි. ථෙරොපි ලද්ධපිණ්ඩපාතො පරිභුඤ්ජිතුං පතිරූපං ඔකාසං ගතො. පරිබ්බාජකො අත්තනො පරිබ්බාජකපීඨං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. භත්තකිච්චපරියොසානෙ වස්ස අත්තනො කුණ්ඩිකාය උදකං අදාසි.

එවං සො ආවරියවත්තං කත්වා කතභත්තකිච්චෙන ථෙරෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “කො වා තෙ සත්ථා, කස්ස වා ත්වං ධම්මං රොවෙසී”ති පුච්ඡි. ථෙරො සම්මාසම්බුද්ධං අපදිසි. පුත තෙන “කිංවාදී පනායස්මතො සත්ථා”ති පුට්ඨො “ඉමස්ස සාසනස්ස ගම්භීරතං දස්සෙස්සාමි”ති අත්තනො නවකභාවං පවෙදෙත්වා සඬ්ඛෙපවසෙන වස්ස සාසනධම්මං කථෙන්නො “යෙ ධම්මා හෙතුප්පභවා”ති (මහාව. 60; අප. ථෙර 1.1.286; පෙටකො. 9) ගාථමාහ. පරිබ්බාජකො පඨමපදද්වයමෙව සුත්වා සභස්සනායසම්පන්නෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි, ඉතරං පදද්වයං සොනාපන්නකාලෙ නිට්ඨාසි. ගාථාපරියොසානෙ පන සොනාපන්නො හුත්වා උපරි විසෙසෙ අප්පචන්තෙන්තෙ “භවිස්සති එත්ථ කාරණ”න්ති සල්ලක්ඛෙත්වා ථෙරං ආහ – “මා, භත්තෙ, උපරි ධම්මදෙසනං වඩ්ඪයිත්ථ, එත්තකමෙව හොතු, කභං අම්භාකං සත්ථා වසති”ති? “වෙළවනෙ”ති. “භත්තෙ, තුම්හෙ පුරතො ගච්ඡථ, අහං මය්හං සභායකස්ස කතපටිඤ්ඤං මොවෙත්වා තං ගහෙත්වා ආගම්ස්සාමි”ති පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා ථෙරං උයොපෙත්වා පරිබ්බාජකාරාමං අගමාසි.

කොලිතපරිබ්බාජකො තං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා “මුඛවණ්ණො න අඤ්ඤදිවසෙසු විය, අද්ධානෙන අමතං අධිගතං භවිස්සති”ති තෙනෙවස්ස විසෙසාධිගමං සම්භාවෙත්වා අමතාධිගමං පුච්ඡි. සොපිස්ස “ආමාචුසො, අමතං අධිගත”න්ති පටිජානිත්වා තමෙව ගාථං අභාසි. ගාථාපරියොසානෙ කොලිතො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිත්වා ආහ – “කභං නො සත්ථා”ති? “වෙළවනෙ”ති. “තෙන හි, ආචුසො, ආයාම, සත්ථාරං පස්සිස්සාමා”ති. උපතිස්සො සබ්බකාලම්පි ආවරියපුප්පකොව, තස්මා සඤ්චයස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථු ගුණෙ පකාසෙත්වා තම්පි සත්ථු සන්තිකං නෙතුකාමො අහොසි. සො ලාභාසාපකතො අන්තෙවාසිකභාවං අනිච්ඡන්තො “න සක්කොමි වාටි හුත්වා උදකස්ඤ්චනං හොතු”න්ති පටික්ඛිපි. තෙ අනෙකෙහි කාරණෙහි තං සඤ්ඤාපෙතුං අසක්කොන්තා අත්තනො ඔවාදෙ වත්තමානෙහි අඩ්ඨතෙයාසතෙහි අන්තෙවාසිකෙහි සද්ධිං වෙළවනං අගමංසු. සත්ථා තෙ දුරතොව ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා “එතං මෙ සාවකයුග්ගං භවිස්සති අග්ගං භද්දයුග්ග”න්ති වත්වා තෙසං පරිසාය වරියවසෙන ධම්මං දෙසෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙත්වා එහිහික්ඛුභාවෙන උපසම්පදං අදාසි. යථා තෙසං, එවං අග්ගසාවකානාම්පි ඉද්ධිමයපත්තචීවරං ආගතමෙව. උපරිමග්ගත්තයකිච්චං පන න නිට්ඨාති. කස්මා? සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මහත්තතාය.

තෙසු ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො පබ්බජිතදිවසතො සත්තමෙ දිවසෙ මගධරට්ඨෙ කල්ලවාලගාමෙ සමණධම්මං කරොන්නො ථීනම්ද්ධෙ ඔක්කත්තෙ සත්ථාරා සංවෙජිතො ථීනම්ද්ධං විනොදෙත්වා ධාතුකම්මට්ඨානං (අ. නි. 7.61) සුණන්තො එව උපරිමග්ගත්තයං අධිගන්ත්වා සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකං පාපුණි. ආයස්මා සාරිපුත්තො පබ්බජිතදිවසතො අඩ්ඨමාසං අතික්කම්ත්වා සත්ථාරා සද්ධිං රාජගහෙ සුකරබ්බලෙණෙ විහරන්තො අත්තනො භාගිනෙයාසස්ස දීසනබ්බාජකස්ස වෙදනාපරිග්ගහසුත්තන්තෙ (ම. නි. 2.201 ආදයො) දෙසියමානෙ දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙත්වා පරස්ස වඩ්ඪිතං භත්තං භුඤ්ජන්තො විය සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකං පාපුණි. ඉති ද්විත්තම්පි අග්ගසාවකානං සත්ථු සම්පෙ එව සාවකපාරමිඤ්ඤාණං මත්ථකං පත්තං. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.1.141-374) –

“හිමවත්තස්ස අවිදුරෙ, ලම්බකො නාම පබ්බතො;
අස්සමො සුකතො මය්හං, පණ්ණසාලා සුමාපිතා.

“උත්තානකුලා නදිකා, සුපතිත්ථා මනොරමා;
සුසුද්ධපුලිනාකිණ්ණා, අවිදුරෙ මමස්සමං.

“අසක්ඛරා අපබ්භාරා, සාදු අප්පටිගන්ධිකා;
සන්දති නදිකා තත්ථ, සොභයන්නා මමස්සමං.

“කුම්භීලා මකරා වෙත්ථ, සුසුමාරා ව කච්ඡපා;
වරන්ති නදියා තත්ථ, සොභයන්නා මමස්සමං.

“පාඨිනා පාචුසා මච්ඡා, බලජා මුඤ්ජරොහිතා;
වග්ගලා පපතායන්නා, සොභයන්නි මමස්සමං.

“උභො කුලෙසු නදියා, පුප්ඵිනො ඵලිනො දුමා;
උභතො අභිලම්බන්නා, සොභයන්නි මමස්සමං.

“අම්බා සාලා ව තිලකා, පාටලී සින්දුවාරකා;
දිබ්බගන්ධා සම්පවන්නි, පුප්ඵිනා මම අස්සමෙ.

“වම්මකා සළලා නිපා, නාගපුත්තාගකෙනකා;
දිබ්බගන්ධා සම්පවන්ති, පුප්ඵිතා මම අස්සමෙ.

“අතිමුත්තා අසොකා ව, හගිනිමාලා ව පුප්ඵිතා;
අඬකොලා බිම්බිජාලා ව, පුප්ඵිතා මම අස්සමෙ.

“කෙනකා කන්දලි වෙව, ගොඬුකා තිණසුලිකා;
දිබ්බගන්ධං සම්පවන්තා, සොභයන්ති මමස්සමං.

“කණ්ණිකාරා කණ්ණිකා ව, අසනා අප්පුනා බහු;
දිබ්බගන්ධං සම්පවන්තා, සොභයන්ති මමස්සමං.

“පුත්තාගා ගිරිපුත්තාගා, කොවිළාරා ව පුප්ඵිතා;
දිබ්බගන්ධං සම්පවන්තා, සොභයන්ති මමස්සමං.

“උද්දාලකා ව කුටජා, කදම්බා වකුලා බහු;
දිබ්බගන්ධං සම්පවන්තා, සොභයන්ති මමස්සමං.

“ආළකා ඉසිමුග්ගා ව, කදලිමාතුලුඬ්භියො;
ගන්ධොදකෙන සංවඩ්ඪා, ඵලානි ධාරයන්ති තෙ.

“අඤ්ඤෙ පුප්ඵන්ති පදුමා, අඤ්ඤෙ ජායන්ති කෙසරී;
අඤ්ඤෙ ඔපුප්ඵා පදුමා, පුප්ඵිතා තළාකෙ තදා.

“ගබ්භං ගණ්හන්ති පදුමා, නිද්ධාවන්ති මුළාලියො;
සිඬ්ඪසාට්ඨත්තමාකිණ්ණා, සොභන්ති තළාකෙ තදා.

“නයිතා අම්බගන්ධී ව, උත්තලි බන්ධුජීවකා;
දිබ්බගන්ධා සම්පවන්ති, පුප්ඵිතා තළාකෙ තදා.

“පායීනා පාචුසා මච්ඡා, බලජා මුඤ්ජරොහිතා;
සංගුලා මග්ගුරා වෙව, වසන්ති තළාකෙ තදා.

“කුම්භීලා සුසුමාරා ව, තන්තිගාහා ව රක්ඛසා;
ඔගුහා අජගරා ව, වසන්ති තළාකෙ තදා.

“පාරෙවතා රච්භංසා, වක්කවාකා නදීවරා;
කොකිලා සුකසාළිකා, උපජීවන්ති තං සරං.

“කුකුත්ථකා කුළිරකා, වනෙ පොක්ඛරසාතකා;
දින්දිභා සුවපොතා ව, උපජීවන්ති තං සරං.

“භංසා කොඤ්ඤා මයුරා ව, කොකිලා තම්බවුළකා;
පම්පකා ජීවංජීවා ව, උපජීවන්ති තං සරං.

“කොසිකා පොට්ඨසීසා ව, කුරුරා සෙනකා බහු;
මහාකාලා ව සකුණා, උපජීවන්ති තං සරං.

“පසදා ව වරාහා ව, වමරා ගණ්ඩකා බහු;
රොහිච්චා සුකපොතා ව, උපජීවන්ති තං සරං.

“සිහබ්බාග්ග්සා ව දීපී ව, අව්ජකොකතරච්ඡකා;
තිඨා පභින්නමාතඬ්ඨා, උපජීවන්ති තං සරං.

“කින්නරා වානරා වෙව, අරොපි වනකම්මිකා;
වෙනා ව ලුද්දකා වෙව, උපජීවන්ති තං සරං.

“තින්දුකානි පියාලානි, මධුකෙ කාසුමාරියො;
ධුවං ඵලානි ධාරෙන්ති, අවිදුරෙ මමස්සමං.

“කොසමිඛා සලලා නිමිඛා, සාදුඵලසමායුතා;
ධුවං ඵලානි ධාරෙන්ති, අවිදුරෙ මමස්සමං.

“හරිතකා ආමලකා, අමිඛජම්බුවිහිතකා;
කොලා හල්ලාතකා බිල්ලා, ඵලානි ධාරයන්ති තෙ.

“ආලුචා ව කළමිඛා ව, බිලාලිතක්කලානි ව;
ථිවකා සුතකා වෙව, බහුකා මම අස්සමෙ.

“අස්සමස්සාවිදුරමිහි, තළාකාසුං සුනිමිමිතා;
අවිජොදකා සීතජලා, සුපතිත්ථා මනොරමා.

“පදුමුජ්ජලසඤ්ජන්තා, පුණ්ඩරිකසමායුතා;
මන්දාලකෙහි සඤ්ජන්තා, දිබ්බගන්ධොපවායති.

“ඵවං සබ්බධගසම්පන්නෙ, පුජ්චිතෙ ඵලිතෙ වතෙ;
සුතතෙ අස්සමෙ රම්මෙ, විහරාමී අහං තදා.

“සීලවා වතසම්පන්නො, කුමාරි කුමාරතො සදා;
පඤ්චාහිඤ්ඤාබලජ්ජන්තො, සුරුචි නාම තාපසො.

“චතුර්විසභස්සානි, සිස්සා මය්හං උපට්ඨහුං;
සබ්බෙ මං බ්‍රාහ්මණා ඵතෙ, ජාතිමන්නො යසස්සිනො.

“ලක්ඛණෙ ඉතිභාසෙ ව, සනිස්සණ්ඩුසකෙටුහෙ;
පදකා වෙය්‍යාකරණා, සධම්මෙ පාරමිං ගතා.

“උජ්ජාතෙසු නිමිත්තෙසු, ලක්ඛණෙසු ව කොච්ඡා;
පට්ඨායා භූමන්තලික්ඛෙ, මම සිස්සා සුසික්ඛිතා.

“අජ්ජිවිජා නිපකා ඵතෙ, අජ්ජාහාරා අලොලුපා;
ලාභාලාභෙන සන්තුට්ඨා, පරිවාරෙන්ති මං සදා.

“කුමාරි කුමාරතා ධීරා, සන්තචිත්තා සමාහිතා;
ආකිඤ්ඤාඤ්ඤං පත්ථයන්තා, පරිවාරෙන්ති මං සදා.

“අභිඤ්ඤාපාරමිජ්ජන්තා, පෙත්තිකෙ ගොවරෙ රතා;
අන්තලික්ඛවරා ධීරා, පරිවාරෙන්ති මං සදා.

“සංචුතා ඡසු ද්වාරෙසු, අනෙජා රක්ඛිතින්ද්‍රියා;
අසංසට්ඨා ව තෙ ධීරා, මම සිස්සා දුරාසදා.

“පල්ලඬකෙන නිසජ්ජාය, යානවඩ්ඪකමනෙන ව;
චිතිනාමෙන්ති තෙ රත්තිං, මම සිස්සා දුරාසදා.

“රජ්ජනියෙ න රජ්ජන්ති, දුස්සනියෙ න දුස්සරෙ;
මොහනියෙ න මුය්හන්ති, මම සිස්සා දුරාසදා.

“ඉද්ධං වීමංසමානා තෙ, වත්තන්ති නිව්වකාලිකං;
පට්ඨං තෙ පකම්පෙන්ති, සාරබ්බෙන දුරාසදා.

“කිලමානා ව තෙ සිස්සා, කිලන්ති කුමානකිලිතං.
ජම්බුතො ඵලමානෙන්ති, මම සිස්සා දුරාසදා.

“අඤ්ඤෙ ගච්ඡන්ති ගොයානං, අඤ්ඤෙ පුබ්බවිදෙහකං;
අඤ්ඤෙ ව උත්තරකුරුං, එසනාය දුරාසදා.

“පුරතො පෙසෙන්නි බාරිං, පච්ඡතො ව ච්ඡන්ති තෙ;
චතුච්ඡසහස්සෙහි, ඡාදිතං හොති අම්බරං.

“අග්ගිපාක්ඛි අනග්ගි ව, දන්තොදුක්ඛලිකාපි ව;
අස්මෙන කොට්ටිතා කෙවි, පචත්තඵලභොජනා.

“උදකොරොහණා කෙවි, සායං පාතො සුචිරතා;
තොයාහිසෙවනකරා, මම සිස්සා දුරාසදා.

“පරුල්භකච්ඡන්තලොමා, පඬිකදන්තා රජස්සිරා;
ගන්ධිතා සීලගන්ධෙන, මම සිස්සා දුරාසදා.

“පාතොව සන්නිපතිත්වා, ජට්ඨා උග්ගතාපනා;
ලාභාලාභං පකිත්තෙන්වා, ගච්ඡන්ති අම්බරෙ තදා.

“එතෙසං පක්කමන්තානං, මහාසද්දො පචත්තති;
අජිතවම්මසද්දෙන, මුදිතා හොන්ති දෙවතා.

“දිසොදිසං පක්කමන්ති, අන්තලික්ඛවරා ඉසී;
සකෙ බලෙනුපත්ථද්ධා, තෙ ගච්ඡන්ති යදිච්ඡකං.

“පථවිකම්පකා එතෙ, සබ්බෙව නභවාරිතො;
උග්ගතෙජා දුජ්ජසහා, සාගරොව අබොහියා.

“යානවඬිකම්මො කෙවි, කෙවි නෙසජ්ජිකා ඉසී;
පචත්තභොජනා කෙවි, මම සිස්සා දුරාසදා.

“මෙත්තාවිහාරිතො එතෙ, හිතෙසි සබ්බපාණිනං;
අනත්තුක්කංසකා සබ්බෙ, න තෙ වම්මෙහන්ති කස්සවි.

“සිහරාජාවසම්භීතා, ගජරාජාව ථාමවා;
දුරාසදා බ්‍යග්ගාරිව, ආගච්ඡන්ති මමන්තිකෙ.

“විජ්ජාධරා දෙවතා ව, නාගගන්ධබ්බරක්ඛසා;
කුම්භණ්ඩා දානවා ගරුලා, උපජීවන්ති තං සරං.

“තෙ ජට්ඨාරිහරිතා, අජිනුත්තරවාසනා;
අන්තලික්ඛවරා සබ්බෙ, උපජීවන්ති තං සරං.

“සදානුච්ඡවිකා එතෙ, අඤ්ඤමඤ්ඤං සගාරවා;
චතුබ්බිසසහස්සානං, බිපිතසද්දො න විජ්ජති.

“පාදෙ පාදං නික්ඛිපන්තා, අජ්ජසද්දා සුසංවුතා;
උපසඬිකම්ම සබ්බෙව, සිරසා වන්දරෙ මමං.

“තෙහි සිස්සෙහි පරිවුතො, සන්තෙහි ව තපස්සිහි;
වසාමි අස්සමෙ තත්ථ, ක්කාසි ක්කානරතො අහං.

“ඉසීනං සීලගන්ධෙන, පුජ්ජගන්ධෙන වුභයං;
ඵලිනං ඵලගන්ධෙන, ගන්ධිතො හොති අස්සමො.

“රත්තින්දිවං න ජානාමි, අරති මෙ න විජ්ජති;
සකෙ සිස්සෙ ඔවදන්තො, හියො භාසං ලභාමහං.

“පුප්ඵානං පුප්ඵමානානං, ඵලානඤ්ච විපච්චනං;
දිබ්බගත්ථා පවායන්ති, සොභයන්තා මමස්සමං.

“සමාධිමහා වුට්ඨහිත්වා, අතාපී නිපකො අහං;
බාරිභාරං ගහෙත්වාන, වනං අප්ඤ්ඤාගහිං අහං.

“උප්පානෙ සුපිනෙ වාපි, ලක්ඛණෙසු සුසික්ඛිතො;
පචත්තමානං මන්තපදං, ධාරයාමී අහං තදා.

“අනොමදස්සී භගවා, ලොකජෙට්ඨො නරාසභො;
විචෙකකාමො සම්බුද්ධො, හිමවන්තමුපාගමී.

“අප්ඤ්ඤාගාහෙත්වා හිමවන්තං, අග්ගො කාරුණිකො මුනි;
පල්ලඬ්ඤං ආභුජිත්වාන, නිසිදි පුරිසුත්තමො.

“තමද්දසාහං සම්බුද්ධං, සප්පභාසං මනොරමං;
ඉන්ද්‍රිවරංව ජලිතං, ආදිත්තංව හුතාසනං.

“ජලන්තං දීපරුක්ඛංව, විජ්ජුතං ගගනෙ යථා;
සුපුල්ලං සාලරාජංව, අද්දසං ලොකනායකං.

“අයං නාගො මහාවීරො, දුක්ඛස්සන්තකරො මුනි;
ඉමං දස්සනමාගමිම, සබ්බදුක්ඛා පමුවිවරෙ.

“දිස්වානාහං දෙවදෙවං, ලක්ඛණං උපධාරයිං;
බුද්ධො නු බො න වා බුද්ධො, හන්ද පස්සාමි වක්ඛුමං.

“සභස්සාරානි වක්කානි, දිස්සන්ති වරණුත්තමෙ;
ලක්ඛණානිස්ස දිස්වාන, නිට්ඨං ගච්ඡෙ තථාගතෙ.

“සම්මජ්ජනිං ගහෙත්වාන, සම්මජ්ජිත්වානහං තදා;
අථ පුප්ඵෙ සමානෙත්වා, බුද්ධසෙට්ඨං අපුප්ඵං.

“පුප්ඵිත්වාන සම්බුද්ධං, ඔසනිණ්ණමනාසවං;
ඵකංසං අජිනං කත්වා, නමස්සිං ලොකනායකං.

“යෙන ඤාණෙන සම්බුද්ධො, විහරති අනාසවො;
තං ඤාණං කිත්තයිස්සාමි, සුභාථ මම භාසතො.

“සමුද්ධරසිමං ලොකං, සයම්භූ අමිතොදය;
තච දස්සනමාගමිම, කඬ්ඛාසොතං තරන්ති තෙ.

“තුචං සත්ථා ව කෙනු ව, ධජො යුපො ව පාණිනං;
පරායණො පතිට්ඨා ව, දීපො ව ද්විපදුත්තමො.

“සක්කා සමුද්දෙ උදකං, පමෙතුං ආල්භකෙන වා;
න ත්වෙච තච සබ්බඤ්ඤා, ඤාණං සක්කා පමෙතවෙ.

“ධාරෙතුං පට්ඨං සක්කා, යපෙත්වා තුලමණ්ඩලෙ;
න ත්වෙච තච සබ්බඤ්ඤා, ඤාණං සක්කා ධරෙතවෙ.

“ආකාසො මිනිතුං සක්කා, රජ්ජුයා අඩ්ඨලෙන වා;
න ත්වෙච තච සබ්බඤ්ඤා, ඤාණං සක්කා පමෙතවෙ.

“මහාසමුද්දෙ උදකං, පට්ඨඤ්චාබ්ලඤ්ජහෙ;
බුද්ධඤාණං උපාදාය, උපමානො න යුජ්ජරෙ.

“සදෙවකස්ස ලොකස්ස, චිත්තං යෙසං පවත්තති;
අන්තොජාලිකතා එතෙ, තව ඤාණමිති වක්ඛම.

“යෙන ඤාණෙන පත්තොසි, කෙවලං බොධිමුත්තමං;
තෙන ඤාණෙන සබ්බඤ්ඤා, මද්දසි පරතිත්ථියෙ.

“ඉමා ගාථා ථවින්වාන, සුරුචි නාම තාපසො;
අජිනං පත්ථරින්වාන, පථවියං නිසීදි සො.

“චුල්ලාසිතිසහස්සානි , අජ්ඣොගාල්භො මහණ්ණවෙ;
අච්චුග්ගතො තාවදෙව, ගිරිරාජා පච්චවති.

“තාව අච්චුග්ගතො තෙරු, ආයතො චිත්ථතො ව සො;
චුණ්ණතො අණුභෙදෙන, කොට්ඨසතසහස්සසො.

“ලක්ඛෙ යපියමානමිති, පරික්ඛයමගච්ඡථ;
න ත්වෙව තව සබ්බඤ්ඤා, ඤාණං සක්කා පමෙතවෙ.

“සුබ්බච්ඡිකෙන ජාලෙන, උදකං යො පරික්ඛිපෙ;
යෙ කෙචි උදකෙ පාණා, අන්තොජාලිකතා සියුං.

“තථෙව හි මහාවීර, යෙ කෙචි පුට්ඨතිත්ථියා;
දිට්ඨිගහනපක්ඛන්දා, පරාමාසෙන මොහිතා.

“තව සුද්ධෙන ඤාණෙන, අනාවරණදස්සිනා;
අන්තොජාලිකතා එතෙ, ඤාණං තෙ නාතිවත්තරෙ.

“භගවා තමහි සමයෙ, අනොමදස්සි මහායසො;
චුට්ඨතිත්වා සමාධිමිහා, දිසං ඔලොකයි ජිනො.

“අනොමදස්සිමුනිනො, නිසභො නාම සාවකො;
පරිවුතො සතසහස්සෙහි, සන්තචිත්තෙහි තාදිහි.

“බිණාසවෙහි සුද්ධෙහි, ඡළහිඤ්ඤෙහි ඤායිහි;
චිත්තමඤ්ඤාය බුද්ධස්ස, උපෙසි ලොකනායකං.

“අන්තලික්ඛෙ ඨිතා තත්ථ, පදක්ඛිණමකංසු තෙ;
නමස්සන්තා පඤ්ඡලිකා, ඔතරුං බුද්ධසන්තිකෙ.

“අනොමදස්සි භගවා, ලොකපෙට්ඨො නරාසභො;
හික්ඛුසඬ්ඨෙ නිසීදිත්වා, සිතං පාතුකරී ජිනො.

“වරුණො නාමුපට්ඨාකො, අනොමදස්සිස්ස සත්ථුනො;
එකංසං චිවරං කත්වා, අප්පච්ඡි ලොකනායකං.

“කො නු බො භගවා භෙනු, සිතකම්මස්ස සත්ථුනො;
න හි බුද්ධා අභෙනුහි, සිතං පාතුකරොන්ති තෙ.

“අනොමදස්සි භගවා, ලොකපෙට්ඨො නරාසභො;
හික්ඛුමජ්ඣෙ නිසීදිත්වා, ඉමං ගාථං අභාසථ.

“යො මං පුජ්ථෙන පුජෙසි, ඤාණඤ්චාපි අනුත්ථවි;
තමහං කිත්තයිස්සාමි, සුණොථ මම භාසතො.

“බුද්ධස්ස ගිරමඤ්ඤාය, සබ්බෙ දෙවා සමාගතා;
සද්ධම්මං සොතුකාමා තෙ, සම්බුද්ධමුපසඬ්ඨකමුං.

“දසසු ලොකධාතුසු, දෙවකායා මහිද්ධිකා;
සද්ධම්මං සොතුකාමා තෙ, සම්බුද්ධමුපසඬිකමු.

“හත්ථි අස්සා රථා පත්ති, සෙනා ව චතුරඬිගිති;
පරිවාරස්සන්තිමං නිච්චං, බුද්ධපුජායිදං ඵලං.

“සට්ඨිතුරියසහස්සානි, හෙරියො සමලඬිකතා;
උපට්ඨස්සන්තිමං නිච්චං, බුද්ධපුජායිදං ඵලං.

“සොළසිත්ථිසහස්සානි, නාරියො සමලඬිකතා;
විචිත්තවත්ථාහරණා, ආමුත්තමණකුණ්ඩලා.

“අළාරපම්භා හසුලා, සුසඤ්ඤා තනුමජ්ඣමා;
පරිවාරස්සන්තිමං නිච්චං, බුද්ධපුජායිදං ඵලං.

“කප්පසතසහස්සානි, දෙවලොකෙ රම්ස්සති;
සහස්සක්ඛත්තුං චක්කවත්ති, රාජා රට්ඨෙ භවිස්සති.

“සහස්සක්ඛත්තුං දෙවින්දො, දෙවරජ්ජං කරිස්සති;
පදෙසරජ්ජං විපුලං, ගණනාතො අසඬිබ්බියං.

“පච්ඡිමෙ භවසම්පත්තෙ, මනුස්සත්තං ගම්ස්සති;
බ්‍රාහ්මණී සාරියා නාම, ධාරයිස්සති කුච්ඡිනා.

“මාතුයා නාමගොත්තෙන, පඤ්ඤායිස්සති යං නරො;
සාරිපුත්තොති නාමෙන, තික්ඛපඤ්ඤො භවිස්සති.

“අසිතිකොට්ඨි ජඩ්ඬෙත්වා, පබ්බජිස්සතිකිඤ්චනො;
ගවෙසන්තො සන්තිපදං, වරිස්සති මහිං ඉමං.

“අපරිමෙයො ඉතො කප්පෙ, ඔක්කාකකුලසම්භවො;
ගොතමො නාම ගොත්තෙන, සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

“තස්ස ධම්මෙසු දායාදො, ඔරසො ධම්මනිම්මිතො;
සාරිපුත්තොති නාමෙන, හෙස්සති අග්ගසාවකො.

“අයං භාගිරථි ගඬිගා, හිමවන්තා පභාවිතා;
මහාසමුද්දමජ්ජෙනි, තප්පයන්ති මහොදධිං.

“තට්ඨවායං සාරිපුත්තො, සකෙ තිසු විසාරදො;
පඤ්ඤාය පාරමිං ගන්ත්වා, තප්පයිස්සති පාණිනෙ.

“හිමවන්තමුපාදාය , සාගරඤ්ච මහොදධිං;
ඵත්ථන්තරෙ යං පුලිනං, ගණනාතො අසඬිබ්බියං.

“තම්පි සක්කා අසෙසෙන, සඬ්ඛාතුං ගණනා යථා;
න ත්වෙව සාරිපුත්තස්ස, පඤ්ඤායන්තො භවිස්සති.

“ලක්ඛෙ ධ්වජියමානමිහි, බියෙ ගඬිගාය වාලුකා;
න ත්වෙව සාරිපුත්තස්ස, පඤ්ඤායන්තො භවිස්සති.

“මහාසමුද්දෙ උෟම්යො, ගණනාතො අසඬිබ්බියා;
තට්ඨ සාරිපුත්තස්ස, පඤ්ඤායන්තො න හෙස්සති.

“ආරාධයිත්වා සම්බුද්ධං, ගොතමං සකාපුඬිගවං;
පඤ්ඤාය පාරමිං ගන්ත්වා, හෙස්සති අග්ගසාවකො.

“පවත්තිතං ධම්මවක්කං, සකාපුත්තෙන තාදිනා;
අනුවත්තෙස්සති සම්මා, වස්සෙන්තො ධම්මවුට්ඨියො.

“සබ්බමෙනං අභිඤ්ඤාය, ගොතමො සකාපුඤ්ඤාවො;
භික්ඛුසඤ්ඤා නිසීදිත්වා, අග්ගට්ඨානෙන යපෙස්සති.

“අහො මෙ සුකතං කම්මං, අනොමදස්සිස්ස සත්ථුනො;
යස්සාහං කාරං කත්වාන, සබ්බත්ථ පාරම් ගතො.

“අපරිමෙය්‍යා කතං කම්මං, එලං දස්සෙති මෙ ඉධ;
සුමුත්තො සරවෙගොව, කිලෙසෙ ක්කාපයිං අහං.

“අසඬ්ඛනං ගවෙසන්තො, නිබ්බානං අවලං පදං;
විචිතං තිත්ථියෙ සබ්බෙ, එසාහං සංසරිං භවෙ.

“යථාපි ඛ්‍යාදිතො පොසො, පරියෙසෙය්‍යා ඔසධං;
විචිතෙය්‍යා වනං සබ්බං, ඛ්‍යාදිතො පරිමුත්තියා.

“අසඬ්ඛනං ගවෙසන්තො, නිබ්බානං අමතං පදං;
අබ්බොකිණ්ණං පඤ්චසතං, පබ්බජිං ඉසිපබ්බජං.

“ජට්ඨාසරෙන භරිතො, අජිනුත්තරනිවාසනො;
අභිඤ්ඤාපාරම් ගන්ත්වා, බ්‍රහ්මලොකං අගච්ඡිතං.

“නත්ථි බාහිරකෙ සුද්ධි, යපෙත්වා ජිනසාසනං;
යෙ කෙච්ඡි බුද්ධිමා සත්තා, සුඡ්ඤ්ඤානි ජිනසාසනෙ.

“අත්තකාරමයං එතං, නයිදං ඉතිහිතිහං;
අසඬ්ඛනං ගවෙසන්තො, කුතිත්ථෙ සඤ්චරිං අහං.

“යථා සාරත්ථිකො පොසො, කදලිං ඡෙත්වාන එලයෙ;
න තත්ථ සාරං චිත්තෙය්‍යා, සාරෙන රිත්තකො හි සො.

“තථෙව තිත්ථියා ලොකෙ, නානාදිට්ඨි බහුජ්ජනා.
අසඬ්ඛනෙන රිත්තාසෙ, සාරෙන කදලී යථා.

“පච්ඡිමෙ භවසම්පත්තෙ, බ්‍රහ්මඛන්ධු අහොසහං;
මහාභොගං ඡඩ්ඛෙත්වාන, පබ්බජිං අනගාරියං.

“අජ්ඣායකො මත්තධරො, තිණ්ණං වෙදාන පාරගු;
බ්‍රාහ්මණො සඤ්චයො නාම, තස්ස මුලෙ වසාමහං.

“සාවකො තෙ මහාවිර, අස්සජී නාම බ්‍රාහ්මණො;
දුරාසදො උග්ගතෙජො, පිණ්ඩාය වරති තදා.

“තමද්දසාසිං සප්පඤ්ඤං, මුනිං මොනෙ සමාහිතං;
සත්තචිත්තං මහානාගං, සුචුල්ලං පදුමං යථා.

“දිස්වා මෙ විත්තමුප්පජ්ජි, සුදන්තං සුද්ධමානසං;
උසහං පවරං චිරං, අරහයං භවිස්සති.

“පාසාදිකො ඉරියති, අභිරුපො සුසංවුතො;
උත්තමෙ දමථෙ දන්තො, අමතදස්සි භවිස්සති.

“යංනුනාහං උත්තමත්ථං, පුච්ඡෙය්‍යං තුට්ඨමානසං;
සො මෙ පුට්ඨො කථෙස්සති, පටිපුච්ඡාමහං තදා.

“පිණ්ඩපාතං වරන්තස්ස, පච්ඡතො අගමාසහං;
ඔකාසං පටිමානෙන්තො, පුච්ඡිතුං අමතං පදං.

“වීරීන්තරෙ අනුප්පත්තං, උපගන්ත්වාන පුච්ඡහං;
කථං ගොත්තොසි ත්වං වීර, කස්ස සිස්සොසි මාරිස.

“සො මෙ පුට්ඨො වියාකාසි, අසමිභිතොව කෙසරී;
බුද්ධො ලොකෙ සමුප්පන්නො, තස්ස සිස්සොමිභි ආවුසො.

“කිදිසං තෙ මහාවීර, අනුජාතො මහායසො;
බුද්ධස්ස සාසනං ධම්මං, සාධු මෙ කථයස්සු හො.

“සො මෙ පුට්ඨො කථී සබ්බං, ගමිහිරං නිපුණං පදං;
තණ්හාසල්ලස්ස හන්තාරං, සබ්බදුක්ඛාපනුදනං.

“යෙ ධම්මා හෙතුප්පභවා, තෙසං හෙතුං තථාගතො ආහ;
තෙසඤ්ච යො නිරොධො, එවංවාදී මහාසමනො.

“සොහං විස්සජ්ජිතෙ පඤ්ඤෙ, පයමං ඵලමජ්ඣගං;
විරජො විමලො ආසිං, සුත්වාන ජිනසාසනං.

“සුත්වාන මුනිනො වාකාං, පස්සිත්වා ධම්මමුත්තමං;
පරියොගාල්භසද්ධම්මො, ඉමං ගාථමහාසහං.

“එසෙව ධම්මො යදි තාවදෙව, පච්චබ්ඛාපදමසොකං;
අදිට්ඨං අබ්භතීතං, බහුකෙහි කප්පනහුතෙහි.

“ය්වාහං ධම්මං ගවෙසන්තො, කුතිත්ථෙ සඤ්චරිං අහං;
සො මෙ අත්ථො අනුප්පත්තො, කාලො මෙ නප්පමජ්ජිතුං.

“තොසිතොහං අස්සජිනා, පත්වාන අවලං පදං;
සහායකං ගවෙසන්තො, අස්සමං අගමාසහං.

“දුරතොව මමං දිස්වා, සභායො මෙ සුසික්ඛිතො;
ඉරියාපට්ඨපන්නො, ඉදං වචනමබ්බවි.

“පසන්නමුඛනෙත්තොසි, මුනිභාවොව දිස්සති;
අමතාධිගතො කච්චි, නිබ්බානමච්චුතං පදං.

“සුභානුරූපො ආයාසි, ආනෙඤ්ජකාරිතො විය;
දන්තොව දන්තදමථො, උපසන්නොසි බ්‍රාහ්මණ.

“අමතං මයාධිගතං, සොකසල්ලාපනුදනං;
ත්වමපි තං අධිගච්ඡෙසි, ගච්ඡාම බුද්ධසන්නිකං.

“සාධුති සො පටිස්සුත්වා, සභායො මෙ සුසික්ඛිතො;
හත්ථෙන හත්ථං ගණ්හිත්වා, උපගමිම තවන්තිකං.

“උභොපි පබ්බජිස්සාම, සකාපුත්ත තවන්තිකෙ;
තව සාසනමාගමිම, විහරාම අනාසවා.

“කොලිතො ඉද්ධියා සෙට්ඨො, අහං පඤ්ඤාය පාරගො;
උභොව එකතො හුත්වා, සාසනං සොභයාමසෙ.

“අපරියොසිතසඬ්ඤාප්පො, කුතිත්ථෙ සඤ්චරිං අහං;
තව දස්සනමාගමිම, සඬ්ඤාප්පො පූරිතො මම.

“පථවියං පතිට්ඨාය, පුප්ඵන්ති සමයෙ දුමා;
දිබ්බගන්ධා සම්පවන්ති, තොසෙන්ති සබ්බපාණිනං.

“තට්ඨවාහං මහාවීර, සක්කාපුත්ත මහායස;
සාසනෙ තෙ පතිට්ඨාය, සමයෙසාමි පුප්ඵිතුං.

“විමුත්තිපුප්ඵං ඵසන්තො, භවසංසාරමොචනං;
විමුත්තිපුප්ඵලාභෙන, තොසෙමි සබ්බපාණිනං.

“යාවතා බුද්ධඛෙත්තමිහි, යපෙන්වාන මහාමුනිං;
පඤ්ඤාය සදිසො නත්ථි, තව පුත්තස්ස චක්ඛුම.

“සුචිනිතා ව තෙ සිස්සා, පරිසා වසුසික්ඛිතා;
උත්තමෙ දමටෙ දන්තා, පරිවාරෙන්ති තං සදා.

“කුමාරි කුමාරතා ධීරා, සන්තචිත්තා සමාහිතා;
මුනී මොනෙය්‍යසම්පන්නා, පරිවාරෙන්ති තං සදා.

“අප්පිච්ඡා නිපකා ධීරා, අප්පාහාරා අලොලුපා;
ලාභාලාභෙන සන්තුට්ඨා, පරිවාරෙන්ති තං සදා.

“ආරඤ්ඤිකා ධුතරතා, කුමාරිනො ලුබ්චිවරා;
විවෙකාභිරතා ධීරා, පරිවාරෙන්ති තං සදා.

“පටිපන්නා ඵලට්ඨා ව, සෙබ්බා ඵලසමඛිගිනො;
ආසිසකා උත්තමත්ථං, පරිවාරෙන්ති තං සදා.

“සොතාපන්නා ව විමලා, සකදාගාමිනො ව යෙ;
අනාගාමී ව අරහා, පරිවාරෙන්ති තං සදා.

“සතිපට්ඨානකුසලා, බොජ්ඣංගභාවනාරතා;
සාවකා තෙ බහු සබ්බෙ, පරිවාරෙන්ති තං සදා.

“ඉද්ධිපාදෙසු කුසලා, සමාධිභාවනාරතා;
සම්මප්පධානානුයුත්තා, පරිවාරෙන්ති තං සදා.

“තෙච්ඡ්ඡා ඡළභිඤ්ඤා ව, ඉද්ධියා පාරමිං ගතා;
පඤ්ඤාය පාරමිං පත්තා, පරිවාරෙන්ති තං සදා.

“ඵදිසා තෙ මහාවීර, තව සිස්සා සුසික්ඛිතා;
දුරාසදා උග්ගතෙජා, පරිවාරෙන්ති තං සදා.

“තෙහි සිස්සෙහි පරිවුතො, සඤ්ඤතෙහි තපස්සිහි;
මිගරාජාවසම්භිතො, උඵරාජාව සොභසි.

“පථවියං පතිට්ඨාය, රුහන්ති ධරණිරුහා;
වෙපුල්ලනං පාපුණන්ති, ඵලඤ්ච දස්සයන්ති තෙ.

“පථවිසදිසො ත්වංසි, සක්කාපුත්ත මහායස;
සාසනෙ තෙ පතිට්ඨාය, ලහන්ති අමතං ඵලං.

“සිත්ථු සරස්සතී වෙව, නන්දියො වන්දභාගිකා;
ගඬිගා ව යමුනා වෙව, සරභු ව අපො මහී.

“ඵතාසං සන්දමානානං, සාගරොව සම්පට්චිෂති;
ජහන්ති පුරිමං නාමං, සාගරොතෙව ඤායති.

“තපෙවීමෙ වතුබිබණ්ණා, පබ්බජිත්වා තවන්තිකෙ;
ඡන්තති පුරිමං නාමං, බුද්ධපුත්තාති ඤායරෙ.

“යථාපි චන්දො විමලො, ගච්ඡං ආකාසධාතුයා;
සබ්බෙ තාරගණෙ ලොකෙ, ආභාය අතිරොචති.

“තපෙව ත්වං මහාවීර, පරිවුතො දෙවමානුසෙ;
එතෙ සබ්බෙ අතික්කම්ම, ජලසි සබ්බදා තුවං.

“ගම්භිරෙ උට්ඨිතා උභි, න වෙලමතිචත්තරෙ;
සබ්බා වෙලංව චුසන්ති, සඤ්චුණ්ණා විකිරන්ති තා.

“තපෙව තිත්ථියා ලොකෙ, නානාදිට්ඨි බහුජ්ජනා;
ධම්මං වාදිතුකාමා තෙ, නාතිචත්තන්ති තං මුනිං.

“සවෙ ච තං පාපුණන්ති, පටිවාදෙහි චක්ඛුම;
තවන්තිකං උපගන්ත්වා, සඤ්චුණ්ණාව භවන්ති තෙ.

“යථාපි උදකෙ ජාතා, කුමුදා මන්දාලකා බහු;
උපලිම්පන්ති තොයෙන, කද්දමකලලෙන ව.

“තපෙව බහුකා සත්තා, ලොකෙ ජාතා විරුහරෙ;
අට්ටිතා රාගදොසෙන, කද්දමෙ කුමුදං යථා.

“යථාපි පදුමං ජලජං, ජලමජ්ඣෙ විරුහති;
න සො ලිම්පති තොයෙන, පරිසුද්ධො හි කෙසරි.

“තපෙව ත්වං මහාවීර, ලොකෙ ජාතො මහාමුනි;
නොපලිම්පසි ලොකෙන, තොයෙන පදුමං යථා.

“යථාපි රම්මකෙ මාසෙ, බහු පුප්ඵන්ති වාරිජා;
නාතික්කමන්ති තං මාසං, සමයො පුප්ඵනාය සො.

“තපෙව ත්වං මහාවීර, පුප්ඵිතො තෙ විමුක්තියා;
සාසනං නාතිචත්තන්ති, පදුමං වාරිජං යථා.

“සුපුප්ඵිතො සාලරාජා, දිබ්බගන්ධං පවායති;
අඤ්ඤාසාලෙහි පරිවුතො, සාලරාජාව සොහති.

“තපෙව ත්වං මහාවීර, බුද්ධඤ්ඤාණෙන පුප්ඵිතො;
හික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො, සාලරාජාව සොහසි.

“යථාපි සෙලො හිමවා, ඔසධො සබ්බපාණිනං;
නාගානං අසුරානඤ්ච, දෙවතානඤ්ච ආලයො.

“තපෙව ත්වං මහාවීර, ඔසධො විය පාණිනං;
තෙවිජ්ජා ඡළහිඤ්ඤා ව, ඉද්ධියා පාරමිං ගතා.

“අනුසිට්ඨා මහාවීර, තයා කාරුණිකෙන තෙ;
රමන්ති ධම්මරතියා, වසන්ති තව සාසනෙ.

“මිගරාජා යථා සීහො, අභිනික්ඛම්ම ආසයා;
චතුද්ධිසානුවිලොකෙත්වා, තික්ඛත්තුං අභිනාදති.

“සබ්බෙ මිගා උත්තසන්ති, මිගරාජස්ස ගජ්ජතො;
තථා හි ජාතිමා එසො, පසු තාසෙති සබ්බදා.

“ගජ්ජතො තෙ මහාවීර, වසුධා සම්පකම්පති;
බොධනෙය්‍යාවබුජ්ඣන්ති, තසන්ති මාරකායිකා.

“තසන්ති තිත්ථියා සබ්බෙ, නදතො තෙ මහාමුනි;
කාකා සෙනාව විබ්භන්තා, මීගරඤ්ඤා යථා මීගා.

“යෙ කෙච් ගණිතො ලොකෙ, සත්ථාරොති පච්චිවරෙ;
පරම්පරාගතං ධම්මං, දෙසෙන්නි පරිසාය තෙ.

“න හෙවං ත්වං මහාවීර, ධම්මං දෙසෙසි පාණිනං;
සාමං සච්චානි බුජ්ඣන්ති, කෙවලං බොධිපක්ඛියං.

“ආසයානුසයං ඤත්වා; ඉන්ද්‍රියානං බලාබලං;
භබ්බාභබ්බෙ විදිත්වාන, මහාමෙසොව ගජ්ජසි.

“චක්කවාළපරියන්තා, නිසින්නා පරිසා භවෙ;
නානාදිට්ඨි විචින්නං, විමතිවිජේදනාය තං.

“සබ්බෙසං චිත්තමඤ්ඤාය, ඔපම්මකුසලො මුනි;
එකං පඤ්ඤං කට්ඨන්තොව, විමතිං ජිත්ථෙසි පාණිනං.

“උපතිස්සසදිසෙහෙව, වසුධා පූරිතා භවෙ;
සබ්බෙව තෙ පඤ්ජලිකා, කිත්තයුං ලොකනායකං.

“කප්පං වා තෙ කිත්තයන්තා, නානාවණ්ණෙහි කිත්තයුං;
පරිමෙතුං න සක්කෙය්‍යං, අප්පමෙය්‍යො තථාගතො.

“යථා සකෙන ථාමෙන, කිත්තිතො හි මයා ජිතො;
කප්පකොට්ඨි කිත්තෙන්තා, එවමෙව පකිත්තයුං.

“සචෙ හි කොච්චි දෙවො වා, මනුස්සො වා සුසික්ඛිතො;
පමෙතුං පරිකප්පෙය්‍ය, විසාතංව ලභෙය්‍ය සො.

“සාසනෙ තෙ පතිට්ඨාය, සකායපුත්ත මහායස;
පඤ්ඤාය පාරමිං ගන්ත්වා, විහරාමි අනාසවො.

“තිත්ථියෙ සම්පමද්දාමි, චත්තෙමි ජිනසාසනං;
ධම්මසෙනාපති අජ්ජ, සකායපුත්තස්ස සාසනෙ.

“අපරිමෙය්‍ය කතං කම්මං, එලං දස්සෙසි මෙ ඉධ;
සුඛිත්තො සරවෙගොව, කිලෙසෙ ඤාපයී මම.

“යො කොච්චි මනුජො භාරං, ධාරෙය්‍ය මත්ථකෙ සදා;
භාරෙන දුක්ඛිතො අස්ස, භාරෙහි භරිතො තථා.

“ඨස්භමානො තිහග්ගිහි, භවෙසු සංසරිං අහං;
භරිතො භවභාරෙන, ගිරිං උච්චාරිතො යථා.

“ඕරොපිතො ව මෙ භාරො, භවා උග්ගාටිතා මයා;
කරණියං කතං සබ්බං, සකායපුත්තස්ස සාසනෙ.

“යාවතා බුද්ධබ්බන්තම්හි, ධ්වපෙන්වා සකායපුඬ්ගවං;
අහං අග්ගොමිහි පඤ්ඤාය, සදිසො මෙ න විජ්ජති.

“සමාධිමිහි සුකුසලො, ඉද්ධියා පාරමිං ගතො;
ඉච්ඡමානො වහං අජ්ජ, සහස්සං අභිනිමිමිනො.

“අනුපුබ්බවිහාරස්ස, වසිභූතො මහාමුනි;
කට්ඨෙ සාසනං මය්හං, නිරොධො සයනං මම.

“දිබ්බවක්ඛු විසුද්ධං මෙ, සමාධිකුසලො අහං;
සම්මප්පධානානුයුත්තො, බොජ්ඣංගභාවනාරතො.

“සාවකෙන හි පත්තබ්බං, සබ්බමෙව කතං මයා;
ලොකනාථං යපෙත්වාන, සදිසො මෙ න විජ්ජති.

“සමාපත්තීනං කුසලො, ඤානවිමොක්ඛාන ඛිප්පපට්ඨානී;
බොජ්ඣංගභාවනාරතො, සාවකගුණපාරමිගතොස්මි.

“සාවකගුණෙනපි ඵ්ඤ්ඤා, බුද්ධියා පරිසුත්තමහාරවා;
යං සද්ධාසංඛිගහිතං විත්තං, සදා සමුභ්මවාරිසු.

“උද්ධතවිසොව සප්පො, ඡින්නවිසාණොව උසහො;
නික්ඛිත්තමානදප්පොව, උපෙමි ගරුගාරවෙන ගණං.

“යදි රුපිනි භවෙය්‍ය, පඤ්ඤා මෙ වසුමනීපි න සමෙය්‍ය;
අනොමදස්සිස්ස භගවතො, එලමෙන ඤාණථවනාය.

“පවත්තිතං ධම්මවක්කං, සකායුත්තෙන තාදිනා;
අනුවත්තෙමහං සම්මා, ඤාණථවනායදිං එලං.

“මා මෙ කදාවි පාපිච්ඡො, කුසිතො හීනවීරියො;
අප්පස්සුතො අනාවාරො, සමෙතො අහු කත්ථවි.

“බහුස්සුතො ව මෙධාවි, සීලෙසු සුසමාහිතො;
වෙතොසමථානුයුත්තො, අපි මුද්ධනි තිට්ඨතු.

“තං වො වදාමි හද්දන්තෙ, තාවන්තෙත්ථ සමාගතා;
අප්පිච්ඡා හොථ සන්තුට්ඨා, ඤායී ඤානරතා සදා.

“යමහං පයමං දිස්වා, වීරජො විමලො අහුං;
සො මෙ ආවරියො ධිරො, අස්සපි නාම සාවකො.

“තස්සාහං වාහසා අජ්ජ, ධම්මසෙනාපතී අහුං;
සබ්බත්ථ පාරමිං පත්වා, විහරාමි අනාසවො.

“යො මෙ ආවරියො ආසි, අස්සපි නාම සාවකො;
යස්සං දිසායං වසති, උස්සිසම්භි කරොමහං.

“මම කම්මං සරිත්වාන, ගොතමො සකායුඬ්ගවො;
හික්ඛුසඬ්ඝෙ නිසීදිත්වා, අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි මං.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසනං”න්ති.

අපරභාගෙ පන සත්ථා ජෙතවනමහාවිහාරෙ අරියගුණමජ්ඣෙ නිසින්තො අත්තනො සාවකෙ තෙන තෙන ගුණවිසෙසෙන එතදග්ගෙ යපෙත්තො – “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං මහාපඤ්ඤානං යදිදං සාරිපුත්තො”ති (අ. නි. 1.188-189) ථෙරං මහාපඤ්ඤාභාවෙන එතදග්ගෙ යපෙසි. සො එවං සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකං පත්වා ධම්මසෙනාපතිට්ඨානෙ පතිට්ඨහිත්වා සත්තහිතං කරොන්තො එකදිවසං සමුභ්මවාරිනං අත්තනො වරියවිභාවනමුඛෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරොන්තො –

981. “යථාචාරි යථාසතො සතීමා, යතසඬ්කප්පජ්ඣායි අප්පමත්තො;
අජ්ඣත්තරතො සමාහිත්තො, එකො සන්තුසිතො තමාහු හික්ඛුං.

982. “අල්ලං සුක්ඛං වා භුඤ්ජන්තො, න බාළ්භං සුභිතො සියා;
ඌනුදරො මිතාහාරො, සතො හික්ඛු පරිබ්බපෙ.

983. “වත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිවෙ;
අලං එාසුචිහාරාය, පභිතත්තස්ස භික්ඛුනො.
984. “කප්පියං තඤ්චෙ ඡාදෙති, විවරං ඉදමත්ථිකං;
අලං එාසුචිහාරාය, පභිතත්තස්ස භික්ඛුනො.
985. “පල්ලඬකෙන නිසින්තස්ස, ජණ්ණකෙ නාභිවස්සති;
අලං එාසුචිහාරාය, පභිතත්තස්ස භික්ඛුනො.
986. “යො සුඛං දුක්ඛනො අද්ද, දුක්ඛමද්දක්ඛි සල්ලනො;
උභයන්තරෙන නාහොසි, කෙන ලොකස්මි කිං සියා.
987. “මා මෙ කදාවි පාපිච්ඡො, කුසිනො භීතවිරියො;
අප්පස්සුනො අනාදරො, කෙන ලොකස්මි කිං සියා.
988. “ඛුස්සුනො ච මෙධාවි, සිලෙසු සුසමාහිනො;
වෙනොසමථමනුයුත්තො, අපි මුද්ධනි තිට්ඨතු.
989. “යො පපඤ්චමනුයුත්තො, පපඤ්චාහිරනො මගො;
විරාධසි සො නිබ්බානං, යොගක්ඛෙමං අනුත්තරං.
990. “යො ච පපඤ්චං භිත්වාන, නිප්පපඤ්චපථෙ රතො;
ආරාධසි සො නිබ්බානං, යොගක්ඛෙමං අනුත්තරං.
991. “ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤො, නින්තෙ වා යදි වා ථලෙ;
යත්ථ අරහන්තො විහරන්ති, තං භූමිරාමණෙයාකං.
992. “රමණියානි අරඤ්ඤානි, යත්ථ න රමති ජනො;
විතරාගා රමිස්සන්ති, න තෙ කාමගවෙසිනො.
993. “නිධිනංච පවත්තාරං, යං පස්සෙ වජ්ජදස්සිනං;
නිග්ගය්භවාදිං මෙධාවිං, තාදිසං පණ්ඩිතං භජෙ;
තාදිසං භජමානස්ස, සෙයොහා හොති න පාපියො.
994. “ඔවදෙයානුසාසෙයා, අසබ්භා ච නිවාරයෙ;
සතඤ්ඤි සො පියො හොති, අසතං හොති අප්පියො.
995. “අඤ්ඤස්ස භගවා බුද්ධො, ධම්මං දෙසෙසි වක්ඛුමා;
ධම්මෙ දෙසියමානම්හි, සොතමාධෙසිමත්ථිකො;
තං මෙ අමොසං සවනං, විමුත්තොම්හි අනාසවො.
996. “නෙව පුබ්බෙනිවාසාය, නපි දිබ්බස්ස වක්ඛුනො;
වෙනොපරියාය ඉද්ධියා, වුතියා උපපත්තියා;
සොතධාතුච්ඡුද්ධියා, පණ්ඩි මෙ න විජ්ජති.
997. “රුක්ඛමුලංච නිස්සාය, මුණ්ඩො සඬ්ඝාටිපාරුතො;
පඤ්ඤාය උත්තමො ථෙරො, උපතිස්සොච ඤායති.
998. “අවිතක්කං සමාපන්නො, සම්මාසම්බුද්ධසාවකො;
අරියෙන තුණ්හිභාවෙන, උපෙනො හොති තාවදෙ.
999. “යථාපි පබ්බතො සෙලො, අවලො සුප්පතිට්ඨිනො;
එවං මොහක්ඛයා භික්ඛු, පබ්බතොච න වෙධති.
1000. “අනඬගණස්ස පොසස්ස, නිව්චං සුචිගවෙසිනො;
වාලග්ගමත්තං පාපස්ස, අබ්භමත්තංච බායති.
1001. “නාභිනන්දාමි මරණං, නාභිනන්දාමි ජීවිතං;
නික්ඛිපිස්සං ඉමං කායං, සම්පජානො පටිස්සනො.
1002. “නාභිනන්දාමි මරණං, නාභිනන්දාමි ජීවිතං;
කාලඤ්ච පටිකඬ්ඛාමි, නිබ්බිසං භතකො යථා.
1003. “උභයෙන මිදං මරණමෙව, නාමරණං පච්ඡා වා පුරෙ වා;
පටිපජ්ජථ මා විතස්සථ, ඛණො වො මා උපච්චගා.
1004. “නගරං යථා පච්චන්තං, ගුත්තං සන්තරාමාහිරං;
එවං ගොපෙථ අත්තානං, ඛණො වො මා උපච්චගා;
ඛණාතීතා හි සොචන්ති, නිරයම්හි සමජ්ජිතා.

1005. “උපසන්නො උපරතො, මන්නහාණී අනුද්ධතො;
ධුනාති පාපකෙ ධම්මෙ, දුමපන්නංව මාලුතො.

1006. “උපසන්නො උපරතො, මන්නහාණී අනුද්ධතො;
අප්පාසි පාපකෙ ධම්මෙ, දුමපන්නංව මාලුතො.

1007. “උපසන්නො අනායාසො, විප්පසන්නො අනාවිලො;
කල්‍යාණසිලො මෙධාවී, දුක්ඛස්සන්තකරො සියා.

1008. “න විස්සසෙ එකතියෙසු එවං, අගාරිසු පබ්බජිතෙසු වාපි;
සාධුසි හුත්වාන අසාධු භොන්ති, අසාධු හුත්වා පුන සාධු භොන්ති.

1009. “කාමච්ඡන්දො ව ඛ්‍යාපාදො, ටීනමිද්ධඤ්ච භික්ඛුතො;
උද්ධච්චං විචිකිච්ඡා ව, පඤ්චෙතෙ චිත්තකෙලියා.

1010. “යස්ස සක්කරියමානස්ස, අසක්කාරෙන වුභයං;
සමාධි න විකම්පති, අප්පමාදවිහාරිතො.

1011. “තං ක්‍රියායනං සාතතිකං, සුබ්බමදිට්ඨිපස්සකං;
උපාදානක්ඛයාරාමං, ආහු සප්පුරිසො ඉති.

1012. “මහාසමුද්දො පථවී, පබ්බතො අනිලොපි ව;
උපමාය න යුජ්ජන්ති, සත්ථු වරවිමුත්තියා.

1013. “චක්කානුවත්තකො ථෙරො, මහාඤ්ඤාණී සමාහිතො;
පථවාපග්ගිසමානො, න රජ්ජති න දුස්සති.

1014. “පඤ්ඤාපාරමිතං පත්තො, මහාබුද්ධි මහාමති;
අප්පලො ජලසමානො, සදා වරති නිබ්බුතො.

1015. “පරිවිණ්ණො මයා සුත්ථා... පෙ... භවනෙත්ති සමුහතා.
සම්පාදෙට්ඨපමාදෙන, එසා මේ අනුසාසිති;
හත්ථාහං පරිනිබ්බස්සං, විප්පමුත්තොමිහි සබ්බධි” ති. —

ඉමා ගාථා අභාසි. ඉමා හි කාවි ගාථා ථෙරෙන භාසිතා, කාවි ථෙරං ආරබ්භ භගවතා භාසිතා, සබ්බා පච්ඡා අත්තනො වරියපච්චෙදනවසෙන ථෙරෙන භාසිතත්තා ථෙරස්සෙව ගාථා අහෙසුං.

තත්ථ යථාචාරීති යථා කායාදිහි සංයතො, සංවුතො හුත්වා වරති විහරති, යථාවරණසිලොති වා යථාචාරී, සීලසම්පන්නොති අත්ථො. යථාසතොති යථාසන්නො. ගාථාසුඛත්ථඤ්චි අනුනාසිකලොපං කත්වා නිද්දෙසො කතො, සන්නො විය, අරියෙහි නිබ්බිසෙසොති අත්ථො. සතිමාති පරමාය සතියා සමන්නාගතො. යතසඬකප්පජ්ඣායීති සබ්බසො මිච්ඡාසඬකප්පං පහාය තෙක්ඛම්මසඬකප්පාදිවසෙන සංයතසඬකප්පො හුත්වා ආරම්මණුපනිජ්ඣානෙන ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන ව ක්‍රියායනසිලො. අප්පමත්තොති තස්මිංයෙව යථාචාරිභාවෙ යතසඬකප්පො හුත්වා ක්‍රියායනෙන ව පමාදරහිතො සබ්බත්ථ සුප්පතිට්ඨිතසතිසම්පජඤ්ඤො. අජ්ඣත්තරතොති ගොවරජ්ඣත්තෙ කම්මට්ඨානභාවනාය අහිරතො. සමාහිතත්තොති තාය එව භාවනාය එකග්ගචිත්තො. එකොති අසභායො ගණසංසග්ගං, කිලෙසසංසග්ගඤ්ච පහාය කායච්චෙකං, චිත්තච්චෙකඤ්ච පරිබ්බහයන්නො. සන්තුසිතොති පච්චයසන්නොසෙන ව භාවනාරාමසන්නොසෙන ව සම්මදෙව තුසිතො තුට්ඨො. භාවනාය හි උපරුපරි විසෙසං ආවහන්තියා උළාරං පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජති, මත්ථකං පත්තාය පන වත්තබ්බමෙව නත්ථී. තමාහු භික්ඛුත්ති තං එවරුපං පුග්ගලං සික්ඛත්තයපාරිපුරියා භයං ඉක්ඛන්තාය භින්නකිලෙසතාය ව භික්ඛුති වදන්ති.

ඉදානි යථාචුත්තසන්නොසද්ධියෙ පච්චයසන්නොසං තාව දස්සෙන්නො “අල්ලං සුක්ඛං වා”ති ආදිමාහ. තත්ථ අල්ලන්ති සප්පිආදිඋපසෙකෙන තිත්තං සිනිද්ධං. සුක්ඛන්ති තදභාවෙන ලුඛං. වා-සද්දො අනියමත්ථො, අල්ලං වා සුක්ඛං වාති. බාළ්භන්ති අතිවිය. සුභිතොති ධාතො න සියාති අත්ථො. කථං පන සියාති ආහ “ඌනුදරො මිතාභාරො”ති පණිතං ලුඛං වාපි භොජනං භුඤ්ජන්තො භික්ඛු යාවදන්ථං අභුඤ්ජිත්වා ඌනුදරො සල්ලහුකුදරො, තතො එව මිතාභාරො පරිමිතභොජනො අට්ඨඬ්ඨගසමන්නාගතං ආහාරං ආහරන්තො තත්ථ මත්තඤ්ඤුතාය පච්චචෙක්ඛණසතියා ව සතො හුත්වා පරිබ්බජෙ විහරෙය්‍ය.

යථා පන ඌනුදරො මිතාභාරො ව නාම භොති, තං දස්සෙතුං “චත්තාරො”ති ආදි චුත්තං. තත්ථ අභුත්වාති චත්තාරො වා පඤ්ච වා ආලොපෙ කබලෙ අභුඤ්ජිත්වා තත්තකස්ස ආහාරස්ස ඔකාසං යපෙත්වා පානියං පිවෙය්‍ය. අයඤ්චි ආහාරෙ සල්ලහුකචුත්ති. නිබ්බානඤ්චි පෙසිතචිත්තස්ස භික්ඛුතො එසුචිභාරාය ක්‍රියානාදිනං අධිගමයොග්‍යතාය සුඛවිහාරාය අලං පරියත්තන්ති අත්ථො. ඉමිනා කුච්ඡිපරිහාරියං පිණ්ඩපාතං වදන්තො පිණ්ඩපාතෙ ඉතරිතරසන්නොසං දස්සෙති. “භුත්වානා”ති වා පාඨො, සො චතුපඤ්චාලොපමත්තෙනාපි ආහාරෙන සරීරං යාපෙතුං

සමත්වස්ස අතිවිය ටීරපකතිකස්ස පුග්ගලස්ස වසෙන චුත්තො සියා, උත්තරගාමාහිපි සංසන්දනි එව අප්පකස්සෙව විවරස්ස සෙනාසනස්ස ව චක්ඛමානත්තා.

කප්පියන්ති යං කප්පියකප්පියානුලොමෙසු බොමාදිසු අඤ්ඤාතරන්ති අත්ථො. තඤ්චෙ ඡාදෙතීති කප්පියං විවරං සමානං ඡාදෙනබ්බං යානං ඡාදෙති වෙ, සත්ථාරා අනුඤ්ඤාතජාතියං සන්තං භෙට්ඨිමන්තෙන අනුඤ්ඤාතපමාණයුත්තං වෙ භොතිති අත්ථො. ඉදමත්ථිකන්ති ඉදං පයොජනත්ථං සත්ථාරා චුත්තපයොජනත්ථං යාවදෙව සිතාදිපටිසාතනත්ථඤ්චෙව නිරිකොපිතපටිච්ඡාදනත්ථඤ්චාති අත්ථො. එතෙන කායපරිහාරියං විවරං තත්ථ ඉතරිතරසන්තොසඤ්ච වදන්ති.

පල්ලඬකෙන නිසින්තස්සාති පල්ලඬකං චුච්චති සමන්තතො උරුබ්බදාසනං, තෙන නිසින්තස්ස, තිසන්ධිපල්ලඬකං ආභුජිත්වා නිසින්තස්සාති අත්ථො. ජණ්ණකෙ නාභිවස්සතීති යස්සං කුටියං තථා නිසින්තස්ස දෙවෙ වස්සන්තෙ ජණ්ණකද්වයං වස්සොදකෙන න තෙමියති, එත්තකම්පි සබ්බපරියන්තසෙනාසනං, සක්කා හි තත්ථ නිසිදිත්වා අත්ථකාමරුපෙන කුලපුත්තෙන සදත්ථං නිජ්ථාදෙතුං. තෙනාහ “අලං ථාසුචිහාරාය, පහිත්තස්ස හික්ඛුතො”ති.

එවං ථෙරො ඉමාහි චතුහි ගාමාහි යෙ තෙ හික්ඛු මහිච්ඡා අසන්තුට්ඨා, තෙසං පරමුක්කංසගතං සල්ලෙබ්බවාදං පකාසෙත්වා ඉදානි වෙදනාමුබ්බෙන භාවනාරාමසන්තොසං දස්සෙත්තො “යො සුඛ”න්තිආදිමාහ. තත්ථ සුඛන්ති සුඛවෙදනං. දුක්ඛතොති විපරිණාමදුක්ඛතො. අද්දාති අද්දස, විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය යථාභූතං යො අපස්සීති අත්ථො. සුඛවෙදනා හි පරිභොගකාලෙ අස්සාදියමානාපි විසම්ප්පං විය භොජනං විපරිණාමකාලෙ දුක්ඛායෙව භොති. තෙනෙත්ථ දුක්ඛානුපස්සනං දස්සෙති. දුක්ඛමද්දක්ඛි සල්ලතොති දුක්ඛවෙදනං යො සල්ලන්ති පස්සි. දුක්ඛවෙදනා හි යථා සල්ලං සරිරං අනුපවිසන්තම්පි අනුපවිසිත්වා ධීතම්පි උද්ධරියමානම්පි පිළනමෙව ජනෙති, එවං උප්පජ්ජමානාපි ධීතිජ්ජත්තාපි හිජ්ජමානාපි විබාධතියෙවාති. එතෙනෙත්ථ දුක්ඛානුපස්සනංයෙව උක්කංසෙත්වා වදන්ති, තෙන ව “යං දුක්ඛං තදන්තා”ති (සං. නි. 3.15) වචනතො වෙදනාද්වයෙ අත්තත්තනියගාහං චිතිවෙයෙති. උභයන්තරොනාති උභයෙසං අන්තරෙ, සුඛදුක්ඛවෙදනානං මජ්ඣිමනිකායෙ අදුක්ඛමසුබ්බෙති අත්ථො. නාභොසීති යථාභූතාවබොධනෙ අත්තත්තනියාහිතිවෙසනං අහොසි. කෙන ලොකස්මි කිං සියාති එවං වෙදනාමුබ්බෙන පඤ්චපි උපාදානක්ඛන්ධෙ පරිජානිත්වා තප්පට්ඨිමං සකලකිලෙසජාලං සමුච්ඡින්නිත්වා ධීතො කෙන නාම කිලෙසෙන ලොකස්මි බද්ධො, දෙවතාදිසු කිං වා ආයති සියා, අඤ්ඤාදත්ථු ඡින්නබ්බන්ධනො අපඤ්ඤාත්තිකොව සියාති අධිප්පායො.

ඉදානි මිච්ඡාපටිපන්නෙ පුග්ගලෙ ගරහන්තො සම්මාපටිපන්නෙ පසංසන්තො “මා මෙ”තිආදිකා චතස්සො ගාමා අභාසි. තත්ථ මා මෙ කදාච පාපිච්ඡොති යො අසන්තගුණසම්භාවනිච්ඡාය පාපිච්ඡො, සමණධම්මෙ උස්සාභාභාවෙන කුසීතො, තතොයෙව හීනචිරියො, සච්චපටිච්චසමුප්පාදාදිපටිසංයුත්තස්ස සුත්තස්ස අභාවෙන අප්පස්සුතො, ඔවාදානුසාසනිසු ආදරාභාවෙන අනාදරො, තාදිසො අනිහීනපුග්ගලො මම සන්තිකෙ කදාපි මා භොතු. කස්මා? කෙන ලොකස්මි කිං සියාති ලොකස්මි සත්තනිකායෙ තස්ස තාදිසස්ස පුග්ගලස්ස කෙන ඔවාදෙන කිං භවිතබ්බං, කෙන වා කතෙන කිං සියා, නිරත්ථකමෙවාති අත්ථො.

බහුස්සුතො වාති යො පුග්ගලො සීලාදිපටිසංයුත්තස්ස සුත්තගෙයාදිභෙදස්ස බහුතො සුත්තස්ස සම්භවෙන බහුස්සුතො, ධම්මොප්පඤ්ඤාය පාරිහාරියපඤ්ඤාය පටිවෙධපඤ්ඤාය ව වසෙන මෙධාවි, සීලෙසු ව සුච්ඡු පතිට්ඨිත්තා සුසමාහිතො, වෙනොසමථං ලොකියලොකුත්තරභෙදං චිත්තසමාධානං අනුයුත්තො, තාදිසො පුග්ගලො මය්හං මත්ථකෙපි තිට්ඨතු, පගෙව සහවාසො.

යො පපඤ්චමනුයුත්තොති යො පන පුග්ගලො කම්මාරාමතාදිවසෙන රූපාභිසඬ්ඨිගාදිවසෙන ව පවත්තියා පපඤ්චනට්ඨෙන තණ්හාදිභෙදං පපඤ්චං අනුයුත්තො, තත්ථ ව අනාදීනවදස්සනෙන අභිරතො මගසදිසො, සො නිබ්බානං විරාධයි, සො නිබ්බානා සුවිදුරවිදුරෙ ධීතො.

යො ව පපඤ්චං හින්වානාති යො පන පුග්ගලො තණ්හාපපඤ්චං පභාය තදභාවතො නිජ්ජපඤ්චස්ස නිබ්බානස්ස පථෙ අධිගමුපායෙ අරියමග්ගෙ රතො භාවනාභිසමයෙ අභිරතො, සො නිබ්බානං ආරාධයි සාධෙයි අධිගම්භීති අත්ථො.

අථෙකදිවසං ථෙරො අත්තතො කනිට්ඨභාතිකස්ස රෙවතත්ථෙරස්ස කණ්ටකනිච්ඡිතබ්බිරුක්ඛසඤ්ජන්තෙ නිරුද්ධකකන්තාරෙ වාසං දිස්වා තං පසංසන්තො “ගාමෙ වා”තිආදිකා ද්වෙ ගාමා අභාසි. තත්ථ ගාමෙ වාති කිඤ්චාපි අරහන්තො ගාමන්තෙ කායවිවෙකං න ලහන්ති, චිත්තවිවෙකං පන ලහන්තෙව. තෙසඤ්චි දිබ්බපටිභාගානිපි ආරම්මණානි චිත්තං වාලෙතුං න සක්කොන්ති, තස්මා ගාමෙ වා භොතු අරඤ්ඤාදිසු අඤ්ඤාතරං වා, යත්ථ අරහන්තො විහරන්ති, තං භූමීරාමණෙයාකන්ති සො භූමිප්පදෙසො රමණීයො එවාති අත්ථො.

අරඤ්ඤානීති සුපුප්ඵිතතරුසණ්ඨමණ්ඩිතානි විමලසලිලාසයසම්පන්නානි අරඤ්ඤානි රමණීයානීති සම්බන්ධො. යත්ථාති යෙසු අරඤ්ඤෙසු විකසිතෙසු විය රමමානෙසු කාමපක්ඛිකො කාමගවෙසකො ජනො න රමති. චිත්තරාගාති

විගතරාගා පන බිණාසවා හමරමධුකරා විය පද්මවනෙසු තථාරූපෙසු අරඤ්ඤෙසු රමිස්සන්තිති. න තෙ කාමගවෙසිනොති යස්මා තෙ චිතරාගා කාමගවෙසිනො න හොන්තිති අත්ථො.

පුන ථෙරො රාධං නාම දුග්ගතබ්බාහිමණං අනුකම්පාය පබ්බාපෙත්වා, උපසම්පාදෙත්වා තමෙව පච්ඡාසමණං කත්වා විවරන්තො එකදිවසං තස්ස ව සුඛබ්බතාවෙන තුස්සිත්වා ඔවාදං දෙන්තො “නිධිනංවා”තිආදිමාහ. තත්ථ නිධිනංවාති තත්ථ තත්ථ නිදහිත්වා යපිතානං හිරඤ්ඤසුචණ්ණාදිපුරානං නිධිකුම්භිනං. පවත්තාරන්ති කිච්ඡ්චිකෙ දුග්ගතමනුස්සෙ අනුකම්පං කත්වා “එහි තෙ සුඛෙන ජීවිතුං උපායං දස්සෙස්සාමි”ති නිධිට්ඨානං නෙත්වා හත්ථං පසාරෙත්වා “ඉමං ගහෙත්වා සුඛං ජීවාමි”ති ආචික්ඛිතාරං විය. වජ්ජදස්සිනන්ති ද්වෙව වජ්ජදස්සිනො – “ඉමිනා නං අසාරුප්පෙන වා බලිතෙන වා සඬ්ඝමජ්ඣෙ නිග්ගණ්හිස්සාමි”ති රන්ධගවෙසකො ව, අඤ්ඤාතං ඤාපෙතුකාමො ඤාතං අස්සාදෙන්තො සිලාදිවුද්ධිකාමතාය තං තං වජ්ජං ඔලොකෙන්තො උල්ලම්පනසභාවසණ්ඨිතො වාති, අයං ඉධ අධිප්පෙනො. යථා හි දුග්ගතමනුස්සො “ඉමං නිධං ගණ්හාමි”ති නිග්ගණ්හමානොපි නිධිදස්සනෙ කොපං න කරොති, පමුදිතොව හොති, එවං එවරූපෙසු පුග්ගලෙසු අසාරුප්පං වා බලිතං වා දිස්වා ආචික්ඛන්තෙ කොපො න කාතබ්බො, තුට්ඨචිත්තෙනෙව හවිතබ්බං, “හන්තෙ, පුනපි මං එවරූපං වදෙය්‍යාමා”ති පවාරෙතබ්බමෙව. නිග්ගණ්හවාදින්ති යො වජ්ජං දිස්වා අයං මෙ සද්ධිවිහාරිකො, අන්තෙවාසිකො, උපකාරකොති අචිත්තෙන්වා වජ්ජානුරූපං තජ්ජෙන්තො පණාමෙන්තො දණ්ඩකම්මං කරොන්තො සික්ඛාපෙති, අයං නිග්ගණ්හවාදී නාම සම්මාසම්බුද්ධො විය. චුත්තඤ්ඤෙනං – “නිග්ගණ්හ නිග්ගණ්හාහං, ආනන්ද, චක්ඛාමි; පච්ඡන පච්ඡන, ආනන්ද, චක්ඛාමි. යො සාරො සො යස්සති”ති (ම. නි. 3.196). මෙධාවින්ති ධම්මොපපඤ්ඤාය සමන්තාගතං. තාදිසන්ති එවරූපං පණ්ඨිතං. හජෙති පයිරූපාසෙය්‍යා. තාදිසඤ්ඤි ආවරියං හජමානස්ස අන්තෙවාසිකස්ස සෙය්‍යො හොති, න පාපියො, වුඩ්ඪියෙව හොති, නො පරිහානීති අත්ථො.

අථෙකදා අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙහි කිට්ඨිරිස්මිං ආවාසෙ දුසිතෙ සත්ථාරා ආණන්තො අත්තනො පරිසාය මහාමොග්ගල්ලානෙන ව සද්ධිං තත්ථ ගතො ධම්මසෙනාපති අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙසු ඔවාදං අනාදියන්තෙසු ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ ඔවදෙය්‍යාති ඔවාදං අනුසිට්ඨිං දදෙය්‍යා. අනුසාසෙය්‍යාති තස්සෙව පරියායවචනං. අථ වා උප්පන්නෙ වත්ථුස්මිං වදන්තො ඔවදති නාම, අනුප්පන්නෙ “අයසොපි තෙ සියා”තිආදිං අනාගතං උද්දිස්ස වදන්තො අනුසාසති නාම. සම්මුඛා වදන්තො වා ඔවදති නාම, පරම්මුඛා දුතං, සාසනං වා පෙසෙත්වා වදන්තො අනුසාසති නාම. සකිං වදන්තො වා ඔවදති නාම, පුනත්පුනං වදන්තො අනුසාසති නාම. අසබ්බා වාති අකුසලා ධම්මා ව නිවාරයෙ, කුසලෙ ධම්මෙ ව පතිට්ඨාපෙය්‍යාති අත්ථො. සතඤ්ඤි සොති එවරූපො පුග්ගලො සාධුතං පියො හොති. යෙ පන අසන්නා අසප්පුරිසා විනිණ්ණපරලොකා ආම්සවක්ඛුකා ජීවිකත්ථාය පබ්බජිතා, තෙසං සො ඔවාදකො අනුසාසකො “න ත්ථං අම්මාකං උපජ්ඣායො, න ආවරියො, කස්මා අම්මෙ වදසි”ති එවං මුඛසන්තිහි විජ්ඣන්තානං අප්පියො හොතිති.

“යං ආරබ්භ සත්ථා ධම්මං දෙසෙති, සො එව උපනිස්සයසම්පන්නො”ති හික්ඛුසු කථාය සමුට්ඨිතාය “නයිදමෙත”න්ති දස්සෙන්තො “අඤ්ඤස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ අඤ්ඤස්සාති අත්තනො භාගිනෙය්‍යාං දිසනබ්බපරිබාජකං සන්ධායාහ. තස්ස හි සත්ථාරා වෙදනාපරිග්ගහසුත්තෙ (ම. නි. 2.205-206) දෙසියමානෙ අයං මහාථෙරො භාවනාමග්ගෙ අධිගන්ත්වා සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකං පන්නො. සොතමොධෙසිමත්ථිකොති සත්ථාරං බිජයමානො ඨිතො අත්ථිකො හුත්වා සුස්සුසන්නො සොතං ඔදහිං. තං මෙ අමොසං සවනන්ති තං තථා සුතං සවනං මය්හං අමොසං අවඤ්ඤං අහොසි, අග්ගසාවකෙන පත්තබ්බං සම්පන්නං අවස්සයො අහොසි. තෙනාහ “විමුත්තොමිහි”තිආදි.

තත්ථ නෙව පුබ්බෙනිවාසායාති අත්තනො පරෙසඤ්ච පුබ්බෙනිවාසජානනඤ්ඤාණත්ථාය, පණ්ඨි මෙ නෙව විජ්ජතිති යොජනා. පරිකම්මකරණවසෙන තදත්ථං චිත්තපණ්ඩානමත්තම්පි නෙවත්ථි නෙව අහොසිති අත්ථො. වෙතොපරියායාති වෙතොපරියඤ්ඤාණස්ස. ඉද්ධියාති ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණස්ස. චුතියා උපපත්තියාති, සත්තානං චුතියා උපපත්තියා ව ජානනඤ්ඤාණාය චුතුපජානඤ්ඤාණත්ථාය. සොතධාතුච්ඡුද්ධියාති දිබ්බසොතඤ්ඤාණස්ස. පණ්ඨි මෙ න විජ්ජතිති ඉමෙසං අහිඤ්ඤාවිසෙසානං අත්ථාය පරිකම්මවසෙන චිත්තස්ස පණ්ඨි චිත්තාහිනිහාරො මෙ නත්ථි නාහොසිති අත්ථො. සබ්බඤ්ඤගුණා විය හි බුද්ධානං අග්ගමග්ගාධිගමෙනෙව සාවකානං සබ්බෙ සාවකගුණා හත්ථගතා හොන්ති, න තෙසං අධිගමාය විසුං පරිකම්මකරණකිව්චං අත්ථිති.

රුක්ඛමුලන්තිආදිකා තිස්සො ගාථා කපොතකන්දරායං විහරන්තස්ස යක්ඛෙන පහතකාලෙ සමාපත්තිබලෙන අත්තනො නිබ්බිකාරතාදීපනවසෙන චුත්තා. තත්ථ මුණ්ඩොති න වොරොපිතකෙසො. සඬ්ඝාටිපාරුතොති සඬ්ඝාටිං පාරුපිත්වා නිසින්තො. “සඬ්ඝාටියා සුපාරුතො”ති ව පඨන්ති. පඤ්ඤාය උත්තමො ථෙරොති ථෙරො හුත්වා පඤ්ඤාය උත්තමො, සාවකෙසු පඤ්ඤාය සෙට්ඨොති අත්ථො. ඤායතිති ආරම්මණුපනිජ්ඣානෙන ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන ව ඤායති, බහුලං සමාපත්තිවිහාරෙන විහරන්ති අත්ථො.

උපෙනො හොති තාවදෙති යදා යක්ඛෙන සීසෙ පහතො, තාවදෙව අචිතක්කං වතුත්ථජ්ඣානිකඵලසමාපත්තිං සමාපන්නො අරියෙන තුණ්හිතාවෙන උපෙනො සමන්තාගතො අහොසි. අතිත්තථෙ හි හොතිති ඉදං වත්තමානවචනං.

පබ්බතොව න වෙධනීති මොහක්ඛයා භින්නසබ්බකිලෙසො භික්ඛු. සො සෙලමයපබ්බතො විය අවලො සුප්පතිට්ඨිතො ඉට්ඨාදිනා කෙනවි න වෙධනි, සබ්බත්ථ නිබ්බිකාරො භොතිති අත්ථො.

අටේකදිවසං ථෙරස්ස අසනියා නිවාසනකණ්ණෙ ඔලම්බන්තෙ අඤ්ඤානරො සාමණෙරො, “භන්තෙ, පරිමණ්ඩලං නිවාසෙතබ්බං”න්ති ආහ. තං සුත්වා “භද්දං තයා සුට්ඨු චුත්ත”න්ති සිරසා විය සම්පට්ඨිතන්තො තාවදේව ථොකං අපක්කමිත්වා පරිමණ්ඩලං නිවාසෙත්වා “මාදිසානං අයම්පි දොසොයෙවා”ති දස්සෙන්නො “අනඬගණස්සා”ති ගාථමාහ.

පුන මරණෙ ජීවිතෙ ව අත්තනො සමචිත්තනං දස්සෙන්නො “නාභිනන්දාමි”ති ආදිනා ද්වෙ ගාථා වත්වා පරෙසං ධම්මං කටේන්නො “උභයෙන මිද්”න්ති ආදිනා ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ උභයෙනාති උභයෙසු, උභොසු කාලෙසුති අත්ථො. මිදන්ති ම-කාරො පදසන්ධිකරො. ඉදං මරණමෙව, මරණං අත්ථෙව නාම, අමරණං නාම නත්ථි. කෙසු උභොසු කාලෙසුති ආහ “පච්ඡා වා පුරෙ වා”ති මජ්ඣිමනිකායෙ පච්ඡා වා ජරාජීර්ණකාලෙ පුරෙ වා දහරකාලෙ මරණමෙව මරණං එකන්තිකමෙව. තස්මා පටිපජ්ජ්ථ සම්මා පටිපත්තිං පුරෙථ විප්පට්ඨිතන්තො මා විනස්සථ අපායෙසු මහාදුක්ඛං මානුභවථ. බණ්ණා වො මා උපච්චගාති අට්ඨති අක්ඛණෙහි විවජ්ජිතො අයං නවමො බණ්ණා මා තුම්භෙ අතික්කමිති අත්ථො.

අටේකදිවසං ආයස්මන්තං මහාකොට්ඨිකං දිස්වා තස්ස ගුණං පකාසෙන්නො “උපසන්නො”ති ආදිනා තිස්සො ගාථා අභාසි. තත්ථ අනුද්දෙසිකවසෙන “ධුනාති”ති චුත්තමෙවත්ථං පුන ථෙරසන්තිස්සිතං කත්වා වදන්තො “අප්පාසි”ති ආදිමාහ. තත්ථ අප්පාසිති අධුනා පභාසිති අත්ථො. අනායාසොති අපරිස්සමො, කිලෙසදුක්ඛරහිතොති අත්ථො. විප්පසන්නො අනාවලොති විප්පසන්නො අසද්ධියාදිනං අභාවෙන සුට්ඨු පසන්නචිත්තො අනාවලසධිකප්පතාය අනාවලො.

න විස්සසෙති ගාථා දෙවදත්තං සද්දහිත්වා තස්ස දිට්ඨිං රොවෙත්වා ධීතෙ වජ්ජිපුත්තකෙ ආරබ්භ චුත්තා. තත්ථ න විස්සසෙති විස්සට්ඨො න භවෙය්‍ය, න සද්දහෙය්‍යාති අත්ථො. එකතිසෙසුති එකච්චෙසු අනවට්ඨිතසභාවෙසු පුට්ඨජ්ජනෙසු. එවන්ති යථා තුම්භෙ “දෙවදත්තො සම්මා පටිපන්නො”ති විස්සාසං ආපජ්ජිත්ථ, එවං. අගාරිසුති ගහට්ඨෙසු. සාධුපි හුත්වානාති යස්මා පුට්ඨජ්ජනභාවො නාම අස්සපිට්ඨෙ යපිතතුම්භණ්ඩං විය ථුසරාසිමිති නිබාතබාණ්ණකං විය ව අනවට්ඨිතො, තස්මා එකච්චෙ ආදිතො සාධු හුත්වා ධීතාපි පච්ඡා අසාධු භොන්ති. යථා දෙවදත්තො පුබ්බෙ සීලසම්පන්නො අභිඤ්ඤාසමාපත්තිලාභී හුත්වා ලාභසක්කාරපකතො ඉදාති පරිභීනවිසෙසො ඡින්නපක්ඛකාකො විය ආපායිකො ජාතො. තස්මා තාදිසො දිට්ඨමන්තෙන “සාධු”ති න විස්සාසිතබ්බො. එකච්චෙ පන කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගභාවෙන ආදිතො අසාධු හුත්වාපි පච්ඡා කල්‍යාණසංසග්ගෙන සාධු භොන්තියෙව, තස්මා දෙවදත්තසදිසෙ සාධුපතිරුපෙ “සාධු”ති න විස්සාසෙය්‍යාති අත්ථො.

යෙසං කාමච්ඡන්දාදයො චිත්තපක්කිලෙසා අවිගතා, තෙ අසාධු. යෙසං තෙ විගතා, තෙ සාධුති දස්සෙතුං “කාමච්ඡන්දො”ති ගාථං වත්වා අසාධාරණතො උක්කංසගතං සාධුලක්ඛණං දස්සෙතුං “යස්ස සක්කරියමානස්සා”ති ආදිනා ගාථාද්වයං චුත්තං.

අසාධාරණතො පන උක්කංසගතං තං දස්සෙතුං සත්ථාරං අත්තානඤ්ච උදාහරන්නො “මහාසමුද්දො”ති ආදිකා ගාථා අභාසි. තත්ථ මහාසමුද්දොති අයං මහාසමුද්දො, මහාපට්ඨි සෙලො පබ්බතො, පුරත්ථිමාදිභෙදතො අනිලො ව අත්තනො අවෙනනාභාවෙන ඉට්ඨානිට්ඨං සහන්ති, න පටිසඬ්ඛානබලෙන, සත්ථා පන යස්සා අරහත්තුප්පත්තියා වසෙන උත්තමෙ තාදිභාවෙ ධීතො ඉට්ඨාදිසු සබ්බත්ථ සමො නිබ්බිකාරො, තස්මා සත්ථු වරවිමුත්තියා අග්ගඵලවිමුත්තියා තෙ මහාසමුද්දාදයො උපමාය උපමාභාවෙන න යුජ්ජන්ති කලභාගම්පි න උපෙන්නිති අත්ථො.

වක්කානුවත්තකොති සත්ථාරා වත්තිතස්ස ධම්මවක්කස්ස අනුවත්තකො. ථෙරොති අසෙක්ඛෙහි සීලක්ඛන්ධාදිහි සමන්තාගමෙන ථෙරො. මහාඤ්ඤාණිති මහාපඤ්ඤා. සමාභිතොති උපචාරජ්ජනාසමාධිනා අනුත්තරසමාධිනා ව සමාභිතො. පඨවාපග්ගිසමානොති ඉට්ඨාදිආරම්මණසන්නිපාතෙ නිබ්බිකාරතාය පට්ඨියා ආපෙන අග්ගිනා ව සදිසචුත්තිකො. තෙනාහ “න රජ්ජති න දුස්සති”ති.

පඤ්ඤාපාරම්භං පන්නොති සාවකඤ්ඤාණස්ස පාරම්භං පාරකොට්ඨං පන්නො. මහාබුද්ධිති මහාපුට්ඨභාසචන්තික්ඛනිබ්බෙධිකභාවජ්ජන්තාය මහතියා බුද්ධියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතො. මහාමනීති ධම්මන්තවයවෙදිතසඬ්ඛාතාය මහතියා නයග්ගාහමතියා සමන්තාගතො. යෙ හි තෙ චතුබ්බිධා, සොළසවිධා, චතුරත්තාරීසවිධා, තෙසත්තතිවිධා ව පඤ්ඤාප්පභෙදා. තෙසං සබ්බසො අනවසෙසානං අධිගත්තා මහාපඤ්ඤා දිවිසෙසයොගතො ව අයං මහාථෙරො සාතිසයං “මහාබුද්ධි”ති වත්තබ්බතං අරහති. යථාහ භගවා –

“පණ්ඩිතො, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො; මහාපඤ්ඤො, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො; පුට්ඨපඤ්ඤො, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො; භාසපඤ්ඤො, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො; ජවනපඤ්ඤො, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො; තික්ඛපඤ්ඤො, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො; නිබ්බෙධිකපඤ්ඤො, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො”ති ආදි (ම. නි. 3.93).

තත්ථායං පණ්ඩිතභාවාදීනං විභාගවිභාවනා. ධාතුකුසලතා, ආයතනකුසලතා, පටිච්චසමුප්පාදකුසලතා, යානාට්ඨානකුසලතානි ඉමෙහි වතුහි කාරණෙහි පණ්ඩිතො. මහාපඤ්ඤාදීනං විභාගදස්සනෙ අයං පාළි -

“කතමා මහාපඤ්ඤා? මහත්තෙ අත්තං පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තෙ ධම්මෙ පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තා නිරුත්තියො පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තානි පටිභානානි පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තෙ සීලක්ඛන්තං පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තෙ සමාධික්ඛන්තං පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තෙ පඤ්ඤාක්ඛන්තං පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තෙ විමුත්තික්ඛන්තං පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තෙ විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්තං පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තානි යානාට්ඨානානි පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තා විහාරසමාපත්තියො පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තානි අරියසච්චානි පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තෙ සතිපට්ඨානෙ පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තෙ සම්මප්පධානෙ පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තෙ ඉද්ධිපාදෙ පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තානි ඉන්ද්‍රියානි පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තානි බලානි පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තෙ බොජ්ඣංගිකෙ පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තෙ අරියමග්ගෙ පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තානි සාමඤ්ඤඵලානි පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තා අභිඤ්ඤායො පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තං පරමත්ථං නිබ්බානං පරිගණ්ණානීති මහාපඤ්ඤා.

“කතමා පුට්ඨපඤ්ඤා? පුට්ඨානාමන්තං සුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාධාතුසුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාආයතනෙසුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාපටිච්චසමුප්පාදෙසුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාසුඤ්ඤාමනුපලබ්භෙසුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාඅත්තං සුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාධම්මෙසුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානානිරුත්තියුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාපටිභානෙසුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාසීලක්ඛන්තං සුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාසමාධික්ඛන්තං සුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාපඤ්ඤාක්ඛන්තං සුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාවිමුත්තික්ඛන්තං සුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්තං සුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානායානාට්ඨානෙසුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාවිහාරසමාපත්තියුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාඅරියසච්චෙසුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාසතිපට්ඨානෙසුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාසම්මප්පධානෙසුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාඉද්ධිපාදෙසුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාඉන්ද්‍රියෙසුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාබලෙසුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාබොජ්ඣංගිකෙසුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාඅරියමග්ගෙසුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාසාමඤ්ඤඵලෙසුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨානාඅභිඤ්ඤාසුඤ්ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා, පුට්ඨප්පනසාධාරණං ධම්මෙ අතික්කම්ම පරමත්තං නිබ්බානෙ ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා.

“කතමා භාසපඤ්ඤා? ඉධෙකච්චො භාසබ්භුලො වෙදබ්භුලො තුට්ඨිබ්භුලො පාමොජ්ජබ්භුලො සීලානි පරිපුරෙතීති භාසපඤ්ඤා, භාසබ්භුලො...පෙ.... පාමොජ්ජබ්භුලො ඉන්ද්‍රියසංවරං පරිපුරෙතීති භාසපඤ්ඤා, භාසබ්භුලො...පෙ.... පාමොජ්ජබ්භුලො භොජනෙ මත්තඤ්ඤානං පරිපුරෙතීති භාසපඤ්ඤා, භාසබ්භුලො...පෙ.... පාමොජ්ජබ්භුලො ජාගරියානුයොගං පරිපුරෙතීති භාසපඤ්ඤා, භාසබ්භුලො...පෙ.... පාමොජ්ජබ්භුලො සීලක්ඛන්තං...පෙ.... සමාධික්ඛන්තං, පඤ්ඤාක්ඛන්තං, විමුත්තික්ඛන්තං, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්තං පරිපුරෙතීති...පෙ.... පටිච්ඡේදකීති. විහාරසමාපත්තියො පරිපුරෙතීති, අරියසච්චානි පටිච්ඡේදකීති, සතිපට්ඨානෙ භාවෙතීති, සම්මප්පධානෙ භාවෙතීති, ඉද්ධිපාදෙ භාවෙතීති, ඉන්ද්‍රියානි භාවෙතීති, බලානි භාවෙතීති, බොජ්ඣංගිකෙ භාවෙතීති, අරියමග්ගං භාවෙතීති...පෙ.... සාමඤ්ඤඵලානි සවිජ්ඣෙතීති භාසපඤ්ඤා, භාසබ්භුලො වෙදබ්භුලො තුට්ඨිබ්භුලො පාමොජ්ජබ්භුලො අභිඤ්ඤායො පටිච්ඡේදකීති භාසපඤ්ඤා; භාසබ්භුලො වෙදබ්භුලො තුට්ඨිබ්භුලො පාමොජ්ජබ්භුලො පරමත්තං නිබ්බානං සවිජ්ඣෙතීති භාසපඤ්ඤා.

“කතමා ජවනපඤ්ඤා? යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං...පෙ.... යං දුරෙ සන්තිකෙ වා, සබ්බං රූපං අනිච්චතො ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා, දුක්ඛතො ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා, අනත්තතො ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා; යා කාවි වෙදනා...පෙ.... යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං...පෙ.... සබ්බං විඤ්ඤාණං අනිච්චතො ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා, දුක්ඛතො ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා, අනත්තතො ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. වක්ඛු...පෙ.... ජරාමරණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං, අනිච්චතො ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා, දුක්ඛතො ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා, අනත්තතො ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා.

“රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අනිච්චං බයට්ඨෙත, දුක්ඛං භයට්ඨෙත, අනත්තා අසාරකට්ඨෙතානි තුලයිත්වා තීරයිත්වා විභාවයිත්වා විභූතං කත්වා රූපනිරෝධෙ නිබ්බානෙ ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා...පෙ. ... වෙදනා...පෙ.... සඤ්ඤා... සඨ්ඛාරා... විඤ්ඤාණං... වක්ඛු...පෙ.... ජරාමරණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අනිච්චං බයට්ඨෙත, දුක්ඛං භයට්ඨෙත, අනත්තා අසාරකට්ඨෙතානි තුලයිත්වා තීරයිත්වා විභාවයිත්වා විභූතං කත්වා ජරාමරණනිරෝධෙ නිබ්බානෙ ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා.

“රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අනිච්චං සඬ්ඛනං පටිච්චසමුප්පන්නං ඛයධම්මං වයධම්මං විරාගධම්මං නිරොධධම්මන්ති තුලයින්වා තීරයින්වා විභාවයින්වා විභූතං කත්වා රූපනිරොධෙ ඛේපං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. වෙදනා...පෙ.... සඤ්ඤා... සඬ්ඛාරා... විඤ්ඤාණං... චක්ඛු...පෙ.... ජරාමරණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අනිච්චං සඬ්ඛනං පටිච්චසමුප්පන්නං ඛයධම්මං වයධම්මං විරාගධම්මං නිරොධධම්මන්ති තුලයින්වා තීරයින්වා විභාවයින්වා විභූතං කත්වා ජරාමරණනිරොධෙ නිබ්බානෙ ඛේපං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා.

“කතමා තික්ඛපඤ්ඤා? ඛේපං කිලෙසෙ ඡන්දතීති තික්ඛපඤ්ඤා, උප්පන්නං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති පජ්භති විනොදෙති ඛ්‍යන්තීකරොති අනභාවං ගමෙතීති තික්ඛපඤ්ඤා; උප්පන්නං ඛ්‍යාපාදචිතක්කං නාධිවාසෙති පජ්භති විනොදෙති ඛ්‍යන්තීකරොති අනභාවං ගමෙතීති තික්ඛපඤ්ඤා; උප්පන්නං විභිංසාවිතක්කං නාධිවාසෙති...පෙ.... උප්පන්නුප්පන්නෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ නාධිවාසෙති පජ්භති විනොදෙති ඛ්‍යන්තීකරොති අනභාවං ගමෙතීති තික්ඛපඤ්ඤා; උප්පන්නං රාගං නාධිවාසෙති පජ්භති විනොදෙති ඛ්‍යන්තීකරොති අනභාවං ගමෙතීති තික්ඛපඤ්ඤා; උප්පන්නං දොසං...පෙ.... උප්පන්නං මොහං... උප්පන්නං කොධං... උප්පන්නං උපනාහං... මක්ඛං... පළාසං... ඉස්සං... මච්ඡරියං... මායං... සාධේය්‍යං... ඵම්භං... සාරම්භං... මානං... අභිමානං... මදං... පමාදං... සබ්බෙ කිලෙසෙ... සබ්බෙ දුච්චරිතෙ... සබ්බෙ අභිසඬ්ඛාරෙ...පෙ.... සබ්බෙ භවගාමිකම්මෙ නාධිවාසෙති පජ්භති විනොදෙති ඛ්‍යන්තීකරොති අනභාවං ගමෙතීති තික්ඛපඤ්ඤා. එකස්මිං ආසනෙ චත්තාරො ච අරියමග්ගා, චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි, චතස්සො පටිසම්භිදායො, ඡ අභිඤ්ඤායො අධිගතා හොන්ති සච්ඡිකතා එස්සිතා පඤ්ඤායාති තික්ඛපඤ්ඤා.

“කතමා නිබ්බේධිකපඤ්ඤා? ඉධෙකච්චො සබ්බසඬ්ඛාරෙසු උබ්බේගඛ්‍යුලො හොති උත්තාසඛ්‍යුලො උක්කණ්ඨනඛ්‍යුලො අරතිඛ්‍යුලො අනභිරතිඛ්‍යුලො ඛහිමුඛො න රමති සබ්බසඬ්ඛාරෙසු, අනිබ්බිද්ධපුබ්බං අපදාලිතපුබ්බං ලොභක්ඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති පදාලෙතීති නිබ්බේධිකපඤ්ඤා, අනිබ්බිද්ධපුබ්බං අපදාලිතපුබ්බං දොසක්ඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති පදාලෙතීති නිබ්බේධිකපඤ්ඤා, අනිබ්බිද්ධපුබ්බං අපදාලිතපුබ්බං මොහක්ඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති පදාලෙතීති නිබ්බේධිකපඤ්ඤා; අනිබ්බිද්ධපුබ්බං අපදාලිතපුබ්බං කොධං...පෙ.... උපනාහං... පෙ.... සබ්බෙ භවගාමිකම්මෙ නිබ්බිජ්ඣති පදාලෙතීති නිබ්බේධිකපඤ්ඤා”ති (පටි. ම. 3.6-7).

එවං යථාචුත්තවිභාගාය මහතියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතත්තා “මහාබුද්ධි”ති චුත්තං.

අපිව අනුපදධම්මවිපස්සනාවසෙනාපි ඉමස්ස ථෙරස්ස මහාපඤ්ඤතා වෙදිතබ්බා. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“සාරිපුත්තො, භික්ඛවෙ, අඬ්ඪමාසං අනුපදධම්මවිපස්සනං විපස්සති. තත්‍රිදං, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තස්ස අනුපදධම්මවිපස්සනාය හොති.

“ඉධ, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො විච්චිවෙච කාමෙහි...පෙ.... පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. යෙ ච පඨමෙ ඤානෙ ධම්මා චිතක්කො ව...පෙ.... චිත්තෙකග්ගතා ච එස්සො වෙදනා සඤ්ඤා චෙතනා චිත්තං ඡන්දො අධිමොක්ඛො වීරියං සති උපෙක්ඛා මනසිකාරො, ත්‍යාස්ස ධම්මා අනුපදච්චන්ටීතා හොන්ති, ත්‍යාස්ස ධම්මා විදිතා උප්පජ්ජන්ති, විදිතා උපට්ඨහන්ති, විදිතා අඛන්තං ගච්ඡන්ති. සො එවං පජානාති ‘එවං කිර මෙ ධම්මා අහුත්වා සම්භොන්ති, හුත්වා පටිචෙන්නි’ති. සො තෙසු ධම්මෙසු අනුපායො අනපායො අනිස්සිතො අප්පට්ඨද්ධො විප්පමුත්තො විසංයුත්තො විමරියාදිකතෙන චෙතසා විහරති. සො ‘අත්ථි උත්තරි නිස්සරණ’න්ති පජානාති. තබ්බහුලිකාරා අත්ථිත්ථෙවස්ස හොති.

“පුන චපරං, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො චිතක්කච්චාරානං වූපසමා...පෙ.... දුතියං ඤානං... තතියං ඤානං... චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ආකාසානඤ්ඤායතනං... විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනං... ආකිඤ්ඤායතනං... සබ්බසො ආකිඤ්ඤායතනං සමතික්කම්ම නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො තාය සමාපත්තියා සතො වුට්ඨහති, සො තාය සමාපත්තියා සතො වුට්ඨහින්වා යෙ ධම්මා අතීතා නිරුද්ධා විපරිණතා, තෙ ධම්මෙ සමනුපස්සති “එවං කිර මෙ ධම්මා අහුත්වා සම්භොන්ති, හුත්වා පටිචෙන්නි”ති. සො තෙසු ධම්මෙසු අනුපායො අනපායො අනිස්සිතො අප්පට්ඨද්ධො විප්පමුත්තො විසංයුත්තො විමරියාදිකතෙන චෙතසා විහරති. සො ‘අත්ථි උත්තරි නිස්සරණ’න්ති පජානාති. තබ්බහුලිකාරා අත්ථිත්ථෙවස්ස හොති.

“පුන චපරං, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො සබ්බසො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමතික්කම්ම සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං උපසම්පජ්ජ විහරති. පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා හොන්ති. සො තාය සමාපත්තියා සතො වුට්ඨහති, සො තාය සමාපත්තියා සතො වුට්ඨහින්වා යෙ ධම්මා අතීතා නිරුද්ධා විපරිණතා, තෙ ධම්මෙ සමනුපස්සති ‘එවං කිර මෙ ධම්මා අහුත්වා සම්භොන්ති, හුත්වා පටිචෙන්නි’ති. සො තෙසු ධම්මෙසු අනුපායො අනපායො අනිස්සිතො අප්පට්ඨද්ධො විප්පමුත්තො විසංයුත්තො විමරියාදිකතෙන චෙතසා විහරති, සො ‘නත්ථි උත්තරි නිස්සරණ’න්ති පජානාති. තබ්බහුලිකාරා නත්ථිත්ථෙවස්ස හොති.

“යං බො තං, භික්ඛවෙ, සම්මා වදමානො වදෙයා ‘වසිජ්ජත්තො පාරමිජ්ජත්තො අරියස්මිං සිලස්මිං, වසිජ්ජත්තො පාරමිජ්ජත්තො අරියස්මිං සමාධිස්මිං, වසිජ්ජත්තො පාරමිජ්ජත්තො අරියාය පඤ්ඤාය, වසිජ්ජත්තො පාරමිජ්ජත්තො අරියාය විමුක්තියා’ති. සාරිපුත්තමෙවෙනං සම්මා වදමානො වදෙයා”ති (ම. නි. 3.93-97).

එවං මහාපුට්ඨාසචන්තික්ඛනිබ්බෙධිකභාවජ්ජත්තාය මහතියා බුද්ධියා සමන්තාගතත්තා ථෙරො මහාබුද්ධීති අත්ථො. ධම්මන්වියවෙදිතා පනස්ස සම්පසාදනියසුත්තෙන (දී. නි. 3.141 ආදයො) දීපෙනබ්බො. තත්ථ භි සබ්බඤ්ඤාඤාණසදිසො ථෙරස්ස නයග්ගාහො වුත්තො. අජළො ජළසමානොති සාවකෙසු පඤ්ඤාය උක්කංසගතත්තා සබ්බථාපි අජළො සමානො පරමජිවිජ්ජාය අත්තානං අජානන්තං විය කත්වා, දස්සනෙන ජළසදිසො මන්දසරික්ඛො කිලෙසපරිලාභාභාවෙන නිබ්බුතො සිතිභූතො සදා වරති නිව්චං විහරතිති අත්ථො.

පරිච්ඡේදොති ගාථා ථෙරෙන අත්තනො කතකිව්චනං පකාසෙත්තෙන භාසිතා, සාපි වුත්තත්ථායෙව.

සම්පාදෙට්ඨමාදෙනාති අයං පන අත්තනො පරිනිබ්බානකාලෙ සන්තිපතිතානං භික්ඛූනං ඔවාදදානවසෙන භාසිතා. සාපි වුත්තත්ථායෙවාවාති.

සාරිපුත්තත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ආනන්දත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

පිසුණෙන ව කොධනෙනාතිආදිකා ආයස්මතො ආනන්දත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උජ්ජත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො පසුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ හංසවතීනගරෙ සත්ථු වෙමාතිකභාතා හුත්වා නිබ්බත්ති, සුමනොතිස්ස නාමං අහොසි. පිතා පනස්ස ආනන්දරාජා නාම. සො අත්තනො පුත්තස්ස සුමනකුමාරස්ස වයජ්ජත්තස්ස හංසවතීතො වීසයොජනසතෙ යානෙ භොගනගරං අදාසි. සො කදාවි කදාවි ආගන්ත්වා අත්තානඤ්ච පිතරඤ්ච පස්සති. තදා රාජා සත්ථාරඤ්ච සතසහස්සපරිමාණං භික්ඛුසඛිසඤ්ච සයමෙව සක්කව්චං උපට්ඨති, අඤ්ඤෙසං උපට්ඨාතුං න දෙති.

තෙන සමයෙන පව්චන්තො කුපිතො අහොසි. කුමාරො තස්ස කුපිතභාවං රඤ්ඤො අනාරොවෙත්වා සයමෙව තං වූපසමෙති. තං සුත්වා රාජා කුට්ඨමානසො පුත්තං පක්කොසාපෙත්වා “වරං තෙ, තාත දම්මී, වරං ගණ්භාහී”ති ආහ. කුමාරො “සත්ථාරං භික්ඛුසඛිසඤ්ච තෙමාසං උපට්ඨහන්තො ජීවිතං අවඤ්ඤං කාතුං ඉච්ඡාමි”ති ආහ. “එතං න සක්කා, අඤ්ඤං වදෙහී”ති. “දෙව, ඛත්තියානං ද්වෙකථා නාම නත්ථී, එතදෙව මෙ දෙහි, න මය්හං අඤ්ඤෙන අත්ථො”ති. “සවෙ සත්ථා අනුජානාති, දින්තමෙවා”ති. සො “සත්ථු චිත්තං ජානිස්සාමි”ති විහාරං ගතො.

තෙන ව සමයෙන භගවා භත්තකිව්චං නිට්ඨාපෙත්වා ගන්ධකුට්ඨං පට්ඨියො හොති. සො භික්ඛු උපසඬකම්ත්වා “අහං, භන්තෙ, භගවන්තං දස්සනාය ආගතො, දස්සෙට් මෙ භගවන්ත”න්ති ආහ. භික්ඛු “සුමනො නාම ථෙරො සත්ථු උපට්ඨාකො, තස්ස සන්තිකං ගච්ඡාහී”ති ආහංසු. සො ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා “සත්ථාරං, භන්තෙ, මෙ දස්සෙට්”ති ආහ. අථ ථෙරො තස්ස පස්සන්තස්සෙව පට්ඨියං නිමුජ්ජිත්වා සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා “භන්තෙ, රාජපුත්තො තුම්භාකං දස්සනාය ආගතො”ති ආහ. “තෙන භි, භික්ඛු, ඛහි ආසනං පඤ්ඤාපෙහී”ති. ථෙරො පුනපි තස්ස පස්සන්තස්සෙව බුද්ධාසනං ගහෙත්වා අන්තොගන්ධකුට්ඨං නිමුජ්ජිත්වා ඛහිපරිවෙණෙ පාතුභවිත්වා ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙසි. කුමාරො තං දිස්වා “මහන්තො වතායං භික්ඛු”ති චිත්තං උජ්ජාදෙසි.

භගවාපි ගන්ධකුට්ඨො නික්ඛම්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදි. රාජපුත්තො සත්ථාරං වන්දිත්වා, පට්ඨන්ථාරං කත්වා, අයං, භන්තෙ, ථෙරො තුම්භාකං සාසනෙ වල්ලභො මඤ්ඤෙති. “ආම කුමාර, වල්ලභො”ති? “කිං කත්වා, භන්තෙ, එස වල්ලභො හොති”ති? “දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා”ති. “භගවා, අහම්පි අයං ථෙරො විය අනාගතෙ බුද්ධසාසනෙ වල්ලභො හොතුකාමො”ති සත්ථාහං ඛන්ධාවාරහත්තං නාම දන්වාපි සත්තමෙ දිවසෙ, භන්තෙ, මයා පිතු සන්තිකා තෙමාසං තුම්භාකං පට්ඨග්ගනවරො ලද්ධො, තෙමාසං මෙ වස්සාවාසං අධිවාසෙට්ඨාති. භගවා, “අත්ථී නු බො තත්ථ ගතෙන අත්ථො”ති ඔලොකෙත්වා “අත්ථී”ති දිස්වා “සුඤ්ඤාගාරෙ බො, කුමාර, තථාගතා අභිරමන්ති”ති ආහ. කුමාරො “අඤ්ඤාතං භගවා, අඤ්ඤාතං සුගතා”ති වන්වා “අහං, භන්තෙ, පුරිමතරං ගන්ත්වා විහාරං කාරෙමි, මයා පෙසිතෙ භික්ඛුසතසහස්සෙන සද්ධිං ආගච්ඡාමි”ති පට්ඨෙත්වා ගහෙත්වා පිතු සන්තිකං ගන්ත්වා “දින්තා මෙ, දෙව, භගවතා පට්ඨෙත්වා, මයා පහිතෙ භගවන්තං පෙසෙය්සාමා”ති පිතරං වන්දිත්වා, නික්ඛම්ත්වා යොජනෙ යොජනෙ විහාරං කරොන්තො වීසයොජනසතං අද්ධානං ගතො. ගන්ත්වා ව අත්තනො නගරෙ විහාරට්ඨානං විචින්නො සොහනස්ස නාම කුටුම්භිකස්ස උය්සානං දිස්වා සතසහස්සෙන කිණිත්වා සතසහස්සං විස්සජ්ජෙත්වා විහාරං කාරෙසි. තත්ථ භගවතො ගන්ධකුට්ඨං සෙසභික්ඛූනඤ්ච රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානත්ථාය කුට්ඨෙණමණ්ඩපෙ කාරෙත්වා පාකාරපරික්ඛෙපං ද්වාරකොට්ඨකඤ්ච නිට්ඨාපෙත්වා පිතු සන්තිකං පෙසෙසි “නිට්ඨිතං මය්හං කිව්චං, සත්ථාරං පහිණාමා”ති.

රාජා භගවන්තං හොපෙත්වා “භගවා සුමනස්ස කිව්චං නිට්ඨිතං, තුම්භාකං ගමනං පච්චාසිසති”ති ආහ. භගවා සතසහස්සභික්ඛුපරිවුතො යොජනෙ යොජනෙ විහාරෙසු වසමානො අගමාසි. කුමාරො “සත්ථා ආගච්ඡති”ති සුත්වා

යොජනං පවිච්ඡන්තන්වා ගන්ධමාලාදීහි පූජ්‍යමානො සතසහස්සෙන කීතෙ සොහනෙ නාම උය්‍යානෙ සතසහස්සෙන කාරිතං විහාරං පවෙසෙත්වා -

“සතසහස්සෙන මෙ කීතං, සතසහස්සෙන මාපිතං;
සොහනං නාම උය්‍යානං, පටිග්ගණ්හ මහාමුනී”ති. -

තං නිය්‍යාදෙසි. සො වස්සුපනායිකදිවසෙ මහාදානං පවත්තෙත්වා “ඉමිනාව නිභාරෙන දානං දදෙය්‍යාපා”ති පුත්තදාරෙ අමච්චෙ ව කිච්චකරණියෙසු ව නියොජෙත්වා සයං සුමනත්ථෙරස්ස වසනට්ඨානසමීපෙයෙව වසන්තො තෙමාසං සත්ථාරං උපට්ඨන්තො උපකට්ඨාය පවාරණාය ගාමං පටිසිත්වා සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සත්ථු භික්ඛුසතසහස්සස්ස ව පාදමුලෙ තිව්වරානි යපෙත්වා වන්දිත්වා, “හත්තෙ, යදෙනං මයා සත්තාහං ඛන්ධාවාරදානතො පට්ඨාය පුඤ්ඤං කතං, න තං සග්ගසම්පත්තිආදීනං අත්ථාය, අප්ථ ඛො අහං සුමනත්ථෙරො විය අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස උපට්ඨාකො භවෙය්‍ය”න්ති පණ්ඩානං අකාසි. සත්ථාපිස්ස අනන්තරායතං දිස්වා බ්‍යාකරිත්වා පක්කාමි.

සොපි තස්මිං බුද්ධප්පාදෙ වස්සසතසහස්සං පුඤ්ඤානි කත්වා තතො පරමපි තත්ථ තත්ථ භවෙ උළාරානි පුඤ්ඤකම්මානි උපවිනිත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ පිණ්ඩාය වරතො එකස්ස ථෙරස්ස පත්තග්ගහණත්ථං උත්තරසාටකං දත්වා පූජං අකාසි. පුත සග්ගෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො වුතො බාරාණසිරාජා හුත්වා අට්ඨ පච්චෙකබුද්ධෙ දිස්වා තෙ භොජෙත්වා අත්තතො මඬිගලය්‍යානෙ අට්ඨ පණ්ණසාලායො කාරෙත්වා තෙසං නිසීදනත්ථාය අට්ඨ සබ්බරතනමයපියෙ වෙව මණ්ණාධාරකෙ ව පටියාදෙත්වා දසවස්සසහස්සානි උපට්ඨානං අකාසි. එතානි පාකට්ඨානානි.

කප්පසතසහස්සං පන තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤානි කරොන්තොව අමිභාකං බොධිසත්තෙන සද්ධිං තුසිතපුරෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො වුතො අමිතොදනසක්කස්ස ගෙහෙ නිබ්බන්ති. තස්ස සබ්බෙ ඤාතකෙ ආනන්දිතෙ කරොන්තො ජාතොති ආනන්දොත්ථෙව නාමං අහොසි. සො අනුක්කමෙන වයප්පත්තො කතාහිනික්ඛමනෙ සම්මාසමිබොධිං පත්වා පවත්තිතවරධම්මචක්කෙ පයමං කපිලවත්ථුං ගන්ත්වා තතො නික්ඛන්තෙ භගවති තස්ස පරිවාරත්ථං පබ්බජිතුං නික්ඛන්තෙහි හද්දියාදීහි සද්ධිං නික්ඛමිත්වා භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා නවිරස්සෙව ආයස්මතො පුණ්ණස්ස මන්තාණිපුත්තස්ස සන්තිකෙ ධම්මකථං සුත්වා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති.

තෙන ව සමයෙන භගවතො පයමබොධියං විසතිවස්සානි අනිබද්ධඋපට්ඨාකා අහෙසුං. එකදා නාගසමාලො පත්තච්චරං ගහෙත්වා විවරි, එකදා නාගිතො, එකදා උපවානො, එකදා සුනක්ඛන්තො, එකදා වුත්ථො සමණුද්දෙසො, එකදා සාගතො, එකදා මෙසියො, තෙ යෙභුය්‍යෙන සත්ථු චිත්තං නාරාධයිංසු. අපෙකදිවසං භගවා ගන්ධකුට්පරිවෙණෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො නිසින්තො භික්ඛු ආමන්තෙසි - “අහං, භික්ඛවෙ, ඉදානිමිති මහල්ලකො, එකච්චෙ භික්ඛු ‘ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමා’ති වුත්තෙ අඤ්ඤෙන ගච්ඡන්ති, එකච්චෙ මය්හං පත්තච්චරං භුමියං නික්ඛිපන්ති, මය්හං නිබද්ධුපට්ඨාකං භික්ඛුං ජානාපා”ති. තං සුත්වා භික්ඛුනං ධම්මසංවෙගො උදපාදි. අථායස්මා සාරිපුත්තො උට්ඨාය භගවන්තං වන්දිත්වා - “අහං, හත්තෙ, තුමිහෙ උපට්ඨතිස්සාමි”ති ආහ. තං භගවා පටික්ඛිපි. එතෙනුපායෙන මහාමොග්ගල්ලානං ආදිං කත්වා සබ්බෙ මහාසාවකා - “අහං උපට්ඨතිස්සාමි, අහං උපට්ඨතිස්සාමි”ති උට්ඨතිංසු යපෙත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං, තෙපි භගවා පටික්ඛිපි. සො පන තුණ්හියෙව නිසීදි. අප්ථ නං භික්ඛු ආහංසු - “ආවුසො, ත්වමපි සත්ථු උපට්ඨාකට්ඨානං යාවාහි”ති. යාවිත්වා ලද්ධට්ඨානං නාම කිදිසං හොති, සවෙ රුච්චති, සත්ථා සයමෙව වක්ඛන්ති. අප්ථ භගවා “න, භික්ඛවෙ, ආනන්දො අඤ්ඤෙහි උස්සාහෙනබ්බො, සයමෙව ජානිත්වා මං උපට්ඨතිස්සති”ති ආහ. තතො භික්ඛු “උට්ඨෙහි, ආවුසො ආනන්ද, සත්ථාරං උපට්ඨාකට්ඨානං යාවාහි”ති ආහංසු.

ථෙරො උට්ඨතිත්වා “සවෙ මෙ, හත්තෙ, භගවා අත්තනා ලද්ධං පණ්ණච්චරං න දස්සති, පණ්ණපිණ්ඩපාතං න දස්සති, එකගන්ධකුටියං වසිතුං න දස්සති, නිමන්තනං ගහෙත්වා න ගමිස්සති, එවාහං භගවන්තං උපට්ඨතිස්සාමි”ති ආහ. “එත්තකෙ ගුණෙ ලහතො සත්ථු උපට්ඨානෙ කො භාරො”ති උපවාදමොචනත්ථං ඉමෙ වත්තාරො පටික්ඛෙපා ව - “සවෙ, හත්තෙ, භගවා මයා ගහිතනිමන්තනං ගමිස්සති, සවාහං දෙසන්තරතො ආගතාගතෙ තාවදෙව දස්සෙතුං ලච්ඡාමි; යදා මෙ කඩ්ඛා උප්පජ්ජති, තාවදෙව භගවන්තං උපසඬ්ඨකම්තුං ලච්ඡාමි, සවෙ භගවා පරමමුඛා දෙසිතං ධම්මං පුත මය්හං කථෙස්සති, එවාහං භගවන්තං උපට්ඨතිස්සාමි”ති “එත්තකම්පි සත්ථු සන්තිකෙ අනුග්ගහං න ලහති”ති උපවාදමොචනත්ථස්ථෙව ධම්මහණ්ඩාගාරිකභාවපාරමිපුරණත්ථස්ථෙව ඉමා වතස්සො ආයාවනා වාති අට්ඨ වරෙ ගහෙත්වා නිබද්ධුපට්ඨාකො අහොසි. තස්සෙව යානන්තරස්ස අත්ථාය කප්පසතසහස්සං පුරිතානං පාරමිතං ඵලං පාපුණි. සො උපට්ඨාකට්ඨානං ලද්ධදිවසතො පට්ඨාය දසබලං දුට්ඨෙන උදකෙන, තිට්ඨෙන දන්තකට්ඨෙන, හත්ථපාදපරිකම්මෙන පිට්ඨිපරිකම්මෙන, ගන්ධකුට්පරිවෙණසම්මජ්ජනෙනාති එවමාදීහි කිච්චෙහි උපට්ඨන්තො “ඉමාය නාම වෙලාය සත්ථු ඉදං නාම ලද්ධං වට්ටති, ඉදං නාම කාතුං වට්ටති”ති දිවසභාගං සන්තිකාවචරො හුත්වා, රත්තිභාගෙ මහන්තං දණ්ඩදීපිකං ගහෙත්වා ගන්ධකුට්පරිවෙණං නව වාරෙ අනුපරියායති, සත්ථරි පක්කොසන්තෙ පටිච්චනදානාය ථිතමිද්ධවිනොදනත්ථං.

අප්‍රථමා ජනවතෙ අරියගණමජ්ඣෙ නිසින්නො අනෙකපරියායෙන පසංසින්වා “බහුස්සුතානං සතිමන්තානං ගතිමන්තානං ධිතිමන්තානං උපට්ඨාකානාද්ව භික්ඛුනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි. එවං සත්ථාරා පඤ්චස්ස යානෙස්ස එතදග්ගෙ යපිතො චතුරි අවිජරියබ්බුතධම්මෙහි සමන්තාගතො සත්ථු ධම්මකොසාරක්ඛො අයං මහාපෙරො සෙබොව සමානො සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙ හෙට්ඨා වුත්තනයෙන භික්ඛුහි සමුත්තෙජිතො දෙවතාය ච සංවෙජිතො “ස්වෙයෙව ච දානි ධම්මසඬ්ඨිති කාතබ්බා, න බො පන මෙතං පතිරුපං, ය්වායං සෙබො සකරණියො හුත්වා අසෙබෙහි පෙරෙහි සද්ධිං ධම්මං සඬ්ඨායිතුං සන්තිපාතං ගත්තු”න්ති සඤ්ජාතුස්සාහො විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා බහුදෙවරත්තිං විපස්සනාය කම්මං කරොත්තො වඩ්ඤ්මෙ විරියසමතං අලභින්වා විහාරං පවිසින්වා සයනෙ නිසිදින්වා සයිතුකාමො කායං ආවට්ටෙසි. අප්පත්තඤ්ච සීසං බිම්බොහනං පාදා ච භූමිතො මුත්තමත්තා, එතස්මිං අන්තරෙ අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුච්චි ඡලෙහිඤ්ඤො අහොසි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. පෙර 1.1.644-663) –

“ආරාමද්වාරා නික්ඛම්ම, පදුමුත්තරො මහාමුනි;
වස්සෙන්නො අමතං වුට්ඨිං, නිබ්බාපෙසි මහාජනං.

“සතසහස්සං තෙ ධීරා, ඡලෙහිඤ්ඤා මහිද්ධිකා;
පරිවාරෙත්ති සම්බුද්ධං, ඡායාව අනපායිනී.

“හත්ථික්ඛන්ධගතො ආසිං, සෙනච්ඡත්තං වරුත්තමං;
සුචාරුරුපං දිස්වාන, චිත්ති මෙ උදපජ්ජට්.

“ඔරුය්හ හත්ථික්ඛන්ධම්භා, උපගච්ඡිං නරාසහං;
රතනාමයජත්තං මෙ, බුද්ධසෙට්ඨස්ස ධාරසිං.

“මම සඬ්ඤ්ජපමඤ්ඤාය, පදුමුත්තරො මහාඉසි;
තං කථං යපයින්වාන, ඉමා ගාථා අභාසට්.

“යො සො ඡත්තමධාරෙසි, සොණ්ණොලඬ්ඤාකාරභුසිතං;
තමහං කිත්තයිස්සාමි, සුඤ්ඤාට් මම භාසතො.

“ඉතො ගත්ත්වා අයං පොසො, තුසිතං ආවසිස්සති;
අනුභොස්සති සම්පත්තිං, අවිජරාහි පුරක්ඛතො.

“චතුතිංසතික්ඛන්තුඤ්ච, දෙවරජ්ජං කරිස්සති;
බලාධිපො අට්ඨසතං, වසුධං ආවසිස්සති.

“අට්ඨපඤ්ඤාසක්ඛන්තුඤ්ච, වක්ඛවත්ති හවිස්සති;
පදෙසරජ්ජං විපුලං, මහියා කාරයිස්සති.

“කප්පසතසහස්සම්භි, ඔක්කාකකුලසම්භවො;
ගොතමො නාම ගොත්තෙන, සත්ථා ලොකෙ හවිස්සති.

“සකායානං කුලකෙතුස්ස, ඤාතිබන්ධු හවිස්සති;
ආනන්දො නාම නාමෙන, උපට්ඨාකො මහෙසිනො.

“ආතාපි නිපකො වාපි, බාහුසච්චෙස්ස කොවිදො;
නිවානවුත්ති අත්ථද්ධො, සබ්බපාඨී හවිස්සති.

“පධානපහිත්තො සො, උපසන්නො නිරුපධි;
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය, නිබ්බායයිස්සතිනාසවො.

“සන්ති ආරඤ්ඤකා නාගා, කුඤ්ජරා සට්ඨිභායනා;
තිධාපහිත්තා මාතඬ්ඨගා, ථීසාදන්තා උරුල්භවා.

“අනෙකසතසහස්සා, පණ්ඩිතාපි මහිද්ධිකා;
සබ්බෙ තෙ බුද්ධනාගස්ස, න හොන්තුපණ්ඩම්භි තෙ.

“ආදියා මෙ නමස්සාමි, මජ්ඣිමෙ අප් පච්ඡිමෙ;
පසන්නචිත්තො සුමනො, බුද්ධසෙට්ඨං උපට්ඨහිං.

“ආනාපි නිපකො වාපි, සම්පජානො පටිස්සනො;
සොනාපත්තිඵලං පත්තො, සෙබ්බුමිසු කොවිදො.

“සනසහස්සිතො කප්පෙ, යං කම්මමහිනිහරිං;
තාහං භූමිමනුජපත්තො, ධීනා සද්ධම්මොවලා.

“ස්වාගතං වත මෙ ආසි...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන” න්ති.

ජලභිඤ්ඤො පන හුත්වා සඬගීතිමණ්ඩපං පටිසිත්වා ධම්මං සඬගායන්තො තත්ථ තත්ථ භික්ඛූනං
ඔවාදදානවසෙන අත්තනො පටිපත්තිදීපනාදිවසෙන ව භාසිතගාථා එකජ්ඣං කත්වා අනුක්කමෙව
බුද්දකතිකායසඬගායනකාලෙ ථෙරගාථාසු සඬගීතිං ආරොපෙන්තො -

1017 “පිසුණෙන ව කොධනෙන ව, මච්ඡරිනා ව විභූතනන්දිනා;
සබ්බං න කරෙය්‍ය පණ්ඩිතො, පාපො කාපුරිසෙන සඬගමො.

1018 “සද්ධෙන ව පෙසලෙන ව, පඤ්ඤවතා බහුස්සුතෙන ව;
සබ්බං කරෙය්‍ය පණ්ඩිතො, හද්දො සප්පුරිසෙන සඬගමො.

1019 “පස්ස විත්තකතං බිම්බං, අරුකායං සමුස්සිතං;
ආතුරං බහුසඬකප්පං, යස්ස නත්ථි ධූවං ධීති.

1020 “පස්ස විත්තකතං රූපං, මණිනා කුණ්ඩලෙන ව;
අවධීතවෙන ඔනද්ධං, සහ වත්ථෙහි සොහති.

1021 “අලත්තකකතා පාදා, මුඛං චුණ්ණකමක්ඛිතං;
අලං බාලස්ස මොහාය, නො ව පාරගවෙසිනො.

1022 “අට්ඨපදකතා කෙසා, නෙත්තා අඤ්ජනමක්ඛිතා;
අලං බාලස්ස මොහාය, නො ව පාරගවෙසිනො.

1023 “අඤ්ජනීව නවා විත්තා, පුත්තිකායො අලඬකතො;
අලං බාලස්ස මොහාය, නො ව පාරගවෙසිනො.

“ඔදගි මිගවො පාසං, නාසදා වාගුරං මිගො;
භුත්වා නිවාපං ගච්ඡාම, කන්දන්තෙ මිගබන්ධකෙ.

“ඡීන්තො පාසො මිගවස්ස, නාසදා වාගුරං මිගො;
භුත්වා නිවාපං ගච්ඡාම, සොවන්තෙ මිගඋද්දකෙ.

1024 “බහුස්සුතො විත්තකථී, බුද්ධස්ස පරිවාරකො;
පන්තභාරො විසඤ්ඤුත්තො, සෙය්‍යං කප්පෙති ගොතමො.

1025 “ඛිණාසවො විසඤ්ඤුත්තො, සඬගාතීනො සුනිබ්බුතො;
ධාරෙති අන්තිමං දෙහං, ජාතිමරණපාරගු.

1026 “යස්මිං පතිට්ඨිතා ධම්මා, බුද්ධස්සාදිවච්චන්ධුතො;
නිබ්බානගමනෙ මග්ගෙ, සොයං තිට්ඨති ගොතමො.

1027 “ද්වාසිති බුද්ධතො ගණ්ඨිං, ද්වෙ සහස්සානි භික්ඛුතො;
චතුරාසිතිසහස්සානි, යෙ මෙ ධම්මා පවත්තිනො.

1028 “අප්පස්සුතායං පුරිසො, බලිබද්දොව ජීරති;
මංසානි තස්ස වඩ්ඪන්ති, පඤ්ඤා තස්ස න වඩ්ඪති.

1029 “බහුස්සුතො අප්පස්සුතං, යො සුතෙනානිමඤ්ඤති;
අන්ධො පදීපධාරොව, තථෙව පටිභානි මං.

1030 “බහුස්සුතං උපාසෙය්‍යා, සුතඤ්ච න විනාසයෙ;
තං මූලං චුභ්මචරියස්ස, තස්මා ධම්මධරො සියා.

1031 “පුබ්බාපරඤ්ඤ අත්ථඤ්ඤ, නිරුත්තිපදකොවිදො;
සුග්ගහිතඤ්ච ගණ්ඨානි, අත්ථඤ්චොපපරික්ඛති.

1032 “බන්තායා ඡන්දිකතො හොති, උස්සහිත්වා තුලෙති තං;
සමයෙ සො පදහති, අජ්ඣත්තං සුසමාහිතො.

1033. “බහුස්සුතං ධම්මධරං, සප්පඤ්ඤං බුද්ධසාවකං;

ධම්මවිඤ්ඤාණමාකඨිකං, නං භජෙට්ඨං තථාච්චිධං.

1034 “ඛුස්සුතො ධම්මධරො, කොසාරක්ඛො මහෙසිනො;
චක්ඛු සබ්බස්ස ලොකස්ස, පුජනියො ඛුස්සුතො.

1035 “ධම්මාරාමො ධම්මරතො, ධම්මං අනුච්චිත්තයං;
ධම්මං අනුස්සරං භික්ඛු, සද්ධම්මා න පරිභායති.

1036 “කායමච්ඡෙරගරුතො, භියාමානෙ අනුට්ඨහෙ;
සරිරසුඛද්ධස්ස, කුතො සමණථාසුතා.

1037 “න පක්ඛන්ති දිසා සබ්බා, ධම්මා න පටිභන්ති මං;
භතෙ කල්‍යාණමිත්තමිහි, අන්ධකාරංව ඛායති.

1038 “අබ්භතීතසභායස්ස, අතීතගතසත්ථුතො;
නත්ථි ඵතාදිසං මිත්තං, යථා කායගතා සති.

1039 “යෙ පුරාණා අතීතා තෙ, නවෙහි න සමෙහි මෙ;
ස්වප්ප ඵකොව ඤායාමි, වස්සුපෙනොව පක්ඛිමා.

1040 “දස්සනාය අභික්කන්තෙ, නානාවෙරප්පකෙ ඛු;
මා වාරයිත්ථ සොතාරො, පස්සන්තු සමයො මමං.

1041 “දස්සනාය අභික්කන්තෙ, නානාවෙරප්පකෙ පුට්ඨ;
කරොති සත්ථා ඔකාසං, න නිවාරෙති චක්ඛුමා.

1042 “පණ්ණවිසති වස්සානි, සෙඛතුත්ස්ස මෙ සතො;
න කාමසඤ්ඤා උප්පජ්ජී, පස්ස ධම්මසුධම්මතං.

1043 “පණ්ණවිසති වස්සානි, සෙඛතුත්ස්ස මෙ සතො;
න දොසසඤ්ඤා උප්පජ්ජී, පස්ස ධම්මසුධම්මතං.

1044 “පණ්ණවිසති වස්සානි, භගවන්තං උපට්ඨහිං;
මෙත්තෙන කායකම්මෙන, ඡායාව අනපායිනී.

1045 “පණ්ණවිසති වස්සානි, භගවන්තං උපට්ඨහිං;
මෙත්තෙන වචිකම්මෙන, ඡායාව අනපායිනී.

1046 “පණ්ණවිසති වස්සානි, භගවන්තං උපට්ඨහිං;
මෙත්තෙන මනොකම්මෙන, ඡායාව අනපායිනී.

1047 “බුද්ධස්ස වඩ්ඤ්ඤාත්ස්ස, පිට්ඨිතො අනුවඩ්ඤ්ඤා;
ධම්මෙ දෙසියමානමිහි, ඤාණං මෙ උද්පජ්ජට්ඨං.

1048 “අභං සකරණියොමිහි, සෙඛො අප්පත්තමානසො;
සත්ථු ව පරිනිබ්බානං, යො අමිභං අනුකම්පකො.

1049 “තදාසි යං භිංසනකං, තදාසි ලොමහංසනං;
සබ්බකාරවරුපෙන, සම්බුද්ධෙ පරිනිබ්බුතෙ.

1050 “ඛුස්සුතො ධම්මධරො, කොසාරක්ඛො මහෙසිනො;
චක්ඛු සබ්බස්ස ලොකස්ස, ආනන්දො පරිනිබ්බුතො.

1051 “ඛුස්සුතො ධම්මධරො, කොසාරක්ඛො මහෙසිනො;
චක්ඛු සබ්බස්ස ලොකස්ස, අන්ධකාරෙ තමොනුදො.

1052 “ගතිමන්තො සතිමන්තො, ධිතිමන්තො ව යො ඉසි;
සද්ධම්මධාරකො ථෙරො, ආනන්දො රතනාකරො.

1053 “පරිච්ඡේණො මයා සත්ථා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං;
ඔහිතො ගරුකො භාරො, නත්ථි දානි පුනඛිභවො”ති. —

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ පිසුණොන වානි ආදිතො ද්වෙ ගාථා ඡබ්බග්ගියෙ භික්ඛු දෙවදත්තපක්ඛියෙහි භික්ඛුහි සද්ධං සංසග්ගං කරොන්තෙ දිස්වා තෙසං ඔවාදදානවසෙන චුත්තා. තත්ථ පිසුණොනාති පිසුණාය වාචාය. තාය හි යුත්තො පුග්ගලො “පිසුණො”ති චුත්තො යථා නීලගුණයුත්තො පටො නීලොති. කොධනොනාති කුප්ඤ්ඤායොගො. අත්තසම්පත්තිනිගුහණලක්ඛණස්ස මච්ඡෙරස්ස සම්භවතො මච්ඡරිතා. විභූතනන්දිනාති සත්තානං විභූතං විභවනං.

විනාසං ඉච්ඡන්තෙන, විභූතං වා විසුං භාවො හෙදො, තං නන්දනෙන, සබ්බමෙතං දෙවදත්තපක්ඛියෙව සන්ධාය චුත්තං. තෙ හි පඤ්චවත්ථුදීපනාය බහු ජනෙ සම්මාපටිපන්නෙ භින්දන්තා සත්ථරි බහිද්ධතාය ථද්ධමච්ඡරියාදිමච්ඡරියපකතා මහාජනස්ස මහතො අනත්ථාය පටිපජ්ජිංසු. සබ්බන්ති සභායභාවං සංසග්ගං න කරෙය්‍ය, කිංකාරණා? පාපො කාපුරිසෙන සඬගමො කාපුරිසෙන පාපපුග්ගලෙන සමාගමො නිහිනො ලාමකො. යෙ භිස්ස දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජන්ති. තෙසං දුචින්තිතාදිභෙදං බාලලක්ඛණමෙව ආවහති, පගෙව වචනකරස්ස. තෙනාහ භගවා – “යානි කානිච්ච, භික්ඛවෙ, භයානි උප්පජ්ජන්ති, සබ්බානි තානි බාලතො උප්පජ්ජන්ති, නො පණ්ඩිතතො” තිආදි (අ. නි. 3.1).

යෙන පන සංසග්ගො කාතබ්බො, තං දස්සෙතුං “සද්ධෙන වා” තිආදි චුත්තං. තත්ථ සද්ධෙනාති කම්මකම්මඵලසද්ධාය වෙව, රතනත්තයසද්ධාය ව සමන්නාගතෙන. පෙසලෙනාති පියසීලෙන සීලසම්පන්නෙන. පඤ්ඤවතාති උදයත්ථගාමිනියා නිබ්බේධිකාය පඤ්ඤාය වසෙන පඤ්ඤාසම්පන්නෙන. බහුස්සුතෙනාති පරියත්තිපට්ඨෙධබාහුසච්චානං පාරිපුරියා බහුස්සුතෙන. හද්දොති තෙන තාදිසෙන සාධුතා සඬගමො හද්දො සුන්දරො කල්‍යාණො දිට්ඨධම්මිකාදිභෙදං අත්ථං ආවහතිති අධිප්පායො.

පස්ස විත්තකතන්තිආදිකා සත්ත ගාථා අත්තනො රූපසම්පත්තිං දිස්වා කාමසඤ්ඤං උප්පාදෙන්තියා උත්තරාය නාම උපාසිකාය කායච්චිජන්දජනනත්ථං භාසිතා . “අම්බපාලිං ගණකං දිස්වා වික්ඛිත්තවිත්තානං ඔවාදදානත්ථ” න්තිපි වදන්ති. තා හෙට්ඨා චුත්තත්ථා ඵව.

බහුස්සුතො විත්තකථිතිආදිකා ද්වෙව ගාථා ථෙරෙන අරහත්තං පත්වා උදානවසෙන භාසිතා. තත්ථ පරිවාරකොති උපට්ඨාකො. සෙය්‍යං කප්පෙතීති අරහත්තප්පත්තිසමනන්තරං සයිතන්තා චුත්තං. ථෙරො හි බහුදෙව රත්තිං වඩ්ඤ්මෙන විතිනාමෙත්වා සරිරං උතුං ගාභාපෙතුං ඔවරකං පටිසිත්වා සයිතුං මඤ්චකෙ නිසින්නො පාදා ව භූමිතො මුත්තා, අප්පත්තඤ්ච සීසං බිම්බොහනං, එත්ථන්තරෙ අරහත්තං පත්වා සයි.

බිණ්ණසවොති පරික්ඛිණ්ණවතුරාසවො, තතො ඵව වතුහිපි යොගෙහි විසංයුත්තො, රාගසඬගාදීනං අතික්කන්තන්තා සඬගාතීතො, සබ්බසො කිලෙසපරිලාභස්ස චූපසන්නන්තා සුනිබ්බුතො සිතිභූතොති අත්ථො.

යස්මිං පතිට්ඨිතා ධම්මාති ථෙරං උද්දිස්ස බිණ්ණසවමහාබ්‍රහ්මුනා භාසිතා ගාථා. උපට්ඨිතාය හි ධම්මසඬගිතියා ථෙරං උද්දිස්ස යෙහි භික්ඛුහි “එකො භික්ඛු විස්සගන්ධං වායති” ති චුත්තං. අථ ථෙරො අධිගතෙ අරහත්තෙ සත්තපණ්ණිගුහාද්වාරං සධිසස්ස සාමග්ගිදානත්ථං ආගතො, තස්ස බිණ්ණසවභාවප්පකාසනෙන සුද්ධාවාසමහාබ්‍රහ්මා. තෙ භික්ඛු උප්පාපෙන්තො “යස්මිං පතිට්ඨිතා ධම්මා” ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – බුද්ධස්ස භගවතො ධම්මා තෙනෙව අධිගතා පචෙදිතා ව පට්ඨෙධපරියත්තිධම්මා. යස්මිං පුරිසවිසෙසෙ පතිට්ඨිතා, සොයං ගොත්තතො ගොතමො ධම්මහණ්ඩාගාරිකො සඋපාදිසෙසනිබ්බානස්ස අධිගතන්තා ඉදානි අනුපාදිසෙසනිබ්බානගමනෙ මග්ගෙ පතිට්ඨහි, තස්ස එකංසභාගීති.

අථෙකදිවසං ගොපකමොග්ගල්ලානො නාම බ්‍රාහ්මණො ථෙරං පුච්ඡි – “ත්ථං බහුස්සුතොති බුද්ධස්ස සාසනෙ පාකටො, කිත්තකා ධම්මා තෙ සත්ථාරා භාසිතා, තයා ධාරිතා” ති? තස්ස ථෙරො පටිවචනං දෙන්තො “ද්වාසීති” ති ගාථමාහ. තත්ථ ද්වාසීති සහස්සානීති යොජනා, බුද්ධකො ගණ්ණිත්ති සම්මාසම්බුද්ධකො උග්ගණ්ණිං ද්විසහස්සාධිකානි අසීතිධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි සත්ථු සන්නිකා අධිගණ්ණිත්ති අත්ථො. ද්වෙව සහස්සානි භික්ඛුතොති ද්වෙව ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි භික්ඛුතො ගණ්ණිං, ධම්මසෙනාපතිආදීනං භික්ඛුනං සන්නිකා අධිගච්ඡිං. වතුරාසීතිසහස්සානීති තද්වහයං සමොධානෙන්වා වතුසහස්සාධිකානි අසීතිසහස්සානි. යෙ මෙ ධම්මා පවත්තිතොති යෙ යථාචුත්තපරිමාණා ධම්මක්ඛන්ධා මය්හං පගුණා වාචුග්ගතා ජිව්හග්ගෙ පරිවත්තන්තිති.

අථෙකදා ථෙරො සාසනෙ පබ්බජිත්වා විපස්සනාධුරෙපි ගන්ථධුරෙපි අනනුයුත්තං එකං පුග්ගලං දිස්වා බාහුසච්චාභාවෙ ආදීනවං පකාසෙන්තො “අප්පස්සුතාය” න්ති ගාථමාහ. තත්ථ අප්පස්සුතායන්ති එකස්ස ද්විත්තං වා පණ්ණාසානං, අථ වා පන වග්ගානං අන්තමසො එකස්ස ද්විත්තං වා සුත්තන්තානම්පි උග්ගහිතානං අභාවෙන අප්පස්සුතො අයං, කම්මට්ඨානං පන උග්ගහෙන්වා අනුයුඤ්ජන්තො බහුස්සුතොව. බලිබද්දොව ජීරතීති යථා බලිබද්දො ජීරමානො වඩ්ඪමානො නෙව මාතු න පිතු, න සෙසඤ්ඤාතකානං අත්ථාය වඩ්ඪති, අථ බො නිරත්ථකමෙව ජීරති; ඵවමෙවං අයම්පි න උපජ්ඣායවත්තං කරොති, න ආවරියවත්තං, න ආගන්තුකවත්තාදීනි, න භාවනං අනුයුඤ්ජති, නිරත්ථකමෙව ජීරති. මංසානි තස්ස වඩ්ඪන්තිති යථා බලිබද්දස්ස “කසනභාරවහනාදීසු අසමත්ථො එසො” ති අරඤ්ඤෙ විස්සට්ඨස්ස යථා තථා විවරන්තස්ස බාදන්තස්ස පිවන්තස්ස මංසානි තස්ස වඩ්ඪන්ති; ඵවමෙවං ඉමස්සාපි උපජ්ඣායාදීනි විස්සට්ඨස්ස සඩ්ඨං නිස්සාය වත්තාරො පච්චයෙ ලභිත්වා උද්ධංවිරෙවනාදීනි කත්වා කායං පොසෙන්තස්ස මංසානි වඩ්ඪන්ති ථූලසරිරො හුත්වා විවරති. පඤ්ඤාති ලොකියලොකුත්තරා පනස්ස පඤ්ඤා එකඬගුලිමත්තාපි න වඩ්ඪති, අරඤ්ඤෙ ගච්ඡලතාදීනි විය අස්ස ඡද්ධාරානි නිස්සාය තණ්හා වෙව නව්විධමානො ව වඩ්ඪන්ති අධිප්පායො.

බහුස්සුතොති ගාථා අත්තනො බාහුසච්චං නිස්සාය අඤ්ඤං අතිමඤ්ඤන්තං එකං භික්ඛුං උද්දිස්ස වුත්තා. තත්ථ සුතෙනාති සුතභෙතු අත්තනො බාහුසච්චනිමිත්තං. අතිමඤ්ඤති අතික්කමිත්වා මඤ්ඤති අත්තානං උක්කංසෙන්නො පරං පරිභවති. තථෙවාති යථා අත්තො අත්තකාරෙ තෙලපජ්ජොතං ධාරෙන්නො ආලොකදානෙන පරෙසංයෙව අත්ථාවහො , න අත්තනො, තථෙව පරියත්තිබාහුසච්චෙන සුතවා පුග්ගලො සුතෙන අනුපපන්නො අත්තනො අත්ථං අපරිපුරෙන්නො අත්තො ඤාණාලොකදානෙන පරෙසංයෙව අත්ථාවහො, න අත්තනො, දීපධාරො අත්තො විය මය්හං උපට්ඨාතිති.

ඉදානි බාහුසච්චෙ ආනිසංසං දස්සෙන්නො “බහුස්සුත”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ උපාසෙය්‍යාති පයිරුපාසෙය්‍ය. සුතඤ්ච න විනාසයෙති බහුස්සුතං පයිරුපාසිත්වා උද්ධං සුතඤ්ච න විනාසෙය්‍ය, න සුස්සෙය්‍ය ධාරණපරිවයපරිපූර්ණමනසිකාරෙහි වඩ්ඪෙය්‍ය. තං මූලං බ්‍රහ්මවරියස්සාති යස්මා බහුස්සුතං පයිරුපාසිත්වා උද්ධං තං සුතං පරියත්තිබාහුසච්චං මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස මූලං පධානකාරණං. තස්මා ධම්මධරො සීයා විමුක්තායතනසීසෙ යත්වා යථාසුතස්ස ධම්මස්ස ධාරණෙ පයමං පරියත්තිධම්මධරො භවෙය්‍ය.

ඉදානි පරියත්තිබාහුසච්චෙන සාධෙනබ්බමත්ථං දස්සෙතුං “පුබ්බාපරඤ්ඤ”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පුබ්බඤ්ච අපරඤ්ච ජානාතිති පුබ්බාපරඤ්ඤ. එකිස්සා හි ගාථාය පුබ්බභාගෙ අපඤ්ඤායමානෙපි පුබ්බභාගෙ වා පඤ්ඤායමානෙ අපරභාගෙ අපඤ්ඤායමානෙපි “ඉමස්ස අපරභාගස්ස ඉමිනා පුබ්බභාගෙන , ඉමස්ස වා පුබ්බභාගස්ස ඉමිනා අපරභාගෙන භවිතබ්බ”න්ති ජානන්නො පුබ්බාපරඤ්ඤ නාම. අත්තත්ථාදිභෙදං තස්ස තස්ස භාසිතස්ස අත්ථං ජානාතිති අත්ථඤ්ඤ. නිරුත්තිපදකොවිදොති නිරුත්තියං සෙසපදෙසුපි වාති චතුසුපි පටිසම්භිදාසු ඡෙකො. සුග්ගහිතඤ්ච ගණ්භාතිති තෙනෙව කොවිදභාවෙන අත්ථතො ධ්‍යාඤ්ජනතො ව ධම්මං සුගහිතමෙව කත්වා ගණ්භාති. අත්ථඤ්චොපපරික්ඛතිති යථාසුතස්ස යථාපරියත්තස්ස ධම්මස්ස අත්ථං උපපරික්ඛති “ඉති සීලං, ඉති සමාධි, ඉති පඤ්ඤා, ඉමෙ රූපාරූපධම්මා”ති මනසා අනුපෙක්ඛති.

බත්තයා ඡන්දිකතො හොතිති තෙසු මනසා අනුපෙක්ඛිතෙසු ධම්මෙසු දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තියා නිජ්ඣානං බමාපෙත්වා රූපපරිග්ගහාදිමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසෙ ඡන්දිකතො ඡන්දජානො හොති. තථාභූතො ව විපස්සනාය කම්මං කරොන්නො උස්සහිත්වා තුලෙති තංතංපච්චයනාමරූපදස්සනවසෙන උස්සාහං කත්වා තතො පරං තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා තුලෙති “අතිච්ච”න්තිපි, “දුක්ඛ”න්තිපි, “අනත්තා”තිපි තං නාමරූපං තීරෙති විපස්සති. සමයෙ සො පදහති, අජ්ඣක්තං සුසමාහිතොති සො එවං පස්සන්නො පග්ගහෙනබ්බාදිසමයෙ චිත්තස්ස පග්ගණ්භනාදිනා පදහති, පදහන්නො ව අජ්ඣක්තං ගොවරජ්ඣක්තෙ විපස්සනාසමාධිනා මග්ගසමාධිනා ව සුට්ඨ සමාහිතො භවෙය්‍ය, අසමාධානභෙතුභූතෙ කිලෙසෙ පජ්ඣෙය්‍ය. ස්වායං ගුණො සබ්බොපි යස්මා බහුස්සුතං ධම්මධරං සප්පඤ්ඤං බුද්ධසාවකං පයිරුපාසන්නස්ස හොති, තස්මා අසඬ්ඛනං ධම්මං ආරබ්භ දුක්ඛාදියු පරිඤ්ඤාදිවිසිට්ඨකිවච්චතාය ධම්මවිඤ්ඤාණසඬ්ඛානං ධම්මඤ්ඤාණං ආකඬ්ඛන්නො තථාච්ච වුත්තප්පකාරං කල්‍යාණමිත්තං භජෙථ, සෙවෙය්‍ය පයිරුපාසෙය්‍යාති අත්ථො.

එවං බහුපකාරතාය තස්ස පූජනීයකං දස්සෙන්නො “බහුස්සුතො”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – සුත්තගෙය්‍යාදි බහු සුතං එතස්සාති බහුස්සුතො. තමෙව දෙසනාධම්මං සුවණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තසිභවසා විය අවිනස්සන්නං ධාරෙතිති ධම්මධරො. තතො එව මහෙසිනො භගවතො ධම්මකොසං ධම්මරතනං ආරක්ඛතිති කොසාරක්ඛො. යස්මා සදෙවකස්ස ලොකස්ස සමදස්සනෙන චක්ඛුභූතො, තස්මා චක්ඛු සබ්බස්ස ලොකස්ස පූජනීයො මානනීයොති, බහුස්සුතභාවෙන බහුජනස්ස පූජනීයභාවදස්සනත්ථං නිගමනවසෙන පුනපි “බහුස්සුතො”ති වුත්තං.

එවරූපං කල්‍යාණමිත්තං ලභිත්වාපි කාරකස්සෙව අපරිභානි, න අකාරකස්සාති දස්සෙන්නො “ධම්මාරාමො”ති ගාථමාහ. තත්ථ නිවාසනට්ඨෙත සමථවිපස්සනාධම්මො ආරාමො, තස්මිං එව ධම්මෙ රතො අභිරතොති ධම්මරතො, තස්සෙව ධම්මස්ස පුනප්පුනං විචිත්තනෙන ධම්මං අනුච්චිත්තයං ධම්මං ආවජ්ජෙන්නො මනසි කරොතිති අත්ථො. අනුස්සරන්ති තමෙව ධම්මං අනුස්සරන්නො. සද්ධම්මාති එවරූපො භික්ඛු සත්තතිංසපභෙදා බොධිපක්ඛියධම්මා නවවිධලොකුත්තරධම්මා ව න පරිභායති, න කදාචි තස්ස තතො පරිභානි හොතිති අත්ථො.

අපේකදිවසං කායෙ අවිතරාගං කුසීතං භීනවිරියං කොසල්ලායා ති නාමං භික්ඛුං සංවෙජෙන්නො “කායමච්ඡෙරගරුතො”ති ගාථමාහ. තත්ථ කායමච්ඡෙරගරුතොති “කායදල්භිබ්බුලස්ස කායෙ මමත්තස්ස ආවරියුපජ්ඣායානම්පි කායෙන කත්තබ්බං කිඤ්චි අකත්වා විවරන්තස්ස. භියාමානෙති අත්තනො කායෙ ජීවිතෙ ව බණ්ණ බණ්ණ පරිභියාමානෙ. අනුට්ඨහෙති සීලාදිනං පරිපුරණවසෙන උට්ඨානවිරියං න කරෙය්‍ය. සරිරසුබ්බිද්ධස්සාති අත්තනො සරිරස්ස සුඛාපනෙතෙව ගෙධං ආපන්නස්ස. කුතො සමණචාසුකාති එවරූපස්ස පුග්ගලස්ස සාමඤ්ඤවසෙන කුතො සුබ්බිභාරො, චාසුචිභාරො න තස්ස විජ්ජතිති අත්ථො.

න පක්ඛන්තිතිආදිකා ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස ධම්මසෙනාපතිනො පරිනිබ්බුතභාවං සුත්වා ථෙරෙන භාසිතා. තත්ථ න පක්ඛන්ති දිසා සබ්බාති පුරන්ථිමාදිභෙදා සබ්බා දිසා න පක්ඛයන්ති, දිසාමුල්ලොති අත්ථො. ධම්මා න පටිභන්ති මන්ති පුබ්බෙ සුට්ඨ පගුණාපි පරියත්තිධම්මා ඉදානි සක්කච්චං සමන්තාභරියමානාපි මය්හං න උපට්ඨහන්ති.

ගනේ කලාණමිත්තමිහිති සදෙවකස්ස ලොකස්ස කලාණමිත්තභූතෙ ධම්මසෙනාපතිමිහි අනුපාදිසෙසනිබ්බානං ගනේ. අන්ධකාරංව බායතීති සබ්බොපායං ලොකො අන්ධකාරො විය උපට්ඨාති.

අබ්භතීතසභායස්සාති අපගතසභායස්ස, කලාණමිත්තරහිතස්සාති අත්ථො. අතීතගතසත්ථුනොති ආයස්මනො අතීතො හුත්වා නිබ්බානගතසත්ථුකස්ස, සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙති අත්ථො. යථා කායගතා සතීති කායගතාසතිභාවනා තක්කරස්ස යථා එකන්තහිතාවහා, එවං එතාදිසං අනාථස්ස පුග්ගලස්ස එකන්තහිතාවහං අඤ්ඤං මිත්තං නාම නත්ථී, සනාථස්ස අඤ්ඤාපි භාවනා හිතාවහා එවාති අධිප්පායො.

පුරාණාති පොරාණා, සාරිපුත්තාදිකෙ කලාණමිත්තෙ සන්ධාය වදති. නවෙහීති නවකෙහි. න සමෙති මෙති මය්හං චිත්තං න සමාගච්ඡති, න තෙ මම චිත්තං ආරාධෙත්තීති අත්ථො. ස්වප්ප් එකොව ඤායාමීති සොහං අප්ප් වුඩ්ඝතරෙහි විරහිතො එකොව හුත්වා ඤායාමී ඤානපසුතො හොමි. වස්සුපෙතොති වස්සකාලෙ කුලාවකං උපෙතො පක්ඛි විය. “වාසුපෙතො”තිපි පාළි, වාසං උපගතොති අත්ථො.

දස්සනාය අභික්කන්තෙති ගාථා සත්ථාරා භාසිතා. තස්සත්ථො – මම දස්සනාය අභික්කන්තෙ නානාවිධවිදෙසපවාසිකඛ්ඛුජනෙ, ආනන්ද, මම උපසංඝාතමනං මා වාරෙසි. කස්මා? තෙ සොතාරො ධම්මස්ස, මමං පස්සන්තු, අයමෙව දස්සනාය සමයොති.

තං සුත්වා ථෙරො “දස්සනාය අභික්කන්තෙ”ති අපරං ගාථමාහ. ඉමාය හි ගාථාය සම්බන්ධත්ථං පුරිමගාථා ඉධ නික්ඛිත්තා. තෙනෙව සවාහං දෙසන්තරතො ආගතාගතෙ තාවදෙව දස්සෙතුං ලච්ඡාමිති එතස්ස පදස්ස අත්ථසිද්ධිං දස්සෙති.

පණ්ණවිසති වස්සානීති පඤ්ච ගාථා අත්තනො අග්ගුපට්ඨාකභාවං දීපෙතුං වුත්තා. ආරද්ධකම්මට්ඨානභාවෙන හි සත්ථු උපට්ඨානපසුතභාවෙන ව ථෙරස්ස මග්ගෙන අසමුච්ඡින්නාපි කාමසඤ්ඤාදයො න උප්පජ්ජිංසු, කායච්චිමනොකම්මානි ව සබ්බකාලං සත්ථරි මෙත්තාපුබ්බධගමානි මෙත්තානුපරිවත්තානි අහෙසුං. තත්ථ පණ්ණවිසති වස්සානීති පඤ්චවිසති සංවච්ඡරාති. සෙබ්භුතස්ස මෙ සතොති සෙබ්භුමියං සොතාපත්තිඵලෙ ධීතස්ස මෙ සතො. කාමසඤ්ඤාති කාමසගතො සඤ්ඤා න උප්පජ්ජි, එත්ථ ව කාමසඤ්ඤාදිඅනුප්පත්තිවචනෙන අත්තනො ආසයසුද්ධිං දස්සෙති, “මෙත්තෙන කායකම්මෙනා”තිආදිනා පයොගසුද්ධිං. තත්ථ ගන්ධකුටියං පරිභණ්ඩකරණාදිනා සත්ථු වත්තපට්චත්තකරණෙන ව මෙත්තං කායකම්මං වෙදිතබ්බං, ධම්මදෙසනාකාලාරොචනාදිනා මෙත්තං වචිකම්මං, රහොගතස්ස සත්ථාරං උද්දිස්ස හිතුපසංභාරමනසිකාරෙන මෙත්තං මනොකම්මං. ඤාණං මෙ උදපජ්ජථාති අත්තනො සෙක්ඛභුමිපත්තිමාහ.

අහං සකරණියොමිහිති සත්ථු පරිනිබ්බානෙ උපට්ඨිතෙ මණ්ඩලමාළං පවිසිත්වා කපිසිසං ආලම්බිත්වා සොකාහිභූතෙන වුත්තගාථා . තත්ථ සකරණියොමිහිති දුක්ඛපරිජානනාදිනා කරණියෙන සකරණියො අමිහි. අප්පත්තමානසොති අනධිගතරහන්තො. සත්ථු ව පරිනිබ්බානන්ති මය්හං සත්ථු පරිනිබ්බානඤ්ච උපට්ඨිතං. යො අමිහං අනුකම්පකොති යො සත්ථා මය්හං අනුග්ගාහකො.

තදාසි යං භිංසනකන්ති ගාථා සත්ථු පරිනිබ්බානකාලෙ පථචිකම්පනදෙවදුන්දුහිඵලනාදිකෙ දිස්වා සඤ්ජාතසංවෙගෙන වුත්තගාථා.

බහුස්සුතොතිආදිකා තිස්සො ගාථා ථෙරං පසංසන්තෙහි සඬ්ගීතිකාරෙහි යපිතා. තත්ථ ගතිමන්තොති අසදිසාය ඤාණගතියා සමන්තාගතො. සතිමන්තොති පරමෙන සතිනෙපක්කෙන සමන්තාගතො. ධිතිමන්තොති අසාධාරණාය බාඤ්ජනත්ථාවධාරණසමත්ථාය ධිතිසම්පත්තියා සමන්තාගතො. අයඤ්ඤි ථෙරො එකපදෙයෙව යත්වා සට්ඨිපදසහස්සාති සත්ථාරා කථිතනියාමෙනෙව ගණ්හාති, ගහිතඤ්ච සුවණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තසීහවසා විය සබ්බකාලං න චිතස්සති, අවිපරිතබාඤ්ජනාවධාරණසමත්ථාය සතිපුබ්බධගමාය පඤ්ඤාය, අත්ථාවධාරණසමත්ථාය පඤ්ඤාපුබ්බධගමාය සතියා ව සමන්තාගතො. තෙනාහ භගවා – “එතදග්ගං , හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං බහුස්සුතාන”න්තිආදි (අ. නි. 1.219). තථා වාහ ධම්මසෙනාපති – “ආයස්මා ආනන්දො අත්ථකුසලො”තිආදි (අ. නි. 5.169). රතනාකරොති සද්ධම්මරතනස්ස ආකරභූතො.

පරිච්ඡේණොති ගාථා පරිනිබ්බානකාලෙ ථෙරෙන භාසිතා, සා වුත්තත්ථා එව.

ආනන්දත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තිංසනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

18. වත්තාලීසනිපාතො

1. මහාකස්සපත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

වත්තාලීසනිපාතෙ න ගණෙන පුරක්ඛතොතිආදිකා ආයස්මතො මහාකස්සපත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයං කිර පදුමුත්තරස්ස හගවතො කාලෙ හංසවතීනගරෙ වෙදෙහො නාම අසිතිකොට්ඨිහවො කුටුම්භිකො අහොසි. සො බුද්ධමාමකො, ධම්මමාමකො, සඤ්ඤාමාමකො උපාසකො හුත්වා විහරන්තො එකස්මිං උපොසථදිවසෙ පාතොව සුභොජනං භුඤ්ජීත්වා උපොසථඤ්ඤානි අධිට්ඨාය ගන්ධපුප්ඵාදීනි ගහෙන්වා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං පූජෙන්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි.

තස්මිඤ්ච බණෙ සත්ථා මහානිසභත්ථෙරං නාම තතියසාවකං “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ධුතවාදානං, යදිදං නිසභො”ති එතදග්ගෙ යපෙසි. උපාසකො තං සුත්වා පසන්තො ධම්මකථාවසානෙ මහාජනෙ උට්ඨාය ගතෙ සත්ථාරං වන්දිත්වා “ස්වෙ මය්හං භික්ඛං අධිවාසෙථා”ති නිමන්තෙසි. “මහා බො, උපාසක , භික්ඛුසඤ්ඤා”ති. “කිත්තකො, හන්තෙ”ති? “අට්ඨසට්ඨිභික්ඛුසතසහස්ස”න්ති. “හන්තෙ, එකං සාමණෙරමපි විහාරෙ අසෙසෙන්වා මය්හං භික්ඛං අධිවාසෙථා”ති. සත්ථා අධිවාසෙසි. උපාසකො සත්ථු අධිවාසනං විදිත්වා ගෙහං ගන්ත්වා මහාදානං සජ්ජෙන්වා පුනදිවසෙ සත්ථු කාලං ආරොවාපෙසි. සත්ථා පත්තව්වරමාදාය භික්ඛුසඤ්ඤාපරිවුතො උපාසකස්ස සරං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසින්තො දක්ඛිණොදකාවසානෙ යාගුආදීනි සම්පට්ඨන්තො හත්තවිස්සග්ගං අකාසි. උපාසකොපි සත්ථු සන්තිකෙ නිසීදි.

තස්මිං අන්තරෙ මහානිසභත්ථෙරො පිණ්ඩාය වරන්තො තමෙව වීරීං පටිපජ්ජී. උපාසකො දිස්වා උට්ඨාය ගන්ත්වා ථෙරං වන්දිත්වා “පත්තං, හන්තෙ, දෙථා”ති ආහ. ථෙරො පත්තං අදාසි. “හන්තෙ, ඉධෙව පටිසථ, සත්ථාපි ගෙහෙ නිසින්තො”ති. “න වට්ටිස්සති, උපාසකා”ති. සො ථෙරස්ස පත්තං ගහෙන්වා පිණ්ඩපාතස්ස පූරෙන්වා අදාසි. තතො ථෙරං අනුගන්ත්වා නිවන්තො සත්ථු සන්තිකෙ නිසීදිත්වා එවමාහ – “මහානිසභත්ථෙරො, හන්තෙ, ‘සත්ථාපි ගෙහෙ නිසින්තො’ති වුත්තෙපි පටිසිතුං න ඉච්ඡී, අත්ථි නු බො එතස්ස කුම්භාකං ගුණෙහි අතිරෙකගුණො”ති. බුද්ධානඤ්ච වණ්ණමච්ඡෙරං නාම නත්ථි, තස්මා සත්ථා එවමාහ – “උපාසක, මයං භික්ඛං ආගමයමානා ගෙහෙ නිසීදාම, සො පන භික්ඛු න එවං නිසීදිත්වා භික්ඛං උදික්ඛති, මයං ගාමන්තසෙනාසනෙ වසාම, සො අරඤ්ඤස්මිංයෙව වසති, මයං ඡන්තෙ වසාම, සො අබ්භොකාසෙයෙව වසති”ති හගවා “අයඤ්ච අයඤ්චෙතස්ස ගුණො”ති මහාසමුද්දං පුරයමානො විය තස්ස ගුණං කට්ඨෙසි.

උපාසකො පකතියාපි ජලමානපදීපො තෙලෙන ආසිත්තො විය සුට්ඨතරං පසන්තො හුත්වා වින්තෙසි – “කිං මය්හං අඤ්ඤාය සම්පත්තියා, අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සන්තිකෙ ධුතවාදානං අග්ගභාවත්ථාය පත්ථනං කරිස්සාමි”ති. සො පුනපි සත්ථාරං නිමන්තෙන්වා තෙනෙව නියාමෙන සත්ත දිවසෙ මහාදානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස මහාභික්ඛුසඤ්ඤා නිව්වරානි දත්වා සත්ථු පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා එවමාහ – “යං මෙ, හන්තෙ, සත්ත දිවසෙ දානං දෙන්තස්ස මෙන්තං කායකම්මං, මෙන්තං වච්ඡිකම්මං, මෙන්තං මනොකම්මං පටිවුපට්ඨිතං, ඉච්ඡානාහං න අඤ්ඤං දෙවසම්පත්තිං වා සක්කමාරබ්බමසම්පත්තිං වා පත්ථෙමි, ඉදං පන මෙ කම්මං අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සන්තිකෙ මහානිසභත්ථෙරෙන පත්තට්ඨානන්තරං පාපුණන්ත්ථාය තෙරසධුතඤ්ඤාධරානං අග්ගභාවස්ස අධිකාරො හොතු”ති. සත්ථා “මහත්තං යානං ඉච්ඡානා පත්ථිතං, සම්ප්ඤ්ඤාසති නු බො, නො”ති ඔලොකෙන්තො සම්ප්ඤ්ඤානාවං දිස්වා ආහ – “මනාපං තෙ යානං පත්ථිතං, අනාගතෙ සතසහස්සකප්පාවසානෙ ගොතමො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති , තස්ස ත්වං තතියසාවකො මහාකස්සපත්ථෙරො නාම භවිස්සසි”ති බ්‍යාකාසි. තං සුත්වා උපාසකො “බුද්ධානං ද්වෙ කථා නාම නත්ථි”ති පුනදිවසෙ පත්තබ්බං විය තං සම්පත්තිං අමඤ්ඤිත්ථ. සො යාවතායුකං දානං දත්වා, සීලං සමාදාය රක්ඛිත්වා, නානප්පකාරං කල්‍යාණකම්මං කත්වා, කාලං කත්වා, සග්ගෙ නිබ්බන්ති.

තතො පට්ඨාය දෙවමනුස්සෙසු සම්පත්තිං අනුභවන්තො ඉතො එකනවුතෙ කප්පෙ විපස්සිසම්මාසම්බුද්ධෙ බන්ධුමතීනගරං උපනිස්සාය බෙමෙ මිගදායෙ විහරන්තෙ දෙවලොකා වටිත්වා අඤ්ඤතරස්මිං පරිජ්ඣණ්ණාභ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති. තස්මිඤ්ච කාලෙ විපස්සි හගවා සත්තමෙ සත්තමෙ සංවච්ඡරෙ ධම්මං කට්ඨෙසි, මහත්තං කොලාහලං හොති. සකලජම්බුදීපෙ දෙවතා “සත්ථා ධම්මං කට්ඨෙසසති”ති ආරොවෙසුං. බ්‍රාහ්මණො තං සාසනං අස්සොසි . තස්ස ව නිවාසනසාධකො එකොයෙව හොති, තථා බ්‍රාහ්මණියා. පාරුපනං පන ද්වින්තමපි එකමෙව. සො සකලනගරෙ “එකසාධකබ්‍රාහ්මණො”ති පඤ්ඤාසි. සො බ්‍රාහ්මණානං කෙනවිදෙව කිව්චෙන සන්තිපාතෙ සති බ්‍රාහ්මණිං ගෙහෙ යපෙන්වා සයං තං වත්ථං පාරුපිත්වා ගච්ඡති. බ්‍රාහ්මණිනං සන්තිපාතෙ සති සයං ගෙහෙ අච්ඡති, බ්‍රාහ්මණි තං වත්ථං පාරුපිත්වා ගච්ඡති. තස්මිං පන දිවසෙ බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණිං ආහ – “හොති, කිං රත්තිං ධම්මං සුඤ්ඤාසසි, දිවා”ති? “මයං මාතුගාමපාතිකා නාම රත්තිං සොතුං න සක්කොම, දිවා සොස්සාමා”ති බ්‍රාහ්මණං ගෙහෙ යපෙන්වා තං වත්ථං පාරුපිත්වා උපාසිකාහි සද්ධිං දිවා ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තෙ නිසින්තා ධම්මං සුත්වා උපාසිකාහියෙව සද්ධිං ආගමාසි. අථ බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණිං ගෙහෙ යපෙන්වා තං වත්ථං පාරුපිත්වා විහාරං ගතො.

තස්මිං සමයෙ සත්ථා පරිසමජ්ඣෙ අලඬකතධම්මාසනෙ නිසින්නො චිත්තඛිජනිං ආදාය ආකාසගඬගං ඔතාරෙන්නො විය, සිනෙරුං මන්ථං කත්වා සාගරං නිම්මපේන්නො විය, ධම්මකථං කපේසි. බ්‍රාහ්මණස්ස පරිසපරියන්තෙ නිසින්නස්ස ධම්මං සුඤ්ඤාන්තස්ස පට්ඨායාමස්මිංයෙව සකලසරීරං පුරයමානා පඤ්චවණ්ණා පිති උප්පජ්ජී. සො පාරුතවත්ථං සඬ්ඝරිත්වා “දසබලස්ස දස්සාමි”ති චින්තෙසි. අට්ඨස්ස ආදීනවසහස්සං දස්සයමානං මච්ඡෙරං උප්පජ්ජී. සො “බ්‍රාහ්මණයා මය්හඤ්ච එකමෙව වත්ථං, අඤ්ඤං කිඤ්චි පාරුපනං නත්ථී, අපාරුපිත්වා ව නාම ඛහි විවරිතුං න සක්කා”ති සබ්බථාපි අදාතුකාමො අහොසි, අට්ඨස්ස නික්ඛන්තෙ පට්ඨායාමෙ මජ්ඣිමායාමෙපි තපෙව පිති උප්පජ්ජී. තපෙව චින්තෙත්වා තපෙව අදාතුකාමො අහොසි. අට්ඨස්ස මජ්ඣිමායාමෙ නික්ඛන්තෙ පච්ඡිමායාමෙපි තපෙව පිති උප්පජ්ජී. තදා සො “යං වා හොතු තං වා පච්ඡාපි ජානිස්සාමි”ති වත්ථං සඬ්ඝරිත්වා සත්ථු පාදමුලෙ යපෙසි. තතො වාමහත්ථං ආභුජිත්වා දක්ඛිණෙන හත්ථෙන නික්ඛන්තුං අප්ථොටෙන්වා “ජිතං මෙ, ජිතං මෙ”ති තයො වාරෙ නදි.

තස්මිඤ්ච සමයෙ බන්ධුමරාජා ධම්මාසනස්ස පච්ඡතො අන්තොසාණියං නිසින්නො ධම්මං සුඤ්ඤාති. රඤ්ඤො ව නාම “ජිතං මෙ”ති සද්දො අමනාපො හොති. සො පුරිසං පෙසෙසි – “ගච්ඡ, එතං පුච්ඡ කිං වදසී”ති. සො තෙන ගන්ත්වා පුච්ඡිතො “අවසෙසා හත්ථියානාදීනි ආරුය්හ අසිවම්මාදීනි ගහෙත්වා පරසෙනං ජිනන්ති, න තං අච්ඡරියං. අහං පන පච්ඡතො ආගච්ඡන්තස්ස කුටගොණස්ස මුග්ගරෙන සීසං හින්දිත්වා තං පලාපෙන්නො විය මච්ඡෙරවිත්තං මද්දිත්වා පාරුතවත්ථං දසබලස්ස අදාසිං, තං මෙ මච්ඡරියං ජිත”න්ති ආහ. සො පුරිසො ආගන්ත්වා තං පවත්ති. රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා ආහ – “අම්හෙ, හණේ, දසබලස්ස අනුරූපං න ජානිමිහ, බ්‍රාහ්මණො ජානී”ති වත්ථප්පුගං පෙසෙසි. තං දිස්වා බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසි – “අයං මය්හං තුණ්හිනිසින්නස්ස පට්ඨං කිඤ්චි අදත්වා සත්ථු ගුණෙ කපෙන්තස්ස අදාසි. සත්ථු ගුණෙ පටිච්ච උප්පන්නෙන පන මය්හං කො අත්ථො”ති තම්පි වත්ථප්පුගං දසබලස්සෙව අදාසි. රාජාපි “කිං බ්‍රාහ්මණෙන කත”න්ති පුච්ඡිත්වා “තම්පි තෙන වත්ථප්පුගං තථාගතස්සෙව දින්න”න්ති සුත්වා අඤ්ඤානිපි ද්වෙ වත්ථප්පුගානි පෙසෙසි, සො තානිපි අදාසි. රාජා අඤ්ඤානිපි වත්තාරිති එවං යාව ද්වත්තිංසවත්ථප්පුගානි පෙසෙසි. අට් බ්‍රාහ්මණො “ඉදං වඩ්ඪෙත්වා වඩ්ඪෙත්වා ගහණං විය හොති”ති අත්තනො අත්ථාය එකං, බ්‍රාහ්මණයා එකන්ති ද්වෙ වත්ථප්පුගානි ගහෙත්වා තිංසප්පුගානි තථාගතස්සෙව අදාසි. තතො පට්ඨාය ව සො සත්ථු විස්සාසිකො ජාතො.

අට් නං රාජා එකදිවසං සීතසමයෙ සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤාන්තං දිස්වා සතසහස්සග්ගසනකං අත්තනා පාරුතරත්තකම්බලං දත්වා ආහ – “ඉතො පට්ඨාය ඉමං පාරුපිත්වා ධම්මං සුඤ්ඤාමි”ති. සො “කිං මෙ ඉමිනා කම්බලෙන ඉමස්මිං පුත්තිකායෙ උපනිතෙනා”ති චින්තෙත්වා අන්තොගන්ධකුටියං තථාගතස්ස මඤ්චස්ස උපරි විතානං කත්වා අගමාසි. අට්ඨකදිවසං රාජා පාතොව විහාරං ගන්ත්වා අන්තොගන්ධකුටියං සත්ථු සන්තිකෙ නිසීදි. තස්මිඤ්ච සමයෙ ඡබ්බණ්ණා බුද්ධරස්මියො කම්බලෙ පටිහඤ්ඤන්ති, කම්බලො අතිවිය විරොවති. රාජා උල්ලොකෙන්නො සඤ්ජානිත්වා ආහ – “අම්හාකං, හන්තෙ, එස කම්බලො, අම්හෙහි එකසාටකබ්‍රාහ්මණස්ස දින්නො”ති. “තුම්හෙහි, මහාරාජ, බ්‍රාහ්මණො පුජිතො, බ්‍රාහ්මණෙන මයං පුජිතා”ති. රාජා “බ්‍රාහ්මණො යුත්තං අඤ්ඤාසි, න මය”න්ති පසිදිත්වා යං මනුස්සානං උපකාරභූතං, තං සබ්බං අට්ඨට්ඨකං කත්වා සබ්බට්ඨකං නාම දානං දත්වා පුරොහිතට්ඨානෙ යපෙසි. සොපි “අට්ඨට්ඨකං නාල වතුසට්ඨි හොති”ති වතුසට්ඨි සලාකහත්තානි උපනිබ්බාදෙත්වා යාවජීවං දානං දත්වා සීලං රක්ඛිත්වා තතො වුතො සග්ගෙ නිබ්බන්ති.

පුන තතො වුතො ඉමස්මිං කප්පෙ කොණාගමනස්ස ව හගවතො කස්සපදසබලස්ස වානි ද්විත්තං බුද්ධානං අත්තරෙ ඛාරාණසියං කුටුම්භියසරෙ නිබ්බන්තො. සො වුද්ධිමත්ථාය සරාවාසං වසන්තො එකදිවසං අරඤ්ඤෙ ඡඩ්ඝවිහාරං වරති. තස්මිඤ්ච සමයෙ පච්චෙකබුද්ධො නදීතිරෙ විවරකම්මං කරොන්නො අනුවාතෙ අප්පහොන්තෙ සඬ්ඝරිත්වා යපෙතුං ආරද්ධො. සො දිස්වා “කස්මා, හන්තෙ, සඬ්ඝරිත්වා යපෙථා”ති ආහ. “අනුවාතො නප්පහොති”ති. “ඉමිනා, හන්තෙ, කරොථා”ති උත්තරසාටකං දත්වා “නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ මෙ කෙනවි පරිහානි මා හොතු”ති පත්ථනං පට්ඨපෙසි.

සරෙපිස්ස හගිනියා සද්ධිං හරියාය කලහං කරොන්තියා පච්චෙකබුද්ධො පිණ්ඩාය පාවිසි. අට්ඨස්ස හගිනි පච්චෙකබුද්ධස්ස පිණ්ඩපාතං දත්වා තස්ස හරියං සන්ධාය “එවරූපං බාලං යොජනසතෙන පරිවජ්ජෙය්‍යා”න්ති පත්ථනං පට්ඨපෙසි. සා ගෙහඬගණෙ ධීතා සුත්වා “ඉමාය දින්නහත්තං මා එස භුඤ්ජතු”ති පත්තං ගහෙත්වා පිණ්ඩපාතං ඡඩ්ඪෙත්වා කලලස්ස පුරෙත්වා අදාසි. ඉතරා දිස්වා “බාලෙ, ත්වං මං තාව අක්කොස වා පහර වා, එවරූපස්ස පන ද්වෙ අසඬ්ඛොය්‍යානි පුරිතපාරමිස්ස පත්තතො හත්තං ඡඩ්ඪෙත්වා කලලං දාතුං න යුත්ත”න්ති ආහ. අට්ඨස්ස හරියාය පටිසඬ්ඛානං උප්පජ්ජී. සා “තිට්ඨං, හන්තෙ”ති කලලං ඡඩ්ඪෙත්වා පත්තං ධොවිත්වා ගන්ධවුණ්ණෙන. උබ්බට්ටෙන්වා පණ්ණහත්තස්ස වතුමධුරස්ස ව පුරෙත්වා උපරි ආසිත්තෙන පසුමගඛවණ්ණෙන සජ්ජිනා විජ්ජොතමානං පච්චෙකබුද්ධස්ස හත්ථෙ යපෙත්වා “යථා අයං පිණ්ඩපාතො ඔභාසජාතො, එවං ඔභාසජාතං මෙ සරීරං හොතු”ති පත්ථනං පට්ඨපෙසි. පච්චෙකබුද්ධො අනුමොදිත්වා ආකාසං පක්ඛන්දි.

තෙපි ජායම්පනිකා යාවතායුකං කුසලං කත්වා සග්ගෙ නිබ්බන්තිත්වා පුන තතො වචිත්වා උපාසකො කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ ඛාරාණසියං අසීතිකොට්ඨිභවස්ස සෙට්ඨිනො පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, ඉතරාපි තාදිසස්සෙව සෙට්ඨිනො ධීතා හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස වුද්ධිපත්තස්ස තමෙව සෙට්ඨිධිතරං ආනයිංසු. තස්සා පුබ්බෙ අනිට්ඨිපාකස්ස පාපකම්මස්ස ආනුභාවෙන පතිකුලං පට්ඨිමත්තාය උම්මාරඛිතත්තරෙ සකලසරීරං.

උග්‍යාචිතවච්චකුටි විය දුග්ගන්ධං ජාතං. සෙට්ඨිකුමාරො “කස්සායං ගන්ධො”ති පුච්ඡන්වා, “සෙට්ඨිකස්සොයා”ති සුත්වා, “නිහරං, නිහරං”ති ආභතනියාමෙනෙව කුලසරං පෙසෙසි. සා එතෙනෙව නිහාරෙන සත්තසු යානෙසු පටිනිවත්තිතා.

තෙන ව සමයෙන කස්සපදසබලො පරිනිබ්බාසි. තස්ස සනකොට්ඨමාහි සතසහස්සග්ගනිකාහි රත්තසුචණ්ණිට්ඨකාහි යොජනුබ්බෙධං වෙනියං ආරහිංසු. තස්මිං වෙනියෙ කරියමානෙ සා සෙට්ඨිකා වින්තෙසි – “අහං සත්තසු යානෙසු පටිනිවත්තිතා, කිං මෙ ජීවිතෙනා”ති අත්තනො ආභරණභණ්ඩං භඤ්ජාපෙත්වා සුචණ්ණිට්ඨකං කාරෙසි රතනායතං විදත්ථිවිත්ථිත්තං වතුරඬගුලුබ්බෙධං. තතො හරිතාලමනොසිලාපිණ්ඩං ගහෙත්වා අට්ඨ උප්පලහත්ථකෙ ආදාය වෙනියකරණට්ඨානං ගතා. තස්මිඤ්ච බණෙ එකා ඉට්ඨකාපත්ති පරික්ඛිපිත්වා ආගච්ඡමානා සට්ඨිට්ඨකාය උපානා හොති, සෙට්ඨිකා වඩ්ඪකිං ආහ – “ඉමං ඉට්ඨකං එත්ථ ය්‍යෙථා”ති. “අම්ම, හද්දකෙ කාලෙ ආගතාසි, සයමෙව ය්‍යෙති”ති. සා ආරුය්හ තෙලෙන හරිතාලමනොසිලාපිණ්ඩං යොජෙත්වා තෙන බන්ධනෙන ඉට්ඨකං පතිට්ඨපෙත්වා උපරි අට්ඨහි උප්පලහත්ථකෙහි පූජං කත්වා වන්දිත්වා “නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ මෙ කායතො වන්දනගන්ධො වායතු, මුඛතො උප්පලගන්ධො”ති පත්ථනං කත්වා වෙනියං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා අගමාසි.

අථ තස්මිංයෙව බණෙ යස්ස සෙට්ඨිපුත්තස්ස පයමං ගෙහං නිතා, තස්ස තං ආරබ්භ සති උද්දාදි. නගරෙපි නක්ඛත්තං සඬුට්ඨං හොති. සො උපට්ඨාකෙ ආහ – “තදා ඉධ ආනිතා සෙට්ඨිකා අත්ථි, කහං සා”ති? “කුලගෙහෙ සාමී”ති. “ආනෙථ නං, නක්ඛත්තං කිලිස්සාමා”ති. තෙ ගන්ත්වා තං වන්දිත්වා ධීතා “කිං, තාතා, ආගතත්ථා”ති තාය පුට්ඨා තං පවත්තිං ආචික්ඛිංසු. “තාතා, මයා ආභරණභණ්ඩෙන වෙනියං පූජිතං, ආභරණං මෙ නත්ථි”ති. තෙ ගන්ත්වා සෙට්ඨිපුත්තස්ස ආරොවෙසුං. ආනෙථ නං, පිළන්ධනං ලභිස්සතිති. තෙ ආනායිංසු. තස්සා සහ සරපවෙසනෙන සකලගෙහං වන්දනගන්ධො වෙව නිලුප්පලගන්ධො ව වාසි. සෙට්ඨිපුත්තො තං පුච්ඡ – “පයමං තව සරිරතො දුග්ගන්ධො වාසි, ඉදානි පන තෙ සරිරතො වන්දනගන්ධො, මුඛතො උප්පලගන්ධො වායති. කිං එත”න්ති? සා ආදිතො පට්ඨාය අත්තනා කතකම්මං ආරොවෙසි. සෙට්ඨිපුත්තො “නියානිකං වත බුද්ධසාසන”න්ති පසිදිත්වා යොජනිකං සුචණ්ණවෙනියං කම්බලකඤ්චුකෙන පරික්ඛිපිත්වා තත්ථ තත්ථ රථවක්කප්පමාණෙහි සුචණ්ණපදුමෙහි අලඬකරි. තෙසං ද්වාදසභත්ථා ඔලම්බකා හොන්ති.

සො තත්ථ යාවතායුකං යත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තිත්වා තතො චූතො බාරාණසිතො යොජනමත්තෙ යානෙ අඤ්ඤතරස්මිං අමච්චකුලෙ නිබ්බත්ති, සෙට්ඨිකස්සොයා දෙවලොකතො වචිත්වා රාජකුලෙ ජෙට්ඨධීතා හුත්වා නිබ්බත්ති. තෙසු වයස්පත්තෙසු කුමාරස්ස වසනගාමෙ නක්ඛත්තං සඬුට්ඨං. සො මාතරං ආහ – “සාටකං මෙ, අම්ම, දෙහි, නක්ඛත්තං කිලිස්සාමී”ති. සා ධොතවත්ථං නිහරිත්වා අදාසි. “අම්ම, ථූලං ඉද”න්ති ආහ. සා අඤ්ඤං නිහරිත්වා අදාසි, තම්පි පටික්ඛිපි. අථ නං මාතා ආහ – “තාත, යාදිසෙ ගෙහෙ මයං ජාතා, නත්ථි නො ඉතො සුමුමතරස්ස පටිලාභාය පුඤ්ඤ”න්ති. “තෙන හි ලහනට්ඨානං ගච්ඡාමි අම්මා”ති. “පුත්ත, අහං අප්පෙච කුය්හං බාරාණසිනගරෙ රජ්ජපටිලාභමි ඉච්ඡාමි”ති. සො මාතරං වන්දිත්වා ආහ – “ගච්ඡාමි, අම්මා”ති. “ගච්ඡ, තාතා”ති. එවං කිරස්සා විත්තං අහොසි – “කහං ගම්ප්පති? ඉධ වා එත්ථ වා ගෙහෙ නිසිදිස්සති”ති. සො පන පුඤ්ඤනියාමෙන නික්ඛම්ත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා උයානෙ මඬගලසිලාපට්ටෙ සසිසං පාරුපිත්වා නිපජ්ජි. සො ව බාරාණසිරඤ්ඤො කාලඬකතස්ස සත්තමො දිවසො හොති.

අමච්චා රඤ්ඤො සරිරකිච්චං කත්වා රාජධිගණෙ නිසිදිත්වා මන්තයිංසු – “රඤ්ඤො එකා ධීතාව අත්ථි, පුත්තො නත්ථි, අරාජකං රජ්ජං නස්සති, කො රාජා හොති”ති? “ත්ථං හොහි, ත්ථං හොහි”ති ආහංසු. පුරොහිතො ආහ – “බහුං ඔලොකෙතුං න වට්ටති, චුස්සරං විස්සජ්ජෙමා”ති. තෙ කුමුදවණ්ණෙ වත්තාරො සින්ධවෙ යොජෙත්වා පඤ්චවිධං රාජකකුඩභණ්ඩං සෙතච්ඡත්තඤ්ච රථස්මිංයෙව ය්‍යෙත්වා රථං විස්සජ්ජෙත්වා පච්ඡතො තුරියානි පග්ගණ්භාපෙසුං. රථො පාවිතද්වාරෙන නික්ඛම්ත්වා උයානාහිමුඛො අහොසි. “පරිවයෙන උයානාහිමුඛො ගච්ඡති, නිවත්තෙමා”ති කෙචි ආහංසු. පුරොහිතො “මා නිවත්තයිත්ථා”ති ආහ. රථො කුමාරං පදක්ඛිණං කත්වා ආරොහනසජ්ජො හුත්වා අට්ඨාසි, පුරොහිතො පාරුපනකණ්ණං අපනෙත්වා පාදතලානි ඔලොකෙත්තො, “තිට්ඨතු අයං දීපො, ද්විසහස්සදීපපරිවාරෙසු වතුසු මහාදීපෙසු එස රජ්ජං කාරෙතුං යුත්තො”ති වත්වා “පුනපි තුරියානි පග්ගණ්භාපෙසි. පුනපි පග්ගණ්භා”ති තික්ඛත්තුං තුරියානි පග්ගණ්භාපෙසි.

අථ කුමාරො මුඛං විවරිත්වා ඔලොකෙත්වා, “කෙන කම්මෙන ආගතත්ථා”ති ආහ. “දෙව, කුම්භාකං රජ්ජං පාපුණාති”ති. “රාජා කහ”න්ති? “දෙවත්තං ගතො, සාමී”ති. “කති දිවසා අතික්කන්තා”ති? “අප්ප සත්තමො දිවසො”ති. “පුත්තො වා ධීතා වා නත්ථි”ති? “ධීතා අත්ථි දෙව, පුත්තො නත්ථි”ති. “කරිස්සාමි රජ්ජ”න්ති. තෙ තාවදෙව අභිසෙකමණ්ඩපං කාරෙත්වා රාජධීතරං සබ්බාලඬකාරෙහි අලඬකරිත්වා, උයානං ආනෙත්වා කුමාරස්ස අභිසෙකං අකංසු. අථස්ස කතාභිසෙකස්ස සතසහස්සග්ගනිකං වත්ථං උපහරිංසු. සො “කිමිදං, තාතා”ති ආහ. “නිවාසනවත්ථං දෙවා”ති. “නනු, තාතා, ථූල”න්ති? “මනුස්සානං පරිභොගවත්ථෙසු ඉතො සුමුමතරං නත්ථි, දෙවා”ති. “කුම්භාකං රාජා එවරූපං නිවාසෙසි”ති? “ආම, දෙවා”ති. “න මඤ්ඤෙ පුඤ්ඤවා කුම්භාකං රාජා, සුචණ්ණභිඬගාරං ආහරං, ලභිස්සාම වත්ථ”න්ති. සුචණ්ණභිඬගාරං ආහරිංසු. සො උට්ඨාය හත්ථෙ ධොවිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා හත්ථෙන උදකං ආදාය පුරත්ථිමදිසායං අබ්භුක්කරි. තාවදෙව සනපථවිං හින්දිත්වා අට්ඨ කප්පරුක්ඛා උට්ඨහිංසු. පුන උදකං ගහෙත්වා දක්ඛිණායං පච්ඡිමායං උත්තරායන්ති එවං වතුසු දිසාසු අබ්භුක්කරි. සබ්බදිසාසු

අට්ට්ට්ට්ට් කන්වා ද්වන්තිංස කප්පරුක්කා උට්ට්ට්ට්ට්. සො එකං දිබ්බදුස්සං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා “නන්දරුක්කො විජිතෙ සුත්තකන්තිකා ඉත්ථියො මා සුත්තං කන්තිංසුති එවං හෙරිං වරාපෙට්ටා”ති වත්වා ඡන්තං උස්සාපෙත්වා අලඬකතපටියත්තො හත්ථික්කන්ධවරගතො නගරං පටිසිත්වා පාසාදං ආරුය්හ මහාසම්පත්තිං අනුභවි.

එවං කාලෙ ගච්ඡන්තෙ එකදිවසං දෙවි රක්කො මහාසම්පත්තිං දිස්වා, “අහො තපස්සී”ති කාරුක්කොකාරං දස්සෙති. “කිම්දං, දෙවි”ති ව පුට්ඨා “අතිමහති තෙ, දෙව, සම්පත්ති. අතීතෙ බුද්ධානං සද්දහිත්වා කල්‍යාණං අකත්ථ, ඉදානි අනාගතස්ස පච්චයං කුසලං න කරොට්ඨා”ති ආහ. “කස්ස දස්සාම, සීලවත්තො නත්ථි”ති? “අසුක්කො, දෙව, ජම්බුදිපො අරහත්තෙහි, තුම්හෙ දානමෙව සප්පෙට්, අහං අරහත්තෙ ලච්ඡාමි”ති ආහ. රාජා පුනදිවසෙ පාවිනද්වාරෙ දානං සප්පාපෙසි. දෙවි පාතොව උපොසථඬගාති අධිට්ඨාය උපරිපාසාදෙ පුරත්ථාහිමුඛා උරෙන නිපජ්ජිත්වා “සවෙ එතිස්සං දිසායං අරහත්තො අත්ථි, ස්වෙව ආගන්ත්වා අම්භාකං භික්ඛං ගණ්හන්තු”ති ආහ. තස්සං දිසායං අරහත්තො නාහෙසුං, තං සක්කාරං කපණයාවකානං අදංසු. පුනදිවසෙ දක්ඛිණද්වාරෙ දානං සප්පෙත්වා තට්ඨ අකාසි, පුනදිවසෙ පච්ඡිමද්වාරෙ. උත්තරද්වාරෙ සප්ජිතදිවසෙ පන දෙවියා තට්ඨ නිමන්තෙත්තියා හිමවත්තෙ වසන්තානං පදුමවතියා පුත්තානං පක්ඛසතානං පච්චෙකබුද්ධානං ජෙට්ඨකො මහාපදුමපච්චෙකබුද්ධො භාතිකෙ ආමන්තෙසි, “මාරිසා, නන්දරාජා, තුම්හෙ නිමන්තෙති, අධිවාසෙට් තස්සා”ති. තෙ අධිවාසෙත්වා පුනදිවසෙ අනොතත්තදහෙ මුඛං ධොවිත්වා, ආකාසෙන ආගන්ත්වා උත්තරද්වාරෙ ඔතරිංසු. මනුස්සා දිස්වා ගන්ත්වා “පක්ඛසතා, දෙව, පච්චෙකබුද්ධා ආගතා”ති රක්කො ආරොවෙසුං. රාජා සද්ධිං දෙවියා ගන්ත්වා, වන්දිත්වා, පත්තං ගහෙත්වා පච්චෙකබුද්ධො පාසාදං ආරොපෙත්වා, තත්‍ර නෙසං දානං දත්වා, හත්තකිව්වාචසානෙ රාජා සඬ්ඝත්ථෙරස්ස, දෙවි, සඬ්ඝනවකස්ස පාදමූලෙ නිපජ්ජිත්වා “අය්‍යා පච්චයෙහි න කිලමිස්සන්ති, මයං පුක්කො න භාගිස්සාම. අම්භාකං යාවජ්චං ඉධ නිවාසාය පටික්ඛං දෙට්ඨා”ති පටික්ඛං කාරෙත්වා උය්‍යානෙ පක්ඛපණ්ණසාලාසතානි පක්ඛවච්චකමනසතානිති සබ්බාකාරෙන නිවාසනට්ඨානානි සම්පාදෙත්වා තත්ථ වසාපෙසුං.

එවං කාලෙ ගච්ඡන්තෙ රක්කො පච්චන්තො කුපිතො. සො “අහං පච්චන්තං වූපසමෙතුං ගච්ඡාමි, ත්වං පච්චෙකබුද්ධෙසු මා පමජ්ජි”ති දෙවිං ඔවදිත්වා ගතො. තස්මිං අනාගතෙයෙව පච්චෙකබුද්ධානං ආයුසඬ්ඛාරා ඛිණා. මහාපදුමපච්චෙකබුද්ධො තියාමරත්තිං කුමාකිළං කිළිත්වා අරුණුග්ගමනෙ ආලම්බනඵලකං ආලම්බිත්වා ඩීතකොව අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි. එතෙනුපායෙන සෙසාපිති සබ්බෙව පරිනිබ්බුතා. පුනදිවසෙ දෙවි පච්චෙකබුද්ධානං නිසීදනට්ඨානං හරිතුපලිත්තං කාරෙත්වා පුප්ඵානි විකිරිත්වා, ධූපං දත්වා තෙසං ආගමනං ඔලොකයන්ති නිසිත්තා ආගමනං අපස්සන්ති පුරිසං පෙසෙසි – “ගච්ඡ, තාත, ජානාහි, කිං අය්‍යානං කික්ඛි අඵාසුක”න්ති? සො ගන්ත්වා මහාපදුමස්ස පණ්ණසාලාය ද්වාරං විවරිත්වා තත්ථ අපස්සන්තො වඬකමනං ගන්ත්වා ආලම්බනඵලකං නිස්සාය ඩීතං දිස්වා වන්දිත්වා “කාලො, හන්තෙ”ති ආහ. “පරිනිබ්බුතසරිරං කිං කට්ඨෙසති? සො නිද්දායති මක්කො”ති ගන්ත්වා පිට්ඨිපාදෙ හත්ථෙන පරාමසිත්වා පාදානං සීතලතාය වෙව ථද්ධතාය ව පරිනිබ්බුතභාවං ඤත්වා, දුතියස්ස සන්තිකං අගමාසි. එවං තතියස්සාති සබ්බෙසං පරිනිබ්බුතභාවං ඤත්වා රාජකුලං ගතො. “කහං, තාත, පච්චෙකබුද්ධා”ති පුට්ඨො “පරිනිබ්බුතා, දෙවි”ති ආහ. දෙවි කන්දන්ති රොදන්ති නික්ඛමිත්වා නාගරෙහි සද්ධිං තත්ථ ගන්ත්වා සාධුකිළිතං කාරෙත්වා පච්චෙකබුද්ධානං සරිරකිව්වං කාරෙත්වා ධාතුයො ගහෙත්වා වෙතියං පතිට්ඨාපෙසි.

රාජා පච්චන්තං වූපසමෙත්වා ආගතො පච්චුග්ගමනං ආගතං දෙවිං පුච්ඡි – “කිං, හද්දෙ, පච්චෙකබුද්ධෙසු තප්පමජ්ජි, නිරොගා අය්‍යා”ති? “පරිනිබ්බුතා දෙවා”ති. රාජා චින්තෙති “ඵවරුපානම්පි පණ්ඩිතානං මරණං උප්පජ්ජති, අම්භාකං කුතො මොක්ඛො”ති. සො නගරං අගන්ත්වා, උය්‍යානමෙව පටිසිත්වා ජෙට්ඨපුත්තං පක්කොසාපෙත්වා, තස්ස රජ්ජං නිය්‍යාතෙත්වා, සයං සමණපබ්බජ්ජං පබ්බජි. දෙවිපි “ඉමස්මිං පබ්බජිතෙ අහං කිං කරිස්සාමි”ති තත්ථෙව උය්‍යානෙ පබ්බජිත්වා ද්වෙපි කුමානං භාවෙත්වා තතො වූතා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තිංසු.

තෙසු තත්ථෙව වසන්තෙසු අම්භාකං සත්ථා ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පචත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන රාජගහං පාවිසි. සත්ථරි තත්ථ පටිවසන්තෙ අයං පිප්පලිමාණොවො මගධරට්ඨෙ මහාතිත්ථබ්‍රාහ්මණගාමෙ කපිලබ්‍රාහ්මණස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්තො. අයං හද්දා කාපිලානි මද්දරට්ඨෙ සාගලනගරෙ කොසියගොත්තබ්‍රාහ්මණස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මිති නිබ්බන්තා. තෙසං අනුක්කමෙන වඩ්ඪමානානං පිප්පලිමාණවස්ස විසතිමෙ, හද්දාය සොළසමෙ වස්සෙ සම්පත්තෙ මානාපිතරො පුත්තං ඔලොකෙත්වා “තාත, ත්වං වයප්පත්තො, කුලවංසො නාම පතිට්ඨපෙනබ්බො”ති අතිවිය නිප්පිළයිංසු. මාණොවො ආහ “මය්හං සොතපටෙ ඵවරුපං කථං මා කට්ඨං. අහං යාව තුම්හෙ ධරට්ඨං, තාව පටිජග්ගිස්සාමි, තුම්භාකං අච්චයෙන නික්ඛමිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති. තෙ කතිපාහං අතික්කමිත්වා පුන කථයිංසු. සොපි තට්ඨ පටික්ඛිපි. තතො පට්ඨාය නිරන්තරං කට්ඨෙයෙව.

මාණොවො “මම මාතරං සක්කොපෙස්සාමි”ති රත්තසුවණ්ණස්ස නික්ඛසහස්සං දත්වා සබ්බකාමෙහි සන්තප්පෙත්වා සුවණ්ණකාරෙහි එකං ඉත්ථිරුපං කාරාපෙත්වා තස්ස මජ්ජනසට්ටනාදිකම්මපරියොසානෙ තං රත්තවත්ථං නිවාසාපෙත්වා වණ්ණසම්පන්නෙහි පුප්ඵෙහි වෙව නානාඅලඬකාරෙහි ව අලඬකාරාපෙත්වා මාතරං පක්කොසාපෙත්වා ආහ “අම්ම, ඵවරුපං ආරම්මණං ලහන්තො ගෙහෙ වසිස්සාමි අලහන්තො න වසිස්සාමි”ති. පණ්ඩිතා බ්‍රාහ්මණ චින්තෙසි – “මය්හං පුත්තො පුක්කොවා දින්දාදානො කතාහිනිභාරො, පුක්කො කරොන්තො න එකකොව අකාසි, අද්ධා එතෙන සහකතපුක්කො සුවණ්ණරූපපටිභාගාව භවිස්සති”ති අට්ඨ බ්‍රාහ්මණ පක්කොසාපෙත්වා සබ්බකාමෙහි සන්තප්පෙත්වා සුවණ්ණරූපකං රථං ආරොපෙත්වා “ගච්ඡට්, තාතා, යත්ථ අම්භාකං

ජාතිගෝත්තරභාවයෙහි සමාන කුල ඵලදායී දාරිද්‍රය පස්සට, ඉමමෙව සුවණ්ණරූපකං පණ්ණාකාරං කත්වා ඵලං” නි ලයොපාපෙසි.

තෙ “අම්භාකං නාම ඵතං කම්ම” නි නික්ඛමිත්වා “කත්ථ ගම්ඝසාමා” නි වින්තෙත්වා “මද්දරට්ඨං නාම ඉත්ථාකරො, මද්දරට්ඨං ගම්ඝසාමා” නි මද්දරට්ඨෙ සාගලනගරං අගමංසු. තත්ථ තං සුවණ්ණරූපකං න්භානතිත්ථෙ ඨපෙත්වා එකමන්තෙ නිසිදිංසු. අථ හද්දාය ධාතී හද්දං න්භාපෙත්වා, අලඬකරිත්වා, සිරිගබ්භෙ නිසිදාපෙත්වා සයං න්භායිතුං උදකතිත්ථං ගතා තත්ථ තං සුවණ්ණරූපකං දිස්වා “කිස්සායං අවිනිතා ඉධාගන්ත්වා යිතා” නි පිට්ඨිපස්සෙ පහරිත්වා “සුවණ්ණරූපක” නි ඤත්වා “අයාධිතා මෙ” නි සඤ්ඤං උප්පාදෙසිං, “අයං පන මෙ අයාධිතාය නිවාසනපටිගාහිකායාපි අසදිසා” නි ආහ. අථ නං තෙ මනුස්සා පරිවාරෙත්වා “ඵලදාය තෙ සාමිධිතා” නි පුච්ඡංසු. “කිං ඵසා, ඉමාය සුවණ්ණපටිමාය සතගුණෙන සහස්සගුණෙන මය්භං අයාධිතා අභිරූපතරා, ද්වාදසහත්ථෙ ගබ්භෙ නිසිත්තාය පදිපකිච්චං නත්ථි, සරිරොභාසෙනෙව තමං විධමති” නි. “තෙන හි ආගච්ඡා” නි තං බුජ්ජං ගහෙත්වා සුවණ්ණරූපකං රථෙ ආරොපෙත්වා කොසියගොත්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සරද්ධාරෙ යත්වා ආගමනං නිවෙදයිංසු.

බ්‍රාහ්මණො පටිසන්ථාරං කත්වා “කුතො ආගතත්ථා” නි පුච්ඡි. “මගධරට්ඨෙ මහාතිත්ථගාමෙ කපිලබ්‍රාහ්මණස්ස සරතො” නි. “කිං කාරණා ආගතා” නි? “ඉමිතා නාම කාරණෙනා” නි. “කල්‍යාණං, තාතා, සමජාතිගොත්තච්ඡවො අම්භාකං බ්‍රාහ්මණො, දස්සාමි දාරික” නි පණ්ණාකාරං ගණ්ඨි. තෙ කපිලබ්‍රාහ්මණස්ස සාසනං පභිණංසු “ලද්ධා දාරිකා , කත්තබ්බං කරොථා” නි. තං සාසනං සුත්වා පිප්පලිමාණවස්ස ආරොවයිංසු “ලද්ධා කිර දාරිකා” නි. මාණවො “අහං ‘න ලභිස්සන්ති’ නි වින්තෙසිං, ඉමෙ ‘ලද්ධා’ නි වදන්ති, අනත්ථිකො හුත්වා පණ්ණං පෙසෙස්සාමි” නි රහොගතො පණ්ණං ලිඛි “හද්දා, අත්තනො ජාතිගොත්තරභාගානුරූපං සරාවාසං ලහතු, අහං නික්ඛමිත්වා පබ්බජිස්සාමි, මා පච්ඡා විප්පට්ඨාරිති අහොසි” නි. හද්දාපි “අසුකස්ස කිර මං දාතුකාමො” නි සුත්වා “පණ්ණං පෙසෙස්සාමි” නි රහොගතා පණ්ණං ලිඛි “අයාපුත්තො අත්තනො ජාතිගොත්තරභාගානුරූපං සරාවාසං ලහතු, අහං පබ්බජිස්සාමි, මා පච්ඡා විප්පට්ඨාරි අහොසි” නි. ද්වෙපි පණ්ණානි අත්තරාමග්ගෙ සමාගච්ඡිංසු. “ඉදං කස්ස පණ්ණං” නි? “පිප්පලිමාණවෙන හද්දාය පභිත” නි. “ඉදං කස්සා” නි? “හද්දාය පිප්පලිමාණවස්ස පභිත” නි ව චුත්තෙ තෙ ද්වෙපි වාචෙත්වා “පස්සට්ඨ දාරකානං කම්ම” නි ඵාලෙත්වා අරඤ්ඤෙ ඡඩ්ඛෙත්වා අඤ්ඤං තංසමානං පණ්ණං ලිඛිත්වා ඉතො ඵත්තො ව පෙසෙසු. ඉති කුමාරස්ස කුමාරිකාය ව සදිසං පණ්ණං ලොකස්සාදරහිතමෙවාති අනිච්ඡමානානංයෙව ද්විත්තං සමාගමො අහොසි.

තං දිවසංයෙව පිප්පලිමාණවො ඵකං පුප්ඵදාමං ගන්ථාපෙසි හද්දාපි. තානි සයනමජ්ඣෙ ඨපෙසුං භුත්තසායමාසා උභොපි “සයනං ආරුහිස්සාමා” නි මාණවො දක්ඛිණපස්සෙන සයනං ආරුහි. හද්දා වාමපස්සෙන අභිරුහිත්වා ආහ – “යස්ස පස්සෙ පුප්ඵාති මිලායන්ති, තස්ස රාගචිත්තං උප්පන්තන්ති විජානිස්සාම, ඉමං පුප්ඵදාමං න අල්ලිසිතබ්බ” නි. තෙ පන අඤ්ඤමඤ්ඤං සරිරසම්ඵස්සහයෙන තියාමරන්තිං නිද්දං අනොක්කමන්තාව විනිතාමෙත්ති, දිවා පන හසිතමත්තම්පි නාහොසි. තෙ ලොකාමිසෙන අසංසට්ඨා යාව මාතාපිතරො ධරන්ති, තාව කුටුම්භං අවිවාරෙත්වා තෙසු කාලඬකතෙසු විවාරයිංසු. මහති මාණවස්ස සම්පත්ති – ඵකදිවසං සරිරං උබ්බට්ඨෙත්වා ඡඩ්ඛෙත්වා සුවණ්ණපුණ්ණං ඵච මගධනාළියා ද්වාදසනාළිමත්තං ලද්ධුං වට්ටති. යන්තබ්බදානි සට්ඨිමහාතළාකානි, කම්මන්තො ද්වාදසයොජනිකො, අනුරාධපුරපමාණා වුද්දස ගාමා, වුද්දස හත්ථානිකානි, වුද්දස අස්සානිකානි, වුද්දස රථානිකානි.

සො ඵකදිවසං අලඬකතඅස්සං ආරුහි මහාජනපරිවුතො කම්මන්තං ගන්ත්වා ඛෙත්තකොට්ඨං යිතො නඬගලෙහි භින්නට්ඨානතො කාකාදයො සකුණෙ ගණ්ඩුප්පාදාදිපාණකෙ උද්ධරිත්වා බාදන්තෙ දිස්වා, “තාතා, ඉමෙ කිං බාදන්ති” නි පුච්ඡි. “ගණ්ඩුප්පාදෙ, අයා” නි. “ඵතෙහි කතං පාපං කස්ස හොති” නි? “කුම්භාකං, අයා” නි. සො වින්තෙසි – “සවෙ ඵතෙහි කතං පාපං මය්භං හොති, කිං මෙ කරිස්සති සත්තඅසිතිකොට්ඨනං, කිං ද්වාදසයොජනො කම්මන්තො, කිං යන්තබ්බදානි තළාකානි, කිං වුද්දස ගාමා, සබ්බමෙතං හද්දාය කාපිලානි යා නියාතෙත්වා නික්ඛමිම පබ්බජිස්සාමි” නි.

හද්දාපි කාපිලානි තස්මිං බණෙ අත්තරවත්ථුම්භි තයො තිලකුම්භෙ පත්ථරාපෙත්වා ධාතීහි පරිවුතා නිසිත්තා කාකෙ තිලපාණකෙ බාදමානෙ දිස්වා, “අම්මා, කිං ඉමෙ බාදන්ති” නි පුච්ඡි. “පාණකෙ අයො” නි. “අකුසලං කස්ස හොති” නි? “කුම්භාකං, අයො” නි. සා වින්තෙසි – “මය්භං චතුහත්ථවත්ථං නාළිකොදනමත්තඤ්ච ලද්ධුං වට්ටති, යදි පනෙතං ඵත්තකෙන ජනෙන කතං අකුසලං මය්භං හොති, හවසහස්සෙනපි වට්ටතො සිසං උක්ඛිපිතුං න සක්කා. අයාපුත්තෙ ආගතමත්තෙයෙව සබ්බං තස්ස නියාතෙත්වා නික්ඛමිම පබ්බජිස්සාමි” නි.

මාණවො ආගන්ත්වා, න්භත්වා පාසාදං ආරුහි මහාරහෙ පල්ලඬකෙ නිසිදි. අථස්ස වක්කවත්තිතො අනුච්ඡවිකං භොජනං සජ්ජයිංසු. ද්වෙපි භුඤ්ජිත්වා පරිජනෙ නික්ඛන්තෙ රහොගතා ඵාසුකට්ඨානෙ නිසිදිංසු. තතො මාණවො හද්දං ආහ – “හද්දෙ, ඉමං සරං ආගච්ඡන්ති ත්ථං කිත්තකං ධනං ආහරසි” නි? “පඤ්චපණ්ණාස සකට්ඨහස්සානි, අයා” නි. “තං සබ්බං, යා ව ඉමස්මිං සරෙ සත්තඅසිතිකොට්ඨො යන්තබ්බද්ධසට්ඨිතළාකාදිහෙදා ව සම්පත්ති අත්ථි, තං සබ්බඤ්ච තුය්භංයෙව නියාදෙමි” නි. “කුම්භෙ පන කහං ගච්ඡට්, අයා” නි? “අහං පබ්බජිස්සාමි” නි. “අයා, අහමිපි කුම්භාකංයෙව ආගමනං ඔලොකයමානා නිසිත්තා. අහමිපි පබ්බජිස්සාමි” නි. තෙසං ආදිත්තපණ්ණකුටි විය තයො හවා උපට්ඨයිංසු. තෙ අත්තරාපණතො කසායරසපිතානි වත්ථානි මත්තිකාපත්තෙ ව

ආහරාපෙන්වා අඤ්ඤාමඤ්ඤා කෙසෙ ඔරොපෙන්වා “යෙ ලොකෙ අරහන්තො, තෙ උද්දිස්ස අමහාකං පබ්බජ්ජා” නි පබ්බජිත්වා, ථවිකාසු පත්තෙ පක්ඛිපිත්වා අංසෙ ලග්ගෙන්වා පාසාදනො ඔතරිංසු. ගෙහෙ දාසෙසු වා කම්මකරෙසු වා න කොචි සඤ්ජාති.

අථ තෙ බ්‍රාහ්මණගාමනො නික්ඛම්ම දාසගාමද්වාරෙන ගච්ඡන්තෙ ආකප්පකුත්තවසෙන දාසගාමවාසිනො සඤ්ජාතිංසු. තෙ රොදන්තා පාදෙසු නිපතිත්වා “කිං, අම්හෙ, අනාථෙ කරොථ අය්‍යා” නි ආහංසු. “මයං, ‘හණෙ, ආදිත්තපණ්ණසාලා විය තයො හවා’ නි පබ්බජිම්හා. සචෙ තුම්හෙසු එකෙකං භුජිස්සං කරොම, වස්සසත්ති නප්පහොති. තුම්හෙව තුම්හාකං සිසං ධොවිත්වා භුජිස්සා හුත්වා ජීව්වා” නි වත්වා තෙසං රොදන්තානංයෙව පක්කම්සු.

ථෙරො පුරතො ගච්ඡන්තො නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්තො චිත්තෙසි – “අයං, හද්දා කාපිලානී, සකලජම්බුදිපග්ගතිකා ඉත්ථි මය්හං පච්ඡතො ආගච්ඡති, යානං ඛො පනතං විජ්ජති, යං කොචිදෙව එවං චිත්තෙයා ‘ඉමෙ පබ්බජිතාපි විනා හවිතුං න සක්කොන්ති, අනනුච්ඡවිකං කරොන්ති’ නි, කොචි පාපෙන මනං පදුසෙන්වා අපායපුරකො හවෙය්‍ය, ඉමං පහාය මය්හං ගන්තුං වට්ටති” නි චිත්තං උප්පාදෙසි. සො පුරතො ගච්ඡන්තො ද්වේධාපථං දිස්වා තස්ස මත්ථකෙ අථයාසි. හද්දාපි ආගන්ත්වා, වන්දිත්වා අථයාසි. අථ නං ආහ – “හද්දෙ, තාදිසිං ඉත්ථිං මම පච්ඡතො ආගච්ඡන්තිං දිස්වා ‘ඉමෙ පබ්බජිතාපි විනා හවිතුං න සක්කොන්ති’ නි චිත්තෙන්වා අම්හෙසු පදුට්ඨචිත්තො මහාජනො අපායපුරකො හවෙය්‍ය. ඉමස්මිං ද්වේධාපථෙ ත්වං එකං ගණ්හ, අහමෙකෙන ගම්ස්සාමි” නි. “ආම, අය්‍ය, පබ්බජිතානං මාතුගාමො පලිබොධො, ‘පබ්බජිත්වාපි විනා න හවන්ති’ නි අම්හාකං දොසං දස්සෙස්සන්ති, තුම්හෙ එකං මග්ගං ගණ්හථ, විනා හවිස්සාමා” නි තික්ඛන්තුං පදක්ඛණං කත්වා චතුසු යානෙසු පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා දසනඛසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං පග්ගෙහි “සතසහස්සකප්පපරිමාණෙ අද්ධානෙ කතො මිත්තසන්ථවො අජ්ජ හිජ්ජති” නි වත්වා “තුම්හෙ දක්ඛිණජාතිකා නාම, තුම්හාකං දක්ඛිණමග්ගො වට්ටති, මයං මාතුගාමා නාම වාමජාතිකා, අම්හාකං වාමමග්ගො වට්ටති” නි වන්දිත්වා මග්ගං පටිපන්නා. තෙසං ද්වේධාභූතකාලෙ අයං මහාපථවි “අහං වක්කවාළසිනෙරුපබ්බතෙ ධාරෙතුං සක්කොන්තිපි තුම්හාකං ගුණෙ ධාරෙතුං න සක්කොමි” නි වදන්ති විය විරවමානා කම්පි, ආකාසෙ අසනිසද්දො විය පවත්ති, වක්කවාළසිනෙරුපබ්බතො උන්නදි.

සම්මාසම්බුද්ධො වෙච්චනමහාවිහාරෙ ගන්ධකුටියං නිසින්තො පථවිකම්පනසද්දං සුත්වා “කිස්ස නු ඛො පථවි කම්පති” නි ආවජ්ජෙන්තො “පිප්පලිමාණොවො ච හද්දා ච කාපිලානී මං උද්දිස්ස අප්පමෙය්‍යං සම්පත්තිං පහාය පබ්බජිතා. තෙසං වියොගථයානෙ උභින්නං ගුණබලෙන අයං පථවිකම්පො ජාතො. මයාපි එතෙසං සඬ්ගහං කාතුං වට්ටති” නි ගන්ධකුටිතො නික්ඛම්ම සයමෙව පත්තවිවරමාදාය අසිතිමහාථෙරෙසු කඤ්චිපි අනාමන්තෙන්වා තිගාචුතං මග්ගං පච්චුග්ගමනං කත්වා රාජගහස්ස ච නාලන්දාය ච අන්තරෙ බහුපුත්තකනිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ පල්ලඬ්ඛකං ආභුජිත්වා නිසීදි. නිසීදන්තො පන අඤ්ඤතරපංසුකුලිකො විය අනිසීදිත්වා බුද්ධවෙසං ගහෙන්වා අසිතිහත්ථසනබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙන්තො නිසීදි. ඉති තස්මිං බණෙ පණ්ණවිජ්ජත්තසකට්ඨකකුටාගාරාදිප්පමාණා බුද්ධරස්මියො ඉතො විතො ච විජ්ජරන්තියො විධාවන්තියො වන්දසහස්සසුරියසහස්සඋග්ගමනකාලො විය කුරුමානා නං වනන්තං එකොහාසං අකංසු. ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණසිරියා සමුප්පලතාරාගණෙන විය ගගනං, සුපුප්ඵිකමලකුචලයෙන විය සලිලං, වනන්තං විරොචිත්ථ. නිග්‍රොධරුක්ඛස්ස නාම බන්ධො සෙනො හොති, පත්තානි නීලානි, පක්කානි රත්තානි. තස්මිං පන දිවසෙ සතසාඛො නිග්‍රොධො සුවණ්ණවණ්ණොව අහොසි.

මහාකස්සපත්ථෙරො “අයං අම්හාකං සත්ථා හවිස්සති, ඉමං අහං උද්දිස්ස පබ්බජිතො” නි දිට්ඨට්ඨානතො පටියාය ඔණතොණතොව ගන්ත්වා තිසු යානෙසු වන්දිත්වා “සත්ථා මෙ, හන්තෙ, හගවා, සාවකොහමස්මි, සත්ථා මෙ, හන්තෙ, හගවා සාවකොහමස්මි” නි (සං. නි. 2.154) ආහ. අථ නං හගවා ආහ “කස්සප, සචෙ ත්වං ඉමං නිපච්චකාරං මහාපථවියා කරෙය්‍යාසි, සාපි ධාරෙතුං න සක්කුණෙය්‍ය. තථාගතස්ස එවං ගුණමහන්තං ජානතා තයා කතො නිපච්චකාරො මය්හං, ලොමම්පි වාලෙතුං න සක්කොති. නිසීද, කස්සප, දායජ්ජං තෙ දස්සාමි” නි. අථස්ස හගවා තිහි ඔවාදෙහි උපසම්පදමදාසි. දත්වා බහුපුත්තකනිග්‍රොධමුලතො නික්ඛම්තිත්වා ථෙරං පච්ඡාසමණං කත්වා මග්ගං පටිපජ්ජී. සත්ථු සරිරං ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණවිචිත්තං, මහාකස්සපස්ස සරිරං සත්තමහාපුරිසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතං, සො කඤ්චනමහානාචාය පච්ඡාබ්දධො විය සත්ථු පදානුපදිකං අනුගච්ඡී. සත්ථා ථොකං මග්ගං ගන්ත්වා මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසජ්ජාකාරං දස්සෙසි. ථෙරො “නිසීදිතුකාමො සත්ථා” නි ඤන්වා අත්තනො පාරුපිතපට්ටිලොතිකසඬ්ඝාටිං චතුග්ගුණං කත්වා පඤ්ඤපෙසි.

සත්ථා තත්ථ නිසීදිත්වා හත්ථෙන විවරං පරිමජ්ජන්තො “මුදුකා ඛො ත්‍යායං, කස්සප, පට්ටිලොතිකසඬ්ඝාටි” නි (සං. නි. 2.154) ආහ. ථෙරො “සත්ථා මම සඬ්ඝාටියා මුදුභාවං කථෙති, පාරුපිතුකාමො හවිස්සති” නි ඤන්වා “පාරුපතු, හන්තෙ, හගවා සඬ්ඝාටි” නි ආහ. “ත්වං කිං පාරුපිස්සසි, කස්සපා” නි? “තුම්හාකං නිවාසනං ලහන්තො පාරුපිස්සාමි, හන්තෙ” නි. “කිං පන ත්වං, කස්සප, ඉමං පරිභොගජිණ්ණං පංසුකුලං ධාරෙතුං සක්ඛිස්සසි? මයා හි ඉමස්ස පංසුකුලස්ස ගහිතදිවසෙ උදකපරියන්තං කත්වා මහාපථවි කම්පි, ඉමං බුද්ධානං පරිභොගජිණ්ණවිවරං නාම න සක්කා පරිත්තගුණෙන ධාරෙතුං, පට්ටිලෙනෙවිදං පටිපත්තිපුරණසමත්ථෙන ජාතිපංසුකුලිකෙන ධාරෙතුං වට්ටති” නි වත්වා ථෙරෙන සද්ධිං විවරං පරිවත්තෙසි.

එවං පන විවරපරිවත්තනං කත්වා ථෙරස්ස පාරුතවිවරං හගවා පාරුපි, සත්ථු විවරං ථෙරො. තස්මිං සමයෙ අවෙනතාපි අයං මහාපථවි “දුක්කරං, හන්තෙ, අකත්ථ, අත්තනා පාරුතවිවරං සාවකස්ස දින්නපුබ්බො නාම නත්ථි,

අහං තුම්භාකං ගුණං ධාරෙතුං න සක්කොමි”ති වදන්ති විය උදකපරියන්තං කත්වා කමිපි. ටෙරොපි “ලද්ධං දානි මයා බුද්ධානං පරිභොගවීරං, කිං මෙ ඉදානි උත්තරි කත්තබ්බං අත්ථි”ති උත්තතිං අකත්වා බුද්ධානං සන්තිකෙයෙව තෙරස ධුතගුණෙ සමාදාය සත්තදිවසමත්තං පුපුජ්ජනො අහොසි, අට්ඨමෙ දිවසෙ සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ටෙර 1.1.398-420) –

“පදුමුත්තරස්ස භගවතො, ලොකජෙට්ඨස්ස තාදිනො;
නිබ්බුතෙ ලොකනාටම්හි, පූජං කුබ්බන්ති සත්ථුනො.

“උදග්ගචිත්තා ජනතා, ආමොදිතපමොදිතා;
තෙසු සංවෙගජාතෙසු, පීති සෙ උදපජ්ජථ.

“ඤාතිමිත්තෙ සමානෙත්වා, ඉදං වචනමබ්බවිං;
පරිනිබ්බුතො මහාවීරො, හන්ද පූජං කරොමසෙ.

“සාධුති තෙ පටිස්සුත්වා, භියොයා භාසං ජනිංසු මෙ;
බුද්ධස්මිං ලොකනාටම්හි, කාභාම පුඤ්ඤසඤ්චයං.

“අග්ගියං සුකතං කත්වා, සතභත්ථසමුග්ගතං;
දියඬිසභත්ථපත්ථං, විමානං නභමුග්ගතං.

“කත්වාන භම්මියං තත්ථ, තාලපන්තිහි විත්තිතං;
සකං චිත්තං පසාදෙත්වා, චෙතියං පූජයුත්තමං.

“අග්ගික්ඛන්ධොව ජලිතො, කිංසුකො ඉව පුල්ලිතො;
ඉන්දලට්ඨිව ආකාසෙ, ඔභාසෙති චතුද්දිසා.

“තත්ථ චිත්තං පසාදෙත්වා, කත්වාන කුසලං බහුං;
පුබ්බකම්මං සරිත්වාන, තිදසං උපපජ්ජහං.

“සභස්සයුත්තං භයවාහිං, දිබ්බයානමධිට්ඨිතො;
උබ්බිද්ධං භවනං මය්හං, සත්තභූමං සමුග්ගතං.

“කුටාගාරසභස්සානි, සබ්බසොණ්ණමයා අහුං;
ජලන්ති සකතෙජෙන, දිසා සබ්බා පභාසයං.

“සන්ති අඤ්ඤෙපි නියුහා, ලොහිතඬිගමයා තදා;
තෙපි ජොතන්ති ආභාය, සමන්තා චතුරො දිසා.

“පුඤ්ඤකම්මාහිනිබ්බත්තා, කුටාගාරා සුනිම්මිතා;
මණ්ඩයාපි ජොතන්ති, දිසා දස සමන්තතො.

“තෙසං උජ්ජොතමානානං, ඔභාසො විපුලො අහු;
සබ්බෙ දෙවෙ අභිභොමි, පුඤ්ඤකම්මස්සිදං ඵලං.

“සට්ඨිකප්පසභස්සමිහි, උබ්බිද්ධො නාම ඛත්තියො;
වාතුරන්තො විජිතාථි, පථවිං ආවසිං අහං.

“තට්ඨ භද්දකෙ කප්පෙ, තිංසක්ඛන්තුං අහොසහං;
සකකම්මාහිරද්ධොමිහි, චක්කචත්ති මහබ්බලො.

“සත්තරතනසම්පන්නො, චතුදිපමිහි ඉස්සරො;
තත්ථාපි භවනං මය්හං, ඉන්දලට්ඨිව උග්ගතං.

“ආයාමතො චතුබ්බිසං, විත්ථාරෙන ව ද්වාදස;
රම්මණං නාම නගරං, දළ්භපාකාරතොරණං.

“ආයාමතො පඤ්චසතං, විත්ථාරෙන තදඬිසකං;

ආකිණිණං ජනකායෙහි, තිදසානං පුරං විය.

“යථා සුවිසරෙ සුවි, පක්ඛිත්තා පණ්ණවිසති;
අඤ්ඤමඤ්ඤං පසට්ටෙන්ති, ආකිණිණං හොති ලඬකතං.

“එවමපි නගරං මය්හං, හත්ථිස්සරථසංකුලං;
මනුස්සෙහි සදාකිණිණං, රම්මණං නගරුත්තමං.

“තත්ථ භුත්වා පිටිත්වා ව, පුන දෙවත්තනං ගතො;
භවෙ පථිඡිමකෙ මය්හං, අහොසි කුලසම්පදා.

“බ්‍රහ්මඤ්ඤකුලසම්භූතො, මහාරත්තසඤ්චයො;
අසිතිකොට්ඨො හිත්වා, හිරඤ්ඤස්සාපි පබ්බජිං.

“පටිසම්භිදා වතස්සො...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අථ නං සත්ථා “කස්සපො, භික්ඛවෙ, වන්දුපමො කුලානි උපසඬකමති අපකස්සෙව කායං, අපකස්ස චිත්තං, නිව්චනවකො කුලෙසු අප්පගබ්බො”ති එවමාදිනා (සං. නි. 2.146) පසංසිත්වා අපරභාගෙ අරියගණමජ්ඣෙ නිසින්නො “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛූනං ධූතවාදානං යදිදං මහාකස්සපො”ති (අ. නි. 1.188, 191) ධූතඬගධරානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි. සො විවෙකාභිරතිකිත්තනමුඛෙන භික්ඛූනං ඔවාදං දෙන්තො අත්තනො පටිපත්තිං පකාසෙන්තො –

1054 “න ගණෙන පුරක්ඛතො චරෙ, විමනො හොති සමාධි දුල්ලහො;
නානාජනසඬගහො දුබ්බො, ඉති දිස්වාන ගණං න රොචයෙ.

1055 “න කුලානි උපබ්බජෙ මුනි, විමනො හොති සමාධි දුල්ලහො;
සො උස්සුක්කො රසානුගිද්ධො, අත්ථං රිඤ්චති යො සුඛාවහො.

1056 “පඬකොති හි නං අවෙදයුං, යායං වන්දනපුජනා කුලෙසු;
සුමුමං සල්ලං දුරුබ්බහං, සක්කාරො කාපුරිසෙන දුජ්ජහො.

1057 “සෙනාසනම්භා ඔරුය්හ, නගරං පිණ්ඩාය පාවිසිං;
භුඤ්ජන්තං පුරිසං කුට්ඨිං, සක්කච්චං තං උපට්ඨතිං.

1058 “සො මෙ පක්කෙන හත්ථෙත, ආලොපං උපනාමයි;
ආලොපං පක්ඛිපන්තස්ස, අඬගුලි චෙත්ථ ඡිජ්ජථ.

1059 “කුට්ටමුලඤ්ච නිස්සාය, ආලොපං තං අභුඤ්ජිසං;
භුඤ්ජමානෙ වා භුත්තෙ වා, ජෙගුච්ඡං මෙ න විජ්ජති.

1060 “උත්තිට්ඨපිණ්ඩො ආභාරො, පුනිමුත්තඤ්ච ඔසධං;
සෙනාසනං රුක්ඛමූලං, පංසුකුලඤ්ච විවරං;
යස්සෙනෙ අභිසම්භුත්වා, ස වෙ වාතුද්දිසො නරො.

1061 “යත්ථ එකෙ විහඤ්ඤන්ති, ආරුහන්තා සිලුච්චයං;
තත්ථ බුද්ධස්ස දායාදො, සම්පජානො පටිස්සනො;
ඉද්ධිබලෙනුපත්ථද්ධො, කස්සපො අභිරුහති.

1062 “පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො, සෙලමාරුය්හ කස්සපො;
ඤ්ඤායති අනුපාදානො, පභිනභයහෙරවො.

1063 “පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො, සෙලමාරුය්හ කස්සපො;
ඤ්ඤායති අනුපාදානො, ඩය්හමානෙසු නිබ්බුතො.

1064 “පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො, සෙලමාරුය්හ කස්සපො;
ඤ්ඤායති අනුපාදානො, කතකිච්චො අනාසවො.

1065 “කරෙරිමාලාවිතතා, භූමිභාගා මනොරමා;
කුඤ්ජරාභිරුදා රම්මා, තෙ සෙලා රමයන්ති මං.

1066 “නිලබ්භවණ්ණා රුචිරා, වාරිසිතා සුවිත්ඨරා;
ඉන්දගොපකසඤ්ජන්තා, තෙ සෙලා රමයන්ති මං.

1067 “නිලබ්භකුට්ඨසදිසා, කුටාගාරවරුපමා;
වාරණාභිරුදා රම්මා, තෙ සෙලා රමයන්ති මං.

1068. “අභිවුට්ඨා රම්මතලා, නගා ඉසිභි සෙවිතා;
අබ්භුන්තදිතා සිබ්භි, තෙ සෙලා රමයන්ති මං.
1069. “අලං ඤායිතුකාමස්ස, පභිතත්තස්ස මෙ සතො;
අලං මෙ අත්ථකාමස්ස, පභිතත්තස්ස භික්ඛුනො.
1070. “අලං මෙ ඵාසුකාමස්ස, පභිතත්තස්ස භික්ඛුනො;
අලං මෙ යොගකාමස්ස, පභිතත්තස්ස තාදිනො.
1071. “උමාපුප්ඵෙන සමානා, ගගනාවබ්භජාදිතා;
නානාදිජගණාකිණ්ණා, තෙ සෙලා රමයන්ති මං.
1072. “අනාකිණ්ණා ගහට්ඨෙහි, මීගසඬ්ඝනිසෙවිතා;
නානාදිජගණාකිණ්ණා, තෙ සෙලා රමයන්ති මං.
1073. “අච්ඡොදිකා පුපුසිලා, ගොනඬ්ඟුලමීගායුතා;
අමිබ්බසෙවාලසඤ්ජන්තා, තෙ සෙලා රමයන්ති මං.
1074. “න පඤ්චඬ්ඟිකෙන තුරියෙන, රති මෙ භොති තාදිසි;
යථා එකග්ගචිත්තස්ස, සම්මා ධම්මං විපස්සතො.
1075. “කම්මං ඛහුකං න කාරයෙ, පරිවජ්ජෙය්‍ය ජනං න උය්‍යමෙ;
උස්සුක්කො සො රසානුගිද්ධො, අත්ථං රිඤ්චති යො සුඛාවහො.
1076. “කම්මං ඛහුකං න කාරයෙ, පරිවජ්ජෙය්‍ය අනත්තනෙය්‍යමෙතං;
කිච්ඡති කායො කිලමති, දුක්ඛිතො සො සම්මං න වින්දති.
1077. “ඔට්ඨස්පහතමත්තෙන, අත්තානම්පි න පස්සති;
පත්ථද්ධගිවො වරති, අහං සෙය්‍යොති මඤ්ඤති.
1078. “අසෙය්‍යො සෙය්‍යසමානං, බාලො මඤ්ඤති අත්තානං;
න තං විඤ්ඤා පසංසන්ති, පත්ථද්ධමානසං නරං.
1079. “යො ව සෙය්‍යොහමස්මීති, නාහං සෙය්‍යොති වා පන;
භිනො තංසදිසො වාති, විධාසු න විකම්පති.
1080. “පඤ්ඤවන්තං තථා තාදිං, සීලෙසු සුසමාහිතං;
වෙතොසමථමනුයුත්තං, තඤ්චෙ විඤ්ඤා පසංසරෙ.
1081. “යස්ස සමුග්ගවාරිසු, ගාරවො නුපලබ්භති;
ආරකා භොති සද්ධම්මා, නහතො පුථවී යථා.
1082. “යෙසඤ්ච හිරි ඔත්තප්පං, සදා සම්මා උපට්ඨිතං;
චිරුල්භමුග්ගවරියා තෙ, තෙසං ඛිණා පුනබ්භවා.
1083. “උද්ධතො වපලො භික්ඛු, පංසුකුලෙන පාරුතො;
කපිව සිභවම්මෙන, න සො තෙනුපසොහති.
1084. “අනුද්ධතො අවපලො, නිපකො සංවුත්තින්ද්‍රියො;
සොහති පංසුකුලෙන, සිහොව ගිරිගබ්භරෙ.
1085. “එතෙ සම්බහුලා දෙවා, ඉද්ධිමන්තො යසස්සිනො;
දසදෙවසහස්සානි, සබ්බෙ තෙ බ්‍රහ්මකායිකා.
1086. “ධම්මසෙනාපතිං චිරං, මහාඤ්ඤා සමාහිතං;
සාරිපුත්තං නමස්සන්තා, තිට්ඨන්ති පඤ්ජලිකතා.
1087. “නමො තෙ පුරිසාජඤ්ඤා, නමො තෙ පුරිසුත්තම;
යස්ස තෙ නාභිජානාම, යම්පි නිස්සාය ඤායති.
1088. “අච්ඡෙරං වත බුද්ධානං, ගම්භිරො ගොවරො සකො;
යෙ මයං නාභිජානාම, වාලවෙධිසමාගතා.
1089. “තං තථා දෙවකායෙහි, පුජිතං පුජනාරහං;
සාරිපුත්තං තදා දිස්වා, කප්පිනස්ස සිතං අහු.
1090. “යාවතා බුද්ධඛෙත්තම්භි, ධ්වංසිත්වා මහාමුනිං;
බ්‍රහ්මගුණෙ විසිට්ඨොහං, සදිසො මෙ න විජ්ජති.

1091. “පරිවිණිණො මයා සත්ථා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං;
ඔභිතො ගරුකො භාරො, නත්ථි දානි පුනඛ්භවො.

1092. “න චිවරෙ න සයනෙ, භොජනෙ නුපලිම්පති;
ගොතමො අනප්පමෙය්‍යො, මුළාලපුප්ථං විමලංව;
අම්බුනා තෙක්ඛම්මනින්තො, තිභවාහිනිස්සටො.

1093. “සතිපට්ඨානගීවො සො, සද්ධාහත්ථො මහාමුනි;
පඤ්ඤාසීයො මහාඤ්ඤාණි, සදා වරති නිබ්බුතො”ති. —

ඉමා ගාථා අභාසි. තත්ථ ආදිතො තිස්සො ගාථා ගණෙසු කුලෙසු ව සංසට්ඨෙ භික්ඛු දිස්වා තෙසං ඔවාදදානවසෙන චුත්තා.

තත්ථ න ගණෙන පුරක්ඛතො වරෙති භික්ඛුගණෙහි පුරක්ඛතො පරිවාරිතො හුත්වා න වරෙය්‍ය න විහරෙය්‍ය. කස්මා? විමනො භොති සමාධි දුල්ලභො ගණං පරිහරන්තස්ස දුක්ඛජ්ජන්තියා බ්‍යාකුලමනතාය, උද්දෙසෙන ඔවාදෙන අනුසාසනියා අනුග්ගහං කරොන්තො යථානුසිට්ඨං අප්පට්ඨන්තියා ව විමනො විකාරිභූතචිත්තො භොති, තතො සංසග්ගෙන එකග්ගහං අලභන්තස්ස සමාධි දුල්ලභො භොති. තථාරූපස්ස හි උපචාරසමාධිමත්තම්පි න ඉප්ඤ්ඤාති, පගෙව ඉතරො. නානාජනසංඛගහොති නානාජ්ඣාසයස්ස නානාරූපිකස්ස ජනස්ස පෙය්‍යබ්ඡ්ජාදිනා සංඛගහො. දුබොති කිච්ඡො කසිරො. ඉති දිස්වානාති එවං ගණසංඛගහෙ බහුවිධං ආදීනවං දිස්වා ඤාණවක්ඛුනා ඔලොකෙත්වා. ගණං ගණවාසං න රොවයෙ න රොවෙය්‍ය න ඉවජෙය්‍ය.

න කුලාති උපබ්බපෙ මුනීති ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිතො ඛත්තියාදිකුලූපකො හුත්වා න උපගච්ඡෙය්‍ය. කිංකාරණා? විමනො භොති සමාධි දුල්ලභො. සො උස්සුක්කො කුලූපසංඛිකමනෙ උස්සුක්කං ආපන්නො කුලෙසු උද්ධබ්බෙසු මධුරාදිරසෙසු අනුගීද්ධො ගෙධං ආපන්නො තත්ථ උප්පන්නෙසු කිච්චකරණීයෙසු අත්තනාව යොගං ආපජ්ජන්තො. අත්ථං රිඤ්ඤති යො සුඛාවභොති යො අත්තනො මග්ගඵලනිබ්බානසුඛාවභො තං සීලවිසුද්ධිආදිසංඛිතං අත්ථං රිඤ්ඤති ජහති, නානුයුඤ්ජනීති අත්ථො.

තතියගාථා හෙට්ඨා චුත්තා එව.

සෙනාසනම්භා ඔරුය්භාතිආදිකා වතස්සො ගාථා පච්චයෙසු අත්තනො සන්නොසදස්සනමුඛෙන “භික්ඛුනා නාම එවං පටිපජ්ජිතබ්බ”න්ති භික්ඛුනං ඔවාදදානවසෙන චුත්තා. තත්ථ සෙනාසනම්භා ඔරුය්භාති පබ්බතසෙනාසනත්තා චුත්තං. සක්කච්චං තං උපට්ඨන්ති තං කුට්ඨිපුරිසං උළාරසම්පත්තිං පාපෙතුකාමතාය භික්ඛාය අත්ථිකො හුත්වා පණ්ණිකික්ඛදායකං කුලං මහිව්ජ්ජුග්ගලො විය ආදරෙන උපගන්ත්වා අට්ඨාසිං.

පක්කෙනාති අට්ඨිගතකුට්ඨරොගතාය උපක්කෙන කුට්ඨෙන. අභිගුලි වෙන්ථ ඡිප්පථාති එත්ථ පත්තෙ තස්ස අභිගුලි ඡිප්පත්ථා ආභාරෙන සද්ධිං පතතිති අත්ථො.

කුට්ටමුලං නිස්සායාති තස්ස පුරිසස්ස පසාදජනනත්ථං තාදිසෙ සරහින්තිසම්පෙ නිසිදිත්වා ආලොපං තං අභුඤ්ජිසං පරිභුඤ්ජිං. අයං පන ථෙරස්ස පට්ඨන්ති සික්ඛාපදෙ අපඤ්ඤත්තෙති දට්ඨබ්බං. පට්ඨකුලෙ ව අප්පට්ඨකුලෙ ඉව අප්පට්ඨකුලසඤ්ඤිතාය අරියද්ධියා උක්කංසගතත්තා ථෙරස්ස තං අප්පකොහරන්තස්ස ජිගුච්ඡා න උප්පජ්ජි, පුට්ඨජනස්ස පන තාදිසං භුඤ්ජන්තස්ස අත්තාති නික්ඛමෙය්‍යං. තෙනාහ “භුඤ්ජමානෙ වා භුත්තෙ වා, ජෙගුච්ඡං මෙ න විජ්ජති”ති.

උත්තිට්ඨපිණ්ඩොති උත්තිට්ඨිත්වා පරෙසං සරද්වාරෙ යත්වා ගහෙනබ්බපිණ්ඩො, ජඩ්ඝබලං නිස්සාය අනුසරං ගන්ත්වා උද්ධබ්බමිස්සකභික්ඛාති අත්ථො. පුතිමුත්තන්ති ගොමුත්තපරිභාවිතහරිට්ඨාදි ව. යස්සෙනෙ අභිසම්භුත්වාති, යො භික්ඛු එතෙ උත්තිට්ඨපිණ්ඩාදයො වත්තාරො පච්චයෙ අත්තිමන්තෙන අභිරමිත්වා පරිභුඤ්ජති. ස වෙ වාතුද්දිසො නරොති සො පුග්ගලො එකංසෙන වාතුද්දිසො පුරන්ථිමාදිවතුදිසායොගෙය්‍යා, කත්ථවි අප්පට්ඨෙය්‍ය යාය කායවි දිසාය විහරිතුං සක්කොතිති අත්ථො.

අථ ථෙරො අත්තනො මහල්ලකකාලෙ මනුස්සෙහි “කථං, භත්තෙ, තුම්හෙ එවරූපාය ජරාය වත්තමානාය දිනෙ දිනෙ පබ්බතං අභිරුහ්වා”ති චුත්තෙ “යත්ථ එකෙ”තිආදිකා වතස්සො ගාථා අභාසි. තත්ථ යත්ථාති යස්මිං පච්ඡිමවයෙ. එකෙති එකච්චෙ. විහඤ්ඤන්තීති සරිරකිලමථෙන විත්තෙන විසාතං ආපජ්ජන්ති. සිලුවචයන්ති පබ්බතං. තත්ථාති තස්මිං ජරාපිණ්ණකාලෙපි. සම්පජානො පටිස්සකොති ඉමිනා විත්තබ්බෙදාභාවං දස්සෙති, ඉද්ධිබලෙනුපත්ථද්ධොති ඉමිනා සරිරබ්බෙදාභාවං.

භයහෙතුනං කිලෙසානං සමුච්ඡින්නත්තා පභීනභයහෙරවො.

ඩය්‍හමානෙසුති රාගග්ගිආදිති එකාදසති අග්ගිති සත්තෙසු ඩය්‍හමානෙසු. සංකිලෙසපරිලාභාභාවෙන නිබ්බුතො සිතිභුතො.

පුන මනුස්සෙහි “කිං, භන්තෙ, ජිණ්ණකාලෙපි අරඤ්ඤපබ්බතෙයෙව විහරං, නනු ඉමෙ වෙළුචනාදයො විහාරා මනොරමා”ති චුත්තෙ අරඤ්ඤපබ්බතා එව මය්හං මනොරමාති දස්සෙන්නො “කරෙරිමාලාවිතතා”තිආදිකා ද්වාදස ගාථා අභාසි. තත්ථ කරෙරිමාලාවිතතාති වරුණරුක්ඛපන්නිති සමාගතා. “කාලවණ්ණපුප්ඵෙහි ඔත්ථං”තිපි වදන්ති. කුඤ්ජරාභිරුදාති පටිසොසාදිගුණිභුතෙහි භන්තීතං ගොවරෙසිතං ගජ්ජිතෙහි අභිත්ථනිතා.

අභිවුට්ඨාති මහාමෙසෙන අභිජ්ජවුට්ඨා. රම්මතලාති තෙනෙව රජොජල්ලපණ්ණෙයාදිතං අපගමෙන රමණීයතලා. නගාති දෙසන්නරං අගමනතො “නගා”ති සෙලමයතාය “සෙලා”ති ව ලද්ධනාමා පබ්බතා. අබ්භුන්නදිතා සිබ්බිති මධුරස්සරෙන උන්නදිතා.

අලන්ති යුත්තං සමත්ථං වා. කුසිතුකාමස්ස අත්ථකාමස්සාතිආදියුපි ඉමිනා නයෙන යොජෙනබ්බං. භික්ඛුනොති භින්නකිලෙසභික්ඛුනො, මෙති සම්බන්ධො.

උමාපුප්ඵෙන සමානාති මෙවකතිභතාය උමාකුසුමසදිසා. ගගනාවබ්භ ඡාදිතාති තතො එව සරදස්ස ගගනඅබ්භා විය කාලමෙසසඤ්ජාදිතා, නිලවණ්ණාති අත්ථො.

අනාකිණ්ණාති අසංකිණ්ණා අසම්බාධා. පඤ්චඩ්ගිකෙනාති ආතතාදිති පඤ්චහි අඩ්ගෙහි යුත්තෙන තුරියෙන පරිවාරියමානස්ස තාදිසිපි න භොති, යථා යාදිසි එකග්ගවිත්තස්ස සමාහිතවිත්තස්ස සම්මදෙව රුපාරුපඩම්මං අනිච්චාදිවසෙන විපස්සන්තස්ස රති භොති. තෙනාහ භගවා –

“යතො යතො සම්මසති, බන්ධානං උදයබ්බයං;
ලහති පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374)

කම්මං බහුකන්තිආදිනා ද්වෙ ගාථා කම්මාරාමානං පච්චයගිද්ධානං භික්ඛුනං ඔවාදදානවසෙන චුත්තා. තත්ථ කම්මං බහුකං න කාරයෙති කම්මාරාමො හුත්වා බහුං නාම කම්මං න කාරයෙ න අධිට්ඨංහෙ, බණ්ඩුල්ලපටිසඩ්ඛරණං පන සත්ථාරා අනුඤ්ඤාතමෙව. පරිවජ්ජෙය්‍ය ජනන්ති අකල්‍යාණමිත්තභුතං ජනං වජ්ජෙය්‍ය. න උය්‍යමෙති පච්චයුප්පාදනගණබන්ධාදිවසෙන වායාමං න කරෙය්‍ය.

අනත්තනෙය්‍යමෙතන්ති එතං නවකම්මාධිට්ඨානාදිකං අත්තනො අත්ථාවහං න භොතිති අත්ථො. තත්ථ කාරණංහ “කිච්ඡති කායො කිලමති”ති. නවකම්මාදිපසුතස්ස හි තහං තහං විවරතො කායසුඛාදිඅලාභෙන කිච්ඡජ්ජත්තො භොති කිලමති බෙදං ආපජ්ජති, තෙන ව කායකිලමථෙන දුක්ඛිකො. වත්ථුච්චසදඅත්තනෙය්‍යකිරියාදිතං අභාවෙන සො පුග්ගලො සමථං න වින්දති විත්තසමාධානං න ලහතිති.

ඔට්ඨජ්ජහතමත්තෙනාතිආදිනා ද්වෙ ගාථා සුතපරමස්ස පණ්ඩිතමානිතො ගරභවසෙන, තතො පරා ද්වෙ පණ්ඩිතස්ස පසංසාවසෙන චුත්තා. තත්ථ ඔට්ඨජ්ජහතමත්තෙනාති සජ්ඣායසීසෙන ඔට්ඨපරිවත්තනමත්තෙන, බුද්ධවචනං සජ්ඣායකරණමත්තෙනාති අත්ථො. අත්තානම්පි න පස්සතිති අනත්ථඤ්ඤාතාය අත්තනො පච්චක්ඛභුතම්පි අත්ථං න ජානාති, යාථාවතො අත්තනො පමාණං න පරිච්ඡින්නදිතිති අත්ථො. පත්ථද්ධගිවො වරතිති “අහං බහුස්සුතො, සතිමා, පඤ්ඤවා, න මයා සදිසො අඤ්ඤො අත්ථී”ති මානත්ථද්ධො හුත්වා ගරුට්ඨානියානම්පි අපචිතිං අදස්සෙන්නො අයොසලාකං ගිලිත්වා ධීතො විය ථද්ධගිවො වරති. අහං සෙය්‍යොති මඤ්ඤතිති අහමෙව සෙය්‍යො උත්තමොති මඤ්ඤති.

අසෙය්‍යො සෙය්‍යසමානං, බාලො මඤ්ඤති අත්තානන්ති අයං අසෙය්‍යො භීතො සමානො අඤ්ඤෙන සෙය්‍යෙන උත්තමෙන සමානං සදිසං කත්වා අත්තානං බාලො මන්දබුද්ධි බාලභාවෙනෙව මඤ්ඤතිති. න තං විඤ්ඤු පසංසන්තිති තං තාදිසං බාලං පග්ගහිතවිත්තතාය පත්ථද්ධමානසං ථම්මිතත්තං නරං විඤ්ඤු පණ්ඩිතා න පසංසන්ති, අඤ්ඤදත්ථු ගරභන්තියෙව.

සෙය්‍යොහමස්මිති යො පන පණ්ඩිතො පුග්ගලො “සෙය්‍යොහමස්මි”ති වා භීතසදිසමානවසෙන “නාහං සෙය්‍යො”ති වා කඤ්චිපි මානං අපජ්ජෙන්නො විධාසු නවසු මානකොට්ඨාසෙසු කස්සචිපි වසෙන න විකම්පති.

පඤ්ඤවත්තන්ති අග්ගඵලපඤ්ඤාවසෙන පඤ්ඤවත්තං ඉට්ඨාදියු තාදිභාවජ්ජත්තියා තාදිං, අසෙක්ඛඵලසීලෙසු සුට්ඨු පතිට්ඨිතත්තා සීලෙසු සුසමාහිතං, අරහත්තඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනෙන වෙතොසමථමනුයුත්තන්ති තාදිසං සබ්බසො පහීනමානං බිණාසවං විඤ්ඤු බුද්ධාදයො පණ්ඩිතා පසංසරෙ වණ්ණෙන්නි ථොමෙන්නිති අත්ථො.

පුන අඤ්ඤතරං දුබ්බවං භික්ඛුං දිස්වා දොවචස්සතාය ආදීනවං, සොවචස්සතාය ආනිසංසඤ්ච පකාසෙන්නො “යස්ස සමුත්තාරිසු”තිආදිකා ද්වෙ ගාථා අභාසි. තා වුත්තත්ථා එව.

පුන උද්ධතං උන්නළං එකං භික්ඛුං දිස්වා උද්ධතාදිභාවෙ දොසං, අනුද්ධතාදිභාවෙ ව ගුණං විභාවෙන්තො “උද්ධතො වපලො භික්ඛු”තිආදිකා ද්වෙ ගාථා අභාසි. තත්ථ කප්ඵ ව සීභවම්මෙනාති සීභවම්මෙන පාරුතො මක්කටො විය. සො උද්ධතාදිදොසසංයුත්තො භික්ඛු තෙන පංසුකුලෙන අරියද්ධපේන න උපසොහති අරියගුණානං අභාවතො.

යො පන උපසොහති, තං දස්සෙතුං “අනුද්ධතො”තිආදි වුත්තං;

එතෙ සම්බහුලාතිආදිකා පඤ්ච ගාථා ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං නමස්සන්තෙ බ්‍රහ්මකායිකෙ දෙවෙ දිස්වා ආයස්මතො කප්පිනස්ස සිතපාතුකම්මනිමිත්තං වුත්තා. තත්ථ එතෙති තෙසං පච්චක්ඛතාය වුත්තං . සම්බහුලාති බහුභාවතො, තං පන බහුභාවං “දසදෙවසහස්සානී”ති පරිච්ඡින්නිදිත්වා ආහ. දෙවාති උපපත්තිදෙවා. තං තෙසං දෙවභාවං අඤ්ඤෙහි විසෙසෙත්වා දස්සෙන්නො “සබ්බෙ තෙ බ්‍රහ්මකායිකා”ති ආහ. යස්මා තෙ අත්තනො උපපත්තිද්ධියා මහතියා දෙවිද්ධියා සමන්තාගතා පරිවාරසම්පන්නා ව, තස්මා ආහ “ඉද්ධිමන්නො යසස්සිනො”ති.

“කො නු සෙනාපති භොතො”ති පුව්ඡාය විස්සජ්ජනවසෙන “මයා පවත්තිතං ධම්මවක්කං අනුත්තරං සාරිපුත්තො අනුවත්තෙති”ති (ම. නි. 2.399) වදන්තෙන භගවතා ආයස්මතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ධම්මසෙනාපතිභාවො අනුඤ්ඤාතොති ආහ – “ධම්මසෙනාපතිං චීරං මහාක්කායං සමාහිතං සාරිපුත්ත”න්ති. තත්ථ චීරන්ති කිලෙසමාරාදීනං නිම්මපනෙන චීරියවන්තං මහාවික්කන්තං. මහාක්කායින්ති දිබ්බවිහාරාදීනං උක්කංසගමනෙන මහන්තං ක්කායිං. තතො එව සබ්බසො වික්ඛෙපවිද්ධංසනවසෙන සමාහිතං. නමස්සන්තාති සිරිසි අඤ්ජලිං පග්ගස්ස නමස්සමානා තිට්ඨන්ති.

යම්පි නිස්සායාති යං නු බො ආරම්මණං නිස්සාය ආරබ්භ ක්කායතීති නාභිජානාමාති පුපුජ්ජනභාවෙන බ්‍රහ්මානො එවං ආභංසු.

අච්ඡෙරං වතාති අච්ඡරියං වත. බුද්ධානන්ති වතුසච්චබුද්ධානං. ගම්භීරො ගොවරො සකොති පරමගම්භීරො අතිදුද්දසො දුරනුබොධො පුපුජ්ජනෙහි අසාධාරණො අවිසයො. ඉදානි තස්ස ගම්භීරභාවෙ කාරණං දස්සෙතුං “යෙ මය”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ වාලවෙධිසමාගතාති යෙ මයං වාලවෙධිධනුග්ගහසදිසා අතිසුබ්බමම්පි විසයං පටිච්ඡිකිතුං සමත්ථා ආගතා උපපරික්ඛන්තා නාභිජානාම, ගම්භීරො වත බුද්ධානං විසයොති අත්ථො. තං තථා දෙවකායෙහීති තං තථා රූපං සාරිපුත්තං සදෙවකස්ස ලොකස්ස පූජනාරහං තෙහි බ්‍රහ්මකායිකෙහි තදා තථා පූජිතං දිස්වා ආයස්මතො මහාකප්පිනස්ස සිතං අහොසි. ඉමෙසං ලොකසම්මතානං බ්‍රහ්මුනම්පි අවිසයො, යත්ථ සාවකානං විසයොති.

යාවතා බුද්ධබ්‍රහ්මභීති ගාථා ථෙරෙන අත්තානං ආරබ්භ සීහනාදං නදන්තෙන භාසිතා. තත්ථ බුද්ධබ්‍රහ්මභීති ආණාබෙත්තං සන්ධාය වදති. යපයිත්වා මහාමුනින්ති සම්මාසම්බුද්ධං යපෙත්වා . බුද්ධා හි භගවන්තො ධුතගුණෙහිපි සබ්බසත්තෙහි පරමුක්කංසගතා එව, කෙවලං පන මහාකරුණාසඤ්චොදිතමානසා සත්තානං තාදිසං මහන්තං උපකාරං ඔලොකෙත්වා ගාමන්තසෙනාසනවාසාදිං අනුවත්තන්තිති තං තං ධුතධම්මවිරොධී භොති. ධුතගුණෙහි කිලෙසානං ධුතෙන ගුණෙන ආරඤ්ඤකාදිභාවෙන අපෙක්ඛිතගුණෙ. කරුණත්ථෙ වා එතං භුම්මවචනං. සදිසො මෙ න විජ්ජති, කුතො පන උත්තරීති අධිජපායො. තථා භෙස ථෙරො තත්ථ අග්ගට්ඨානෙ යටිතො.

න චීවරෙති ගාථාය “යපයිත්වා මහාමුනි”න්ති වුත්තමෙවත්ථං පාකටතරං කරොති, චීවරාදිසු තණ්භාය අනුපලෙපො ධුතභිගඵලං. තත්ථ න චීවරෙ සම්පත්තෙ තණ්භාලෙපෙනාති යොජනා. සයනෙති සෙනාසනෙ. ගොතමොති භගවන්තං ගොත්තෙන කිත්තෙති. අනප්පමෙයොනාති පමාණකරකිලෙසාභාවතො අපරිමාණගුණතාය ව අනප්පමෙයො. මුළාලපුප්ඵං චිමලංව අම්බුනාති යථා නිම්මලං චිරජං නළිනං උදකෙන න ලිම්පති, එවං ගොතමො භගවා තණ්භාලෙපාදිනා න ලිම්පතිති අත්ථො. තෙක්ඛම්මනින්තො අභිනික්ඛම්මනින්තො තතො එව තිභවාහිනිස්සටො භවත්තයතො විනිස්සටො විසංයුත්තො.

යෙසං සතිපට්ඨානගීවාදීනං භාවනාපාරිපුරියා යත්ථ කත්ථවි අනුපලිත්තො තෙක්ඛම්මනින්තොව අහොසි, තෙ අභිගභුතෙ දස්සෙන්නො “සතිපට්ඨානගීවො”ති ඔසානගාථමාහ. තත්ථ ගුණරාසිතො උත්තමභිගභුතාය පඤ්ඤාය අධිට්ඨානභාවතො සතිපට්ඨානං ගීවා එතස්සාති සතිපට්ඨානගීවො, අනවජ්ජධම්මානං ආදානෙ සද්ධා හත්ථො එතස්සාති සද්ධාහත්ථො. ගුණසරිරස්ස උත්තමභිගභාවතො පඤ්ඤා සීසං එතස්සාති පඤ්ඤාසීසො. මහාසමුදාගමනතාය මහාවිසයතාය මහානුභාවතාය මහාබලතාය ව මහන්තං සබ්බඤ්ඤතසඤ්ඤානං ඤාණං එතස්ස අත්ථීති මහාඤාණී. සදා සබ්බකාලං නිබ්බුතො සිතිභුතො වරති. “සුසමාහිතො...පෙ.... නාගො”ති (අ. නි. 6.43) සුත්තපදඤ්චෙත්ථ නිදස්සෙතබ්බං. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහන්තං, තං හෙට්ඨා වුත්තතයමෙව.

මහාකස්සපත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වත්තලීසනිපාතවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

19. පඤ්ඤාසනිපාතො

1. තාලපුටත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

පඤ්ඤාසනිපාතෙ කදා නුභන්තිආදිකා ආයස්මතො තාලපුටත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විචට්ඨපනිස්සයං කුසලං උපවිනිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ රාජගහෙ අඤ්ඤතරස්මිං නටකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤතං පත්තො කුලානුරූපෙසු නව්චට්ඨානෙසු නිප්පත්තිං ගන්ත්වා සකලජම්බුදීපෙ පාකටො නටගාමණි අහොසි. සො පඤ්චසතමාතුගාමපරිවාරො මහතා නටවිභවෙන ගාමනිගමරාජධානියු සමජ්ජං දස්සෙත්වා, මහන්තං පූජාසක්කාරං ලභිත්වා, විචරන්තො රාජගහං ආගන්ත්වා, නගරවාසීනං සමජ්ජං දස්සෙත්වා, ලද්ධසම්මානසක්කාරො ඤාණස්ස පරිපාකං ගතත්තා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා, වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො භගවන්තං එතදවොච – “සුතමෙතං, හන්තෙ, පුබ්බකානං ආචරියපාචරියානං නටානං භාසමානානං ‘යො සො නටො රඬගමජ්ඣෙකු සමජ්ජමජ්ඣෙකු සච්චාලිකෙන ජනං භාසෙති රමෙති, සො කායස්ස හෙදා පරං මරණං පභාසානං දෙවානං සහඛානං උපපජ්ජති’ ති, ඉධ භගවා කිමාහා” ති. අථ නං භගවා තික්ඛන්තුං පටික්ඛිපි “මා මං එතං පුච්ඡි” ති. වතුත්ථවාරං පුට්ඨො ආහ – “ගාමණි, ඉමෙ සත්තා පකතියාපි රාගබන්ධනබද්ධා දොසබන්ධනබද්ධා මොහබන්ධනබද්ධා තෙසං භියොයාපි රජනියෙ දොසනියෙ මොහනියෙ ධම්මෙ උපසංහරන්තො පමාදෙන්වා කායස්ස හෙදා පරං මරණං නිරයෙ උපපජ්ජති. සච්චාලිකෙන ජනං භාසෙති රමෙති, සො කායස්ස හෙදා පරං මරණං පභාසානං දෙවානං සහඛානං උපපජ්ජති” ති සාස්ස හොති මිච්ඡාදිට්ඨි. මිච්ඡාදිට්ඨිස්ස ව ද්විත්තං ගතීනං අඤ්ඤතරා ගති ඉච්ඡිතබ්බා, නිරයස්ස වා තිරච්ඡානායොනියා වාති. තං සුත්වා තාලපුටො ගාමණි පරොදි. නනු ගාමණි පගෙව මයා පටික්ඛිත්තො “මා මං එතං පුච්ඡි” ති (සං. නි. 4.354)? “නාහං, හන්තෙ, එතං රොදාමි, යං මං භගවා නටානං අභිසම්පරායං එවමාහා” ති. අපි වාහං, හන්තෙ, පුබ්බකෙහි ආචරියපාචරියෙහි නටෙහි වඤ්චිතො “නටො මහාජනස්ස නටසමජ්ජං දස්සෙත්වා සුගතිං උපපජ්ජති” ති. සො සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා ලද්ධපසම්පන්නො විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො නචිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි, අධිගතාරහත්තො පන අරහත්තජ්ජන්තිතො පුබ්බෙ යෙනාකාරෙන අත්තතො චිත්තං නිග්ගණ්හනවසෙන යොනිසොමනසිකාරො උද්පාදි, තං අනෙකධා විභජිත්වා දස්සෙතුං –

1094 “කදා නුභං පබ්බතකන්දරාසු, එකාකියො අද්දුතියො විභස්සං;
අනිච්චතො සබ්බභවං විපස්සං, තං මෙ ඉදං තං නු කදා භවිස්සති.

1095 “කදා නුභං භින්තපටන්ධරො මුනි, කාසාවචත්ථො අමමො නිරාසො;
රාගඤ්ච දොසඤ්ච තට්ඨ මොහං, හන්ත්වා සුඛි පචනගතො විභස්සං.

1096 “කදා අනිච්චං වධරොගනිළං, කායං ඉමං මච්චුජරායුපද්දුතං;
විපස්සමානො විතභයො විභස්සං, එකො වනෙ තං නු කදා භවිස්සති.

1097 “කදා නුභං භයජනනිං දුඛාවහං, තණ්හාලතං බහුවිධානුවත්තනිං;
පඤ්ඤාමයං තිබ්ණමසිං ගහෙත්වා, ඡෙත්වා වසෙ තම්පි කදා භවිස්සති.

1098 “කදා නු පඤ්ඤාමයමුග්ගතෙජං, සත්ථං ඉසීනං සහසාදිශිත්වා;
මාරං සසෙනං සහසා භඤ්ජිස්සං, සිභාසනෙ තං නු කදා භවිස්සති.

1099 “කදා නුභං සබ්බි සමාගමෙසු, දිට්ඨො භවෙ ධම්මගරුහි තාදිහි;
යාථාචදස්සිති ජිනින්ද්‍රියෙහි, පධානියො තං නු කදා භවිස්සති.

1100 “කදා නු මං තන්දි බුදා පිපාසා, වාතාතපා කිට්ඨරිසපා වා;
න ඛාධිස්සන්ති න තං ගිරිබ්බපෙ, අත්ථත්ථියං තං නු කදා භවිස්සති.

1101 “කදා නු ඛො යං විදිතං මහෙසිනා, වත්තාරි සච්චානි සුදුද්දසානි;
සමාහිතත්තො සතිමා අගච්ඡං, පඤ්ඤාය තං තං නු කදා භවිස්සති.

1102 “කදා නු රූපෙ අමිතෙ ව සද්දෙ, ගන්ධෙ රසෙ චුසිතබ්බෙ ව ධම්මෙ;
ආදිත්තතොහං සමට්ඨෙහි යුත්තො, පඤ්ඤාය දච්ඡං තදිදං කදා මෙ.

1103 “කදා නුභං දුබ්බවනෙන චුත්තො, තතො නිමිත්තං විමනො න හෙස්සං;
අටො පසත්ථොපි තතො නිමිත්තං, තුට්ඨො න හෙස්සං තදිදං කදා මෙ.

1104 “කදා නු කට්ඨෙ ව තිණෙ ලතා ව, බන්ධෙ ඉමෙහං අමිතෙ ව ධම්මෙ;
අජ්ඣන්තිකානෙව ව බාහිරානි ව, සමං තුලෙයාං තදිදං කදා මෙ.

1105 “කදා නු මං පාචුසකාලමෙසො, නවෙන තොයෙන සච්චරං වනෙ;
ඉසිප්පයාතම්හි පටෙ වජන්තං, ඔවස්සනෙ තං නු කදා භවිස්සති.

1106 “කදා මයුරස්ස සිඛණ්ඩිතො වනෙ, දිපස්ස සුත්වා ගිරිගබ්හරෙ රූතං;
පච්චුට්ඨහිත්වා අමතස්ස පත්තියා, සංචිත්තයෙ තං නු කදා භවිස්සති.

1107. “කදා නු ගඬගං යමුනං සරස්සතීං, පාතාලබිත්තං වළවාමුඛස්ථව;
අසප්පමානො පතරෙය්‍යමිද්ධියා, විහිංසනං තං නු කදා භවිස්සති.
1108. “කදා නු නාගොව අසඬගවාරී, පදාලයෙ කාමගුණෙසු ඡන්දං;
නිබ්බජ්ජයං සබ්බසුභං නිමිත්තං, ක්‍යානෙ යුතො තං නු කදා භවිස්සති.
1109. “කදා ඉණ්ටොව දලිද්දකො නිධිං, ආරාධයිත්වා ධනිකෙහි පිළිනො;
තුට්ඨො භවිස්සං අධගම්ම සාසනං, මහෙසිනො තං නු කදා භවිස්සති.
1110. “බහුනි වස්සානි තයාමිහි යාවිතො, අගාරවාසෙන අලං නු තෙ ඉදං;
තං දානි මං පබ්බජිතං සමානං, කිංකාරණා චිත්ත තුවං න යුස්සපි.
1111. “නනු අහං චිත්ත තයාමිහි යාවිතො, ගිරිබ්බපෙ විත්‍රජදා විහඬගමා;
මහින්දසොසත්ථනිතාහිගජ්ජිනො, තෙ තං රමෙස්සන්ති වනම්හි ක්‍යායිනං.
1112. “කුලම්හි මිත්තෙ ව පියෙ ව ඤාතකෙ, බිඬ්ඬාරතිං කාමගුණස්ථව ලොකෙ;
සබ්බං පභාය ඉමමජ්ඣුපාගතො, අපොපි ත්වං චිත්ත න මය්හ තුස්සපි.
1113. “මමෙව එතං න හි ත්වං පරෙසං, සන්තාහකාලෙ පරිදෙවිතෙන කිං;
සබ්බං ඉදං වලම්හි පෙක්ඛමානො, අභිනික්ඛමී අමතපදං ජිගිසං.
1114. “සුයුත්තවාදී ද්විපදානමුත්තමො, මහාභිසක්කො නරදම්මසාරථී;
චිත්තං වලං මක්කට්ඨන්තිහං ඉති, අචිතරාගෙන සුදුන්තිවාරයං.
1115. “කාමා හි විත්‍රා මධුරා මනොරමා, අවිද්දසු යත්ථ සිතා පුටුප්පනා;
තෙ දුක්ඛම්චින්නි පුනබ්බවෙසිනො, චිත්තෙන නිතා නිරයෙ නිරාකතා.
1116. “මයුරකොස්ථාහිරුතම්හි කානනෙ, දිපිහි බ්‍යග්ගෙහි පුරක්ඛනො වසං;
කායෙ අපෙක්ඛං ජහ මා විරාධය, ඉතිස්සු මං චිත්ත පුරෙ නියුස්සපි.
1117. “භාවෙහි ක්‍යානානි ව ඉන්ද්‍රියානි ව, බලානි බොජ්ඣංගසමාධිභාවනා;
තිස්සො ව චිජ්ජා චුස බුද්ධසාසනෙ, ඉතිස්සු මං චිත්ත පුරෙ නියුස්සපි.
1118. “භාවෙහි මග්ගං අමතස්ස පත්තියා, නිය්‍යානිකං සබ්බදුක්ඛයොගධං;
අට්ඨංගිකං සබ්බකිලෙසසොධනං, ඉතිස්සු මං චිත්ත පුරෙ නියුස්සපි.
1119. “දුක්ඛන්ති ඛන්ධෙ පටිපස්ස යොනියො, යතො ව දුක්ඛං සමුදෙති තං ජහ;
ඉධෙව දුක්ඛස්ස කරොහි අන්තං, ඉතිස්සු මං චිත්ත පුරෙ නියුස්සපි.
1120. “අනිච්චං දුක්ඛන්ති විපස්ස යොනියො, සුස්සදං අනත්තානි අසං වධන්ති ව;
මනොවිචාරෙ උපරුන්ධ වෙනසො, ඉතිස්සු මං චිත්ත පුරෙ නියුස්සපි.
1121. “මුණ්ඩො විරුපො අභිසාපමාගතො, කපාලහත්ථොව කුලෙසු හික්ඛසු;
යුස්සප්පසු සත්ථුවවනෙ මහෙසිනො, ඉතිස්සු මං චිත්ත පුරෙ නියුස්සපි.
1122. “සුසංවුත්තො විසිඛන්තරෙ වරං, කුලෙසු කාමෙසු අසඬගමානසො;
වන්දො යථා දොසිනපුණ්ණමාසියා, ඉතිස්සු මං චිත්ත පුරෙ නියුස්සපි.
1123. “ආරස්සදිකො හොහි ව පිණ්ඩපාතිකො, සොසානිකො හොහි ව පංසුකුලිකො;
නෙසජ්ජිකො හොහි සදා ධුතෙ රතො, ඉතිස්සු මං චිත්ත පුරෙ නියුස්සපි.
1124. “රොපෙත්ව රුක්ඛානි යථා එලෙසී, මුලෙ තරුං ඡෙත්තු තමෙව ඉච්ඡසී;
තටුපමං චිත්තමිදං කරොසී, යං මං අනිච්චම්හි වලෙ නියුස්සපි.
1125. “අරුප දුරඬගම එකවාරී, න තෙ කරිස්සං වචනං ඉදානිහං;
දුක්ඛා හි කාමා කටුකා මහබ්බයා, නිබ්බානමෙවාහිමනො වරිස්සං.
1126. “නාහං අලක්ඛ්‍යා අහිරික්කතාය වා,
න චිත්තහෙතු න ව දුරකන්තනා;
ආජීවහෙතු ව අහං න නික්ඛමී,
කතො ව තෙ චිත්ත පටිස්සවො මයා.
1127. “අජ්ජිච්ඡතා සප්පුරිසෙහි වණ්ණිතා, මක්ඛප්පභානං වූපසමො දුඛස්ස;
ඉතිස්සු මං චිත්ත තදා නියුස්සපි, ඉදානි ත්වං ගච්ඡසී පුබ්බවිණ්ණං.
1128. “තණ්හා අවිජ්ජා ව පියාපියස්ථව, සුභානි රුපානි සුඛා ව වෙදනා;
මනාපියා කාමගුණා ව වන්තා, වන්තෙ අහං ආවමිතුං න උස්සහෙ.
1129. “සබ්බත්ථ තෙ චිත්ත වටො කතං මයා, බහුසු ජාතීසු නමෙසි කොපිතො;

අප්‍රකාශිතසම්භවො කතඤ්ඤාතාය තෙ, දුක්ඛෙ වීරං සංසරිතං තයා කතෙ.

1130 “ත්වඤ්ඤෙව නො විත්ත කරොසි බ්‍රාහ්මණො, ත්වං ඛත්තියො රාජදසි කරොසි;
වෙස්සා ව සුද්දා ව භවාම එකදා, දෙවත්තනං වාපි තවෙව වාහසා.

1131 “තවෙව හෙතු අසුරා භවාමසෙ, ත්වංමුලකං තෙරයිකා භවාමසෙ;
අපො තිරවිජානගතාපි එකදා, පෙතත්තනං වාපි තවෙව වාහසා.

1132 “නනු දුඛිස්සසි මං පුනප්පුනං, මුහුං මුහුං වාරණිකංව දස්සයං;
උම්මත්තකෙනෙව මයා පලොභසි, කිඤ්චාපි තෙ විත්ත විරාධිතං මයා.

1133 “ඉදං පුරෙ විත්තමචාරි වාරිකං, යෙනිච්ඡකං යත්ථකාමං යථාසුඛං;
තදප්පභං නිග්ගහෙස්සාමි යොනිසො, භත්ථිප්පභිත්තං විය අඛිගුසග්ගහො.

1134 “සත්ථා ව මෙ ලොකමිමං අධිට්ඨති, අනිච්චතො අද්ධුවතො අසාරතො;
පක්ඛන්ද මං විත්ත ජිනස්ස සාසනෙ, තාරෙහි ඔසා මහතා සුදුත්තරා.

1135 “න තෙ ඉදං විත්ත යථා පුරාණකං, නාහං අලං තුය්හ වසෙ නිවත්තිතුං;
මහෙසිනො පබ්බජිතොමිති සාසනෙ, න මාදිසා හොන්ති විනාසධාරිනො.

1136 “නගා සමුද්දා සරිතා වසුන්ධරා, දිසා වතස්සො විදිසා අධො දිවා;
සබ්බෙ අනිච්චා තිහවා උපද්දුතා, කුහිං ගතො විත්ත සුඛං රමිස්සසි.

1137 “ධිතිප්පරං කිං මම විත්ත කාහිසි, න තෙ අලං විත්ත වසානුවත්තකො;
න ජාතු භස්තං උභතොමුඛං පුපෙ, ධිරත්ථු පුරං නවසොතසන්දතිං.

1138 “වරාහඵණෙයාවිගාළ්භසෙවිතෙ, පබ්භාරකුට්ටෙ පකතෙව සුන්දරෙ;
නවම්බුතා පාචුසසිත්තකානතෙ, තහිං ගුහාගෙහගතො රමිස්සසි.

1139 “සුතීලගීවා සුසිඛා සුපෙබුතා, සුවිත්තපත්තච්ඡදනා විහඬිගමා;
සුමඤ්ජුසොසත්ථනිතාහිගජ්ජිනො, තෙ තං රමෙස්සන්ති වනමිති කුමායිතං.

1140 “චුට්ඨමිති දෙවෙ වතුරඬිගුලෙ තිණෙ, සංපුප්ඵිතෙ මෙසනිහමිති කානතො;
නගත්තරෙ විට්ඨසමො සයිස්සං, තං මෙ මුදු හෙහිති තුලසන්තිහං.

1141 “තථා තු කස්සාමි යථාපි ඉස්සරො, යං ලබ්භති තෙනපි හොතු මෙ අලං;
න තාහං කස්සාමි යථා අතන්දිනො, බිළාරභස්තංව යථා සුමද්දිතං.

1142 “තථා තු කස්සාමි යථාපි ඉස්සරො, යං ලබ්භති තෙනපි හොතු මෙ අලං;
විරියෙන තං මය්හ වසානයිස්සං, ගජංව මත්තං කුසලඬිකුසග්ගහො.

1143 “තයා සුදන්තෙන අවට්ඨිතෙන හි, හයෙන යොග්ගාවරියොව උජ්ජුතා;
පහොමි මග්ගං පටිපජ්ජිතුං සිවං, විත්තානුරක්ඛිති සදා නිසෙවිතං.

1144 “ආරම්මණෙ තං බලසා නිබන්ධිසං, නාගංව ථම්මමිති දළ්භාය රජ්ජුයා;
තං මෙ සුගුත්තං සතියා සුභාවිතං, අනිස්සිතං සබ්බභවෙසු හෙහිසි.

1145 “පඤ්ඤාය ඡෙත්වා විපථානුසාරිතං, යොගෙන නිග්ගස්භ පටෙ නිවෙසිය;
දිස්වා සමුදයං විහවඤ්ච සම්භවං, දායාදකො හෙහිසි අග්ගවාදිනො.

1146 “වතුබ්බිපල්ලාසවසං අධිට්ඨිතං, ගාමණ්ඩලංව පරිනෙසි විත්ත මං;
නනු සංයොජනඛන්ධනච්ඡිදං, සංසෙවසෙ කාරුණිකං මහාමුනිං.

1147 “මිගො යථා සෙරි සුවිත්තකානතෙ, රම්මං ගිරිං පාචුසඅබ්භමාලිනිං;
අනාකුලෙ තත්ථ නගෙ රමිස්සං, අසංසයං විත්ත පරා භවිස්සසි.

1148 “යෙ තුය්හ ඡන්දෙන වසෙන වත්තිනො,
නරා ව නාරී ව අනුභොන්ති යං සුඛං;
අවිද්දසු මාරවසානුවත්තිනො,
භවාහිනන්දී තව විත්ත සාවකා”ති.

තත්ථ කදා නුභන්ති කදා නු අහං. පබ්බතකන්දරාසුති පබ්බතෙසු ව කන්දරෙසු ව, පබ්බතස්ස වා කන්දරාසු.
එකාකියොති එකකො. අද්දුතියොති නිත්තණ්හො. තණ්හා හි පුරිසස්ස දුතියා නාම. විහස්සන්ති විහරිස්සාමි.
අනිච්චතො සබ්බභවං විපස්සන්ති කාමභවාදිභෙදං සබ්බමිපි භවං “හුත්වා අභාවට්ඨෙත අනිච්ච”න්ති විපස්සන්තො
කදා නු විහරිස්සන්ති යොජනා. නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං, “යදනිච්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා”ති වචනතො (සං.
නි. 3.15) ඉතරම්පි ලක්ඛණද්වයං චුත්තමෙවාති දට්ඨබ්බං. තං මෙ ඉදං තං නු කදා භවිස්සතිති තං ඉදං මෙ
පරිචිතක්කිතං කදා නු භවිස්සති, කදා නු බො මත්ථකං පාපුණ්සස්සතිති අත්ථො. තං නුති වෙන්ථ තත්ති නිපාතමත්තං.

අයඤ්ඤතේට සඬබෙපත්ටො – කදා නු බො අහං මහාගජො විය සඬබලිකඛන්ධනං, ගිහිබන්ධනං ඡින්දිත්වා පබ්බජිත්වා කායවිවෙකං පරිවුහයන්තො එකාකී පබ්බතකන්දරාසු අදුතියො සබ්බන්තං නිරපෙක්ඛො සබ්බසඬබාරගතං අනිච්චාදිතො විපස්සන්තො විහරිස්සාමිති.

හින්තපටන්ධරොති හින්තවත්ථධරො, ගාථාසුබන්ධං නකාරාගමං කත්වා චුත්තං. සත්ථකච්ඡින්නඅග්ගපස්සවණ්ණහින්තං පටච්චරං ධාරන්තොති අත්ටො. මුතීති පබ්බජිතො. අමමොති කුලෙ වා ගණෙ වා මමත්තාභාවෙන අමමො. කත්ථවිපි ආරම්මණෙ ආසිසනාය අභාවෙන නිරාසො. හන්ත්වා සුඛි පවනගතො විහස්සන්ති රාගාදිකෙ කිලෙසෙ අරියමග්ගෙන සමුච්ඡින්නදිත්වා මග්ගසුබෙන ඵලසුබෙන සුඛි මහාවනගතො කදා නු බො අහං විහරිස්සාමි.

වධරොගනීළන්ති මරණස්ස ව රොගස්ස ව කුලාවකභුතං. කායං ඉමන්ති ඉමං බන්ධපඤ්චකසඬබාතං කායං. බන්ධපඤ්චකොපි හි “අවිජ්ජාගතස්ස, හික්ඛවෙ, පුරිසපුග්ගලස්ස තණ්හානුගතස්ස අයමෙව කායො බහිද්ධා නාමරූප”න්තිආදියු කායො චුච්චති. මච්චුජරායුපද්දුතන්ති මරණෙන වෙව ජරාය ව පිළිතං, විපස්සමානො අහං හයහෙතුපභානෙන චිතභයො, තං නු කදා හවිස්සතිති අත්ටො.

හයජනනිත්ති පඤ්චවිසතියා මහාභයානං උප්පාදකාරණභුතං කායිකස්ස ව චෙතසිකස්ස ව සකලස්සපි වට්ටදුක්ඛස්ස ආවහනතො දුබාවහං. තණ්හාලතං බහුවිධානුවත්තනිත්ති බහුවිධඤ්ච ආරම්මණං හවමෙව වා අනුවත්තති සන්තනොතිති බහුවිධානුවත්තනිං, තණ්හාසඬබාතලතං. පඤ්ඤාමයන්ති මග්ගපඤ්ඤාමයං සුනිසිතං අසිබග්ගං වීරියපග්ගහිතෙන සද්ධාහත්ථෙන ගහෙන්වා සමුච්ඡින්නදිත්වා “කදා නුහං වසෙ”ති යං පරිචිතක්කිතං, තම්පි කදා හවිස්සතිති යොජනා.

උග්ගතෙජන්ති සමථවිපස්සනාවසෙන නිසිතතාය තික්ඛතෙජං. සත්ථං ඉසීනන්ති බුද්ධපච්චෙකබුද්ධඅරියසාවකඉසීනං සත්ථභුතං. මාරං සසෙනං සහසා හඤ්ජිස්සන්ති කිලෙසසෙනාය සසෙනං අභිසඬබාරාදිමාරං සහසා සිසමෙව හඤ්ජිස්සාමි. සීභාසනෙති ටීරාසනෙ, අපරාජිතපල්ලඬකෙති අත්ටො.

සබ්භි සමාගමෙසු දිට්ඨො හවෙති ධම්මගාරවයුත්තතාය ධම්මගරුහි තාදිලක්ඛණප්පත්තියා තාදීහි අවිපරිතදස්සිතාය යාථාවදස්සිති අරියමග්ගෙනෙව පාපජින්නද්‍රියතාය ජින්නද්‍රියෙහි බුද්ධාදිහි සාධුහි සමාගමෙසු “කදා නු අහං පධානියොති දිට්ඨො හවෙය්”න්ති යං මෙ පරිචිතක්කිතං, තං නු කදා හවිස්සතිති යොජනා. ඉමිනා නයෙන සබ්බන්තං පදයොජනා වෙදිතබ්බා, පදත්ථමත්තමෙව වණ්ණයිස්සාම.

තන්දිති ආලසියං. බුදාති ජිසව්ජා. කිට්ඨරිසපාති කිට්ඨඤ්චෙව සරිසපා ව. න බාධයිස්සන්තිති මං න බාධයිස්සන්ති සුබදුක්ඛසොමනස්සදොමනස්සානං කුමානෙහි පටිබාහිතත්තාති අධිප්පායො. ගිරිබ්බජෙති පබ්බතකන්දරාය. අත්ථත්ථියන්ති සදත්ථසඬබාතෙන අත්ථෙන අත්ථිකං.

යං විදිතං මහෙසිනාති යං චතුසච්චං මහෙසිනා සම්මාසම්බුද්ධෙන සයම්භුඤ්ඤාණෙන ඤාතං පටිච්චද්ධං, තාති චත්තාරි සච්චාති අනුපචිතකුසලසම්භාරෙහි සුට්ඨු දුද්දසාති මග්ගසමාධිනා සමාහිතත්තො, සම්මාසතියා සතිමා, අරියමග්ගපඤ්ඤාය අහං අගච්ඡං පටිච්චක්ඛිස්සං අධිගම්ස්සන්ති අත්ටො.

රූපෙති චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යරූපෙ. අමිතෙති ඤාණෙන අමිතෙ, අපරිච්ඡින්නෙන අපරිඤ්ඤාතෙති අත්ටො. චුසිතබ්බෙති, ථොට්ඨබ්බෙ. ධම්මෙති මනොවිඤ්ඤෙය්‍යධම්මෙ. අමිතෙති වා අපරිමාණෙ නිලාදිවසෙන අනෙකභෙදහින්තෙ රූපෙ හෙරිසද්දාදිවසෙන, මූලරසාදිවසෙන, කක්ඛළමුදුනාදිවසෙන, සුබදුක්ඛාදිවසෙන ව, අනෙකභෙදසද්දාදිකෙ වාති අත්ටො. ආදිත්තතොති එකාදසහි අග්ගිහි ආදිත්තභාවතො. සමථෙහි යුත්තොති කුමානවිපස්සනාමග්ගසමාධිහි සමත්තාගතො. පඤ්ඤාය දච්ඡන්ති විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය දක්ඛිස්සං.

දුබ්බවනෙන චුත්තොති දුරුත්තවවනෙන සට්ඨිතො. තතො නිමිත්තන්ති ඵරුසවාචාහෙතු. විමනො න හෙස්සන්ති දොමනස්සිතො න හවෙය්‍යං. අථොති අථ. පසත්ථොති කෙනවි පසංසිතො.

කට්ඨෙති දාරුක්ඛන්ධෙ. තිණෙති තිණානං බන්ධෙ. ඉමෙති ඉමෙ මම සන්තතිපරියාපන්තෙ පඤ්ච බන්ධෙ. අමිතෙ ව ධම්මෙති තතො අඤ්ඤෙන ඉන්ද්‍රියක්ඛන්ධෙන අමිතෙ රූපධම්මෙ. තෙනාහ – “අප්පකුත්තිකානෙව ච බාහිරාති වා”ති. සමං තුලෙය්‍යන්ති අනිච්චාදිවසෙන වෙව අසාරාදිඋපමාවසෙන ව සබ්බං සමමෙව කත්වා තීරෙය්‍යං.

ඉසිප්පයාකම්භි පථෙව වජන්තන්ති බුද්ධාදිහි මහෙසිහි සම්මදෙව පයානෙ සමථවිපස්සනාමග්ගෙව චජන්තං පටිපජ්ජන්තං. පාචුසසමයෙ කාලමෙසො නවෙන තොයෙන වස්සොදකෙන සච්චරං පවනෙ කදා නු ඔවස්සති, තෙමෙතිති අත්තතො අබ්භොකාසිකභාවපරිචිතක්කිතං දස්සෙති.

මයුරස්ස සිබණ්ඩිනො වනෙ දිපස්සාති මාතුකුච්ඡිනො අණ්ඩකොසනො වාති ද්වික්ඛන්තුං ජායනවසෙන දිපස්ස, සිබාසම්භවෙන සිබණ්ඩිනො ව මයුරස්ස වනෙ කදා පන ගිරිගබ්භරෙ රුතං කෙකාරවං සුත්වා වෙලං සල්ලක්ඛිත්වා සයනතො වුට්ඨතිත්වා අමතස්ස පත්තියා නිබ්බානාධිගමාය. සංවිත්තයෙති වුච්චමානෙ භවෙ අනිච්චාදිනො මනසි කරෙය්‍යං විපස්සෙය්‍යාන්ති අත්ථො.

ගඬිගං යමුනං සරස්සතින්ති එතා මහානදියො අසප්පමානො භාවනාමයාය ඉද්ධියා කදා නු පතරෙය්‍යාන්ති යොජනා. පාතාලබ්ඛිතං බලවාමුබ්ඛ්ඤ්ඤාති පාතාය අලං පරියත්තන්ති පාතාලං, තදෙව බ්ඛිතං, පථවියා සණ්ඨහනකාලෙ තථා ධීතන්ති පාතාලබ්ඛිතං. යොජනසතිකාදිභෙදානි සමුද්දස්ස අන්තොපථවියා තීරට්ඨානානි, යෙසු කානිචි නාගාදීනං වසනට්ඨානානි භොන්ති, කානිචි සුඤ්ඤානියෙව හුත්වා තිට්ඨන්ති. බලවාමුබ්ඛිතං මහාසමුද්දෙ මහන්තං ආවට්ටමුබ්ඛං. මහානිරයද්වාරස්ස හි විවටකාලෙ මහාඅග්ගික්ඛන්ධො තතො නික්ඛන්තො තදභිමුබ්ඛං. අනෙකයොජනසනායාමචිත්ථාරං හෙට්ඨා සමුද්දපදෙසං ධහති, තස්මිං දඩ්ඨෙ උපරි උදකං ආවට්ටාකාරෙන පරිබ්භමන්තං මහතා සද්දෙන හෙට්ඨා නිපතති. තත්ථ බලවාමුබ්ඛසමඤ්ඤා, ඉති තඤ්ච පාතාලබ්ඛිතං බලවාමුබ්ඛ්ඤ්ඤා චිභිංසනං භයානකං අසප්පමානො ඉද්ධියා කදා නු පතරෙය්‍යාන්ති යං පරිචිතක්කිතං, තං කදා නු භවිස්සති, භාවනාමයං ඉද්ධිං නිබ්බන්තෙන්වා කදා නු එවං ඉද්ධිං වළඤ්ජිස්සාමිති අත්ථො.

නාගොව අසඬිගවාරි පදාලයෙති යථා මත්තවාරණො දළ්භට්ඨිහං භින්දිත්වා අයසඬිබලිකං විද්ධංසෙන්වා අසඬිගවාරි වනං පවිසිත්වා එකො අදුතියො හුත්වා අත්තනො රුච්චසෙන වරති, එවමහං කදා නු සබ්බසුභං නිමිත්තං නිබ්බජ්ජයං නිරවසෙසතො වජ්ජයන්තො කාමච්ඡන්දවසො අහුත්වා ඤානෙ යුතො පයුත්තො කාමගුණෙසු ඡන්දං සම්මදෙව පදාලෙය්‍යං ඡිත්තෙය්‍යං පජ්ඣෙය්‍යාන්ති යං පරිචිතක්කිතං, තං නු කදා භවිස්සති.

ඉණ්ටටොව දලිද්දකො නිධිං ආරාධයිත්වාති යථා කොචි දලිද්දො ජීවිකපකතො ඉණං ගහෙන්වා තං සොධෙතුං අසක්කොන්තො ඉණ්ටටො ඉණෙන අට්ටිතො ධනිකෙහි පිළිතො නිධිං ආරාධයිත්වා අධිගන්ත්වා ඉණඤ්ච සොධෙන්වා සුබ්බෙත ව ජීවන්තො තුට්ඨො භවෙය්‍ය, එවං අහමිති කදා නු ඉණසදිසං කාමච්ඡන්දං පහාය මහෙසිනො අරියධනසම්පුණ්ණතාය මණිකතකාදිරතනසම්පුණ්ණනිධිසදිසං බුද්ධස්ස සාසනං අධිගන්ත්වා තුට්ඨො භවෙය්‍යාන්ති යං පරිචිතක්කිතං, තං කදා නු භවිස්සති.

එවං පබ්බජ්ජතො පුබ්බෙ තෙක්ඛමච්චිතක්කවසෙන පවත්තං අත්තනො චිතක්කපවත්ති. දස්සෙන්වා ඉදානි පබ්බජිත්වා යෙහාකාරෙහි අත්තනං ඔවදිත්වා අධිගච්ඡි, තෙ දස්සෙන්තො “බහුති වස්සානි”තිආදිකා ගාථා අභාසි. තත්ථ බහුති වස්සානි තයාමිති යාවිතො, අගාරවාසෙන අලං නු තෙ ඉදන්ති අනෙකසංවච්ඡරානි විවිධදුක්ඛානුබන්ධෙන අගාරමජ්ඣෙ වාසෙන අලං පරියත්තමෙව තෙති, අම්භො චිත්ත, ඉදං තයා අනෙකානි සංවච්ඡරානි අහං අමිති නනු යාවිතො. තං දානි මං පබ්බජිතං සමානන්ති තං මං තයා තථා උස්සාහනෙන පබ්බජිතං සමානං කෙන කාරණෙන චිත්ත තුට්ඨං න යුඤ්ජස්සි, සමථවිපස්සනං ඡඩ්ඨෙන්වා නිභීනෙ ආලසියෙ නියොපෙසිති අත්ථො.

නනු අහං, චිත්ත, තයාමිති යාවිතොති, අම්භො චිත්ත, අහං තයා නනු යාවිතො අමිති ආයාවිතො මඤ්ඤෙ. යදි යාවිතො, කස්මා ඉදානි තදනුරූපං න පටිපජ්ජසීති අධිප්පායො. “ගිරිබ්බජෙ”තිආදිනා යාවිතාකාරං දස්සෙති. චිත්තදා විහඬිගමා විචිත්තපෙබ්බුණපක්ඛිනො, මයුරාති අත්ථො. මහින්දසොසත්ථනිකාභිගජ්ජිනොති ජලසොසත්ථනිතෙන හෙතුනා සුට්ඨු ගජ්ජනසීලා. තෙ තං රමෙස්සන්ති වනමිති ඤායිනන්ති තෙ මයුරා තං වනෙ ඤානපසුතං රමෙස්සන්තිති නනු තයා යාවිතොති දස්සෙති.

කුලමිභීති කුලපරිවට්ටො. ඉමමජ්ඣුපාගතොති ඉමං අරඤ්ඤට්ඨානං පබ්බජ්ජං වා අජ්ඣුපාගතො. අථොපි ත්වං, චිත්ත, න මය්භ කුසස්සීති ත්වං අනුවත්තිත්වා ධීතමිති මං නාරාධෙස්සසීති අත්ථො.

මමෙව එතං න හි ත්වං පරෙසන්ති එතං, චිත්ත, මමෙව තස්මා ත්වං පරෙසං න භොසි. ත්වං පන අඤ්ඤෙසං විය කන්වා සන්තාහකාලෙ කිලෙසමාරෙ යුජ්ඣිතුං භාවනාසන්තාහකාලෙ නති වත්වා පරිදෙවිතෙන කිං පයොජනං, ඉදානි තං අඤ්ඤට්ඨා වත්තිතුං න දස්සාමිති අධිප්පායො. සබ්බං ඉදං වලමිති පෙක්ඛමානොති යස්මා “ඉදං චිත්තං අඤ්ඤෙද්ව සබ්බං තෙභුමකසබ්බාරං වලං අනවට්ඨිත”න්ති පඤ්ඤාවක්ඛුනා ඔලොකෙන්තො ගෙහතො කාමෙහි ව අභිනික්ඛමිං අමතපදං නිබ්බානං ජිගිසං පරියෙසන්තො, තස්මා, චිත්ත, අනනුවත්තන්තො නිබ්බානං පරියෙසනමෙව කරොමිති අධිප්පායො.

අච්ඡරාගෙන සුදුන්තිවාරයං චිත්තං වලං මක්කටසන්තිහං වනමක්කටසදිසං ඉති සුයුත්තවාදී සුභාසිතවාදී ද්විපදානමුත්තමො මහාභිසක්කො නරදම්මසාරථීති යොජනා.

අවිද්දසු යත්ථ සිතා පුටුප්පනාති යත්ථ යෙසු වත්ථුකාමෙසු කිලෙසකාමෙසු ව සිතා පටිබද්ධා තෙ අන්ධපුටුප්පනා තෙන කාමරාගෙන පුනබ්භවෙසිනො එකන්තෙනෙව දුක්ඛමිච්ඡන්ති. ඉච්ඡන්තා ව චිත්තෙන නිතා නිරයෙ නිරාකතාති චිත්තවසිකා නිරයසංවත්තනිකං කම්මං කරොන්තා භිතසුබ්බතො නිරාකතා හුත්වා අත්තනො චිත්තෙනෙව නිරයෙ නිතා න අඤ්ඤට්ඨාති චිත්තස්සෙව නිග්ගහෙනබ්බතං දස්සෙති.

පුනයි විත්තංයෙව නිග්ගහෙනුං මන්තෙන්තො “මයුරකොඤ්චාභිරුතමිහි”තිආදිමාහ. තත්ථ මයුරකොඤ්චාභිරුතමිහිති සිබ්බි සාරසෙහි ව අභිකුජිතෙ. දීපිහි බ්‍යාග්සෙහි පුරක්ඛතො වසන්ති මෙන්තාවිහාරිතාය ඵවරුපෙහි තිරවිජානගතෙහි පුරක්ඛතො පරිවාරිතො හුත්වා වනෙ වසන්තො, එතෙන සුඤ්ඤභාවපරිබුහනමාහ. කායෙ අපෙක්ඛං ජහාති සබ්බසො කායෙ නිරපෙක්ඛො ජහ, එතෙන පහිතත්තං වදති. මා විරාධයාති ඉමං සුදුල්ලහං නවමං බණං මා විරාධෙහි. ඉතිස්සු මං, විත්ත, පුරෙ නියුඤ්ජසීති ඵවඤ්ඤි ත්වං, විත්ත, මං පබ්බජ්ජතො පුබ්බෙ සම්මාපටිපත්තියං උය්‍යාපෙසීති අත්ථො.

භාවෙහිති උප්පාදෙහි වඩ්ඪෙහි ව. කුමානානීති පඨමාදිති චත්තාරි කුමානානි. ඉන්ද්‍රියානීති සද්ධාදිති පඤ්චන්ද්‍රියානි. බලානීති තාතියෙව පඤ්ච බලානි. බොජ්ඣංගිගමාධිභාවනාති සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ වතස්සො සමාධිභාවනා ව. තිස්සො ව විජ්ජාති පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤානාදිකා තිස්සො විජ්ජා ව. චුස පාපුණාහි බුද්ධසාසනෙ සම්මාසම්බුද්ධඔවාදෙ යිතො.

නිය්‍යානිකන්ති වට්ටදුක්ඛතො නිය්භානවහං. සබ්බදුක්ඛක්ඛයොගධන්ති අමනොගධං නිබ්බානපතිට්ඨං නිබ්බානාරම්මණං. සබ්බකිලෙසසොධනන්ති අනවසෙසකිලෙසමලවිසොධනං.

බන්ධෙති උපාදානක්ඛන්ධෙ. පටිපස්ස යොනිසොති රොගතො ගණ්ඩතො සල්ලතො අසනො ආබාධතොති ඵවමාදිහි විවිධෙහි පකාරෙහි විපස්සනාඤ්ඤාණෙන සම්මා උපායෙන නයෙන පස්ස. තං ජහාති තං දුක්ඛස්ස සමුදයං තණ්හං පජහ, සමුච්ඡන්ද. ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ.

අනිච්චන්තිආදි අත්තචන්තතො අනිච්චන්තිකතො තාවකාලිකතො නිච්චපටික්ඛෙපතො ව අනිච්චන්ති වා පස්ස. දුක්ඛන්ති තෙ උදයබ්බයපටිපිළනතො සප්පටිභයතො දුක්ඛමතො සුඛපටික්ඛෙපතො දුක්ඛන්ති වා පස්ස. සුඤ්ඤන්ති අවසවත්තනතො අසාමිකතො අසාරතො අත්තපටික්ඛෙපතො ව සුඤ්ඤං, තතො ඵව අනත්තාති. විගරහිතබ්බතො අවඩ්ඪිආබාධනතො ව අසන්ති ව වධන්ති ව විපස්ස යොනිසොති යොජනා. මනොවිචාරෙ උපරුන්ධ වෙනසොති මනොවිචාරසඤ්ඤිතො ගෙහසිතසොමනස්සුප්පිචාරාදිකෙ අට්ඨාරස වෙනසො උපරුන්ධ වාරෙහි නිරොධෙහි.

මුණ්ඩොති මුණ්ඩභාවං උපගතො, ඔහාරිතකෙසමස්සුකො. විරුපොති තෙන මුණ්ඩභාවෙන පරුල්භලොමතාය ඡින්නහින්තකාසාය වත්ථතාය විරුපො වෙවණ්ණියං උපගතො. අභිසාපමාගතොති “පිණ්ඩොලො විවරති පත්තපාණි”ති අරියෙහි කාතබ්බං අභිසාපං උපගතො. චුත්තඤ්ඤෙන – “අභිසාපොයං, හික්ඛවෙ, ලොකස්මිං පිණ්ඩොලො විවරසී පත්තපාණි”ති (සං. නි. 3.80). තෙනාහ “කපාලහත්ථොව කුලෙසු හික්ඛසු”ති. යුඤ්ජස්ස සත්ථුවචනෙහි සම්මාසම්බුද්ධස්ස ඔවාදෙ යොගං කරොති අනුයුඤ්ජස්ස.

සුසංවුතත්තොති සුට්ඨු කායවාචාචිත්තෙහි සම්මදෙව සංවුතො. විසිබන්තරෙ වරන්ති හික්ඛාවරියාය ඉච්ඡාවිසෙසෙසු වරන්තො. වන්දො යථා දොසිනපුණ්ණමාසියාති විගතදොසාය පුණ්ණමාය කුලෙසු නිච්චනවසාය පාසාදිකතාය වන්දිමා විය වරාති යොජනා.

සදා ධුතෙ රතොති සබ්බකාලඤ්ච ධුතගුණෙ අභිරතො. තථුපමං විත්තමීදං කරොසීති යථා කොචි පුරිසො ඵලානි ඉච්ඡන්තො ඵලරුක්ඛෙ රොපෙන්වා තතො අලද්ධඵලොව තෙ මූලතො ඡින්දිතුං ඉච්ඡති, විත්ත, ත්වං තථුපමං තප්පටිභාගං ඉදං කරොසී. යං මං අනිච්චමිති වලෙ නියුඤ්ජසීති යං මං පබ්බජ්ජාය නියොජෙන්වා පබ්බජිත්වා අද්ධාගතං පබ්බජ්ජාඵලං අනිච්චමිති වලෙ සංසාරමුඛෙ නියුඤ්ජසී නියොජනවසෙන පවත්තෙසී.

රුපාභාවතො අරුපා. විත්තස්ස හි තාදිසං සණ්ඨානං නිලාදිවණ්ණහෙදො වා නත්ථි, තස්මා චුත්තං අරුපාති. දුරට්ඨානප්පවත්තියා දුරභිගම. යදිපි විත්තස්ස මක්කටසුත්තමත්තමපි පුරත්ථිමාදිදිසාභාගෙන ගමනං නාම නත්ථි, දුරෙ සන්තං පන ආරම්මණං සම්පට්චිජ්ජති දුරභිගම. ඵකොයෙව හුත්වා වරණවසෙන පවත්තනතො ඵකචාරි, අත්තමසො ද්වෙ තිණ්ඨි විත්තානි ඵකතො උප්පජ්ජිතුං සමත්ථානි නාම නත්ථි, ඵකමෙව පන විත්තං ඵකස්මිං සන්තානෙ උප්පජ්ජති. තස්මිං නිරුද්ධෙ අපරමපි ඵකමෙව උප්පජ්ජති, තස්මා ඵකචාරි. න තෙ කරිස්සං වචනං ඉදානිහන්ති යදිපි පුබ්බෙ තව වසෙ අනුවත්තීං, ඉදානි පන සත්ථු ඔවාදං ලද්ධකාලතො පට්ඨාය විත්තවසිකො න භවිස්සාමි. කස්මාති වෙ? දුක්ඛා හි කාමා කටුකා මහබ්භයා කාමා නාමෙතෙ අතීතෙපි දුක්ඛා, ආයතිමිපි කටුකඵලා, අත්තානුචාදාදිහෙදෙන මහතා භයෙන අනුබන්ධන්තා මහබ්භයා. නිබ්බානමෙවාහිමනො වරිස්සං තස්මා නිබ්බානමෙව උද්දිස්ස අභිමුඛචිත්තො විහරිස්සං.

තමෙව නිබ්බානාහිමුඛභාවං දස්සෙන්තො “නාහං අලක්ඛ්‍යා”තිආදිමාහ. තත්ථ නාහං අලක්ඛ්‍යාති අලක්ඛිකතාය නිස්සිරිකතාය නාහං ගෙහතො නික්ඛමිත්ති යොජනා.

අභිරික්කතායාති යථාවජ්ජං කෙළිං කරොන්තො විය නිල්ලජ්ජතාය. විත්තහෙතුති ඵකදා නිගණ්ඨො, ඵකදා පරිබ්බාජකාදිකො භොන්තො අනවට්ඨිතචිත්තො පුරිසො විය විත්තවසිකො හුත්වා. දුරකන්තනාති රාජාදිහි මෙන්තං.

කත්වා තෙසු දුබිතිත්වා දුබිතිභාවෙන. ආජීවහෙතුති ආජීවකාරණා ජීවිකාපකතො හුත්වා ආජීවිකාභයෙන අභං න නික්ඛමීං න පබ්බජිං. කතො ච තෙ, චිත්ත, පටිස්සවො මයාති, “පබ්බජිතකාලතො පටියාය න තව වසෙ වත්තාමි, මමෙව පන වසෙ වත්තාමි”ති, චිත්ත, මයා නනු පටිඤ්ඤා කතාති දස්සෙති.

අප්පිච්ඡතා සප්පුරිසෙහි වණ්ණිකාති “පච්චයෙසු සබ්බසො අප්පිච්ඡා නාම සාධු”ති බුද්ධාදීහි පසට්ඨා, තථා මක්ඛස්පභානං පරෙසං ගුණෙ මක්ඛනස්ස පභානං වූපසමො සබ්බස්ස දුක්ඛස්ස වූපසමො නිබ්බාපනං සප්පුරිසෙහි වණ්ණිකං. ඉතිස්සු මං, චිත්ත, තදා නියුඤ්ජස්සි, “සමිම, තයා තෙසු ගුණෙසු පතිට්ඨාතබ්බ”න්ති, චිත්ත, ත්වං එවං තදා නියුඤ්ජස්සි. ඉදාති ත්වං ගච්ඡස්සි පුබ්බවිණ්ණං ඉදාති මං ත්වං පභාය අත්තනො පුරිමාවිණ්ණං මහිව්ඡනාදිං පටිපජ්ජස්සි, කිං නාමෙතන්ති අධිප්පායො.

යමත්ථං සන්ධාය “ගච්ඡස්සි පුබ්බවිණ්ණං”න්ති වුත්තං. තං දස්සෙතුං “තණ්හා අවිජ්ජා වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ තණ්හාති පච්චයෙසු තණ්හා, අවිජ්ජාති තත්ථෙව ආදීනවපටිච්ඡාදිකා අවිජ්ජා. පියාපියන්ති පුත්තදාරාදීසු පෙමසඬ්ඨාතො පියභාවො වෙව පත්තසෙනාසනෙසු අධිකුසලධම්මෙසු අනභිරතිසඬ්ඨාතො අප්පියභාවො ච උභයත්ථ අනුරොධපටිච්චරොධො. සුභාති රූපානීති අජ්ඣක්තං බහිද්ධා ච සුභරූපානී. සුඛා වෙදනාති ඉට්ඨාරම්මණෙ පටිච්ච උප්පජ්ජනසුඛවෙදනා. මනාපියා කාමගුණාති වුත්තාවසෙසා මනොරමා කාමකොට්ඨාසා. වත්තාති නිරූපනො තංනිස්සිතස්ස ඡන්දරාගස්ස වික්ඛම්භනපභානෙන ඡඩ්ඨිතතාය පරිච්චත්තතාය ච වත්තා. වත්තෙ අභං ආවම්භං න උස්සහෙති එවං තෙ ඡඩ්ඨිතෙ පුන පච්චාවම්භං අභං න සක්කොමි, පරිච්චත්තා එව භොන්තිති වදති.

සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු භවෙසු සබ්බාසු යොනීසු සබ්බාසු ගතීසු විඤ්ඤාණට්ඨිතීසු ච. වචො කතං මයාති, අම්භො චිත්ත, තව චචනං මයා කතං. කරොන්තො ච බහුසු ජාතීසු න මෙසි කොපිතොති අනෙකාසු ජාතීසු පන මයා න කොපිතො අසි. මයා නෙව පරිභවිතො. තථාපි අජ්ඣක්තසම්භවො අත්තති සම්භුතො හුත්වාපි තව අකතඤ්ඤාතාය දුක්ඛෙ වීරං සංසරිතං තයා කතෙති තයා නිබ්බත්තිතෙ අනාදිමති සංසාරදුක්ඛෙ සුවිරකාලං මයා සංසරිතං පරිබ්භමිතං.

ඉදාති “දුක්ඛෙ වීරං සංසරිතං තයා කතෙ”ති සඬ්ඨෙපතො වුත්තමත්ථං උප්පත්තිභෙදෙන ගතිභෙදෙන ච විත්ථාරතො දස්සෙන්නො “ත්වඤ්ඤෙවා”තිආදිමාහ. තත්ථ රාජදසීති රාජා අසි, දකාරො පදසන්ධිකරො, වෙස්සා ච සුද්දා ච භවාම එකදා තවෙව වාහසාති යොජනා . දෙවත්තනං වාපීති දෙවභාවං වාපි ත්වංයෙව නො අම්භාකං, චිත්ත, කරොසීති යොජනා. වාහසාති කාරණභාවෙන.

තවෙව හෙතුති තවෙව හෙතුභාවෙන. ත්වංමූලකන්ති ත්වංනිමිත්තං.

නනු දුබ්භිස්සස්සි මං පුනප්පුනන්ති පුනප්පුනං දුබ්භිස්සස්සි නුන, යථා පුබ්බෙ ත්වං අනන්තාසු ජාතීසු, චිත්ත, මිත්තපටිරූපකො සපත්තො හුත්වා මය්හං පුනප්පුනං දුබ්භි, ඉදාති තථා දුබ්භිස්සස්සි මඤ්ඤෙ, පුබ්බෙ විය වාරෙතුං න දස්සාමිති අධිප්පායො. මුහුං මුහුං වාරණකං ව දස්සයන්ති අභිණ්හතො වරණාරහං විය මනො දස්සෙන්නො වරණාරහං පුරිසං වඤ්චෙත්වා වරගොපකං නිජ්ථාදෙන්තො විය පුනප්පුනං තං තං භවං දස්සෙන්නො. උම්මත්තකෙනෙව මයා පලොභසීති උම්මත්තකපුරිසෙන විය මයා සද්ධිං කීළන්තො තං තං පලොභනීයං දස්සෙත්වා පලොභසි. කිඤ්චාපි තෙ, චිත්ත, වීරාධිකං මයාති, අම්භො චිත්ත, කිං නාම තෙ මයා වීරද්ධං, තං කට්ඨෙහිති අධිප්පායො.

ඉදං පුරෙ චිත්තන්ති ඉදං චිත්තං නාම ඉතො පුබ්බෙ රූපාදීසු ආරම්මණෙසු රජ්ජනාදිනා, යෙන ආකාරෙන ඉච්ඡති, යත්ථෙව වස්ස කාමො උප්පජ්ජති, තස්ස වසෙන යත්ථකාමං යථා විවරන්තස්ස සුඛං භොති, තථෙව ච වරන්තො යථාසුඛං දීඝරත්තං වාරිකං අවරි. අජ්ජාහං පහින්නමදං මත්තහත්ථිං හත්ථාවරියසඬ්ඨාතො ඡෙකො අඬ්ඤාසග්ගහො අඬ්ඤාසෙන විය යොනියොමනසිකාරෙන නං නිග්ගහෙස්සාමි, තස්ස චිත්තිකම්භං දස්සාමිති.

සත්ථා ච මෙ ලොකම්මං අධිට්ඨතී මම සත්ථා සම්මාසම්බුද්ධො ඉමං අනවසෙසබන්ධලොකං ඤාණෙන අධිට්ඨති. කින්ති? හුත්වා අභාවච්චෙන අනිච්චතො, කස්සචිපි ධූවස්ස ථාවරස්ස අභාවතො අද්ධුවතො සුඛසාරාදීනං අභාවතො අසාරතො. පක්ඛන්ද මං, චිත්ත, ජිනස්ස සාසනෙති තස්මා යාථාවතො පටිපජ්ජිතුං, චිත්ත, මං ජිනස්ස භගවතො සාසනෙ පක්ඛන්දෙහි අනුප්පවෙසෙහි. “පක්ඛන්දිම”න්තිපි පාළි, ජිනස්ස සාසනෙ ඉමං ලොකං ඤාණෙන පක්ඛන්ද, යාථාවතො තාරෙහි, පක්ඛන්දන්තො ච විපස්සනාඤ්ඤාමග්ගෙන යාපෙන්තො සුදුන්තරතො මහත්තතො සංසාරමභොසතො මං තාරෙහි.

න තෙ ඉදං, චිත්ත, යථා පුරාණකන්ති, අම්භො චිත්ත, ඉදං අත්තභාවගෙහං පොරාණකං විය තව න භොතිති අත්ථො. කස්මා? නාහං අලං තුය්හ වසෙ නිවත්තිතුන්ති ඉදානාහං තව වසෙ නිවත්තිතුං න යුත්තො. යස්මා මහෙසිනො භගවතො පබ්බජිතොමිති සාසනෙ. පබ්බජිතකාලතො ච පටියාය සමණා නාම මාදිසාව න භොන්ති විනාසධාරිනො, එකංසතො සමණායෙව භොන්තිති අත්ථො.

නගානි සිනෙරුනිමවන්තාදයො සබ්බෙ පබ්බතා. සමුද්දානි පුරත්ථිමසමුද්දාදයො සිතසමුද්දාදයො, න සබ්බෙ සමුද්දා. සරිතානි ගඬිගාදයො සබ්බා නදියො ව. වසුන්ධරානි පථවී. දිසා වතස්සොති පුරත්ථිමාදිහෙදා වතස්සො දිසා. විදිසානි පුරත්ථිමදක්ඛිණාදයො වතස්සො අනුදිසා. අධොති හෙට්ඨා යාව උදකසන්ධාරකවායුබන්ධා. දිවාති දෙවලොකා. දිවාග්ගහණෙන වෙන්ථ තත්ථ ගතෙ සත්තසබ්බායෙ වදති. සබ්බෙ අනිච්චා තිභවා උපද්දුතානි සබ්බෙ කාමහවාදයො තයො භවා අනිච්චා වෙව ජාතිආදිති රාගාදිති කිලෙසෙති උපද්දුතා පිළිතා ව, න එත්ථ කිඤ්චි බෙමට්ඨානං නාම අත්ථි, තදභාවතො කුභිං ගතො, චිත්ත, සුඛං රමිස්සසී, තස්මා තතො නිස්සරණඤ්චෙන්ථ පරියෙසාහිති අධිප්පායො.

ධිතිප්පරන්ති ධිතිපරායණං පරමං ටීරභාවෙ යිතං මමං, චිත්ත, කිං කාහිසී, තතො ඊසකම්පි මං වාලෙතුං නාසක්ඛිස්සසීති අත්ථො. තෙනාහ “න තෙ අලං, චිත්ත, වසානුවත්තකො”ති. ඉදානි තමෙවත්ථං පාකටතරං කත්වා දස්සෙන්තො “න ජාතු භස්තං උභතොමුඛං ජුපෙ , ධිරත්ථු පුරං නවසොතසන්දනි”න්ති ආහ. තත්ථ භස්තන්ති රුත්තිං. උභතොමුඛන්ති පුතොළියා උභතොමුඛං. න ජාතු ජුපෙති එකංසෙනෙව පාදෙනාපි න ජුපෙයා, තථා ධිරත්ථු පුරං නවසොතසන්දනින්ති නානප්පකාරස්ස අසුවිනො පුරං නවති සොතෙහි වණමුඛෙහි අසුවිසන්දනිං සවතිං. තාය වච්චකුටියා යි අත්ථු, තස්සා ගරභා හොතු.

එවං අට්ඨවිසතියා ගාථාහි නිග්ගණ්හනවසෙන චිත්තං ඔවදිත්වා ඉදානි විවෙකට්ඨානාවික්ඛණාදිනා සම්පහංසෙන්තො “වරාහඵණෙයාචිගාළ්භසෙවිතෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ වරාහඵණෙයාචිගාළ්භසෙවිතෙති වරාහෙහි වෙව ඵණෙයොහි ව ඔගාහෙන්වා සෙවිතෙ. පබ්භාරකුට්ටෙති පබ්භාරට්ඨානෙ වෙව පබ්බතසිඛරෙ ව. පකතෙව සුන්දරෙති පකතියා එව සුන්දරෙ අතිත්තිමනොහරෙ. “පකතිවසුන්ධරෙ”ති වා පායො, පාකතිකෙ භූමිපදෙසෙති අත්ථො. නවම්බුතා පාචුසසිත්තකානනෙති පාචුසවසෙන චුට්ඨෙත මෙසොදකෙන උපසිත්තවස්සෙ සුථෙවෙ වනෙ. තහිං ගුහාගෙහගතො රමිස්සසීති තස්මිං පබ්බතකානනෙ ගුහාසඬ්ඛානං ගෙහං උපගතො භාවනාරතියා අභිරමිස්සසී.

තෙ තං රමෙස්සන්තිති තෙ මයුරාදයො වතසඤ්ඤං උප්පාදෙන්තා තං රමෙස්සන්තිති අත්ථො.

චුට්ඨමිති දෙවෙති මෙසෙ අධිප්පචුට්ඨෙ. වතුරඬිගුලෙ තිණෙති තෙනෙව ගස්සොදකපාතෙන තත්ථ තත්ථ තිණෙ සුරත්තවණ්ණකම්බලසදිසෙ වතුරඬිගුලෙ ජාතෙ. සංපුප්ඵිතෙ මෙසනිහමිති කානනෙති පාචුසමෙසසඬ්ඛානෙ කානනෙ සම්මදෙව පුප්ඵිතෙ. නගන්තරෙති පබ්බතන්තරෙ. විට්ඨසමො සයිස්සන්ති තරුසදිසො අපරිග්ගහො හුත්වා නිපජ්ජිස්සං. තං මෙ මුදු හෙහිති තුලසන්තිහන්ති තං තිණපච්චත්ථරණං මුදු සුඛසම්ථස්සං තුලසන්තිහං තුලිකසදිසං සයනං මෙ භවිස්සති.

තථා තු කස්සාමි යථාපි ඉස්සරොති යථා කොචි ඉස්සරපුරිසො අත්තනො වචනකරදාසාදිං වසෙ වත්තෙති, අභමිපි, චිත්ත, තං තථා කරිස්සාමි, මය්හං වසෙ වත්තෙමියෙව. කථං? යං ලබ්බති තෙනපි හොතු මෙ අලන්ති වතුසු පච්චයෙසු යං යාදිසං වා තාදිසං වා ලබ්බති, තෙන ව මය්හං අලං පරියත්තං හොතු. එතෙන ඉදං දස්සෙති – යස්මා ඉධෙකච්චෙ සත්තා තණ්හුප්පාදහෙතු චිත්තස්ස වසෙ අනුවත්තන්ති, අහං පන තණ්හුප්පාදං දුරතො වජ්ජෙන්තො චිත්තං දාසං විය කරොන්තො අත්තනො වසෙ වත්තෙමිති. න තාහං කස්සාමි යථා අනන්දිතො, බ්ලාරහස්තංව යථා සුමද්දිතන්ති චිත්ත තණ්හුප්පාදපරිවජ්ජනහෙතු, පුන තන්ති චිත්තං ආමසති, යථා අඤ්ඤොපි කොචි සම්මප්පධානයොගෙන භාවනාය අනන්දිතො අත්තනො චිත්තං කම්මක්ඛමං, කම්මයොග්ගං කරොති, තථා අභමිපි, චිත්ත, තං කම්මක්ඛමං, කම්මයොග්ගං මය්හං වසෙ වත්තං කරිස්සාමි . යථා කිං? බ්ලාරහස්තංව යථා සුමද්දිතං, නඉති නිපාතමත්තං. යථා සුට්ඨු මද්දිතං බ්ලාරහස්තං කම්මක්ඛමං, කම්මයොග්ගං සුබ්බෙත පරිහරණියඤ්චෙ හොති, තථාහං තං කරිස්සාමි.

වීරියෙන තං මය්හං වසානයිස්සන්ති, අම්හො චිත්ත, තං අත්තනො වීරියෙන භාවනාබලං උප්පාදෙන්වා තෙන මය්හං වසං ආනයිස්සං. ගජංව මත්තං කුසලඬිකුසග්ගහොති යථා කුසලො ඡෙකො අඬිකුසග්ගහො හත්ථාවරියො අත්තනො සික්ඛාබලෙන මත්තහත්ථිං අත්තනො වසං ආනෙති, තථෙවාති අත්ථො.

තයා සුදන්තෙන අවට්ඨිතෙන භීති භීති නිපාතමත්තං, චිත්ත, සමථවිපස්සනාභාවනාහි සුට්ඨු දන්තෙන තතො එව සම්මදෙව විපස්සනාවිථිං පටිපන්නත්තා අවට්ඨිතෙන තයා. භයෙන යොග්ගාවරියොව උප්පුනාති යථා සුදන්තෙන සුදන්තත්තා එව උපුනා අවඬිකගතිනා අස්සාජානියෙන යොග්ගාවරියො අස්සදම්මසාරථි අබෙමට්ඨානතො බෙමන්තභූමිං පටිපජ්ජිතුං සක්කොති, එවං පහොමි මග්ගං පටිපජ්ජිතුං සිවන්ති අසිච්චාචකරානං කිලෙසානං අභාවෙන සිවං. චිත්තානුරක්ඛිතීති අත්තනො චිත්තං අනුරක්ඛණසිලෙහි බුද්ධාදිති සබ්බකාලං සෙවිතං අරියමග්ගං අහං පටිපජ්ජිතුං අධිගන්තුං පහොමි සක්කොමිති.

ආරම්මණෙ තං බලසා නිබන්ධිසං, නාගංව ථම්මමිති දළ්භාය රජ්ජුයාති යථා හත්ථාවරියො මහාහත්ථිං ආලානථම්මෙහ දළ්භාය ටීරාය රජ්ජුයා නිබන්ධති, එවමහං, චිත්ත, කම්මට්ඨානාරම්මණෙ භාවනාබලෙන නිබන්ධිස්සං. තං මෙ සුගුත්තං සතියා සුභාවිතන්ති තං ත්වං, චිත්ත, මම සතියා සුගුත්තං සුභාවිතඤ්ච හුත්වා. අනිස්සිතං සබ්බභවෙසු හෙහිසීති අරියමග්ගභාවනාදිබලෙන කාමහවාදිසු සබ්බෙසු පි හවෙසු තණ්හාදිනිස්සයෙහි අනිස්සිතං භවිස්සසී.

පඤ්ඤාය ඡේත්වා විපථානුසාරිනන්ති උප්පට්ඨාමිනං ආයතනසමුදයං යාථාවතො දිස්වා යෙන සමුදයෙන උප්පට්ඨාමි, තස්ස කිලෙසවිස්සන්දනං කිලෙසවිප්ඵන්දිතං ඉන්ද්‍රියසංවරූපනිස්සයාය පටිසඬ්ඛානපඤ්ඤාය ඡිත්තීන්ද්‍රියා සොතව්විඡේදනවසෙන ආවරණං කත්වා. යොගෙන නිග්ගස්සාති විපස්සනාභාවනාසඬ්ඛාතෙන යොගෙන සාමන්තියවිධමනෙන නිග්ගහෙත්වා. පථෙ නිවෙසියාති විපස්සනාවිතියං නිවෙසෙත්වා, පතිට්ඨපෙත්වා. යදා පන විපස්සනා උස්සුක්කාපිතා මග්ගෙන සට්ඨෙති, තදා මග්ගපඤ්ඤාය “යංකිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්මං”න්ති (මහාව. 16; සං. නි. 5.1081) නිදස්සනෙන සබ්බසො ආයතනසමුදයස්ස විභවං සම්භවඤ්ච අසම්මොහතො දිස්වා සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගවාදිනො සම්මාසම්බුද්ධස්ස දායාදො ඔරසපුත්තො හෙහිසි භවිස්සසීති අත්ථො.

චතුබ්බිපල්ලාසවසං අධිට්ඨිතන්ති අනිච්චෙ නිච්චන්ති, අසුභෙ සුභන්ති, දුක්ඛෙ සුඛන්ති, අනත්තනි අත්තාති ඉමෙසං චතුත්තං විපල්ලාසානං වසං අධිට්ඨිතං අනුවත්තන්තං. ගාමණ්ඩලංව පරිනෙසි, චිත්ත, මන්ති, අම්භො චිත්ත, මං ගාමදාරකං විය පරිකඩ්ඪසි, ඉතො චිතො පරිකඩ්ඪසි. නනු සංයොජනබන්ධනවිඡිදන්ති සංයොජනසඬ්ඛාතානං දසන්තං බන්ධනානං ඡේදකං කාරුණිකං මහාමුනිං සම්මාසම්බුද්ධං සංසෙවසි නනු, “තථාරූපෙ මහානුභාවෙ දුරතොව චජ්ජෙසි, මාදිසෙ පන තපස්සිනෙ යථාරූචි පරිනෙසි”ති අප්පසාදලෙසෙන සත්ථාරං පසංසති.

මිගො යථාති යථා මිගො රුක්ඛගච්ඡලතාදිහි සුට්ඨු චිත්තවිචිත්තෙ අනාකුලෙ කානනෙ සෙරි සයංවසි රමති. රම්මං ගිරිං පාචුසඅබ්භමාලිනිනිති ඵලං පාචුසකාලෙ සමන්තතො සුමාලිනිති ථලජලජමාලාහි සමන්තාගතත්තා අබ්භමාලිනිං ජනවිචිත්තතාය මනොරමතාය ච රම්මං පබ්බතං ලහිත්වා තත්ථ නගෙ රම්ස්සං, අසංසයං ඵකංසෙනෙව ත්වං, චිත්ත, පරාභවිස්සසි, සංසාරඛ්‍යාසනෙහි යස්සසීති අත්ථො.

යෙ තුය්හ ඡන්දෙන වසෙන චත්තිනොති සබ්බෙ පුට්ඨජනෙ චිත්තසාමඤ්ඤෙන ගහෙත්වා වදති. තස්සත්ථො – යෙ නරනාරියො, අම්භො චිත්ත, තුය්හං ඡන්දෙන වසෙන රූපියා ධිතා යං ගෙහනිස්සිතං සුඛං අනුභොන්ති අනුභවිස්සන්ති, තෙ අවිද්දසු අන්ධබාලා, මාරවසානුවත්තිනො කිලෙසමාරාදිනං වසෙ අනුවත්තනසීලා, භවාහිනන්දී කාමාදිභවමෙව අභිනන්දනතො, තව සාවකා අනුසිට්ඨිකරා. මයං පන සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාවකා, න තුය්හං වසෙ අනුවත්තාමාති.

ඵලං ථෙරො පුබ්බෙ අත්තතො උප්පන්තං යොනියොමනසිකාරං චිත්තස්ස නිග්ගණ්හනවසෙන පචත්තං නානජ්ජකාරතො විභජිත්වා සම්පෙ ධිතානං භික්ඛුනං ඔවාදදානවසෙන ධම්මං කථෙසි. යං පනෙත්ථ අන්තරන්තරා අත්ථතො න විභත්තං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා උත්තානත්ථමෙවාති.

තාලපුටත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්ඤාසනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

20. සට්ටිනිපාතො

1. මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

සට්ටිනිපාතෙ ආරඤ්ඤිකානිආදිකා ආයස්මනො මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? තස්ස චත්ථු ධම්මසෙනාපතිචත්ථුමිහි චුත්තමෙව. ථෙරො හි පබ්බජිතදිවසනො සත්තමෙ දිවසෙ මගධරට්ඨෙ කල්ලවාලගාමකං උපනිස්සාය සමණධම්මං කරොන්තො ථිනමිද්ධෙ ඔක්කන්තෙ සත්ථාරා – “මොග්ගල්ලාන, මොග්ගල්ලාන, මා, බ්‍රාහ්මණ, අරියං තුණ්හිභාවං පමාදො” තිආදිනා (සං. නි. 2.235) සංවෙජිතො ථිනමිද්ධං විනොදෙන්වා භගවතා චුච්චමානං ධාතුකම්මට්ඨානං සුණන්තො ඵව විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා පටිපාටියා උපරිමග්ගත්තයං උපගන්ත්වා අග්ගඵලක්ඛණෙ සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකං පාපුණි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.1.375-397) –

“අනොමදස්සි භගවා, ලොකජෙට්ඨො නරාසහො;
විභාසි හිමවන්තමිහි, දෙවසඬිසපුරක්ඛනො.

“වරුණො නාම නාමෙන, නාගරාජා අහං තදා;
කාමරූපී විකුබ්බාමි, මහොදධිනිවාසහං.

“සඬිගණියං ගණං හින්වා, තුරියං පට්ඨපෙසහං;
සම්බුද්ධං පරිවාරෙන්වා, වාදෙසුං අච්ඡරා තදා.

“වජ්ජමානෙසු තුරෙසු, දෙවා තුරානි වජ්ජසු;
උභින්තං සද්දං සුත්වාන, බුද්ධොපි සම්පබුජ්ඣංථ.

“නිමන්තෙන්වාන සම්බුද්ධං, සකං භවනුපාගමිං;
ආසනං පඤ්ඤපෙත්වාන, කාලමාරොචයිං අහං.

“බිණාසවසහස්සෙහි, පරිචුතො ලොකනායකො;
ඔභාසෙන්තො දිසා සබ්බා, භවනං මෙ උපාගමි.

“උපට්ඨියං මහාවීරං, දෙවදෙවං නරාසහං;
සහික්ඛුසඬිසං තප්පෙසිං, අන්තපානෙනහං තදා.

“අනුමොදි මහාවීරො, සයම්භු අග්ගපුග්ගලො;
හික්ඛුසඬිසෙ නිසීදිත්වා, ඉමා ගාථා අභාසංථ.

“යො සො සඬිසං අපුප්පෙසි, බුද්ධඤ්ච ලොකනායකං;
තෙන චිත්තප්පසාදෙන, දෙවලොකං ගමිස්සති.

“සත්තසත්තතික්ඛන්තුඤ්ච, දෙවරජ්ජං කරිස්සති;
පට්ඨායා රජ්ජං අට්ඨසනං, වසුධං ආවසිස්සති.

“පඤ්චපඤ්ඤාසක්ඛන්තුඤ්ච, චක්කවත්ති භවිස්සති;
භොගා අසඬිබ්බියා තස්ස, උප්පජ්ජිස්සන්ති තාවදෙ.

“අපරිමෙයො ඉතො කප්පෙ, ඔක්කාකකුලසම්භවො;
ගොතමො නාම ගොත්තෙන, සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

“නිරයා සො චචිත්වාන, මනුස්සත්තං ගමිස්සති;
කොලිතො නාම නාමෙන, බ්‍රහ්මබන්ධු භවිස්සති.

“සො පච්ඡා පබ්බජිත්වාන, කුසලමුලෙන වොදිතො;
ගොතමස්ස භගවතො, දුතියො හෙස්සති සාවකො.

“ආරද්ධවීරියො පහිත්තො, ඉද්ධියා පාරමිං ගතො;
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය, නිබ්බායිස්සතිනාසවො.

“පාපමිත්තොපනිස්සාය, කාමරාගවසං ගතො;
මාතරං පිතරඤ්චාපි, ඝාතයිං දුට්ඨමානාසො.

“යං යං යොනුපපජ්ජාමි, නිරයං අථ මානුසං;
පාපකම්මසමඬගිතා, භින්නසිසො මරාමහං.

“ඉදං පච්ඡිමකං මය්හං, වරිමො චත්තතෙ භවො;
ඉධාපි එදිසො මය්හං, මරණකාලෙ භවිස්සති.

“පට්ඨෙකමනුයුත්තො, සමාධිභාවනාරතො;
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය, විහරාමි අනාසවො.

“ධරණිමිපි සුගම්හිරං, බහලං දුප්පධංසියං;
වාමඬගුට්ඨොන බොහෙය්‍යං, ඉද්ධියා පාරමිං ගතො.

“අස්මිමානං න පස්සාමි, මානො මය්හං න විජ්ජති;
සාමණෙරෙ උපාදාය, ගරුචිත්තං කරොමහං.

“අපරිමෙය්‍ය ඉතො කප්පෙ, යං කම්මමභිනිහරිං;
තාහං භූමිමනුප්පත්තො, පත්තොමිති ආසවක්ඛයං.

“පට්ඨමහිදා චතස්සො...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අථ නං සත්ථා අපරභාගෙ ජෙනවනමහාවිහාරෙ අරියගණමජ්ඣෙ නිසින්නො තෙන තෙන ගුණෙන අත්තනො සාවකෙ එතදග්ගෙ යපෙන්නො “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛූනං ඉද්ධිමන්නානං යදිදං මහාමොග්ගල්ලානො”ති (අ. නි. 1.188, 190) ඉද්ධිමන්නාය එතදග්ගෙ යපෙසි. තෙන එවං සත්ථාරා එතදග්ගෙ යපිතෙන සාවකපාරමියා මත්ථකං පත්තෙන මහාපෙරෙන තං තං නිමිත්තං ආගම්ම තත්ථ තත්ථ භාසිතා ගාථා, තා සඬගිතිකාලෙ ධම්මසඬගාහකෙහි –

1149. “ආරඤ්ඤිකා පිණ්ඩපාතිකා, උඤ්ජාපත්තාගතෙ රතා;
දාලෙමු මච්චුනො සෙනං, අජ්ඣත්තං සුසමාහිතා.

1150. “ආරඤ්ඤිකා පිණ්ඩපාතිකා, උඤ්ජාපත්තාගතෙ රතා;
ධුනාම මච්චුනො සෙනං, නළාගාරංව කුඤ්ජරො.

1151. “රුක්ඛමුලිකා සාතතිකා, උඤ්ජාපත්තාගතෙ රතා;
දාලෙමු මච්චුනො සෙනං, අජ්ඣත්තං සුසමාහිතා.

1152. “රුක්ඛමුලිකා සාතතිකා, උඤ්ජාපත්තාගතෙ රතා;
ධුනාම මච්චුනො සෙනං, නළාගාරංව කුඤ්ජරො.

1153. “අට්ඨිකඬකලකුට්ඨකෙ, මංසන්භාරුපසිබ්බිතෙ;
ධිරත්ථු පුරෙ දුග්ගන්ධෙ, පරගත්තෙ මමායසෙ.

1154..

“තව සරීරං නවසොතං, දුග්ගන්ධකරං පරිබන්ධං;
භික්ඛු පරිවජ්ජයතෙ තං, මිළ්භඤ්ච යථා සුචිකාමො.

1156. “එවඤ්චෙ තං ජනො ජඤ්ඤා, යථා ජානාමි තං අහං;
ආරකා පරිවජ්ජෙය්‍ය, ගුප්ථියානංව පාචුසෙ.

1157. “එවමෙනං මහාවීර, යථා සමණ භාසසි;
එත්ථ වෙකෙ විසිදන්ති, පඬකම්භිව ජරග්ගවො.

1158. “ආකාසමිහි හලිද්දියා, යො මඤ්ඤෙථ රජෙනවෙ;
අඤ්ඤෙන වාපි රඬගෙන, විසාතුදයමෙව තං.

1159. “තදාකාසසමං චිත්තං, අජ්ඣත්තං සුසමාහිතං;
මා පාපචිත්තෙ ආසාදි, අග්ගිබන්ධංව පක්ඛිමා.

1160. “පස්ස විත්තකතං බිම්බං, අරුකායං සමුස්සිතං;
ආතුරං බහුසඬකප්පං, යස්ස නත්ථි ධූවං යිති.

1161. “පස්ස විත්තකතං රූපං, මණිනා කුණ්ඩලෙන ව;
අට්ඨං තවෙන ඔනද්ධං, සහ වත්ථෙහි සොහති.
1162. “අලත්තකකතා පාදා, මුඛං වුණ්ණකමක්ඛිතං;
අලං බාලස්ස මොහාය, නො ව පාරගවෙසිනො.
1163. “අට්ඨාපදකතා කෙසා, නෙත්තා අඤ්ජනමක්ඛිතා;
අලං බාලස්ස මොහාය, නො ව පාරගවෙසිනො.
1164. “අඤ්ජනීව නවා විත්තා, පුත්තිකායො අලඬකතො;
අලං බාලස්ස මොහාය, නො ව පාරගවෙසිනො.
1165. “ඔදහි මීගවො පාසං, නාසදා වාගුරං මීගො;
භුත්වා නිවාපං ගච්ඡාම, කද්දන්තෙ මීගඛන්ධකෙ.
1166. “ජීන්තො පාසො මීගවස්ස, නාසදා වාගුරං මීගො;
භුත්වා නිවාපං ගච්ඡාම, සොවන්තෙ මීගඤ්ඤකෙ.
1167. “තදාසි යං භිංසනකං, තදාසි ලොමහංසනං;
අනෙකාකාරසම්පන්නො, සාරිපුත්තම්භි නිබ්බුතෙ.
1168. “අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා, උප්පාදවයධම්මිනො;
උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්ති, තෙසං වූපසමො සුඛො.
1169. “සුබ්බමං තෙ පටිච්ඡ්ඤාන්ති, වාලග්ගං උසුනා යථා;
යෙ පඤ්චක්ඛන්තො පස්සන්ති, පරතො නො ව අත්තතො.
1170. “යෙ ව පස්සන්ති සඬ්ඛාරෙ, පරතො නො ව අත්තතො;
පච්චික්ඛාධිංසු නිපුණං, වාලග්ගං උසුනා යථා.
1171. “සත්තියා විය ඔමට්ඨො, ධස්භමානොව මත්ථකෙ;
කාමරාගප්පහානාය, සතො භික්ඛු පරිබ්බජෙ.
1172. “සත්තියා විය ඔමට්ඨො, ධස්භමානොව මත්ථකෙ;
භවරාගප්පහානාය, සතො භික්ඛු පරිබ්බජෙ.
1173. “වොදිතො භාවිතත්තෙන, සරිරන්තිමධාරිතා;
මිගාරමාතුපාසාදං, පාදඬ්ගුට්ඨෙන කම්පයිං.
1174. “නයිදං සිටීලමාරබ්භ, නයිදං අප්පෙන ථාමසා;
නිබ්බානමධිගන්තබ්බං, සබ්බගන්ථපමොවනං.
1175. “අයඤ්ච දහරො භික්ඛු, අයමුත්තමපොරිසො;
ධාරෙති අන්තිමං දෙහං, ජෙත්වා මාරං සවාහනං.
1176. “චිවරමනුපහන්ති විජ්ජුතා, වෙහාරස්ස ව පණ්ඩවස්ස ව;
නගච්චරගතො ඤායති, පුත්තො අප්පට්ඨස්ස තාදිතො.
1177. “උපසන්නො උපරතො, පන්තසෙනාසනො මුනි;
දායාදො බුද්ධසෙට්ඨස්ස, බ්‍රහ්මුනා අභිවන්දිතො.
1178. “උපසන්නං උපරතං, පන්තසෙනාසනං මුනිං;
දායාදං බුද්ධසෙට්ඨස්ස, වන්ද බ්‍රාහ්මණ කස්සපං.
1179. “යො ව ජාතිසතං ගච්ඡෙ, සබ්බා බ්‍රාහ්මණජාතියො;
සොත්තියො වෙදසම්පන්නො, මනුස්සෙසු පුනප්පුනං.
1180. “අජ්ඣායකොපි වෙ අස්ස, තිණ්ණං වෙදාන පාරගු;
ඵතස්ස වන්දනායෙනං, කලං නාග්ගති සොළසිං.
1181. “යො සො අට්ඨ විමොක්ඛානි, පුරෙහත්තං අඵස්සයි;
අනුලොමං පටිලොමං, තතො පිණ්ඩාය ගච්ඡති.
1182. “තාදිසං භික්ඛුං මාසාදි, මාත්තානං බණ්ඩාමණ;
අභිප්පසාදෙහි මනං, අරහන්තම්භි තාදිනෙ;
බ්ජපං පඤ්ජලිකො වන්ද, මා තෙ විජට්ඨි මත්ථකං.
1183. “නෙසො පස්සති සද්ධම්මං, සංසාරෙන පුරක්ඛතො;
අධොගමං ජිම්භපථං, කුම්මග්ගමනුධාවති.

1184. “කිමිව මිළිහසල්ලිත්තො, සඬබාරෙ අධිමුච්ඡිතො;
පගාළිහො ලාභසක්කාරෙ, තුවිෂො ගච්ඡති පොට්ඨිලො.

1185. “ඉමඤ්ච පස්ස ආයන්තං, සාරිපුත්තං සුදස්සනං;
චිත්තං උභතොභාගෙ, අජ්ඣන්තං සුසමාහිතං.

1186. “විසල්ලං ඛිණ්ණසංයොගං, තෙවිජ්ජං මච්චුහායිනං;
දක්ඛිණෙය්‍යං මනුස්සානං, පුඤ්ඤක්ඛේත්තං අනුත්තරං.

1187. “එතෙ සම්බහුලා දෙවා, ඉද්ධිමන්තො යසස්සිනො.

දස දෙවසහස්සාති, සබ්බෙ බ්‍රහ්මපුරොහිතා;
මොග්ගල්ලානං නමස්සන්තා, තිට්ඨන්ති පඤ්ඡලිකතා.

1188. “නමො තෙ පුරිසාජඤ්ඤ, නමො තෙ පුරිසුත්තම;
යස්ස තෙ ආසවා ඛිණ්ණා, දක්ඛිණෙය්‍යාසි මාරිස.

1189. “පුඤ්ඤො නරදෙවෙන, උජ්ජන්තො මරණාහිභු;
පුණ්ඩරිකංව තොයෙන, සඬබාරෙනුපලිම්පති.

1190. “යස්ස මුහුත්තෙන සහස්සධා ලොකො, සංවිදිතො සබ්‍රහ්මකප්පො වසි;
ඉද්ධිගුණෙ චුතුපපාතෙ කාලෙ, පස්සති දෙවතා ස භික්ඛු.

1191. “සාරිපුත්තොව පඤ්ඤාය, සිලෙන උපසමෙන ව;
යොපි පාරඬගතො භික්ඛු, එතාවපරමො සියා.

1192. “කොට්ඨකසහස්සස්ස, අත්තභාවං ඛණෙන නිමිමිනෙ;
අභං විකුබ්බනාසු කුසලො, වසිභුතොමිහි ඉද්ධියා.

1193. “සමාධිවිජ්ජාවසිපාරමීගතො, මොග්ගල්ලානගොත්තො අසිතස්ස සාසනෙ;
ධිරො සමුව්ඡින්නි සමාහිතින්ද්‍රියො, නාගො යථා පුතිලතංව බන්ධනං.

1194. “පරිවිණ්ණො මයා සත්ථා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං;
ඔහිතො ගරුකො භාරො, භවනෙත්ති සමුහතා.

1195. “යස්ස වත්ථාය පබ්බජිතො, අගාරස්මානගාරියං;
සො මෙ අත්ථො අනුප්පත්තො, සබ්බසංයොජනක්ඛයො.

1196. “කිදිසො නිරයො ආසි, යත්ථ දුස්සි අපච්චථ;
චිදුරං සාවකමාසජ්ජ, කකුසන්ධඤ්ච බ්‍රාහ්මණං.

1197. “සතං ආසි අයොසඬකු, සබ්බෙ පච්චත්තවෙදනා;
ඊදිසො නිරයො ආසි, යත්ථ දුස්සි අපච්චථ;
චිදුරං සාවකමාසජ්ජ, කකුසන්ධඤ්ච බ්‍රාහ්මණං.

1198. “යො එතමභිජානාති, භික්ඛු බුද්ධස්ස සාවකො;
නාදිසං භික්ඛුමාසජ්ජ, කණ්ඨ දුක්ඛං නිගච්ඡසි.

1199. “මජ්ඣෙකසරස්මිං තිට්ඨන්ති, විමානා කප්පයායිනො;
වෙළුරියවණ්ණා රුචිරා, අච්චිමන්තො පහස්සරා;
අච්ඡරා තත්ථ නච්චන්ති, පුටු නානත්තවණ්ණයො.

1200. “යො එතමභිජානාති, පෙ. කණ්ඨ දුක්ඛං නිගච්ඡසි;
යො වෙප්පයන්තිපාසාදං, පාදඬගුට්ඨෙන කම්පසි;
මිගාරමාතුපාසාදං, පාදඬගුට්ඨෙන කම්පසි.

1203. “යො එතමභිජානාති, පෙ. කණ්ඨ දුක්ඛං නිගච්ඡසි.
යො වෙප්පයන්තිපාසාදං, පාදඬගුට්ඨෙන කම්පසි;
ඉද්ධිබලෙනුපත්ථද්ධො, සංවෙපෙසි ව දෙවතා.

1204. “යො එතමභිජානාති, පෙ. කණ්ඨ දුක්ඛං නිගච්ඡසි.
යො වෙප්පයන්තිපාසාදං, සක්කං සොපරිපුච්ඡති;
අපි ආවුසො ජානාසි, තණ්හක්ඛයචිමුත්තියො;
තස්ස සක්කො වියාකාසි, පඤ්භං පුට්ඨො යථාතථං.

1206. “යො එතමභිජානාති, පෙ. කණ්ඨ දුක්ඛං නිගච්ඡසි.
යො වෙප්පයන්තිපාසාදං, සුධම්මායං භික්ඛො සිහිං;
අජ්ජාපි ත්‍යාචුසො සා දිට්ඨි, යා තෙ දිට්ඨි පුරෙ අහු;
පස්සසි විතිවත්තන්තං, බ්‍රහ්මලොකෙ පහස්සරං.

1208: “තස්ස බ්‍රහ්මා විශාකාසි, පඤ්ඡං පුට්ඨො යථාතථං;
න මෙ මාරිස සා දිට්ඨි, යා මෙ දිට්ඨි පුරෙ අහු.

1209: “පස්සාමි චිතිවත්තන්තං, බ්‍රහ්මලොකෙ පහස්සරං;
සොහං අජ්ජ කථං වජ්ජං, අහං නිච්චොමිහි සස්සතො.

1210: “යො ඵතමහිජානාති, ඥාණං කුණ්භ දුක්ඛං නිගච්ඡයි.
ඥාණං මහානෙරුනො කුට්ඨං, විමොක්ඛිනො අපස්සයි,
වනං පුබ්බවිදෙහානං, යෙ ව භූමිසයා නරා.

1212: “යො ඵතමහිජානාති, භික්ඛු බුද්ධස්ස සාවකො;
තාදිසං භික්ඛුමාසජ්ජ, කණ්ඨෙ දුක්ඛං නිගච්ඡයි.

1213: “න වෙ අග්ගි වෙනයති, අහං බාලං ඩහාමිති;
බාලොව ජලිතං අග්ගිං, ආසජ්ජ නං පඩස්සති.

1214: “ඵවමෙව කුචං මාර, ආසජ්ජ නං තථාගතං;
සයං ඩහිස්සයි අත්තානං, බාලො අග්ගිංව සමුත්ථසං.

1215: “අපුඤ්ඤං පසවි මාරො, ආසජ්ජ නං තථාගතං;
කිත්තු මඤ්ඤයි පාපිම, න මෙ පාපං විපච්චති.

1216: “කරතො තෙ වියතෙ පාපං, චිරරත්තාය අන්තක;
මාර නිබ්බන්ද බුද්ධමහා, ආසං මාකාසි භික්ඛුසු.

1217: “ඉති මාරං අතජ්ජෙසි, භික්ඛු භෙසකළාවතො;
තතො සො දුම්මනො යක්ඛො, තත්ථෙවන්තරධායථා” ති. —

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො ථෙරො ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ඉමිනා අනුක්කමෙන ඵකච්චං සඬගහං ආරොපෙත්වා යපිතා.

තත්ථ “ආරඤ්ඤිකා” නිදාදිකා වතස්සො ගාථා භික්ඛුනං ඔවාදදානවසෙන භාසිතා. ආරඤ්ඤිකාති ගාමන්තසෙනාසනං පටික්ඛිපිත්වා ආරඤ්ඤකධුතඬගසමාදානෙන ආරඤ්ඤිකා. සඬගහන්තං පටික්ඛිපිත්වා පිණ්ඩපාතිකඬගසමාදානෙන පිණ්ඩපාතිකා, සරෙ සරෙ ලද්ධපිණ්ඩපාතෙන යාපනකා. උඤ්ජාපත්තාගතෙ රතාති උඤ්ජාවරියාය පත්තෙ ආගතෙ පත්තපරියාපත්තෙ රතා, තෙනෙව අභිරතා සන්තුට්ඨා. දාලෙමු මච්චුනො සෙනන්ති අත්තානං අනත්ථජනෙන සභායභාවුපගමනතො මච්චුරාජස්ස සෙනාභූතං කිලෙසවාහිතිං සමුච්ඡන්දෙම. අජ්ඣත්තං සුසමාහිතාති ගොවරජ්ඣක්තෙසු සුට්ඨ සමාහිතා හුත්වා, එතෙනස්ස පදාලනුපායමාහ.

ධුනාමාති නිද්ධුනාම විද්ධංසෙම.

සාතතිකාති සාතච්චකාරිනො භාවනාය සතතපචත්තචිරියා.

“අට්ඨිකඬකලකුට්ඨකෙ” නිදාදිකා වතස්සො ගාථා අත්තානං පලොභෙතුං උපගතාය ගණිකාය ඔවාදවසෙන අභාසි. තත්ථ අට්ඨිකඬකලකුට්ඨකෙති අට්ඨිසඬබලිකාමයකුට්ඨකෙ. න්භාරුපසිබ්බිතෙති නවහි න්භාරුසතෙහි සමන්තතො සිබ්බිතෙ. අරඤ්ඤෙ කුට්ඨො දාරුදණ්ඨෙ උස්සාපෙත්වා වල්ලිආදිහි බන්ධිත්වා කරියන්ති, ත්වං පන පරමජෙගුච්ඡෙන අට්ඨිකඬකලෙන පරමජෙගුච්ඡෙහෙව න්භාරුහි බන්ධිත්වා කතා, අතිවිය ජෙගුච්ඡා පටික්කුලා වාති දස්සෙති. ධිරත්ථු පුරෙ දුග්ගන්ධෙති කෙසලොමාදිනො නානජපකාරස්ස අසුචිනො පුරෙ පරිපුණ්ණො, තතො ඵව දුග්ගන්ධෙ ධිරත්ථු තව ධිකාරො භොතු. පරගත්තෙ මමායසෙති ඉදඤ්ච තෙ දුග්ගන්ධස්ස උපරි ථොටසමුට්ඨානං පරිස්සයං ඵවං අසුචිදුග්ගන්ධං ජෙගුච්ඡං පටික්කුලසමාදානං තාදිසෙ ඵව අඤ්ඤස්මිං පදෙසෙ සොණසිඬගාලකිම්බුලාදීනං ගත්තභූතෙ කළෙවරෙ මමන්තං කරොසි.

ගුථභස්තෙති ගුථභරිතභස්තසදිසෙ. තවොනද්ධෙති තවෙන ඔනද්ධෙ ඡවිමත්තපට්ඨිජාදිතකිබ්බිසෙ. උරගණ්ඨිපිසාවිනීති උරෙ ධීතගණ්ඨද්වයවති භයානකභාවතො අනත්ථාවහතො ව පිසාවසදිසි. යාති සන්දන්ති සබ්බදාති යාති නව සොතාති, නව වණ්ණුබාති සබ්බදා රත්තින්දිවං සන්දන්ති, සවන්ති, අසුචිං පග්ගරන්ති.

පරිබන්ධන්ති සම්මාපටිපත්තිපරිබන්ධභූතං. භික්ඛුති සංසාරෙ භයං ඉක්ඛන්තො භින්තකිලෙසො වා දුරතො පරිවජ්ජයතෙති මමන්තං න කරොති. මිළ්භඤ්ච යථා සුචිකාමොති ව-ඉති නිපාතමත්තං. යථා සුචිජාතිකො සුචිමෙව ඉච්ඡන්තො සසිසං න්භාතො මිළ්භං දිස්වා දුරතොව පරිවජ්ජෙසි, ඵවමෙවං භික්ඛුති අත්ථො.

එවැනිවේ නං ජනෝ ජඤ්ඤා, යථා ජානාමි නං අභන්ති එවං සරිරසඤ්ඤිතං අසුච්ඡුඤ්ඤං යථා අභං යථාභූතං ජානාමි, එවමෙව මහාජනෝ ජානෙය්‍යා, නං ආරකා දුරතොව පරිවජ්ජෙය්‍යා. ගුප්ථධානංව පාචුසෙති පාචුසකාලෙ කිලින්තාසුචිං නිරන්තරං ගුප්ථධානං විය සුචිජාතිකො. යස්මා පන නං යථාභූතං න ජානාති, තස්මා තත්ථ නිමුග්ගො සිසං න උක්ඛිපතිති අධිප්පායො.

එවං ටෙරෙන සරිරෙ දොසෙ විභාවිතෙ සා ගණිකා ලජ්ජාවනතමුඛා ටෙරෙ ගාරවං පච්චුප්ථයපෙත්වා “එවමෙනං මහාවිරා”ති ගාථං වත්වා ටෙරං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. තත්ථ එත්ථ වෙකෙනි එවං පාකට්ඨකිකුලසභාවෙපි එතස්මිං කායෙ එකච්චෙ සත්තා ආසත්තිබලවතාය විසිදන්ති විසාදං ආපජ්ජන්ති. පඬිකම්භිව ජරග්ගවො මහාකද්දමකුච්ඡියං සම්පතිතදුබ්බලබ්බිද්දො විය බ්‍යාසනමෙව පාපුණන්තිති අත්ථො.

පුන නං ටෙරො මාදිසෙ එවරුපා පටිපත්ති නිරන්ථකා විසාතාවහා එවාති දස්සෙන්තො “ආකාසමිහි”තිආදිනා ගාථාද්වයමාහ. තස්සත්ථො — යො පුග්ගලො හලිද්දියා අඤ්ඤො වා රඬිගජානෙන ආකාසං රඤ්ජිතුං මඤ්ඤෙය්‍යා, තස්ස නං කම්මං විසාතුදයං චිත්තවිසාතාවහමෙව සියා, යථා නං අවිසයෙ යොගො.

තදාකාසසමං චිත්තන්ති තයිදං මම චිත්තං ආකාසසමං කත්ථවි අලග්ගභාවෙන අජ්ඣන්තං සුචුද්ධ සමාහිතං, තස්මා මා පාපචිත්තෙ ආසාදිති කාමෙසු නිමුග්ගතාය ලාමකචිත්තෙ නිහිනචිත්තෙ මාදිසෙ මා ආසාදෙහි. අග්ගිබන්ධංව පක්ඛිමාති පක්ඛිමා සලභො අග්ගිබන්ධං ආසාදෙන්තො අනත්ථමෙව පාපුණාති, එවං සම්පදමිදං තුය්හන්ති දස්සෙති.

පස්ස චිත්තකතන්තිආදිකා සත්ත ගාථා තමෙව ගණිකං දිස්වා විපල්ලන්තචිත්තානං භික්ඛූනං ඔවාදදානවසෙන චුත්තා. නං සුත්වා සා ගණිකා මඩ්ඛුභූතා ආගතමග්ගෙනෙව පලාතා.

තදාසීතිආදිකා වතස්සො ගාථා ආයස්මතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස පරිනිබ්බානං ආරබ්භ චුත්තා. තත්ථ අනෙකාකාරසම්පන්නෙති අනෙකෙහි සීලසංවරාදිප්පකාරෙහි පරිපුණ්ණො.

සුබ්බං තෙ පටිච්ඡික්ඛන්තිති තෙ යොගිනො අභිසුබ්බං පටිච්ඡික්ඛන්ති නාම. යථා කිං? වාලග්ගං උසුනා යථා යථා සතධාහින්තස්ස වාලස්ස එකං අංසු අග්ගං රත්තන්ධකාරතිමියාය විජ්ජුල්ලතොභාසෙන විජ්ඣන්තා වියාති අත්ථො. කෙ පන තෙති ආහ “යෙ පඤ්චක්ඛන්තො පස්සන්ති, පරතො නො ව අත්තතො”ති. තත්ථ පරතොති අනත්තතො. තස්ස අත්තග්ගාහපටික්ඛෙපදස්සනඤ්ඤෙනං. තෙනාහ “නො ව අත්තතො”ති. එතෙන අනත්තතො අභිචුට්ඨිතස්ස අරියමග්ගස්ස වසෙන දුක්ඛසච්චෙ පරිඤ්ඤාභිසමයං ආහ, තදවිනාභාවතො පන ඉතරෙසමිපි අභිසමයානං සුප්පටිච්ඡික්ඛනා චුත්තා එව භොතිති දට්ඨබ්බං. කෙච්චි පන “අනත්ථකාරකතො පරෙ නාම පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධාති ‘පරතො පස්සන්ති’ති ඉමිනා විසෙසතො සබ්බොපි සම්මදෙව චුත්තො”ති වදන්ති. පච්චබ්‍යාධිංසුති පටිච්ඡික්ඛිංසු.

සත්තියා විය ඔමට්ඨොති පඨමගාථා තිස්සත්ථෙරං ආරබ්භ චුත්තා, දුතියා වඩ්ඪමානත්ථෙරං. තා හෙට්ඨා චුත්තත්ථාව.

වොදිතො භාවිතත්තෙනාති ගාථා පාසාදකම්පනසුත්තන්තං ආරබ්භ චුත්තා. තත්ථ භාවිතත්තෙන සරිරන්තිමධාරිනාති හගවන්තං සන්ධාය වදති.

නයිදං සිලිලමාරබ්භාතිආදිකා ද්වෙ ගාථා භීනවීරියං වෙදනාමකං දහරහික්ඛුං ආරබ්භ චුත්තා. තත්ථ සිලිලමාරබ්භාති සිලිලං කත්වා වීරියං අකත්වා. අප්පෙන ථාමසාති අප්පකෙන වීරියබලෙන නයිදං නිබ්බානං අධිගන්තබ්බං, මහන්තෙනෙව පන චතුබ්බිධසම්මප්පධානවීරියෙන පත්තබ්බන්ති අත්ථො.

විවරමනුපහන්තිතිආදිකා ද්වෙ ගාථා අත්තතො විවෙකභාවං ආරබ්භ චුත්තා. තත්ථ බ්‍රහ්මුනා අභිවන්දිතොති මහාබ්‍රහ්මුනා සදෙවකෙන ලොකෙන ව අභිමුඛෙන හුත්වා ථොමිතො නාමස්සිතො ව.

උපසන්තං උපරතන්තිආදිකා පඤ්ච ගාථා රාජගහං පිණ්ඩාය පවිසන්තං මහාකස්සපත්ථෙරං දිස්වා “කාලකණ්ණි මයා දිට්ඨා”ති ඔලොකෙන්වා යීතං සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස භාගිනෙය්‍යාං මිච්ඡාදිට්ඨිබ්‍රාහ්මණං දිස්වා තස්ස අනුකම්පාය “අයං බ්‍රාහ්මණො මා නස්සි”ති අරිසුපවාදපටිඝාතත්ථං “ටෙරං වන්දාහි”ති නං උයොපෙන්තෙන චුත්තා. තත්ථ ජාතිසතං ගච්ඡෙති ජාතීනං සතං උපගච්ඡෙය්‍යා. සොත්තියොති සොත්තියජාතිකො. වෙදසම්පන්නොති ඤාණසම්පන්නො. එතස්සාති ටෙරස්ස. අයඤ්ඤෙන්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො — යො පුග්ගලො උදිතොදිතා අසම්භින්තා සතබ්‍රාහ්මණජාතියො අනුපටිපාටියා උප්පජ්ජනවසෙන උපගච්ඡෙය්‍යා, තත්ථ ව බ්‍රාහ්මණානං විජ්ජාසු නිප්ථන්තිං ගතො තිණ්ණං වෙදානං පාරගු සියා බ්‍රාහ්මණවත්තඤ්ච පුරෙන්නො, තස්සෙනං විජ්ජාදිඅනුට්ඨානං එතස්ස මහාකස්සපත්ථෙරස්ස වන්දනාය වන්දනාමයපුඤ්ඤස්ස සොළසිං කලං නාග්ගති, වන්දනාමයපුඤ්ඤමෙව තතො මහන්තතරන්ති.

අටිය විමෝක්ඛානීති රූපජ්ඣානාදිකෙ අටිය විමෝක්ඛෙ. භාවනාවසෙන හි ලද්ධානි රූපජ්ඣානානි පච්චනිකධම්මෙහි සුට්ඨු විමුත්තනං අභිරතීවසෙන ආරම්මණෙ නිරාසඬිගඤ්ච පවත්තිං උපාදාය “විමෝක්ඛානී”ති චූච්චන්ති. නිරොධසමාපත්ති පන පච්චනිකධම්මෙහි විමුත්තත්තා ඵව. ඉධ පන ඝානමෙව වෙදිතබ්බං. අනුලොමං පටිලොමන්ති පයමජ්ඣානතො පටියාය යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනා අනුලොමං, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනතො පටියාය යාව පයමජ්ඣානා පටිලොමං. පුරෙහත්තන්ති හත්තකිච්චතො පුරෙයෙව. අඵස්සයිති අනෙකාකාරවොකාරා සමාපත්තියො සමාපජ්ජී. තතො පිණ්ඩාය ගච්ඡති තතො සමාපත්තීතො චූටියාය, තතො වා සමාපත්තිසමාපජ්ජිතතො පච්ඡා ඉදානි පිණ්ඩාය ගච්ඡති තදහු පවත්තං ථෙරස්ස පටිපත්තිං සන්ධාය වද්ති. ථෙරො පන දිවසෙ දිවසෙ තථෙව පටිපජ්ජති.

තාදිසං භික්ඛුං මාසාදීනි යාදිසස්ස ගුණා ඵකදෙසෙන චුත්තා, තාදිසං තථාරූපං බුද්ධානුබුද්ධං මහාඛණ්ඩං භික්ඛුං මා ආසාදෙහි. මාත්තානං ඛණි බ්‍රාහ්මණානි ආසාදෙනෙව, බ්‍රාහ්මණ, මා අත්තානං ඛණි, අරියුපවාදෙන අත්තතො කුසලධම්මං වා උම්මුලෙහි. අභිජ්ජසාදෙහි මනන්ති “සාධුරූපො වත අයං සමණො”ති අත්තතො චිත්තං පසාදෙහි. මා තෙ විජටි මත්ථකන්ති තව මත්ථකං තස්මිං කතෙන අපරාධෙන සත්තධා මා ඵලි. තස්මා තස්ස පටිකාරත්ථං ඛිජ්ජමෙව පඤ්ඤාලිකො වන්දාති. බ්‍රාහ්මණො තං සුත්වා භීතො සංවිග්ගො ලොමහට්ඨජාතො තාවදෙව ථෙරං බමාපෙසි.

නෙසො පස්සතීතිආදිකා ද්වෙ ගාථා පොට්ඨිලං නාම භික්ඛුං සම්මා අපටිපජ්ජන්තං මිච්ඡාජීවකතං දිස්වා වොදනාවසෙන චුත්තා. තත්ථ නෙසො පස්සති සද්ධම්මන්ති ඵසො පොට්ඨිලො භික්ඛු සතං බුද්ධාදීනං ධම්මං මග්ගඵලනිබ්බානං න පස්සති. කස්මා? සංසාරෙන පුරක්ඛතො සංසාරබන්ධනඅවිජ්ජාදිනා පුරක්ඛතො අපායෙසු නිබ්බත්තනතො අධොගමං හෙට්ඨාගාමී. මායාසාධේය්‍යානුගතත්තා ජීම්හපථං මිච්ඡාමග්ගභාවතො කුම්මග්ගභූතං මිච්ඡාජීවං අනුධාවති අනුපරිවත්තති.

කිම්චි මිල්ලසල්ලිත්තොති ගුට්තිමි විය මිල්ලෙන සමන්තතො ලිත්තො කිලෙසාසුචිවිමිස්සිතෙ සඬ්ඛාරෙ අධිමුච්ඡිතො අජ්ඣාපන්තො. පගාල්ලො ලාභසක්කාරොති ලාභෙ ව සක්කාරෙ ව තණ්හාවසෙන පකාරතො ගාල්ලො ඔගාල්ලො. තුච්ඡො ගච්ඡති පොට්ඨිලොති අධිසීලසික්ඛාභාවතො තුච්ඡො අසාරො හුත්වා පොට්ඨිලො භික්ඛු ගච්ඡති පවත්තති.

ඉමඤ්ච පස්සාතිආදිකා ද්වෙ ගාථා ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං පසංසන්තෙන චුත්තා. තත්ථ ඉමඤ්ච පස්සාති ආයස්මන්තං සාරිපුත්තත්ථෙරං දිස්වා පසන්තමානසො අත්තතො චිත්තං ආලපති. සුදස්සන්ති අසෙක්ඛානං සීලක්ඛන්ධානඤ්චෙව පාරිපුරියා සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස ව පාරිපුරියා සුන්දරදස්සනං. විමුත්තං උභතොභාගෙහි උභතොභාගතො විමුත්තත්තා උභතොභාගවිමුත්තං උභතොභාගෙහි අරූපසමාපත්තියා රූපකායතො, මග්ගෙන නාමකායතො, යථාරහං තෙහියෙව වික්ඛම්භනසමුච්ඡෙදභාගෙහි විමුත්තන්ති අත්ථො. සබ්බසො රාගසල්ලාදීනං අභාවෙන විසල්ලං කාමාදියොගානං සම්මදෙව ඛණ්ණත්තා ඛණ්ණසංයොගං සුපරිසුද්ධස්ස විජ්ජාත්තයස්ස අධිගතත්තා තෙවිජ්ජං මච්චුරාජස්ස හඤ්ජිතත්තා මච්චුභායිනං පස්සාති යොජනා.

ඵතෙ සම්බහුලාතිආදිකා ගාථා ආයස්මතා සාරිපුත්තත්ථෙරෙන මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරං පසංසන්තෙන චුත්තා. තත්ථ පූජිතො නරදෙවෙනාති නරෙහි ව දෙවෙහි ව පරමාය පූජාය පූජිතො. උජ්ජන්තො මරණාභිභූති ලොකෙ උජ්ජන්තො හුත්වා මරණං අභිභවිත්වා යීතො. අථ වා පූජිතො නරදෙවෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන කාරණභූතෙන අරියාය ජාතියා උජ්ජන්තො. සම්මාසම්බුද්ධො හි පයමං කම්මුනා නරො මනුස්සො හුත්වා පච්ඡාපි අරියාය ජාතියා උත්තමො දෙවො දෙවානිදෙවො අහොසි, තස්මා “නරදෙවො”ති චූච්චති. පූජිතො නරදෙවෙන හගවතා පසංසාවසෙන උජ්ජන්තො මරණාභිභූතෙ ලොකෙ උජ්ජන්තො හුත්වා මරණාභිභූ මච්චුභායී. පුණ්ඩරිකංව තොයෙන උදකෙන පුණ්ඩරිකං විය සඬ්ඛාරගතෙ තණ්හාදිට්ඨිලෙපෙන න උපලිම්පති, කත්ථවිජි අනිස්සිතොති අත්ථො.

යස්සාති යෙන. මුහුත්තෙති බණමත්තෙ කාලෙ. සහස්සධාති සහස්සපකාරො. ලොකොති ඔකාසලොකො. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – යෙන මහිද්ධිකෙන ආයස්මතා මහාමොග්ගල්ලානෙන සහස්සිලොකධාතු බණෙනෙව සම්මදෙව විදිතො, පච්චක්ඛතො ඤාතො සබ්බමකප්පො මහාබ්‍රහ්මසදිසො ආවජ්ජනාදිවිසිභාවජ්ජන්තියා ඉද්ධිසම්පදාය චුතුපපාතෙ ව වසී. කාලෙ පස්සතීති තදනුරූපෙ කාලෙ දිබ්බෙන චක්ඛුනා දෙවතා පස්සතීති.

සාරිපුත්තොවාතිආදිකා ගාථා ආයස්මතා මහාමොග්ගල්ලානෙන අත්තතො ගුණෙ පකාසෙන්තෙන චුත්තා. තත්ථ සාරිපුත්තොවාති ගාථාය අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – පඤ්ඤාය පඤ්ඤාසම්පදාය, සීලෙන සීලසම්පත්තියා, උපසමෙන කිලෙසචුපසමෙන, යො භික්ඛු පාරඬිගතො පාරං පරියන්තං උක්කංසං ගතො සො සාරිපුත්තො සාවකෙහි පඤ්ඤාදීහි ගුණෙහි පරමුක්කංසගතො. පඤ්ඤාය සීලෙන හි පරමුක්කංසගතො. ඵතාවපරමො සියා ඵතපරමො ඵව, නත්ථී තතො උත්තරීති. ඉමං පන ථෙරො යථා සාරිපුත්තො පඤ්ඤාය උත්තමො, තථා අහං සමාධිනා උත්තමොති දිපෙනුං අවොච. තෙනෙවාහ “කොට්ඨකසහස්සස්සා”තිආදි.

තත්ප් බණෙන නිමිතෙන නිමිතෙනෙව කොටසතසහස්සඅත්තභාවං නිමිතෙනොයා නිමිතං සමත්ථො. තස්ස නිමිතනෙන න මය්හං භාරො අත්ථී. විකුබ්බනාසු කුසලො, වසිභුතොමිහි ඉද්ධියාති න කෙවලං මනොමයවිකුබ්බනාසු එව, සබ්බායපි ඉද්ධියා වසිභාවප්පත්තො අමිහි.

සමාධිවිජ්ජාවසිපාරමීගතොති සවිතක්කසව්වාරාදිසමාධියු වෙව පුබ්බෙනිවාසඤාණාදිවිජ්ජාසු ව වසිභාවෙන පාරමිං කොටිං පත්තො අසි. තස්ස තණ්හානිස්සයාදිරහිතස්ස සත්ථු සාසනෙ යථාචුත්තෙහි ගුණෙහි උක්කංසගතො. ධිතිසම්පන්නතාය ධිරො, මොග්ගල්ලානගොත්තො මොග්ගල්ලානො, සුට්ඨු යපිතඉන්ද්‍රියතාය සමාහිතින්ද්‍රියො, යථා හත්ථිනාගො පුතිලතාබන්ධනං සුබ්බෙනෙව ඡිත්තේති, එවං සකලං කිලෙසබන්ධනං සමුච්ඡින්නේ එවාති.

කිදිසො නිරයො ආසිතිආදයො ගාථා කොටියං අනුපවිසිත්වා නික්බමිත්වා ධීතමාරං තප්පෙත්තෙන ථෙරෙන චුත්තා. තත්ප් කිදිසොති කිංපකාරො. යත්ප් දුස්සිති යස්මිං නිරයෙ “දුස්සි”ති එවංනාමො මාරො. අපච්චිතාති නිරයග්ගිනා අපච්චි. විධුරං සාවකන්ති විධුරං නාම කකුසන්ධස්ස භගවතො අග්ගසාවකං. ආසජ්ජාති සට්ටයිත්වා බාධිත්වා. කකුසන්ධස්සේ ව්‍රාග්ගණන්ති කකුසන්ධස්සේ සම්මාසම්බුද්ධං ආසජ්ජාති අත්ථො. භගවත්තං උද්දිස්ස කුමාරං ආවිසිත්වා මාරෙන බිත්තා සක්ඛරා ථෙරස්ස සීසෙ පති.

සතං ආසි අයොසඬකුති තස්මිං කිර නිරයෙ උපපන්නානං තිගාචුතො අත්තභාවො හොති, දුස්සිමාරස්සාපි තාදිසොව අහොසි. අප් නිරයපාලා තාලක්ඛන්ධප්පමාණානං අයොසුලානං ආදිත්තානං සම්පජ්ජලිතානං සජොතිභුතානං සතමෙව ගහෙත්වා “ඉමස්මිංව තෙ යානෙ ධීතෙන හදයෙන චිත්තෙන්වා පාපං කත”න්ති සුධාදොණියං සුධං කොට්ටෙන්තා විය හදයමජ්ඣං කොට්ටෙන්වා පණ්ණාස ජනා පාදාහිමුබ්බා, පණ්ණාස ජනා සීසාහිමුබ්බා කොට්ටෙන්තා ගච්ඡන්ති, එවං ගච්ඡන්තා ව පඤ්චෙහි වස්සසතෙහි උභො අත්තෙ පත්වා පුත නිවත්තමානා පඤ්චෙහි වස්සසතෙහි හදයමජ්ඣං උපගච්ඡන්ති, තං සන්ධාය චුත්තං “සතං ආසි අයොසඬකු”ති. සබ්බෙ පච්චත්තවෙදනාති සයමෙව පාටියෙක්කවෙදනාජනකා. සා කිර වෙදනා මහානිරයවෙදනාතො දුක්ඛතරා හොති, යථා හි සිනෙහපානසත්තාහතො පරිහාරසත්තාහං දුක්ඛතරං, එවං මහානිරයදුක්ඛතො උස්සදෙ වුට්ඨානවෙදනා දුක්ඛතරා. ඊදිසො නිරයො ආසිති ඉමස්මිං යානෙ දෙවදුතසුත්තෙන (අ. නි. 3.36; ම. නි. 3.261) නිරයො දිපෙතබ්බො.

යො එතමහිජානාතීති යො මහාහිඤ්ඤො එතං කම්මඵලස්සේව හත්ථනලෙ යපිතආමලකං විය අහිමුබ්බං කත්වා පච්චක්ඛතො ජානාති. හික්ඛු බුද්ධස්ස සාවකොති හිත්තකිලෙසො හික්ඛු සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාවකො. කණ්හ, දුක්ඛං නිගච්ඡසීති එකත්තකාළකෙහි පාපධම්මෙහි සමන්තාගතත්තා, කණ්හ මාර, දුක්ඛං චින්දිස්සසි.

මජ්ඣිමනිකායෙහි මහාසමුද්දස්ස මජ්ඣිම නිරයෙ උදකං වත්ථුං කත්වා නිබ්බත්තවිමානාති කප්පට්ඨිතිකාති හොන්ති. තෙනාහ “විමානා කප්පයායිනො”ති. තෙසං වෙඨරියස්ස විය වණ්ණො හොති, පබ්බතමත්ථකෙ ජලිතනලුග්ගිබන්ධො විය ව එතෙසං අච්චියො ජොතන්ති, තෙන තෙ අතිවිය පහස්සරා පහාසම්පන්නා හොන්ති. තෙනාහ “වෙඨරියවණ්ණො රුචිරා, අච්චිමත්තො පහස්සරා”ති. පුටු නානත්තවණ්ණියොති නිලාදිවසෙන නානත්තවණ්ණො බහු අච්ඡරා තත්ප් තෙසු විමානෙසු නච්චන්ති.

යො එතමහිජානාතීති යො එතං විමානං වත්ථුං පච්චක්ඛං කත්වා ජානාති. අයඤ්ඤි අත්ථො විමානපෙතවත්ථුහි දිපෙතබ්බො.

බුද්ධෙන චොදිතොති සම්මාසම්බුද්ධෙන චොදිතො උයොජිතො. හික්ඛුසඬස්ස පෙක්ඛතොති මහතො හික්ඛුසඬස්ස පස්සන්තස්ස. මිගාරමාතුපාසාදං පාදඬගුට්ඨෙන කම්පසීති (ම. නි. 1.513) පුබ්බාරාමෙ විසාබාය මහාඋපාසිකාය කාරිතං සහස්සගබ්බපට්මණ්ඩිතං මහාපාසාදං අත්තනො පාදඬගුට්ඨෙන කම්පෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ පුබ්බාරාමෙ යථාචුත්තපාසාදෙ භගවති විහරන්තෙ සම්බහුලා නවකතරා හික්ඛු උපරිපාසාදෙ නිසින්නා සත්ථාරම්පි අචිත්තෙන්වා තිරච්ඡානකප්පං කප්පෙත්තමාරද්ධා, තං සුත්වා භගවා තෙ සංවෙපෙත්වා අත්තනො ධම්මදෙසනාය භාජනභුතෙ කාතුකාමො ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරං ආමන්තෙසි – “පස්සසි ත්වං, මොග්ගල්ලාන, නවෙ හික්ඛු තිරච්ඡානකප්පමනුයුත්තෙ”ති. තං සුත්වා ථෙරො සත්ථු අජ්ඣාසයං ඤාත්වා අහිඤ්ඤාපාදකං ආපොකසිණාරම්මණං චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය “පාසාදස්ස පතිට්ඨිතොකාසං උදකං හොතු”ති අධිට්ඨාය පාසාදමත්ථකෙ ථුපිකං පාදඬගුට්ඨෙන පහරි, පාසාදො ඔනමිත්වා එකෙන පස්සෙන අට්ඨාසි. පුනපි පහරි, අපරෙන පස්සෙන අට්ඨාසි. තෙ හික්ඛු භිතා සංවිග්ගා පාසාදස්ස පනනහයෙන තතො නික්බමිත්වා භගවතො සම්පෙ අට්ඨංසු. සත්ථා තෙසං අජ්ඣාසයං ඔලොකෙන්වා ධම්මං දෙසෙති. තං සුත්වා තෙසු කෙචි සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු, කෙචි සකදාගාමිඵලෙ, කෙචි අනාගාමිඵලෙ, කෙචි අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. ස්වායමත්ථො පාසාදකම්පනසුත්තෙන දිපෙතබ්බො.

වෙජයන්තපාසාදන්ති සො වෙජයන්තපාසාදො තාවතීංසභවනෙ යොජනසහස්සුබ්බෙධො අනෙකසහස්සතියුහකුටාගාරපට්මණ්ඩිතො දෙවාසුරසඬගාමෙ අසුරෙ ජිනිත්වා සක්කෙ දෙවානමින්දෙ නගරමජ්ඣෙ ධීතෙ උට්ඨිතො වජයන්තෙන නිබ්බත්තත්තා “වෙජයන්තො”ති ලද්ධනාමො පාසාදො, තං සන්ධායාහ “වෙජයන්තපාසාද”න්ති. තම්පි හි අයං ථෙරො පාදඬගුට්ඨෙන කම්පෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ භගවත්තං පුබ්බාරාමෙ

විහරන්තං සක්කො දෙවරාජා උපසඬකමිත්වා තණ්හාසඬබයවිමුත්තිං පුච්ඡී. තස්ස භගවා විස්සජ්ජෙති. සො තං සුත්වා අත්තමනො පමුදිතො අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා අත්තනො දෙවලොකමෙව ගතො. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො එවං වින්තෙසි – “අයං සක්කො භගවන්තං උපසඬකමිත්වා එවරුපං ගම්භීරං නිබ්බානපටිසංයුත්තං පඤ්ඤං පුච්ඡී, භගවතා ව පඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො, කිත්තූ ඛො ජානිත්වා ගතො, උදාහු අජානිත්වා? යංනුනාහං දෙවලොකං ගන්ත්වා තමත්ථං ජානෙය්‍ය”න්ති. සො තාවදෙව තාවතිංසභවනං ගන්ත්වා සක්කං දෙවනමිත්දං තමත්ථං පුච්ඡී. සක්කො දිබ්බසම්පත්තියා පමත්තො හුත්වා වික්ඛෙපං අකාසි. ථෙරො තස්ස සංවෙගජනනත්ථං වෙජයන්තපාසාදං පාදඬගුට්ඨෙත කම්පෙසි. තෙන චුත්තං –

“යො වෙජයන්තපාසාදං, පාදඬගුට්ඨෙත කම්පෙසි;
ඉද්ධිබලෙත්‍රපත්ථද්ධො, සංවෙජෙසි ව දෙවතා”ති. (ම. නි. 1.513)

අයං පනත්ථො චූළතණ්හාසඬබයවිමුත්තිසුත්තෙන (ම. නි. 1.390 ආදයො) දීපෙනබ්බො. කම්පිතාකාරො හෙට්ඨා චුත්තොයෙව.

සක්කං සො පරිපුච්ඡතිති යථාචුත්තමෙව ථෙරස්ස තණ්හාසඬබයවිමුත්තිපුච්ඡං සන්ධාය චුත්තං. තෙනාහ “අපි, ආචූසො, ජානාසි, තණ්හක්ඛයවිමුත්තියො”ති. තස්ස සක්කො වියාකාසීති ඉදං ථෙරෙන පාසාදකම්පනෙ කතෙ සංවිග්ගහදයෙන පමාදං පහාය යොනිසො මනසි කරිත්වා පඤ්ඤස්ස බ්‍යාකතභාවං සන්ධාය චුත්තං. සත්ථාරා දෙසිතනියාමෙනෙව හි සො තදා කථෙසි. තෙනාහ “පඤ්ඤං පුට්ඨො යථාතථ”න්ති. තත්ථ සක්කං සො පරිපුච්ඡතිති සක්කං දෙවරාජං සො මොග්ගල්ලානත්ථෙරො සත්ථාරා දෙසිතාය තණ්හාසඬබයවිමුත්තියා සම්මදෙව ගතිතභාවං පුච්ඡී. අතිතත්ථෙ හි ඉදං වත්තමානවචනං. අපි, ආචූසො, ජානාසීති, ආචූසො, අපි ජානාසි, කිං ජානාසි? තණ්හක්ඛයවිමුත්තියොති යථා තණ්හාසඬබයවිමුත්තියො සත්ථාරා තුය්හං දෙසිතා, තථා කිං ජානාසීති පුච්ඡී. තණ්හක්ඛයවිමුත්තියොති වා තණ්හාසඬබයවිමුත්තිසුත්තස්ස දෙසනං පුච්ඡති.

බ්‍රහ්මානන්ති මහාබ්‍රහ්මානං. සුධම්මායං ධීතො සහන්ති සුධම්මාය සභාය. අයං පන බ්‍රහ්මලොකෙ සුධම්මසභාව, න තාවතිංසභවනෙ, සුධම්මසභාවිරහිතො දෙවලොකො නාම නත්ථී. අජ්ජාපි ත්‍යාචූසො, සා දිට්ඨි, යා තෙ දිට්ඨි පුරෙ අහුති ඉමං බ්‍රහ්මලොකං උපගන්තුං සමත්ථො නත්ථී කොචි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා, සත්ථු ඉධාගමනතො පුබ්බෙ යා තුය්හං දිට්ඨි අහොසි, කිං අජ්ජාපි ඉදානිපි සා දිට්ඨි න විගතාති? පස්සපි විනිවත්තන්තං, බ්‍රහ්මලොකෙ පහස්සරන්ති බ්‍රහ්මලොකෙ විනිපතන්තං. මහාකප්පිතමහාකස්සපාදිහි සාවකෙහි පරිවාරිතස්ස තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා නිසින්තස්ස සසාවකස්ස භගවතො ඔභාසං පස්සපිති අත්ථො. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ භගවා බ්‍රහ්මලොකෙ සුධම්මාය සභාය සන්තිපතිත්වා සන්තිසින්තස්ස – “අත්ථී නු ඛො කොචි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවංමහිද්ධිකො, යො ඉධ ආගන්තුං සක්කුණෙය්‍යා”ති වින්තෙන්තස්ස බ්‍රහ්මුනො විත්තමඤ්ඤාය තත්ථ ගන්ත්වා බ්‍රහ්මුනො මත්ථකෙ ආකාසෙ නිසින්තො තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා ඔභාසං මුඤ්චන්තො මහාමොග්ගල්ලානාදිනං ආගමනං වින්තෙසි. සහ විත්තනෙන තෙපි තත්ථ ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා සත්ථු අජ්ඣාසයං ඤත්වා තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා පච්චෙකදිසාසු නිසිදිත්වා ඔභාසං විස්සජ්ජිත්වා සකලබ්‍රහ්මලොකො එකොභාසො අහොසි. සත්ථා බ්‍රහ්මුනො කල්ලචිත්තතං ඤත්වා වතුසච්චපකාසනං ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ අනෙකානි බ්‍රහ්මසභස්සානි මග්ගඵලෙසු පතිට්ඨහිංසු, තං සන්ධාය වොදෙන්තො “අජ්ජාපි ත්‍යාචූසො, සා දිට්ඨි”ති ගාථමාහ. අයං පනත්ථො බකබ්‍රහ්මසුත්තෙන දීපෙනබ්බො. චුත්තඤ්ඤෙනං (සං. නි. 1.176) –

“එකං සමයං භගවා සාවත්ථීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රහ්මුනො එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං හොති – ‘නත්ථී සො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා, යො ඉධ ආගමිෂෙය්‍යා’ති. අථ ඛො භගවා තස්ස බ්‍රහ්මුනො චෙතසා වෙතොපරිචිතක්කමඤ්ඤාය සෙය්‍යාථාපි නාම බලවා පුරිසො සම්ඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සම්ඤ්ජෙය්‍ය, එවමෙව ජෙතවනෙ අන්තරහිතො තස්මිං බ්‍රහ්මලොකෙ පාතුරහොසි. අථ ඛො භගවා තස්ස බ්‍රහ්මුනො උපරි වෙහාසං පල්ලඬකෙන නිසිදි තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා.

“අථ ඛො ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස එතදහොසි – ‘කහං නු ඛො භගවා එතරහි විහරති’ති? අද්දසා ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො භගවන්තං දිබ්බෙන වක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන තස්ස බ්‍රහ්මුනො උපරිවෙහාසං පල්ලඬකෙන නිසින්තං තෙජොධාතුං සමාපන්නං. දිස්වාන සෙය්‍යාථාපි නාම බලවා පුරිසො සම්ඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සම්ඤ්ජෙය්‍ය, එවමෙව ජෙතවනෙ අන්තරහිතො තස්මිං බ්‍රහ්මලොකෙ පාතුරහොසි. අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො පුරත්ථීමං දිසං නිස්සාය තස්ස බ්‍රහ්මුනො උපරිවෙහාසං පල්ලඬකෙන නිසිදි තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා නිවහරං භගවතො.

“අථ ඛො ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස එතදහොසි – ‘කහං නු ඛො භගවා එතරහි විහරති’ති? අද්දසා ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො භගවන්තං දිබ්බෙන වක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන තස්ස බ්‍රහ්මුනො උපරිවෙහාසං පල්ලඬකෙන නිසින්තං තෙජොධාතුං සමාපන්නං. දිස්වාන සෙය්‍යාථාපි නාම බලවා පුරිසො... පෙ.... එවමෙව ජෙතවනෙ අන්තරහිතො තස්මිං බ්‍රහ්මලොකෙ පාතුරහොසි. අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො

දක්කිණිං දිසං නිස්සාය තස්ස ඉන්ද්‍රි‍යො උපරිවෙහාසං පල්ලඤ්ඤාන නිසිදි තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා නිවතරං භගවතො.

“අථ ඛො ආයස්මතො මහාකප්පිනස්ස එතදහොසි – ‘කභං නු ඛො භගවා එතරහි විහරති’ති? අද්දසා ඛො ආයස්මා මහාකප්පිනො භගවන්තං දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධො අතික්කන්තමානුසංකෙන තස්ස ඉන්ද්‍රි‍යො උපරිවෙහාසං පල්ලඤ්ඤාන නිසින්නං තෙජොධාතුං සමාපන්නං. දිස්වාන සෙය්‍යථාපි නාම ඛලවා පුරිසො... පෙ.... එවමෙව ජෙනවනෙ අන්තරහිතො තස්මිං ඉන්ද්‍රි‍යොකෙ පාතුරහොසි. අථ ඛො ආයස්මා මහාකප්පිනො පච්ඡිමං දිසං නිස්සාය තස්ස ඉන්ද්‍රි‍යො. උපරිවෙහාසං පල්ලඤ්ඤාන නිසිදි තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා නිවතරං භගවතො.

“අථ ඛො ආයස්මතො අනුරුද්ධස්ස එතදහොසි – ‘කභං නු ඛො භගවා එතරහි විහරති’ති? අද්දසා ඛො ආයස්මා අනුරුද්ධො භගවන්තං දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධො අතික්කන්තමානුසංකෙන තස්ස ඉන්ද්‍රි‍යො උපරිවෙහාසං පල්ලඤ්ඤාන නිසින්නං තෙජොධාතුං සමාපන්නං. දිස්වාන සෙය්‍යථාපි නාම ඛලවා පුරිසො... පෙ.... එවමෙව ජෙනවනෙ අන්තරහිතො තස්මිං ඉන්ද්‍රි‍යොකෙ පාතුරහොසි . අථ ඛො ආයස්මා අනුරුද්ධො උත්තරං දිසං නිස්සාය තස්ස ඉන්ද්‍රි‍යො උපරිවෙහාසං පල්ලඤ්ඤාන නිසිදි තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා නිවතරං භගවතො. අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං ඉන්ද්‍රි‍යං ගාථාය අජ්ඣාමාසි –

“අජ්ජාපි තෙ ආචුසො සා දිට්ඨි, යා තෙ දිට්ඨි පුරෙ අහු;
පස්සසි චිතිවත්තන්තං, ඉන්ද්‍රි‍යොකෙ පහස්සරන්ති.

“න මෙ මාරිස සා දිට්ඨි, යා මෙ දිට්ඨි පුරෙ අහු;
පස්සාමි චිතිවත්තන්තං, ඉන්ද්‍රි‍යොකෙ පහස්සරං;
ස්වාහං අජ්ජ කථං චජ්ජං, අහං නිව්චොමිති සස්සතො”ති.

“අථ ඛො භගවා තං ඉන්ද්‍රි‍යං සංවෙජන්තා සෙය්‍යථාපි නාම ඛලවා පුරිසො...පෙ.... එවමෙව තස්මිං ඉන්ද්‍රි‍යොකෙ අන්තරහිතො ජෙනවනෙ පාතුරහොසි. අථ ඛො සො ඉන්ද්‍රි‍යං අඤ්ඤාතරං ඉන්ද්‍රි‍යපාරිසජ්ජං ආමන්තෙසි – ‘එහි ත්වං, මාරිස, යෙනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තෙනුපසඤ්ඤාම, උපසඤ්ඤාමිත්වා ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං එවං චදෙහි ‘අත්ථි නු ඛො මාරිස මොග්ගල්ලාන, අඤ්ඤෙපි තස්ස භගවතො සාවකා එවංමහිද්ධිකා එවංමහානුභවා සෙය්‍යථාපි හවං මොග්ගල්ලානො, කස්සපො, කප්පිනො, අනුරුද්ධො’”ති. “එවං, මාරිසා”ති ඛො සො ඉන්ද්‍රි‍යපාරිසජ්ජො තස්ස ඉන්ද්‍රි‍යො පටිස්සුත්වා යෙනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තෙනුපසඤ්ඤාම, උපසඤ්ඤාමිත්වා ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං එතදවොච – “අත්ථි නු ඛො, මාරිස මොග්ගල්ලාන, අඤ්ඤෙපි තස්ස භගවතො සාවකා එවංමහිද්ධිකා එවංමහානුභවා සෙය්‍යථාපි හවං මොග්ගල්ලානො, කස්සපො, කප්පිනො, අනුරුද්ධො”ති. අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං ඉන්ද්‍රි‍යපාරිසජ්ජං ගාථාය අජ්ඣාමාසි –

“තෙවිජ්ජා ඉද්ධිපත්තා ච, වෙතොපරියායකොවිදා;
බ්බාසවා අරහන්තො, ඛුඤ්ඤාසං සාවකා”ති.

“අථ ඛො සො ඉන්ද්‍රි‍යපාරිසජ්ජො ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා යෙන සො ඉන්ද්‍රි‍යං තෙනුපසඤ්ඤාම, උපසඤ්ඤාමිත්වා තං ඉන්ද්‍රි‍යං එතදවොච – ආයස්මා, මාරිස මහාමොග්ගල්ලානො එවමාහ –

“තෙවිජ්ජා ඉද්ධිපත්තා ච, වෙතොපරියායකොවිදා;
බ්බාසවා අරහන්තො, ඛුඤ්ඤාසං සාවකා”ති.

“ඉදමවොච සො ඉන්ද්‍රි‍යපාරිසජ්ජො. අත්තමනො ච සො ඉන්ද්‍රි‍යං තස්ස ඉන්ද්‍රි‍යපාරිසජ්ජස්ස භාසිතං අභිනන්දි”ති.

ඉදං සන්ධාය චුත්තං “අයං පනත්ථො ඛකඉන්ද්‍රි‍යස්සන්තෙත දිපෙතබ්බො”ති.

මහානෙරුනො කුට්ඨානි කුට්ඨිසෙන සකලමෙව සිනෙරුපබ්බතරාජං වදති. විමොක්ඛෙන අඵස්සයිති ක්කානවිමොක්ඛනිස්සයෙන අභිඤ්ඤාණෙන ඵස්සයිති අධිප්පායො. වනන්ති ජම්බුදීපං. සො හි වනබහුලතාය “වන”න්ති චුත්තො. තෙනාහ “ජම්බුසංඝ්ඤාසං ඉස්සරො”ති. පුබ්බවිදෙහනන්ති පුබ්බවිදෙහට්ඨානං, පුබ්බවිදෙහන්ති අත්ථො. යෙ ච භූමිසයා නරාති භූමිසයා නරා නාම අපරගොයානකා ච උත්තරකුරුකා ච මනුස්සා. තෙ හි ගෙහාභාවතො “භූමිසයා”ති චුත්තා. තෙසි සබ්බෙ අඵස්සයිති සම්බන්ධො. අයං පනත්ථො නන්දොපනන්දමනෙන (විසුද්ධි. 2.396 නන්දොපනන්දනාගදමනකථා) දිපෙතබ්බො –

“එකස්මිං කිර සමයෙ අනාට්ටිණ්ඩිකො ගහපති හගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා ‘ස්වෙ, හන්තෙ, පඤ්චති භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං මය්හං ගෙහෙ භික්ඛං ගණ්හපා’ති නිමන්තෙත්වා පක්කාමි. තංදිවසඤ්ච හගවතො පච්චුසසමයෙ දසසහස්සිලොකධාතුං ඔලොකෙන්තස්ස නන්දොපනන්දො නාම නාගරාජා ඤාණමුඛෙ ආපාථං ආගච්ඡි. හගවා ‘අයං නාගරාජා මය්හං ඤාණමුඛෙ ආපාථං ආගච්ඡති, කිං නු ඛො භවිස්සති’ති ආවජ්ජෙත්තො සරණගමනස්ස උපනිස්සයං දිස්වා ‘අයං මිච්ඡාදිට්ඨිකො තිස්ස රතනෙසු අප්පසන්නො, කො නු ඛො ඉමං මිච්ඡාදිට්ඨිකො විමොචෙය්‍යා’ති ආවජ්ජෙත්තො මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරං අද්දස.

“තතො පභානාය රත්තියා සරිපට්ඨග්ගනං කත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි – ‘ආනන්ද, පඤ්චන්තං භික්ඛුසතානං ආරොචෙහි තථාගතො දෙවචාරිකං ගච්ඡති’ති. තංදිවසඤ්ච නන්දොපනන්දස්ස ආපානභූමිං සජ්ජයිංසු. සො දිඛ්ඛරතනපල්ලඬිකෙ දිඛ්ඛෙන සෙනච්ඡත්තෙන ධාරියමානො තිව්ධනාටකෙහි වෙච නාගපරිසාය ව පරිවුතො දිඛ්ඛභාජනෙසු උපට්ඨාපිතං අත්තපානවිධිං ඔලොකයමානො නිසින්නො භොති. අථ ඛො හගවා යථා නාගරාජා පස්සති, තථා කත්වා තස්ස විමානමත්ථකෙනෙව පඤ්චති භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං තාවතිංසදෙවලොකාහිමුඛො පායාසි.

“තෙන ඛො පන සමයෙන නන්දොපනන්දස්ස නාගරාජස්ස ඵ්වරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උජ්ජන්තං භොති – ‘ඉමෙ හි නාම මුණ්ඩකා සමණකා අම්භාකං උපරිභවනෙන දෙවානං තාවතිංසානං භවනං පටිසන්තිපි නික්ඛමන්තිපි, න ඉදානි ඉතො පට්ඨාය ඉමෙසං අම්භාකං මත්ථකෙ පාදපංසුං ඔකිරන්තානං ගත්තුං දස්සාමි’ති උට්ඨාය සිනෙරුපාදං ගත්ත්වා තං අත්තභාවං විජහිත්වා සිනෙරුං සත්තක්ඛන්තුං භොගෙහි පරික්ඛිපිත්වා උපරි ඵණං කත්වා තාවතිංසභවනං අවකුජ්ජෙන ඵණෙන පටිග්ගහෙත්වා අදස්සනං ගමෙසි.

“අථ ඛො ආයස්මා රට්ඨපාලො හගවන්තං ඵතදවොච – ‘පුබ්බෙ, හන්තෙ, ඉමස්මිං පදෙසෙ ධිතො සිනෙරුං පස්සාමි, සිනෙරුපරිභණ්ඩං පස්සාමි, තාවතිංසං පස්සාමි, වෙජයන්තං පස්සාමි, වෙජයන්තස්ස පාසාදස්ස උපරි ධපං පස්සාමි. කො නු ඛො, හන්තෙ, හෙතු කො පච්චයො, යං ඵතරහි නෙව සිනෙරුං පස්සාමි...පෙ... න වෙජයන්තස්ස පාසාදස්ස උපරි ධපං පස්සාමි’ති? අයං, රට්ඨපාල, නන්දොපනන්දො නාම නාගරාජා තුම්භාකං කුපිතො සිනෙරුං සත්තක්ඛන්තුං භොගෙහි පරික්ඛිපිත්වා උපරි ඵණෙන පටිච්ඡාදෙන්වා අත්ඨකාරං කත්වා ධිතොති. ‘දමෙමි නං, හන්තෙ’ති. න හගවා නං අනුජාති. අථ ඛො ආයස්මා හද්දියො ආයස්මා රාහුලොති අනුක්කමෙන සබ්බෙසි භික්ඛු උට්ඨහිංසු. න හගවා අනුජාති.

“අවසානෙ මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො ‘අහං, හන්තෙ, දමෙමි න’න්ති ආහ. ‘දමෙහි, මොග්ගල්ලානා’ති හගවා අනුජාති. ථෙරො අත්තභාවං විජහිත්වා මහන්තං නාගරාජවණ්ණං අභිනිමිමිතිත්වා නන්දොපනන්දං වුද්දසක්ඛන්තුං භොගෙහි පරික්ඛිපිත්වා තස්ස ඵණස්ස මත්ථකෙ අත්තතො ඵණං යථෙත්වා සිනෙරුනා සද්ධිං අභිනිජ්ජිලෙසි. නාගරාජා ධුමාසි. ථෙරො ‘න තුය්හංයෙව සරිරෙ ධුමො අත්ථි, මය්හමිපි අත්ථි’ති ධුමාසි. නාගරාජස්ස ධුමො ථෙරං න බාධති. ථෙරස්ස පන ධුමො නාගරාජං බාධති. තතො නාගරාජා පජ්ජලි. ථෙරොපි ‘න තුය්හංයෙව සරිරෙ අග්ගි අත්ථි, මය්හමිපි අත්ථි’ති පජ්ජලි. නාගරාජස්ස තෙජො ථෙරං න බාධති, ථෙරස්ස පන තෙජො නාගරාජං බාධති. නාගරාජා ‘අයං මං සිනෙරුනා අභිනිජ්ජිලෙත්වා ධුමාසති වෙච පජ්ජලති වා’ති වින්තෙත්වා, ‘භො, තුවං කොසි’ති පටිපුච්ඡි. අහං ඛො, නන්ද, මොග්ගල්ලානොති. හන්තෙ, අත්තතො භික්ඛුභාවෙන තිට්ඨාහි”ති.

“ථෙරො තං අත්තභාවං විජහිත්වා තස්ස දක්ඛිණකණ්ණසොතෙන පටිසිත්වා වාමකණ්ණසොතෙන නික්ඛමි, වාමකණ්ණසොතෙන පටිසිත්වා දක්ඛිණකණ්ණසොතෙන නික්ඛමි. තථා දක්ඛිණනාසසොතෙන පටිසිත්වා වාමනාසසොතෙන නික්ඛමි, වාමනාසසොතෙන පටිසිත්වා දක්ඛිණනාසසොතෙන නික්ඛමි. තතො නාගරාජා මුඛං විවරි. ථෙරො මුඛෙන පටිසිත්වා අත්තොකුච්ඡියං පාවිනෙන ව පච්ඡිමෙන ව වඩ්ඪමති. හගවා ‘මොග්ගල්ලාන, මනසි කරොහි මහිද්ධිකො නාගො’ති ආහ. ථෙරො ‘මය්හං ඛො, හන්තෙ, වත්තාරො ඉද්ධිපාදා භාවිතා ඛුලිකතා යානිකතා වත්ථුකතා අනුට්ඨිතා පරිචිතා සුසමාරද්ධා, තිට්ඨතු, හන්තෙ, නන්දොපනන්දො, අහං නන්දොපනන්දසදිසානං නාගරාජානං සතම්පි සහස්සම්පි සතසහස්සම්පි දමෙය්‍යා’න්ති ආහ.

“නාගරාජා වින්තෙසි – ‘පටිසන්තො තාව මෙ න දිට්ඨො, නික්ඛමනකාලෙ දානි නං දායාන්තරෙ පක්ඛිපිත්වා සඬ්ඛාදිස්සාමි’ති වින්තෙත්වා ‘නික්ඛමථ, හන්තෙ, මා මං අත්තොකුච්ඡියං අපරාපරං වඩ්ඪමන්තො බාධිත්වා’ති ආහ. ථෙරො නික්ඛමිත්වා බහි අට්ඨාසි. නාගරාජා ‘අයං සො’ති දිස්වා නාසවාතං විස්සජ්ජි. ථෙරො චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජි, ලොමකුපමිපිස්ස වාතො වාලෙතුං නාසක්ඛි. ‘අවසෙසා භික්ඛු කිර ආදිතො පට්ඨාය සබ්බපාටිහාරියානි කාතුං සක්කුණෙය්‍යුං, ඉමං පන යානං පත්වා ඵචං ඛිජ්ජහිසන්තිතො හුත්වා සමාපජ්ජිතුං නාසක්ඛිස්සන්ති’ති තෙසං හගවා නාගරාජදමනං නානුජාති.

“නාගරාජා ‘අහං ඉමස්ස සමණස්ස නාසවාතෙන ලොමකුපමිපි වාලෙතුං නාසක්ඛිං, මහිද්ධිකො සො සමණො’ති වින්තෙසි. ථෙරො අත්තභාවං විජහිත්වා සුපණ්ණරූපං නිමිමිතිත්වා සුපණ්ණවාතං දස්සෙන්තො නාගරාජානං අනුබන්ධි, නාගරාජා තං අත්තභාවං විජහිත්වා මාණවකවණ්ණං අභිනිමිමිතිත්වා, ‘හන්තෙ, තුම්භාකං සරණං ගච්ඡාමි’ති වදන්තො ථෙරස්ස පාදෙ වන්දි. ථෙරො ‘සත්ථා, නන්දො ආගතො, ඵහි ත්වං, ගමිස්සාමා’ති නාගරාජානං දමෙන්වා නිබ්බිසං කත්වා, ගහෙත්වා හගවතො සන්තිකං අගමාසි. නාගරාජා හගවන්තං වන්දිත්වා ‘හන්තෙ, තුම්භාකං

සරණං ගච්ඡාමි’ති ආහ. හගවා ‘සුඛි භොගි, නාගරාජා’ති වත්වා භික්ඛුසංඝපරිවුතො අනාථපිණ්ඩිකස්ස නිවෙසනං අගමාසි.

“අනාථපිණ්ඩිකො ‘කිං, භන්තෙ, අතිදිවා ආගතත්ථා’ති ආහ. මොග්ගල්ලානස්ස ච නන්දොපනන්දස්ස ච සඞ්ගාමො අභොසිති. කස්ස පන, භන්තෙ, ජයො, කස්ස පරාජයොති? මොග්ගල්ලානස්ස ජයො, නන්දස්ස පරාජයොති. අනාථපිණ්ඩිකො ‘අධිවාසෙතු මෙ, භන්තෙ, හගවා සත්තාහං එකපටිපාටියා භත්තං, සත්තාහං ථෙරස්ස සක්කාරං කරිස්සාමි’ති වත්වා සත්තාහං බුද්ධප්පමුඛානං පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තාහං මහාසක්කාරං අකාසි. තෙන චුත්තං – ‘නන්දොපනන්දදමනෙන දිපෙතබ්බො’”ති.

යො එතමභිජානාතීති එතං යථාචුත්තං විමොක්ඛං පුසනකරණවසෙන ජානාති.

න වෙ අග්ගි වෙනයති, අහං බාලං ධර්මානි එවං න අග්ගි අභිසංවෙනෙති, නාපි ධර්මානාය පයොගං පරක්කමං කරොති, බාලො එව පන “අයං මන්දාගති”ති අනිජලන්තං විය ජලිතං අග්ගිං ආසප්ප නං පඨය්හති, එවමෙව, මාර, න මයං ධර්මානාමා, බාධෙතුකාමා, ත්වඤ්ඤෙව පන තථා ආගමනාදිඅත්ථෙත තථාගතං අග්ගිබන්ධසදිසං අරියසාවකං ආසප්ප අත්තානං ධර්මස්සපි, ධර්මඤ්ඤානො න මුඤ්ඤස්සපි.

අපුඤ්ඤං පසච්ඡිති අපුඤ්ඤං පටිලහති. න මෙ පාපං විපච්චතීති මම පාපං න විපච්චති, කිං නු, මාර, එවං මඤ්ඤස්ස නයිදමත්ථි.

කරොතො තෙ වීයතෙ පාපන්ති එකංසෙන කරොන්තස්ස තෙ පාපං චිරරත්තාය චිරකාලං අනත්ථාය දුක්ඛාය උපවීයති. මාර, නිබ්බන්ද බුද්ධමහාති චතුසච්චබුද්ධතො බුද්ධසාවකතො නිබ්බන්ද නිබ්බිජ්ජ පරතො කම්මං. ආසං මාකාසි භික්ඛුසුති “භික්ඛු විරොධෙමි විභෙසෙමි”ති එතං ආසං මාකාසි.

ඉතීති එවං. මාරං අතප්පෙසිති, “මාර, නිබ්බන්ද...පෙ.... භික්ඛුසු”ති ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො. භෙසකළාවතෙති එවංනාමකෙ අරඤ්ඤෙ. තතොති තප්පනහෙතු. සො දුම්මනො යක්ඛොති සො මාරො දොමනස්සිකො හුත්වා තත්ථෙව තස්මිංයෙව යානෙ අන්තර්ධාය, අදස්සනං අගමාසි. අයඤ්ච ගාථා ධම්මසඞ්ගායනකාලෙ යපිතා. යං පනෙත්ථ අන්තරන්තරා අත්ථතො න විභත්තං, තං භෙට්ඨා චුත්තනයත්තා උත්තානමෙව.

එවමයං මහාථෙරො මාරං තප්පෙත්වා දෙවචාරිකානරකචාරිකාදිවසෙන අඤ්ඤෙහි සාවකෙහි අසාධාරණං සත්තුපකාරං කත්වා ආයුපරියොසානෙ පරිනිබ්බායි. පරිනිබ්බායන්තො ච අනොමදස්සිස්ස හගවතො පාදමුලෙ පණ්ඩානං කත්වා තතො පට්ඨාය තත්ථ තත්ථ හවෙ උළාරානි පුඤ්ඤානි කත්වා සාවකපාරමියා මත්ථකෙ ධීතොපි අන්තරා කතස්ස පාපකම්මස්ස වසෙන උට්ඨිතාය කම්මපිලොතිකාය තිත්ථියෙහි උයොසීතෙහි වොරෙහි බාධිතො අනප්පකං සරිරබෙදං කත්වා පරිනිබ්බායි. තෙන චුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.1.375, 380-397) –

“අනොමදස්සි හගවා, ලොකජෙට්ඨො නරාසභො;
විහාසි භිමවන්තමිහි, දෙවසංඝපුරක්ඛතො.

“හගවා තතො ඔතරිත්වා, විවරි වාරිකං ජීනො;
සත්තකායං අනුග්ගණ්හන්තො, බාරාණසිං උපාගමි.

“ධීණාසවසහස්සෙහි, පරිවුතො ලොකනායකො;
ඔහාසෙන්නො දිසා සබ්බා, විරොචිත්ථ මහාමුනි.

“තදාහං ගහපති හුත්වා, සරදෙන මහිද්ධිනා;
උයොසීතො සභායෙන, සත්ථාරං උපසඬ්ඨකම්.

“උපසඬ්ඨකම්ත්වාන සම්බුද්ධං, නිමන්තෙත්වා තථාගතං;
අත්තතො හවනං නෙසි, මානායන්තො මහාමුනිං.

“උපට්ඨිතං මහාවීරං, දෙවදෙවං නරාසහං;
සතික්ඛුසංඝං තප්පෙමි, අන්තපානෙනහං තදා.

“අනුමොදි මහාවීරො, සයම්භු අග්ගපුග්ගලො;
භික්ඛුසංඝෙ නිසීදිත්වා, ඉමා ගාථා අභාසථ.

“යං සො සඨසමසුපේසි, බුද්ධඤ්ච ලොකනායකං;
තෙන චිත්තප්පසාදෙන, දෙවලොකං ගමිස්සති.

“සත්තසත්තතික්ඛන්තුඤ්ච, දෙවරජ්ජං කරිස්සති;
පථංසා රජ්ජං අට්ඨසතං, වසුධං ආවසිස්සති.

“පඤ්චපඤ්ඤාසක්ඛන්තුඤ්ච, චක්කවත්ති භවිස්සති;
භොගා අසඬ්ඛියා තස්ස, උප්පජ්ජිස්සන්ති නාවදෙ.

“අපරිමෙය්‍ය ඉතො කප්පෙ, ඔක්කාකකුලසම්භවො;
ගොතමො නාම ගොත්තෙන, සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

“නිරයා සො වචිත්ථාන, මනුස්සත්තං ගමිස්සති;
කොලිතො නාම නාමෙන, බ්‍රහ්මඛන්ධු භවිස්සති.

“සො පච්ඡා පබ්බජිත්ථාන, කුසලමූලෙන වොදිතො;
ගොතමස්ස භගවතො, දුතියො හෙස්සති සාවකො.

“ආරද්ධවීරියො පහිත්තො, ඉද්ධියා පාරමිං ගතො;
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය, නිබ්බායිස්සතිනාසවො.

“පාපමිත්තොපනිස්සාය, කාමරාගවසං ගතො;
මාතරං පිතරඤ්චාපි, ඝාතයිං දුට්ඨමානසො.

“යං යං යොනුපපජ්ජාමි, නිරයං අථ මානුසං;
පාපකම්මසමඬ්ඛිතා, භින්තසිසො මරාමහං.

“ඉදං පච්ඡිමකං මය්හං, වරිමො චත්තතෙ භවො;
ඉධාපි එදිසො මය්හං, මරණකාලෙ භවිස්සති.

“පට්ඨෙකමනුයුත්තො, සමාධිභාවනාරතො;
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය, විහරාමි අනාසවො.

“ධරණිමිසි සුගම්භිරං, බහලං දුප්පධංසියං;
වාමඬ්ඪගුට්ඨෙන බොහෙය්‍යං, ඉද්ධියා පාරමිං ගතො.

“අස්මිමානං න පස්සාමි, මානො මය්හං න විජ්ජති;
සාමණෙරෙ උපාදාය, ගරුචිත්තං කරොමහං.

“අපරිමෙය්‍ය ඉතො කප්පෙ, යං කම්මමභිනිහරිං;
තාහං භූමිමනුප්පත්තො, පත්තොමිහි ආසවක්ඛයං.

“පටිසම්භිදා චතස්සො...පෙ.... කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.
මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සට්ඨිනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

21. මහානිපාතො

1. වඩ්ඨිසත්ථෙරගාථාවණ්ණනා

සත්තනිනිපාතෙ නික්ඛන්තං වත මං සත්තන්තිආදිකා ආයස්මතො වඩ්ඨිසත්ථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයං කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංගවතීනගරෙ මහාභොගකුලෙ නිබ්බත්තො, පුරිමනසෙනෙව විහාරං ගත්තවා ධම්මං සුඤ්ඤානො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං පටිභානවත්තානං අග්ගථියානෙ යපෙන්නං දිස්වා සත්ථු අධිකාරකම්මං කත්වා – “අභමිපි අනාගතෙ පටිභානවත්තානං අග්ගො භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං කත්වා, සත්ථාරා බ්‍යාකතො යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වඩ්ඨිසොති ලද්ධනාමො තයො බෙදෙ උග්ගණ්හන්තො ආවරියං ආරාධෙත්වා, ඡවසිසමන්තං නාම සික්ඛිත්වා ඡවසිසං නබෙන ආකොටෙත්වා “අයං සත්තො අසුකයොනියං නිබ්බත්තො”ති ජානාති.

බ්‍රාහ්මණා “අයං අම්භාකං ජීවිතමග්ගො”ති ඤාත්වා වඩ්ඨිසං ගහෙත්වා පටිච්ඡන්තයානෙ නිසිදාපෙත්වා ගාමනිගමරාජධානියො විවරන්ති. වඩ්ඨිසොපි නිවස්සමත්ථකෙ මනානම්පි සීසං ආහරාපෙත්වා නබෙන ආකොටෙත්වා “අයං සත්තො අසුකයොනියං නිබ්බත්තො”ති වත්වා මහාජනස්ස කඩ්ඛව්ඡෙදනත්ථං තෙ තෙ ජනෙ ආවාහෙත්වා අත්තනො අත්තනො ගතිං කථාපෙති. තෙන තස්මිං මහාජනො අභිප්පසීදති. සො තං නිස්සාය මහාජනස්ස භත්ථතො සතම්පි සභස්සම්පි ලභතිති. බ්‍රාහ්මණා වඩ්ඨිසමාදාය යථාරුචිං විවරිත්වා පුන සාවත්ථියං අගමංසු. වඩ්ඨිසො සත්ථු ගුණෙ සුත්වා සත්ථාරං උපසඩ්ධම්මකාමො අහොසි. බ්‍රාහ්මණා “සමණො ගොතමො මායාය තං ආවට්ටෙස්සති”ති පටික්ඛිංසු. වඩ්ඨිසො තෙසං වචනං අනාදියිත්වා සත්ථු සන්තිකං ගත්තවා මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා එකමන්තං නිසිදි.

තං සත්ථා පුච්ඡ – “වඩ්ඨිස, කිඤ්චි සිප්පං ජානාසි”ති? “ආම, භො ගොතම, ඡවසිසමන්තං නාම ජානාමි. තෙන නිවස්සමත්ථකෙ මනානම්පි සීසං නබෙන ආකොටෙත්වා නිබ්බත්තට්ඨානං ජානාමි”ති. සත්ථා තස්ස එකං නිරයෙ නිබ්බත්තස්ස සීසං දස්සෙසි, එකං මනුස්සෙසු, එකං දෙවෙසු, එකං පරිනිබ්බුතස්ස සීසං දස්සෙසි. සො පයමං සීසං ආකොටෙත්වා, “භො ගොතම, අයං සත්තො නිරයෙ නිබ්බත්තො”ති ආහ. “සාධු, වඩ්ඨිස, සුට්ඨු තයා දිට්ඨං. අයං සත්තො කුභිං නිබ්බත්තො”ති පුච්ඡ. “මනුස්සලොකෙ”ති. “අයං කුභි”න්ති? “දෙවලොකෙ”ති තිණ්ණන්තම්පි නිබ්බත්තට්ඨානං කටෙසි. පරිනිබ්බුතස්ස පන සීසං නබෙන ආකොටෙත්තො නෙව අන්තං න කොටිං පස්සි. අථ නං සත්ථා “න සක්කොසි වඩ්ඨිසා”ති පුච්ඡ. “උපපරික්ඛාමි තාවා”ති පුනථපුනං පරිවත්තෙත්වා ආකොටෙත්තොපි බාහිරකමන්තෙන ඛිණාසවස්ස ගතිං කථං ජානිස්සති, අථස්ස මත්ථකතො සෙදො මුච්චි. සො ලජ්ජිත්වා තුණ්හිභුතො අට්ඨාසි. අථ නං සත්ථා – “කිලමසි, වඩ්ඨිසා”ති ආහ. “ආම, භො ගොතම, ඉමස්ස උප්පන්නට්ඨානං ජානිතුං න සක්කොමි, සවෙ තුම්හෙ ජානාථ, කටෙථා”ති. “වඩ්ඨිස, අහං එතම්පි ජානාමි, ඉතො උත්තරිතරම්පි ජානාමි”ති වත්වා

“වුතිං යො වෙදි සත්තානං, උපපත්තිඤ්ච සබ්බසො;
අසත්තං සුගතං බුද්ධං, තමහං බුම් බ්‍රාහ්මණං.

“යස්ස ගතිං න ජානන්ති, දෙවා ගන්ධබ්බමානුසා;
ඛිණාසවං අරහන්තං, තමහං බුම් බ්‍රාහ්මණ”න්ති. (ධ. ප. 419-420; සු. නි. 648-649) –

ඉමා ද්වෙ ගාථා අභාසි. වඩ්ඨිසො “තෙන හි, භො ගොතම, තං විජ්ජං මෙ දෙථා”ති අපවිතිං දස්සෙත්වා සත්ථු සන්තිකෙ නිසිදි. සත්ථා “අම්හෙහි සමානලිඛිගස්ස දෙමා”ති ආහ. වඩ්ඨිසො “යංකිඤ්චි කත්වා මයා ඉමං මන්තං ගහෙතුං වට්ටති”ති බ්‍රාහ්මණෙ ආහ – “තුම්හෙ මයි පබ්බජන්තෙ මා විත්තයිත්ථ, අහං මන්තං උග්ගණ්හිත්වා සකලජම්බුදිපෙ ජෙට්ඨකො භවිස්සාමි, තුම්හාකම්පි තෙන හද්දකමෙව භවිස්සති”ති මන්තත්ථාය සත්ථුසන්තිකං උපසඩ්ධම්මත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. තදා ව ථෙරො නිග්‍රොධකප්පො භගවතො සන්තිකෙ යීතො භොති, තං භගවා ආණාපෙසි – “නිග්‍රොධකප්ප, ඉමං පබ්බාජෙහි”ති. සො සත්ථු ආණාය තං පබ්බාජෙසි. අථස්ස සත්ථා “මන්තපරිවාරං තාව උග්ගණ්හාහි”ති ද්වන්තිංසාකාරකම්මට්ඨානං විපස්සනාකම්මට්ඨානාඤ්ච ආචික්ඛි. සො ද්වන්තිංසාකාරං සප්ඤ්ඤායන්තොව විපස්සනං පට්ඨපෙසි. බ්‍රාහ්මණා වඩ්ඨිසං උපසඩ්ධම්මත්වා “කිං, භො වඩ්ඨිස, සමණස්ම ගොතමස්ස සන්තිකෙ සිප්පං සික්ඛිත”න්ති පුච්ඡිංසු. “කිං සිප්පසික්ඛිතෙන, ගච්ඡන්තුම්හෙ, න මය්හං තුම්හෙහි කත්තබ්බකිච්ච”න්ති. බ්‍රාහ්මණා “ත්වම්පි දානි සමණස්ස ගොතමස්ස වසං ආපන්නො, මායාය ආවට්ටිතො, කිං මයං තව සන්තිකෙ කරිස්සාමා”ති ආගතමග්ගෙනෙව පක්කම්සු. වඩ්ඨිසත්ථෙරො විපස්සනං වඩ්ඨෙත්වා අරහන්තං සච්ඡාකාසි. තෙන වුත්තං අපදානෙ (අප. ථෙර 2.55.96-142) –

“පදුමුත්තරො නාම ජිනො, සබ්බධම්මෙසු වක්ඛුමා;
ඉතො සතසභස්සම්හි, කප්පෙ උප්පජ්ජි නායකො.

“යථාපි සාගරෙ උම්මි, ගගනෙ විය තාරකා;
එවං පාවචනං තස්ස, අරහන්තෙහි විත්තිතං.

“සදෙවාසුරනාගෙහි, මනුෂෙහි පුරක්ඛනො;
සමණබ්බාන්මණාකිණ්ණෙ, ජනමජ්ඣෙ ජිනුත්තමො.

“පහාහි අනුරඤ්ජන්තො, ලොකෙ ලොකන්තගු ජිනො;
චචනෙන විබොධෙන්තො, වෙනෙයාපදුමානි සො.

“වෙසාරජ්ජෙහි සම්පන්නො, චතුහි පුරිසුත්තමො;
පභිනභයසාරජ්ජො, බෙමජ්ජන්තො විසාරදො.

“ආසභං පචරං යානං, බුද්ධභූමිඤ්ච කෙවලං;
පටිජානාති ලොකග්ගො, නත්ථි සඤ්චොදකො ක්චචි.

“සිහනාදමසම්භීතං, නදතො තස්ස තාදිනො;
දෙවා නරො වා බ්‍රහ්මා වා, පටිචත්තා න විජ්ජති.

“දෙසෙන්තො පචරං ධම්මං, සන්නාරෙන්තො සදෙවකං;
ධම්මචක්කං පචත්තෙති, පරිසාසු විසාරදො.

“පටිභානවතං අග්ගං, සාවකං සාධුසම්මතං;
ගුණං බහුං පකිත්තෙත්වා, එතදග්ගෙ යපෙසි තං.

“තදාහං භංසවතියං, බ්‍රාහ්මණො සාධුසම්මතො;
සබ්බවෙදවිදු ජාතො, වාගීසො වාදිසුදනො.

“උපෙච්ච තං මහාවීරං, සුත්වාහං ධම්මදෙසනං;
පීතිවරං පටිලභිං, සාවකස්ස ගුණෙ රතො.

“නිමන්තෙත්වාච සුගතං, සසඬ්ඝං ලොකනන්දනං;
සත්තාහං භොජයිත්වාහං, දුස්සෙහච්ඡාදයිං තදා.

“නිපච්ච සිරසා පාදෙ, කතොකාසො කතඤ්ජලී;
එකමන්තං ධීතො භට්ඨො, සන්ථවිං ජිනමුත්තමං.

“නමො තෙ වාදිමද්දන, නමො තෙ ඉසිසත්තම;
නමො තෙ සබ්බලොකග්ග, නමො තෙ අභයං කර.

“නමො තෙ මාරමථන, නමො තෙ දිට්ඨිසුදන;
නමො තෙ සන්තිසුඛද, නමො තෙ සරණං කර.

“අනාථානං භවං නාථො, භීතානං අභයජ්ජදො;
විස්සාමභූමි සන්නානං, සරණං සරණෙසිනං.

“එවමාදීහි සම්බුද්ධං, සන්ථවිත්වා මහාගුණං;
අවොචං වාදිසුදස්ස, ගතිං පජ්ජොමි භික්ඛුනො.

“තදා අවොච භගවා, අනන්තපටිභානවා;
යො සො බුද්ධං අභොජෙසි, සත්තාහං සභසාවකං.

“ගුණඤ්ච මෙ පකිත්තෙසි, පසන්නො සෙහි පාණිහි;
එසො පත්ථයතෙ යානං, වාදිසුදස්ස භික්ඛුනො.

“අනාගතමිහි අද්ධානෙ, ලච්ඡසෙ තං මනොරථං;
දෙවමානුසසම්පත්තිං, අනුභොත්වා අනප්පකං.

“සතසභස්සිතො කජ්ජෙ, ඔක්කාකකුලසම්භවො;
ගොතමො නාම ගොත්තෙන, සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

“තස්ස ධම්මෙසු දායාදො, ඔරසො ධම්මනිමිතො;
වඩ්ඪිසො නාම නාමෙන, හෙස්සති සත්ථු සාවකො.

“තං සුත්වා මුදිතො හුත්වා, යාවජීවං තදා ජිනං;
පච්චයෙහි උපට්ඨාසිං, මෙත්තචිත්තො තථාගතං.

“තෙන කම්මෙන සුකතෙන, චෙතනාපණ්ඩිති ව;
ජහිත්වා මානුසං දෙහං, තුස්සිතං අගමාසහං.

“පච්ඡිමෙ ව හවෙ දානි, ජාතො විජ්ජකුලෙ අහං;
පච්චාජාතො යදා ආසිං, ජාතියා සත්තවස්සිකො.

“සබ්බවෙදවිදු ජාතො, වාදසත්ථවිසාරදො;
වාදිස්සරො චිත්තකපී, පරවාදජ්ජමද්දෙනො.

“වඩ්ඪගෙ ජාතොති වඩ්ඪිසො, වචනෙ ඉස්සරොති වා;
වඩ්ඪිසො ඉති මෙ නාමං, අහවී ලොකසම්මතං.

“යදාහං විඤ්ඤානං පත්තො, ධීතො පට්ඨයොබ්බතො;
තදා රාජගහෙ රම්මෙ, සාරිපුත්තමහද්දසං.

“පිණ්ඩාය විවරන්තං තං, පත්තපාණිං සුසංවුතං;
අලොලක්ඛිං මිතභාණිං, යුගමත්තං නිදක්ඛිතං.

“තං දිස්වා විමිහිතො හුත්වා, අවොචං මමනුච්ඡවං;
කණ්ණිකාරංච නිවිතං, චිත්තං ගාථාපදං අහං.

“ආචික්ඛි සො මෙ සත්ථාරං, සම්බුද්ධං ලොකනායකං;
තදා සො පණ්ඩිතො වීරො, උත්තරිං සමවොච මෙ.

“විරාගසංහිතං වාක්‍යං, කත්වා දුද්දසමුත්තමං;
විචිත්තපටිභානෙහි, තොසිතො තෙන තාදිනා.

“නිපච්ච සිරසා පාදෙ, පබ්බාපෙහීති මං බ්‍රවි;
තතො මං ස මහාපඤ්ඤො, බුද්ධසෙට්ඨමුපානයි.

“නිපච්ච සිරසා පාදෙ, නිසීදිං සත්ථු සන්තිකෙ;
මමාහ වදනං සෙට්ඨො, කච්චි වඩ්ඪිස ජානාසි.

“කිඤ්චි සිජ්ජන්ති තස්සාහං, ජානාමිති ව අබ්‍රවිං;
මතසිසං වනච්ඡුද්ධං, අපි බාරසවස්සිකං;
තච විජ්ජාවිසෙසෙන, සවෙ සක්කොසි වාවය.

“ආමොති මෙ පටිඤ්ඤාතෙ, තිණි සිසානි දස්සයි;
නිරයනරදෙවෙසු, උපපන්නෙ අවාචයිං.

“තදා ඛිණාසවස්සෙව, සිසං දස්සෙසි නායකො;
තතොහං විහතාරබ්බො, පබ්බජ්ජං සමයාවිසං.

“පබ්බජිත්වාන සුගතං, සන්ථවාමි තහිං තහිං;
තතො මං කබ්බචිත්තොසි, උජ්ඣායන්තිහ හික්ඛවො.

“තතො විමංසනත්ථං මෙ, ආහ බුද්ධො විනායකො;
තක්කිකා පනිමා ගාථා, යානසො පටිහන්ති තං.

“න කබ්බචිත්තොහං වීර, යානසො පටිහන්ති මං;
තෙන හි දානි වඩ්ඪිස, යානසො සන්ථවාහි මං.

“තදාහං සන්ථවිං වීරං, ගාථාහි ඉසිසත්තමං;
යානසො මෙ තදා තුට්ඨො, ජිනො අග්ගෙ යපෙසි මං.

“පටිභානෙන චිත්තෙන, අඤ්ඤෙසමතිමඤ්ඤහං;
පෙසලෙ තෙන සංවිග්ගො, අරහත්තමපාපුණං.

“පටිභානවතං අග්ගො, අඤ්ඤො කොචි න විජ්ජති;
යථායං හික්ඛු වඩ්ඨිසො, එවං ධාරෙට්ඨ හික්ඛවො.

“සතසහස්සෙ කතං කම්මං, එලං දස්සෙසි මෙ ඉධ;
සුමුත්තො සරවෙගොව, කිලෙසෙ ඤාපයිං මම.

“කිලෙසා ඤාපිතා මය්හං, හවා සබ්බෙ සමුහතා;
නාගොව බන්ධනං ඡේත්වා, විහරාමි අනාසවො.

“ස්වාගතං වත මෙ ආසි, බුද්ධසෙට්ඨස්ස සන්තිකෙ;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

“පටිසම්භිදා වතස්සො, විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ;
ඡලෙඤ්ඤා සවිජ්ජතා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං”න්ති.

අරහා පන හුත්වා ථෙරො සන්ථු සන්තිකං ගච්ඡන්තො වක්ඛුපට්ඨො පටියාය වන්දෙන, සුරියෙන, ආකාසෙන, මහාසමුද්දෙන, සිනෙරුනා පබ්බතරාජෙන, සිහෙන මීගරඤ්ඤා, හත්ථිනාගෙනාති තෙන තෙන සද්ධිං උපමෙන්නො අනෙකෙහි පදසතෙහි සන්ථාරං වණ්ණෙන්නොව උපගවිජ්ජති. තෙන තං සන්ථා සඩ්ඝමජ්ඣෙ නිසින්නො පටිභානවත්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි. අප්ථ ථෙරෙන අරහත්තජ්ජන්තිනො පුබ්බෙ ව පච්ඡා ව තං තං චිත්තං ආගම්ම භාසිතා. ථෙරං උද්දිස්ස ආනන්දත්ථෙරාදිහි භාසිතා ව –

1218 “නික්ඛන්තං වත මං සන්තං, අගාරස්මානගාරියං;
චිත්තකා උපධාවන්ති, පගබ්භා කණ්ඨතො ඉමෙ.

1219 “උග්ගපුත්තා මහිස්සාසා, සික්ඛිතා දළ්භධම්මිනො;
සමන්තා පරිකිරෙය්සං, සහස්සං අපලායිනං.

1220 “සවෙපි එත්තකා හියෙයා, ආගම්මස්සන්ති ඉත්ථියො;
නෙව මං ඛ්‍යාධයිස්සන්ති, ධම්මෙ සම්භි පතිට්ඨිතො.

1221 “සක්ඛි හි මෙ සුතං එතං, බුද්ධස්සාදිච්චබන්ධුනො;
නිබ්බානගමනං මග්ගං, තත්ථ මෙ නිරතො මනො.

1222 “එවඤ්ඤෙ මං විහරන්තං, පාපිම උපගවිජ්ජි;
තථා මච්චු කරිස්සාමි, න මෙ මග්ගම්පි දක්ඛෙසි.

1223 “අරතිඤ්ඤා රතිඤ්ඤා පභාය, සබ්බසො ගෙහසිතඤ්ඤා චිත්තකං;
වනථං න කරෙය්සා කුහිඤ්ඤා, නිබ්බනථො අවනථො ස හික්ඛු.

1224 “යම්ඨ පථවිඤ්ඤා වෙහාසං, රුපගතං ජගතොගධං කිඤ්චි;
පරිජියති සබ්බමනිච්චං, එවං සමෙච්ච වරන්ති මුත්තතා.

1225 “උපධිසු ජනා ගධිතාසෙ, දිට්ඨසුතෙ පටිසෙ ව මුත්තෙ ව;
එත්ථ විනොදය ඡන්දමනෙජො, යො හෙත්ථ න ලිම්පති මුත්ති තමාහු.

1226 “අප්ථ සට්ඨිසිතා සචිත්තකා, පුට්ඨජ්ජනතාය අධම්මා නිච්චියා;
න ව වග්ගගතස්ස කුහිඤ්චි, නො පන දුට්ඨුල්ලගාහි ස හික්ඛු.

1227 “දබ්බො විරරත්තසමාහිතො, අකුහකො නිපකො අපිහාලු;
සන්තං පදං අජ්ඣගමා මුත්ති, පටිච්ච පරිනිබ්බුතො කඩ්ඛති කාලං.

1228 “මානං පජ්ඣස්ස ගොතම, මානපථඤ්ඤා ජහස්ස අසෙසං;
මානපථම්භි ස මුච්ඡිතො, විජ්ජිතො විජ්ජිතො විරරත්තං.

1229 “මක්ඛෙත මක්ඛිතා පජා, මානහතා නිරයං පපත්ති;
සොචන්ති ජනා විරරත්තං, මානහතා නිරයං උපපත්තා.

1230 “න හි සොචති හික්ඛු කදාචි, මග්ගජිනො සම්මා පටිපන්නො;

කිත්තිඤ්ච සුඛඤ්චානුභොති, ධම්මදසොති තමාහු තථත්තං.

1231 “තස්මා අබ්ලො ඉධ පධානවා, නීවරණානි පභාය විසුද්ධො;
මානඤ්ච පභාය අසෙසං, විජ්ජායන්තකරො සමිතාවි.

1232 “කාමරාගෙන ඩස්භාමි, චිත්තං මෙ පරිඩස්භති;
සාධු නිබ්බාපනං බුභි, අනුකම්පාය ගොතම.

1233 “සඤ්ඤාය විපරියෙසා, චිත්තං තෙ පරිඩස්භති;
නිමිත්තං පරිවජ්ජෙහි, සුභං රාගුපසංහිතං.

1234 “අසුභාය චිත්තං භාවෙහි, එකග්ගං සුසමාහිතං;
සති කායගතා ත්‍යත්ථ, නිබ්බිදාබ්‍රහ්මලො භව.

1235 “අනිමිත්තඤ්ච භාවෙහි, මානානුසයමුජ්ජහ;
තතො මානාහිසමයා, උපසන්තො වරිස්සසි.

1236 “තමෙව වාවං භාසෙය්‍ය, යායත්තානං න තාපයෙ;
පරෙ ව න විහිංසෙය්‍ය, සා වෙ වාවා සුභාසිතා.

1237 “පියවාචමෙව භාසෙය්‍ය, යා වාවා පටිනන්දිතා;
යං අනාදාය පාපානි, පරෙසං භාසතෙ පියං.

1238 “සච්චං වෙ අමතා වාවා, එස ධම්මො සනන්තනො;
සච්චෙ අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව, ආහු සන්තො පතිට්ඨිතා.

1239 “යං බුද්ධො භාසති වාවං, ඛෙමං නිබ්බානපත්තියා;
දුක්ඛස්සන්තකිරියාය, සා වෙ වාවානමුත්තමා.

1240 “ගම්භිරපඤ්ඤො මෙධාවි, මග්ගාමග්ගස්ස කොවිදො;
සාරිපුත්තො මහාපඤ්ඤො, ධම්මං දෙසෙති හික්ඛුනං.

1241 “සංඛිත්තෙනපි දෙසෙති, චිත්ථාරෙනපි භාසති;
සාලිකායිව නිග්ගොසො, පටිභානං උදියාති.

1242 “තස්ස තං දෙසයන්තස්ස, සුඤ්ඤානි මධුරං ගිරං;
සරෙන රජනියෙන, සවනියෙන වග්ගතා;
උදග්ගචිත්තා මුදිතා, සොතං ඔධෙන්නි හික්ඛවො.

1243 “අජ්ජ පන්තරසෙ විසුද්ධියා, හික්ඛු පඤ්චසතා සමාගතා;
සංයොජනබන්ධනවිජ්ජා, අනිසා බිණුපුනබ්‍රහ්මා ඉසී.

1244 “චක්කවත්ති යථා රාජා, අමච්චපරිවාරිතො;
සමන්තා අනුපරියෙති, සාගරන්තං මහිං ඉමං.

1245 “එවං විජිතසඬ්ගාමං, සත්ථවාහං අනුත්තරං;
සාවකා පයිරුපාසන්ති, තෙවිජ්ජා මච්චුභායිනො.

1246 “සබ්බෙ හගවතො පුත්තා, පලාපෙත්ථ න විජ්ජති;
තණ්හාසල්ලස්ස හන්තාරං, වන්දෙ ආදිච්චබන්ධුනං.

1247 “පරොසහස්සං හික්ඛුනං, සුගතං පයිරුපාසති;
දෙසෙන්නං චිරජං ධම්මං, නිබ්බානං අකුතොභයං.

1248 “සුඤ්ඤානි ධම්මං විමලං, සම්මාසම්බුද්ධදෙසිතං;
සොහති වත සම්බුද්ධො, හික්ඛුසඬ්ඝපුරක්ඛතො.

1249 “නාගනාමොසි හගවා, ඉසීනං ඉසිසත්තමො;
මහාමෙසොව හුත්වාන, සාවකෙ අභිවස්සසි.

1250 “දිවා විහාරා නික්ඛම්ම, සත්ථුදස්සනකමානා;
සාවකො තෙ මහාවීර, පාදෙ වන්දති වඩ්ඪිගිසො.

1251 “උම්මග්ගපථං මාරස්ස, අභිභුය්‍ය වරති පභිජ්ජ බ්ලානි;
තං පස්සථ ඛන්ධපමුඤ්ච කරං, අසිතංව භාගසො පච්ඡජ්ජ.

1252 “ඔසස්ස හි නිතරණත්ථං, අනෙකච්ඡිතං මග්ගං අක්ඛාසි;
තස්මිඤ්ච අමතෙ අක්ඛාතෙ, ධම්මදසා යිතා අසංහිරා.

- 1253 “පජ්ජොතකරො අතිවිජ්ඣා, සබ්බධීතීනං අතික්කමමද්දස;
ඤ්ඤා ව සච්ඡිකත්වා ව, අග්ගං සො දෙසයි දසද්ධානං.
- 1254 “එවං සුදෙසිතෙ ධම්මෙ, කො පමාදො විජානනං ධම්මං;
තස්මා හි තස්ස භගවතො සාසනෙ, අප්පමත්තො සදා නමස්සමනුසික්ඛෙ.
- 1255 “බුද්ධානුබුද්ධො යො ථෙරො, කොණ්ඩඤ්ඤො තිබ්බනික්කමො;
ලාභී සුඛවිහාරානං, විවෙකානං අභිණ්භසො.
- 1256 “යං සාවකෙන පත්තබ්බං, සත්ථු සාසනකාරිනා;
සබ්බස්ස තං අනුප්පත්තං, අප්පමත්තස්ස සික්ඛතො.
- 1257 “මහානුභාවො තෙවිජ්ජො, වෙතොපරියකොවිදො;
කොණ්ඩඤ්ඤො බුද්ධදායාදො, පාදෙ වන්දති සත්ථුතො.
- 1258 “නගස්ස පස්සෙ ආසීනං, මුනිං දුක්ඛස්ස පාරගං;
සාවකා පයිරුපාසන්ති, තෙවිජ්ජා මච්චුහායිතො.
- 1259 “වෙනසා අනුපරියෙති, මොග්ගල්ලානො මහිද්ධිකො;
චිත්තං නෙසං සමත්ථෙසං, විජ්ජමුත්තං නිරූපධං.
- 1260 “එවං සබ්බධිගසම්පන්නං, මුනිං දුක්ඛස්ස පාරගං;
අනෙකාකාරසම්පන්නං, පයිරුපාසන්ති ගොතමං.
- 1261 “චන්දො යථා විගතවලාභකෙ නහෙ, විරොචති චිත්තලොච භාණුමා;
ඵලමිති අභිගිරිස ත්වං මහාමුනි, අතිරොචසි යසසා සබ්බලොකං.
- 1262 “කාවෙය්‍යමත්තා විවරිම්භ පුබ්බෙ, ගාමා ගාමං පුරා පුරං;
අථද්දසාම සම්බුද්ධං, සබ්බධම්මාන පාරගං.
- 1263 “සො මෙ ධම්මමදෙසෙසි, මුනි දුක්ඛස්ස පාරගං;
ධම්මං සුත්වා පසිදිම්භ, සද්ධා නො උදපජ්ජථ.
- 1264 “තස්සාහං වචනං සුත්වා, ඛන්ධෙ ආයතනානි ව;
ධාතුයො ව විදිත්වාන, පබ්බජිං අනගාරියං.
- 1265 “බහුනං වත අත්ථාය, උප්පජ්ජන්ති තථාගතා;
ඉත්ථීනං පුරිසානඤ්ච, යෙ තෙ සාසනකාරකා.
- 1266 “තෙසං බො වත අත්ථාය, බොධිමජ්ඣගමා මුනි;
භික්ඛුනං භික්ඛුනීනඤ්ච, යෙ නියාමගතද්දසා.
- 1267 “සුදෙසිතා චක්ඛුමතා, බුද්ධෙනාදිච්චබන්ධුනා;
වත්තාරි අරියසව්වානි, අනුකම්පාය පාණිනං.
- 1268 “දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං, දුක්ඛස්ස ව අතික්කමං;
අරියං වට්ඨංගිකං මග්ගං, දුක්ඛපසමගාමීනං.
- 1269 “එවමෙනෙ තථා වුත්තා, දිට්ඨා මෙ තෙ යථා තථා;
සදත්ථො මෙ අනුප්පත්තො, කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- 1270 “ස්වාගතං වත මෙ ආසි, මම බුද්ධස්ස සන්නිකෙ;
සුචිහත්තෙසු ධම්මෙසු, යං සෙට්ඨං තදුපාගමිං.
- 1271 “අභිඤ්ඤාපාරමිප්පත්තො, සොතධාතු විසොධිතා;
තෙවිජ්ජො ඉද්ධිපත්තොමිති, වෙතොපරියකොවිදො.
- 1272 “පුච්ඡාමි සත්ථාරමනොමපඤ්ඤං, දිට්ඨෙව ධම්මෙ යො විචිකිච්ඡානං ඡෙත්තා;
අග්ගාලවෙ කාලමකාසි භික්ඛු, ඤාතො යසස්සි අභිනිබ්බුතත්තො.
- 1273 “නිග්‍රොධකප්පො ඉති තස්ස නාමං, තයා කතං භගවා බ්‍රාහ්මණස්ස;
සො තං නමස්සං අවරි මුත්‍යපෙබො, ආරද්ධවිරියො දළ්භධම්මදස්සි.
- 1274 “තං සාවකං සක්ක මයම්පි සබ්බෙ, අඤ්ඤාතුමිච්ඡාම සමන්තවක්ඛු;
සමච්චිතා නො සවනාය සොතා, තුවං නො සත්ථා ත්වමනුත්තරොසි.
- 1275 “ජිත්ථ නො විචිකිච්ඡං බුභි මෙනං, පරිනිබ්බුතං වෙදය භූරිපඤ්ඤා;
මජ්ඣෙව නො භාස සමන්තවක්ඛු, සක්කොව දෙවාන සහස්සනෙත්තො.

1276: “යෙ කෙවි ගන්ථා ඉධ මොහමග්ගා, අඤ්ඤාණපක්ඛා විවිකිව්ඡයානා;
තථාගතං පත්ථා න තෙ භවන්ති, චක්ඛුඤ්ඤි එතං පරමං නරානං.

1277 “නො වෙ හි ජාතු පුරිසො කිලෙසෙ, වාතො යථා අබ්භසනං විභානෙ;
තමොවස්ස නිවුතො සබ්බලොකො, ජොතිමන්තොපි න පහාසෙය්‍යං.

1278 “ධීරා ව පජ්ජොතකරා භවන්ති, තං තං අහං වීර තථෙව මඤ්ඤෙ;
විපස්සිනං ජානමුපාගමිම්භ, පරිසාසු නො ආවිකරොහි කප්පං.

1279 “බ්‍රිජ්ජං ගිරං ඵරය වග්ගං, හංසොව පග්ගස්භ සණ්කං නිකුජ;
බිත්ථුස්සරෙන සුචිකප්පිතෙන, සබ්බෙව තෙ උජ්ජුගතා සුඤ්ඤාම.

1280 “පභීනජාතිමරණං අසෙසං, නිග්ගස්භ ධොනං වදෙස්සාමි ධම්මං;
න කාමකාරො හි පුට්ඨජනානං, සඬ්ඛෙය්‍යකාරො ව තථාගතානං.

1281 “සම්පන්නවෙය්‍යාකරණං තවෙදං, සමුජ්ජුපඤ්ඤස්ස සමුග්ගහිතං;
අයමඤ්ජලි පච්ඡිමො සුප්පණාමිතො, මා මොහයි ජානමනොමපඤ්ඤ.

1282 “පරොපරං අරියධම්මං විදිත්ථා, මා මොහයි ජානමනොමවීරිය;
චාරිං යථා සම්මති සම්මතත්තො, වාචාහිකඬ්ඛාමි සුතං පචස්ස.

1283 “යදත්ථිකං බ්‍රහ්මවරියං අවරී, කප්පායනො කච්චිස්සතං අමොසං;
නිබ්බායි සො ආදු සඋපාදිසෙසො, යථා විමුත්තො අහු තං සුඤ්ඤාම.

1284 “අච්ඡෙව්ඡි තණ්හං ඉධ නාමරූපෙ, (ඉති භගවා,)
කණ්හස්ස සොතං දිසරත්තානුසයිතං;
අතාරි ජාතිං මරණං අසෙසං, ඉච්චබ්‍රවි භගවා පඤ්චසෙට්ඨො.

1285 “එස සුත්ථා පසිදාමි, වචො තෙ ඉසිසත්තම;
අමොසං කිර මෙ පුට්ඨං, න මං වඤ්චෙසි බ්‍රාහ්මණො.

1286 “යථා වාදී තථා කාරී, අහු බුද්ධස්ස සාවකො;
අච්ඡෙව්ඡි මච්චුතො ජාලං, තතං මායාවිතො දළ්භං.

1287 “අද්දස භගවා ආදිං, උපාදානස්ස කප්පියො;
අච්චගා වත කප්පානො, මච්චුධෙය්‍යං සුදුත්තරං.

1288 “තං දෙවදෙවං වන්දාමි, පුත්තං තෙ ද්විපදුත්තම;
අනුජාතං මහාවීරං, නාගං නාගස්ස ඔරස”න්ති. —

ඉමා ගාථා සඬ්ඛිතිකාලෙ එකජ්ඣං කත්ථා සඬ්ඛනං ආරොපිතා. තත්ථ “නික්ඛන්තං වත මං සන්ත”න්ති ආදයො පඤ්ච ගාථා ආයස්මා වඬ්ඛිසො නවො අවිරපබ්බජිතො හුත්ථා විහාරං උපගතා අලඬ්ඝනපටියත්තා සම්බහුලා ඉත්ථියො දිස්වා උජ්ජන්තරාගො තං විනොදෙන්තො අභාසි.

තත්ථ නික්ඛන්තං වත මං සන්තං, අගාරස්මානගාරියන්ති අගාරතො නික්ඛන්තං අනගාරියං පබ්බජිතං මං සමානං. විතක්කාති කාමචිතක්කාදයො පාපවිතක්කා. උපධාවන්තීති මම විත්තං උපගව්ඡන්ති. පගබ්භාති පාගබ්භියයුත්තා වසිනො. “අයං ගෙහතො නික්ඛමිත්ථා පබ්බජිතො, නයිමං අනුද්ධංසිතුං යුත්ත”න්ති එවං අපරිහාරතො නිල්ලජ්ජා. කණ්හතොති කාළතො, ලාමකභාවතොති අත්ථො. ඉමෙති තෙසං අත්තතො පච්චක්ඛතා වුත්තා.

අසුද්ධජීවිතො පරිවාරයුත්තා මනුස්සා උග්ගකිව්චතාය “උග්ගා”ති වුච්චන්ති, තෙසං පුත්තා උග්ගපුත්තා. මහිස්සාසාති මහාඉස්සාසා. සික්ඛිකාති ද්වාදස වස්සාති ආවරියකුලෙ උග්ගහිතස්ප්පා. දළ්භධම්මිනොති, දළ්භධනුතො . දළ්භධනු නාම ද්විසහස්සථාමං වුච්චති. ද්විසහස්සථාමන්ති, ව යස්ස ආරොපිතස්ස ජියාය බන්ධො ලොහසීසාදීනං භාරො දණ්ඨෙ ගහෙන්වා යාව කණ්ඨපමාණා නහං උක්ඛිත්තස්ස පථවිතො මුච්චති. සමන්තා පරිකිරෙය්‍යුන්ති සමන්තතො කණ්ඨෙ බිපෙය්‍යං. කිත්තකාති වෙ ආහ “සහස්සං අපලායිත”න්ති. යුද්ධෙ අපරං මුඛානං සහස්සමත්තානං. ඉදං වුත්තං හොති — සික්ඛිකා කතහත්ථා උග්ගා දළ්භධනුතො මහිස්සාසා උග්ගපුත්තා සහස්සමත්තා කදාචපි යුද්ධෙ පරාජයං අපත්තා අප්පමත්තා සමන්තතො යත්ථා ථම්මං උපනිස්සාය සවෙපි වස්සෙය්‍යං. තාදිසෙහිපි ඉස්සාසහස්සෙහි සමන්තා සරෙ පරිකිරියන්තෙ සුසික්ඛිතො පුරිසො දණ්ඨං ගහෙන්වා සබ්බෙ සරෙ අත්තතො සරිරෙ අපතමානෙ කත්ථා පාදමුලෙ පාතෙය්‍ය. තත්ථ එකොපි ඉස්සාසො ද්වෙ සරෙ එකතො බිපන්තො නාම නත්ථි. ඉත්ථියො පත රූපාරම්මණාදිවසෙන පඤ්ච පඤ්ච සරෙ එකතො බිපන්ති, එවං බිපන්තියො. එත්තකා හියෙයාති ඉමාහි ඉත්ථිහි හියෙයාපි බහු ඉත්ථියො අත්තතො ඉත්ථිකුත්තභාසභාවාදිතො විධංසෙන්නි.

සක්ඛි හි මෙ සුතං එතන්ති සම්මුඛා මයා එතං සුතං. නිබ්බානගමනං මග්ගන්ති ලිඬ්ගවිපල්ලාසෙන වුත්තං, නිබ්බානගාමිමග්ගොති අත්ථො, විපස්සනං සන්ධායාහ. තත්ථ මෙ නිරතො මනොති තස්මිං විපස්සනාමග්ගෙ මය්හං

විත්තං නිරතං.

එවඤ්චෙ මං විහරන්තන්ති එවං අනිච්චඅසුභජ්ඣානභාවනාය ච විපස්සනාභාවනාය ච විහරන්තං මං. පාපිමානි කිලෙසමාරං ආලපති. තථා මච්චු කරිස්සාමි, න මෙ මග්ගමිපි දක්ඛස්සි මයා කතං මග්ගමිපි යථා න පස්සයි, තථා මච්චු අන්තං කරිස්සාමිති යොජනා.

අරතිඤ්චානිආදිකා පඤ්ච ගාථා අත්තනො සන්තානෙ උප්පන්නෙ අරතිආදිකෙ විනොදෙන්තෙන වුත්තා. තත්ථ අරතීන්ති අධිකුසලෙසු ධම්මෙසු පන්තසෙනාසනෙසු ච උක්කණ්ඨනං. රතීන්ති පඤ්චකාමගුණරතීං. පභායාති පජහිත්වා. සබ්බසො ගෙහසිතඤ්ච විතක්කන්ති, ගෙහනිස්සිතං පුත්තදාරාදිපටිසංයුත්තං ඤාතිවිතක්කාදිඤ්ච මිච්ඡාවිතක්කං අනවසෙසනො පභාය. වනථං න කරෙය්‍ය කුහිඤ්චීති අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරජ්ජහෙදෙ සබ්බස්මිං වත්ථුස්මිං. තණ්හං න කරෙය්‍යං. නිබ්බතං අවනං ස භික්ඛුනි යො හි සබ්බෙන සබ්බං නිත්තණ්හො, තතො එව කත්ථවිපි නන්දියා අභාවතො අවනං, සො භික්ඛු නාම සංසාරෙ භයස්ස සම්මදෙව ඉක්ඛණ්තාය භින්නකිලෙසතාය වාති අත්ථො.

යම්ඨ පථවිඤ්ච වෙහාසං, රුපගතං ජගතොගධං කිඤ්චීති යංකිඤ්චි ඉධ පථවිගතං භූමිනිස්සිතං වෙහාසං වෙහාසට්ඨං දෙවලොකනිස්සිතං රුපගතං රුපජාතං රුප්පනසභාවං ජගතොගධං ලොකිකං භවත්තයපරියාපන්නං සඬබ්බතං. පරිජීයති සබ්බමනිච්චන්ති සබ්බං තං පරාහිභූතං, තතො එව අනිච්චං තතො එව දුක්ඛං අනත්තාති එවං නිලක්ඛණාරොපනං ආහ. අයං ථෙරස්ස මහාවිපස්සනාති වදන්ති. එවං සමෙච්ච වරන්ති මුත්තන්තාති එවං සමෙච්ච අභිසමෙච්ච විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය පටිච්ඡෙදාත්තං මුත්තන්තා පරිඤ්ඤාත්තභාවා පණ්ඩිතා වරන්ති විහරන්ති.

උපධිසුති ඛන්ධුපධිආදියු. ජනාති අන්ධපුපුප්පනා. ගධිකාසෙති පට්ඨෙද්ධවිත්තා. එත්ථ හි විසෙසනො කාමගුණුපධිසු ඡන්දො අපනෙතබ්බොති දස්සෙන්නො ආහ දිට්ඨසුතෙ පටිසෙ ව මුතෙ වාති. දිට්ඨසුතෙති දිට්ඨෙ වෙච සුතෙ ව, රුපසද්දෙසුති අත්ථො. පටිසෙති සට්ඨන්තියෙ ථොට්ඨබ්බෙ. මුතෙති වුත්තාවසෙසෙ මුතෙ, ගන්ධරසෙසුති වුත්තං හොති. සාරත්ථපකාසනියං (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.210) “පටිසපදෙන ගන්ධරසා ගහිතා, මුතපදෙන ථොට්ඨබ්බාරම්මණ”න්ති වුත්තං. එත්ථ විනොදය ඡන්දමනෙජොති එතස්මිං දිට්ඨාදිභෙදෙ පඤ්චකාමගුණෙ කාමච්ඡන්දං විනොදෙහි, තථා සති සබ්බත්ථ අනෙජො අවිකප්පො භවසි. යො භෙත්ථ න ලිම්පති මුති තමාහුති යො හි එත්ථ කාමගුණෙ තණ්හාලෙපෙන න ලිම්පති, තං මොනෙය්‍යධම්මට්ඨතො “මුති”ති පණ්ඩිතා වදන්ති. “අථ සට්ඨසිතා”ති පාළිති අධිප්පායෙන කෙචි “සට්ඨධම්මාරම්මණනිස්සිතා”ති අත්ථං වදන්ති. “අට්ඨසට්ඨසිතා සවිතක්කා”ති පන පාළි, අප්පකඤ්චි උභං අධිකං වා න ගණනුපගං හොතිති. අට්ඨසට්ඨසිතාති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතසන්තිස්සිතා මිච්ඡාවිතක්කාති අත්ථොති කෙචි වදන්ති. දිට්ඨිගතිකා ව සත්තාවාසාභාවලද්ධිං අප්ඤ්ඤාපගනාති අධිච්චසමුප්පන්නවාදං යථෙත්වා ඉතරෙසං වසෙන “අථ සට්ඨසිතා සවිතක්කා”ති වුත්තං. යථා හි තණ්හාලෙපාභාවෙන භික්ඛුනි වුච්චති, එවං දිට්ඨිලෙපාභාවෙනපීති දස්සෙතුං “අථ සට්ඨසිතා”තිආදි වුත්තං. පුපුප්පනතාය අධම්මා නිව්ච්චාති තෙ පන මිච්ඡාවිතක්කා නිව්ච්චාදිගතවසෙන අධම්මා ධම්මතො අපෙනා පුපුප්පනතායං අන්ධබාලෙ නිව්ච්චා අහිනිව්ච්චා. න ච වග්ගගතස්ස කුහිඤ්චීති යත්ථ කත්ථවි වත්ථුස්මිං සස්සතවාදාදිමිච්ඡාදිට්ඨිවග්ගගතො, තංලද්ධිකො න ච අස්ස භවෙය්‍ය. අට්ඨකථායං (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.210) පන “අථ සට්ඨසිතා සවිතක්කා, පුපු ජනතාය අධම්මා නිව්ච්චා”ති පදං උද්ධරිත්වා අථ ඡ ආරම්මණනිස්සිතා පුපු අධම්මවිතක්කා ජනතාය නිව්ච්චාති වුත්තං. තථා න ච වග්ගගතස්ස කුහිඤ්චීති තෙසං වසෙන න කත්ථවි කිලෙසවග්ගගතො භවෙය්‍යාති ව වුත්තං. නො පන දුට්ඨුල්ලගාහි ස භික්ඛුනි යො කිලෙසෙහි දුස්සිත්තා අනිවිය දුට්ඨුල්ලතා ව දුට්ඨුල්ලානං මිච්ඡාවාදානං ගණ්හනසිලො ව නො අස්ස නො භවෙය්‍ය, සො භික්ඛු නාම හොතිති.

දබ්බොති දබ්බජාතිකො පණ්ඩිතො. විරරත්තසමාහිතොති විරකාලතො පට්ඨාය සමාහිතො. අකුහකොති කොහඤ්ඤරහිතො අසයො අමායාවී. නිපකොති නිපුණො ඡෙකො. අපිභාලුති නිත්තණ්හො. සන්තං පදං අප්ඤ්ඤාමානි, නිබ්බානං අධිගතො. මොනෙය්‍යධම්මසමන්තාගතතො මුනි. පරිනිබ්බුතොති ආරම්මණකරණවසෙන නිබ්බානං පටිච්ච සඋපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතො. කඬබති කාලන්ති ඉදානි අනුපාදිසෙසනිබ්බානත්ථාය කාලං ආගමෙති. න තස්ස කිඤ්චි කරණියං අත්ථී, යථා එදිසො භවිස්සති, තථා අත්තානං සම්පාදෙතීති අධිප්පායො.

මානං පජහස්සුතිආදයො වතස්සො ගාථා පටිභානසම්පත්තිං නිස්සාය අත්තනො පවත්තමානං මානං විනොදෙන්තෙන වුත්තා. තත්ථ මානං පජහස්සුති සෙය්‍යමානාදිනවිධං මානං පරිච්චජ. ගොතමානි ගොතමගොත්තස්ස භගවතො සාවකත්තා අත්තානං ගොතමගොත්තං කත්වා ආලපති. මානපථන්ති මානස්ස පවත්තිට්ඨානභූතං අයොනිසොමනසිකාරපරික්ඛිත්තං ජාතිආදිං තප්පට්ඨධම්මකිලෙසප්පහානෙන ජහස්සු පජහ. අසෙසන්ති සබ්බමෙච. මානපථමිති ස මුච්ඡිතොති මානවත්ථුනිමිත්තං මුච්ඡං ආපන්නො. විප්පට්ඨාරිහුවා විරරත්තන්ති ඉමස්මිං මානපථානුයොගක්ඛණෙ චිතිවත්තෙ පුබ්බෙච අරහත්තං පාපුණ්ස්ස, “නට්ඨොහමස්මි”ති විප්පට්ඨාරි අහුවා අහොසි.

මක්ඛෙන මක්ඛිතා පජාති සුරාදිනා අත්තානං උක්කංසෙත්වා පරෙ වම්භෙත්වා පරගුණමක්ඛනලක්ඛණෙන මක්ඛෙන පිසිත්තා මක්ඛී. පුග්ගලො හි යථා යථා පරෙසං ගුණෙ මක්ඛෙති, තථා තථා අත්තනො ගුණෙ පුඤ්ජති

නිරාකරොති නාම. මානහතාති මානෙන හතගුණා. නිරයං පපතන්තිති නිරයං උපපජ්ජන්ති.

මග්ගථිනොති මග්ගෙන විජිතකිලෙසො. කිත්තිඤ්ච සුඛඤ්චාති විඤ්ඤාහි පසංසිතඤ්ච කායිකවෙතසිකසුඛඤ්ච අනුභොතිති පටිලහති. ධම්මදසොති තමාහු තථත්තන්ති තං තථභාවං සම්මාපටිපන්නං යාථාවතො ධම්මදස්සිති පණ්ඩිතා ආහු.

අබ්ලොති පඤ්චවෙනොබ්බරහිතො. පධානවාති සම්මජ්ජධානවීරියසම්පන්නො. විසුද්ධොති නිවරණසංඛිතවලාභකාපගමෙන විසුද්ධමානසො . අසෙසන්ති නවවිධම්පි මානං අග්ගමග්ගෙන පජහිත්වා. විජ්ජායන්තකරො සම්භාවිති සබ්බසො සම්මතකිලෙසො තිව්ධාය විජ්ජාය පරියොසානප්පත්තො භොතිති අත්තානං ඔවදති.

අපේකදිවසං ආයස්මා ආනන්දො අඤ්ඤතරෙන රාජමහාමත්තෙන නිමන්තිතො පුබ්බණ්ඩසමයං තස්ස ගෙහං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි ආයස්මතා වඩ්ඪිසෙන පවිජාසමණෙන. අප් තස්මිං ගෙහෙ ඉත්ථියො සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතා ථෙරං උපසඩ්ධම්මත්වා, වන්දිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති, ධම්මං සුණන්ති. අපායස්මතො වඩ්ඪිසස්ස නවපබ්බජිතස්ස ආරම්මණං පරිග්ගහෙතුං අසක්කොන්තස්ස විසභාගාරම්මණෙ රාගො උජ්ජජ්ජි. සො සද්ධො උජ්ජාතිකො කුලපුත්තො “අයං මෙ රාගො වඩ්ඪිත්වා දිට්ඨධම්මිකං සම්පරායිකම්පි අත්ථං නාසෙය්‍යා”ති වින්තෙත්වා යථානිසිත්තොව ථෙරස්ස අත්තතො පවත්තිං ආවිකරොත්තො “කාමරාගෙනා”ති ගාථමාහ. තත්ථ යදිපි කිලෙසරජ්ජනපරිලාභො කායම්පි බාධති, විත්තං පන බාධෙත්තො චිරතරං බාධෙතිති දස්සෙතුං “කාමරාගෙන ධස්භාමි”ති වත්වා “විත්තං මෙ පරිධස්භති”ති චුත්තං. නිබ්බාපනන්ති රාගනිබ්බාපනකාරණං රාගපරිලාභස්ස නිබ්බාපනසමත්ථං ඔවාදං කරොහිති අත්ථො.

සඤ්ඤාය විපරියෙසාතිආදිකා ගාථා තෙන යාවිතෙන ආයස්මතා ආනන්දෙන චුත්තා. විපරියෙසාති විපල්ලාසෙන අසුභෙ සුභන්ති පවත්තෙන විපරිතග්ගාහෙන. නිමිත්තන්ති කිලෙසජනකනිමිත්තං. පරිවජ්ජෙහිති පරිබ්බජ. සුභං රාගුපසංහිතන්ති රාගවඩ්ඪනාරම්මණං සුභං පරිවජ්ජෙත්තො අසුභසඤ්ඤාය පරිවජ්ජෙය්‍යා, සබ්බත්ථ අනභිරතිසඤ්ඤාය. තස්මා තදුභයම්පි දස්සෙත්තො “අසුභායා”තිආදිමාහ.

තත්ථ අසුභායාති අසුභානුපස්සනාය. විත්තං භාවෙහි එකග්ගං සුසමාහිතන්ති අත්තතො විත්තවික්ඛේපාභාවෙන එකග්ගං ආරම්මණෙසු සුසමාහිතං අජ්ජිතං කත්වා භාවෙහි තව අසුභානුපස්සනං සුකරං අක්ඛාමිති. සති කායගතා ත්‍යත්ථුති චුත්තකායගතාසතිභාවනා තයා භාවිතා බහුලිකතා භොතුති අත්ථො. නිබ්බිදාබහුලො භවාති අත්තභාවෙ සබ්බස්මිඤ්ච නිබ්බේදබහුලො භොති.

අනිමිත්තඤ්ච භාවෙහිති නිව්චනිමිත්තාදීනං උග්ගාටනෙන විසෙසතො අනිව්වානුපස්සනා අනිමිත්තා නාම, තතො මානානුසයමුජ්ජහාති තං භාවෙත්තො මග්ගපටිපාටියා අග්ගමග්ගාධිගමෙන මානානුසයං සමුච්ඡිත්ද. මානාහිසමයාති මානස්ස දස්සනාහිසමයා වෙව පහානාහිසමයා ව. උපසන්තොති සබ්බසො රාගාදීනං සන්තතාය උපසන්තො වරිස්සසි විහරිස්සසිති අත්ථො.

තමෙව වාවන්තිආදිකා වතස්සො ගාථා භගවතා සුභාසිතසුත්තෙ (සං. නි. 1.213) දෙසිතෙ සොමනස්සජාතෙන ථෙරෙන භගවත්තං සම්මුඛා අභිත්ථවන්තෙන චුත්තා. යායත්තානං න කාපයෙති යාය වාචාය හෙතුභූතාය අත්තානං විජ්ජට්ඨාරෙන න තාපෙය්‍ය න විහෙයෙය්‍යා. පරෙ ව න විහිංසෙය්‍යාති පරෙ ව පරෙහි හින්දන්තො න බාධෙය්‍යා. සා වෙ වාචා සුභාසිතාති සා වාචා එකංසෙන සුභාසිතා නාම, තස්මා තමෙව වාවං භාසෙය්‍යාති යොජනා. ඉමාය ගාථාය අපිසුණවාචාවසෙන භගවත්තං ථොමෙති.

පටිනන්දිතාති පටිමුඛභාවෙන නන්දිතා පියායිතා සම්පති ආයතිඤ්ච සුණන්තෙහි සම්පට්චිජ්ජා. යං අනාදායාති යං වාවං භාසන්තො පාපානි පරෙසං අප්පියාති අනිට්ඨානි ඵරුසවචනාති අනාදාය අග්ගහෙත්වා අත්ථබ්‍යාඤ්ජනමුද්‍රං පියමෙව දීපෙති. තමෙව පියවාචං භාසෙය්‍යාති පියවාචාවසෙන අභිත්ථවි.

අමතාති සාධුභාවෙන අමතසදිසා. චුත්තඤ්ඤෙනං – “සච්චං භවෙ සාධුතරං රසාන”න්ති (සං. නි. 1.73). නිබ්බානාමතපච්චයත්තා වා අමතා. එස ධම්මො සනන්තනොති යා අයං සච්චවාචා නාම, එස පොරාණො ධම්මො වරියා පවෙණි. ඉදමෙව හි පොරාණානං ආචිණ්ණං යං තෙ න අලිකං භාසිංසු. තෙනාහ – “සච්චෙ අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව, ආහු සන්තො පතිට්ඨිතා”ති. තත්ථ සච්චෙ පතිට්ඨිතත්තා එව අත්තතො ව පරෙසඤ්ච අත්ථෙ පතිට්ඨිතා, අත්ථෙ පතිට්ඨිතත්තා එව ධම්මෙ පතිට්ඨිතා භොන්තිති වෙදිතබ්බා. සච්චවිසෙසනමෙව වා එතං. ඉදඤ්ඤි චුත්තං භොති – සච්චෙ පතිට්ඨිතා. කිදිසෙ? අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව, යං පරෙසං අත්ථතො අනපෙතත්තා අත්ථං අනුපරොධකරං, ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මං ධම්මිකමෙව අත්ථං සාධෙතිති. ඉමාය ගාථාය සච්චවාචාවසෙන අභිත්ථවි. ඛෙමන්ති අභයං නිරුපද්දවං. කෙන කාරණෙනාති වෙ? නිබ්බානපත්තියා දුක්ඛස්සන්තකිරියාය, යස්මා කිලෙසනිබ්බානං පාපෙති, වට්ටදුක්ඛස්ස ව අත්තකිරියාය සංවට්ටති, තස්මා ඛෙමන්ති අත්ථො. අප් වා යං බුද්ධො නිබ්බානපත්තියා වා

දුක්ඛස්සන්තකිරියාය වානි ද්විත්තං නිබ්බානධාතුනං අත්ථාය ඛෙමමග්ගප්පකාසනතො ඛෙමං වාවං භාසති. සා චෙ වාවානමුත්තමානි සා වාවා සබ්බවාවානං සෙට්ඨාති එවමෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉමාය ගාථාය මන්තාවචනවසෙන භගවන්තං අභිත්ථවන්තො අරහත්තනිකුටෙන ථොමනං පරියොසාපෙති.

ගම්භීරපඤ්ඤාති තිස්සො ගාථා ආයස්මතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස පසංසනවසෙන වුත්තා. තත්ථ ගම්භීරපඤ්ඤාති ගම්භීරෙසු බන්ධායතනාදීසු පවත්තාය නිපුණාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතත්තා ගම්භීරපඤ්ඤා. මෙධාසඬානාය ධම්මොපපඤ්ඤාය සමන්තාගතත්තා මෙධාවී. “අයං දුග්ගතියා මග්ගො, අයං සුගතියා මග්ගො, අයං නිබ්බානස්ස මග්ගො”ති එවං මග්ගෙ ච අමග්ගෙ ච කොවිදතාය මග්ගාමග්ගස්ස කොවිදො. මහතියා සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකං පත්තාය පඤ්ඤාය වසෙන මහාපඤ්ඤො. ධම්මං දෙසෙති භික්ඛුනන්ති සම්මදෙව පවත්ති. නිවත්ති. විභාවෙන්තො භික්ඛුනං ධම්මං දෙසෙති. තස්සා පන දෙසනාය පවත්තිආකාරං දස්සෙතුං “සංඛිත්තෙනපි”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ සංඛිත්තෙනපිති “වත්තාරිමානි, ආවුසො, අරියසච්චානි. කතමානි වත්තාරි? දුක්ඛං අරියසච්චං...පෙ.... ඉමානි බො, ආවුසො, වත්තාරි අරියසච්චානි, තස්මා තිභාවුසො, ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො”ති එවං සංඛිත්තෙනපි දෙසෙති. “කතමඤ්චාවුසො, දුක්ඛං අරියසච්චං? ඡාතිපි දුක්ඛා”තිආදිනා (ම. නි. 3.372-373) නයෙන තානෙව විභජන්තො විත්ථාරෙනපි භාසති. බන්ධාදිදෙසනාසුපි එසෙව නයො. සාලිකායිව නිග්ඝොසොති යථා මධුරං අම්බපක්කං සායිත්වා පක්ඛෙහි වානං දත්වා මධුරරවං නිවිජාරෙන්තියා සාලිකාය නිග්ඝොසො, එවං ථෙරස්ස ධම්මං කට්ඨන්තස්ස මධුරො නිග්ඝොසො භොති. ධම්මසෙනාපතිස්ස භි පිත්තාදිනං වසෙන අපලිබ්ඳ්ධවචනං භොති, අයදණ්ඩෙන පභටකංසථාලකො විය සද්දො නිවිජරති. පටිභානං උදියාතීති කට්ඨකමායාය සති සමුද්දතො වීථියො විය උපරුපරි අනන්තං පටිභානං උට්ඨහති.

තස්සාති ධම්මසෙනාපතිස්ස. තන්ති ධම්මං දෙසෙන්තස්ස. සුඤ්ඤාති යං නො ථෙරො කට්ඨති, තං නො සොස්සාමානි ආදරජාතා සුඤ්ඤාති. මධුරන්ති ඉට්ඨං. රජනීයෙනාති කන්තෙන. සචනීයෙනාති කණ්ණසුබෙන. වග්ගුනාති මට්ඨෙත මනොහරෙන. උදග්ගවිත්තාති ඔදගාපිතියා වසෙන උදග්ගවිත්තා අලිතවිත්තා. මුදිතාති ආමොදිතා පාමොජ්ජෙන සමන්තාගතා. ඔධෙත්තීති අවදහන්ති අඤ්ඤාය විත්තං උපට්ඨපෙන්තා සොතං උපනෙත්ති.

අජ්ජ පන්තරසෙතිආදිකා වතස්සො ගාථා පචාරණාසුත්තන්තදෙසනාය (සං. නි. 1.215) සත්ථාරං මහාභික්ඛුසඬාසපරිවුතං නිසින්තං දිස්වා ථොමෙන්තෙන වුත්තා. තත්ථ පන්තරසෙති යස්මිඤ්ඤි සමයෙ භගවා පුබ්බාරාමෙ නිසීදන්තො සායන්හසමයෙ සම්පත්තපරිසාය කාලයුත්තං සමයයුත්තං ධම්මං දෙසෙන්වා, උදකකොට්ඨකෙ ගත්තානි පරිසිඤ්චිත්වා, වත්ථනිවසනො එකංසං සුගතමභාවීවරං කත්වා, මිගාරමාතුපාසාදෙ මජ්ඣිමපමිහං නිස්සාය පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසීදිත්වා, සමන්තතො නිසින්තං භික්ඛුසඬාසං අනුවිලොකෙන්වා තදහුපොසට්ඨෙ පචාරණාදිවසෙ නිසින්තො භොති, ඉමස්මිං පන්තරසීඋපොසට්ඨෙ අත්ථො. විසුද්ධියාති විසුද්ධත්ථාය විසුද්ධිපචාරණාය. භික්ඛු පඤ්චසකා සමාගතාති, පඤ්චසකමත්තා භික්ඛු සත්ථාරං පරිවාරෙන්වා නිසජ්ජවසෙන චෙව අජ්ඣාසයවසෙන ච සමාගතා. තෙ ව සංයොජනබන්ධනවිජ්ජාති සංයොජනසඬාතෙ සන්තානස්ස බන්ධනභූතෙ කිලෙසෙ ජිත්ථිත්වා යීතා. තතො එව අනිසා බිණ්ණුනබ්බවා ඉසීති කිලෙසදුක්ඛාභාවෙන නිදුක්ඛා බිණ්ණුනබ්බවා, අසෙක්ඛානං සීලක්ඛන්ධාදිනං එසිතභාවෙන ඉසීති.

විජිතසඬාගමන්ති විජිතකිලෙසසඬාගමන්තා විජිතමාරබලන්තා විජිතසඬාගමං. සත්ථවාහන්ති අට්ඨබ්බිකෙ අරියමග්ගරට්ඨෙ ආරොපෙන්වා චෙනෙයාසත්තෙ වාහෙති සංසාරකන්තාරතො උත්තාරෙතීති භගවා සත්ථවාහො. තෙනාහ බ්‍රහ්මා සහම්පති “උට්ඨෙහි, වීර, විජිතසඬාගම, සත්ථවාහා”ති (මහාව. 8; ම. නි. 1.282), තං සත්ථවාහං අනුත්තරං සත්ථාරං සාවකා පයිරුපාසන්ති. තෙවිජ්ජා මච්චුභායිනොති එවරුපෙහි සාවකෙහි පරිවාරිතො වක්කවත්ති විය රාජා අමච්චපරිවාරිතො ජනපදවාරිකවසෙන සමන්තා අනුපරියෙතීති යොජනා.

පලාපොති තුව්ඡො අන්තොසාරරහිතො, සීලරහිතොති අත්ථො. වන්දෙ ආදිච්චබන්ධුනන්ති ආදිච්චබන්ධුං සත්ථාරං දසබලං වන්දාමීති වදති.

පරොසහස්සන්තිආදිකා වතස්සො ගාථා නිබ්බානපටිසංයුත්තාය ධම්මියා කථාය භික්ඛුනං ධම්මං දෙසෙන්තං භගවන්තං ථොමෙන්තෙන වුත්තා. තත්ථ පරොසහස්සන්ති අතිරෙකසහස්සං, අඩ්ඨතෙළසානි භික්ඛුසහස්සානි සන්ධාය වුත්තං. අකුතොභයන්ති නිබ්බානෙ කුතොවිපි භයං නත්ථී. නිබ්බානං පත්තස්ස ච කුතොවිපි භයං නත්ථීති නිබ්බානං අකුතොභයං නාම.

“ආගුං න කරොති”තිආදිනා (සු. නි. 527) වුත්තකාරණෙහි භගවා නාගොති වුව්චතීති නාගනාමොසි භගවාති. ඉසීනං ඉසිසත්තමොති සාවකපච්චෙකබුද්ධඉසීනං උත්තමො ඉසි, විපස්සිසම්මාසම්බුද්ධතො පට්ඨාය ඉසීනං වා සත්තමකො ඉසි. මහාමෙසොවාති වාතුද්දිපිකමහාමෙසො විය හුත්වා.

දිවා විහාරාති පටිසල්ලානටියානතො. සාවකො තෙ, මහාවීර, පාදෙ වන්දති වඩ්ඪිසොති ඉදං ථෙරො අරහත්තං පත්වා අත්තනො විසෙසාධිගමං පකාසෙන්නො වදති.

උම්මග්ගපටන්තිආදිකා වතස්සො ගාථා හගවතා “කිං නු තෙ, වඩ්ඪිස, ඉමා ගාථායො පුබ්බෙ පරිචිතක්කිතා, උදාහු යානසො වෙනා පටිහන්ති”ති පුච්ඡිතෙන යානසො පටිහන්තිති දස්සෙන්නෙන චුත්තා. කස්මා පනෙවං තං හගවා අවොව? සඬ්ඝමජ්ඣෙ කිර කථා උදපාදි – “වඩ්ඪිසත්ථෙරො විස්සට්ඨගන්ථො නෙව උද්දෙසෙන, න පරිපුච්ඡාය, න යොනිසොමනසිකාරොන කම්මං කරොති. ගාථං ඛන්ධන්තො වණ්ණපදානි කරොන්තො විවරති”ති. අථ හගවා “ඉමෙ භික්ඛු වඩ්ඪිසස්ස පටිහානසම්පත්තිං න ජානන්ති, අහමස්ස පටිහානසම්පත්තිං ජානාපෙස්සාමි”ති චින්තෙත්වා “කිං නු ඛො, වඩ්ඪිසා”තිආදිනා පුච්ඡති. උම්මග්ගපටන්ති අනෙකානි කිලෙසුප්පජ්ජනපථානි. වට්ඨප්පසුනපට්ඨාය හි පටන්ති චුත්තං. පභිජ්ජ ඛිලානීති රාගාදිඛිලානි පඤ්ච භින්දිත්වා වරසි. තං පස්සථානි එවං අභිභුයා ව ඡින්දිත්වා ව වරන්තං බුද්ධං පස්සට. ඛන්ධපමුඤ්ඤවකරන්ති ඛන්ධනමොවනකරං. අසිතන්ති අනිස්සිතං. භාගසො පටිහජ්ජාති සතිපට්ඨානාදිකොට්ඨාසතො ධම්මං පටිහජ්ජනීයං කත්වා. පටිහජ්ජාතිපි පායො. උද්දෙසාදිකොට්ඨාසතො පකාරොන විහජිත්වා විහජිත්වා ධම්මං දෙසෙතිති අත්ථො.

ඔසස්සාති කාමාදිවතුරොසස්ස. අනෙකච්ඡිතන්ති සතිපට්ඨානාදිවසෙන අනෙකච්චිධං අට්ඨන්තිංසාය වා කම්මට්ඨානානං වසෙන අනෙකජ්ජකාරං අමතාවහං මග්ගං අක්ඛාසි අභාසි. තස්මිඤ්ච අමතෙ අක්ඛාතෙති තස්මිං තෙන අක්ඛාතෙ අමතෙ අමතාවහෙ. ධම්මදසාති ධම්මස්ස පස්සිතාරො. ධීතා අසංභීරාති කෙනචි අසංභාරියා හුත්වා පතිට්ඨිතා. අතිවිජ්ඣාති අතිවිජ්ඣිත්වා. සබ්බට්ඨිතීනන්ති සබ්බෙසං දිට්ඨිට්ඨානානං විඤ්ඤාණට්ඨිතීනං වා. අතික්කමමද්දසාති අතික්කමභුතං නිබ්බානං අද්දස. අග්ගන්ති උත්තමං ධම්මං. අග්ගෙති වා පායො, පට්ඨකරන්ති අත්ථො. දසද්ධානන්ති පඤ්චවග්ගියානං අග්ගං ධම්මං, අග්ගෙ වා ආදිතො දෙසයිති අත්ථො.

තස්මාති යස්මා “එස ධම්මො සුදෙසිතො”ති ජානන්තෙන පමාදො න කාතබ්බො, තස්මා අනුසික්ඛෙති තිස්සො සික්ඛා විපස්සනාපටිපාටියා මග්ගපටිපාටියා ව සික්ඛෙය්‍යා.

බුද්ධානුබුද්ධොතිආදිකා තිස්සො ගාථා ආයස්මතො අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරස්ස ථොමනවසෙන චුත්තා. තත්ථ බුද්ධානුබුද්ධොති බුද්ධානං අනුබුද්ධො . බුද්ධා හි පට්ඨං වත්තාරි සච්චානි බුජ්ඣංසු, පච්ඡා ථෙරො සබ්බපට්ඨං, තස්මා බුද්ධානුබුද්ධොති. ථීරෙහි සීලක්ඛන්ධාදිහි සමන්තාගතත්තා ථෙරො, අකුප්පධම්මොති අත්ථො. තිබ්බනික්කමොති දළ්භවීරියො. සුඛවිහාරානන්ති දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානං. විවෙකානන්ති තිණ්ණමිපි විවෙකානං. සබ්බස්ස තන්ති යං සබ්බසාවකෙන පත්තබ්බං, අස්ස අනෙත තං අනුප්පත්තං. අප්පමත්තස්ස සික්ඛතොති අප්පමත්තෙන හුත්වා සික්ඛන්තෙන.

තෙවිජ්ජො වෙනොපරියකොවිදොති ඡසු අභිඤ්ඤාසු වතස්සො වදති, ඉතරා ද්වෙ යදිපි න චුත්තා, ථෙරො පන ඡලභිඤ්ඤොව. යස්මා ථෙරං භිමවන්තෙ ඡද්දන්තදහතො ආගන්ත්වා හගවති පරමනිපච්චකාරං දස්සෙත්වා, වන්දන්තං දිස්වා පසන්නමානසෙන හගවතො සම්මුඛා ථෙරං අභිත්ථවන්තෙන ඉමා ගාථා චුත්තා, තස්මා “කොණ්ඩඤ්ඤො බුද්ධදායාදො, පාදෙ වන්දති සත්ථුනො”ති චුත්තං.

නගස්ස පස්සෙතිආදිකා තිස්සො ගාථා පඤ්චභි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං සබ්බෙහෙව අරහන්තෙහි හගවති කාළසිලායං විහරන්තෙ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තෙසං භික්ඛුනං චිත්තං සමන්වෙසන්තො අරහත්තඵලවිමුත්තිං පස්සිත්ථ. තං දිස්වා ආයස්මා වඩ්ඪිසො හගවන්තං ථෙරෙ ව අභිත්ථවන්තො අභාසි. තත්ථ නගස්ස පස්සෙති ඉසිගිලිපබ්බතස්ස පස්සෙ කාළසිලායං. ආසිතන්ති නිසිත්තං.

වෙනසාති අත්තනො වෙනොපරියඤාණෙන. චිත්තං තෙසං සමන්වෙසන්ති තෙසං බිණාසවහික්ඛුනං චිත්තං සමන්වෙසන්තො. අනුපරියෙතීති අනුක්කමෙන පරිච්ඡින්නද්ධි.

එවං සබ්බභගසම්පන්නං “මුනිං දුක්ඛස්ස පාරගු”න්ති චුත්තාය සත්ථුසම්පත්තියා වෙව “තෙවිජ්ජා මච්චුහායිනො”ති චුත්තාය සාවකසම්පත්තියා වාති සබ්බෙහි අඬ්ගෙහි සම්පන්නං සමන්තාගතං. මුනින්ති හි ඉමිනා පදෙන මොනසබ්බාතෙන ඤාණෙන සත්ථු අනවසෙසඤ්ඤය්‍යාවබොධො චුත්තොති අනාවරණඤාණෙන දසබ්බඤාණාදීනං සඬ්ගහො කතො හොති, තෙනස්ස ඤාණසම්පදං දස්සෙති. දුක්ඛස්ස පාරගුන්ති ඉමිනා පහානසම්පදං. තදුභයෙන ව සත්ථු ආනුභාවසම්පදාදයො දස්සිතා හොන්ති. තෙවිජ්ජා මච්චුහායිනොති ඉමිනා සාවකානං ඤාණසම්පත්තිදීපනෙන ව නිබ්බානධාතුයා අධිගමදීපනෙන ව පදද්වයෙන සත්ථුසාවකසම්පත්ති දස්සිතා හොති. තථා හි යථාචුත්තමත්ථං පාකට්ඨකං කාතුං “මුනිං දුක්ඛස්ස පාරගුං. අනෙකාකාරසම්පන්නං, පයිරුපාසන්ති ගොතම”න්ති චුත්තං. තත්ථ අනෙකාකාරසම්පන්නන්ති අනෙකෙහි ආකාරෙහි සම්පන්නං, අනෙකාකාරගුණසමන්තාගතන්ති අත්ථො.

වන්දො යථානි ගාථා හගවන්තං වම්පානගරෙ ගග්ගරාය පොක්බරණියා තිරෙ මහතා භික්ඛුසඤ්ජෙන අනෙකෙහි ව දෙවනාගසහස්සෙහි පරිවුත්තං අත්තනො වණ්ණෙන ව යසසා ව විරොවමානං දිස්වා සොමනස්සජානෙන අභිත්ථවන්තෙන වුත්තා. තත්ථ වන්දො යථා විගතවලාහකෙ නහෙති යථා සරදසමයෙ අපගතවලාහකෙ වලාහකසදිසෙන අඤ්ඤෙන ව මහිකාදිනා උපක්කිලෙසෙන විමුත්තෙ ආකාසෙ පුණ්ණවන්දො විරොවති, චිතමලොව භාණුමානි තෙනෙව වලාහකාදිඋපක්කිලෙසවිගමෙන විගතමලො භාණුමා සුරියො යථා විරොවති. එවම්පි, අඬගිරස, ත්වන්ති එවං අඬගෙහි නිව්ජරණපුත්ති පුත්තිමන්ත ත්වම්පි මහාමුනි හගවා, අතිරොවසි අත්තනො යසසා සදෙවකං ලොකං අතික්කම්මිත්වා විරොවසිති.

කාවෙයාමත්තාතිආදිකා දස ගාථා අරහත්තං පත්වා අත්තනො පටිපත්තිං පච්චවෙක්ඛිත්වා සත්ථු අත්තනො ව ගුණෙ විභාවෙන්තෙන වුත්තා. තත්ථ කාවෙයාමත්තාති කාවෙයොන කබ්බකරණෙන මත්තා මානිතා සම්භාවිතා ගුණොදයං ආපන්නා. අද්දසාමානි අද්දසිම්භා.

අද්ධා නො උදපජ්ජාති රත්තත්තයං අද්ධා අම්භාකං උපකාරත්ථාය උජ්ජජ්ජි.

වචනන්ති සච්චපටිසංයුත්තං ධම්මකථං. ඛන්ධෙ ආයතනානි ව ධාතුයො වානි පඤ්චක්ඛන්ධෙ ද්වාදසායතනානි, අට්ඨාරස ධාතුයො ව. ඉමස්මිං යානෙ ඛන්ධාදිකථා වත්තබ්බා. සා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.421 ආදයො) විත්ථාරිතා එවානි තත්ථ වුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බා. විදිත්වානානි රූපාදිවිභාගාදිතො අනිච්චතාදිතො ව පුබ්බභාගඤ්ජානෙන ජානිත්වා.

යෙ තෙ සාසනකාරකානි යෙ තෙ සත්තා තථාගතානං සාසනකාරකා, තෙසං බහුතං අත්ථාය වත උජ්ජජ්ජන්ති තථාගතා.

යෙ නියාමගතද්දසානි නියාමො එව නියාමගතං, යෙ භික්ඛු භික්ඛුනියො ව සම්මත්තනියාමං අද්දසංසු අධිගච්ඡංසු. තෙසං අත්ථාය වත බොධිං සම්මාසම්බොධිං අජ්ඣගමා, මුනි හගවානි යොජනා.

සුදෙසිතානි වෙනෙයාජ්ඣාසයානුරූපං සඬ්ඛෙපතො විත්ථාරතො ව සුට්ඨු දෙසිතා. චක්ඛුමතානි පඤ්චග්ගි චක්ඛුග්ගි චක්ඛුමතා. අත්තභිතකාමෙහි අරණියානි කරණියානි අරියභාවකරානි, අරියස්ස වා හගවතො සච්චානිති අරියසච්චානි. දුක්ඛන්තිආදි තෙසං අරියසච්චානං සරූපදස්සනං. ඉමස්මිං යානෙ අරියසච්චකථා වත්තබ්බා, සා සබ්බාකාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.529 ආදයො) විත්ථාරිතානි තත්ථ වුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බා. එවමෙනෙ තථානි එතෙ දුක්ඛාදයො අරියසච්චධම්මා එවං දුක්ඛාදිජ්ජකාරෙන තථා අචිතථා අනඤ්ඤථා. වුත්තා දිට්ඨා මෙ තෙ යථා තථානි යථා සත්ථාරා වුත්තා, තථා මයා දිට්ඨා, අරියමග්ගඤ්ජානෙන පටිච්චිධන්තා එවං තෙසං. සදත්ථො මෙ අනුජ්ජත්තො අරහත්තං මයා සච්ඡිකතං. තතො ව කතං බුද්ධස්ස හගවතො සාසනං ඔවාදානුසිට්ඨියං අනුපතිට්ඨො.

ස්වාගතං වත මෙ ආසිති සුආගමනං වත මෙ අහොසි. මම බුද්ධස්ස සන්තිකෙති මම සම්බුද්ධස්ස හගවතො සන්තිකෙ සම්පෙ.

අභිඤ්ඤාපාරම්පත්තොති ඡන්තම්පි අභිඤ්ඤානං පාරම්, උක්කංසං අධිගතො. ඉමිනා හි පදෙන වුත්තමෙවත්ථං විවරිතුං “සොතධාතු විසොධිතා”තිආදි වුත්තං.

පුච්ඡාමි සත්ථාරන්තිආදිකා ද්වාදස ගාථා අත්තනො උපජ්ඣායස්ස පරිනිබ්බුතභාවං පුච්ඡන්තෙන වුත්තා. ආයස්මතො නිග්‍රොධකප්පත්ථෙරස්ස හි පරිනිබ්බානකාලෙ ආයස්මා වඩ්ඪිසො අසම්මුඛා අහොසි. දිට්ඨපුබ්බඤ්ච තෙන තස්ස හත්ථකුක්කුච්චාදි, පුබ්බවාසනාවසෙන හි තාදිසඤ්ච ආයස්මතො පිලින්දවච්ඡස්ස වසලවාදෙන සමුදාවාරො විය බිණ්ණසවානම්පි හොතියෙව. තෙන “පරිනිබ්බුතො නු බො මෙ උපජ්ඣායො, උදාහු නො”ති උජ්ජන්තපරිචිතක්කො සත්ථාරං පුච්ඡි. තෙන වුත්තං – “උපජ්ඣායස්ස පරිනිබ්බුතභාවං පුච්ඡන්තෙන වුත්තා”ති. තත්ථ සත්ථාරන්ති දිට්ඨධම්මිකාදීනි වෙනෙයානං අනුසාසකං. අනොමපඤ්ඤන්ති ඔමං වුවචති පරිත්තං ලාමකං. න ඔමපඤ්ඤං අනොමපඤ්ඤං, මහාපඤ්ඤන්ති අත්ථො. දිට්ඨෙව ධම්මෙහි පච්චක්ඛමෙව, ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙහි අත්ථො. විචිකිච්ඡානන්ති සංසයානං එවරූපානං වා පරිචිතක්කානං ඡෙත්තා. අග්ගාලවෙති අග්ගාලවෙතියසඬ්ඛානෙ විභාරෙ. ඤාතොති පාකටො. යසස්සිති ලාභසක්කාරසම්පන්නො. අභිනිබ්බුතත්තොති උපසන්නසභාවො අපරිධය්භමානවිත්තො.

තයා කතන්ති තාදිසෙ ඡායාසම්පන්නෙ නිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ නිසින්තත්තා “නිග්‍රොධකප්පො”ති තයා කතං නාමං. ඉති සො යථා අත්තනා උපලක්ඛිතං තථා වදති. හගවා පන න නිසින්තත්තා එව තං තථා ආලපති, අපි ව බො තත්ථ අරහත්තං පත්තත්තාපි. බ්‍රාහ්මණස්සානි ජාතිං සන්ධාය වදති. සො කිර බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලා පබ්බජිතො. නමස්සං අවරින්ති නමස්සමානො විභාසිං. මුත්‍යපෙබොති නිබ්බානෙ පතිට්ඨිතො.

දළ්භධම්මදස්සිති භගවත්තං ආලපති. දළ්භධම්මඤ්ඤි නිබ්බානං අභිජ්ජනට්ඨෙත, තඤ්ච භගවා පස්සි දස්සෙසි ව.

සක්කාතිපි භගවත්තමෙව කුලනාමෙන ආලපති. මයම්පි සබ්බෙති, නිරවසෙසපරිසං සඛිගණ්ඨිත්වා අත්තානං දස්සෙන්නො වදති. සමන්තවක්ඛුතිපි භගවත්තමෙව සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන ආලපති. සමච්චිකාති සම්මා අච්චිකා, ආභොගං කත්වා ධීතා. නොති අම්මාකං. සච්චායාති ඉමස්ස පඤ්ඤාසං වෙය්‍යාකරණං සච්චත්ථාය. සොතාති සොතධාතුයා. තුවං නො සත්ථා ත්වමනුත්තරොසීති ථුතිවචනවසෙන වදති.

ඡිත්තං නො විචිකිච්ඡන්ති විචිකිච්ඡාපටිරූපකං තං පරිචිතක්කං සන්ධායාහ. අකුසලවිචිකිච්ඡාය පන ථෙරො නිබ්බිචිකිච්ඡොව. බුද්ධි මෙතන්ති බුද්ධි මෙ එතං. යං මයා යාවිතොසි “තං සාවකං, සක්ක, මයම්පි සබ්බෙ අඤ්ඤාතුම්චිඡාමා”ති යාවිතොව, තං බ්‍රාහ්මණං පරිනිබ්බුතං වෙදය භූරිපඤ්ඤ. මජ්ඣෙව නො භාසා”ති පරිනිබ්බුතං ජාතිත්වා මහාපඤ්ඤ භගවා මජ්ඣෙව අම්මාකං සබ්බෙසං භාස, යථා සබ්බෙ මයං ජානෙය්‍යාම. සක්කොව දෙවන සහස්සනෙත්තොති, ඉදං පන ථුතිවචනමෙව. අපිවෙත්ථ අයමධිප්පායො – යථා සක්කො සහස්සනෙත්තො දෙවනං මජ්ඣෙ තෙහි සක්කච්චං සම්පටිච්ඡිතවචනං භාසති, එවං අම්මාකං මජ්ඣෙ අම්මෙහි සම්පටිච්ඡිතවචනං භාසාති.

යෙ කෙවීති ඉමම්පි ගාථං භගවත්තං ථුතන්තො වත්තුකාමතං ජනෙතුං භණ්ති. තස්සත්ථො – යෙ කෙවි අභිජ්ඣාදයො ගත්ථා, තෙසං අප්පභානෙ සති මොහවිචිකිච්ඡානං පහානාභාවතො මොහමග්ගාති ව, අඤ්ඤාණපක්ඛාති ව, විචිකිච්ඡායානාති ව චුච්චන්ති. සබ්බෙ තෙ තථාගතං පත්වා තථාගතස්ස දෙසනාබලෙන විද්ධංසිතා භවන්ති, තස්සන්ති. කිංකාරණන්ති? වක්ඛුඤ්ඤි එතං පරමං නරානං, යස්මා තථාගතො සබ්බගත්ථවිධමනෙන පඤ්ඤාචක්ඛුජනනතො නරානං පරමං වක්ඛුන්ති චුත්තං හොති.

නො වෙ හි ජාතුති ඉමම්පි ගාථං ථුතන්තො එව වත්තුකාමතං ජනෙන්නො භණ්ති. තත්ථ ජාතුති එකංසවචනං. පුරිසොති භගවත්තං සන්ධායාහ. ජොතිමන්තොති පඤ්ඤාජොතිසම්පන්නා සාරිපුත්තාදයො. ඉදං චුත්තං හොති – යදි භගවා පුරත්ථිමාදිභෙදො වාතො විය අබ්බසනං දෙසනාවෙගෙන කිලෙසෙ විභනෙය්‍ය, තතො යථා අබ්බසනනිවුතො ලොකො තමොව හොති එකත්ථකාරො, එවං සබ්බොපි ලොකො අඤ්ඤාණනිවුතො තමොව සීයා. යෙ වාපි ඉමෙ ඉදාති ජොතිමන්තො ඛායන්ති සාරිපුත්තාදයො, තෙපි න භාසෙය්‍යුං, න දිපෙය්‍යුන්ති.

ධිරා වාති ඉමම්පි ගාථං පුරිමනෙයෙනෙව ආහ. තස්සත්ථො – ධිරා ව පණ්ඩිතපුරිසා, පජ්ජොතකරා භවන්ති පඤ්ඤාපජ්ජොතං උප්පාදෙන්ති. තං තස්මා අහං තං වීර පධානවීරියසමන්තාගත භගවා, තථෙව මඤ්ඤෙ ධිරො පජ්ජොතකරොත්ථෙව මඤ්ඤාමි. මයම්පි විපස්සිතං සබ්බධම්මෙ යථාභූතං පස්සන්තං භගවත්තං ජානන්තා එව උපාගම්මහා. තස්මා “පරිසාසු නො ආචිකරොහි කප්පං පරිනිබ්බුතොව යථා නිග්‍රොධකප්පං ආචිකරොහි පකාසෙහි”ති.

බ්ලිපන්ති ඉමම්පි ගාථං පුරිමනෙයෙනෙව ආහ. තස්සත්ථො – භගවා බ්ලිපං ගිරං එරය වග්ගු වග්ගුං අවිරායමානො වාවං භාස වග්ගු මනොහරං. හංසොව යථා සුචර්ණණංසො ගොවරං පරිග්ගණ්ඨන්තො ජාතස්සරවනසණ්ඩං දිස්වා ගීවං පග්ගෙහ පක්ඛෙ උද්ධුනිත්වා හට්ඨතුට්ඨො සණ්ඝකං අතරමානො වග්ගුං නිකුජති ගිරං නිච්ඡාරෙති, එවමෙවං ත්වං සණ්ඝකං නිකුජ ඉම්මා මහාපුරිසලක්ඛණඤ්ඤතරෙන බිත්ථස්සරෙන සුට්ඨු විකප්පිතෙන අභිසංඛිතෙන, එතෙ මයං සබ්බෙ උජුගතා අචික්ඛිත්තමානසා හුත්වා තච නිකුජං සුභොමාති.

පහිනජාතිමරණන්ති, ඉදම්පි පුරිමනෙයෙනෙව ආහ. තත්ථ න සිස්සන්ති අසෙසො, තං අසෙසං, සොතාපන්නාදයො විය කිඤ්චි අසෙසෙත්වා පහිනජාතිමරණන්ති චුත්තං හොති. නිග්ගෙහාති නිබන්ධිත්වා, ධොනන්ති ධුතසබ්බපාපං. වදෙස්සාමිති කථාපෙස්සාමි ධම්මං. න කාමකාරො හොහි පුථුජ්ජනානන්ති පුථුජ්ජනසෙක්ඛාදීනං නිවිධානං ජනානං කාමකාරො නත්ථි, තෙ යං ඉච්ඡන්ති ඤාතුං වා වත්තුං වා, තං න සක්කොන්ති. සඛිබෙය්‍යකාරො ව තථාගතානන්ති තථාගතානං පන වීමංසකාරො පඤ්ඤාපුබ්බධිගමකිරියා, තෙ යං ඉච්ඡන්ති ඤාතුං වා වත්තුං වා, තං සක්කොන්තියෙවාති අධිප්පායො.

ඉදාති තං සඛිබෙය්‍යකාරං පකාසෙන්නො “සම්පන්නවෙය්‍යාකරණ”න්ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – තථා හි තච භගවා ඉදං සමුප්ප්පඤ්ඤස්ස සබ්බත්ථ අප්පටිභතභාවෙන උජුගතපඤ්ඤස්ස සම්මදෙව චුත්තං පවත්තිතං සම්පන්නවෙය්‍යාකරණං “සන්තතිමහාමත්තො සත්තතාලමත්තං අබ්භුග්ගන්ත්වා පරිනිබ්බායිස්සති, සුප්පබුද්ධො සක්කො සත්තමෙ දිවසෙ පථවිං පටිසිස්සති”ති එවමාදිං සමුග්ගහිතං සම්මදෙව උග්ගහිතං අවිපරිතං දිට්ඨං, පුන සුට්ඨුතරං අඤ්ජලිං පණාමෙත්වා ආහ. අයමඤ්ජලි පච්ඡිමො සුප්පණාමිතොති අයං අපරොපි අඤ්ජලි සුට්ඨුතරං පණාමිතො. මා මොහයි ජානන්ති මා නො අච්චනෙන මොහයි, ජානන්තො තස්ස ගතිං. අනොමපඤ්ඤාති භගවත්තං ආලපති.

පරොපරන්ති ඉමං පන ගාථං අපරෙනපි පරියායෙන අමොහනමෙව යාවන්තො ආහ. තත්ථ පරොපරන්ති ලොකුත්තරලොකියවසෙන සුන්දරාසුන්දරං දුරෙ සන්තිකෙ වා. අරියධම්මන්ති චතුසච්චධම්මං. විදිත්වාති පටිච්ඡික්ඛිත්වා. ජානන්ති සබ්බං ඤෙය්‍යාධම්මං ජානන්තො. වාචාහිකඛිබාමිති යථා සම්මති සම්මකාලෙ

උණ්හාහිතත්තො පුරිසො කිලන්තො තසිතො වාරිං, එවං තෙ වාවං අභිකඛිබ්බාමි. සුතං පච්ඡාසාති සුතසඛිබ්බානං සද්දායනනං පච්ඡස්ස පග්ගෙර මුඤ්ච පචත්තං. “සුතස්ස වස්සා”තිපි පාළි. චුත්තපකාරස්ස සද්දායනනස්ස වුට්ඨිං වස්සාති අත්ථො.

ඉදානි යාදිසං වාවං අභිකඛිබ්බති, තං පකාසෙන්නො “යදන්ථික”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ කප්පායනොති කප්පමෙව පුජාවසෙන වදති. යථා විමුක්තොති “කිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා යථා අසෙක්ඛො, උදාහු සඋපාදිසෙසාය යථා සෙක්ඛො”ති වා පුච්ඡති. සෙසමෙත්ථ පාකටමෙව.

එවං ද්වාදසහි ගාථාහි යාවිතො භගවා තං වියාකරොන්නො “අච්ඡෙවජී”තිආදිමාහ. තත්ථ අච්ඡෙවජී තණ්හං ඉධ නාමරූපෙ (ඉති භගවා) කණ්හස්ස සොතං දීසරත්තානුසයිතන්ති ඉමස්මිං නාමරූපෙ කාමතණ්හාදිහෙදා තණ්හා දීසරත්තං අප්පහිනට්ඨෙන අනුසයිතා කණ්හනාමකස්ස මාරස්ස සොතන්තිපි වුවිච්ඡති. තං කණ්හස්ස සොතමුතං දීසරත්තානුසයිතං ඉධ නාමරූපෙ තණ්හං කප්පායනො ඡිත්ථි. ඉති භගවාති ඉදං පන සඬිගිතිකාරානං වචනං. අතාරි ජාතිං මරණං අසෙසන්ති සො තං තණ්හං ඡෙත්වා අසෙසං ජාතිමරණං අතරි අනුපාදිසෙසාය පරිනිබ්බායීති දස්සෙති, ඉච්චබ්බව භගවා පඤ්චසෙට්ඨොති ආයස්මතා වඬිගිසෙන පුට්ඨො භගවා එවං අවොච පඤ්චති සද්ධාදිති ඉන්ද්‍රියෙහි අනඤ්ඤසාධාරණෙහි වක්ඛුති වා සෙට්ඨො. අථ වා පඤ්චසෙට්ඨොති පඤ්චති සීලාදිති ධම්මක්ඛන්ධෙහි, පඤ්චති වා හෙතුසම්පදාදිති සෙට්ඨො උත්තමො පවරොති සඬිගිතිකාරානාමෙවිදම්පි වචනං.

එවං චුත්තෙ භගවතො භාසිතං අභිනන්දමානසො ආයස්මා වඬිගිසො “එස සුත්ථා”තිආදිකා ගාථායො ආහ. තත්ථ පඨමගාථායං න මං වඤ්චෙසීති යස්මා පරිනිබ්බුතො, තස්මා තස්ස පරිනිබ්බුතභාවං ඉච්ඡන්තං මං න වඤ්චෙසි, න විසංවාදෙසීති අත්ථො. සෙසං පාකටමෙව.

දුතියගාථායං යස්මා මුත්‍යපෙබො විහාසි, තස්මා තං සන්ධායාහ “යථා වාදී තථා කාරි, අහු බුද්ධස්ස සාවකො”ති. මච්චුතො ජාලං තත”න්ති තෙභුමකවට්ටෙ විත්ථනං මාරස්ස තණ්හාජාලං. මායාවිතොති බහුමායස්ස. “තථා මායාවිතො”තිපි කෙච්ඡි පඨන්ති, තෙසං යො අනෙකාහි මායාහි අනෙකක්ඛන්තුං භගවන්තං උපසඬිකම්. තස්ස තථා මායාවිතොති අධිප්පායො.

තතියගාථාය ආදිත්ති මූලකාරණං. උපාදානස්සාති වට්ටස්ස. වට්ටං දල්ලෙහි කම්මකිලෙසෙහි උපාදාතබ්බට්ඨෙන “උපාදාන”න්ති චුත්තං. තස්ස උපාදානස්ස ආදිං අච්ඡ්ජාතණ්හාදිහෙදං කාරණං ඤාණවක්ඛුනා අද්දස. කප්පො කප්පියොති එවං වත්තුං වට්ටති භගවාති අධිප්පායෙන වදති. අච්චගා වතාති අතික්කන්තො වත. මච්චුධෙය්‍යන්ති මච්චු එත්ථ ධියාතීති මච්චුධෙය්‍යං, තෙභුමකවට්ටං සුදුන්තරං අච්චගා වතාති වෙදජාතො වදති.

ඉදානි සත්ථරි අත්තනො උපජ්ඣායෙ ව පසන්තමානසො පසන්තාකාරං විභාවෙන්තො “තං දෙවදෙව”න්ති ඕසානගාථමාහ. තත්ථ තං දෙවදෙවං වන්දාමීති සම්මුතිදෙවො, උපපත්තිදෙවො, විසුද්ධිදෙවොති තෙසං සබ්බෙසම්පි දෙවානං උත්තමදෙවතාය දෙවදෙවං ද්විප්පුත්තම භගවා තං වන්දාමි. න කෙවලං තංයෙව, අථ බො තච සච්චාහිසම්බොධියා අනුධම්මජාතත්තා අනුජාතං, මාරච්ඡයෙන මහාවීරියතාය මහාවීරං, ආගුඅකරණාදිඅත්ථෙත නාගං තච උරෙ වායාමජනිතජාතිතාය ඕරසං පුත්තං නිග්‍රොධකප්පඤ්ච වන්දාමි.

එවමෙනෙ සුභුතිආදයො වඬිගිසපරියොසානා ද්විසතං චතුසට්ඨි ව මහාථෙරා ඉධ පාළියං ආරුල්හා, තෙ සබ්බෙ යථා සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාවකභාවෙන එකවිධා. තථා අසෙක්ඛභාවෙන, උක්ඛිත්තපලිසතාය සංකිණ්ණපරික්ඛතාය, අබ්බුල්ලෙසිකතාය, නිරග්ගළතාය, පන්තද්ධජතාය, පන්තභාරතාය, විසංයුත්තතාය, දසසු අරියවාසෙසු වුට්ඨවාසතාය ව. තථා හි තෙ පඤ්චචගිච්ඡපහිනා, ඡළඬිගසමන්තාගතා, එකාරක්ඛා, චතුරාපස්සෙනා, පනුණ්ණපච්චෙකසච්චා, සමවයසට්ඨෙසනා, අනාවලසඬිකප්පා, පස්සද්ධකායසඬිබාරා, සුවිමුත්තචිත්තා, සුවිමුත්තපඤ්ඤා ව (අ. නි. 10.19). ඉති එවමාදිනා නයෙන එකවිධා.

එහිහික්ඛුභාවෙන උපසම්පන්නා, න එහිහික්ඛුභාවෙන උපසම්පන්නාති දුට්ඨා. තත්ථ අඤ්ඤාසි කොණ්ඩඤ්ඤප්පමුඛා පඤ්චවග්ගියත්ථෙරො, යසත්ථෙරො, තස්ස සභායභුතා විමලො සුඛාහු පුණ්ණජී ගච්ඡිතීති වත්තාරො, අපරෙපි තස්ස සභායභුතා පඤ්චපඤ්ඤාස, තිංස හද්දවග්ගියා, උරුචෙලකස්සප්පමුඛා සහස්සපුරාණජට්ලා, ද්වෙ අග්ගසාවකා, තෙසං පරිවාරභුතා අඬ්ඨතෙරසසතා පරිබ්බාජකා, වොරො අඬ්ඨලිමාලත්ථෙරොති සබ්බෙ සහස්සං පඤ්ඤාසාධිකානි තිණ්ණ සතානි ව හොන්ති. තෙනෙනං වුවිච්ඡති –

“සතත්තයං සහස්සඤ්ච, පඤ්ඤාසඤ්ච පුනාපරෙ;
එතෙ ථෙරා මහාපඤ්ඤා, සබ්බෙව එහිහික්ඛුකා”ති.

න කෙවලඤ්ච එතෙ එව, අථ බො අඤ්ඤෙපි බහු සන්ති. සෙය්‍යාටීදං – සෙලො බ්‍රාහ්මණො, තස්ස අන්තෙවාසිකභුතා තිසත්තබ්‍රාහ්මණො, මහාකප්පිනො, තස්ස පරිවාරභුතං පුරිසසහස්සං, සුද්ධොදනමහාරාජෙන පෙසිතා කපිලවත්ථුවාසිනො දසසහස්සපුරිසා, මහාබාවරියබ්‍රාහ්මණස්ස අන්තෙවාසිකභුතා අජිතාදයො සොළස

සහස්සපරිමාණාති. එවං චුත්තතො අක්කෙදාන එහිතික්ඛුභාවෙන උපසම්පදා, තෙ පන සරණගමනුපසම්පදා, ඔවාදපටිග්ගහණුපසම්පදා, පක්ඛාබ්‍යාකරණුපසම්පදා, කුත්තිවතුත්ථකම්මුපසම්පදාති ඉමෙහි වතුහි ආකාරෙහි උද්ධුපසම්පදා. ආදිතො හි එහිතික්ඛුභාවුපගතා ථෙරා, තෙසං භගවා පබ්බජ්ජං විය තිහි සරණගමනෙහෙව උපසම්පදම්පි අනුක්කොසි, අයං සරණගමනුපසම්පදා. යා පන –

“තස්මාතිහ තෙ, කස්සප, එවං සික්ඛිතබ්බං – ‘තිබ්බං මෙ හිරොත්තජ්ජං, පච්චුපට්ඨිතං හවිස්සති ථෙරෙසු නවෙසු මජ්ඣිමෙසු’ති, එවං හි තෙ, කස්සප, සික්ඛිතබ්බං. තස්මාතිහ තෙ, කස්සප, එවං සික්ඛිතබ්බං – ‘යංකික්ඛි ධම්මං සුඤ්ඤාමි කුසලපසංහිතං, සබ්බං තං අට්ඨං කත්වා මනසි කරිත්වා සබ්බවෙනසා සමන්තාහරිත්වා ඔහිතසොතො ධම්මං සුඤ්ඤාමි’ති, එවක්ඛි තෙ, කස්සප, සික්ඛිතබ්බං. තස්මාතිහ තෙ, කස්සප, එවං සික්ඛිතබ්බං – ‘සාතසහගතා ව මෙ කායගතා සති න විජ්ජිස්සති’ති, එවක්ඛි තෙ, කස්සප, සික්ඛිතබ්බං”න්ති (සං. නි. 2.154).

ඉමස්ස ඔවාදස්ස පටිග්ගහණෙන මහාකස්සපත්ථෙරස්ස අනුක්කොතඋපසම්පදා, අයං ඔවාදපටිග්ගහණුපසම්පදා නාම. යා පුබ්බාරාමෙ වඩ්ඛමන්තෙන භගවතා “උද්ධුමාතකසක්කොති වා සොපාක ‘රුපසක්කො’ති වා ඉමෙ ධම්මා නානත්ථා නානාබ්‍යක්ඛන්තා, උදාහු එකත්ථා බ්‍යක්ඛන්තමෙව නාන”න්තිආදිනා අසුභනිස්සිතෙසු පක්ඛෙසු පුච්ඡිතෙසු භගවත්තං උපසම්පත්තෙන සත්තවස්සිකෙන සොපාකසාමණෙරෙන “උද්ධුමාතකසක්කොති වා භගවා ‘රුපසක්කො’ති වා ඉමෙ ධම්මා එකත්ථා, බ්‍යක්ඛන්තමෙව නාන”න්තිආදිනා විස්සජ්ජිතෙසු “ඉමිනා සබ්බක්කොතක්කොතෙන සද්ධිං සංසන්දිත්වා ඉමෙ පක්ඛා බ්‍යාකතා”ති ආරද්ධවිත්තෙන භගවතා අනුක්කොතඋපසම්පදා. අයං පක්ඛාබ්‍යාකරණුපසම්පදා නාම. කුත්තිවතුත්ථකම්මුපසම්පදා පාකටාව.

යථා එහිතික්ඛුභාවෙන උපසම්පදා, න එහිතික්ඛුභාවෙන උපසම්පදාති දුට්ඨා, එවං සම්මුඛාපරම්මුඛාහෙදතොසි දුට්ඨා. යෙ හි සත්ථු ධර්මානකාලෙ අරියාය ජාතියා ජාතා, තෙ අක්කොසිකොණ්ඩක්කොදයො සම්මුඛසාවකා නාම. යෙ පන භගවතො පරිනිබ්බානතො පච්ඡා අධිගතවිසෙසා, තෙ සතිපි සත්ථු ධම්මසරීරස්ස පච්චක්ඛනාවෙ සත්ථු සරීරස්ස අපච්චක්ඛනාවතො පරම්මුඛසාවකා නාම.

තථා උභතොභාගවිමුත්තපක්කොවිමුත්තතාවසෙන, ඉධ පාළියං ආගතා පන උභතොභාගවිමුත්තා එවාති වෙදිතබ්බා. චුත්තක්කොතෙ අපදානෙ (අප. ථෙර 2.55.142) –

“විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ, ඡලෙහික්කො සච්ඡිකතා”ති.

තථා සාපදානානපදානහෙදතො, යෙසක්ඛි පුරිමෙසු සම්මාසම්බුද්ධෙසු පච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකෙසුපි පුක්කොතිරියාවසෙන පවත්තිතං සාවකපාරමිතාසම්බාතං අත්ථි අපදානං, තෙ සාපදානා, යෙසාපාපි අපදානපාළියං ආගතා ථෙරා. යෙසං පන තං නත්ථි, තෙ අනපදානා.

කිං පන සබ්බෙන සබ්බං පුබ්බහෙතුසම්පත්තියා විනා සච්චාහිසම්බොධො සම්භවති? න සම්භවති. න හි උපනිස්සයසම්පත්තිරහිස්ස අරියමග්ගාධිගමො අත්ථි, තස්ස සුදුක්කරදුරහිසම්භවසභාවතො. යථාහ “තං කිං මක්කො, හික්ඛෙව, කතමං නු බො දුක්කරතරං වා දුරහිසම්භවතරං වා”තිආදි (සං. නි. 5.1115). යදි එවං කස්මා චුත්තං – “යෙසං පන තං නත්ථි, තෙ අනපදානා”ති? නයිදමෙවං දට්ඨබ්බං “යෙ සබ්බෙන සබ්බං උපනිස්සයසම්පත්තිරහිතා, තෙ අනපදානා”ති තාදිසානං ඉධ අනධිජ්ජෙතත්තා. යෙසං පන අතිඋක්කංසගතං අපදානං නත්ථි, තෙ ඉධ “අනපදානා”ති චුත්තා, න සබ්බෙන සබ්බං උපනිස්සයරහිතායෙව. තථා හි ඉමෙ සත්තා බුද්ධුජ්ජාදෙසු අච්ඡරියාවිත්තෙයාගුණවතුතිවිත්ථං බුද්ධානං ආනුභාවං පස්සන්තා වතුජ්ජමාණිකස්ස ලොකස්ස සබ්බථාපි පසාදාවහන්තා සත්ථරි සද්ධං පටිලහන්ති. තථා සද්ධම්මස්සවනෙන, සාවකානං සම්මාපටිපත්තිදස්සනෙන, කදාවි මහාබොධිසත්තානං සම්මාසම්බොධියා විත්තාහිනිහාරදස්සනෙන, තෙසං සන්තිකෙ ඔවාදානුසාසනපටිලාහෙන ව සද්ධම්මෙ සද්ධං පටිලහන්ති, තෙ තත්ථ පටිලද්ධසද්ධා යදිපි සංසාරෙ නිබ්බානෙ ව ආදීනවානිසංසෙ පස්සන්ති, මහාරජක්ඛන්තාය පන යොගක්ඛෙමං අනභිසම්භුතන්තා අන්තරන්තරා විචට්ඨපනිස්සයං කුසලෙජං අත්තනො සන්තානෙ රොපෙන්තියෙව සප්පුරිසුපනිස්සයස්ස බහුකාරභාවතො. තෙනාහ (බු. වං. 2.72-74) –

“යදිමස්ස ලොකනාථස්ස, චිරජ්ඣිස්සාම සාසනං;
අනාගතම්හි අද්ධානෙ, හෙස්සාම සම්මුඛා ඉමං.

“යථා මනුස්සා නදිං තරන්තා, පටිතිත්ථං චිරජ්ඣිය;
හෙට්ඨාතිත්ථෙ ගහෙන්වාන, උත්තරන්ති මහානදිං.

“එවමෙව මයං සබ්බෙ, යදි මුක්ඛවාම්මං ජිනං;
අනාගතම්හි අද්ධානෙ, හෙස්සාම සම්මුඛා ඉමං”න්ති.

එවං විචට්ඨං උද්දිස්ස උජ්ජාදිතකුසලවිත්තං සතසහස්සාධිකවතුඅසම්බොධියාකාලන්තරෙ විමොක්ඛාධිගමස්ස උපනිස්සයො න භොතිති න සක්කා වත්තුං. පථෙව පත්ථනාවසෙන අධිකාරං කත්වා පවත්තිතං. එවං දුට්ඨාපෙන.

අග්ගසාවකා, මහාසාවකා, පකතිසාවකානි තිවිධා. තෙසු ආයස්මා අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤො, වජ්ජො, හද්දියො, මහානාමො, අස්සපී, නාලකො, යසො, වීමලො, සුඛාහු, පුණ්ණපී, ගවම්පති, උරුවෙලකස්සපො, නදීකස්සපො, ගයාකස්සපො, සාරිපුත්තො, මහාමොග්ගල්ලානො, මහාකස්සපො, මහාකච්චායනො, මහාකොට්ඨිකො, මහාකප්පිනො, මහාචූන්දො, අනුරුද්ධො, කඬ්ඛාරෙවනො, ආනන්දො, නන්දකො, හගු, නන්දො, කිම්බලො, හද්දියො, රාහුලො, සීවලී, උපාලී, දඬ්ඛො, උපසෙතො, ඛදිරවතියරෙවනො, පුණ්ණො මන්තාණිපුත්තො, පුණ්ණො සුනාපරන්තකො, සොණො කුටිකණ්ණො, සොණො කොළිවිසො, රාධො, සුභුති, අඬගුලිමාලො, වක්කලී, කාචදායී, මහාඋදායී, පිලින්දවච්ඡො, සොභිතො, කුමාරකස්සපො, රට්ඨපාලො, වඬ්ඛිසො, සභියො, සෙලො, උපවානො, මෙඝියො, සාගතො, නාගිතො, ලකුණ්ඩකහද්දියො, පිණ්ඩොලභාරද්වාපො, මහාපන්ථකො, චූළපන්ථකො, බාකුලො, කුණ්ඩානො, දාරුචීරියො, යසොපො, අජිතො, තිස්සමෙන්තෙයො, පුණ්ණකො, මෙන්තගු, ධොතකො, උපසිවො, නන්දො, හෙමකො, තොදෙයො, කප්පො, ජතුකණ්ණි, හද්දාචූචො, උදයො, පොසාලො, මොසරාජා, පිඬ්ඛියොනි එතෙ අසීතිමහාසාවකා නාම.

කස්මා පන තෙ එව ථෙරා “මහාසාවකා”ති වුවිවන්ති? අභිනිභාරස්ස මහන්තභාවතො. තථා හි ද්වෙ අග්ගසාවකාපි මහාසාවකෙසු අන්තොගධා. තෙ හි සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකප්පත්තියා සාවකෙසු අග්ගධම්මාධිගමෙන අග්ගට්ඨානෙ ධීතාපි අභිනිභාරමහන්තතාසාමඤ්ඤෙන “මහාසාවකා”තිපි වුවිවන්ති. ඉතරෙ පන පකතිසාවකෙහි සාතිසයමහාභිනිභාරා. තථා හි තෙ පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ කතපණ්ඩානා. තතො එව සාතිසයං අභිඤ්ඤාසමාපත්තියු වසිතො පභින්නපටිසම්භිදා ව. කාමං සබ්බෙපි අරහන්තො සීලවිසුද්ධිආදිකෙ සම්පාදෙන්වා වතුසු සතිපට්ඨානෙසු පතිට්ඨිතවිත්තා සත්ත ඛොජ්ඣ්ඣිගෙ යථාභුතං භාවෙන්වා මග්ගපටිපාටියා අනවසෙසතො කිලෙසෙ බෙපෙන්වා අග්ගඵලෙ පතිට්ඨහන්ති, තථාපි යථා සද්ධාවිමුත්තතො දිට්ඨිප්පත්තස්ස, පඤ්ඤාවිමුත්තතො ව උභතොභාවිමුත්තස්ස පුබ්බභාවභාවනාවිසෙසො අද්ධා ඉච්ඡිතො විසෙසො, එවං අභිනිභාරමහන්තතාපුබ්බයොගමහන්තතාහි අත්තසන්තානෙ සාතිසයගුණවිසෙසස්ස නිප්ථාදිතත්තා සීලාදිගුණෙහි මහන්තා සාවකානි මහාසාවකා. තෙසුයෙව පන යෙ ඛොධිපක්ඛියධම්මෙසු පාමොක්ඛභාවෙන ධුරභුතානං සම්මාදිට්ඨිසම්මාසමාධිනං සාතිසයකිව්වන්තරභාවනිප්ථත්තියා කාරණභුතාය තප්පාභිනිභාරාභිනිභතාය සක්කච්චං නිරන්තරං චිරකාලං සමාභිතාය සම්මාපටිපත්තියා යථාක්කමං පඤ්ඤාය සමාධිස්මිඤ්ච උක්කංසපාරමිප්පත්තියා සවිසෙසං සබ්බගුණෙහි අග්ගභාවෙ ධීතා. තෙ සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා සතිපි මහාසාවකත්තෙ සාවකපාරමියා මත්ථකෙ සබ්බසාවකානං අග්ගභාවෙ ධීතත්තා අභිනිභාරමහන්තභාවතො, පුබ්බයොගමහන්තභාවතො ව “අග්ගසාවකා”ඉවචෙව වුවිවන්ති. යෙ පන අරියසාවකා අග්ගසාවකා විය ව මහාසාවකා විය ව න පරිමිතාව, අථ ඛො අනෙකසනා අනෙකසහස්සා, තෙ පකතිසාවකා. ඉධ පාළියං ආරුළ්භා පන පරිමිතාව ගාථාවසෙන පරිග්ගහිතත්තා. තථාපි මහාසාවකෙසුපි කෙවි ඉධ පාළියං නාරුළ්භා.

එවං තිවිධාපි තෙ අනිමිත්තවිමොක්ඛාදිභෙදතො තිවිධා, විමොක්ඛසමධිගමවසෙනපි තිවිධා. තයො හි ඉමෙ විමොක්ඛා සුඤ්ඤතො විමොක්ඛො, අනිමිත්තො විමොක්ඛො, අප්පණ්ණිතො විමොක්ඛොති. තෙ ව විමොක්ඛා සුඤ්ඤතාදිහි අනිච්චානුපස්සනාදිහි තිහි අනුපස්සනාහි අධගන්තබ්බා. ආදිතො හි අනිච්චාදියු යෙන කෙනවි ආකාරෙන විපස්සනාභිනිවෙසො භොති. යදා පන වුට්ඨානගාමිනියා විපස්සනාය අනිච්චාකාරතො සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්තියා මග්ගවුට්ඨානං භොති, තදා විපස්සනා සතිපි රාගනිමිත්තාදිනං සමුග්ගාටනෙ සඬ්ඛාරනිමිත්තං පන සා න විස්සජ්ජෙතිති නිප්පරියායෙන අනිමිත්තනාමං අලභමානා අත්තතො මග්ගස්ස අනිමිත්තනාමං දාතුං න සක්කොතිති. කිඤ්චාපි අභිධම්මෙ අනිමිත්තවිමොක්ඛො න උද්ධටො, සුත්තත්තෙ පන රාගාදිනිමිත්තානං සමුග්ගාටන ලබතිති.

“අනිමිත්තඤ්ච භාවෙහි, මානානුසයමුජ්ජහ; තතො මානාහිසමයා, උපසන්තො වරිස්සසී”ති. (සං. නි. 1.212) –

ආදිනා හි විපස්සනාය අනිමිත්තවිමොක්ඛභාවො අනුත්තරස්ස අනිමිත්තවිමොක්ඛභාවො ව චුත්තො. යදා වුට්ඨානගාමිනියා විපස්සනාය දුක්ඛතො සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්තියා මග්ගවුට්ඨානං භොති, තදා විපස්සනා රාගපණ්ඩපාදිනං සමුග්ගාටනෙ අප්පණ්ණිතනාමං ලභතිති අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛං නාම භොති. තදනන්තරො ව මග්ගො අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛො. යදා පන වුට්ඨානගාමිනියා විපස්සනාය අනත්තාකාරෙන සම්මසන්තියා මග්ගවුට්ඨානං භොති, තදා විපස්සනා අත්තදිට්ඨියා සමුග්ගාටනෙ සුඤ්ඤතනාමං ලභතිති සුඤ්ඤතවිමොක්ඛං නාම භොති. තදනන්තරො ව මග්ගො සුඤ්ඤතවිමොක්ඛො නාම භොති. ඉමෙසු අග්ගමග්ගභූතෙසු තියු විමොක්ඛෙසු ඉමෙසං ථෙරානං කෙවි අනිමිත්තවිමොක්ඛෙන මුත්තා, කෙවි අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛෙන, කෙවි සුඤ්ඤතවිමොක්ඛෙන. තෙන චුත්තං – “අනිමිත්තවිමොක්ඛාදිභෙදතො තිවිධා, විමොක්ඛසමධිගමෙනපි තිවිධා”ති.

පටිපදාවිභාගෙන වතුබ්බිධා. වතස්සො හි පටිපදා – දුක්ඛපටිපදා දන්ධාභිඤ්ඤා, දුක්ඛපටිපදා බිජ්ජාභිඤ්ඤා, සුඛපටිපදා දන්ධාභිඤ්ඤා, සුඛපටිපදා බිජ්ජාභිඤ්ඤාති. තත්ථ රූපමුඛාදියු විපස්සනාභිනිවෙසෙසු යො රූපමුඛෙන විපස්සනං අභිනිවිසිත්වා චන්තාරි මහාභුතානි පරිග්ගහෙන්වා උපාදාරූපං පරිග්ගණ්හාති අරූපං පරිග්ගණ්හාති, රූපාරූපං පන පරිග්ගණ්හන්තො දුක්ඛෙන කසිරෙන කිලමන්තො පරිග්ගහෙතුං සක්කොති, තස්ස දුක්ඛපටිපදා නාම භොති, පරිග්ගහිතරූපාරූපස්ස පන විපස්සනාපරිවාසෙ මග්ගපාකුභාවදන්ධතාය දන්ධාභිඤ්ඤා නාම භොති. යොපි රූපාරූපං පරිග්ගහෙන්වා නාමරූපං වචන්ථපෙන්තො දුක්ඛෙන කසිරෙන කිලමන්තො වචන්ථපෙති, වචන්ථපිතෙ ව නාමරූපෙ විපස්සනාපරිවාසං වසන්තො චිරෙන මග්ගං උප්පාදෙතුං සක්කොති, තස්සපි දුක්ඛපටිපදා දන්ධාභිඤ්ඤා

නාම හොති. අපරො නාමරූපමිච්චි වචන්ථපෙත්වා පච්චයෙ පරිග්ගණ්හන්තො දුක්ඛෙන කසිරෙන කිලමන්තො පරිග්ගණ්හාති. පච්චයෙ ච පරිග්ගහෙත්වා විපස්සනාපරිවාසං වසන්තො විරෙන මග්ගං උප්පාදෙති, එවමිච්චි දුක්ඛපටිපදා දන්ධාහිඤ්ඤා නාම හොති. අපරො පච්චයෙපි පරිග්ගහෙත්වා ලක්ඛණානි පටිච්ඡික්ඛන්තො දුක්ඛෙන කසිරෙන කිලමන්තො පටිච්ඡික්ඛති, පටිච්චිකල්පණො ච විපස්සනාපරිවාසං වසන්තො විරෙන මග්ගං උප්පාදෙති, එවමිච්චි දුක්ඛපටිපදා දන්ධාහිඤ්ඤා නාම හොති. අපරො ලක්ඛණානිපි පටිච්ඡික්ඛන්තො විපස්සනාඤ්ඤා නික්ඛෙ සුරෙ පසන්තෙ වහන්තෙ උප්පන්තවිපස්සනානිකන්තිං පරියාදියමානො දුක්ඛෙන කසිරෙන කිලමන්තො පරියාදියති, නිකන්තිඤ්ච පරියාදියිත්වා විපස්සනාපරිවාසං වසන්තො විරෙන මග්ගං උප්පාදෙති, එවමිච්චි දුක්ඛපටිපදා දන්ධාහිඤ්ඤා නාම හොති. යථාචුත්තාසුයෙව පටිපදාසු මග්ගපාතුභාවස්ස ඛිප්පනාය දුක්ඛපටිපදා ඛිප්පාහිඤ්ඤා, තාසං පන පටිපදානං අකිච්ඡසිද්ධියං මග්ගපාතුභාවස්ස දන්ධනාය ඛිප්පනාය ච යථාක්කමං සුඛපටිපදා දන්ධාහිඤ්ඤා, සුඛපටිපදා ඛිප්පාහිඤ්ඤා ච වෙදිතබ්බා. ඉමාසං චතස්සන්තං පටිපදානං වසෙන අග්ගමග්ගප්පත්තියා ථෙරානං චතුබ්බිකා වෙදිතබ්බා. න හි පටිපදාහි විනා අරියමග්ගාධිගමො අත්ථි. තථා හි අභිධම්මෙ “යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං ඝාතං භාවෙති නියානිකං අපවයගාමිං...පෙ.... දුක්ඛපටිපදං දන්ධාහිඤ්ඤ”න්තිආදිනා (ධ. ස. 277) පටිපදාය සද්ධිංයෙව අරියමග්ගො විහන්තො, තෙන චුත්තං “පටිපදාවිභාගෙන චතුබ්බිකා”ති.

ඉන්ද්‍රියාධිකවිභාගෙන පඤ්චවිධා. සතිපි නෙසං සච්චාහිසම්බොධසාමඤ්ඤෙ එකච්චෙ ථෙරා සද්ධුත්තරා, සෙයාපාපි ථෙරො චක්කලි; එකච්චෙ වීරියුත්තරා, සෙයාපාපි ථෙරො මහාසොණො, කොළිවිසො; එකච්චෙ සතුත්තරා, සෙයාපාපි ථෙරො සොහිතො, එකච්චෙ සමාධුත්තරා, සෙයාපාපි ථෙරො චූළපන්ථකො, එකච්චෙ පඤ්ඤුත්තරා, සෙයාපාපි ථෙරො ආනන්දො. තථා හි සො ගතිමන්තනාය අත්ථකොසල්ලාදිවන්තනාය ච පසංසිතො, අයඤ්ච විභාගො පුබ්බිකාගෙ ලබ්භමානවිසෙසවසෙන චුත්තො. අග්ගමග්ගක්ඛණෙ පන සෙසානම්පි ඉන්ද්‍රියානං එකසභාවා ඉච්ඡිතාති.

තථා පාරමිප්පත්තා, පටිසම්භිදාප්පත්තා, ඡළහිඤ්ඤා, තෙවිජ්ජා, සුක්ඛවිපස්සකාති පඤ්චවිධා. සාවකෙසු හි එකච්චෙ සාවකපාරමියා මත්ථකප්පත්තා, යථා තං ආයස්මා සාරිපුත්තො, ආයස්මා ච මහාමොග්ගල්ලානො; එකච්චෙ අත්ථපටිසම්භිදා ධම්මපටිසම්භිදා නිරුත්තිපටිසම්භිදා පටිභානපටිසම්භිදාහි ඉමාසං චතුත්තං පටිසම්භිදානං වසෙන පටිසම්භිදාප්පත්තා; එකච්චෙ ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණාදිනං අභිඤ්ඤානං වසෙන ඡළහිඤ්ඤා; එකච්චෙ පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණාදිනං තිස්සන්තං විජ්ජානං වසෙන තෙවිජ්ජා. යෙ පන බණ්ඩසමාධිමත්තෙ යත්වා විපස්සනං පටිථපෙත්වා අධිගතඅග්ගමග්ගා, තෙ ආදිතො අත්තරත්තරා ච සමාධිපෙන ඝාතාධිගෙන විපස්සනාබහන්තරං පටිසන්ධානානං අභාවා සුක්ඛා විපස්සනා එතෙසන්ති සුක්ඛවිපස්සකා නාම. අයඤ්ච විභාගො සාවකානං සාධාරණභාවං උපපරික්ඛිත්වා චුත්තො. ඉධ පාළියං ආගතා නත්ථෙව සුක්ඛවිපස්සකා. තෙනෙවාහ -

“පටිසම්භිදා චතස්සො, විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ;
ඡළහිඤ්ඤා සච්ඡිකතා, කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්තිආදි. (අප. ථෙර 1.1.374; 2.43.14);

එවං පාරමිප්පත්තාදිවසෙන පඤ්චවිධා.

අනිමිත්තාදිවසෙන ඡබ්බිකා අනිමිත්තවිමුත්තොතිආදයො.

සද්ධාධුරො , පඤ්ඤාධුරොති දුට්ඨා. තථා අප්පණ්ණිකවිමුත්තො පඤ්ඤාවිමුත්තො වාති. එවං අනිමිත්තවිමුත්තාදිවසෙන ච පරියායවිමුත්තහෙදෙන සත්තවිධා. චතුසු හි අරූපසමාපත්තියු එකමෙකං පාදකං කත්වා විපස්සනං ආරහිත්වා අරහත්තං පත්තා වත්තාරො, නිරොධතො චූට්ඨාය අරහත්තං පත්තො වාති පඤ්ච, උභතොභාගවිමුත්තා, සද්ධාධුරපඤ්ඤාධුරවසෙන ද්වෙ පඤ්ඤාවිමුත්තාති එවං විමුත්තිහෙදෙන සත්තවිධා.

ධුරපටිපදාවිභාගෙන අට්ඨවිධා. යො හි දුක්ඛපටිපදාය දන්ධාහිඤ්ඤාය නියානි, සො සද්ධාධුරපඤ්ඤාධුරවසෙන දුට්ඨා, තථා සෙසපටිපදාසුපිති එවං ධුරපටිපදාවිභාගෙන අට්ඨවිධා.

විමුත්තිහෙදෙන නවවිධා. පඤ්ච උභතොභාගවිමුත්තා, ද්වෙ පඤ්ඤාවිමුත්තා, පඤ්ඤාවිමුත්තියං වෙනොවිමුත්තියඤ්ච පාරමිප්පත්තා ද්වෙ අග්ගසාවකා වාති එවං නවවිධා.

විමුත්තිවසෙනෙව දසවිධා. චතුසු අරූපාවචරජ්ඣානෙසු ච එකමෙකං පාදකං කත්වා අරහත්තං පත්තා වත්තාරො, සුක්ඛවිපස්සකොති පඤ්ච පඤ්ඤාවිමුත්තා, යථාචුත්තා ච උභතොභාගවිමුත්තා වාති එවං විමුත්තිහෙදෙනෙව දසවිධා. තෙ යථාචුත්තෙ ධුරහෙදෙන හිජ්ජමානා වීසති හොන්ති. පටිපදාහෙදෙන හිජ්ජමානා වත්තාරීසං හොන්ති. පුන පටිපදාහෙදෙන ධුරහෙදෙන ච හිජ්ජමානා අසීති හොන්ති. අථ තෙ සුඤ්ඤතවිමුත්තාදිවිභාගෙන හිජ්ජමානා වත්තාරීසාධිකා ද්වෙ සතානි හොන්ති. පුන ඉන්ද්‍රියාධිකභාවෙන හිජ්ජමානා ද්විසතුත්තරං සහස්සං හොන්ති. එවං අත්තනො ගුණවසෙන අනෙකහෙදවිහත්තෙසු මග්ගට්ඨප්ලට්ඨෙසු අරියසාවකෙසු යෙ අත්තනො පටිපත්තිපවත්තිආදිකෙ ච විභාවෙන්ති. යෙ “ජන්තා මෙ කුටිකා”තිආදිකා (ථෙරගා. 1) ගාථා උදානාදිවසෙන අභාසිංසු. තෙ ච ඉධ ගාථාමුඛෙන සභිගහං ආරුල්භා. තෙනාහ - “සීහානංව නදන්තානං...පෙ.... චුසිත්වා අච්චුතං පද”න්ති (ථෙරගා. නිදානගාථා). එවමෙත්ථ පකිණ්ණකකථා වෙදිතබ්බා.

වඩිගිසන්ථෙරගාථාවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

මහානිපාතවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

බදරනිත්ථමහාවිහාරවාසිනා ආචරියධම්මපාලන්ථෙරෙන කතා

ථෙරගාථාවණ්ණනා නිව්ඨිතා.